

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 15

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 65

12 ianuarie 2022

Cuprins

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2021-2022

Ședințele dintre 17 și 21 mai 2021

TEXTE ADOPTATE

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

Marți, 18 mai 2021

2022/C 15/01 Rezoluția Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la revizuirea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (2020/2087(INI)) 2

2022/C 15/02 Rezoluția Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la realizarea obiectivelor în materie de obligații de debarcare în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului (2019/2177(INI)) 9

Miercuri, 19 mai 2021

2022/C 15/03 Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 conținând recomandări adresate Comisiei privind provocările cu care se confruntă organizatorii de evenimente sportive în mediul digital (2020/2073(INL)) 18

2022/C 15/04 Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la inteligența artificială în educație, cultură și sectorul audiovizual (2020/2017(INI)) 28

2022/C 15/05 Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la o strategie europeană de integrare a sistemelor energetice (2020/2241(INI)) 45

2022/C 15/06 Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la o strategie europeană pentru hidrogen (2020/2242(INI)) 56

2022/C 15/07 Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la protecția drepturilor omului și politica externă a UE în domeniul migrației (2020/2116(INI)) 70

RO

2022/C 15/08	Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la Rapoartele Comisiei pe 2019 și 2020 privind Turcia (2019/2176(INI))	81
2022/C 15/09	Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la rapoartele Comisiei pe 2019 și 2020 privind Muntenegru (2019/2173(INI))	100
2022/C 15/10	Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la efectele schimbărilor climatice asupra drepturilor omului și rolul activiștilor de mediu în această chestiune (2020/2134(INI))	111

Joi, 20 mai 2021

2022/C 15/11	Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la inversarea tendințelor demografice în regiunile Uniunii utilizând instrumentele politicii de coeziune (2020/2039(INI))	125
2022/C 15/12	Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la efectele normelor UE asupra liberei circulații a lucrătorilor și a serviciilor: mobilitatea forței de muncă în interiorul UE ca instrument de corelare a nevoilor și competențelor de pe piața forței de muncă (2020/2007(INI))	137
2022/C 15/13	Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la accelerarea progreselor și combaterea inegalităților în vederea eradicării SIDA ca amenințare la adresa sănătății publice până în 2030 (2021/2604(RSP))	151
2022/C 15/14	Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la situația prizonierilor de război în urma celui mai recent conflict dintre Armenia și Azerbaidjan (2021/2693(RSP))	156
2022/C 15/15	Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la situația din Haiti (2021/2694(RSP))	161
2022/C 15/16	Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la situația din Ciad (2021/2695(RSP))	166
2022/C 15/17	Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la contrasancțiunile adoptate de China împotriva unor entități din Uniune, deputați din Parlamentul European și parlamentari din UE (2021/2644(RSP))	170
2022/C 15/18	Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la hotărârea CJUE din 16 iulie 2020 pronunțată în cauza C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited și Maximilian Schrems („Schrems II”) (2020/2789(RSP))	176
2022/C 15/19	Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la dreptul Parlamentului de a fi informat cu privire la evaluarea în curs a planurilor naționale de redresare și reziliență (2021/2703(RSP))	184
2022/C 15/20	Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la răspunderea întreprinderilor pentru daunele aduse mediului (2020/2027(INI))	186
2022/C 15/21	Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 privind noile căi de migrare legală a forței de muncă (2020/2010(INI))	196
2022/C 15/22	Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la conturarea viitorului digital al Europei: înlăturarea barierelor din calea funcționării pieței unice digitale și îmbunătățirea utilizării IA pentru consumatorii europeni (2020/2216(INI))	204

Vineri, 21 mai 2021

2022/C 15/23	Rezoluția Parlamentului European din 21 mai 2021 referitoare la protecția adecvată a datelor cu caracter personal de către Regatul Unit (2021/2594(RSP))	218
--------------	--	-----

III Acte pregătitoare

Parlamentul European

Luni, 17 mai 2021

2022/C 15/24	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 17 mai 2021 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva falsificării pentru perioada 2021-2027 („programul Pericles IV”) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 331/2014 (06164/1/2021 – C9-0137/2021 – 2018/0194(COD))	228
--------------	---	-----

Marți, 18 mai 2021

2022/C 15/25	Decizia Parlamentului European din 18 mai 2021 privind referitoare la propunerea de numire a directorului executiv al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (N9-0005/2021 – C9-0114/2021 – 2021/0900(NLE))	229
--------------	--	-----

2022/C 15/26	Decizia Parlamentului European din 18 mai 2021 privind propunerea de numire a președintelui Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) (N9-0022/2021 – C9-0163/2021 – 2021/0901(NLE))	230
--------------	---	-----

2022/C 15/27	P9_TA(2021)0219 Fondul pentru o tranziție justă ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului pentru o tranziție justă (COM(2020)0022 – C9-0007/2020 – 2020/0006(COD)) P9_TC1-COD(2020)0006 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 18 mai 2021 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2021/... al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului pentru o tranziție justă	231
--------------	--	-----

2022/C 15/28	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la proiectul de regulament al Consiliului de extindere la statele membre neparticipante a aplicării Regulamentului (UE) 2021/... de instituire a unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva falsificării pentru perioada 2021-2027 („programul Pericles IV”) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 331/2014 (13255/2020 – C9-0017/2021 – 2018/0219(APP))	233
--------------	---	-----

2022/C 15/29	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Republica Cuba în temeiul articolului XXVIII din Acordul general pentru tarife și comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor privind toate contingentele tarifare incluse în lista CLXXV a UE ca urmare a retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană (10637/2020 – C9-0097/2021 – 2020/0233(NLE))	234
--------------	--	-----

2022/C 15/30	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene și al statelor membre ale acesteia, a Protocolului la Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Tunisiană, pe de altă parte, pentru a ține seama de aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană (COM(2018)0603 – C9-0302/2020 – 2018/0310(NLE))	235
--------------	--	-----

2022/C 15/31	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii și al statelor membre ale acesteia, a Protocolului la Acordul de instituire a unei asocieri între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și America Centrală, pe de altă parte, pentru a se ține seama de aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană (06048/2020 – C9-0383/2020 – 2020/0024(NLE))	236
--------------	--	-----

2022/C 15/32	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului cu privire la limitele de timp ale acordurilor referitoare la furnizarea de aeronave cu echipaj între Uniunea Europeană, Statele Unite ale Americii, Islanda și Regatul Norvegiei (11645/2020 – C9-0392/2020 – 2019/0126(NLE))	237
2022/C 15/33	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze și de modificare a Deciziei nr. 940/2014/UE (COM(2021)0095 – C9-0105/2021 – 2021/0051(CNS))	238
2022/C 15/34	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește scutirile aplicate importurilor și anumitor furnizări, în legătură cu măsurile Uniunii în interes public (COM(2021)0181 – C9-0132/2021 – 2021/0097(CNS))	239
2022/C 15/35	Rezoluția Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în urma unei cereri din partea Estoniei – EGF/2020/002 EE/Estonia Tourism (COM(2021)0151 – C9-0127/2021 – 2021/0076(BUD))	240
2022/C 15/36	Rezoluția Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în vederea acordării de asistență Greciei și Franței în legătură cu catastrofele naturale, precum și Albaniei, Austriei, Belgiei, Croației, Cehiei, Estoniei, Franței, Germaniei, Greciei, Irlandei, Italiei, Letoniei, Lituaniei, Luxemburgului, Muntenegrului, Portugaliei, României, Serbiei, Spaniei, Ungariei în legătură cu o situație de urgență de sănătate publică (COM(2021)0201 – C9-0117/2021 – 2021/0077(BUD)) . .	244
2022/C 15/37	Rezoluția Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2021 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2021 – finanțarea răspunsului la pandemia de COVID-19 și includerea unor ajustări și actualizări legate de adoptarea finală a cadrului financiar multianual (08145/2021 – C9-0155/2021 – 2021/0078(BUD))	247
2022/C 15/38	Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecții la Regulamentul delegat al Comisiei din 24 martie 2021 de modificare a Regulamentelor delegate (UE) nr. 1003/2013 și (UE) 2019/360 în ceea ce privește taxele anuale de supraveghere percepute de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe de la registrele centrale de tranzacții pentru 2021 (C(2021)01874 – 2021/2617(DEA))	249
2022/C 15/39	Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecții la Regulamentul delegat al Comisiei din 25 martie 2021 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care stabilesc criteriile de definire a responsabilității de conducere, a funcțiilor de control, a unităților operaționale importante și a unui impact semnificativ asupra profilului de risc al unei unități operaționale, precum și criteriile de identificare a membrilor personalului sau a categoriilor de personal ale căror activități profesionale au asupra profilului de risc al instituției un impact la fel de semnificativ ca cel al membrilor personalului sau al categoriilor de personal menționate la articolul 92 alineatul (3) din directiva respectivă (C(2021)01906 – 2021/2618(DEA))	251
2022/C 15/40	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Programului „Corpul european de solidaritate” și de abrogare a Regulamentelor (UE) 2018/1475 și (UE) nr. 375/2014 (14153/1/2020 – C9-0143/2021 – 2018/0230(COD))	253
2022/C 15/41	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Erasmus+: Programul Uniunii pentru educație și formare, tineret și sport și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1288/2013 (14148/1/2020 – C9-0135/2021 – 2018/0191(COD))	255

Miercuri, 19 mai 2021

2022/C 15/42	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de modificare a Deciziei 2008/376/CE privind adoptarea programului de cercetare al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel și privind orientările tehnice multianuale pentru acest program (COM(2020)0320 – C9-0214/2020 – 2020/0141(NLE))	257
2022/C 15/43	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Programului „Europa creativă” (2021-2027) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1295/2013 (14146/1/2020 – C9-0134/2021 – 2018/0190(COD))	267
2022/C 15/44	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Centrului european de competențe în domeniul industrial, tehnologic și de cercetare în materie de securitate cibernetică și a Rețelei de centre naționale de coordonare (05628/2/2021 – C9-0152/2021 – 2018/0328(COD))	269
2022/C 15/45	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Programului „Fiscalis” pentru cooperare în domeniul fiscal și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1286/2013 (06116/1/2021 – C9-0179/2021 – 2018/0233(COD))	270

Joi, 20 mai 2021

2022/C 15/46	Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 20 mai 2021 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind modificarea Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (COM(2020)0642 – C9-0321/2020 – 2020/0289(COD))	272
2022/C 15/47	Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 168/2007 al Consiliului privind înființarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (COM(2020)0225) – (2020/0112R(APP))	290

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamentele Parlamentului:

părțile noi de text sunt evidențiate prin caractere ***cursive aldine***. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul **■** sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere ***cursive aldine*** a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2021-2022

Ședințele dintre 17 și 21 mai 2021

TEXTE ADOPTATE

Marți, 18 mai 2021

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P9_TA(2021)0220

Revizuirea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene

Rezoluția Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la revizuirea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (2020/2087(INI))

(2022/C 15/01)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 174 și 175, articolul 212 alineatul (2) și articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene ⁽¹⁾ (Regulamentul FSUE) și modificările sale ulterioare din 15 mai 2014 și 20 martie 2020,
- având în vedere toate rapoartele publicate de Grupul interguvernamental privind schimbările climatice, în special raportul din 31 martie 2014 intitulat „Schimbările climatice 2014: Consecințe, adaptare și vulnerabilitate”,
- având în vedere Acordul de la Paris semnat la 22 aprilie 2016,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2013 referitoare la Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, implementare și aplicare ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 1 decembrie 2016 referitoare la Fondul de solidaritate al Uniunii Europene: o evaluare ⁽³⁾,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 15 mai 2019 intitulat „Evaluarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene 2002-2017” (SWD(2019)0186),
- având în vedere Regulamentul (UE) 2020/461 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 martie 2020 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului în vederea acordării de asistență financiară statelor membre și țărilor care negociază aderarea la Uniune ce sunt grav afectate de o situație de urgență majoră de sănătate publică ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 aprilie 2020 referitoare la acțiunea coordonată a UE pentru combaterea pandemiei de COVID-19 și a consecințelor sale ⁽⁵⁾,
- având în vedere documentul de poziție al Comitetului Economic și Social European din 25 martie 2020 referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului pentru a oferi asistență financiară statelor membre și țărilor aflate în proces de negociere a aderării la Uniune care sunt grav afectate de o urgență majoră de sănătate publică (COM(2020)0114),

⁽¹⁾ JO L 311, 14.11.2002, p. 3.

⁽²⁾ JO C 440, 30.12.2015, p. 13.

⁽³⁾ JO C 224, 27.6.2018, p. 140.

⁽⁴⁾ JO L 99, 31.3.2020, p. 9.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0054.

Marți, 18 mai 2021

- având în vedere Comunicarea Comisiei privind Pactul verde european (COM(2019)0640),
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru bugete,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A9-0052/2021),
- A. întrucât Fondul de solidaritate al Uniunii Europene (FSUE), instituit prin Regulamentul FSUE, creat în urma inundațiilor majore care au lovit Europa Centrală în 2002, oferă asistență financiară statelor membre și țărilor în curs de aderare afectate de catastrofe naturale majore sau regionale ori de situații de urgență majore în materie de sănătate publică; întrucât FSUE reprezintă o veritabilă valoare adăugată europeană și concretizarea unei voințe de manifestare a solidarității față de populațiile din regiunile UE afectate de astfel de catastrofe;
- B. întrucât, în rezoluția sa din 17 aprilie 2020 referitoare la acțiunea coordonată a UE pentru combaterea pandemiei de COVID-19 și a consecințelor sale, Parlamentul European a reamintit că solidaritatea între statele membre nu este o opțiune, ci o obligație care decurge, printre altele, din articolele 2 și 21 ale Tratatului privind Uniunea Europeană și este un pilon al valorilor noastre europene, conform prevederilor articolului 3 din tratatul menționat; întrucât, în aceeași rezoluție, Parlamentul European îndeamnă Comisia să consolideze toate componentele mecanismelor sale de gestionare a crizelor și de reacție la catastrofe;
- C. întrucât ia act cu interes de faptul că, potrivit unui sondaj recent, două treimi din cetățenii UE consideră că Uniunea Europeană ar trebui să aibă mai multe competențe pentru a răspunde unor crize precum cea provocată de COVID-19, iar mai mult de o jumătate din ei consideră că UE ar trebui să dispună de mai multe mijloace financiare pentru a face față acestor crize ⁽⁶⁾; întrucât criza sanitară actuală are o dimensiune umană foarte semnificativă, iar Uniunea și statele membre ar trebui, prin urmare, să acționeze în spiritul solidarității;
- D. întrucât, până în prezent, asistența acordată de FSUE a vizat aproximativ o sută de catastrofe naturale în 23 de state membre și o țară în curs de aderare, în valoare totală de aproximativ 6,6 miliarde EUR ⁽⁷⁾;
- E. întrucât, în perioada 2017-2018, catastrofele provocate de inundații au reprezentat aproximativ două treimi din totalul cererilor pentru ajutor din FSUE, deși în această perioadă au avut loc și furtuni, incendii forestiere și cutremure de proporții considerabile;
- F. întrucât constată utilitatea FSUE, evidențiată în evaluarea Comisiei, în special în ceea ce privește reducerea sarcinii suportate de toate autoritățile naționale, regionale și locale pentru a susține eforturile de redresare în urma catastrofelor naturale majore de anvergură națională sau regională sau a situațiilor de urgență în materie de sănătate publică, conform definițiilor din Regulamentul FSUE (modificat);
- G. întrucât cadrul normativ al FSUE a fost revizuit în 2014 prin modificarea Regulamentului (UE) nr. 661/2014 ⁽⁸⁾, în special pentru a simplifica procedurile, a scurta termenul de răspuns după depunerea cererilor, a clarifica criteriile de eligibilitate pentru cererile de asistență în caz de catastrofe regionale, a prelungi perioada de punere în aplicare și a introduce plățile în avans, după cum a solicitat Parlamentul în numeroase rânduri; întrucât s-au înregistrat progrese suplimentare prin modificarea regulamentului din martie 2020, în special în ceea ce privește creșterea nivelului plăților în avans și simplificarea procesului de mobilizare a FSUE;
- H. întrucât rata de aprobare a cererilor de asistență în caz de catastrofe majore este de 100 %, în timp ce rata în cazul catastrofelor regionale, care reprezintă categoria cea mai frecventă, a crescut de la 32 % la 85 % în urma revizuirii, în 2014, a Regulamentului privind FSUE;
- I. întrucât, deși reforma regulamentului din 2014 a contribuit la prelungirea perioadei de pregătire și depunere a cererilor de asistență din partea FSUE de la 10 la 12 săptămâni, o mare parte din cazuri necesită încă actualizări, ceea ce ocazional întârzie accesarea subvențiilor; întrucât, din acest motiv, Comisia ar trebui să ofere orientări simplificate cu privire la condițiile de depunere a cererilor, pentru a reduce astfel sarcina administrativă;

⁽⁶⁾ <https://www.europarl.europa.eu/news/ro/press-room/20201113IPR91602/cetatenii-doresc-ca-ue-sa-aiba-competente-sporite-pentru-a-face-fata-pandemiei>

⁽⁷⁾ <https://cohesiondata.ec.europa.eu/stories/s/An-overview-of-the-EU-Solidarity-Fund-2002-2019/qpif-qzyn>

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 661/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (JO L 189, 27.6.2014, p. 143).

Marti, 18 mai 2021

- J. întrucât timpul necesar pentru vărsarea întregii subvenții ar putea fi redus și mai mult, având în vedere că solidaritatea UE trebuie să se manifeste rapid;
- K. întrucât asistența acordată de FSUE acoperă doar restabilirea la starea anterioară a infrastructurilor din domeniile energiei, apei și apelor reziduale, telecomunicațiilor, transporturilor, sănătății și educației, neincluzând costurile suplimentare ale reconstruirii unor infrastructuri mai rezistente la catastrofe și care oferă o reziliență mai mare la schimbările climatice, după cum se solicită în Pactul verde european, care trebuie să fie finanțate de statul beneficiar din resurse proprii și din alte fonduri ale UE, cum ar fi Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) și Fondul de coeziune;
- L. întrucât constată cu interes că, după cum arată criza provocată de pandemia de COVID-19, trebuie îmbunătățite sinergiile dintre instrumentele politicii de coeziune și FSUE; întrucât recunoaște că FSUE a fost creat pentru a realiza intervenții pe termen scurt și mediu în cazul catastrofelor naturale, iar politica de coeziune (FEDR și Fondul de coeziune) vizează planificarea și investițiile pe termen mai lung în ceea ce privește protecția civilă, infrastructura de prevenire, infrastructura de gestionare a riscurilor și măsurile de reziliență, contribuind astfel la realizarea obiectivelor Pactului verde european;
- M. întrucât salută propunerea Comisiei de a extinde domeniul de aplicare al FSUE pentru a include urgențele de sănătate publică de importanță majoră, precum și intrarea în vigoare ulterioară a Regulamentului (UE) 2020/461;
- N. întrucât, din cauza schimbărilor climatice, este probabil să se intensifice și să se multiplice catastrofele naturale; subliniază, prin urmare, utilitatea mecanismului bugetar de alocare dinamică instituit în 2014, care a permis FSUE, printre alte lucruri, să asigure o contribuție-record de 1,2 miliarde EUR după cutremurele din Italia din 2016 și 2017;
- O. întrucât, astfel cum se prevede la articolul 7 din Regulamentul privind FSUE, operațiunile finanțate de fond trebuie să fie compatibile cu dispozițiile TFUE și cu instrumentele adoptate în temeiul acestuia, precum și cu politicile și măsurile Uniunii, în special în domeniul protecției mediului, al prevenirii și gestionării riscurilor de catastrofe naturale și al adaptării la schimbările climatice, inclusiv, după caz, în ceea ce privește abordările axate pe ecosisteme;
- P. întrucât noul cadru financiar multianual (CFM) prevede un nou pachet bugetar intitulat „Rezervă pentru solidaritate și ajutoare de urgență” (RSAU), care reunește FSUE și Rezerva pentru ajutoare de urgență (RAU) și care este destinat să răspundă, pe de o parte, situațiilor de urgență care apar în urma unor catastrofe majore în statele membre sau în țările în curs de aderare (FSUE) și, pe de altă parte, nevoilor specifice urgente din Uniune sau din țările terțe, în special în cazul crizelor umanitare (RAU);
- Q. întrucât, astfel cum se recunoaște la articolul 349 din TFUE, situația climatică dificilă este unul dintre factorii constanți care împiedică considerabil dezvoltarea regiunilor ultraperiferice; întrucât, prin urmare, ar trebui adoptate măsuri specifice pentru a stabili condițiile de aplicare a tratatelor, inclusiv politici comune;
- R. întrucât ar trebui să se acorde o atenție deosebită regiunilor ultraperiferice, insulelor, regiunilor montane, regiunilor slab populate și tuturor teritoriilor deosebit de expuse riscului de catastrofe naturale;
- S. întrucât regretă că Regulamentul privind FSUE nu permite în prezent depunerea cererilor de asistență la nivel transfrontalier, chiar dacă anumite zone deosebit de vulnerabile în fața catastrofelor naturale, cum ar fi zonele montane, se află în multe cazuri de o parte și de alta a frontierei,
1. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că fenomenele meteorologice extreme și catastrofele naturale se vor înmulți și se vor intensifica din cauza schimbărilor climatice; consideră că investițiile în măsuri de prevenire și în atenuarea schimbărilor climatice, în conformitate cu Pactul verde european, sunt extrem de importante; insistă asupra faptului că statele membre trebuie să depună eforturi suplimentare pentru a investi în măsuri de reducere a efectelor climatice, luând în considerare faptul că multe catastrofe naturale reprezintă consecința directă a activităților umane și că inundațiile, cutremurele, incendiile forestiere, secetele și alte catastrofe naturale pot ieși de sub control, fapt ce impune adoptarea unor măsuri corespunzătoare;
 2. observă că FSUE reprezintă una dintre cele mai concrete manifestări ale solidarității în cadrul UE și că toți cetățenii UE așteaptă o manifestare a solidarității atunci când au loc catastrofe sau situații de urgență grave în materie de sănătate publică;
 3. subliniază cu îngrijorare că, în ultimii ani, locuitorii UE s-au confruntat cu numeroase catastrofe care au distrus vieți omenești, bunuri, mediul și patrimoniul cultural;

Marți, 18 mai 2021

4. atrage atenția asupra faptului că, în prezent, au loc cu regularitate catastrofe naturale majore și regionale și situații de urgență majore în materie de sănătate publică, printre cele mai recente exemple aflându-se pandemia de COVID-19, care afectează în mod grav viețile tuturor europenilor și economia europeană, incendiile forestiere care au avut loc pe întregul continent, inclusiv în locuri neobișnuite precum Arctica, și seria de cutremure violente care au avut loc în Europa, în special în Italia în 2016 și 2017, provocând sute de decese și daune de circa 22 de miliarde EUR, dar și în Croația în martie 2020 și decembrie 2020; subliniază, de asemenea, că furtunile, precipitațiile extreme și inundațiile au provocat daune considerabile în multe orașe și văi și că uraganele, din ce în ce mai violente, au devastat regiunile ultraperiferice: spre exemplu, uraganul Irma din 2017 în Saint-Martin și uraganul Lorenzo din 2019 în insulele Azore, care au fost deosebit de distrugătoare; reamintește, în acest context, că teritoriile fragile, cum ar fi insulele și regiunile montane, slab populate și ultraperiferice, sunt adesea afectate cel mai mult de efectele schimbărilor climatice;

5. subliniază că este de importanță vitală ca ajutoarele și fondurile să fie trimise cât mai rapid, cât mai ușor și cât mai flexibil cu putință către regiunile afectate și că sinergiile dintre FSUE și mecanismul de protecție civilă al Uniunii, componenta dedicată adaptării la schimbările climatice a FEDR și programele de cooperare teritorială sunt esențiale pentru conceperea unei reacții cuprinzătoare și crearea unui pachet de reziliență cuprinzător; invită Comisia să-și continue lucrările privind crearea unor orientări pentru utilizarea simplificată a FSUE, astfel încât să fie facilitate acțiunile autorităților naționale, regionale și locale; insistă asupra faptului că sinergiile dintre FSUE și, de exemplu, instrumentele de finanțare ale UE menționate mai sus ar trebui să fie utilizate în mod flexibil și la capacitate maximă; reamintește că raportul de punere în aplicare al fiecărui stat membru beneficiar trebuie să conțină detalii privind măsurile de prevenire adoptate sau propuse (inclusiv utilizarea fondurilor structurale ale Uniunii), menite să limiteze în viitor daunele și să ducă, în măsura posibilului, la evitarea repetării unor catastrofe naturale similare;

6. reamintește că, potrivit Biroului Organizației Națiunilor Unite pentru reducerea riscurilor de catastrofe (UNDRR), în ultimii douăzeci de ani (2000-2019) au avut loc 7 348 de catastrofe naturale majore, care au dus la pierderea a 1,23 milioane de vieți omenești, au afectat 4,2 miliarde de persoane și au cauzat la nivel mondial pierderi economice în valoare de 2,97 mii de miliarde USD;

7. subliniază că, potrivit Agenției Europene de Mediu (AEM), între 1980 și 2019 fenomenele meteorologice extreme legate de schimbările climatice au cauzat pierderi economice totale estimate la 446 de miliarde EUR în țările membre ale SEE;

8. consideră că catastrofele naturale majore și regionale și situațiile de urgență majore în materie de sănătate publică au efecte economice și sociale mai profunde în teritoriile cel mai puțin dezvoltate și cele mai fragile, precum insulele, zonele montane și cele slab populate, și, prin urmare, ar trebui luate măsuri mai adecvate în aceste teritorii, finanțate din FSUE;

Gestionarea catastrofelor, evaluarea daunelor și simplificarea procedurilor

9. ia act de diferitele tipuri de risc de catastrofe cu care se confruntă UE și evidențiază faptul că gravitatea anumitor catastrofe naturale nu depinde exclusiv de schimbările climatice, ci este, în unele cazuri, rezultatul unor factori antropogeni, inclusiv amenajarea imprudentă a spațiului; consideră că este de importanță vitală să se investească în prevenirea și gestionarea riscurilor de catastrofe în Europa prin crearea unor infrastructuri de prevenire; recomandă, în acest sens, ca statele membre să elaboreze, împreună cu Comisia, planuri de prevenire și gestionare a catastrofelor care să permită o evaluare exactă și rapidă a daunelor; subliniază că FSUE este conceput ca un instrument simplu pe care UE îl poate pune la dispoziția autorităților de la nivel național, regional și local;

10. invită Comisia, în contextul unei viitoare reforme a FSUE, să își continue lucrările în vederea simplificării și accelerării procedurii de depunere a cererilor de către statele membre, de exemplu acordând o atenție deosebită simplificării procedurii de depunere a cererilor pentru activarea FSUE în mai multe regiuni în cazul unei catastrofe transfrontaliere, pentru a se putea asigura un răspuns mai prompt la intensificarea catastrofelor naturale majore și regionale și a situațiilor de urgență majore în materie de sănătate publică;

11. consideră că tot mai multe regiuni și teritorii devin vulnerabile din cauza schimbărilor climatice și a intensificării catastrofelor naturale; invită, prin urmare, Comisia să aibă în vedere revizuirea FSUE pentru a ține seama mai bine de catastrofele de amploare regională; subliniază, de asemenea, rolul programelor din cadrul FEDR, în sinergie cu programele de dezvoltare rurală, în prevenirea și atenuarea riscurilor, cum ar fi cele tectonice și hidrogeologice; ia act, de asemenea, de faptul că în cadrul revizuirii din 2014 a Regulamentului privind FSUE au fost luate în considerare secetele, însă observă că acestea constituie un element recurent în evoluția climei din UE, fiind dificil de evaluat impactul lor economic; invită Comisia să evalueze efectele specifice ale secetelor și să le trateze în mod corespunzător în contextul unei viitoare reforme a FSUE;

Marti, 18 mai 2021

12. invită Comisia și statele membre să își consolideze activitățile de cercetare și formare pentru a crea un sistem care să asigure o mai bună pregătire pentru prevenirea și gestionarea catastrofelor și să reducă la minimum impactul unor astfel de crize;
13. solicită o mai bună coordonare și cooperare între instituțiile de cercetare și dezvoltare din statele membre, în special din cele care se confruntă cu riscuri asemănătoare; solicită sisteme de alertă timpurie mai performante în statele membre, precum și crearea și consolidarea legăturilor între diferitele sisteme de alertă timpurie;
14. propune ca statele membre să descrie în planurile lor naționale de redresare și reziliență investiții, proiecte și instrumente menite să prevină și să limiteze daunele provocate de catastrofele naturale și sanitare;
15. solicită Comisiei să asigure diseminarea bunelor practici privind governanța și utilizarea structurilor instituționale de coordonare în cazul catastrofelor;
16. evidențiază dificultățile cu care se confruntă țările beneficiare atunci când trebuie să determine într-o perioadă foarte scurtă de timp valoarea exactă a daunelor și propune ca serviciile Comisiei să elaboreze orientări privind utilizarea unor metode simplificate de stabilire a cuantumului contribuției din partea FSUE, inclusiv pentru a reduce la minimum eventualele erori și întârzieri suplimentare;
17. evidențiază că utilizarea FSUE a promovat apariția unui proces de învățare în rândul autorităților naționale, regionale și locale, ceea ce le-a determinat să evalueze măsurile lor generale de gestionare a riscurilor legate de catastrofe; subliniază necesitatea de a reduce sarcina birocratică și de a intensifica procesul de dezvoltare a capacităților prin intermediul unui sprijin tehnic și administrativ destinat țărilor beneficiare, pentru a le ajuta în elaborarea unor strategii de gestionare și pe termen lung în vederea reducerii efectele catastrofelor naturale majore și regionale și ale situațiilor de urgență majore în materie de sănătate publică; invită statele membre să-și îmbunătățească măsurile de comunicare cu autoritățile locale și regionale în fazele succesive de evaluare, de pregătire a cererilor și de implementare a proiectelor, în vederea reducerii timpului necesar pentru procedurile administrative;
18. invită Comisia să se axeze, în măsura posibilului, în cadrul unei viitoare revizui a FSUE, pe regiunile afectate de riscul cel mai ridicat de catastrofe naturale majore sau regionale sau de situații de urgență majore în materie de sănătate publică, în special pe regiunile ultraperiferice, insule, regiunile muntoase și regiunile cu o intensitate seismică sau vulcanică ridicată ori vulnerabile în fața unor viitoare crize sanitare;
19. consideră că situația trebuie să fie apreciată pe baza uraganelor care au lovit în trecut țările și teritoriile de peste mări (TTPM); consideră că RAU și alte instrumente de ajutor extern trebuie valorificate pe deplin pentru a reduce daunele susținute; este convins, de asemenea, că acestor instrumente de ajutor extern trebuie să li se aloce mijloace financiare adecvate pentru a veni în ajutor TTPM;

Resursele de finanțare și alocarea rapidă a creditelor

20. evidențiază că, în propunerea sa revizuită din 27 mai 2020 privind CFM pentru perioada 2021-2027, Comisia a prevăzut un buget anual maxim pentru FSUE de un miliard EUR (la prețurile din 2018), dar constată că în acordul privind noul CFM, FSUE a fuzionat cu RAU, formând noul pachet (RSAU) cu o finanțare bugetară globală de 1,2 miliarde EUR pe an;
21. consideră că crearea rezervei RSAU poate prezenta avantajul unei mai mari flexibilități; observă, cu toate acestea, că, în forma sa actuală, finanțarea FSUE rămâne incertă, deoarece depinde de sumele mobilizate în cadrul RAU; consideră că este necesar să se monitorizeze îndeaproape gestionarea RSAU, pentru a se determina dacă cuantumul fondurilor și metoda de repartizare a acestora, prevăzute de noul instrument financiar, răspund nevoilor FSUE, având în vedere extinderea domeniului său de aplicare, precum și amploarea și proliferarea situațiilor de urgență cauzate, în special, de catastrofe naturale majore și regionale și de situații de urgență majore în materie de sănătate publică;
22. salută faptul că în FSUE revizuit, adoptat în martie 2020, a fost majorat nivelul plăților în avans de la 10 % la 25 % din cuantumul contribuției financiare preconizate, iar cuantumul maxim – de la 30 de milioane EUR la 100 de milioane EUR; evidențiază în acest context importanța plăților în avans pentru îmbunătățirea eficacității programelor de ajutor, mai ales în regiunile și comunitățile locale care nu prea au surse de finanțare alternative; invită Comisia să analizeze posibile modalități suplimentare de promovare a acestei opțiuni și solicită o intensificare a eforturilor operaționale pentru a se reduce timpul mediu necesar alocării efective a plăților în avans, asigurând totodată protecția bugetului UE;

Marți, 18 mai 2021

23. atrage atenția asupra faptului că majoritatea clădirilor de mari dimensiuni situate în regiunile ultraperiferice (cum ar fi porturile, aeroporturile și spitalele) sunt clădiri publice, care sunt esențiale pentru funcționarea acestor teritorii mici, dar care sunt, totodată, foarte expuse catastrofelor ecologice; consideră, prin urmare, că sprijinul financiar acordat prin FSUE regiunilor ultraperiferice trebuie să fie mai mare de 2,5 % din suma primită pentru a remedia urmările catastrofelor din trecut, pentru a le permite acestor regiuni să restabilească rapid situația anterioară și să o îmbunătățească;
24. ia act de faptul că durata medie necesară pentru efectuarea plăților în avans este de cinci luni și solicită Comisiei să găsească soluții pentru efectuarea mai rapidă a plăților;
25. ia act, de asemenea, de faptul că timpul necesar pentru ca beneficiarul să primească cuantumul total al subvenției din partea FSUE este, în medie, de un an; invită Comisia să analizeze, în contextul unei viitoare reforme, modalități de a face alocarea fondurilor cât mai simplă și cât mai flexibilă, pentru a se asigura o intervenție rapidă și un ajutor imediat în regiunile și/sau țările afectate de catastrofe;
26. consideră, având în vedere cele expuse mai sus și extinderea domeniului de aplicare al fondului, că ar putea fi necesară în viitor o evaluare a bugetului FSUE, care să fie urmată, dacă este cazul, de ajustarea corespunzătoare a finanțării, pentru a pune la dispoziția fondului mijloacele ce caracterizează un adevărat instrument de solidaritate al UE și pentru a garanta că bugetul este suficient de mare pentru a putea răspunde cu eficacitate în caz de catastrofe naturale majore și regionale și în caz de situații de urgență majore în materie de sănătate publică, nu numai pentru repararea daunelor, ci și pentru dezvoltarea unei reziliențe în fața schimbărilor climatice;
27. subliniază că acordarea, gestionarea și executarea subvențiilor din partea FSUE ar trebui să fie cât mai transparente posibil și că subvențiile trebuie să fie utilizate în conformitate cu principiile bunei gestiuni financiare;

Prevenirea riscurilor și calitatea reconstrucției

28. solicită ca criteriile de determinare a „proiectelor eligibile” pentru asistență din partea fondului să țină cont într-o mai mare măsură de cele mai recente principii în materie de prevenire a riscurilor și solicită ca, în cadrul unei revizuirii viitoare, să fie integrat pe deplin în articolul 3 din Regulamentul privind FSU principiul „unei reconstrucții mai temeinice”, pentru a contribui la îmbunătățirea calității infrastructurilor din aceste regiuni în timpul reconstrucției și pentru a le pregăti mai bine să evite viitoarele catastrofe prin asigurarea unor infrastructuri de prevenire;
29. consideră că instrumentele precum „împrumuturile-cadru”, implementate de Banca Europeană de Investiții, ar putea fi utilizate și pentru a finanța reconstrucția unor infrastructuri mai reziliente, mai sigure și mai ecologice;
30. invită Comisia să întărească și să simplifice sinergiile dintre FSUE și fondurile politicii de coeziune, precum și Mecanismul de protecție civilă al Uniunii, în vederea unei gestionări eficiente și structurate a riscurilor în cadrul proiectelor de reconstrucție pe termen scurt, mediu și lung, nu numai prin construirea unor infrastructuri sustenabile, eficiente din punct de vedere energetic și al utilizării resurselor, ci și prin aplicarea de măsuri preventive; invită, de asemenea, Comisia să dea dovadă de flexibilitate în ceea ce privește programarea și modificarea programelor naționale și regionale atunci când este vorba despre gestionarea catastrofelor naturale majore și regionale și a situațiilor de urgență majore în materie de sănătate publică; repetă, în acest sens, că asistența financiară din partea FSUE ar trebui să se axeze pe îmbunătățirea rezilienței și pe sustenabilitatea investițiilor în regiunile afectate;

Urgențe în domeniul sănătății

31. salută faptul că, în urma revizuirii Regulamentului privind FSUE, propusă de Comisie la 13 martie 2020, operațiunile eligibile în cadrul fondului includ acum situațiile de urgență majoră în domeniul sănătății publice, acoperind nu numai asistența medicală, ci și măsurile de prevenire, monitorizare și control al răspândirii bolilor;
32. subliniază că extinderea domeniului de aplicare al fondului pentru a combate efectele pandemiei de COVID-19 ne-a demonstrat că FSUE are capacitatea de a fi mai flexibil, atât în ceea ce privește domeniul de aplicare, cât și eligibilitatea, având capacitatea de a oferi asistență nu numai în cazul unor catastrofe naturale majore, ci și asistență rapidă în cazul unor alte tipuri de catastrofe majore, cum ar fi pandemiile;
33. consideră că această extindere a domeniului de aplicare al FSUE necesită o majorare a bugetului său;

Marți, 18 mai 2021

34. propune Comisiei și statelor membre să își intensifice cooperarea cu serviciile competente ale OMS specializate în pregătirea răspunsului în situații de urgență, pentru a elabora planuri de reacție rapidă la urgențele din domeniul sănătății;

Vizibilitatea asistenței financiare a fondului

35. reiterează că este important ca publicului să îi fie comunicate beneficiile palpabile ale FSUE, pentru a spori și mai mult încrederea cetățenilor în instrumentele și programele UE; solicită Comisiei și statelor membre să îmbunătățească vizibilitatea intervențiilor fondului prin activități de comunicare punctuale și focalizate, în paralel cu acordarea unui loc prioritar rapidității reacției și a furnizării ajutorului, pentru a evidenția în mod concret valoarea adăugată a Uniunii în caz de catastrofe naturale majore și regionale și de situații de urgență majore în materie de sănătate publică, care reprezintă materializarea solidarității Uniunii și a capacității acesteia de a realiza în practică o întraajutorare autentică, prin asigurarea unor resurse bugetare importante; invită, de asemenea, Comisia să introducă o obligație pentru țările beneficiare, cu ocazia viitoarei revizuirii a regulamentului, de a-și informa cetățenii cu privire la asistența financiară acordată de UE pentru operațiunile realizate;

o

o o

36. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.

Marți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0227

Realizarea obiectivelor obligației de debarcare în temeiul articolului 15 al politicii comune în domeniul pescuitului

Rezoluția Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la realizarea obiectivelor în materie de obligații de debarcare în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului (2019/2177(INI))

(2022/C 15/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 iunie 2019 privind situația actuală a politicii comune în domeniul pescuitului și consultarea referitoare la posibilitățile de pescuit pentru 2020 (COM(2019)0274),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 16 iunie 2020 intitulată „Către un pescuit mai sustenabil în UE: situația actuală și orientări pentru 2021” (COM(2020)0248),
- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2019/1241 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice ⁽²⁾,
- având în vedere rapoartele Agenției Europene pentru Controlul Pescuitului (EFCA) care evaluează respectarea obligației de debarcare pentru Marea Nordului (2016-2017), apele de nord-vest (2016-2017) și macroul din Marea Nordului și din apele de nord-vest (2015-2017),
- având în vedere rapoartele Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) (PLEN 20-01, 19-01, 18-01 și 17-01) și rapoartele sale referitoare la evaluarea rapoartelor anuale ale statelor membre privind obligația de debarcare (pentru 2019) (Adhoc-20-02), la monitorizarea performanței politicii comune în domeniul pescuitului (Adhoc-20-01) și la evaluarea recomandărilor comune referitoare la obligația de debarcare și la Regulamentul privind măsurile tehnice (CSTEP-20-04),
- având în vedere Directiva (UE) 2017/159 a Consiliului din 19 decembrie 2016 de punere în aplicare a Acordului referitor la punerea în aplicare a Convenției din 2007 a Organizației Internaționale a Muncii privind munca în domeniul pescuitului ⁽³⁾,
- având în vedere articolul intitulat „The unintended impact of the European discard ban” (Impactul neprevăzut al interdicției europene de aruncare înapoi în mare a capturilor) ⁽⁴⁾,
- având în vedere studiul intitulat „Implementation of the EU fisheries control system by Member States (2014-2019)” [Punerea în aplicare a sistemului UE de control al pescuitului de către statele membre (2014-2019)], solicitat de Comisia pentru pescuit,
- având în vedere studiile solicitate de Comisia pentru pescuit referitoare la obligația de debarcare și speciile de blocaj în activitățile de pescuit de specii multiple și mixt din Marea Nordului ⁽⁵⁾, din apele de nord-vest ⁽⁶⁾ și din apele de sud-vest ⁽⁷⁾, precum și studiile privind interdicția de aruncare înapoi în mare a capturilor, obligația de debarcare și captura maximă durabilă (MSY) în vestul Mării Mediterane ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ JO L 354, 28.12.2013, p. 22.

⁽²⁾ JO L 198, 25.7.2019, p. 105.

⁽³⁾ JO L 25, 31.1.2017, p. 12.

⁽⁴⁾ Borges, L., „The unintended impact of the European discard ban” (Impactul neprevăzut al interdicției europene de aruncare înapoi în mare a capturilor), ICES Journal of Marine Science, volumul 78, nr. 1, ianuarie-februarie 2021, p. 134-141, <https://doi.org/10.1093/icesjms/fsaa200>

⁽⁵⁾ „Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries – The North Sea” (Obligația de debarcare și speciile de blocaj în activitățile de pescuit de specii multiple și mixt – Marea Nordului).

⁽⁶⁾ „Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries – The North Western Waters” (Obligația de debarcare și speciile de blocaj în activitățile de pescuit de specii multiple și mixt – apele de nord-vest).

⁽⁷⁾ „Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries – The South Western Waters” (Obligația de debarcare și speciile de blocaj în activitățile de pescuit de specii multiple și mixt – apele de sud-vest).

⁽⁸⁾ „Discard ban, landing obligation and MSY in the Western Mediterranean Sea – the Spanish case” (Interdicția de aruncare înapoi în mare a capturilor, obligația de debarcare și captura maximă durabilă în vestul Mării Mediterane – cazul Spaniei).

⁽⁹⁾ „Discard ban, landing obligation and MSY in the Western Mediterranean Sea – the Italian case” (Interdicția de aruncare înapoi în mare a capturilor, obligația de debarcare și captura maximă durabilă în vestul Mării Mediterane – cazul Italiei).

Mărti, 18 mai 2021

- având în vedere cartea „The European Landing Obligation, Reducing discards in complex, multi-species and multi-jurisdictional fisheries”⁽¹⁰⁾, publicată în 2019,
 - având în vedere raportul intitulat „A third assessment of global marine fisheries discards” (A treia evaluare a capturilor globale marine aruncate înapoi în mare), publicat de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) în 2019,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A9-0147/2021),
- A. întrucât ținta 14.4 a obiectivului 14 din Agenda 2030 a Națiunilor Unite pentru dezvoltare durabilă îndeamnă comunitatea internațională să reglementeze eficient exploatarea, să elimine pescuitul excesiv, pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat și practicile de pescuit distructive și să pună în aplicare planuri de gestionare bazate pe date științifice până în anul 2020, cu scopul de a reface stocurile de pește în cel mai scurt timp posibil, cel puțin la niveluri care pot asigura captura maximă durabilă (MSY), în funcție de caracteristicile lor biologice;
- B. întrucât amploarea practicii de aruncare înapoi în mare a capturilor în fiecare an în activitățile globale de pescuit maritim este estimată la 9,1 milioane de tone, ceea ce reprezintă 10,8 % din capturile medii anuale din perioada 2010-2014; întrucât activitățile de pescuit care vizează speciile de ton și alte specii pelagice au înregistrat cele mai mici rate de aruncare înapoi în mare a capturilor, în timp ce activitățile de pescuit care vizează crustaceele au înregistrat cele mai mari rate de aruncare înapoi în mare a capturilor; întrucât activitățile de pescuit care vizează speciile demersale au produs cele mai mari volume de capturi aruncate înapoi în mare, iar activitățile de pescuit care vizează moluștele (cu excepția cefalopodelor) au produs cele mai mici volume; întrucât capturile anuale globale aruncate înapoi în mare au atins cel mai mare nivel, de aproximativ 18,8 milioane de tone, în 1989 și au scăzut treptat până la mai puțin de 10 milioane de tone până în 2014⁽¹¹⁾;
- C. întrucât aruncarea capturilor înapoi în mare este o practică des întâlnită în sectorul pescuitului, care constă în returnarea în mare a capturilor neintenționate, moarte sau vii, din cauza peștilor afectați, a capturării de exemplare sub dimensiunile minime (restricții privind dimensiunea minimă), din motive de comercializare, din cauza absenței cotelor sau a normelor privind componența capturilor; întrucât înainte de introducerea obligației de debarcare era interzis să se păstreze la bord sau să se debarce peștii sub dimensiunile minime;
- D. întrucât capturile neintenționate și aruncarea lor înapoi în mare reprezintă o risipă considerabilă de resurse naturale pentru alimentația umană și pot avea, și deseori chiar au, efecte negative asupra exploatării sustenabile a stocurilor de pește și a ecosistemelor marine, precum și asupra viabilității financiare a pescuitului; întrucât un anumit nivel de capturi accidentale neintenționate și de capturi aruncate înapoi în mare este inevitabil, în special în cazul pescuitului mixt;
- E. întrucât nivelul istoric ridicat al capturilor aruncate înapoi în mare în anumite activități de pescuit din UE a reprezentat o problemă gravă pentru sustenabilitatea pe termen lung a activităților de pescuit ale UE, punând sub semnul întrebării credibilitatea politicii Uniunii în domeniul pescuitului;
- F. întrucât interzicerea pescuitului excesiv cu mari cantități de captură nereținută la bord (aruncarea înapoi în mare a peștelui comercializabil), care a fost introdusă în UE în 2010, a fost pusă în aplicare neadecvat;
- G. întrucât politica comună în domeniul pescuitului (PCP), așa cum a fost reformată în 2013, trebuie să asigure reducerea la minimum a impactului negativ al activităților de pescuit asupra ecosistemului marin și a introdus următoarele obiective: (a) „[să se elimine] treptat aruncarea capturilor înapoi în mare, de la caz la caz, luând în considerare cele mai bune avize științifice disponibile, prin evitarea și reducerea pe cât posibil a capturilor nedorite, și [asigurând] treptat debarcarea capturilor” de specii comerciale reglementate și (b) „după caz, [să se utilizeze] optim capturile nedorite, fără a crea o piață pentru respectivele capturi care sunt sub dimensiunea minimă de referință pentru conservare”;
- H. întrucât nu există date fiabile privind aruncarea înapoi în mare a capturilor și nici dovezi științifice care să sugereze că punerea în aplicare a obligației de debarcare a condus la o reducere substanțială a capturilor neintenționate; întrucât este posibil ca punerea sa deficitară în aplicare să fi dus la o reducere a vizibilității capturilor în anumite activități de pescuit și la o degradare a avizelor științifice și a calității datelor;

⁽¹⁰⁾ Uhlmann, Sven & Ulrich, Clara & Kennelly, Steven, 2019, „The European Landing Obligation, Reducing Discards in Complex, Multi-Species and Multi-Jurisdictional Fisheries” (Obligația europeană de debarcare, reducerea capturilor aruncate înapoi în mare în activitățile de pescuit complexe, de specii multiple și multi-jurisdicționale).

⁽¹¹⁾ „A third assessment of global marine fisheries discards” (A treia evaluare a capturilor globale marine aruncate înapoi în mare), FAO, 2019.

Marți, 18 mai 2021

- I. întrucât sectorul pescuitului a înregistrat progrese spre atingerea obiectivului privind MSY; întrucât 99 % din capturile debarcate în Marea Baltică, Marea Nordului și Oceanul Atlantic în 2020 gestionate exclusiv de UE și pentru care sunt disponibile evaluări științifice, provin din activități de pescuit gestionate sustenabil; întrucât în Atlanticul de Nord-Est biomasa pentru stocurile evaluate integral a fost cu 48 % mai mare în 2018 decât în 2003; întrucât există în continuare probleme semnificative, în special în Marea Mediterană și Marea Neagră, unde aproximativ 75 % din stocurile evaluate științific sunt supraexploatate;
- J. întrucât obligația de debarcare, care a fost introdusă treptat de-a lungul unei perioade de patru ani (2015-2019), face obligatorie debarcarea și deducerea din cotele aplicabile a tuturor capturilor de specii care fac obiectul limitelor de capturi și care, în Marea Mediterană, fac obiectul dimensiunilor minime, din apele UE sau, în anumite cazuri, de către navele UE din apele internaționale și interzice folosirea pentru consum uman direct a peștilor sub dimensiunile minime;
- K. întrucât conform CSTEP ⁽¹²⁾, nu au fost furnizate informații privind punerea în aplicare a obligației de debarcare pentru flotele de lungă distanță care operează în afara apelor Uniunii; întrucât Consiliul consultativ pentru flota de lungă distanță (LDAC) a evidențiat că obligația de debarcare nu se aplică în practică navelor UE care pescuiesc în afara apelor Uniunii;
- L. întrucât peștii debarcați care au sub dimensiunile minime de referință pentru conservare sunt folosiți în continuare pentru făină de pește, hrană pentru animalele de companie sau ca momeală pentru pescuitul cu cuști, cu o rentabilitate economică scăzută; întrucât aceste utilizări alternative sunt fezabile din punct de vedere economic atunci când există o unitate de producție în apropierea portului de debarcare, dar fezabilitatea scade (sau dispare) atunci când este nevoie de logistică și infrastructură pentru transportul pe distanțe lungi sau de investiții în noi unități de producție ⁽¹³⁾;
- M. întrucât mai multe state membre propun ca legislația să fie modificată pentru a permite ca peștii sub dimensiunile minime de referință pentru conservare relevante care fac obiectul obligației de debarcare să poată fi folosiți în scopuri caritabile;
- N. întrucât obligația de debarcare nu este o interdicție deplină a aruncării înapoi în mare, deoarece se aplică numai speciilor reglementate (capturile totale admisibile – TAC – și activitățile de pescuit pentru care efortul de pescuit este reglementat și a fost stabilită o dimensiune minimă) și include derogări pentru peștii care par afectați de prădători și pentru o rată ridicată de supraviețuire și o derogare *de minimis* de până la 5 % în cazurile în care creșterea selectivității este dificil de realizat sau în cazul în care manipularea capturilor neintenționate implică costuri disproporționate; întrucât punerea în aplicare a obligației de debarcare depinde și de utilizarea extensivă a excepțiilor temporare care necesită revizuirii bazate pe evaluări științifice, consumând timp și efort din partea factorilor de decizie și a sectorului pescuitului;
- O. întrucât nivelurile aruncării capturilor înapoi în mare variază considerabil în funcție de regiuni și de specii, capturile aruncate înapoi în mare fiind minime sau nule în activitățile de pescuit în care toate capturile sau majoritatea acestora au valoare comercială și sunt exploatare, ca în cazul activităților de pescuit la scară mică sau tradițional ori al activităților de pescuit cu producție pentru consumul uman direct;
- P. întrucât pescuitul la scară mică folosește mai mulți operatori și echipamente mai selective, provocând mai puține daune mediului și jucând un rol social și economic esențial, așa cum se evidențiază în raportul privind situația pescuitului în Marea Mediterană și în Marea Neagră din 2018 al Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM);
- Q. întrucât capturile aruncate înapoi în mare contribuie la hrănirea mai multor specii necrofage, de la comunități aviare la cele mezopelagice și bentonice, care sunt importante în lanțul trofic ecologic; întrucât literatura de specialitate concluzionează că reducerea aruncării capturilor înapoi în mare prin obligația de debarcare poate afecta populațiile de câteva specii în unele zone, dar, în general, este puțin probabil să se întâmple acest lucru;
- R. întrucât „speciile de blocaj” sunt acele specii sau stocuri de pește pentru care un anumit stat membru, o anumită flotă sau o anumită navă are mai puține posibilități de pescuit (cotă) decât pentru alte specii; întrucât respectarea deplină și strictă a obligației de debarcare, în special în cazul pescuitului mixt, ar presupune încetarea activității de pescuit corespunzătoare („blocaj”) după ce cota (limitată) pentru specia respectivă a fost epuizată, pentru a evita capturile ulterioare ale acesteia; întrucât potențialul de blocaj în activitățile de pescuit mixt este în continuare o problemă gravă

⁽¹²⁾ „Evaluation of Member States’ Annual Reports on the Landing Obligation (for 2019)” [Evaluarea rapoartelor anuale ale statelor membre privind obligația de debarcare (pentru 2019)] (CSTEP-Adhoc-20-02).

⁽¹³⁾ „Market outlets for unwanted catches” (Debușee comerciale pentru capturile neintenționate), EUMOFA, 2020.

Mărti, 18 mai 2021

și este posibil să fi contribuit la nivelul redus al punerii în aplicare a obligației de debarcare și la schimburile reduse de cote între statele membre, accentuând astfel subutilizarea posibilităților de pescuit;

- S. întrucât selectivitatea nu va rezolva pe deplin problemele aferente acestor activități de pescuit pentru că va fi foarte dificil din punct de vedere tehnic să se reducă capturile de stocuri de blocaj relevante fără a cauza mari pierderi de alte capturi comercializabile, creând astfel dificultăți economice grave pentru flotele în cauză; întrucât recent au fost adoptate rezerve de cote pentru capturile accidentale pentru a contracara situațiile legate de speciile de blocaj, iar eficacitatea acestora urmează să fie evaluată;
- T. întrucât cantitatea de pește capturat neintenționat în plasă și transportat la bord poate fi diminuată semnificativ în primul rând prin măsuri de evitare spațială și temporală și de selectivitate tehnică, reducând astfel timpul de manipulare, consumul de combustibil și nevoile de depozitare;
- U. întrucât CSTEP evidențiază că în recomandările comune ale grupurilor regionale ale statelor membre pentru punerea în aplicare a obligației de debarcare în 2021 au fost incluse relativ puține măsuri care urmăresc să crească selectivitatea; întrucât numărul de proiecte-pilot pentru testarea unor unelte de pescuit mai selective sau a unor strategii de evitare, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul privind PCP, este în scădere;
- V. întrucât Consiliul a eliminat câteva specii de pe lista TAC în ultimii ani, acestea fiind astfel excluse și de la obligația de debarcare;
- W. întrucât obligația de debarcare este un instrument care contribuie la atingerea obiectivului de selectivitate al PCP și nu un obiectiv în sine;
- X. întrucât au fost adoptate recent rezerve de cote pentru capturile accidentale pentru a contracara situațiile legate de speciile de blocaj;
- Y. întrucât aruncarea înapoi în mare a capturilor neintenționate este un fenomen care se întâlnește în toate activitățile de pescuit din lume și nu o problemă cu care se confruntă numai Europa; întrucât apele UE sunt renumite pentru abundența activităților de pescuit mixt; întrucât mai multe țări terțe și teritorii autonome au introdus, într-o măsură mai mare sau mai mică, interdicții de aruncare înapoi în mare a capturilor, inclusiv Canada, Insulele Feroe, Norvegia, Islanda, Chile și Noua Zeelandă; întrucât alte țări terțe, cum ar fi Statele Unite ale Americii, nu au interzis aruncarea înapoi în mare a capturilor, dar legislația lor în domeniul pescuitului recurge la alte strategii pentru a reduce capturile neintenționate; întrucât interdicția de aruncare înapoi în mare a capturilor din Norvegia și Islanda a fost modificată de-a lungul a 30 de ani ca răspuns la probleme specifice; întrucât nu se cunoaște în întregime care este impactul interdicției de aruncare înapoi în mare a capturilor din Chile, deoarece aceasta a început să fie pusă în aplicare de curând; întrucât aruncarea înapoi în mare a capturilor rămâne o problemă majoră în gestionarea activităților de pescuit din Noua Zeelandă;
- Z. întrucât principiul stabilității relative, instituit pentru prima dată prin Regulamentul de bază din 1983 privind PCP și pus în practică prin Regulamentul din același an privind TAC și cotele de pescuit, stabilește o cheie de repartizare a TAC pentru fiecare stat membru pe baza principiilor de alocare bazate pe capturile istorice (1973-1978), pe dependență, astfel cum este consacrată în preferințele de la Haga din 1976, și pe pierderile în apele țărilor terțe (1973-1976);
- AA. întrucât au fost publicate aproape 4 000 de lucrări științifice privind capturile aruncate înapoi în mare, dintre care peste 3 700 privesc activitățile de pescuit industrial și mai puțin de 200 de lucrări se axează pe activitățile de pescuit costier la scară mică;
- AB. întrucât aproximativ din anul 1950 înapoi, numeroase specii marine din diferite grupuri au suferit modificări ale habitatelor în ceea ce privește extinderea geografică și activitățile sezoniere ca urmare a încălzirii oceanelor și a schimbărilor biogeochimice precum pierderea de oxigen, ceea ce a dus la modificări ale componenței și abundenței speciilor și ale producerii de biomasă de către ecosisteme, de la ecuator la poli; întrucât modificarea distribuției stocurilor de pește are efecte asupra gestionării viitoare a pescuitului și astfel asupra punerii în aplicare a obligației de debarcare;
- AC. întrucât Comisia a realizat o evaluare a impactului socioeconomic privind politicile de reducere a capturilor aruncate înapoi în mare înainte de a-și prezenta propunerea de nou regulament de bază privind PCP în iulie 2011, dar nu a reușit până în prezent să analizeze în profunzime impactul său socioeconomic și efectele asupra siguranței la bord și nici să ofere răspunsuri la preocupările legate de punerea în aplicare exprimate de consiliile consultative și de statele membre;

Marți, 18 mai 2021

- AD. întrucât nu se cunoaște încă în ce măsură a fost redusă practica aruncării înapoi în mare a capturilor; întrucât până la cinci state membre nu au răspuns la chestionarul Comisiei privind punerea în aplicare a obligației de debarcare pentru 2019, iar două dintre aceste state nu au răspuns deloc în ultimii trei ani;
- AE. întrucât diferențele legate de controlul și asigurarea respectării obligației de debarcare pot duce la condiții de concurență inechitabile în statele membre și între acestea; întrucât în rapoartele sale de evaluare a respectării obligației de debarcare, EFCA a constatat că punerea în aplicare de către statele membre este insuficientă și a prezentat recomandări pentru îmbunătățirea controlului;
- AF. întrucât Comisia trebuie să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a PCP, inclusiv a obligației de debarcare, înainte de 31 decembrie 2022,
1. afirmă că obiectivul general al UE este de a asigura exploatarea sustenabilă a stocurilor de pește și protecția ecosistemelor marine; accentuează că reducerea capturilor aruncate înapoi în mare și reducerea la minimum a capturilor neintenționate reprezintă o prioritate de politică publică apărută ca răspuns la preocupările privind răspunderea pentru resursele naturale, conservarea și risipa lor, precum și din nevoia științifică de a se ține seama pe deplin de toate sursele mortalității prin pescuit;
 2. regretă că rapoartele anuale ale Comisiei privind situația actuală a PCP includ foarte puține informații despre punerea în aplicare a obligației de debarcare, fără să existe până în prezent informații privind măsura în care au fost reduse capturile aruncate înapoi în mare în urma acestei obligații și fără să se fi analizat impactul socioeconomic al obligației sau efectele punerii sale în aplicare asupra siguranței la bordul navelor de pescuit;
 3. recunoaște că introducerea obligației de debarcare reprezintă o schimbare de paradigmă și una dintre cele mai mari provocări din istoria gestionării pescuitului în UE – de la înregistrarea debarcărilor și chiar impunerea aruncării capturilor înapoi în mare uneori, la un sistem care înregistrează întreaga captură – și că, alături de introducerea politicii privind MSY, a avut inevitabil o serie de efecte ecologice și socioeconomice de mare anvergură pe termen scurt și lung; accentuează că este nevoie de o evaluare a impactului socioeconomic al obligației de debarcare;
 4. observă că politica privind MSY nu presupune că nu există capturi aruncate înapoi în mare și aruncarea capturilor înapoi în mare nu înseamnă că nu se poate atinge MSY, iar dovezi care să susțină aceste afirmații există pentru numeroase stocuri, inclusiv pentru speciile capturate accidental;
 5. evidențiază progresele realizate în cooperarea dintre părțile interesate și măsurile luate pentru îmbunătățirea selectivității; constată însă că, conform Comisiei și CSTEP, aplicarea obligației de debarcare rămâne în general la un nivel scăzut și că ratele aruncării înapoi în mare a capturilor sunt relativ similare celor din anii anteriori introducerii obligației de debarcare;
 6. recunoaște că începând cu 2010 a existat o obligație de înregistrare a capturilor aruncate înapoi în mare în jurnalul de bord, în conformitate cu Regulamentul privind controlul pescuitului; regretă că, în pofida introducerii obligației de debarcare, există în continuare puține date și cunoștințe fiabile despre volumul capturilor aruncate înapoi în mare, numărul TAC de precauție a crescut, în contrast cu reducerea cantităților de TAC analitice, iar disponibilitatea informațiilor științifice privind situația stocurilor nu a crescut substanțial;
 7. constată că obligația de debarcare continuă să fie motiv de îngrijorare în industria pescuitului și în comunitatea științifică din cauza diferitelor obstacole; atrage atenția că motivele de îngrijorare ale sectorului pescuitului sunt lipsa infrastructurii adecvate în porturi, creșterea cheltuielilor de funcționare, lipsa stimulentei pentru respectarea normelor din partea autorităților și dificultățile în obținerea unei selectivități sporite în anumite activități de pescuit fără a pune în pericol viabilitatea economică a activității, în special în cazul pescuitului mixt expus unui risc ridicat de blocaj care duc la o subutilizare a cotelor disponibile și la o eventuală încetarea anticipată a activităților de pescuit și creează dificultăți economice grave pentru flotele în cauză; constată că până în prezent au fost raportate doar două cazuri: limbă-de-mare (Belgia) și ton obez (Franța);
 8. regretă că dificultățile întâmpinate în punerea în aplicare a interdicției de aruncare a capturilor înapoi în mare au avut ca efect o imagine negativă a pescarilor și a eforturilor sectorului pescuitului, în pofida progreselor înregistrate în atingerea obiectivului privind MSY;

Marti, 18 mai 2021

9. ia notă de măsurile recente luate până în prezent – schimburile de cote și rezervele de cote pentru speciile capturate accidental -, deși aceste măsuri sunt în cea mai mare parte nepermanente și fac obiectul unor negocieri între statele membre, iar eficiența lor nu a fost încă evaluată în detaliu; evidențiază că trebuie să se elimine obstacolele administrative din calea punerii efective în aplicare a obligației de debarcare, să se îmbunătățească dezvoltarea și folosirea de noi unelte selective și să se dezvolte în continuare planuri eficiente de reducere a capturilor accidentale, cu scopul de a reface stocurile vulnerabile;

10. accentuează că folosirea excepțiilor prevăzute în regulament (o rată ridicată de supraviețuire și exceptarea *de minimis*) are potențial și este necesară pentru a înlesni punerea în aplicare și a contracara eventualele situații de blocaj; reamintește că trebuie transmise date fiabile și exacte și recomandă ca procesul de acordare a excepțiilor să fie raționalizat, inclusiv printr-o mai bună culegere a datelor;

11. accentuează că CSTEP a recunoscut că, de când au fost prezentate primele recomandări comune în 2014, calitatea documentelor transmise pentru a susține excepțiile s-a îmbunătățit în general; recunoaște că furnizarea de date și informații în sprijinul excepțiilor poate fi dificilă din cauza naturii datelor necesare; constată însă cu îngrijorare că CSTEP a evidențiat că există numeroase cazuri în care informațiile și datele furnizate nu sunt specifice speciei și/sau activității de pescuit și că se folosesc aceleași studii și ipoteze pentru a susține mai multe excepții; accentuează că lipsa datelor și informațiilor specifice speciei și activității de pescuit face să fie dificil să se evalueze impactul probabil al excepțiilor propuse sau să se stabilească dacă excepția respectă condițiile pentru o exceptare *de minimis* sau legată de rata ridicată de supraviețuire;

12. este îngrijorat că reducerea treptată a anumitor mecanisme flexibile, cum ar fi exceptarea *de minimis*, poate provoca sau agrava efectul de blocaj și încetarea activităților de pescuit; accentuează că este necesar să se continue elaborarea de planuri eficiente de reducere a capturilor accidentale în activitățile de pescuit cu selectivitate mai redusă, cum ar fi cele cu traule pelagice;

13. reamintește că obligația de debarcare nu reprezintă un scop în sine, ci un instrument de stimulare a îmbunătățirii conduitei în activitatea de pescuit și a celei operaționale, de stimulare a dezvoltării și folosirii unor unelte mai selective pentru a reduce la minimum capturile neintenționate și de îmbunătățire a documentării capturilor pentru o mai bună înțelegere și evaluare științifică a stocurilor de pește; constată că mulți pescari nu sunt de acord cu legătura dintre obiectivele obligației de debarcare și punerea sa în aplicare, ceea ce tinde să împiedice respectarea sa; recunoaște că, deși urmărirea acestui obiectiv final necesită timp și cunoștințe suficiente, sunt necesare eforturi mai mari pentru a promova o înțelegere comună a acestuia și pentru a pune în practică rezultatele studiilor realizate de oamenii de știință și pescari pentru a crește selectivitatea și a reduce capturile neintenționate; invită Comisia să continue să sprijine planurile de creștere a selectivității, inclusiv, după caz, folosind stimulente pentru utilizarea unor unelte mai selective;

14. atrage atenția asupra particularităților regiunilor ultraperiferice, mai ales în ceea ce privește navele, flotele învechite și porturile cu o capacitate redusă de depozitare și de procesare, ceea ce poate face ca obligația de debarcare să nu poată fi pusă în practică;

15. constată că nivelurile aruncării capturilor înapoi în mare variază considerabil în funcție de activitatea de pescuit și de bazinul maritim, ceea ce dă naștere la ideea că s-ar putea ca abordarea de tip „soluție unică” să nu fie strategia optimă pentru a-i încuraja pe pescari să devină mai selectivi; invită Comisia să identifice principalele deficiențe și să propună soluții adaptate și specifice pentru anumite activități de pescuit pentru fiecare bazin maritim, acordând o atenție deosebită pescuitului artizanal la scară mică, în special în regiunile ultraperiferice;

16. reamintește că actualul cadru juridic oferă temeiul juridic pentru ca statele membre să colaboreze activ la definirea normelor privind pescuitul selectiv într-un mod mai flexibil și să folosească instrumente de atenuare cu bază științifică; invită statele membre să își intensifice cooperarea printr-o abordare regională, inclusiv prin implicarea părților interesate relevante și a consiliilor consultative, și să profite la maximum de subvențiile pe care le au la dispoziție în acest scop; reiterează necesitatea de a asigura condiții de concurență echitabile în ceea ce privește punerea în aplicare a obligației de debarcare;

17. salută rezultatele recentelor studii științifice (de exemplu, DiscardLess, MINOUW și LIFE iSEAS) privind selectivitatea uneltelor de pescuit inovatoare, strategiile de evitare și modificările navelor pentru manipularea capturilor neintenționate la bord; consideră necesar să se continue eforturile de cercetare pentru a îmbunătăți selectivitatea uneltelor, strategiile de

Marți, 18 mai 2021

evitare și manipularea capturilor neintenționate; salută propunerea privind „Misiunea Starfish 2030: refacerea oceanelor și apelor noastre” și consideră că o misiune în domeniul oceanelor, al mărilor și al apelor costiere și interioare sănătoase va contribui la dezvoltarea unor soluții imperios necesare care au un impact direct asupra sectorului pescuitului și utilizării și gestionării sustenabile a resurselor oceanelor;

18. accentuează că sistemele eficiente de gestionare a pescuitului, inclusiv posibilitatea de a folosi toate elementele pentru a pune în mod adecvat în aplicare obligația de debarcare și a îndeplini obiectivele PCP, trebuie să fie susținute de o documentare a capturilor și date științifice exacte și fiabile; invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile de punere pe deplin în aplicare a legislației aplicabile a UE, dacă este necesar, și să ia măsuri suplimentare pentru a asigura documentarea completă și colectarea completă de date, în mod proporțional cu capacitatea lor de pescuit în cazul flotei costiere de pescuit la scară mică;

19. este îngrijorat de lipsa unui control adecvat în ceea ce privește obligația de debarcare și de nerespectarea cum se cuvine a acesteia și subliniază impactul negativ al unor astfel de deficiențe asupra sustenabilității, inclusiv din cauza stabilirii TAC pe baza capturilor totale, care includ așa-numitele „suplimentări” pentru a compensa peștele aruncat anterior înapoi în mare;

20. evidențiază că existența a numeroase norme, exceptări și derogări adoptate în ultimii ani complică punerea în aplicare a obligației de debarcare și evaluarea conformității realizată de EFCA, ceea ce face mai dificilă atingerea obiectivelor de protejare și îmbunătățire a sustenabilității activităților de pescuit; subliniază că folosirea exceptărilor prevăzute în Regulamentul privind PCP este extrem de importantă pentru punerea în aplicare a obligației de debarcare;

21. solicită să se folosească mai bine noile tehnologii și soluții digitale dezvoltate în cooperare cu sectorul pescuitului și autoritățile statelor membre pentru a îmbunătăți monitorizarea, controlul și supravegherea, respectându-se pe deplin dreptul la viață privată și confidențialitatea comercială;

22. evidențiază rolul esențial al pescarilor și al altor părți interesate în punerea în aplicare a politicilor, promovând astfel o cultură a conformității și modificări treptate și adaptabile ale normelor privind obligația de debarcare de-a lungul timpului; accentuează beneficiile suplimentare ale sistemelor voluntare și bazate pe stimulente pentru creșterea implicării pescarilor;

23. accentuează că, deși creșterea selectivității trebuie să fie în continuare o prioritate majoră, punerea în aplicare a obligației de debarcare necesită o abordare transectorială și stimulente clare pentru a încuraja atenuarea prin preluarea celor mai bune practici; recomandă următoarele măsuri de însoțire și instrumente de gestionare:

(a) folosirea și optimizarea în continuare a instrumentelor bazate pe cote, în conformitate cu principiile PCP și cu condiția instituirii unor măsuri de control eficiente, cum ar fi:

— repartizarea cotelor în conformitate cu componența preconizată a capturilor;

— ajustări prin schimburi de cote cu alte state membre și țări terțe învecinate cu care UE are stocuri comune, efectuate într-un mod flexibil și eficient pentru a evita subutilizarea cotelor, de exemplu prin trecerea la mecanisme permanente și nu doar care pot fie reînnoite anual după stabilirea TAC și a cotelor, în conformitate cu cele mai bune avize științifice disponibile;

— alocarea de cote estimate de capturi aruncate înapoi în mare pentru pescari, în special pentru cei ce operează la scară mică, care optează să folosească unelte mai selective;

(b) studierea fezabilității implementării unei gestionări bazate pe amenajarea spațiului maritim și pe zone pentru a evita aruncarea înapoi în mare a capturilor orientând pescarii spre zonele în care este mai puțin probabil să se afle pești sub dimensiunile minime, asigurând totodată faptul că aceste măsuri nu duc la neutilizarea extinsă a altor specii cu dimensiuni comerciale;

(c) asigurarea unei mai mari flexibilități pentru a le permite pescarilor să aleagă soluții privind uneltele, alături de o responsabilitate mai mare în legătură cu documentarea (documentarea completă a capturilor);

(d) prevederea de mecanisme flexibile pentru aprobarea de noi tipuri de unelte selective pentru a stimula părțile interesate să solicite participarea la proiecte-pilot și să le pună în practică;

(e) acordarea de acces exclusiv la locuri de pescuit sau intervale de timp pentru a încuraja selectivitatea;

Marti, 18 mai 2021

- (f) adoptarea de strategii pentru a valorifica la maximum capturile neintenționate în alte scopuri decât consumul uman, fără a crea o cerere de capturi subdimensionate și cu condiția ca acest lucru să fie fezabil pentru pescari din punct de vedere economic și operațional;
- (g) crearea unui atlas al aruncărilor capturilor înapoi în mare, ca un inventar al capturilor neintenționate din diferitele activități și zone de pescuit, pentru a elabora mai bine planuri regionale privind capturile accidentale, implicând statele membre și sectorul pescuitului și cu sprijinul Fondului european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură;
- (h) folosirea și dezvoltarea de instrumente voluntare și bazate pe stimulente care utilizează inteligență artificială pentru a crește selectivitatea și controlul și a îmbunătăți identificarea speciilor, în colaborare cu sectorul pescuitului și autoritățile statelor membre;
- (i) introducerea progresivă a cerinței de respectare a aceleiași politici privind capturile aruncate înapoi în mare pentru importurile de produse pescărești din țările terțe, pentru a elimina dezavantajul comparativ și concurența neloială pentru flota europeană, trecând totodată la o mai bună protecție a resurselor pescărești globale;
- (j) reînnoirea obligației Comisiei de a prezenta anual rapoarte privind situația PCP și punerea în aplicare a obligației de debarcare și furnizarea mai multor informații legate de punerea sa în aplicare, inclusiv de impactul socioeconomic și, printre altele, de aspecte precum consumul de combustibil, spațiul de depozitare, efectele asupra siguranței și condițiilor de muncă de la bordul navelor de pescuit, reducerea aruncării capturilor înapoi în mare și a capturilor neintenționate și îmbunătățirea situației stocurilor (MSY);

24. invită Comisia, în special, ca, în raportul de evaluare a punerii în aplicare a PCP, care trebuie prezentat în 2022:

- (a) să evalueze în ce măsură s-a realizat reducerea aruncării capturilor înapoi în mare în urma obligației de debarcare și dacă aceasta a contribuit la îmbunătățirea stării stocurilor (MSY) și la reducerea impactului asupra ecosistemului marin;
- (b) să evalueze impactul socioeconomic al obligației de debarcare, sistemul de remunerare, numărul membrilor echipajului și condițiile de siguranță și de muncă de la bord, în conformitate cu recomandările FAO și OIM;
- (c) să identifice și să monitorizeze activitățile de pescuit pentru care dovezile științifice arată că este dificil în prezent să crească selectivitatea;
- (d) să evalueze eficacitatea și aplicabilitatea măsurii recent adoptate privind rezervele de cote pentru capturile accidentale ca instrument eficient și aplicabil pentru contracararea situațiilor legate de speciile de blocaj;
- (e) să evalueze impactul asupra sustenabilității al eliminării de către Consiliu a unor specii de pe lista stocurilor care fac obiectul TAC în ultimii ani și să evalueze posibilele consecințe ale reintroducerii lor în sistemul TAC;
- (f) să identifice și să elimine dificultățile administrative întâmpinate în dezvoltarea și punerea în aplicare a proiectelor-pilot privind selectivitatea, care îngreunează eforturile pescarilor de a fi mai selectivi;
- (g) să identifice oportunitățile comerciale și/sau caritabile urmărind să valorifice cât mai bine capturile inevitabile sub dimensiunile minime de referință pentru conservare debarcate și capturile neintenționate, pentru a evita risipa de resurse naturale, și să evite periclitarea obiectivelor de sustenabilitate ale PCP;
- (h) să evalueze dacă politica actuală privind obligația de debarcare este adecvată scopului urmărit și să evalueze fezabilitatea adaptării obligației de debarcare de la caz la caz, pentru fiecare activitate de pescuit și/sau stoc;
- (i) să analizeze căi de urmat în vederea unei mai bune adaptări și a unei simplificări a articolului 15 din Regulamentul privind PCP pentru a facilita punerea în aplicare și înțelegerea sa de către toate părțile interesate și în special utilizarea de către statele membre a instrumentelor generale disponibile prevăzute de cadrul juridic în vigoare pentru a îmbunătăți selectivitatea și a reduce capturile neintenționate;

25. invită Comisia să prezinte, pe baza acestei evaluări și dacă este cazul, o propunere legislativă pentru a realiza mai bine obiectivele de reducere a capturilor aruncate înapoi în mare și de îmbunătățire a stocurilor;

Marți, 18 mai 2021

26. subliniază că este îngrijorat că stocurile pe care le împarte cu țări terțe nu fac tot timpul obiectul aceluiași dispoziții privind aruncarea capturilor înapoi în mare; accentuează că este nevoie de o convergență progresivă în legătură cu principalele obiective ale gestionării pescuitului, cu scopul de a asigura cele mai înalte standarde pentru obținerea unei stări ecologice bune în ceea ce privește ecosistemul marin comun, sustenabilitatea activității de pescuit și menținerea unor condiții de concurență echitabile în raport cu țările terțe, în special cu Regatul Unit;

27. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Regiunilor, Comitetului Economic și Social European și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Miercuri, 19 mai 2021

P9_TA(2021)0236

Provocările cu care se confruntă organizatorii de evenimente sportive în mediul digital

Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 conținând recomandări adresate Comisiei privind provocările cu care se confruntă organizatorii de evenimente sportive în mediul digital (2020/2073(INL))

(2022/C 15/03)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolul 114 din TFUE,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 7, 8, 11 și 16, articolul 17 alineatul (2) și articolele 47 și 52,
- având în vedere Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE ⁽¹⁾,
- având în vedere Declarația Comisiei referitoare la organizatorii de evenimente sportive anexată la Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 martie 2019 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind dreptul de autor pe piața unică digitală ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2019/789 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 de stabilire a normelor privind exercitarea dreptului de autor și a drepturilor conexe, aplicabile anumitor transmisii online ale organismelor de radiodifuziune și anumitor retransmisii ale programelor de televiziune și radio și de modificare a Directivei 93/83/CEE a Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2017/1128 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind portabilitatea transfrontalieră a serviciilor de conținut online în cadrul pieței interne ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală („Directiva privind asigurarea respectării DPI”) ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) ⁽⁶⁾,
- având în vedere Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale drepturilor de autor și ale drepturilor conexe în societatea informațională ⁽⁷⁾,
- având în vedere Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) ⁽⁸⁾,
- având în vedere Recomandarea (UE) 2018/334 a Comisiei din 1 martie 2018 privind măsuri de combatere eficace a conținutului ilegal online ⁽⁹⁾ și comunicarea Comisiei din 28 septembrie 2017 către Parlamentul European, Consiliul și Comitetul Economic și Social European intitulată „Combaterea conținutului ilegal online: către o responsabilitate sporită a platformelor online” (COM(2017)0555),

⁽¹⁾ JO L 130, 17.5.2019, p. 92.

⁽²⁾ JO C 108, 26.3.2021, p. 231.

⁽³⁾ JO L 130, 17.5.2019, p. 82.

⁽⁴⁾ JO L 168, 30.6.2017, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 157, 30.4.2004, p. 45.

⁽⁶⁾ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 167, 22.6.2001, p. 10.

⁽⁸⁾ JO L 95, 15.4.2010, p. 1.

⁽⁹⁾ JO L 63, 6.3.2018, p. 50.

Miercuri, 19 mai 2021

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 29 noiembrie 2017 către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European intitulată „Orientări cu privire la anumite aspecte ale Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală” (COM(2017)0708),
 - având în vedere Memorandumul de înțelegere din 25 iunie 2018 privind publicitatea online și drepturile de proprietate intelectuală facilitat de Comisia Europeană și Raportul Comisiei referitor la funcționarea memorandumului de înțelegere privind publicitatea online și drepturile de proprietate intelectuală (SWD(2020)0167),
 - având în vedere articolele 47 și 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru cultură și educație,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A9-0139/2021),
- A. întrucât sportul joacă un rol-cheie în prosperitatea socială, culturală și economică a Uniunii și promovează valorile comune ale solidarității, diversității și incluziunii sociale, contribuind în mod semnificativ la dezvoltarea economică și socială;
- B. întrucât, în temeiul articolului 165 din TFUE, Uniunea contribuie la promovarea obiectivelor europene ale sportului, ținând seama în același timp de caracterul specific al sportului; întrucât ar trebui să se țină seama și de contribuția sportului la realizarea obiectivelor generale ale Uniunii, cum ar fi protecția mediului, digitalizarea și incluziunea, iar Uniunea ar trebui să urmărească dezvoltarea și conservarea dimensiunii europene a sportului în mediul digital;
- C. întrucât sportul totodată promovează și transmite valori precum respectul și înțelegerea reciprocă, solidaritatea, egalitatea, incluziunea, diversitatea, echitatea, cooperarea și angajamentul civic, contribuind în mod substanțial la valorile educaționale și culturale, și poate fi considerat o necesitate culturală și socială; întrucât este esențial ca aceste valori să fie încurajate de organizatorii de evenimente sportive, de organismele de radiodifuziune, de intermediarii online, de autoritățile naționale și de alte părți interesate din sectorul sportului; întrucât politica Uniunii în domeniul sportului trebuie să sprijine scopurile și obiectivele sportului profesionist, dar și amator și poate contribui la soluționarea provocărilor transnaționale;
- D. întrucât sportul servește drept factor de integrare; întrucât părțile interesate din domeniul sportului, municipalitățile și comunitatea sportivă ar trebui să coopereze pentru ca sectorul sportiv să devină mai sustenabil și mai favorabil incluziunii, înlesnind participarea la evenimente sportive a tuturor categoriilor de public, în special a persoanelor cu mai puține oportunități, indiferent de vârstă, gen, dizabilitate sau origine etnică;
- E. întrucât cultura suporterilor este o parte indispensabilă a experienței sportive și nu este doar un cadru pentru comercializarea unui produs;
- F. întrucât sectoarele legate de sport reprezintă 2,12 % din PIB-ul Uniunii și 2,72 % din locurile de muncă din Uniune; întrucât evenimentele sportive au un impact teritorial semnificativ în ceea ce privește participarea și economia;
- G. întrucât sportul pentru toți constituie baza nivelului profesionist, întrucât cluburile sportive de mici dimensiuni sunt coloana vertebrală a sportului de masă european, au o contribuție semnificativă la dezvoltarea tinerilor sportivi și activează în principal pe bază de voluntariat; întrucât 35 de milioane de amatori contribuie la dezvoltarea sportului de masă și la propagarea valorilor sportive;
- H. întrucât dezvoltarea mediului digital și a noilor tehnologii a facilitat accesul tuturor suporterilor la transmisiile de evenimente sportive pe toate tipurile de dispozitive, sporind expunerea potențială la conținuturi ilegale și măbind numărul de persoane care pot avea acces la astfel de transmisiuni, și a oferit unor sportivi care în mod tradițional nu sunt difuzate oportunități să obțină o mai mare vizibilitate; întrucât, în plus, a stimulat dezvoltarea de noi modele de afaceri online, creând noi modalități de a genera venituri; întrucât, în același timp, a facilitat transmiterea online ilegală a evenimentelor sportive și pirateria online în interiorul și în afara Uniunii, ceea ce dăunează atât sporturilor profesionale, cât și celor de masă și amenință organizarea și sustenabilitatea evenimentelor sportive, precum și stabilitatea financiară a întregului sector sportiv;
- I. întrucât protecția drepturilor de proprietate intelectuală este un drept fundamental consacrat în Carta drepturilor fundamentale; întrucât semnificația și domeniul de aplicare al drepturilor fundamentale consacrate de cartă trebuie stabilite în conformitate cu jurisprudența corespunzătoare a Curții Europene a Drepturilor Omului;

Miercuri, 19 mai 2021

- J. întrucât cultura suporterilor, bazată pe libertatea de a împărtăși și de a trăi experiența sportivă atât în timp real, cât și înaintea sau în urma evenimentelor sportive în direct, constituie un element esențial al rolului pe care sportul îl joacă în societatea europeană;
- K. întrucât transmisia ilegală a evenimentelor sportive și răspândirea conținutului online ilegal nu numai că provoacă un prejudiciu economic semnificativ sectorului sportiv, care duce la pierderi de venituri din abonamente și publicitate, dar este dăunătoare și pentru utilizatorii finali, cum ar fi suporterii și consumatorii, de exemplu din cauza faptului că acești utilizatori finali sunt expuși furtului de date cu caracter personal, programelor malware sau altor forme de prejudicii și daune în mediul online; întrucât difuzarea ilegală de evenimente sportive face adesea parte din activitățile din ce în ce mai numeroase ale organizațiilor criminale; întrucât pirateria online afectează nu numai transmisiile sportive în direct disponibile prin intermediul serviciilor de abonament, ci și transmisiile gratuite ale evenimentelor sportive;
- L. întrucât pandemia de COVID-19 și restricțiile de acces la evenimentele sportive au generat o scădere a vânzării de bilete la acest tip de evenimente și, în același timp, au creat oportunități de dezvoltare a abonamentelor la canalele sportive și de extindere a audienței online și pentru emisiunile de televiziune, dar și pentru streaming-ul ilegal de evenimente sportive;
- M. întrucât, spre deosebire de alte sectoare, cea mai mare valoare a difuzării unui eveniment sportiv constă în faptul că este în direct și cea mai mare parte a acestei valori se pierde la încheierea evenimentului; întrucât streaming-ul ilegal de evenimente sportive este mai dăunător în primele trezeci de minute de la apariția sa online; întrucât, în consecință și numai în acest context, este necesară o reacție rapidă pentru a pune capăt difuzării online ilegale a evenimentelor sportive;
- N. întrucât acțiunile ar trebui să se concentreze asupra provenienței fluxurilor de conținut ilegal, și anume asupra operatorilor site-urilor web ilegale, și nu asupra utilizatorilor individuali, cum ar fi suporterii și consumatorii, care sunt implicați în mod involuntar și neintenționat în streaming-ul ilegal;
- O. întrucât, în ultimii ani, au proliferat noi canale multimedia pentru distribuirea ilegală a evenimentelor sportive în direct, printre care, dat fiind volumul său în creștere, se evidențiază utilizarea ilicită a televiziunii prin protocol de internet (IPTV);
- P. întrucât transmisia ilegală a unui întreg eveniment sportiv trebuie diferențiată de secvențele scurte partajate între și de către fani, care fac parte dintr-o cultură a fanilor și prin care se scot în evidență, de exemplu, discursuri de incitare la ură și acte de rasism; întrucât astfel de transmisii ilegale trebuie, de asemenea, să fie diferențiate de conținutul partajat legal cu respectarea limitărilor și excepțiilor prevăzute în legislația privind drepturile de autor sau de conținutul partajat de jurnaliști în scopul informării publicului larg, astfel cum se prevede în Directiva serviciilor mass-media audiovizuale; întrucât măsurile menite să protejeze drepturile de difuzare împotriva utilizării ilegale și a pirateriei nu trebuie să afecteze libertatea presei și capacitatea mass-mediei de știri de a informa cetățenii;
- Q. întrucât anumite evenimente sportive majore sunt de interes public general și, prin urmare, accesul în timp real la informații despre acestea ar trebui să fie garantat pentru toți cetățenii și nu ar trebui să facă obiectul unor restricții nejustificate sau ilegale; întrucât acest lucru privește și jurnaliștii și reporterii de știri care pot furniza astfel de informații în timp real; întrucât statele membre ar trebui să sprijine difuzarea evenimentelor sportive majore pe canale cu acces liber, ca o formă de cultură populară care joacă un rol important în viața cetățenilor;
- R. întrucât numărul de titulari de drepturi, de intermediari și alți furnizori de servicii care dezvoltă instrumente software capabile să identifice difuzarea ilegală de evenimente sportive în direct cu o marjă minimă de eroare este în continuă creștere; întrucât, în același timp, fiabilitatea notificărilor emise de titularii de drepturi, intermediari și alți furnizori de servicii depinde de acuratețea și calitatea tehnică a instrumentelor software pe care aceștia le utilizează pentru a identifica difuzarea ilegală de evenimente sportive în direct;
- S. întrucât titularii de drepturi, intermediarii și alți furnizori de servicii ale căror instrumente software pot identifica în mod eficient și fiabil difuzarea ilegală de evenimente sportive în direct ar trebui să fie considerați drept „notificatori de încredere certificați”; întrucât, pentru a fi considerat în mod legal drept notificator de încredere certificat, ar trebui să fie necesară îndeplinirea unor standarde de calitate și acuratețe; întrucât un certificat bazat pe cerințe comune la nivelul Uniunii ar fi opțiunea preferată pentru a asigura o recunoaștere coerentă și eficientă a notificatorilor de încredere certificați;

Miercuri, 19 mai 2021

- T. întrucât Uniunea și statele membre ar trebui să promoveze cercetarea și inovarea pentru a dezvolta instrumente software îmbunătățite pentru identificarea și raportarea difuzării ilegale de evenimente sportive în direct;
- U. întrucât evenimentele sportive nu fac obiectul protecției drepturilor de autor în temeiul dreptului Uniunii, dar ca atare acestea au un caracter unic și, în această măsură, original, care le poate transforma în obiecte demne de o protecție comparabilă cu cea a operelor protejate prin dreptul de autor; întrucât nu există o protecție armonizată în dreptul Uniunii pentru organizatorii de evenimente sportive ca atare; întrucât, cu toate acestea, protecția specifică pentru organizatorii de evenimente sportive este prevăzută în legislația unor state membre, generând incertitudine juridică și fragmentarea cadrului de reglementare al Uniunii;
- V. întrucât dreptul Uniunii prevede un cadru general pentru mecanismele de notificare și de acțiune care permit eliminarea sau dezactivarea accesului la informațiile ilegale stocate de intermediari; întrucât dreptul Uniunii prevede măsuri de aplicare a dreptului civil pe care autoritățile judiciare sau administrative le pot lua în anumite circumstanțe pentru a preveni sau împiedica încălcările drepturilor de proprietate intelectuală;
- W. întrucât, cu toate acestea, cadrul juridic actual nu permite realizarea acțiunilor imediate necesare pentru a combate difuzarea ilegală a evenimentelor sportive în direct; întrucât, în plus, anumite state membre au adoptat norme privind mecanismele de notificare și de acțiune care nu sunt armonizate la nivelul Uniunii;

Introducere și observații generale

1. solicită Comisiei ca, după efectuarea evaluării de impact necesare, să prezinte, fără întârzieri nejustificate, în temeiul articolului 114 din TFUE, o propunere de acte legislative, pe baza recomandărilor din anexă;
2. consideră că sportul contribuie în mod semnificativ la incluziunea socială, la educație și formare, la crearea de locuri de muncă, la capacitatea de inserție profesională și la sănătatea publică în Uniune; consideră, de asemenea, că veniturile provenite din organizarea de evenimente sportive ar trebui să contribuie într-o măsură mai mare la finanțarea activităților sportive benefice pentru societate, reflectând astfel importanța socială a sportului; constată că, în multe țări europene, fondurile alocate sportului de masă depind în mod direct de veniturile obținute din drepturile de difuzare a evenimentelor sportive; subliniază, prin urmare, că este necesară o solidaritate financiară consolidată în ecosistemul sportiv și observă că o parte din aceste venituri ar trebui să fie direcționată către dezvoltarea sporturilor de masă, a sporturilor pentru persoanele cu dizabilități și a sporturilor care au o acoperire mediatică mai redusă;
3. reamintește declarația Comisiei inclusă în anexa la Rezoluția Parlamentului European referitoare la dreptul de autor pe piața unică digitală, adoptată în martie 2019, conform căreia „Comisia va evalua provocările cu care se confruntă organizatorii de evenimente sportive în mediul digital, în special aspectele legate de transmisiile online ilegale ale emisiunilor sportive”;

Evenimentele sportive și drepturile de proprietate intelectuală

4. constată că evenimentele sportive ca atare nu pot face obiectul protecției drepturilor de autor; reamintește că dreptul Uniunii, spre deosebire de legislația din unele state membre, nu prevede niciun drept specific pentru organizatorii de evenimente sportive; reamintește că unele state membre acordă posibilitatea protecției prin așa-numitul „house right” (dreptul de a exclude de la evenimente reprezentanții mass-media neautorizați), pe baza relației contractuale, iar dreptul Uniunii acordă un „drept conex” producătorilor primelor fixări de filme, în ceea ce privește originalul și copiile filmelor lor; recunoaște că protecția juridică, inclusiv prin drepturile de proprietate intelectuală, este importantă pentru organizatorii de evenimente sportive, în special în ceea ce privește acordarea de licențe pentru drepturile de difuzare a evenimentelor sportive pe care le organizează, întrucât exploatarea acestor drepturi reprezintă o sursă relevantă de venit, urmată de sponsorizare, publicitate și comercializare;
5. subliniază că încălcarea drepturilor de difuzare în sport amenință finanțarea sportului pe termen lung;

Piratarea online a transmisiunilor de evenimente sportive în direct

6. consideră că principala provocare cu care se confruntă organizatorii de evenimente sportive și care necesită un răspuns legislativ la nivelul Uniunii o reprezintă combaterea piratării online a evenimentelor sportive care sunt difuzate în direct și a căror valoare economică constă în faptul că sunt difuzate în direct;

Miercuri, 19 mai 2021

7. observă că streaming-ul ilegal al evenimentelor sportive este un fenomen din ce în ce mai răspândit care este dăunător ecosistemului sportiv și utilizatorilor finali, care ar putea fi expuși la diferite forme de prejudicii, cum ar fi furtul de identitate, programele malware (care provin, de exemplu, din aplicații gratuite, sau furtul de date de autentificare pentru cărțile de credit și de alte date cu caracter personal) sau alte forme de daune sau prejudicii în mediul online;
8. constată că organizatorii de evenimente sportive investesc resurse financiare, tehnice și umane semnificative pentru a combate pirateria online și colaborează cu furnizorii de servicii;
9. consideră totodată că organizatorii de evenimente sportive ar trebui să contribuie la un model sportiv european care să faciliteze dezvoltarea sportului și să fie în conformitate cu obiectivele sociale și educaționale;
10. subliniază că furnizarea legală de conținut sportiv ar trebui să fie mai bine promovată în Uniune și invită Comisia să ia măsuri pentru ca consumatorilor să le fie mai ușor să găsească mijloace legale de a accesa conținut sportiv online; invită Comisia să actualizeze periodic lista acestor mijloace de acces pe Agorateka.eu și să se asigure că platforma este dezvoltată în continuare; subliniază că responsabilitatea pentru difuzarea ilegală de evenimente sportive le revine furnizorilor de streaming și de platforme, și nu fanilor sau consumatorilor, care adesea vin accidental în contact cu conținut online ilegal și ar trebui informați mai bine despre opțiunile legale disponibile;

Necesitatea asigurării respectării efective a drepturilor

11. subliniază că, având în vedere natura specifică a transmisiilor de evenimente sportive în direct și faptul că valoarea lor este limitată în principal la durata evenimentului sportiv în cauză, procedurile de asigurare a respectării drepturilor trebuie să fie cât mai rapide; consideră, cu toate acestea, că actualul cadru juridic pentru pronunțarea unui ordin și pentru mecanismele de notificare și de retragere nu garantează mereu în mod suficient asigurarea respectării efective a drepturilor în timp util pentru a combate difuzarea ilegală a evenimentelor sportive în direct; consideră, prin urmare, că ar trebui adoptate cât mai curând posibil măsuri concrete specifice transmisiilor în direct ale evenimentelor sportive, pentru a adapta cadrul juridic actual la aceste provocări specifice și a-l face adecvat;
12. solicită ca eliminarea transmisiilor ilegale de evenimente sportive în direct de către intermediari online sau blocarea accesului la acestea să se facă imediat sau cât mai rapide posibil, în orice caz nu mai târziu de 30 de minute de la primirea notificării de la titularii de drepturi sau de la un notficator de încredere certificat cu privire la existența unei astfel de transmisii ilegale; subliniază că, în contextul rezoluției actuale, termenul „imediat” trebuie înțeles ca fiind prompt sau cât mai rapid posibil și, în orice caz, nu mai târziu de 30 minute de la primirea notificării de la titularii de drepturi sau de la un notficator de încredere certificat;
13. consideră că retragerea în timp real ar trebui să fie obiectivul urmărit în cazul transmisiunilor ilegale de evenimente sportive în direct, cu condiția să nu existe nicio îndoială cu privire la proprietatea asupra dreptului în cauză și la faptul că transmiterea evenimentului sportiv în cauză nu a fost autorizată; subliniază, cu toate acestea, că orice astfel de măsuri trebuie să respecte principiul juridic general de a nu impune o obligație generală de monitorizare;

Asigurarea respectării drepturilor la nivel transfrontalier

14. subliniază că nu există o aplicare uniformă la nivel național a cadrului general prevăzut de dreptul Uniunii și că procedura civilă și mecanismele de notificare și de retragere diferă de la un stat membru la altul; este de părere că instrumentele de asigurare a respectării drepturilor în context transfrontalier nu sunt eficiente; solicită o mai mare armonizare a procedurilor și căilor de atac disponibile în Uniune pentru a ține seama, în contextul pachetului legislativ privind serviciile digitale și al altor eventuale propuneri legislative, de natura specifică a transmisiilor de evenimente sportive în direct;
15. subliniază că agențiile și autoritățile naționale de aplicare a legii se confruntă cu provocări precum lipsa de resurse și de personal calificat; subliniază importanța unei colaborări strânse și a schimbului de bune practici între autoritățile competente de la nivel european, autoritățile naționale și actorii relevanți, cu scopul de a îmbunătăți infrastructura juridică generală în întreaga Uniune;

Miercuri, 19 mai 2021

Proceduri de notificare și acțiune

16. reamintește că Directiva privind comerțul electronic prevede că anumiți furnizori de servicii online trebuie să acționeze rapid pentru a elimina sau a dezactiva accesul la informațiile ilegale pe care le stochează, în momentul în care iau cunoștință sau își dau seama de existența acestora, prin notificările care le sunt transmise; susține că procedura de notificare și acțiune ar trebui să constituie baza pentru măsurile de combatere a conținutului ilegal în Uniune; consideră totuși că actuala procedură de notificare și de retragere nu permite aplicarea rapidă într-un mod care să ofere măsuri corective efective, având în vedere caracteristica specifică a evenimentelor sportive difuzate „în direct”; subliniază că orice dispoziție care urmează să fie adoptată, care reglementează un anumit subiect, trebuie să fie în conformitate cu cadrul general stabilit de dreptul relevant al Uniunii;

17. reamintește rezoluția Parlamentului referitoare la un act legislativ privind serviciile digitale: adaptarea normelor de drept comercial și civil pentru entitățile comerciale care își desfășoară activitatea online ⁽¹⁰⁾, în care se solicită Comisiei să se asigure că platformele de găzduire a conținutului acționează rapid pentru a bloca accesul la conținut sau pentru a-l elimina; este de părere că ar trebui introdus un mecanism care să implice notificatori de încredere certificați, care să facă posibilă eliminarea imediată a unei transmisii ilegale în direct a unui eveniment sportiv notificată de un notficator de încredere certificat sau dezactivarea accesului la aceasta, fără a aduce atingere implementării unui mecanism de reclamații și despăgubiri;

18. subliniază că conținutul sportiv este adesea prelucrat din punct de vedere tehnic, astfel că nu există îndoieli cu privire la cine are dreptul de a-l difuza online, și că organizatorii de evenimente sportive – în calitate de titulari de drepturi – își cunosc toți titularii de licențe oficiale, ceea ce permite detectarea fără echivoc a serviciilor de streaming ilegale;

19. insistă asupra faptului că furnizorii de servere și de platforme de streaming ar trebui să introducă instrumente și măsuri specifice de retragere pentru a elimina transmisiile ilegale de evenimente sportive în direct disponibile prin serviciile lor sau pentru a dezactiva accesul la ele;

Ordine de blocare

20. constată că procedurile de obținere a unor ordine sunt relativ lungi și intră în vigoare de obicei după terminarea transmisiei; subliniază existența unor practici dezvoltate la nivel național, cum ar fi ordinele de blocare a transmisiilor în direct și ordinele dinamice, care s-au dovedit a fi mijloace mai eficiente de combatere a piratării transmisiunilor de evenimente sportive; cere Comisiei să evalueze impactul și caracterul adecvat al introducerii unor proceduri de emiteră a unor ordine menite să permită blocarea în timp real a accesului la conținutul sportiv online în direct difuzat ilegal sau eliminarea sa, pe baza modelului ordinelor de blocare a transmisiilor în direct și al ordinelor dinamice;

21. insistă ca procedurile de emiteră a unor ordine de eliminare sau blocare a accesului la difuzări ilegale de evenimente sportive online, indiferent de modul de implementare a acestora, trebuie să garanteze că măsurile vizează strict conținutul ilegal și nu duc la blocarea arbitrară și excesivă a conținutului legal; atrage atenția asupra jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia caracterul ilegal al conținutului specific nu justifică blocarea colaterală a conținutului legal găzduit de același site sau server;

Garanții

22. recunoaște că blocarea în timp real ar putea afecta drepturile fundamentale în cazul în care, în mod excepțional, conținutul legal devine inaccesibil; subliniază deci că este necesar să existe garanții care să asigure atingerea de către cadrul juridic a unui echilibru adecvat între necesitatea eficienței măsurilor de asigurare a respectării drepturilor și necesitatea de a proteja drepturile terților; consideră, în acest sens, că măsurile de aplicare pentru protecția conținutului transmis în direct ar trebui să fie eficiente și proporționale, în special pentru întreprinderile mici, IMM-uri și start-up-uri, și ar trebui să includă accesul la căi de atac judiciare eficiente, informații adecvate cu privire la presupusa încălcare pentru furnizorii de servicii și utilizatorii de internet afectați, precum și garanții adecvate în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale și a datelor cu caracter personal;

Dreptul conex și dreptul sui generis pentru organizatorii de evenimente sportive

23. constată că dreptul Uniunii nu prevede un drept conex la dreptul de autor pentru organizatorii de evenimente sportive, dar că unele state membre au introdus în legislația lor drepturi specifice pentru organizatorii de evenimente sportive, inclusiv un nou „drept conex” la dreptul de autor;

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0273.

Miercuri, 19 mai 2021

24. consideră că introducerea în dreptul Uniunii a unui nou drept pentru organizatorii de evenimente sportive nu va oferi o soluție la provocarea cu care se confruntă aceștia, și anume ineficacitatea și lentoarea măsurilor care vizează respectarea drepturilor lor existente;

Alte măsuri

25. solicită consolidarea cooperării între autoritățile statelor membre, titularii de drepturi și intermediari; invită, în plus, Comisia să sprijine, în cadrul competențelor sale, statele membre în eforturile lor de a îmbunătăți infrastructura și măsurile existente;

Aspecte finale

26. consideră că propunerea solicitată nu are implicații financiare;

o

o o

27. îi încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei prezenta rezoluție, precum și recomandările din anexă.

Miercuri, 19 mai 2021

ANEXĂ LA REZOLUȚIE:
RECOMANDĂRI PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII SOLICITATE

A. PRINCIPIILE ȘI OBIECTIVELE PROPUNERII SOLICITATE

Cadrul juridic actual al Uniunii ar trebui modificat pentru a asigura o protecție juridică adecvată și efectivă a drepturilor cu privire la evenimentele sportive difuzate în direct. Acest lucru se realizează ținând seama de următoarele principii și obiective:

- să se îmbunătățească și să se sporească eficiența cadrului juridic european actual cu privire la respectarea drepturilor de proprietate intelectuală pentru evenimentele sportive transmise în direct, având în vedere natura lor specifică și, în special, valoarea pe termen scurt a unor astfel de evenimente, pe baza celor mai bune practici din statele membre;
- să se introducă un sistem european care să stabilească criterii comune pentru certificarea „notificatorilor de încredere”;
- să se clarifice legislația existentă și să se adopte măsuri concrete pentru a asigura eliminarea sau dezactivarea imediată a accesului la conținutul sportiv online în direct difuzat ilegal identificat de un notificator de încredere certificat, pentru a combate în mod eficient difuzarea ilegală a evenimentelor sportive în direct; termenul „imediat” trebuie înțeles ca însemnând prompt sau cât mai rapid posibil și, în orice caz, nu mai târziu de 30 minute de la primirea notificării de la titularii de drepturi sau de la un notificator de încredere certificat;
- să se sublinieze că intermediarii ar trebui să aplice în mod eficient obligațiile legate de principiul „cunoaște-ți clientul”, pentru a preveni utilizarea abuzivă a serviciilor lor pentru facilitarea de transmisiuni ilegale de evenimente sportive; în acest scop, invită Comisia să propună astfel de obligații în cadrul viitorului Act privind serviciile digitale;
- să se armonizeze într-o mai mare măsură la nivelul Uniunii, dacă este cazul, procedurile și măsurile corective pentru a îmbunătăți și a consolida eficiența măsurilor de aplicare, inclusiv în context transfrontalier, fără a aduce atingere cadrului general al Uniunii;
- să evalueze măsurile de punere în aplicare existente cu scopul de a le îmbunătăți și de a permite retragerea imediată a conținutului sportiv în direct transmis ilegal, inclusiv a conținutului sportiv în direct transmis ilegal notificat de un notificator de încredere certificat;
- să armonizeze utilizarea unor proceduri de blocare rapide și adaptabile în cazul unor încălcări repetate deja constatate, care să permită eliminarea imediată sau dezactivarea accesului la conținutul sportiv online în direct transmis ilegal, inclusiv atunci când conținutul ilegal respectiv este notificat de notificatori de încredere certificați, pe baza modelului ordinelor de blocare a transmisiunilor în direct și al ordinelor dinamice;
- să se asigure că măsurile propuse iau în considerare domeniul de aplicare, amploarea și recurența încălcării și să se vizeze transmisiunile ilegale, excluzând înregistrarea și postarea de înregistrări ilegale de evenimente sportive realizate de amatori;
- să se asigure că măsurile propuse sunt proporționale și mențin echilibrul adecvat între necesitatea ca măsurile pentru respectarea drepturilor să fie eficiente și nevoia de a proteja drepturile relevante ale terților, inclusiv ale furnizorilor de servicii, suporterilor și consumatorilor;
- să se clarifice faptul că răspunderea pentru difuzarea ilegală a evenimentelor sportive nu le revine suporterilor și consumatorilor;
- să se completeze adaptarea cadrului legislativ cu măsuri nelegislative, inclusiv o cooperare consolidată între autoritățile statelor membre, titularii de drepturi și intermediari;

Miercuri, 19 mai 2021

B. ACȚIUNI DE PROPUS

Fără a aduce atingere normelor care se preconizează că vor fi incluse într-un act legislativ relevant al Uniunii care va stabili norme generale privind combaterea conținutului ilegal online, în legislația Uniunii ar trebui introduse dispoziții specifice privind drepturile organizatorilor de evenimente sportive, care să vizeze, în special:

- clarificarea conceptului din spatele sintagmei „acționează prompt” prevăzut la articolul 14 din Directiva privind comerțul electronic în legătură cu un intermediar online, astfel încât să se considere că „prompt” înseamnă imediat sau cât mai repede posibil și, în orice caz, nu mai târziu de 30 de minute de la primirea notificării de la titularii de drepturi sau de la un notificator de încredere certificat;
- stabilirea unui standard european comun de calitate și fiabilitate tehnică pentru instrumentele software utilizate de titularii de drepturi, intermediari și alți furnizori de servicii pentru a identifica difuzarea ilegală de evenimente sportive în direct în vederea creării unui sistem de certificare pentru „notificatorii de încredere”;
- stabilirea faptului că notificările emise de notificatorii de încredere certificați sunt considerate a fi exacte și fiabile și, în consecință, conținutul online ilegal al evenimentelor sportive difuzate în direct notificat de un notificator de încredere certificat ar trebui eliminat imediat sau accesul la acesta ar trebui să fie dezactivat, fără a aduce atingere implementării mecanismelor privind reclamațiile și căile de atac;
- posibilitatea de a folosi proceduri de retragere imediată a conținutului sportiv ilegal difuzat în direct, cu condiția să nu existe îndoieli cu privire la proprietatea asupra dreptului și la faptul că transmisia nu a fost autorizată;
- garantarea faptului că măsurile care urmează a fi luate de intermediari sunt eficace, justificate, proporționale și adecvate, ținând seama de gravitatea și amploarea încălcării, asigurându-se, de exemplu, că eliminarea conținutului ilegal sau blocarea accesului la acesta nu necesită blocarea unei întregi platforme care conține servicii legale;
- luarea de măsuri care facilitează găsirea mijloacelor legale de accesare a conținutului sportiv, inclusiv prin actualizarea periodică a listei furnizorilor de astfel de mijloace pe Agorateka.eu, și asigurarea faptului că telespectatorii sunt informați cu privire la astfel de mijloace legale și la modul de utilizare a acestor mijloace pentru a accesa conținutul atunci când sunt aplicate măsuri de blocare;
- oferirea și sprijinirea activă a soluțiilor de asigurare a respectării drepturilor, cum ar fi acorduri private între părțile interesate; în acest sens, Comisia ar trebui să evalueze și să raporteze cu privire la adecvarea și impactul introducerii unei obligații pentru furnizorii de conținut online de a retrage imediat sau a elimina sau a dezactiva accesul la transmisiuni ilegale de evenimente sportive disponibile prin serviciile lor;

Directiva 2004/48/CE (Directiva privind asigurarea respectării DPI) ar trebui modificată pentru:

- introducerea posibilității ca autoritatea judiciară sau administrativă competentă să emită ordine prin care se solicită blocarea în timp real a accesului la conținutul sportiv ilegal transmis în direct sau eliminarea acestuia;
- posibilitatea utilizării unor ordine de blocare care rămân valabile pe parcursul întregii difuzări în direct a unui eveniment sportiv, dar care sunt limitate la durata difuzării în direct, blocând astfel site-ul web care încalcă drepturile numai pe durata evenimentului; astfel de ordine ar trebui să fie temporare;
- armonizarea legislației astfel încât, în ceea ce privește difuzarea de evenimente sportive în direct, să se permită utilizarea unor ordine care să aibă ca efect blocarea accesului nu numai la site-ul web care încalcă drepturile, ci și la orice alt site web care conține aceeași încălcare, indiferent de numele de domeniu sau de adresa IP utilizată și fără a fi necesară emiterea unui nou ordin;
- precizarea că eliminarea conținutului ilegal trebuie să aibă loc imediat sau cât mai rapid posibil și, în orice caz, nu mai târziu de 30 de minute de la primirea notificării de la titularii de drepturi sau de la un notificator de încredere certificat, cu condiția ca ilegalitatea difuzării să fi fost notificată de un notificator de încredere certificat sau, în caz de ambiguitate, de însuși titularul de drepturi; titularii de drepturi sau notificatorii de încredere certificați ar trebui să primească indicații clare pentru a preveni orice eliminare a conținutului ilegal; în acest scop, blocarea accesului la conținutul ilegal sau eliminarea acestuia nu ar trebui, în principiu, să necesite blocarea accesului la un server care găzduiește servicii și conținut legale;

Miercuri, 19 mai 2021

- intensificarea cooperării între autoritățile statelor membre, inclusiv prin schimbul de date și cele mai bune practici și crearea unei rețele active și actualizate de autorități naționale; Comisia ar trebui să evalueze valoarea adăugată a numirii în fiecare stat membru a unei autorități administrative independente care să aibă un rol în sistemul de asigurare a respectării legii, mai ales în cazul aplicării rapide, cum ar fi pentru piratarea online a conținutului sportiv difuzat în direct;
 - consolidarea cooperării dintre intermediari și titularii de drepturi, inclusiv prin promovarea încheierii unor memorandumuri de înțelegere care ar putea prevedea o procedură de notificare și acțiune specifică.
-

Miercuri, 19 mai 2021

P9_TA(2021)0238

Inteligența artificială în educație, cultură și sectorul audiovizual

Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la inteligența artificială în educație, cultură și sectorul audiovizual (2020/2017(INI))

(2022/C 15/04)

Parlamentul European,

- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere articolele 165, 166 și 167 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere concluziile Consiliului din 9 iunie 2020 privind conturarea viitorului digital al Europei ⁽¹⁾,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 19 septembrie 2018 privind decalajul digital dintre femei și bărbați ⁽²⁾,
- având în vedere propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iunie 2018 de instituire a programului Europa digitală pentru perioada 2021-2027 (COM(2018)0434),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 30 septembrie 2020 privind Planul de acțiune pentru educația digitală 2021-2027: reforma sistemelor de educație și formare în era digitală (COM(2020)0624),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 30 septembrie 2020 referitoare la crearea unui Spațiu european al educației până în 2025 (COM(2020)0625),
- având în vedere raportul Comisiei din 19 februarie 2020 privind implicațiile în materie de siguranță și răspundere ale inteligenței artificiale, ale internetului obiectelor și ale roboticii (COM(2020)0064),
- având în vedere Cartea albă a Comisiei din 19 februarie 2020 intitulată „Inteligența artificială – O abordare europeană axată pe excelență și încredere” (COM(2020)0065),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 19 februarie 2020 intitulată „O strategie europeană privind datele” (COM(2020)0066),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 25 aprilie 2018 intitulată „Inteligența artificială pentru Europa” (COM(2018)0237),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 17 ianuarie 2018 privind Planul de acțiune pentru educația digitală (COM(2018)0022),
- având în vedere raportul din 8 aprilie 2019 al Grupului de experți la nivel înalt privind inteligența artificială al Comisiei, intitulat „Ethics Guidelines for Trustworthy AI” (îndrumar etic pentru o inteligență artificială fiabilă),
- având în vedere rezoluția sa din 12 februarie 2019 referitoare la o politică industrială europeană cuprinzătoare în domeniul inteligenței artificiale și al roboticii ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 11 septembrie 2018 referitoare la egalitatea limbilor în epoca digitală ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 12 iunie 2018 referitoare la modernizarea educației în UE ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO C 202 I, 16.6.2020, p. 1.

⁽²⁾ JO C 440, 6.12.2018, p. 37.

⁽³⁾ JO C 449, 23.12.2020, p. 37.

⁽⁴⁾ JO C 433, 23.12.2019, p. 42.

⁽⁵⁾ JO C 28, 27.1.2020, p. 8.

Miercuri, 19 mai 2021

- având în vedere rezoluția sa din 16 februarie 2017 conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la normele de drept civil privind robotica ⁽⁶⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 1 iunie 2017 referitoare la digitalizarea industriei europene ⁽⁷⁾,
 - având în vedere nota de informare a Departamentului său tematic pentru politici structurale și de coeziune din mai 2020 privind utilizarea inteligenței artificiale în sectoarele culturale și creative,
 - având în vedere analiza aprofundată a Departamentului său tematic pentru politici structurale și de coeziune din mai 2020 privind utilizarea inteligenței artificiale în sectorul audiovizual,
 - având în vedere studiul Departamentului său tematic pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale din aprilie 2020 privind educația și încadrarea în muncă a femeilor în domeniul științei, al tehnologiei și al economiei digitale, inclusiv IA și influența sa asupra egalității de gen,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, al Comisiei pentru afaceri juridice și al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație (A9-0127/2021),
- A. întrucât tehnologiile inteligenței artificiale (IA), care pot avea un impact direct asupra societăților noastre, sunt dezvoltate într-un ritm rapid și sunt utilizate din ce în ce mai mult în aproape toate domeniile vieții noastre, inclusiv în educație, cultură și sectorul audiovizual; întrucât o IA etică poate contribui la îmbunătățirea productivității muncii și la accelerarea creșterii economice;
- B. întrucât dezvoltarea, implementarea și utilizarea IA, inclusiv a software-urilor, a algoritmilor și a datelor utilizate și produse de aceasta, ar trebui să respecte principiile etice ale transparenței, explicabilității, echității, asumării răspunderii și responsabilității;
- C. întrucât investițiile publice în IA în Uniune au rămas cu mult în urma celor din alte economii majore; întrucât investițiile insuficiente în IA vor afecta probabil competitivitatea Uniunii în toate sectoarele;
- D. întrucât o abordare integrată a IA și disponibilitatea, colectarea și interpretarea unor date de înaltă calitate, de încredere, echitabile, transparente, fiabile, sigure și compatibile sunt esențiale pentru dezvoltarea unei IA etice;
- E. întrucât articolul 21 din Cartă interzice discriminarea pe o gamă largă de motive; întrucât formele multiple de discriminare nu ar trebui să fie reproduse în dezvoltarea, implementarea și utilizarea sistemelor IA;
- F. întrucât egalitatea de gen este un principiu fundamental al Uniunii, consacrat în tratate, și ar trebui să se regăsească în toate politicile Uniunii, inclusiv în domeniul educației, culturii și audiovizualului, precum și în dezvoltarea unor tehnologii precum IA;
- G. întrucât experiențele anterioare, în special în domeniul tehnic, au arătat că evoluțiile și inovațiile se bazează adesea pe date masculine și că nevoile femeilor nu sunt pe deplin reflectate; întrucât abordarea acestor prejudecăți necesită o vigilență sporită, soluții tehnice și dezvoltarea unor cerințe clare de echitate, responsabilitate și transparență;
- H. întrucât seturile de date incomplete și inexacte, lipsa unor date defalcate pe gen și algoritmi incorecți pot distorsiona utilizarea unui sistem de IA și pot pune în pericol realizarea egalității de gen în cadrul societății; întrucât datele referitoare la categoriile sociale defavorizate și la formele de discriminare intersecțională tind să fie incomplete sau chiar să lipsească;

⁽⁶⁾ JO C 252, 18.7.2018, p. 239.

⁽⁷⁾ JO C 307, 30.8.2018, p. 163.

Miercuri, 19 mai 2021

- I. întrucât inegalitățile, stereotipurile și discriminările de gen pot fi create și reproduse și prin intermediul limbajului și al imaginilor diseminate de mass-media și de aplicațiile bazate pe IA; întrucât educația, programele culturale și conținutul audiovizual influențează considerabil modelarea convingerilor și valorilor oamenilor și constituie un instrument fundamental pentru combaterea stereotipurilor de gen, reducând decalajul de gen în sectorul digital și stabilind modele solide de urmat; întrucât trebuie instituit un cadru etic și de reglementare înainte de a pune în aplicare soluții automatizate pentru aceste domenii-cheie în societate;
- J. întrucât știința și inovarea pot aduce beneficii extrem de importante, în special pentru cei care au rămas cel mai mult în urmă, cum ar fi femeile și fetele care trăiesc în regiuni îndepărtate; întrucât educația în domeniul științei este importantă pentru dobândirea competențelor, găsirea unui loc de muncă decent și adaptarea la locurile de muncă ale viitorului, precum și pentru eliminarea stereotipurilor de gen potrivit cărora acest domeniu este destinat în mod tipic bărbaților; întrucât știința și gândirea științifică sunt esențiale pentru cultura democratică, aceasta având la rândul său un rol fundamental în promovarea egalității de gen;
- K. întrucât o femeie din zece din Uniune a suferit deja de o formă de violență cibernetică de la vârsta de 15 ani și întrucât hărțuirea cibernetică rămâne o preocupare în dezvoltarea IA, inclusiv în educație; întrucât violența cibernetică este, adesea, îndreptată împotriva femeilor din viața publică, cum ar fi activistele, femeile din lumea politică și alte persoane publice; întrucât IA și alte tehnologii emergente pot juca un rol important în prevenirea violenței cibernetice împotriva femeilor și a fetelor și în educarea oamenilor;
- L. întrucât Uniunea și statele sale membre au responsabilitatea deosebită de a exploata, a promova și a spori valoarea adăugată a tehnologiilor IA, precum și de a se asigura că aceste tehnologii sunt sigure și sunt în slujba bunăstării și interesului general al cetățenilor europeni; întrucât aceste tehnologii pot avea o contribuție uriașă la realizarea obiectivului nostru comun de a îmbunătăți viețile cetățenilor noștri și de a promova prosperitatea în Uniune, contribuind la elaborarea unor strategii mai bune și la inovare într-o serie de domenii, și anume în educație, cultură și sectorul audiovizual;
- M. întrucât IA se bazează în cea mai mare parte pe software cu sursă deschisă, ceea ce înseamnă că codurile sursă respective pot fi inspectate, modificate și îmbunătățite;
- N. întrucât pot fi necesare anumite ajustări ale instrumentelor juridice specifice existente ale Uniunii pentru a reflecta transformarea digitală și pentru a aborda noile provocări generate de utilizarea tehnologiilor IA în educație, în sectorul cultural și cel audiovizual, cum ar fi protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, combaterea discriminării, promovarea egalității de gen, respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (DPI), protecția mediului și drepturile consumatorilor;
- O. întrucât este important să se ofere sectorului audiovizual acces la datele provenite de la platforme globale și actori majori pentru a asigura condiții de concurență echitabile;
- P. întrucât IA și aplicațiile sau invențiile viitoare realizate cu ajutorul IA pot avea o natură duală, la fel ca orice altă tehnologie; întrucât IA și tehnologiile conexe generează multe preocupări legate de etica și transparența dezvoltării, implementării și utilizării lor, în special privind colectarea, utilizarea și diseminarea datelor; întrucât beneficiile și riscurile tehnologiilor IA în educație, cultură și sectorul audiovizual trebuie evaluate cu atenție, iar efectele lor asupra tuturor aspectelor societății trebuie analizate în mod amănunțit și continuu, fără a le submina potențialul;
- Q. întrucât educația este menită să îndeplinească potențialul uman, să genereze creativitate și să conducă la schimbări sociale autentice, în vreme ce utilizarea greșită a sistemelor IA bazate pe date poate împiedica dezvoltarea umană și socială;
- R. întrucât educația și oportunitățile educaționale sunt un drept fundamental; întrucât dezvoltarea, implementarea și utilizarea tehnologiilor IA în sectorul educației ar trebui să fie considerate de mare risc și să fie supuse unor cerințe mai stricte privind siguranța, transparența, echitatea și asumarea răspunderii;

Miercuri, 19 mai 2021

- S. întrucât conectivitatea de înaltă calitate, rapidă, sigură și omniprezentă, rețelele în bandă largă de mare capacitate, expertiza în domeniul tehnologiei informației, competențele digitale, echipamentele și infrastructura digitală, precum și acceptarea societală și un cadru de politici specific și favorabil sunt unele dintre condițiile prealabile pentru o implementare pe scară largă și de succes a IA în Uniune; întrucât este esențial ca aceste infrastructuri și echipamente să fie utilizate în mod egal în întreaga Uniune pentru a aborda decalajul digital persistent dintre regiunile sale și dintre cetățenii săi;
- T. întrucât abordarea disparității de gen în studiile din domeniul științelor, tehnologiei, ingineriei, artelor și matematicii (STIAM) este absolut necesară pentru a asigura reprezentarea egală și echitabilă a întregii societăți la dezvoltarea, implementarea și utilizarea tehnologiilor IA, inclusiv a software-ului, a algoritmilor și a datelor utilizate și produse de acestea;
- U. întrucât este esențial să se asigure că toți cetățenii Uniunii dobândesc competențele necesare de la o vârstă timpurie pentru a înțelege mai bine capacitățile și limitele IA, a se pregăti mai bine pentru o prezență tot mai mare a IA și a tehnologiilor conexe în toate aspectele activității umane și a putea să exploateze pe deplin oportunitățile pe care acestea le oferă; întrucât dobândirea pe scară largă a competențelor digitale în toate segmentele societății din Uniune este o condiție prealabilă pentru a realiza o transformare digitală echitabilă și benefică pentru toți;
- V. întrucât statele membre trebuie să investească în educația digitală și în domeniul mass-mediei, să doteze școlile cu infrastructură adecvată și echipamentele terminale necesare și să acorde mai multă importanță transmiterii de aptitudini și competențe digitale în programele de învățământ;
- W. întrucât IA și tehnologiile conexe pot fi utilizate pentru a îmbunătăți metodele de învățare și de predare, în special ajutând sistemele de educație să utilizeze date corecte pentru a îmbunătăți echitatea și calitatea educației, promovând în același timp programe personalizate și un acces mai bun la educație și îmbunătățind și automatizând anumite sarcini administrative; întrucât accesul egal și echitabil la tehnologiile digitale și la conectivitatea de mare viteză sunt necesare pentru ca utilizarea IA să fie benefică pentru întreaga societate; întrucât este deosebit de important să se garanteze că educația digitală este accesibilă tuturor, inclusiv celor care provin din medii defavorizate și persoanelor cu dizabilități; întrucât rezultatele învățării nu depind de tehnologie în sine, ci de modul în care profesorii pot utiliza tehnologia în moduri relevante din punct de vedere pedagogic;
- X. întrucât IA are un potențial deosebit de a oferi soluții la provocările de zi cu zi cu care se confruntă sectorul educației, cum ar fi personalizarea învățării, monitorizarea dificultăților de învățare, automatizarea conținutului/cunoștințelor specifice unei materii, furnizarea de formare profesională mai bună și sprijinirea tranziției către o societate digitală;
- Y. întrucât IA ar putea avea aplicații practice care ar reduce munca administrativă a cadrelor didactice și a instituțiilor de învățământ, lăsându-le astfel mai mult timp pentru activitățile lor centrale de predare și de învățare;
- Z. întrucât noile aplicații bazate pe IA din educație facilitează progresul în diverse discipline, cum ar fi învățarea limbilor străine și matematica;
- AA. întrucât experiențele de învățare personalizate oferite de IA pot nu numai să contribuie la creșterea motivației elevilor și să îi ajute să își atingă potențialul maxim, ci și să aibă un rol în reducerea ratelor de abandon școlar;
- AB. întrucât IA îi poate ajuta tot mai mult profesorii să își îmbunătățească eficacitatea, permițându-le să înțeleagă mai bine metodele și stilurile de învățare ale elevilor și ajutându-i să identifice tulburările de învățare și să evalueze mai bine progresele individuale;
- AC. întrucât de pe piața digitală a forței de muncă din Uniune lipsesc aproape jumătate de milion de experți în științele de tip big data și legate de analiza datelor, care sunt indispensabili pentru dezvoltarea și utilizarea unei AI de calitate și de încredere;
- AD. întrucât aplicarea IA în educație dă naștere unor preocupări legate de utilizarea etică a datelor, drepturile cursanților, accesul la date și protecția datelor personale și, prin urmare, prezintă riscuri în ceea ce privește drepturile fundamentale, cum ar fi crearea unor modele stereotipice ale profilurilor și comportamentului cursanților, ceea ce ar putea duce la discriminare sau la riscul de a face rău prin amplificarea practicilor pedagogice rele;

Miercuri, 19 mai 2021

- AE. întrucât cultura joacă un rol central în utilizarea tehnologiilor IA pe scară largă și apare ca o disciplină esențială pentru patrimoniul cultural, datorită dezvoltării unor tehnologii și instrumente inovatoare și aplicării eficiente a acestora pentru a răspunde nevoilor sectorului;
- AF. întrucât tehnologiile IA pot fi utilizate cu scopul de a promova și a proteja patrimoniul cultural, inclusiv utilizând instrumente digitale pentru conservarea siturilor istorice și găsind modalități inovatoare prin care seturile de date ale artefactelor culturale deținute de instituțiile culturale din întreaga Uniune să devină mai ușor accesibile pe scară mai largă, permițându-le în același timp utilizatorilor să exploreze un volum foarte mare de conținut cultural și creativ; întrucât promovarea standardelor și a cadrelor de interoperabilitate este esențială în această privință;
- AG. întrucât utilizarea tehnologiilor IA pentru conținutul cultural și creativ, în special conținutul media și recomandările de conținut personalizate, ridică probleme legate de protecția datelor, discriminare și diversitatea culturală și lingvistică, riscă să producă rezultate discriminatorii bazate pe date de intrare părtinitoare și ar putea reduce diversitatea opiniilor și pluralismul mass-mediei;
- AH. întrucât recomandările de conținut personalizate care sunt bazate pe IA pot adesea să vizeze mai bine nevoile specifice ale persoanelor, inclusiv preferințele culturale și lingvistice; întrucât IA poate contribui la promovarea diversității lingvistice în Uniune, precum și la o difuzare pe scară mai largă a operelor audiovizuale europene, mai ales prin subtitrarea și dublarea automată a conținutului audiovizual în alte limbi; întrucât disponibilitatea conținutului media în toate limbile este, prin urmare, fundamentală pentru a sprijini diversitatea culturală și lingvistică;
- AI. întrucât IA stimulează inovarea în redacțiile de știri prin automatizarea diverselor sarcini de rutină, prin interpretarea datelor și chiar prin generarea știrilor, cum ar fi prognozele meteorologice și rezultatele sportive;
- AJ. întrucât, dată fiind diversitatea lingvistică din Europa, promovarea lingvisticii computaționale pentru IA bazată pe drepturi reprezintă un potențial de inovare specific pentru realizarea, la nivel global, a unor schimburi culturale și de informații democratice și nediscriminatorii în era digitală;
- AK. întrucât tehnologiile IA ar putea avea un impact benefic asupra educației pentru nevoi speciale, precum și asupra accesibilității conținutului cultural și creativ pentru persoanele cu dizabilități; întrucât IA permite soluții precum recunoașterea vocală, asistența virtuală și reprezentările digitale ale obiectelor fizice; întrucât creațiile digitale contribuie deja la punerea acestor conținuturi la dispoziția persoanelor cu dizabilități;
- AL. întrucât aplicațiile IA sunt omniprezente în sectorul audio-vizual, în special pe platformele de conținut audio-vizual;
- AM. întrucât tehnologiile IA contribuie așadar la crearea, planificarea, gestionarea, producția, distribuția, localizarea și consumul produselor mass-media audiovizuale;
- AN. întrucât, deși IA poate fi utilizată pentru a genera conținut fals, cum ar fi materialele „deepfake”, care cresc exponențial și constituie o amenințare iminentă pentru democrație, ea poate fi utilizată și ca un instrument neprețuit pentru a identifica și combate imediat această activitate răuvoitoare, de exemplu prin verificarea faptelor în timp real sau prin etichetarea conținutului; întrucât majoritatea materialelor de tip „deepfake” sunt ușor de recunoscut; întrucât, în același timp, instrumentele de detectare bazate pe IA pot, în general, marca și filtra cu succes acest conținut; întrucât nu există un cadru juridic în această privință,

Observații generale

1. subliniază importanța strategică a IA și a tehnologiilor conexe pentru Uniune; subliniază că abordarea IA și a tehnologiilor conexe trebuie să fie centrată pe factorul uman și ancorată în drepturile omului și în etică, astfel încât IA să devină cu adevărat un instrument în serviciul oamenilor, al binelui comun și al interesului general al cetățenilor;
2. subliniază că dezvoltarea, implementarea și utilizarea IA în educație, cultură și sectorul audiovizual trebuie să respecte pe deplin drepturile, libertățile și valorile fundamentale, printre care demnitatea umană, viața privată, protecția datelor cu caracter personal, nediscriminarea și libertatea de exprimare și de informare, precum și diversitatea culturală și DPI, astfel cum sunt consacrate în tratatele UE și în Cartă;

Miercuri, 19 mai 2021

3. afirmă că educația, cultura și sectorul audiovizual sunt domenii sensibile în ceea ce privește utilizarea IA și a tehnologiilor aferente, deoarece pot influența pietrele de temelie ale drepturilor fundamentale și ale valorilor societății noastre; subliniază, prin urmare, că ar trebui respectate principiile etice la dezvoltarea, implementarea și utilizarea IA și a tehnologiilor conexe în aceste sectoare, inclusiv a programelor informatice, a algoritmilor și a datelor utilizate și produse de acestea;
4. reamintește că algoritmi și IA ar trebui să fie „etici de la stadiul concepției”, fără prejudecăți încorporate, astfel încât să garanteze o protecție maximă a drepturilor fundamentale;
5. reafirmă importanța de a dezvolta IA și tehnologii conexe pentru învățarea profundă care să fie de calitate, compatibile și favorabile incluziunii și să respecte și să apere valorile Uniunii, în special egalitatea de gen, multilingvismul și condițiile necesare pentru dialogul intercultural, deoarece utilizarea unor date de slabă calitate, învechite, incomplete sau incorecte poate conduce la previziuni slabe și la discriminare și părtinire; subliniază că este esențial să se dezvolte capacități atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii pentru a îmbunătăți colectarea, siguranța, sistematizarea și transferabilitatea datelor, fără a afecta confidențialitatea; ia act de propunerea Comisiei de a crea un spațiu european unic al datelor;
6. reamintește că IA poate genera lipsă de imparțialitate și, prin urmare, diferite forme de discriminare pe motive de gen, rasă, culoare, origine etnică sau socială, trăsături genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, proprietate, naștere, dizabilitate, vârstă sau orientare sexuală; reamintește, în acest sens, că trebuie garantate drepturile tuturor persoanelor și că IA și tehnologiile conexe nu trebuie să fie discriminatorii în niciun fel;
7. subliniază că această lipsă de imparțialitate și această discriminare pot apărea din seturile de date care sunt deja părtinitoare și reflectă discriminarea existentă în societate; reamintește, în acest context, că este esențial să fie implicate părțile interesate relevante, inclusiv societatea civilă, pentru a împiedica includerea accidentală a prejudecăților de gen, sociale și culturale în algoritmi, sistemele și aplicațiile IA; subliniază că trebuie să se identifice modalități mai eficiente de reducere a subiectivității în sistemele de IA, în conformitate cu standardele etice și cu cele privind nediscriminarea; subliniază că seturile de date utilizate pentru antrenarea IA trebuie să fie cât mai extinse cu putință, pentru ca societatea să fie reprezentată cât mai bine și în modul cel mai relevant, că rezultatele ar trebui analizate pentru a evita orice formă de stereotipuri, discriminare și prejudecăți și, după caz, ar trebui să se recurgă la IA pentru a identifica și a corecta atitudinea părtinitoare umană atunci când aceasta se manifestă; invită Comisia să încurajeze și să faciliteze partajarea strategiilor de eliminare a subiectivității în cazul datelor;
8. invită Comisia și statele membre să aibă în vedere aspectele etice, inclusiv dintr-o perspectivă de gen, atunci când elaborează politici și legislație în domeniul IA și, dacă este necesar, să adapteze legislația în vigoare, incluzând orientări etice și programe ale Uniunii pentru utilizarea IA;
9. invită Comisia și statele membre să conceapă măsuri care să încorporeze pe deplin dimensiunea de gen, cum ar fi campanii de sensibilizare, formare și programe de învățământ, care ar trebui să îi informeze pe cetățeni cu privire la modul în care funcționează algoritmi și cum le afectează viața de zi cu zi; le solicită, de asemenea, să promoveze mentalități și condiții de lucru de egalitate din punctul de vedere al genului, care să conducă la dezvoltarea unor produse tehnologice și a unor medii de lucru mai incluzive; îndeamnă Comisia și statele membre să asigure includerea competențelor digitale și a formării în domeniul IA în programele școlare și să le facă accesibile pentru toți, ca modalitate de a reduce decalajul de gen în sectorul digital;
10. subliniază nevoia de a forma lucrătorii și educatorii care au de-a face cu IA, pentru a promova capacitatea de a identifica și a corecta practicile de discriminare de gen de la locul de muncă și din educație, precum și de a forma lucrătorii care dezvoltă sisteme și aplicații de IA pentru a identifica și elimina discriminarea de gen din sistemele și aplicațiile de IA pe care le dezvoltă; solicită stabilirea unor responsabilități clare în întreprinderi și în instituțiile de învățământ pentru a se asigura faptul că nu există discriminare de gen la locul de muncă sau în context educațional; subliniază că ar trebui utilizate imagini neutre din punctul de vedere al genului pentru IA și roboții folosiți în scopuri educaționale și culturale, cu excepția cazului în care genul constituie, dintr-un anumit motiv, un factor-cheie;
11. subliniază importanța de a dezvolta și utiliza aplicații de IA în educație, cultură și sectorul audiovizual pentru a colecta date defalcate în funcție de gen și alte date privind egalitatea, precum și, dacă este necesar, de a aplica tehnici moderne de învățare automată pentru a elimina prejudecățile, cu scopul de a corecta stereotipurile de gen și prejudecățile de gen ce ar putea avea efecte negative;

Miercuri, 19 mai 2021

12. invită Comisia să includă educația în cadrul de reglementare pentru aplicațiile de IA cu grad ridicat de risc, având în vedere că este important ca educația să contribuie, în continuare, la binele public și dat fiind caracterul deosebit de sensibil al datelor referitoare la elevi, studenți și alți cursanți; subliniază că, în sectorul educației, această implementare ar trebui să implice cadrele didactice, cursanții și societatea în sens larg și ar trebui să ia în considerare nevoile tuturor și beneficiile preconizate, pentru a se asigura faptul că IA este utilizată în mod rațional și etic;
13. invită Comisia să încurajeze utilizarea programelor Uniunii precum Orizont Europa, Europa digitală și Erasmus+ pentru a promova cercetarea multidisciplinară, proiectele-pilot, experimentele și dezvoltarea de instrumente, inclusiv formarea, pentru identificarea prejudecăților de gen în domeniul IA, precum și campaniile de sensibilizare a publicului larg;
14. subliniază că este necesar să se creeze echipe variate de dezvoltatori și ingineri care să lucreze alături de actorii din educație, cultură și sectorul audiovizual, pentru a împiedica includerea accidentală a prejudecăților de gen sau sociale în algoritmi, sistemele și aplicațiile IA; subliniază necesitatea de a analiza diversele teorii prin care IA a fost dezvoltată până în prezent și prin care aceasta s-ar putea dezvolta în continuare în viitor;
15. subliniază că acordarea unei atenții cuvenite pentru a elimina prejudecățile și discriminarea față de anumite grupuri, inclusiv stereotipurile de gen, nu ar trebui să împiedice progresul tehnologic;
16. reafirmă importanța drepturilor fundamentale și supremația generală a legislației privind protecția datelor și a vieții private, care este esențială în contextul acestor tehnologii; reamintește că mai ales protecția datelor și viața privată pot fi afectate de IA, în special datele copiilor; subliniază că principiile stabilite în Regulamentul general privind protecția datelor (RGPD) ⁽⁸⁾ sunt, în acest sens, obligatorii pentru implementarea IA; reamintește, în plus, că toate aplicațiile IA trebuie să respecte pe deplin legislația Uniunii privind protecția datelor, și anume RGPD și Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice ⁽⁹⁾; subliniază dreptul de a beneficia de o intervenție umană atunci când se utilizează IA și tehnologiile conexe;
17. invită Comisia și statele membre să pună în aplicare obligații de transparență și claritate a deciziilor individuale automate bazate pe IA în cadrul prerogativelor autorităților publice și să pună în aplicare sancțiuni pentru a asigura respectarea acestui lucru; solicită punerea în aplicare a unor sisteme care să utilizeze verificarea și intervenția umană în mod implicit, precum și respectarea garanțiilor procedurale, inclusiv dreptul la o cale de atac și la recurs și accesul la măsuri reparatorii;
18. ia act de impactul potențial negativ al publicității personalizate, în special al reclamelor orientate cu maximă precizie și al celor comportamentale, precum și al evaluărilor persoanelor, în special în cazul minorilor, fără consimțământul acestora, prin imixtiunea în viața privată a oamenilor, adresând întrebări în ceea ce privește colectarea și utilizarea datelor pentru a personaliza publicitatea și oferind produse sau servicii ori stabilind prețuri; invită, prin urmare, Comisia să introducă limitări stricte în ceea ce privește publicitatea personalizată bazată pe colectarea de date cu caracter personal, începând cu interzicerea publicității comportamentale interplatforme, fără a crea efecte negative pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM); reamintește că, în prezent, Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice permite publicitatea specifică numai sub rezerva consimțământului prealabil, aceasta fiind altfel ilegală; invită Comisia să interzică utilizarea practicilor discriminatorii pentru furnizarea de servicii sau produse;
19. subliniază că este necesar ca organizațiile mass-media să fie informate cu privire la principalii parametri ai sistemelor de IA bazate pe algoritmi care stabilesc ierarhizarea și rezultatele căutării pe platforme terțe, și ca utilizatorii să fie informați cu privire la utilizarea IA în serviciile de luare a deciziilor și să fie abilitați să își stabilească parametrii de confidențialitate prin intermediul unor măsuri transparente și ușor de înțeles;
20. subliniază că IA poate sprijini crearea de conținut în educație, cultură și sectorul audiovizualului, împreună cu platformele de informare și educaționale, inclusiv crearea de liste de diferite tipuri de obiecte culturale și o multitudine de surse de date; ia act de riscurile de încălcare a DPI atunci când IA este asociată cu diferite tehnologii cu o multitudine de

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽⁹⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

Miercuri, 19 mai 2021

surse (documente, fotografii, filme), cu scopul de a îmbunătăți modalitățile de prezentare, cercetare și vizualizare a datelor; solicită ca IA să fie utilizată pentru a garanta un nivel ridicat de protecție a DPI în cadrul legislativ actual, de exemplu avertizând cetățenii și întreprinderile atunci când riscă să încalce involuntar normele DPI sau ajutându-i pe titularii de DPI când normele sunt încălcate cu adevărat; subliniază, prin urmare, cât este de important să avem un cadru juridic corespunzător la nivelul Uniunii pentru protecția DPI în contextul utilizării IA;

21. evidențiază nevoia de a asigura un echilibru între, pe de o parte, dezvoltarea sistemelor IA și utilizarea lor în educație, cultură și sectorul audiovizual și, pe de altă parte, măsurile de garantare a concurenței și competitivității pe piața a companiilor de IA în aceste sectoare; în acest sens, subliniază că întreprinderile trebuie încurajate să investească în inovarea sistemelor IA utilizate în sectoarele menționate și, totodată, că furnizorii de astfel de aplicații nu trebuie lăsați să dețină monopolul pe piață; subliniază că este nevoie ca IA să fie pusă pe scară largă la dispoziția sectoarelor și industriilor culturale și creative în întreaga Europă, cu scopul de a menține condiții de concurență echitabile și o concurență loială pentru toate părțile interesate și toți actorii din Europa; invită Comisia și statele membre ca, în deciziile legate de politica de concurență, inclusiv în deciziile în materie de antitrust și de fuziune, să țină cont de rolul datelor și al algoritmilor în concentrarea puterii de piață, în special în ceea ce privește platformele online;

22. subliniază necesitatea de a aborda sistematic aspectele sociale, etice și juridice ridicate de dezvoltarea, implementarea și utilizarea IA, cum ar fi transparența și responsabilitatea algoritmilor, nediscriminarea, egalitatea de șanse, libertatea de exprimare și diversitatea de opinie, pluralismul în mass-media, proprietatea asupra datelor și a conținutului, precum și colectarea, utilizarea și diseminarea acestora; recomandă să se elaboreze orientări și standarde europene comune pentru a proteja viața privată, utilizând, totodată, în mod eficace datele disponibile; solicită transparență în dezvoltarea algoritmilor și responsabilitate în utilizarea lor;

23. invită Comisia să prezinte un cadru de reglementare cuprinzător pentru a reglementa aplicațiile IA pe plan orizontal și să completeze acest cadru cu norme sectoriale, de exemplu, în domeniul serviciilor media audiovizuale;

24. subliniază necesitatea unor investiții în cercetare și inovare pentru a dezvolta, implementa și utiliza IA și aplicațiile sale în educație, cultură și sectorul audiovizual; subliniază importanța investițiilor publice în aceste servicii și valoarea adăugată suplimentară a promovării parteneriatelor public-privat pentru a asigura realizarea obiectivului și a valorifica întregul potențial al IA în aceste sectoare, în special în cel al educației, având în vedere volumul semnificativ de investiții private făcute în ultimii ani; invită Comisia să identifice surse de finanțare suplimentare pentru a promova cercetarea și inovarea legate de aplicațiile IA în aceste sectoare;

25. subliniază că sistemele algoritmice pot constitui un factor care să contribuie la reducerea decalajului digital într-un ritm accelerat, însă introducerea inegală prezintă riscul de a crea noi decalaje sau de a accelera lărgirea celor existente; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că cunoștințele și infrastructura nu sunt dezvoltate în mod coerent în întreaga Uniune, ceea ce limitează accesibilitatea produselor și serviciilor care au la bază IA, în special în zonele slab populate și cele vulnerabile din punct de vedere socioeconomic; invită Comisia să asigure coeziunea în partajarea beneficiilor IA și ale tehnologiilor conexe;

26. invită Comisia să stabilească condiții pentru achiziționarea și utilizarea IA și a tehnologiilor conexe de organismele din sectorul public din Uniune, pentru a asigura conformitatea cu dreptul Uniunii și drepturile fundamentale; evidențiază valoarea adăugată a utilizării unor instrumente precum consultările publice și evaluările de impact înainte de achiziția sau instalarea de sisteme bazate pe IA, astfel cum se recomandă în raportul Raportorului special al Adunării Generale a ONU privind IA și impactul acesteia asupra libertății de opinie și de exprimare⁽¹⁰⁾; încurajează autoritățile publice să stimuleze dezvoltarea și implementarea IA prin finanțare publică și achiziții publice; subliniază necesitatea de a consolida piața oferindu-le IMM-urilor posibilitatea de a participa la procedurile de achiziții pentru aplicațiile de IA, cu scopul de a asigura implicarea întreprinderilor tehnologice de toate dimensiunile și a garanta astfel reziliența și concurența;

⁽¹⁰⁾ Raportul Raportorului special al ONU pentru promovarea și protecția dreptului la libertatea de opinie și de exprimare, 29 august 2018.

Miercuri, 19 mai 2021

27. solicită să se efectueze audituri independente pentru a examina în mod regulat dacă aplicațiile IA utilizate și controalele și bilanțurile aferente respectă criteriile specificate, iar auditurile respective să fie supervizate de autorități independente cu suficiente competențe de supraveghere; solicită efectuarea unor teste de rezistență specifice, care să sprijine și să asigure respectarea normelor;

28. ia act de beneficiile și riscurile legate de IA în domeniul securității cibernetice, precum și potențialul IA de a combate criminalitatea informatică și subliniază necesitatea ca orice soluție de IA să fie rezilientă în fața atacurilor cibernetice, respectând totodată drepturile fundamentale ale Uniunii, în special protecția datelor cu caracter personal și a vieții private; evidențiază că folosirea în siguranță a AI trebuie controlată și că trebuie să existe o strânsă colaborare între sectorul public și cel privat pentru a combate vulnerabilitățile și riscurile legate de utilizarea AI; invită Comisia să evalueze necesitatea unei prevenții mai bune în domeniul securității cibernetice și măsurile de atenuare aferente;

29. atrage atenția asupra faptului că pandemia de COVID-19 poate fi considerată ca o perioadă de probă pentru dezvoltarea, implementarea și utilizarea tehnologiilor digitale și legate de IA în educație și cultură, fapt exemplificat de numeroasele platforme de școlarizare online și instrumente online pentru promovarea culturii, utilizate în toate statele membre; invită, așadar, Comisia să țină seama de aceste exemple atunci când analizează posibilitatea unei abordări comune la nivelul Uniunii față de utilizarea mai largă a acestui tip de soluții tehnologice;

Educație

30. reamintește importanța de a îmbunătăți competențele digitale și de a atinge un nivel înalt de cunoștințe în domeniul media, digital și informatic la nivelul Uniunii, ca o condiție prealabilă pentru utilizarea IA în educație; subliniază că este nevoie, în acest sens, de o cultură digitală și în materie de IA pe întreg teritoriul Uniunii, îndeosebi prin crearea de oportunități de formare pentru cadrele didactice; insistă ca utilizarea tehnologiilor de IA în școli să contribuie la reducerea decalajului digital la nivel social și între regiuni; salută Planul de acțiune actualizat al Comisiei pentru educația digitală, care abordează utilizarea IA în educație; invită Comisia, în acest sens, să facă din abilitățile digitale, educația și formarea în domeniul mass-mediei și competențele legate de IA prioritățile acestui plan, sensibilizând în același timp cu privire la potențialele abuzuri și disfuncționalități ale IA; invită, în acest sens, Comisia să acorde o atenție deosebită copiilor și tinerilor care se găsesc într-o situație precară și care necesită sprijin deosebit în domeniul educației digitale; îndeamnă Comisia să abordeze în mod convenit inițiativele privind IA și robotica în educație în cadrul viitoarelor sale propuneri legislative; îndeamnă statele membre să investească în echipamentele digitale ale școlilor, utilizând fondurile Uniunii în acest scop;

31. subliniază că utilizarea IA în sistemele de educație oferă o gamă largă de posibilități, oportunități și instrumente pentru ca educația să devină mai inovatoare, mai favorabilă incluziunii, mai eficientă și tot mai eficace prin introducerea unor noi modalități de învățare de înaltă calitate, care sunt rapide, personalizate și centrate pe elev; subliniază totuși că, deoarece aceasta va afecta educația și incluziunea socială, trebuie să se asigure disponibilitatea acestor instrumente pentru toate grupurile sociale prin stabilirea accesului egal la educație și învățare, fără a lăsa pe nimeni în urmă, în special persoanele cu dizabilități;

32. subliniază că, pentru a utiliza IA atât în mod critic, cât și efectiv, cetățenii trebuie să aibă cel puțin o înțelegere de bază a acestei tehnologii; invită statele membre să integreze campanii de sensibilizare despre IA în acțiunile lor legate de competențele digitale; invită Comisia și statele membre să promoveze planuri de competențe digitale și forumuri de discuție pentru a implica cetățenii, părinții și elevii într-un dialog democratic cu autoritățile publice și părțile interesate cu privire la dezvoltarea, implementarea și utilizarea tehnologiilor IA în sistemele de educație; evidențiază cât este de important să li se ofere profesorilor, formatorilor etc. instrumentele și cunoștințele necesare în materie de IA și tehnologii aferente, astfel încât să înțeleagă ce sunt, cum se folosesc și cum să le aplice bine și în conformitate cu legea, pentru a evita încălcarea DPI; subliniază, în special, importanța deprinderilor digitale în cazul persoanelor care lucrează în învățământ, precum și cât de important este să li se ofere persoanelor în vârstă cursuri de formare mai bune despre lumea digitală, având în vedere că generațiile mai tinere au deja cunoștințe de bază despre aceste tehnologii, deoarece au crescut cu ele;

33. subliniază că adevăratul obiectiv al utilizării inteligenței artificiale în sistemele de educație ar trebui să fie realizarea unui proces didactic cât mai individualizat, propunând elevilor parcursuri de învățare personalizate în funcție de punctele lor tari și de punctele lor slabe și oferindu-le materiale didactice adaptate caracteristicilor lor, menținând în același timp calitatea educației și principiul integrator în sistemele noastre de educație;

Miercuri, 19 mai 2021

34. reamintește rolul fundamental și multidimensional pe care îl joacă cadrele didactice în educație și în asigurarea incluziunii acesteia, în special în primii ani ai copilăriei, când se dobândesc competențe care le vor permite elevilor să progreseze pe tot parcursul vieții, de exemplu în domeniul relațiilor personale, al competențelor de studiu, al empatiei și al muncii în cooperare; subliniază, prin urmare, că tehnologiile IA nu pot fi utilizate în detrimentul educației în persoană, deoarece profesorii nu trebuie înlocuiți de IA și de nicio tehnologie legată de IA;

35. subliniază că beneficiile în domeniul învățării obținute prin utilizarea IA în educație vor depinde nu numai de IA în sine, ci și de modul în care cadrele didactice utilizează IA în mediul de educație digital pentru a răspunde nevoilor elevilor, studenților și cadrelor didactice; subliniază, prin urmare, că este necesar ca programatorii IA să implice comunitățile didactice în dezvoltarea, implementarea și utilizarea tehnologiilor IA, atunci când este posibil, creând un mediu propice pentru a crea conexiuni și cooperare între programatorii și dezvoltatorii de IA, întreprinderi, școli, profesori și alte părți interesate din sectorul public și privat, pentru a elabora tehnologii de IA adecvate pentru mediile educaționale din viața reală, pentru a reflecta vârsta și maturitatea fiecărui cursant și pentru a respecta cele mai înalte standarde etice; subliniază că instituțiile de învățământ ar trebui să implementeze numai tehnologii de încredere, etice și centrate pe factorul uman, care sunt verificabile în fiecare etapă a ciclului lor de viață de către autoritățile publice și societatea civilă; subliniază, în acest sens, avantajele soluțiilor gratuite și cu sursă deschisă; solicită ca școlile și celelalte instituții de învățământ să beneficieze de sprijin financiar și logistic, precum și de expertiza necesară pentru a adopta forme de învățare ale viitorului;

36. subliniază, în plus, necesitatea de a instrui cadrele didactice în permanență, astfel încât acestea să se poată adapta la realitățile educației bazate pe IA și să dobândească cunoștințele și competențele necesare pentru a utiliza tehnologiile IA în mod pedagogic și relevant, permițându-le să exploateze pe deplin posibilitățile oferite de IA, dar și să-i înțeleagă limitele; solicită ca predarea digitală să devină pe viitor parte integrantă a programelor de formare a cadrelor didactice, iar personalul didactic și persoanele care lucrează în educație și formare să aibă posibilitatea de a se perfecționa pe tot parcursul vieții în domeniul învățării digitale; solicită așadar dezvoltarea unor programe de formare în IA pentru profesorii în toate domeniile și din întreaga Europă; subliniază, de asemenea, importanța de a reforma programele de predare pentru noile generații de profesori, permițându-le să se adapteze la realitățile educației bazate pe IA, precum și importanța de a elabora și actualiza manualele și orientările privind IA pentru profesori;

37. este preocupat de lipsa unor programe de învățământ superior specifice în domeniul IA și de lipsa finanțării publice pentru IA în toate statele membre; consideră că acest lucru pune în pericol viitoarele ambiții digitale ale Europei;

38. este îngrijorat de faptul că puțini cercetători din domeniul IA continuă o carieră academică în condițiile în care firmele din domeniul tehnologiei pot oferi remunerații mai bune și mai puțină birocrație pentru cercetare; consideră că soluția constă, în parte, în direcționarea mai multor bani publici către cercetarea în domeniul IA în cadrul universităților;

39. subliniază că este important ca aptitudinile și competențele digitale generale să fie dobândite de la o vârstă fragedă, pentru a se reduce astfel lacunele în materie de competențe și pentru o mai bună integrare a anumitor categorii ale populației pe piața digitală a muncii și în societatea digitală; subliniază că este din ce în ce mai important să se formeze profesioniști cu o înaltă calificare din toate sectoarele în domeniul IA, să se asigure recunoașterea reciprocă a calificărilor respective în întreaga Uniune și să se ridice nivelul de competențe al forței de muncă actuale și viitoare pentru a-i permite să facă față viitoarelor realități ale pieței muncii; încurajează, prin urmare, statele membre să își evalueze ofertele educaționale și, atunci când este necesar, să le actualizeze prin includerea unor competențe legate de IA, și să instituie programe de învățământ specifice pentru dezvoltatorii de IA, integrând în același timp IA în programele de învățământ tradiționale; subliniază necesitatea de a asigura recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale în domeniul IA în întreaga Uniune, în condițiile în care câteva state membre își diversifică deja oferta educațională prin includerea competențelor IA și adoptă programe de învățământ specifice pentru dezvoltatorii de IA; salută eforturile Comisiei de a include competențele digitale printre cerințele de calificare pentru anumite profesii armonizate la nivelul Uniunii în temeiul Directivei privind calificările profesionale⁽¹¹⁾; subliniază că este nevoie ca acestea să fie alinate la lista de evaluare din Orientările etice pentru o IA fiabilă și salută propunerea Comisiei de a transforma această listă într-o programă de învățământ orientativă pentru dezvoltatorii de IA; reamintește nevoile speciale ale educației și formării profesionale (EFP) cu privire la IA și solicită o abordare bazată pe colaborare în întreaga Europă pentru a mări potențialul oferit de IA în EFP; subliniază importanța de a forma cadre cu un

⁽¹¹⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

Miercuri, 19 mai 2021

nivel ridicat de pregătire în domeniu, de a include aspecte etice în programa de învățământ și de a sprijini grupurile subreprezentate în acest domeniu, precum și de a crea stimulente pentru ca acești profesioniști să își caute de lucru în Uniune; reamintește că femeile sunt subreprezentate în domeniul IA și că acest lucru poate crea dezechilibre de gen importante pe viitoarea piață a muncii;

40. subliniază că este necesar ca guvernele și instituțiile educaționale să regândească, să reelaboreze și să-și adapteze programele educaționale la nevoile secolului XXI, pregătind programe educaționale care pun mai mult accent pe materiile STIAM, pentru a-i pregăti pe cursanți și pe consumatori pentru prezența crescândă a IA și pentru a facilita dobândirea de competențe cognitive; subliniază, în acest sens, importanța de a diversifica acest sector și de a încuraja studenții, în special femeile și fetele, să se înscrie la cursuri STIAM, în special la robotică și subiecte legate de IA; solicită mai multe resurse financiare și științifice pentru a motiva persoanele calificate să rămână în Uniune și pentru a atrage persoanele cu competențe din țări terțe; ia act, de asemenea, de faptul că un număr considerabil de start-up-uri lucrează cu IA și dezvoltă tehnologii bazate pe IA; subliniază că IMM-urile vor avea nevoie de sprijin suplimentar și de formare în domeniul IA pentru a se conforma reglementărilor digitale și celor privind IA;

41. constată că automatizarea și dezvoltarea IA pot schimba drastic și ireversibil ocuparea forței de muncă; subliniază că ar trebui să se acorde prioritate adaptării competențelor la nevoile viitoarei piețe a muncii, în special în domeniul educației și al sectoarelor și industriilor culturale și creative; subliniază, în acest context, necesitatea de a crește nivelul de competențe ale viitoarei forțe de muncă; subliniază, în plus, că este important să se implementeze IA pentru a recalifica și perfecționa piața europeană a muncii în sectoarele și industriile culturale, în special în sectorul audiovizual, care a fost deja puternic afectat de criza COVID-19;

42. invită Comisia să evalueze nivelul adecvat de risc asociat implementării IA în sectorul educației pentru a stabili dacă aplicațiile IA din educație ar trebui să fie incluse în cadrul de reglementare pentru aplicațiile IA cu grad ridicat de risc și dacă ar trebui să facă obiectul unor cerințe mai stricte privind siguranța, transparența, echitatea și responsabilitatea, având în vedere că este important ca educația să contribuie, în continuare, la binele public și dat fiind caracterul deosebit de sensibil al datelor referitoare la elevi, studenți și alți cursanți; subliniază că ar trebui revizuite seturile de date utilizate pentru antrenarea IA pentru a evita consolidarea anumitor stereotipuri și a altor forme de prejudecăți;

43. invită Comisia să propună un cadru juridic viabil pentru IA, astfel încât să ofere măsuri și standarde etice obligatorii din punct de vedere juridic pentru a asigura drepturile și libertățile fundamentale și dezvoltarea unor aplicații de IA fiabile, etice și solide din punct de vedere tehnic, inclusiv a unor instrumente, servicii și produse digitale integrate, cum ar fi robotica și învățarea automată, în special în ceea ce privește educația; solicită ca datele utilizate și produse de aplicațiile IA în educație să fie accesibile, interoperabile și de înaltă calitate și să fie puse la dispoziția autorităților publice relevante într-un mod accesibil și cu respectarea legislației privind drepturile de autor și secretele comerciale; reamintește că copiii constituie un public vulnerabil, care merită o atenție și o protecție deosebită; subliniază că, deși IA poate fi benefic educației, este nevoie să se țină seama de aspectele sale tehnologice, sociale și de reglementare, prevăzând garanții adecvate și plasând omul în centrul atenției, pentru a asigura faptul că oamenii vor putea întotdeauna să controleze și să corecteze deciziile sistemului; indică, în acest sens, că profesorii trebuie să controleze și să supravegheze orice implementare și utilizare a tehnologiilor IA în școli și universități, atunci când interacționează cu elevii și studenții; reamintește că sistemele IA nu trebuie să ia nicio decizie finală care ar putea afecta oportunitățile educaționale, cum ar fi evaluarea finală a cursanților, fără o supraveghere deplină de către om; reamintește că, atunci când au implicații legale sau similare, deciziile automatizate cu privire la persoanele fizice, bazate pe crearea de profiluri, trebuie să fie strict limitate și necesită întotdeauna dreptul de a obține intervenția umană și dreptul la o explicație, în conformitate cu RGPD; subliniază că această dispoziție ar trebui respectată cu strictețe în sistemul educativ atunci când se iau decizii cu privire la șansele și oportunitățile viitoare;

44. este profund îngrijorat că școlile și alți furnizori de educație devin din ce în ce mai dependenți de serviciile de tehnologie educațională (edtech), inclusiv de aplicațiile de IA, furnizate de câteva întreprinderi private care beneficiază de o poziție dominantă pe piață; consideră că acest aspect ar trebui controlat prin intermediul normelor UE în materie de concurență; accentuează, în acest sens, că este important ca IMM-urile din sectorul educației, al culturii și al audiovizualului să fie sprijinite să adopte IA prin stimulente adecvate care creează condiții de concurență echitabile; solicită, în acest context, investiții în întreprinderile europene din domeniul IT pentru a dezvolta tehnologiile necesare în Uniune, având în vedere că marile întreprinderi care furnizează în prezent servicii de IA au sediul în afara Uniunii; reamintește insistent că datele

Miercuri, 19 mai 2021

privind minorii sunt strict protejate de RGPD și pot fi prelucrate doar dacă sunt complet anonimizate sau dacă titularul răspunderii părintești și-a dat consimțământul sau a autorizat prelucrarea, cu respectarea strictă a principiilor minimizării datelor și limitării scopului; solicită o protecție și garanții mai solide în sectorul educației în ceea ce privește datele copiilor și invită Comisia să ia măsuri mai eficiente în acest sens; solicită să se furnizeze copiilor și părinților lor informații clare despre posibila utilizare și prelucrare a datelor copiilor, inclusiv prin campanii de sensibilizare și de informare;

45. subliniază riscurile specifice ale utilizării aplicațiilor de IA de recunoaștere automată, care se dezvoltă într-un ritm susținut; reamintește că copiii sunt un grup deosebit de sensibil; recomandă Comisiei și statelor membre să interzică identificarea biometrică automată, cum ar fi recunoașterea facială în scopuri educative și culturale, în spații educative și culturale, cu excepția cazului în care utilizarea sa este permisă prin lege;

46. accentuează că este necesar să se lărgescă opțiunile clienților pentru a stimula concurența și a extinde gama de servicii oferite de tehnologiile de IA în scopuri educative; încurajează, în acest sens, autoritățile publice să stimuleze dezvoltarea și implementarea tehnologiilor de IA prin finanțare publică și achiziții publice; consideră că tehnologiile folosite de furnizorii de educație publică sau achiziționate cu finanțare publică ar trebui să se bazeze pe tehnologii cu sursă deschisă;

47. observă că inovarea în educație a rămas în urmă, lucru evidențiat de pandemia de COVID-19 și de trecerea, ca urmare a acesteia, la învățarea on-line și de la distanță; subliniază că instrumentele educaționale bazate pe IA, cum ar fi cele pentru evaluarea și identificarea tulburărilor de învățare, pot îmbunătăți calitatea și eficacitatea învățării on-line;

48. subliniază că infrastructura digitală și acoperirea internet de nouă generație au o importanță strategică pentru oferirea unei educații bazate pe IA cetățenilor europeni; invită Comisia, având în vedere criza provocată de COVID-19, să elaboreze o strategie pentru o rețea 5G europeană care să asigure reziliența strategică a Europei și să nu fie dependentă de tehnologii din state care nu împărtășesc valorile noastre;

49. solicită crearea unei rețele paneuropene de universități și cercetare, axată pe IA în educație, care ar trebui să reunească instituții și experți din toate domeniile pentru a analiza impactul IA asupra învățării și a identifica soluții pentru creșterea potențialului său;

Patrimoniul cultural

50. reiterează importanța accesului la cultură pentru fiecare cetățean din Uniune; evidențiază, în acest context, importanța schimburilor de bune practici între statele membre, instituțiile de învățământ, instituțiile culturale și alte părți interesate similare; consideră, în plus, că este de importanță vitală ca resursele disponibile, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național să fie valorificate la maximum, pentru a înlesni și mai mult accesul la cultură; accentuează că există o mulțime de opțiuni de acces la cultură și că ar trebui examinate toate posibilitățile pentru a o alege pe cea mai potrivită; scoate în evidență importanța consecvenței cu Tratatul de la Marrakech;

51. accentuează că tehnologiile de IA pot juca un rol semnificativ în conservarea, restaurarea, documentarea, analizarea, promovarea și gestionarea patrimoniului cultural material și imaterial, inclusiv prin monitorizarea și analizarea schimbărilor cauzate siturilor de patrimoniu cultural de amenințări precum schimbările climatice, dezastrelor naturale și conflictele armate;

52. accentuează că tehnologiile de IA pot crește vizibilitatea diversității culturale a Europei; subliniază că aceste tehnologii oferă instituțiilor culturale, cum ar fi muzeele, noi oportunități de a produce instrumente inovatoare pentru a cataloga artefactele și pentru a documenta și a face mai accesibile siturile de patrimoniu cultural, inclusiv prin modelarea 3D și realitatea virtuală augmentată; evidențiază că IA va permite muzeelor și galeriilor de artă și să introducă servicii interactive și personalizate pentru vizitatori, oferindu-le acestora o listă de elemente propuse pe baza intereselor lor, exprimate atât în persoană, cât și online;

53. accentuează că folosirea IA va aduce noi abordări, instrumente și metodologii inovatoare, care le vor permite lucrătorilor din sectorul cultural și cercetătorilor să creeze baze de date uniforme, cu scheme de clasificare adecvate, precum și metadate multimedia, cu ajutorul cărora vor putea crea conexiuni între diferite obiecte de patrimoniu cultural, sporind astfel cunoștințele și asigurând o mai bună înțelegere a patrimoniului cultural;

Miercuri, 19 mai 2021

54. accentuează că bunele practici legate de tehnologiile de IA pentru protejarea și accesibilitatea patrimoniului cultural, în special pentru persoanele cu dizabilități, ar trebui identificate și difuzate în rândul rețelelor culturale din întreaga Uniune, încurajându-se totodată cercetarea privind diferitele utilizări ale IA pentru a promova valoarea, accesibilitatea și conservarea patrimoniului cultural; invită Comisia și statele membre să promoveze oportunitățile oferite de utilizarea IA în sectoarele și industriile culturale și creative;

55. evidențiază că tehnologiile de IA pot fi folosite și pentru a monitoriza traficul ilicit de bunuri culturale și distrugerea proprietăților culturale, sprijinind în același timp colectarea de date pentru eforturile de restaurare și reconstrucție a patrimoniului cultural atât material, cât și imaterial; observă îndeosebi că dezvoltarea, implementarea și folosirea IA în procedurile de control vamal ar putea contribui la eforturile de prevenire a traficului ilicit cu obiecte din patrimoniul cultural, îndeosebi pentru a completa sistemele care le permit autorităților vamale să-și axeze eforturile și resursele pe obiectele care prezintă cel mai mare risc;

56. observă că IA ar putea fi benefică pentru sectorul cercetării, de exemplu datorită rolului pe care analiza predictivă îl poate juca în ajustarea analizei datelor privind, de exemplu, achiziționarea și circulația bunurilor culturale; subliniază că Uniunea trebuie să investească mai mult și să promoveze parteneriatele dintre industrie și mediul academic, pentru a crește excelența în cercetare la nivel european;

57. reamintește că IA poate fi un instrument revoluționar pentru promovarea turismului cultural și scoate în evidență potențialul său semnificativ de a anticipa fluxurile turistice, ceea ce ar putea ajuta orașele afectate de turismul excesiv;

Sectoarele și industriile culturale și creative (SICC)

58. regretă că cultura nu se numără printre prioritățile subliniate în opțiunile și în recomandările de politică privind IA la nivelul Uniunii, în special în Cartea albă a Comisiei din 19 februarie 2020 privind IA; solicită ca aceste recomandări să fie revizuite astfel încât cultura să devină o prioritate a politicii privind IA; invită Comisia și statele membre să aibă în vedere impactul potențial al dezvoltării, implementării și folosirii tehnologiilor de IA asupra sectoarelor și industriilor culturale și creative și să valorifice la maximum planul de redresare Next Generation EU pentru a digitaliza aceste sectoare astfel încât să răspundă noilor forme de consum din secolul al XXI-lea;

59. subliniază că IA a pătruns și în sectoarele culturale și creative și se manifestă, de exemplu, prin crearea automată de texte, videoclipuri sau piese muzicale; accentuează că și lucrătorii din sectoarele culturale și creative trebuie să dispună de abilitățile și competențele digitale necesare pentru a putea utiliza IA și alte tehnologii digitale; invită Comisia și statele membre să promoveze oportunitățile pe care le oferă folosirea IA în sectoarele și industriile culturale și creative, punând la dispoziție mai multe fonduri din bugetul pentru știință și cercetare, și să creeze centre de creativitate digitală în care artiștii creatori și lucrătorii din sectoarele culturale să dezvolte aplicații de IA, să învețe să folosească aceste tehnologii și alte tehnologii și să le testeze;

60. recunoaște că tehnologiile de IA au potențialul de a stimula crearea unui număr tot mai mare de locuri de muncă în sectoarele și industriile culturale și creative, facilitate de un acces mai bun la aceste tehnologii; accentuează așadar că este important să se îmbunătățească competențele digitale în sectoarele și industriile culturale și creative pentru a face aceste tehnologii mai incluzive, mai ușor de utilizat și de învățat și interactive pentru aceste sectoare;

61. subliniază că interacțiunea dintre IA și sectoarele și industriile culturale și creative este complexă și necesită o evaluare aprofundată; consideră binevenit raportul Comisiei din noiembrie 2020 intitulat „Trends and Developments in Artificial Intelligence – Challenges to the IPRS Framework” (Tendințe și evoluții în domeniul inteligenței artificiale – Provocări pentru cadrul DPI) și studiul privind drepturile de autor și noile tehnologii: gestionarea datelor protejate de drepturi de autor și inteligența artificială; subliniază că este important să se clarifice condițiile de utilizare a conținutului protejat prin drepturi de autor ca date introduse (imagini, muzică, filme, baze de date etc.) și în realizarea producțiilor culturale și audiovizuale, fie ele create oameni cu asistența IA, fie generate autonom de tehnologiile de IA; invită Comisia să studieze impactul IA asupra industriilor creative din UE; reafirmă importanța datelor europene și salută declarațiile Comisiei în acest sens și faptul că inteligența artificială și tehnologiile conexe ocupă un loc important pe agenda Comisiei;

62. subliniază că este necesar să se adopte o viziune coerentă a tehnologiilor de IA în sectoarele și industriile culturale și creative la nivelul Uniunii; invită statele membre să se concentreze mai mult pe cultură în strategiile lor naționale privind IA pentru a se asigura că sectoarele și industriile culturale și creative adoptă inovarea și rămân competitive și că diversitatea culturală este protejată și promovată la nivelul Uniunii în noul context digital;

Miercuri, 19 mai 2021

63. accentuează că este important să se creeze un mediu eterogen la nivelul Uniunii pentru tehnologiile de IA, pentru a încuraja diversitatea culturală și a sprijini minoritățile și diversitatea lingvistică, consolidând totodată sectoarele și industriile culturale și creative prin platforme online, permițând cetățenilor Uniunii să fie incluși și să participe;

64. invită Comisia și statele membre să sprijine o dezbatere democratică privind tehnologiile de IA și să asigure un forum periodic de discuții cu societatea civilă, cercetătorii, mediul academic și părțile interesate pentru a sensibiliza opinia publică cu privire la beneficiile și problemele utilizării IA în sectoarele și industriile culturale și creative; evidențiază, în acest sens, rolul pe care îl pot juca arta și cultura în familiarizarea populației cu IA și în stimularea dezbaterii publice în această privință, întrucât ele pot oferi exemple clare și concrete de învățare automată, de exemplu în domeniul muzicii;

65. invită Comisia și statele membre să abordeze problema conținutului generat de IA și a provocărilor pe care acesta le implică în ceea ce privește încălcarea calității de autor și a drepturilor de autor; cere Comisiei, în acest sens, să evalueze impactul IA și al tehnologiilor conexe asupra sectorului audiovizual și a sectoarelor și industriilor culturale și creative, cu scopul de a promova diversitatea culturală și lingvistică, respectând totodată drepturile autorilor și ale artiștilor interpreți sau executați;

66. evidențiază că Institutul European de Inovare și Tehnologie (EIT) și în special viitoarea sa comunitate de cunoaștere și inovare (CCI) dedicată industriilor culturale și creative ar trebui să joace un rol de lider în elaborarea unei strategii europene privind IA în educație, cultură și sectorul audiovizual și pot contribui la accelerarea și obținerea aplicațiilor de IA pentru aceste sectoare;

67. observă că IA a intrat deja în lanțul valoric creativ la nivel de creație, producție, diseminare și consum și de aceea are un impact uriaș asupra sectoarelor și industriilor culturale și creative, inclusiv industria muzicală, industria filmului, arta și literatura, prin intermediul unor noi instrumente și software și al producției asistate de IA, pentru facilitarea producției, oferind totodată inspirație și permițând publicului larg să creeze conținut;

68. invită Comisia să realizeze studii și să ia în considerare opțiunile de politică pentru a combate impactul negativ al controlului bazat pe IA asupra serviciilor de streaming online menit să limiteze diversitatea și/sau să maximizeze profiturile incluzând în ofertele lor pentru consumator un anumit tip de conținut sau acordându-i acestuia prioritate, precum și modul în care acest lucru afectează diversitatea culturală și veniturile creatorilor;

69. consideră că IA devine tot mai utilă pentru sectoarele și industriile culturale și creative în activitățile de creație și producție;

70. evidențiază rolul pe care îl are personalitatea unui autor pentru exprimarea liberă a unor opțiuni creative care conferă originalitate operelor⁽¹²⁾; subliniază importanța limitelor și a excepțiilor aplicabile drepturilor de autor atunci când conținutul este folosit ca date introduse, mai ales în educație, mediul academic și cercetare și în realizarea de producții culturale și creative, cum ar fi producțiile audiovizuale și conținutul generat de utilizatori;

71. consideră că trebuie să se ia în considerare protecția creațiilor tehnice și artistice generate de IA pentru a încuraja această formă de creație;

72. accentuează că, în contextul economiei datelor, se poate realiza o mai bună gestionare a datelor vizate de drepturile de autor, pentru a îmbunătăți remunerarea autorilor și a artiștilor interpreți sau executați, în special permițând identificarea rapidă a calității de autor și a dreptului de proprietate asupra conținutului, contribuind astfel la scăderea numărului de opere orfane; subliniază în continuare că soluțiile tehnologice bazate pe IA ar trebui folosite pentru a îmbunătăți infrastructura datelor protejate de drepturi de autor și interconectarea metadatelor în opere, dar și pentru a înlesni respectarea obligației de transparență prevăzute la articolul 19 din Directiva (UE) 2019/790 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală⁽¹³⁾ pentru informații la zi, pertinente și complete privind exploatarea operelor și execuțiilor autorilor și ale artiștilor interpreți sau executați, în special în contextul existenței mai multor titulari de drepturi și a unor sisteme complexe de acordare a licențelor;

⁽¹²⁾ Curtea de Justiție a Uniunii Europene, Cauza C-833/18, SI și Brompton Bicycle Ltd/Chedech Get2Get.

⁽¹³⁾ Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE (JO L 130, 17.5.2019, p. 92).

Miercuri, 19 mai 2021

73. cere ca planul de acțiune privind proprietatea intelectuală anunțat de Comisie să abordeze chestiunea IA și impactul acesteia asupra sectoarelor creative, ținând seama de necesitatea de a găsi un echilibru între protejarea DPI și încurajarea creativității în domeniul educației, culturii și cercetării; consideră că Uniunea poate fi un lider în crearea de tehnologii de IA dacă adoptă un cadru de reglementare operațional și aplică politici publice proactive, în special în ceea ce privește programele de formare și sprijinul financiar pentru cercetare; roagă Comisia să evalueze impactul DPI asupra cercetării și dezvoltării IA și a tehnologiilor aferente, precum și asupra sectoarelor și industriilor culturale și creative, inclusiv a sectorului audiovizual, acordând o atenție deosebită calității de autor, remunerării echitabile a autorilor și chestiunilor conexe;

74. invită Comisia să aibă în vedere aspectele juridice ale producțiilor realizate cu ajutorul tehnologiilor de IA și ale conținutului cultural generat cu utilizarea IA și a tehnologiilor conexe; consideră că este important să fie sprijinită crearea de conținut cultural; reafirmă însă că este important să se păstreze cadrul unic al UE în domeniul DPI și că orice modificare trebuie făcută cu prudența cuvenită, pentru a nu strica echilibrul delicat existent; invită Comisia să realizeze o evaluare aprofundată privind posibilitatea de a acorda personalitate juridică conținutului produs de IA și aplicarea DPI conținutului generat de IA și conținutului creat folosind instrumente bazate pe IA;

75. invită, de asemenea, Comisia să aibă în vedere crearea, în cooperare foarte strânsă cu statele membre și cu părțile interesate relevante, a unor mecanisme sau sisteme de verificare pentru editori, autori și creatori etc. care să-i ajute să verifice ce conținut pot folosi și să determine mai ușor ce este protejat de legislația privind DPI;

76. invită Comisia să stabilească norme menite să garanteze interoperabilitatea efectivă a datelor, pentru ca un conținut achiziționat pe o platformă să fie accesibil de pe orice instrument digital, indiferent de marcă;

Sectorul audiovizual

77. constată că IA este adesea utilizată pentru a permite algoritmilor de luare automată a deciziilor să difuzeze și să organizeze conținutul cultural și creativ prezentat utilizatorilor; evidențiază că acești algoritmi sunt o „cutie neagră” pentru utilizatori; subliniază că algoritmi folosiți de furnizorii de servicii mass-media, de platformele de partajare a materialelor video și de serviciile de streaming de muzică ar trebui să fie concepuți în așa fel încât să nu favorizeze anumite opere prin limitarea sugestiilor lor „personalizate” la cele mai populare opere, în interesul unei publicități orientate, în scopuri comerciale sau pentru maximizarea profitului; solicită ca algoritmi de recomandare și marketingul personalizat să poată fi explicați și să fie transparenți, atunci când este posibil, pentru a le oferi consumatorilor informații exacte și cuprinzătoare cu privire la aceste procese și conținuturi și pentru a asigura faptul că serviciile personalizate nu sunt discriminatorii și respectă Regulamentul privind platformele pentru întreprinderi⁽¹⁴⁾ și Directiva omnibus „Noile avantaje pentru consumatori”⁽¹⁵⁾, adoptate recent; invită Comisia să analizeze modalitățile în care algoritmi de moderare a conținutului sunt optimizați pentru a implica utilizatorii și să propună recomandări pentru a crește controlul utilizatorilor asupra conținutului pe care îl văd, garantând și implementând în mod corespunzător dreptul lor de a renunța la serviciile recomandate și personalizate; subliniază și că, atunci când interacționează cu un proces decizional automatizat, consumatorii trebuie să fie informați, iar opțiunile și acțiunile lor nu trebuie limitate; evidențiază că trebuie combătută utilizarea mecanismelor bazate pe IA pentru monitorizarea comercială a consumatorilor, chiar dacă este vorba despre „servicii gratuite”, asigurând faptul că respectă strict drepturile fundamentale și RGPD; accentuează că toate modificările normative trebuie să țină seama de impactul asupra consumatorilor vulnerabili;

78. subliniază că ceea ce este ilegal offline trebuie să fie ilegal și online; constată că instrumentele de IA au potențialul, și sunt deja utilizate în acest scop, de a combate conținutul ilegal online, însă reamintește insistent, în perspectiva actului legislativ privind serviciile digitale, că astfel de instrumente trebuie să respecte întotdeauna drepturile fundamentale, în

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online (JO L 186, 11.7.2019, p. 57).

⁽¹⁵⁾ Directiva (UE) 2019/2161 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivelor 98/6/CE, 2005/29/CE și 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește o mai bună asigurare a respectării normelor Uniunii în materie de protecție a consumatorilor și modernizarea acestor norme (JO L 328, 18.12.2019, p. 7).

Miercuri, 19 mai 2021

special libertatea de exprimare și de informare, și nu ar trebui să ducă la o obligație de monitorizare generalizată a internetului și nici la eliminarea materialelor legale diseminate în scopuri educative, jurnalistice, artistice sau de cercetare; atrage atenția că algoritmi ar trebui folosiți numai ca mecanism de marcare în moderarea conținutului, sub rezerva intervenției umane, întrucât IA nu poate face în mod fiabil distincția între conținut legal, ilegal sau dăunător; constată că termenii și condițiile ar trebui să includă întotdeauna orientări comunitare, precum și o procedură de recurs;

79. reamintește, în plus, că nu ar trebui să existe o monitorizare generală, așa cum se prevede la articolul 15 din Directiva privind comerțul electronic ⁽¹⁶⁾, iar monitorizarea unor anumite tipuri de conținut în cazul serviciilor mass-media audiovizuale ar trebui să respecte excepțiile prevăzute în legislația Uniunii; reamintește că aplicațiile de IA trebuie să respecte protocoale de siguranță interne și externe, care ar trebui să fie precise din punct de vedere tehnic și solide; consideră că aceste condiții ar trebui să se aplice în egală măsură situațiilor de funcționare normală, situațiilor necunoscute și celor imprevizibile;

80. accentuează, în plus, că folosirea IA în recomandările de conținut bazate pe algoritmi ale furnizorilor de servicii mass-media, cum ar fi serviciile de video la cerere și platformele de partajare a materialelor video, ar putea avea un impact grav asupra diversității culturale și lingvistice, mai ales în ceea ce privește obligația de a asigura vizibilitatea operelor europene în temeiul articolului 13 din Directiva serviciilor mass-media audiovizuale [Directiva (UE) 2018/1808 ⁽¹⁷⁾]; observă că aceleași îngrijorări sunt la fel de relevante și în cazul serviciilor de streaming de muzică și solicită elaborarea unor indicatori pentru a evalua diversitatea culturală și promovarea operelor europene de aceste servicii;

81. invită Comisia și statele membre să-și intensifice sprijinul financiar pentru dezvoltarea, implementarea și utilizarea IA în domeniul subtitrării și dublării automate a operelor audiovizuale europene, pentru a încuraja diversitatea culturală și lingvistică în Uniune și pentru a îmbunătăți răspândirea conținutului audiovizual european și accesul la acesta;

82. invită Comisia să instituie, pentru a preveni orice formă de discriminare și a asigura accesul la un conținut diversificat din punct de vedere cultural și lingvistic la nivelul Uniunii, un cadru etic clar pentru folosirea tehnologiilor de IA în mass-media, pe baza unor algoritmi transparenți, incluzivi și pentru care există răspundere, respectând totodată alegerile și preferințele persoanelor;

83. atrage atenția că IA poate juca un rol major în răspândirea rapidă a dezinformării; evidențiază, în acest sens, că acest cadru ar trebui să vizeze și folosirea abuzivă a IA pentru a disemina știri false, a dezinforma online și a induce publicul în eroare, evitând totodată cenzura; invită așadar Comisia să evalueze riscurile IA care contribuie la răspândirea dezinformării în mediul digital, precum și soluțiile privind modul în care IA ar putea fi folosită pentru a ajuta la combaterea dezinformării;

84. invită Comisia să adopte măsuri de reglementare pentru a se asigura că furnizorii de servicii mass-media au acces la datele generate prin furnizarea și distribuirea conținutului lor pe alte platforme; accentuează că transferul complet de date de la operatorii de platforme către furnizorii de servicii mass-media este esențial pentru ca aceștia din urmă să își poată înțelege mai bine publicul și să își poată îmbunătăți serviciile respectând dorințele publicului;

85. accentuează că este important să crească fondurile alocate pentru Europa digitală, Europa creativă și Orizont Europa pentru a consolida sprijinul acordat sectorului audiovizual european, și anume prin proiecte de cercetare în colaborare și inițiative-pilot experimentale privind dezvoltarea, implementarea și utilizarea tehnologiilor de IA etice;

86. solicită o colaborare strânsă între statele membre pentru elaborarea unor programe de formare care să vizeze recalificarea sau perfecționarea lucrătorilor pentru a îi pregăti mai bine pentru tranziția socială pe care o va aduce utilizarea tehnologiilor de IA în sectorul audiovizual;

87. consideră că IA are un potențial enorm de a contribui la stimularea inovării în sectorul mass-mediei de știri; consideră că integrarea IA la scară largă, de exemplu pentru generarea și difuzarea de conținut, monitorizarea secțiunii de comentarii, folosirea analizei datelor și depistarea fotografiilor și a materialelor video trucate, este esențială pentru realizarea de economii în redacțiile de știri, având în vedere diminuarea veniturilor din publicitate, și pentru alocarea mai multor resurse pentru reportaje pe teren, crescând astfel calitatea și varietatea conținutului;

⁽¹⁶⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

⁽¹⁷⁾ Directiva (UE) 2018/1808 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) având în vedere evoluția realităților pieței (JO L 303, 28.11.2018, p. 69).

Miercuri, 19 mai 2021

Dezinformarea online: materiale „deepfake”

88. accentuează că este important să se asigure pluralismul mass-mediei online și offline pentru a garanta calitatea, diversitatea și fiabilitatea informațiilor disponibile;

89. reamintește că acuratețea, independența, echitatea, confidențialitatea, umanitatea, asumarea răspunderii și transparența, ca forțe motrice ale principiilor libertății de exprimare și accesului la informație în mass-media online și offline, sunt decisive în combaterea dezinformării și a informațiilor eronate;

90. atrage atenția asupra rolului important al mass-mediei independente în cultură și în viața de zi cu zi a cetățenilor; accentuează că dezinformarea reprezintă o problemă fundamentală, deoarece drepturile de autor și DPI în general sunt încălcate constant; invită Comisia să-și continue, în colaborare cu statele membre, munca de sensibilizare a populației cu privire la această problemă, prin contracararea efectelor dezinformării și a problemelor legate de surse; consideră, în plus, că este important să se conceapă strategii educaționale pentru îmbunătățirea culturii digitale în mod specific în această privință;

91. reamintește că, odată cu apariția rapidă a unor noi tehnici, detectarea informațiilor false și manipulate, cum ar fi materialele „deepfake”, ar putea deveni din ce în ce mai dificilă, deoarece producătorii răuvoitori pot genera algoritmi complecși ce pot fi antrenați cu succes să se sustragă detectării, subminând grav astfel valorile noastre democratice fundamentale; cere Comisiei să evalueze impactul IA asupra creării de materiale „deepfake”, să instituie cadre juridice adecvate pentru a reglementa crearea, producția sau distribuția acestora în scopuri răuvoitoare și să propună, printre altele, recomandări de acțiuni împotriva oricăror amenințări bazate pe IA la adresa alegerilor libere și corecte și a democrației;

92. salută inițiativele și proiectele recente de a crea instrumente mai eficiente de detectare a materialelor „deepfake” și de a introduce cerințe de transparență; accentuează, în acest sens, că este necesar să se exploreze și să se investească în metode de combatere a materialelor „deepfake”, acest lucru fiind un pas esențial în combaterea dezinformării și a conținutului dăunător; consideră că soluțiile oferite de IA pot fi utile în această privință; cere, prin urmare, Comisiei să impună o obligație ca toate materialele de tip deepfake sau orice alte materiale video trucate realizate pentru a părea reale să menționeze că nu sunt originale și să fie impuse limitări stricte atunci când sunt folosite în scopuri electorale;

93. este îngrijorat că IA are o influență tot mai mare asupra modului în care informațiile sunt găsite și consumate online; atenționează că așa-numitele bule de filtrare și camerele ecou limitează diversitatea de opinii și subminează dezbaterile deschise în societate; îndeamnă așadar ca utilizarea algoritmilor pentru prelucrarea informațiilor de către operatorii de platforme să se facă în mod transparent, iar utilizatorii să aibă o mai mare libertate de a alege dacă doresc să primească anumite informații și tipul acestora;

94. amintește că tehnologiile de IA sunt deja folosite în jurnalism, de exemplu, pentru producția de texte sau pentru analiza seturilor mari de date în contextul jurnalismului de investigație; accentuează că este important ca jurnalismul automatizat să se bazeze pe date corecte și complete în contextul producerii de informații relevante pentru societate în ansamblu, în vederea prevenirii răspândirii de știri false; evidențiază că principiile de bază ale jurnalismului de calitate, precum supravegherea editorială, trebuie să se aplice și conținutului jurnalistic creat cu ajutorul tehnologiilor de IA; solicită ca textele generate de IA să fie clar marcate ca atare, pentru a păstra încrederea în jurnalism;

95. subliniază potențialul IA de a facilita și a încuraja multilingvismul dezvoltând tehnologii în domeniul lingvistic și permițând descoperirea conținuturilor europene online;

o

o o

96. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 19 mai 2021

P9_TA(2021)0240

O strategie europeană de integrare a sistemelor energetice**Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la o strategie europeană de integrare a sistemelor energetice (2020/2241(INI))**

(2022/C 15/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 194,
- având în vedere Acordul de la Paris privind schimbările climatice din 12 decembrie 2015,
- având în vedere obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 7 al ONU „Asigurarea accesului la energie la prețuri accesibile, din surse sigure, durabile și moderne pentru toți”,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 16 februarie 2016 intitulată „O strategie a UE pentru încălzire și răcire” (COM(2016)0051),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 28 noiembrie 2018 intitulată „O planetă curată pentru toți – O viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei” (COM(2018)0773),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul ecologic european” (COM(2019)0640),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 19 februarie 2020 intitulată „O strategie europeană privind datele” (COM(2020)0066),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 10 martie 2020 intitulată „O nouă Strategie industrială pentru Europa” (COM(2020)0102),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 8 iulie 2020 intitulată „Consolidarea unei economii neutre climatic: o strategie a UE pentru integrarea sistemului energetic” (COM(2020)0299),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 8 iulie 2020 intitulată „O strategie pentru hidrogen: pentru o Europă neutră climatic” (COM(2020)0301),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 17 septembrie 2020 intitulată „Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 – Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor” (COM(2020)0562),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2020 intitulată „Un val de renovări pentru Europa – ecologizarea clădirilor, crearea de locuri de muncă, îmbunătățirea condițiilor de trai” (COM(2020)0662),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2020 intitulată „O strategie a UE de reducere a emisiilor de metan” (COM(2020)0663),
- având în vedere Raportul Comisiei din 14 octombrie 2020 privind starea uniunii energetice (COM(2020)0950),
- având în vedere Raportul Comisiei din 14 octombrie 2020 referitor la progresele înregistrate în materie de competitivitate în domeniul energiei curate (COM(2020)0953),
- având în vedere Raportul Comisiei din 14 octombrie 2020 referitor la progresele înregistrate în materie de eficiență energetică (COM(2020)0954),
- având în vedere Raportul Comisiei din 14 octombrie 2020 privind progresele înregistrate în domeniul energiei din surse regenerabile (COM(2020)0952),
- având în vedere raportul Comisiei din 14 octombrie 2020 intitulat „Prețurile și costurile energiei în Europa” (COM(2020)0951),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 19 noiembrie 2020 intitulată „O strategie a UE privind valorificarea potențialului energiei din surse regenerabile offshore pentru un viitor neutru climatic” (COM(2020)0741),

Miercuri, 19 mai 2021

- având în vedere concluziile Consiliului din 25 iunie 2019 privind viitorul sistemelor energetice în cadrul uniunii energetice pentru asigurarea tranziției energetice și a realizării obiectivelor în domeniul energiei și al climei până în 2030 și ulterior,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 11 decembrie 2020 privind un nou obiectiv climatic al UE pentru 2030,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 12 decembrie 2019,
- având în vedere inițiativa referitoare la hidrogen lansată de Președinția austriacă a Consiliului la Linz, la 17 și 18 septembrie 2018,
- având în vedere inițiativa privind o infrastructură de gaz europeană sustenabilă și inteligentă pentru Europa, lansată la 1 și 2 aprilie 2019 de Președinția română a Consiliului la București,
- având în vedere Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene, de abrogare a Deciziei nr. 1364/2006/CE și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 713/2009, (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009 ⁽³⁾ (Regulamentul TEN-E),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 680/2007 și (CE) nr. 67/2010 ⁽⁴⁾ (Regulamentul privind Mecanismul pentru Interconectarea Europei), aflat în curs de revizuire,
- având în vedere Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanta uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile ⁽⁷⁾ (Directiva privind energia din surse regenerabile),
- având în vedere Directiva (UE) 2018/2002 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică ⁽⁸⁾ (Directiva privind eficiența energetică),
- având în vedere Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ JO L 283, 31.10.2003, p. 51.

⁽²⁾ JO L 266, 26.9.2006, p. 1.

⁽³⁾ JO L 115, 25.4.2013, p. 39.

⁽⁴⁾ JO L 348, 20.12.2013, p. 129.

⁽⁵⁾ JO L 307, 28.10.2014, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 328, 21.12.2018, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 328, 21.12.2018, p. 82.

⁽⁸⁾ JO L 328, 21.12.2018, p. 210.

⁽⁹⁾ JO L 158, 14.6.2019, p. 125.

Miercuri, 19 mai 2021

- având în vedere Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică ⁽¹⁰⁾,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 559/2014 al Consiliului din 6 mai 2014 privind înființarea întreprinderii comune „Pile de combustie și hidrogen 2” ⁽¹¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la schimbările climatice – o viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei în conformitate cu Acordul de la Paris ⁽¹²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la urgența climatică și de mediu ⁽¹³⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la Conferința ONU din 2019 de la Madrid (Spania) privind schimbările climatice (COP25) ⁽¹⁴⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul ecologic european ⁽¹⁵⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 2 iulie 2020 referitoare la o abordare europeană globală privind stocarea energiei ⁽¹⁶⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 10 iulie 2020 referitoare la revizuirea liniilor directe pentru infrastructurile energetice transeuropene ⁽¹⁷⁾,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru transport și turism,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A9-0062/2021),
- A. întrucât Parlamentul, Consiliul și Comisia au aprobat obiectivul unei economii cu impact neutru asupra climei până în 2050, în spiritul Acordului de la Paris și pe baza echității și a celor mai bune date științifice disponibile, cu scopul de a limita creșterea temperaturii globale la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale;
- B. întrucât Comisia a propus un obiectiv comun de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) cu cel puțin 55 % până în 2030, în timp ce Parlamentul a pledat pentru un obiectiv de reducere a emisiilor de GES cu 60 % până în 2030;
- C. întrucât raportul din 2020 privind starea uniunii energetice a scos la iveală faptul că cererea de energie este în general în scădere în UE, dar în creștere în anumite sectoare, cum ar fi transporturile și tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC);
- D. întrucât clădirile au o pondere de circa 40 % din consumul total de energie al UE și 36 % din emisiile de gaze cu efect de seră generate de energie, iar TIC reprezintă între 5 % și 9 % din consumul global de energie electrică;
- E. întrucât în 2017 70 % din energia primară utilizată în UE a provenit din combustibili fosili (petrol, gaze naturale și cărbune) ⁽¹⁸⁾;
- F. întrucât Agenția Internațională a Energiei estimează că aproximativ o treime din emisiile globale de metan provin din sectorul energetic;
- G. întrucât atingerea neutralității climatice presupune renunțarea la un sistem bazat în mare parte pe combustibili fosili și trecerea la un sistem cu mare eficiență energetică, neutru climatic și bazat pe surse regenerabile;
- H. întrucât integrarea sistemului energetic înseamnă planificarea și funcționarea coordonate a întregului sistem energetic, cu multitudinea de transportatori și infrastructuri conectate și toți consumatorii finali;

⁽¹⁰⁾ JO L 158, 14.6.2019, p. 54.

⁽¹¹⁾ JO L 169, 7.6.2014, p. 108.

⁽¹²⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 11.

⁽¹³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0078.

⁽¹⁴⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0079.

⁽¹⁵⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0005.

⁽¹⁶⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0198.

⁽¹⁷⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0199.

⁽¹⁸⁾ Raportul Eurostat din 2019 privind statisticile referitoare la energie, transport și mediu: <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/10165279/KS-DK-19-001-EN-N.pdf/76651a29-b817-eed4-f9f2-92bf692e1ed9>

Miercuri, 19 mai 2021

- I. întrucât integrarea sistemelor energetice poate aduce un răspuns la multe dintre provocările care decurg din tranziția energetică și, în special, la provocările reprezentate de decarbonizarea, optimizarea și echilibrarea rețelelor energetice, garantând astfel securitatea aprovizionării și întărind autonomia strategică a UE;
- J. întrucât dubla tranziție verde și digitală a rețelelor energetice va necesita investiții publice și private fără precedent în modernizarea infrastructurii și, eventual, implementarea de noi infrastructuri, ca și investiții în renovarea clădirilor, cercetare și dezvoltare;
- K. întrucât integrarea sistemelor energetice poate accelera tranziția către o economie neutră climatic, încercând totodată să se țină costurile pentru cetățeni, autorități și întreprinderi în limite realiste și cimentând securitatea energetică, protejând sănătatea și mediul și promovând creșterea, inovarea și poziția fruntașă în industria mondială; întrucât trebuie realizată o integrare a sectorului energetic cu un bun raport costuri-rezultate;
- L. întrucât, potrivit Regulamentului (UE) 2018/1999, principiul „eficiența energetică pe primul loc” ar trebui aplicat efectiv în orice planificare a cererii și ofertei de energie, precum și în deciziile de politică și de investiții, ceea ce înseamnă că orice decizie ar trebui evaluată sistematic în raport cu măsuri alternative de eficiență energetică necostisitoare și juste din punct de vedere tehnic, economic și ecologic;
- M. întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 a arătat faptul că este esențial să ne putem baza pe un sistem energetic sigur și flexibil; întrucât costurile suplimentare cu energia electrică și încălzirea au pus și mai multă presiune asupra gospodăriilor;
 1. sprijină direcția stabilită de Comisie în comunicarea sa privind o strategie pentru integrarea sistemelor energetice, și anume o prioritate în cascadă pentru eficiența energetică și economia de energie, decarbonizarea utilizărilor finale prin electrificare directă și combustibilii sustenabili pe bază de surse regenerabile și cu emisii reduse de CO₂ pentru aplicațiile fără altă alternativă; invită Comisia și statele membre să asigure aplicarea unei abordări coerente pe termen lung într-un spirit de solidaritate și cooperare și să conceapă un cadru de reglementare stabil pentru industriile în cauză și pentru societate în ansamblu; subliniază că sectorul privat, împreună cu sectorul public, vor juca un rol esențial în succesul și punerea în practică efectivă a acestei strategii și vor sprijini construirea unui sistem energetic care să poarte UE către neutralitatea climatică până cel târziu în 2050;
 2. este convins că o astfel de strategie poate ajuta Uniunea să stabilească o cale pentru a-și atinge obiectivele în materie de climă, menținând în același timp accesibilitatea energiei, prețuri abordabile și securitatea aprovizionării prin dezvoltarea unui sistem circular, cu mare eficiență energetică, integrat, interconectat, rezilient, inteligent, multimodal, echitabil și decarbonizat; evidențiază că această strategie, mai ales în perioada de după pandemia de COVID-19, ar trebui să creioneze o viziune pe care să se rezeme o economie neutră climatic și, totodată, să întărească securitatea energetică și competitivitatea, să stimuleze crearea de locuri de muncă și IMM-urile, protejând sănătatea și mediul și promovând creșterea sustenabilă și inovarea;
 3. reamintește că este important să se țină cont de diversitatea sistemelor energetice naționale și de multitudinea provocărilor; încurajează Comisia să exploreze diferite metode de decarbonizare care pot ajuta fiecare stat membru să utilizeze cele mai eficiente soluții de decarbonizare, în funcție de propriile nevoi și resurse;

Asigurarea optimizării și a decarbonizării sistemelor energetice

4. își reiterează sprijinul pentru principiul „eficiența energetică mai întâi de toate”, ceea ce înseamnă că trebuie să se dea prioritate economiei de energie și creșterii eficienței; reamintește că circularitatea și electrificarea directă, acolo unde este posibil, reprezintă metode importante de decarbonizare; subliniază că trebuie construit un sistem energetic rezilient și cu efect neutru asupra climei, ținând cont de principiul eficienței costurilor; subliniază că este nevoie de un portofoliu de soluții neagresive față de climă care să permită tehnologiilor celor mai eficiente ca consum de energie și mai rentabile să prospere pe piață și să contribuie la reducerea amprente de carbon și la promovarea independenței energetice în Uniune;
5. subliniază că intensificarea eforturilor în materie de eficiență energetică aduce numeroase beneficii, ca reducerea dependenței de importurile de energie, facturile de consum mai mici, creșterea competitivității industriale, dar și în general beneficii pentru climă și mediu;
6. invită Comisia să evalueze posibilitatea de a aplica principiul „eficiența energetică înainte de toate” la viitoarele revizuirii ale legislației și metodologiilor Uniunii și la noile inițiative, în special în planificarea scenariilor și a infrastructurii și analiza cost-beneficiu, și să adreseze recomandări în acest sens statelor membre pentru legislația lor națională;

Miercuri, 19 mai 2021

7. observă consumul ridicat de energie din sectorul apei; invită Comisia să ia în calcul măsuri de eficiență energetică pentru sectorul apei din UE și posibilitatea de a folosi apele uzate epurate ca sursă la fața locului de energie din surse regenerabile la integrarea sistemului energetic;
8. constată că statele membre, și Uniunea în ansamblul său, n-au făcut destule progrese în eficiența energetică și renovarea clădirilor, după cum reiese din Raportul pe 2020 privind progresele în domeniul eficienței energetice; îndeamnă Comisia să revizuiască obiectivele stabilite în Directiva privind eficiența energetică, aliniindu-le mai bine la obiectivele climatice după o evaluare temeinică a impactului, ținând seama, în același timp, de recomandările sale făcute cu ocazia procesului de guvernare al uniunii energetice și al Planului privind obiectivele climatice; invită Comisia să revizuiască măsurile existente și să adopte politici mai focalizate, în special în sectoare precum transporturile, în care progresele au fost insuficiente; apreciază, în acest sens, strategia privind valul de renovări și iminenta revizuire a Directivei (UE) 2018/844 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor și a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică⁽¹⁹⁾; reamintește că este important să se evalueze impactul noilor ținte revizuite asupra întreprinderilor, în special asupra IMM-urilor;
9. invită Comisia să extindă principiul eficienței energetice la întregul lanț valoric și la toate utilizările finale, aceasta fiind o metodă necostisitoare de a reduce emisiile; invită Comisia să propună inițiative concrete pentru a reduce pierderile de energie din rețelele de transport și distribuție, revizuirea Regulamentului TEN-E și Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010⁽²⁰⁾;
10. salută noua Strategie a UE pentru metan; reamintește că este esențial să se introducă rapid sisteme de monitorizare a emisiilor de metan, bazate pe tehnologii de observare prin satelit, precum cele dezvoltate prin programul Copernicus; invită Comisia să propună măsuri pentru a reduce și mai mult emisiile de metan în sectorul energetic; consideră binevenită propunerea Comisiei de a impune obligația de a măsura, raporta și verifica, precum și de a depista și elimina scăpările de gaze;
11. subliniază potențialul reutilizării deșeurilor, energiei și căldurii reziduale din procesele industriale, biodeșeuri, clădiri și centrele de date; pune în lumină producția durabilă de energie care provine din agricultură, consumul de alimente și silvicultură; invită Comisia și statele membre să propună stimulente și modele de afaceri eficiente pentru a recupera căldura reziduală industrială și căldura reziduală inevitabilă în rețele de termoficare sau a o stoca, la următoarea revizuire a Directivei-cadru privind deșeurile⁽²¹⁾;
12. atrage atenția asupra provocării reprezentate de decarbonizarea sectorului încălzirii și răcirii; solicită, în acest context, să se implementeze mai mult strategia privind încălzirea și răcirea, inclusiv la revizuirea Directivei privind energia din surse regenerabile și a Directivei privind eficiența energetică, și să se creeze un cadru favorabil când se revizuiască Orientările privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie⁽²²⁾; subliniază potențialul rețelelor de termoficare la temperaturi scăzute foarte eficiente de a 4-a și a 5-a generație; constată că acestea pot juca un rol important într-o decarbonizare a încălzirii eficiente din punctul de vedere al costurilor în zonele urbane și industriale; consideră îmbucurător că rețelele de încălzire și răcire centralizată vor fi eligibile pentru finanțare în temeiul Regulamentului revizuit privind Mecanismul pentru Interconectarea Europei și pledează pentru includerea lor ca potențiale proiecte de interes comun în temeiul Regulamentului TEN-E; mai mult, invită Comisia să ia în considerare infrastructura termică și stocarea energiei termice atunci când elaborează planurile de dezvoltare a rețelei pe zece ani atât pentru Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport de energie electrică (ENTSO-E), cât și pentru Rețeaua europeană a operatorilor de transport și de sistem de gaze naturale (ENTSO-G); ia act cu îngrijorare de rata scăzută de înlocuire a sistemelor de încălzire vechi și ineficiente; consideră binevenită revizuirea în curs a legislației secundare privind etichetarea energetică și proiectarea ecologică a instalațiilor de încălzire și răcire a spațiilor și apei; subliniază că instrumentele digitale pot fi folosite pentru gestionarea inteligentă a energiei, asigurând totodată securitatea cibernetică și protecția datelor;
13. reamintește că tranziția energetică va necesita investiții anuale în infrastructură cuprinse între 520 și 575 de miliarde EUR și construirea unor instalații pe măsură, pe bază de surse regenerabile; invită Comisia să elaboreze o planificare a scenariilor incluzivă, integrată și realistă, care ține și mai mult seama de eficiența energetică și integrarea sistemului

⁽¹⁹⁾ JO L 156, 19.6.2018, p. 75.

⁽²⁰⁾ JO L 280, 28.10.2017, p. 1.

⁽²¹⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

⁽²²⁾ Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie.

Miercuri, 19 mai 2021

energetic, în conformitate cu Planul de investiții pentru o Europă durabilă; relevă că trebuie respectate criteriile de sustenabilitate a investițiilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru de facilitare a investițiilor durabile ⁽²³⁾ și că instrumentele financiare trebuie să fie conforme întru totul cu țintele pentru climă și energie pentru 2030 și cu obiectivul de a atinge neutralitatea climatică până cel târziu în 2050, pentru a evita acumularea de active depreciate; subliniază că există o serie de programe și instrumente de finanțare europene care au un rol esențial în promovarea tranziției energetice; subliniază că trebuie să se garanteze că utilizarea unor surse de energie precum gazele naturale are doar un caracter tranzitoriu, având în vedere obiectivul de a atinge neutralitatea climatică; subliniază că integrarea sistemelor ar trebui să se bazeze la maximum pe infrastructura energetică existentă, care poate contribui la realizarea unei tranziții necostisitoare în multe sectoare;

14. afirmă că este important să se evalueze ex ante și să se anticipeze nevoia de măsuri de eficiență energetică, de integrare a sistemului sau de noi infrastructuri de producție, interconectivitate, transport, distribuție, stocare și conversie a energiei, pentru a optimiza utilizarea lor într-o economie cu impact neutru asupra climei, asigurând totodată viabilitatea lor economică, ecologică și socială și un bun raport cost-beneficii și evitând atât efectele de blocare, cât și activele depreciate; subliniază că este important să se respecte principiul neutralității tehnologice, întrucât majoritatea tehnologiilor care vor fi necesare în viitorul apropiat pentru atingerea neutralității în raport cu clima tot mai necesită investiții în cercetare și dezvoltare; solicită ca fiecare proiect de infrastructură să includă un scenariu alternativ bazat pe reducerea cererii și/sau pe integrarea sectorului, înainte de a fi construit;

15. salută publicarea noii Strategii a UE privind energia din surse regenerabile offshore; subliniază că dezvoltarea rapidă de insule energetice offshore este esențială pentru a ne atinge obiectivul privind capacitatea de producție a energiei din surse regenerabile până în 2030; consideră că această strategie este o oportunitate de a impulsiunea producția de energie din surse regenerabile, de a intensifica utilizarea directă a energiei electrice și de a sprijini electrificarea indirectă, de exemplu, prin hidrogen și combustibili sintetici; de aceea, solicită să se revizuiască din temelii legislația UE privind infrastructura energetică și să se revizuiască focalizat orientările aplicabile privind ajutoarele de stat pentru a promova construirea tuturor tipurilor de centrale electrice din surse de energie regenerabile; subliniază că cetățenii, industriile și sectorul public ar putea valorifica și mai mult energia solară la nivelul distribuției; adresează un apel statelor membre să simplifice procedurile de autorizare și să elimine obstacolele administrative din calea producției din surse regenerabile;

16. invită Comisia să profite de revizuirea Regulamentului TEN-E pentru a-l alinia întru totul la obiectivul neutralității climatice; subliniază că principiile reducerii emisiilor, digitalizării și integrării sistemului energetic ar trebui să fie consacrate printre obiectivele regulamentului și în planificarea pe 10 ani a dezvoltării rețelei, precum și într-un calendar de planificare mai lung, aliniat la obiectivul neutralității climatice, pentru a evita, printre altele, costurile irecuperabile; subliniază că gestionarea infrastructurii existente poate fi semnificativ îmbunătățită utilizând replici digitale, algoritmi sau inteligență artificială; susține ideea de a extinde domeniul de aplicare al regulamentului la infrastructura energetică, de exemplu de stocare și pentru hidrogen; pledează pentru un plan de dezvoltare a rețelei integrat și coordonat, care să includă progresiv tot ansamblul de vectori și infrastructuri energetice; subliniază că infrastructura sistemului energetic ar trebui să fie integrată în sistemele digitale și de transport;

17. încurajează Comisia să propună măsuri și obiective mai ambițioase în legătură cu promovarea energiei din surse regenerabile cu prilejul revizuirii Directivei privind energia din surse regenerabile, pentru a crește ponderea energiei din surse regenerabile în toate sectoarele, pe baza unei evaluări temeinice a impactului; subliniază că trebuie să se accelereze tranziția către un sistem energetic bazat pe energii din surse regenerabile și electrificarea mai rapidă a sectoarelor de utilizare finală, în măsura posibilităților, ținând seama de costuri și de eficiența energetică;

18. salută adoptarea strategiei privind valul de renovări pentru Europa, care va accelera adoptarea de măsuri de eficiență energetică și a resurselor și folosirea mai intensă a surselor regenerabile în clădiri pe întreg teritoriul UE; invită Comisia și statele membre să ia în considerare sinergiile dintre sectorul energetic și cel al construcțiilor pentru a atinge neutralitatea climatică; subliniază că renovarea parcului imobiliar existent va fi complementară cu decarbonizarea producției de energie;

19. recunoaște progresele înregistrate până în prezent în integrarea piețelor energetice ale UE cu cele ale părților contractante la Comunitatea Energiei; subliniază că este important să se promoveze cooperarea în domeniul energiei din surse regenerabile; subliniază că trebuie consolidate mecanismele de cooperare transfrontalieră la viitoarea revizuire a Directivei privind energia din surse regenerabile;

⁽²³⁾ JO L 198, 22.6.2020, p. 13.

Miercuri, 19 mai 2021

20. consideră binevenită adoptarea strategiei europene privind hidrogenul; subliniază că ar trebui să se dea prioritate constituirii unui lanț de aprovizionare cu hidrogen regenerabil în Europa, pentru a profita de avantajul celor aflați în avangarda tehnologiei și a întări competitivitatea industrială și securitatea aprovizionării cu energie; este convins că hidrogenul din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon poate contribui la reducerea emisiilor persistente, ca cele din procese industriale și transportul greu în cazurile în care electrificarea directă ar putea fi limitată din motive de rentabilitate scăzută sau din motive tehnice, sociale și de mediu; reamintește necesitatea de a accelera decarbonizarea producției de hidrogen existentă; sprijină lansarea de proiecte importante de interes european comun în domeniul hidrogenului; invită Comisia să redacteze un cadru cuprinzător de clasificare și certificare a vectorilor gazoși pe baza criteriilor de reducere a emisiilor de GES pe durata întregului ciclu de viață și a criteriilor de sustenabilitate, în acord cu abordarea din Directiva privind promovarea energiei din surse regenerabile; subliniază că o astfel de clasificare este extrem de importantă pentru operatorii economici, autorități și consumatori; subliniază necesitatea de a dezvolta un cadru solid și o bază de referință adecvată pentru a putea instala o capacitate suplimentară suficientă de generare a energiei din surse regenerabile, proporțională cu necesarul de hidrogen din surse regenerabile; invită Comisia să aibă în vedere această diversitate a nevoilor în cadrul viitoarelor sale propuneri legislative; invită Comisia să garanteze o concurență loială și eficientă între hidrogenul importat de la partenerii internaționali și hidrogenul produs în UE;

21. subliniază rolul pe care îl pot juca tehnologiile sigure pentru mediu de captare, stocare și utilizare a dioxidului de carbon (CCS/U) în îndeplinirea obiectivelor Pactului verde european; pledează pentru integrarea politicilor pentru a încuraja recurgerea la aplicații CCS/U sigure pentru mediu, care asigură o reducere netă a emisiilor de gaze cu efect de seră, pentru ca industria grea să aibă un impact neutru asupra climei acolo unde nu există opțiuni de reducere directă a emisiilor; reține propunerea Comisiei de a convoca un forum european anual privind CCS/U, ca parte a Forumului industrial pentru energie curată, pentru a studia mai bine opțiunile de promovare a unor astfel de proiecte; reamintește că trebuie să se dea prioritate reducerii directe a emisiilor și acțiunilor de menținere și consolidare a absorbanților și rezervoarelor naturale ale UE, de exemplu prin gestionarea durabilă a pădurilor;

22. subliniază că transporturile pot fi un catalizator important al utilizării energiei din surse regenerabile; invită Comisia și statele membre să propună un cadru de politică favorabil și obiective ambițioase bazate pe principiul neutralității tehnologice între tehnologiile necesare pentru a atinge neutralitatea climatică, pentru o tranziție justă, necostisitoare și echilibrată către decarbonizarea tuturor modurilor de transport de pasageri și de mărfuri, inclusiv a parcurilor și rețelelor publice, a transportului rutier, maritim, pe căi navigabile interioare, feroviar și aerian, în primul rând prin electrificare și, unde nu se poate, prin combustibili produși în mod sustenabil; salută anunțul Comisiei de a instala un milion de puncte de încărcare pentru vehiculele electrice, în cadrul revizuirii Directivei 2014/94/UE; invită Comisia să le dea producătorilor de automobile stimulente pentru a permite încărcarea vehiculelor la rețea; subliniază că trebuie adaptate rețelele de electrificare și infrastructura pentru combustibili alternativi la parcul auto european și sprijinite și alte soluții ușor de implementat, mai ales în nodurile de transport; subliniază că cooperarea internă poate contribui la decarbonizarea transporturilor la nivel transfrontalier; subliniază că în această privință Comunitatea transporturilor și Comisia au un rol esențial în crearea de sinergie cu țările învecinate și în accelerarea transferului de standarde ale UE pentru emisiile din transporturi; subliniază importanța transportului public pentru reducerea cererii de energie și necesitatea de a dezvolta și a extinde transportul public decarbonizat, atât în zonele urbane, cât și în cele rurale;

23. subliniază că există sectoare unde crește consumul de energie, cum ar fi transporturile, turismul și sectorul TIC; sprijină Comisia în efortul de a analiza sinergiile dintre sectorul termoficării și răcirii centralizate și sursele de căldură reziduală inevitabilă; apreciază angajamentul, inclus în Strategia digitală a UE, de a atinge neutralitatea climatică a centrelor de date până în 2030; invită Comisia să propună un plan de acțiune pentru participarea sectorului turismului la procesul de integrare a sistemului energetic, încercând printre altele să promoveze turismul feroviar, mobilitatea virtuală și e-mobilitatea și crearea unor comunități energetice circulare în turismul sustenabil.

Asigurarea echilibrului sistemelor energetice

24. reține că menținerea echilibrului între rețelele de energie electrică și gestionarea perioadelor de cerere și de producție maxime va fi mai complexă, cu un mix din ce în ce mai descentralizat și mai regenerabil de producție, și în această privință subliniază că reactivitatea pe partea de cerere, stocarea și gestionarea inteligentă a energiei au rol de jucat; subliniază că trecerea la o producție descentralizată de energie aduce multe beneficii: poate promova utilizarea surselor locale de energie, ducând la creșterea securității aprovizionării cu energie la nivel local, dezvoltarea comunităților și coeziune prin crearea de noi surse de venit și noi locuri de muncă; reamintește că statele membre au în continuare libertatea de a-și stabili mixul energetic, a cărui diversitate este fundamentală pentru a asigura securitatea aprovizionării;

Miercuri, 19 mai 2021

25. subliniază că interconectările sunt mai importante decât oricând pentru a asigura transportul energiei din surse regenerabile în zonele cu cea mai mare cerere și pentru a echilibra sistemul energetic în ansamblu; subliniază necesitatea de a impulsiunea comerțul cu energie și de a impune obligația de a utiliza cel puțin 70 % din capacitatea de interconectare existentă, prevăzută la articolul 16 alineatul (8) din Regulamentul (UE) 2019/943; subliniază că Comisia și statele membre în cauză ar trebui să aplice măsuri eficiente care să rezolve problema lipsei conectorilor offshore, având în vedere rolul tot mai mare al energiei offshore într-un sistem energetic integrat;

26. regretă că o serie de state membre nu și-au realizat încă obiectivul de interconectare a rețelelor electrice de 10 % până în 2020; salută propunerea Comisiei de a mări până la 15 % obiectivul de interconectare electrică pentru 2030, cu condiția să sprijine mai bine investițiile naționale cu ajutorul listei proiectelor de interes comun; încurajează Comisia să relanseze activitatea grupului de experți privind obiectivele de interconectare;

27. observă că infrastructura de rețea electrică ar trebui să fie modernizată în continuare prin digitalizare și automatizare, pentru a conferi flexibilitate sistemului și a valorifica sinergiile cu alți vectori energetici; felicită Comisia pentru anunțul despre un „Plan de acțiune pentru digitalizarea energiei”, menit să dezvolte o piață competitivă pentru serviciile energetice digitale, care să asigure confidențialitatea și suveranitatea datelor și să sprijine investițiile în infrastructura energetică digitală; subliniază că rețelele inteligente permit expansiunea producției descentralizate și flexibile de energie din surse regenerabile, precum și dezvoltarea unui sistem energetic foarte interconectat;

28. reiterează că capacitatea europeană de stocare a energiei este o sursă esențială de flexibilitate și securitate a aprovizionării; afirmă necesitatea de a reduce barierele de reglementare din calea instalării echipamentelor de stocare; invită Comisia să evalueze metode de a reduce costurile cu taxele și spezele pentru transformarea și stocarea energiei și de a elimina potențiala dublă impunere la proiectele de stocare, atunci când va revizui Directiva 2003/96/CE; reamintește că este important să se asigure interoperabilitatea deplină a diferitelor sisteme de transport și stocare, inclusiv a acelor care au relevanță transfrontalieră și sunt conectate la țări terțe; îndeamnă Comisia să revizuiască directiva respectivă, evitând, în același timp, denaturarea nejustificată a pieței în detrimentul altor surse de energie și efectele negative asupra consumatorilor;

29. invită statele membre să înlesnească accesul la capital pentru toate proiectele de stocare a energiei, cu accent pe modernizarea infrastructurii existente; invită Comisia să ia în considerare și necesitatea de a instala infrastructuri de stocare când va redacta următoarea listă de proiecte de interes comun și când va revizui Orientările privind ajutorul de stat pentru protecția mediului și energie;

30. observă cu îngrijorare că UE depinde foarte mult de importurile de baterii cu litiu-ion; de aceea, apreciază abordarea din Planul de acțiune strategic privind bateriile⁽²⁴⁾, în special diversificarea surselor de materii prime, dezvoltarea de alternative la pământurile rare, valorificarea la maximum a politicii comerciale a UE pentru a asigura aprovizionarea durabilă și sigură, și acordarea de stimulente pentru circularitate și înființarea Alianței europene pentru baterii;

31. reamintește rolul complementar pe care îl pot juca tehnologiile Power-to-X în echilibrarea rețelelor pentru a depăși saturarea infrastructurii, transportând energia și oferind flexibilitate și stocare sezonieră a energiei termice și electrice, deoarece sunt ușor de integrat în infrastructura existentă; este convins că aceste tehnologii vor contribui la integrarea producției de energie electrică din surse regenerabile, a cărei pondere este tot mai mare; ia act de necesitatea de a dezvolta capacități de stocare a hidrogenului;

32. reamintește importanța interconexiunilor și a cooperării între operatorii de rețea; apreciază înființarea de centre regionale de coordonare în temeiul Regulamentului (UE) 2019/943; consideră că operatorii de transport și de sistem ar trebui să aplice o abordare integrată și transsectorială pentru planificarea viitoare a rețelelor, precum și pentru coerența cu obiectivele privind clima și energia și cu planurile naționale privind energia și clima;

33. subliniază avantajele unui sistem „multidirecțional”, în care consumatorii pot juca un rol activ în aprovizionarea cu energie; reamintește că statele membre trebuie să vegheze ca toți cetățenii să aibă dreptul de a produce, consuma și stoca propria energie individual sau la nivelul comunităților și, în acest sens, subliniază rolul opțiunilor de flexibilitate în trecerea de la un sistem energetic bazat pe ofertă la un sistem energetic bazat pe cerere, permițându-le consumatorilor să participe

⁽²⁴⁾ Anexa II la comunicarea Comisiei din 17 mai 2018 intitulată „Europa în mișcare: Mobilitate durabilă pentru Europa: sigură, conectată și curată” (COM(2018)0293).

Miercuri, 19 mai 2021

activ la formarea cererii prin soluții digitale în deplină conformitate cu Regulamentul general privind protecția datelor ⁽²⁵⁾; invită Comisia și statele membre să exploreze modalități de a încuraja și mai mult dezvoltarea unei piețe europene pentru flexibilitatea cererii, de exemplu prin standarde comune pentru flexibilitatea utilizării finale, evaluând potențialele beneficii și impacturi asupra costurilor sistemului energetic; apreciază sistemele energetice integrate flexibile care urmăresc să optimizeze sectorul termoficării/răcirii centralizate, precum și cogenerarea flexibilă de mare eficiență, contribuind la echilibrarea rețelei de energie electrică, la valorificarea rentabilă a surselor regenerabile de energie și la integrarea căldurii reziduale la nivel local/regional; solicită punerea rapidă în aplicare a Directivei (UE) 2019/944 și a dispozițiilor acesteia privind reacția din partea cererii;

34. subliniază rolul pe care îl joacă electromobilitatea ca formă de integrare inteligentă a sectoarelor energiei și transporturilor prin descătușarea capacităților de flexibilitate; subliniază că electrificarea sectorului transporturilor are potențialul de a mări autonomia energetică strategică a Uniunii prin reducerea necesarului de combustibili fosili importați; subliniază potențialul de stocare și flexibilitate al implementării tehnologiilor V2G și observă că, pentru aceasta, va fi necesară interoperabilitatea sistemelor energetice și a vehiculelor electrice;

35. reamintește că este important să se combată riscurile cibernetice în sectorul energetic pentru a asigura reziliența sistemului electroenergetic; subliniază că numărul tot mai mare de produse conectate, cum ar fi instalațiile de încălzire, vehiculele electrice și contoarele inteligente, poate să mărească riscul de atacuri cibernetice asupra sistemului energetic; îndeamnă Comisia să se ocupe rapid de riscurile cibernetice, stabilind un nivel înalt de protecție cibernetică pentru produsele conectate, în contextul codului de securitate cibernetică pentru rețelele electrice;

36. afirmă că un sistem energetic mai bazat pe surse regenerabile, mai descentralizat și mai integrat presupune o estimare mai bună a cererii de energie și corelarea între aprovizionarea și stocarea de diferiți vectori energetici; subliniază, în acest sens, rolul esențial al digitalizării pentru prelucrarea datelor statistice și meteorologice; îndeamnă Comisia și statele membre să dezvolte o piață internă pentru tehnologiile energetice digitale, asigurând totodată protecția vieții private și a datelor personale ale consumatorilor; încurajează statele membre să adopte indicatorul capacității de a adopta tehnologii inteligente, elaborat odată cu Directiva 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor ⁽²⁶⁾, cu scopul de a valorifica potențialul de flexibilitate a cererii la nivelul clădirilor; subliniază că în acest scop vor fi necesare mai multe standarde comune pentru schimbul de date; felicită Comisia pentru intenția de a adopta un plan de acțiune pentru digitalizarea energiei cu scopul de a crea un teren propice pentru supremația tehnologică a UE și un sistem energetic mai integrat, cu soluții inteligente în anumite sectoare (rețele inteligente, transport mai eficient și sigur, economii de energie în clădiri), cu mai multe fonduri pentru perioada 2021-2027;

37. reamintește rolul esențial al Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) în integrarea sistemului energetic și în punerea în aplicare a legislației UE în domeniul energiei; invită Comisia și statele membre să asigure mijloace suficiente pentru ca agenția să-și poată realiza misiunile;

Asigurarea accesibilității și a unor prețuri abordabile ale energiei pentru toți cetățenii și toate firmele

38. reamintește că obiectivul principal al acțiunii Uniunii în domeniul energiei este „să garanteze buna funcționare a pieței din perspectiva necesității de a conserva și îmbunătăți mediul”; invită Comisia să adopte măsurile necesare pentru a garanta buna funcționare a piețelor energiei și să asigure punerea completă în aplicare a acquis-ului pentru piața internă a energiei, inclusiv a pachetului „Energie curată pentru toți europenii”, să alinieze drepturile consumatorilor din sectorul gazelor și termoficării cu cele ale consumatorilor de electricitate și să îi ajute să contribuie la decarbonizarea economiei; subliniază că este important ca clienții să fie sfătuiți să adopte opțiunea de decarbonizare cea mai eficientă energetic și cea mai ieftină, pe baza unor prețuri care să reflecte fidel toate costurile vectorului energetic utilizat; consideră binevenită inițiativa de a revizui Directiva 2003/96/CE și de a o transforma într-un instrument de aliniere a politicilor fiscale la obiectivele privind clima și energia pentru 2030 și 2050; invită Comisia și statele membre să integreze obiectivele climatice

⁽²⁵⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

⁽²⁶⁾ Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13).

Miercuri, 19 mai 2021

în această directivă; subliniază necesitatea de a revizui domeniul său de aplicare și de a diferenția gazele fosile de gazele cu emisii scăzute de CO₂ și de gazele din surse regenerabile pentru a stimula dezvoltarea de alternative sustenabile; invită statele membre să elimine impozitele și taxele nejustificate, să se armonizeze impozitarea, să promoveze tehnologii inovatoare curate și să asigure costuri competitive la energie în Europa; roagă statele membre să depună eforturi pentru eliminarea treptată a subvențiilor directe și indirecte pentru combustibilii fosili;

39. este în asentiment cu Comisia, care în analiza sa a remarcat necesitatea de a continua eforturile de eliminare treptată a subvențiilor pentru combustibilii fosili și de a da semnale mai coerente la nivelul prețurilor în toate sectoarele energetice și statele membre, lipsa de coerență în privința taxelor și spezelor piperate nelegate de energie, suportate de consumatorii de energie electrică și faptul că costurile externe nu sunt internalizate; îndeamnă Comisia și statele membre să remedieze problemele cunoscute prin măsuri de reglementare eficiente;

40. este convins că consumatorii de energie trebuie încurajați să fie mai activi; salută intrarea în vigoare a noilor dispoziții prevăzute în Directiva (UE) 2019/944, care le permit consumatorilor activi să participe pe deplin la piață și să culeagă beneficiile activităților lor; invită Comisia să evalueze obstacolele rămase pentru a facilita dezvoltarea autoconsumului și a comunităților de energie din surse regenerabile, în special pentru gospodăriile cu venituri reduse sau vulnerabile și pentru consumatorii industriali; solicită informații transparente privind impactul alegerilor în materie de energie asupra climei, ca parte a campaniei planificate de informare a consumatorilor;

41. subliniază potențialul de capacitate a consumatorilor din sistemele integrate de energie din surse regenerabile de a produce, a consuma, a stoca sau a vinde energie; consideră că acesta oferă, de asemenea, oportunități comunităților de energie din surse regenerabile pentru a promova eficiența energetică la nivelul gospodăriilor și a contribui la combaterea sărăciei energetice;

42. reafirmă potențialul comunităților energetice și al micrețelelor de a dezvolta accesul la o energie mai sustenabilă, în special pentru zonele îndepărtate și insulare și regiunile ultraperiferice; scoate în relief necesitatea de a asigura integrarea acestor zone în rețelele transeuropene de energie, și de a dezvolta proiecte prin care insulele sau grupurile de insule să devină autosuficiente folosind surse regenerabile, astfel cum a demonstrat proiectul Tilos din cadrul programului Orizont 2020;

43. invită Comisia să propună norme care să permită comunităților de energie ale cetățenilor să participe mai mult la integrarea sistemului energetic, de exemplu, prin conectarea la rețelele de energie termică, la dispozitivele de încărcare pentru electromobilitate sau la dispozitivele de stocare sau de reacție la semnalele cererii, pe lângă producția de energie din surse regenerabile;

Asigurarea supremației Europei în domeniul tehnologiilor energetice durabile și regenerabile

44. reamintește că unul dintre obiectivele uniunii energetice este reducerea dependenței noastre de importuri și asigurarea securității aprovizionării și a independenței tehnologice; solicită Uniunii Europene să învețe din criza economică actuală și să depună eforturi pentru a mări autonomia în lanțurile valorice strategice; consideră că crearea de sinergii poate contribui la atingerea acestui obiectiv;

45. subliniază importanța creșterii competitivității tehnologiilor europene pentru a asigura autonomia Uniunii în sectorul strategic al energiei; invită Comisia să sprijine cercetarea și inovarea prin intermediul diferitelor fonduri structurale și sectoriale; reamintește poziția de lider mondial a Uniunii în domeniul tehnologiilor de măsurare a emisiilor prin satelit și, în special, serviciul Copernicus de monitorizare a atmosferei; reamintește expertiza Centrului european pentru prognoze meteorologice pe termen mediu în ceea ce privește prognozarea stării vremii și, prin urmare, anticiparea fluctuațiilor cererii de energie; invită Comisia să evalueze posibilitatea de a sprijini în continuare tehnologiile care vor contribui la un sistem energetic integrat și rezistent la schimbări climatice, inclusiv în domenii în care Europa deține o poziție de lider la nivel mondial și lanțuri valorice interne;

46. observă cu îngrijorare că concluziile Raportului din 2020 privind starea uniunii energetice reflectă o scădere a investițiilor în cercetare și inovare în domeniul tehnologiilor energetice curate; reamintește că sprijinul UE este esențial pentru cercetare și inovare și, în special, pentru inovarea revoluționară; consideră binevenite majorarea bugetului pentru cercetare în cadrul programului Orizont Europa și constituirea Spațiului european de cercetare;

47. atrage atenția că este nevoie de o tranziție justă și invită Comisia și statele membre să se ocupe de chestiunea schimbărilor structurale în sectorul energetic în toate propunerile legislative relevante pentru a pune umărul la tranziția către neutralitatea climatică; face încă o dată promisiunea din „Noul pact verde” de a nu lăsa pe nimeni în urmă; observă, în

Miercuri, 19 mai 2021

această privință, că este extrem de importantă transformarea competențelor angajaților din sectoarele care se confruntă cu riscul de a dispărea prin tranziția verde; subliniază expertiza europeană de lungă tradiție în integrarea sistemului energetic și invită statele membre să aprecieze această expertiză și să contribuie la transferarea ei din sectorul energiei fosile în sectorul energiei din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon;

48. subliniază următoarele inovații de procese și tehnologii revoluționare care trebuie să fie perfecționate în continuare din perspectiva economiei circulare și în cadrul unei strategii eficiente de integrare sectorială:

- (a) producția siderurgică de înaltă eficiență și pe bază de hidrogen din surse regenerabile, care combină reciclarea oțelului cu producția permanentă de matrițe de fier,
- (b) încălzirea centralizată prin transportul subteran al surplusului de căldură,
- (c) încărcarea inteligentă și transferul modal în sectorul transporturilor,
- (d) înlocuirea sustenabilă a produselor petrochimice și agrochimice și a proceselor asociate lor,
- (e) producția și reciclarea unei noi generații de baterii,
- (f) și tehnologiile de imersiune lichidă pentru centrele de date care reduc masiv necesarul de energie și excesul de căldură;

49. salută inițiativele întreprinse pentru lanțurile valorice strategice; cere să se recunoască tehnologiile bazate pe energia din surse regenerabile ca un lanț valoric strategic și să se formeze o alianță care să sprijine eforturile de expansiune a acestor tehnologii, precum și o inițiativă de îmbunătățire a procesului și a eficienței energetice; roagă Comisia să asigure o guvernare transparentă a tuturor alianțelor, inclusiv participarea IMM-urilor, a societății civile, a organizațiilor neguvernamentale și a experților independenți, garantând în același timp diversitatea geografică;

o

o o

50. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 19 mai 2021

P9_TA(2021)0241

O strategie europeană pentru hidrogen

Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la o strategie europeană pentru hidrogen (2020/2242(INI))

(2022/C 15/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 194,
- având în vedere acordul adoptat la cea de-a 21-a Conferință a părților la Convenția-cadru a ONU privind schimbările climatice (COP 21) de la Paris, din 12 decembrie 2015 (Acordul de la Paris);
- având în vedere Rapoartele speciale ale Grupului interguvernamental privind schimbările climatice din 8 octombrie 2018 privind încălzirea globală cu 1,5 °C și cel din 25 septembrie 2019 privind oceanele și criosfera într-un climat în schimbare,
- având în vedere rapoartele Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu din 2019 și 2020 privind discrepanțele în materie de emisii,
- având în vedere Declarația OCDE din 23 februarie 2018 privind consolidarea IMM-urilor și antreprenoriatului în vederea productivității și creșterii incluzive,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 8 iulie 2020 intitulată „O strategie pentru hidrogen: pentru o Europă neutră climatic” (COM(2020)0301),
- având în vedere avizul Comitetului European al Regiunilor din 1 iulie 2020 intitulat „Către o foaie de parcurs pentru hidrogen curat – Contribuția autorităților locale și regionale la o Europă neutră din punct de vedere climatic”⁽¹⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 8 iulie 2020 intitulată „Consolidarea unei economii neutre climatic: o strategie a UE pentru integrarea sistemului energetic” (COM(2020)0299),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 19 noiembrie 2020 intitulată „O strategie a UE privind valorificarea potențialului energiei din surse regenerabile offshore pentru un viitor neutru climatic” (COM(2020)0741),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2020 privind o strategie a UE de reducere a emisiilor de metan (COM(2020)0663),
- având în vedere raportul Comisiei din 14 octombrie 2020 intitulat „Raportul din 2020 privind starea uniunii energetice în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice” (COM(2020)0950),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 17 septembrie 2020 intitulată „Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 – Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor” (COM(2020)0562),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 privind Pactul verde european (COM(2019)0640),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 10 martie 2020 intitulată „O nouă strategie industrială pentru Europa” (COM(2020)0102),
- având în vedere Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile⁽²⁾ (Directiva privind energia din surse regenerabile),

⁽¹⁾ JO C 324, 1.10.2020, p. 41.

⁽²⁾ JO L 328, 21.12.2018, p. 82.

Miercuri, 19 mai 2021

- având în vedere Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi ⁽⁴⁾ (Directiva privind infrastructura pentru combustibili alternativi),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 559/2014 al Consiliului din 6 mai 2014 privind înființarea întreprinderii comune „Pile de combustie și hidrogen 2” ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene, de abrogare a Deciziei nr. 1364/2006/CE și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 713/2009, (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009 ⁽⁶⁾ (Regulamentul TEN-E),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 680/2007 și (CE) nr. 67/2010 ⁽⁷⁾, care este în prezent în curs de revizuire,
- având în vedere Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului ⁽⁸⁾ (Directiva EU ETS),
- având în vedere rezoluția sa din 10 iulie 2020 referitoare la o abordare europeană globală privind stocarea energiei ⁽⁹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 10 iulie 2020 referitoare la revizuirea liniilor directe pentru infrastructurile energetice transeuropene ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul verde european ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la urgența climatică și de mediu ⁽¹²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la schimbările climatice – o viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei, în conformitate cu Acordul de la Paris ⁽¹³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2018 referitoare la implementarea infrastructurii pentru combustibili alternativi în Uniunea Europeană: este momentul să acționăm! ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 6 februarie 2018 referitoare la accelerarea inovării în domeniul energiei curate ⁽¹⁵⁾,
- având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere avizele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și Comisiei pentru transport și turism,

⁽³⁾ JO L 328, 21.12.2018, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 307, 28.10.2014, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 169, 7.6.2014, p. 108.

⁽⁶⁾ JO L 115, 25.4.2013, p. 39.

⁽⁷⁾ JO L 348, 20.12.2013, p. 129.

⁽⁸⁾ JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0198.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0199.

⁽¹¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0005.

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0078.

⁽¹³⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 116.

⁽¹⁴⁾ JO C 345, 16.10.2020, p. 80.

⁽¹⁵⁾ JO C 463, 21.12.2018, p. 10.

Miercuri, 19 mai 2021

- având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A9-0116/2021),
- A. întrucât UE a aprobat Acordul de la Paris, Pactul verde și obiectivul de a realiza o tranziție echitabilă și eficientă din punctul de vedere al costurilor, care să ducă la neutralitate climatică până cel târziu în 2050;
- B. întrucât Comisia a sugerat ridicarea obiectivului UE de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030 la cel puțin 55 % față de nivelurile din 1990 și întrucât Parlamentul a aprobat obiectivul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 60 % față de nivelurile din 1990 până în 2030;
- C. întrucât combustibilii fosili sunt principalii factori responsabili pentru încălzirea globală și întrucât Acordul de la Paris vizează limitarea creșterii temperaturii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și continuarea eforturilor de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C;
- D. întrucât tranziția către o economie cu zero emisii nete de gaze cu efect de seră presupune o tranziție rapidă și echitabilă, ghidată de stat, către un sistem energetic bazat în mare parte pe surse regenerabile de energie și foarte eficient ca utilizare a resurselor și energiei, care să asigure sustenabilitatea și sănătatea, participarea cetățenilor, reducerea sărăciei energetice în întreaga UE, securitatea aprovizionării, accesibilitatea și prețul scăzut al energiei, precum și competitivitatea prețurilor la energie;
- E. întrucât este necesar să se utilizeze combustibili alternativi ecologici și să se generalizeze întrebuințarea acestora pentru a elimina treptat combustibilii fosili cât mai curând posibil și pentru a asigura competitivitatea industriei UE; întrucât hidrogenul din surse regenerabile are un potențial neexploatat în acest sens;
- F. întrucât hidrogenul poate fi utilizat ca materie primă sau ca sursă de energie în procesele industriale și chimice, în transportul aerian, maritim și rutier de mărfuri, precum și pentru încălzire, decarbonizarea sectoarelor în care electrificarea directă nu este posibilă tehnologic sau nu este competitivă, precum și pentru stocarea energiei pentru a echilibra, acolo unde este necesar, sistemul energetic, jucând astfel un rol semnificativ în integrarea sistemului energetic;
- G. întrucât, în prezent, aproximativ 2 % din mixul energetic al UE este compus din hidrogen, din care 95 % este produs din combustibili fosili, eliberând 70-100 milioane de tone de CO₂ anual, reprezentând 2,5 % din emisiile de gaze cu efect de seră la nivel mondial, mai puțin de 1 % din hidrogenul produs în prezent fiind utilizat ca vector energetic; întrucât unele studii arată că energia din surse regenerabile ar putea reprezenta până la 100 % din mixul energetic al UE în 2050, din care hidrogenul ar putea reprezenta până la 20 % în total, între 20 % și 50 % din energia utilizată pentru transporturi și între 5 % și 20 % din energia utilizată în industrie;
- H. întrucât hidrogenul, cu 120 Mt produse la nivel mondial în fiecare an, este fie produs secundar al industriilor de rafinare și chimice (70 Mt), fie produs în fabrici specializate (50 Mt); întrucât cea mai mare parte a hidrogenului este produs din combustibili fosili (6 % din gazele naturale și 2 % din cărbune la nivel mondial sunt utilizate pentru producția de hidrogen), mai puțin de 0,1 % din acesta fiind produs utilizând electroliza apei;
- I. întrucât capacitatea totală de producție de hidrogen în Spațiul Economic European (SEE) la sfârșitul anului 2018 era estimată la 11,5 Mt pe an și întrucât capacitatea totală instalată a electrolizoarelor în SEE este de aproximativ 1 GW, ceea ce reprezintă între 1 și 4 % din capacitatea totală de producție de hidrogen; întrucât ponderea totală a producției de hidrogen în SEE pe bază de combustibili fosili cu captarea și stocarea dioxidului de carbon (hidrogen obținut cu emisii scăzute de dioxid de carbon) este de aproximativ 0,7 % (fără produse secundare);
- J. întrucât 43 % din producția mondială de hidrogen este utilizată pentru obținerea de amoniac, care este utilizat, la rândul său, în principal pentru producerea de îngrășăminte agricole pe bază de amoniac, 52 % se utilizează pentru rafinarea și desulfurarea hidrocarburilor și 5 % se utilizează pentru sinteza metanolului și în alte scopuri;
- K. întrucât costul actual al hidrogenului din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon este de aproximativ 2,50-5,50 EUR pe kg, în timp ce costul producției de hidrogen pe bază de combustibili fosili este de aproximativ 1,50 EUR pe kg; întrucât, cu mixul energetic actual din majoritatea statelor membre, s-ar produce hidrogen de electroliză cu emisii mai mari decât hidrogenul obținut cu combustibili fosili;

Miercuri, 19 mai 2021

- L. întrucât hidrogenul poate stoca energie în cantități mari pe o perioadă lungă de timp și, prin urmare, poate contracara fluctuațiile sezoniere ale cererii; întrucât hidrogenul poate fi transportat cu camionul, vaporul sau prin conducte, ceea ce permite producerea de energie din surse regenerabile acolo unde este cel mai eficient și permite transportul pe distanțe lungi fără presiuni asupra rețelei de energie electrică;
- M. întrucât va fi necesară o pondere mai mare a surselor regenerabile de energie pentru decarbonizarea tuturor sectoarelor economiei, ceea ce ar putea duce la o mai mare volatilitate a rețelei de energie electrică, în timp ce capacitățile de stocare a energiei vor trebui să crească masiv pentru a asigura aprovizionarea cu energie;
- N. întrucât producția de oțel generează aproximativ 10 % din emisiile directe și indirecte de gaze cu emisii de seră la nivel mondial, transporturile maritime sunt sursa a aproximativ 2,5 % din aceste emisii, iar dezvoltarea hidrogenului din surse regenerabile ar putea contribui la reducerea emisiilor în aceste sectoare;
- O. întrucât sectorul transporturilor generează aproximativ 27 % din emisiile totale de gaze cu efect de seră din UE; întrucât hidrogenul are întrebuințări multiple în toate sectoarele industriei, în sectorul energiei electrice și în cel al construcțiilor și oferă un potențial ridicat ca combustibil alternativ pentru sectorul transporturilor, dar posibilitățile de a introduce hidrogen pe piață pentru diferitele moduri de transport rămân limitate;
- P. întrucât automobilele electrice cu baterie au potențialul de a prelua o cotă importantă din piața vehiculelor private; întrucât sectorul transporturilor grele este dificil de decarbonizat, posibilitățile de utilizare a energiei electrice fiind limitate din motive de rentabilitate și motive tehnice; întrucât utilizarea de baterii prezintă probleme de ordin practic pentru vehiculele grele, trenuri pe linii neelectrificate, nave cargo sau aeronave, ceea ce va crea oportunități pentru alți vectori de energie, cum ar fi hidrogenul, care poate fi stocat în cantități mari la bordul unui vehicul sau al unei nave, permite realimentarea rapidă dacă este necesar și produce doar apă ca substanță reziduală;
- Q. întrucât o economie durabilă și competitivă pe bază de hidrogen reprezintă o oportunitate pentru UE de a-și consolida economia, în special după încetinirea creșterii economice cauzată de COVID-19, deoarece ar putea crea până la un milion de locuri de muncă directe de înaltă calitate până în 2030 și 5,4 milioane până în 2050 și întrucât aceasta ar putea reprezenta o oportunitate pentru regiunile care sunt în prezent puternic dependente de sursele tradiționale de energie și care vor fi expuse riscului de sărăcie odată ce combustibilii fosili vor fi eliminați treptat; întrucât potențialul pentru crearea de locuri de muncă în domeniul hidrogenului din surse regenerabile este estimat la 10 300 de locuri de muncă pentru fiecare miliard EUR investit, la care se pot adăuga locuri de muncă în sectorul energiei electrice din surse regenerabile;
- R. întrucât crearea unei piețe sustenabile și competitive a hidrogenului care să contribuie de manieră rapidă și rentabilă la obiectivul Uniunii de neutralitate climatică până în 2050 presupune o infrastructură de transport și distribuție bine dezvoltată pentru a aduce în mod eficient hidrogenul de la locurile de producție către zonele de consum din Uniune;
- S. întrucât problema construirii de rețele dedicate pentru hidrogen ar putea fi tratată în mod diferit de statele membre, în funcție de diferențele în topologia infrastructurii lor existente de gaze, de capacitatea de a dezvolta diferite metode tehnologice de producere a hidrogenului, de potențialul diferit de inovare și de cererea variabilă de hidrogen din sectoarele lor industriale;
- T. întrucât aproape toate statele membre au inclus planuri pentru hidrogen în planurile lor naționale de energie și climă, iar 26 de state membre au semnat Inițiativa privind hidrogenul;
- U. întrucât sistemul energetic al UE ar trebui să fie sustenabil (din punct de vedere ecologic) și competitiv (din punct de vedere economic) și întrucât orice direcție tehnologică ar trebui să se bazeze pe estimări solide și dovedite științific de model economic viabil într-un timp previzibil, pentru ca costurile lor să nu pună în pericol competitivitatea industriilor UE sau bunăstarea cetățenilor;
- V. întrucât ar trebui luate în calcul pierderi importante de energie în timpul producerii, transportului, depozitării și prelucrării hidrogenului;
- W. întrucât actualul cadru legislativ pentru gaze naturale a asigurat securitatea aprovizionării cu energie și un preț accesibil pentru consumatorii europeni timp de decenii și, prin urmare, ar putea servi de model pentru dezvoltarea unei viitoare piețe paneuropene a hidrogenului din surse regenerabile,

Miercuri, 19 mai 2021

1. subliniază necesitatea de a menține și de a dezvolta în continuare poziția UE de lider tehnologic în domeniul hidrogenului curat ⁽¹⁶⁾, printr-o economie competitivă și sustenabilă a hidrogenului, cu o piață integrată a hidrogenului; evidențiază necesitatea unei strategii a Uniunii Europene privind hidrogenul, care să acopere întregul lanț valoric al hidrogenului, inclusiv sectoarele cererii și ofertei, și care să fie aliniată cu eforturile naționale de construire de infrastructură suplimentară de producere a energiei electrice din surse regenerabile cu scopul de a produce hidrogen din surse regenerabile și de a-i reduce costurile; remarcă, în special, valoarea adăugată a producției interne a UE de hidrogen din surse regenerabile în dezvoltarea și comercializarea tehnologiilor inovatoare de electroliză; subliniază că economia hidrogenului trebuie să respecte Acordul de la Paris, obiectivele europene în materie de climă și energie pentru 2030 și 2050, economia circulară, planul de acțiune privind materiile prime critice și obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU;

2. își exprimă entuziasmul față de strategia privind hidrogenul pentru o Europă neutră climatic, propusă de Comisie, inclusiv față de viitoarea revizuire a Directivei privind energia din surse regenerabile, precum și față de numărul tot mai mare de strategii și planuri de investiții ale statelor membre pentru hidrogen; subliniază că aceste strategii trebuie să fie aliniate la planurile energetice și climatice naționale ale statelor membre și solicită punerea lor rapidă și ambițioasă în aplicare; consideră că Comisia ar trebui să țină seama de aceste strategii în viitoarele propuneri legislative; îndeamnă Comisia să își alinieze abordarea față de tehnologia pe bază de hidrogen la noua strategie industrială a UE și să o integreze într-o politică industrială coerentă, ținând seama de faptul că strategia privind hidrogenul nu este un obiectiv în sine, ci parte a eforturilor globale ale UE de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, creând totodată locuri de muncă de calitate pe termen lung și contribuind la competitivitatea industriei UE;

3. reliefează importanța unui sistem energetic rezilient și neutru climatic, bazat pe principiul eficienței energetice, al eficienței și accesibilității costurilor și al securității aprovizionării; subliniază că ar trebui să prevaleze conservarea energiei și principiul „eficiența energetică pe primul loc”, fără a împiedica dezvoltarea de proiecte-pilot și demonstrative inovatoare; ia act de faptul că obținerea directă de energie electrică din surse regenerabile este mai eficientă decât hidrogenul (în termeni de costuri, resurse, eficiență energetică), dar observă și că ar trebui să se țină seama de factori precum securitatea aprovizionării, fezabilitatea tehnică și sistemul energetic atunci când se stabilește cum ar trebui decarbonizat un anumit sector; subliniază, în acest sens, importanța principiului neutralității tehnologice pentru realizarea unei Uniuni Europene neutre climatic;

4. se declară convins că hidrogenul produs din surse regenerabile este esențial pentru tranziția energetică a UE, deoarece numai hidrogenul astfel obținut poate contribui în mod durabil la realizarea neutralității climatice pe termen lung și poate evita efectele de dependență energetică și apariția de active irecuperabile; constată cu îngrijorare că hidrogenul din surse regenerabile nu este încă competitiv; îndeamnă, prin urmare, Comisia și statele membre să stimuleze lanțul valoric și introducerea pe piață a hidrogenului din surse regenerabile, ținând seama de faptul că relația dintre preț și randament se va îmbunătăți treptat, având în vedere dezvoltarea metodelor industriale și a lanțurilor valorice;

5. recunoaște eforturile întreprinse de producătorii de hidrogen pentru dezvoltarea unor lanțuri valorice integrate și intersectoriale ale hidrogenului în diferite regiuni din întreaga UE; subliniază rolul important al acestora în inițierea producției și întrebuințării hidrogenului din surse regenerabile în vederea dezvoltării economiei UE pe bază de hidrogen; îndeamnă Comisia să se bazeze pe aceste inițiative, să le sprijine dezvoltarea și să acorde ajutor celor implicați pentru a crea sinergii de know-how și investiții;

6. subliniază că produsele derivate din hidrogen, cum ar fi combustibilii sintetici produși cu energie din surse regenerabile, constituie o alternativă neutră ca emisii față de combustibilii fosili și deci pot contribui mult împreună cu alte soluții de reducere a emisiilor, cum ar fi energia electrică din surse regenerabile, la decarbonizarea a numeroase sectoare; subliniază că o aplicare intersectorială este vitală pentru a reduce semnificativ prețul acestor vectori de energie prin economii de scară și pentru a asigura un volum de piață suficient;

Clasificarea și standardele referitoare la hidrogen

7. consideră că o clasificare juridică comună a diferitelor tipuri de hidrogen este extrem de importantă; salută, ca un prim pas, clasificarea propusă de Comisie; subliniază că este nevoie de un acord rapid cu privire la o terminologie uniformă, cuprinzătoare, precisă și științifică la nivelul UE pentru a adapta definițiile juridice naționale și a stabili o clasificare clară care să confere certitudine juridică; invită Comisia să finalizeze cât mai rapid lucrările de elaborare a acestei terminologii, în cadrul întregii legislații aplicabile;

⁽¹⁶⁾ Potrivit Comisiei, „hidrogenul curat” se referă la hidrogenul produs prin electroliza apei cu energie electrică din surse regenerabile. Acesta poate fi produs și prin reformarea biogazului sau prin transformarea biochimică a biomasei, dacă procesul respectă cerințele de sustenabilitate.

Miercuri, 19 mai 2021

8. consideră că clasificarea diferitelor forme de hidrogen ar trebui să fie determinată pe baza unei evaluări independente, fundamentate științific, care să depășească abordarea des folosită bazată pe culori; consideră că această clasificare ar trebui să se bazeze pe emisiile de gaze cu efect de seră generate de-a lungul întregului ciclu de viață al hidrogenului, anume pe parcursul întregului proces de producție și transport, și ar trebui să țină seama și de criteriile de durabilitate transparente și solide, în conformitate cu principiile economiei circulare, având la bază valori medii și valori standard pentru fiecare categorie, cum ar fi obiectivele privind utilizarea durabilă și protecția resurselor, manipularea deșeurilor și o utilizare a sporită a materiilor prime și secundare, prevenirea și controlul poluării și, în cele din urmă, protejarea și refacerea biodiversității și a ecosistemelor;

9. constată că există o discrepanță între diferitele definiții ale hidrogenului curat utilizate de diferiți actori, cum ar fi Comisia și Alianța europeană pentru hidrogen curat, care creează confuzii nedorite; subliniază, în acest sens, că distincția dintre hidrogenul din surse regenerabile și hidrogenul din surse cu emisii scăzute de dioxid de carbon trebuie să fie clară ⁽¹⁷⁾; constată, în plus, că evitarea utilizării a două denumiri pentru aceeași categorie de hidrogen, și anume „hidrogen (obținut din surse regenerabile)” și „hidrogen curat”, astfel cum a propus Comisia, nu ar mai crea confuzii și subliniază aici că termenul „hidrogen din surse regenerabile” este sintagma cea mai obiectivă științific pentru această categorie de hidrogen;

10. subliniază nevoia urgentă de standarde și certificare la nivelul UE și la nivel internațional; constată și că ar trebui avute în vedere garanțiile de origine alinate la registrele naționale pentru a se asigura că se produce suficient hidrogen din surse regenerabile în timp util și că consumatorii pot alege soluții durabile în cunoștință de cauză, reducându-se la minimum riscul de investiții irecuperabile;

11. subliniază că sistemul de standardizare trebuie să se bazeze pe o abordare holistică și să fie aplicabil hidrogenului importat; invită Comisia să introducă un cadru de reglementare cu criterii solide și transparente de sustenabilitate pentru certificarea și urmărirea hidrogenului în UE, ținând seama de amprenta sa de gaze cu efect de seră de-a lungul întregului lanț valoric, inclusiv în sectorul transporturilor, pentru a stimula și investiții într-o producție suplimentară suficientă de energie electrică din surse regenerabile; invită Comisia să asigure, cât mai curând posibil în 2021, un cadru de reglementare pentru hidrogen care să asigure standardizarea, certificarea, garanțiile de origine, etichetarea și comercializarea în toate statele membre și, de asemenea, să profite de viitoarea revizuire a schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) pentru a examina modificările necesare pentru a fructifica întregul potențial al hidrogenului de a contribui la obiectivele climatice ale UE, ținând seama de riscurile relocării emisiilor de dioxid de carbon;

12. subliniază că clasificarea diferitelor tipuri de hidrogen ar servi, printre altele, scopului de a oferi informații consumatorilor și nu este menită să oprească dezvoltarea acestei tehnologii în general; constată că actualul sistem de garanții de origine pentru energia electrică din surse regenerabile nu a atras încă investiții adecvate în capacitatea suplimentară; subliniază, prin urmare, importanța elaborării în continuare a unor orientări privind condițiile și criteriile, pentru a evita dubla contabilizare a capacităților de energie din surse regenerabile;

13. este ferm convins că familiarizarea cetățenilor cu această tehnologie este esențială pentru crearea cu succes a unei economii bazate pe hidrogen; subliniază, prin urmare, că este important ca publicul și părțile interesate să fie implicate și să existe standarde europene tehnice și de siguranță pentru hidrogen, precum și soluții de înaltă calitate pe bază de hidrogen care respectă aceste standarde; subliniază, în plus, că protocoalele de siguranță din sectoarele cererii trebuie în permanență actualizate în privința utilizării hidrogenului; solicită, prin urmare, ca exemplele de bune practici și o cultură a siguranței hidrogenului să fie promovate în întreaga Uniune;

Creșterea producției de hidrogen

14. subliniază că, pentru a asigura buna funcționare a pieței interne a hidrogenului, trebuie depășite barierele de reglementare, iar Comisia ar trebui să propună rapid un cadru legislativ coerent, integrat și cuprinzător pentru o piață a hidrogenului, care să fie aliniat la alte acte legislative aplicabile și să respecte pe deplin principiile proporționalității,

⁽¹⁷⁾ Potrivit Comisiei, „hidrogenul din surse cu emisii scăzute de dioxid de carbon” include hidrogenul pe bază de combustibili fosili cu capturare de carbon și hidrogenul pe bază de energie electrică, cu o reducere semnificativă a emisiilor de gaze cu efect de seră de-a lungul întregului ciclu de viață în raport cu producția de hidrogen existentă.

Miercuri, 19 mai 2021

subsidiarității și unei mai bune reglementări, inclusiv testul IMM; subliniază, în acest sens, necesitatea unei piețe flexibile a hidrogenului pentru a facilita utilizarea pe deplin a beneficiilor și reducerea costurilor producției de hidrogen pentru primele întreprinderi inovatoare intrate pe piață, ținând cont că piața hidrogenului nu este încă matură și trebuie dezvoltată;

15. consideră că structura pieței gazelor din UE și Pachetul privind energia curată ar putea servi drept bază și exemplu pentru reglementarea pieței hidrogenului; subliniază că dezvoltarea rapidă și previzibilă a producției și distribuției de hidrogen necesită o planificare publică democratică, care să reunească producătorii, lucrătorii și sindicatele acestora, oamenii de știință și organizațiile neguvernamentale; încurajează Comisia și statele membre să conceapă soluții specifice pentru a crește producția de hidrogen în regiunile mai puțin conectate sau izolate, cum ar fi insulele, asigurând în același timp dezvoltarea infrastructurii aferente, de exemplu prin reafectarea acesteia;

16. invită Comisia să includă și să evalueze cerințele juridice necesare pentru o economie durabilă a UE pe bază de hidrogen în evaluările sale de impact referitoare la revizuirea legislației relevante, pentru a îndeplini obiectivele mai ambițioase ale UE în materie de climă și pentru a face hidrogenul din surse regenerabile mai atractiv din punct de vedere economic; îndeamnă Comisia să analizeze, în special, revizuirea Directivei privind energia din surse regenerabile, a Directivei privind impozitarea energiei ⁽¹⁸⁾ și a Directivei EU ETS, pentru a asigura condiții echitabile de concurență și un cadru de reglementare pentru hidrogen adaptat exigențelor viitorului;

17. felicită Comisia pentru obiectivele sale ambițioase de a crește capacitatea electrolizoarelor de hidrogen și producția de hidrogen din surse regenerabile; invită Comisia să elaboreze o foaie de parcurs pentru introducerea și redimensionarea electrolizoarelor și să creeze parteneriate la nivelul UE pentru a asigura rentabilitatea acestora; îndeamnă Comisia și statele membre să reducă birocrăția actuală și să stimuleze extinderea lanțului valoric și introducerea pe piață a hidrogenului din surse regenerabile pentru ca acesta să devină matur tehnologic și competitiv, oferind stimulente financiare și scheme de finanțare specifice, inclusiv soluții inovatoare, cum ar fi prime pentru introducerea în rețea de hidrogen din surse regenerabile, prin revizuirea normelor privind ajutoarele de stat și prin efectuarea unei revizui cuprinzătoare a sistemelor de tarifare și de impozitare a energiei în vederea internalizării costurilor; subliniază că hidrogenul din surse regenerabile ar putea deveni competitiv înainte de 2030, cu condiția să existe investițiile necesare și un cadru de reglementare adecvat, iar energia din surse regenerabile să fie competitivă;

18. ia act de faptul că o economie durabilă pe bază de hidrogen ar trebui să permită extinderea capacităților în cadrul unei piețe energetice integrate a UE; admite că vor exista diferite forme de hidrogen pe piață, cum ar fi hidrogenul din surse regenerabile și hidrogenul din surse cu emisii scăzute de dioxid de carbon, și subliniază necesitatea investițiilor pentru a crește producția de energie din surse regenerabile suficient de rapid pentru a atinge obiectivele climatice și de mediu ale UE pentru 2030 și 2050, recunoscând, în același timp, hidrogenul din surse cu emisii scăzute de dioxid de carbon ca tehnologie de tranziție pe termen scurt și mediu; invită Comisia să evalueze aproximativ cât de mult hidrogen din surse cu emisii scăzute de dioxid de carbon va fi necesar pentru tranziția către decarbonizare până când hidrogenul din surse regenerabile va putea prelua acest rol, în ce cazuri și pentru cât timp; invită Comisia și statele membre să reducă obstacolele economice și de reglementare pentru a promova o introducere rapidă pe piață a hidrogenului; constată și necesitatea de a evita exploatarea nesustenabilă a resurselor, continuarea emisiilor de metan, dependența de carbon și activele irecuperabile; subliniază că utilizarea hidrogenului ar trebui să contribuie la realizarea obiectivelor climatice ale UE și la dezvoltarea și implementarea rapidă a hidrogenului din surse regenerabile;

19. subliniază importanța eliminării treptate a hidrogenului pe bază de combustibili fosili cât mai curând posibil, punând accentul pe tehnologiile cele mai curate ca durabilitate și emisii de gaze cu efect de seră; îndeamnă Comisia și statele membre să înceapă imediat planificarea cu atenție a tranziției, astfel încât producția de hidrogen pe bază de combustibili fosili să înceapă să scadă rapid, previzibil și ireversibil și astfel încât să se evite prelungirea duratei de viață a instalațiilor de producție bazate pe combustibili fosili; ia act de faptul că o serie de unități de producție de hidrogen pe bază de combustibili fosili sunt situate în teritoriile de tranziție justă și subliniază că măsurile de sprijin eficace ar trebui să vizeze decarbonizarea producției existente de hidrogen pe bază de combustibili fosili; îndeamnă să se acționeze astfel încât măsurile destinate

⁽¹⁸⁾ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51).

Miercuri, 19 mai 2021

dezvoltării economiei europene a hidrogenului să nu conducă la închiderea acestor locuri de producție, ci la modernizarea și dezvoltarea lor, creând astfel beneficii pentru regiuni prin asigurarea unui purtător de energie sustenabil produs la nivel local, facilitând reducerea emisiilor de GES și contribuind la reconversia profesională și la creșterea capacității de inserție profesională a forței de muncă locale;

20. subliniază rolul pe care îl pot avea în îndeplinirea obiectivelor Pactului verde european tehnologiile de captare, stocare și utilizare a dioxidului de carbon care sunt sigure pentru mediu; pledează pentru integrarea politicilor pentru a încuraja recurgerea la tehnologiile de captare, stocare și utilizare a dioxidului de carbon care sunt sigure pentru mediu și care asigură o reducere netă a emisiilor de gaze cu efect de seră, pentru ca industria grea să aibă un impact neutru asupra climei acolo unde nu există opțiuni de reducere directă a emisiilor; reafirmă totuși că strategia UE fără emisii de dioxid de carbon ar trebui să acorde prioritate reducerilor directe ale emisiilor, precum și acțiunilor de menținere și îmbunătățire a absorbanților și a rezervoarelor naturale ale UE; constată și necesitatea cercetării și dezvoltării în domeniul tehnologiilor de captare, stocare și utilizare a dioxidului de carbon;

21. subliniază că o economie bazată pe hidrogen necesită cantități suplimentare semnificative de energie din surse regenerabile la prețuri accesibile și o infrastructură corespunzătoare pentru producția de energie din surse regenerabile și transportul acesteia către locurile de producție a hidrogenului și a hidrogenului produs către utilizatorii finali; invită Comisia și statele membre să demareze introducerea unei capacități suplimentare suficiente de energie din surse regenerabile pentru a susține procesul de tranziție către energia electrică și producția de hidrogen din surse regenerabile, printre altele prin simplificarea procedurilor de autorizare, și să dezvolte parteneriate transfrontaliere bazate pe oportunitățile pe care le oferă diferitele regiuni de a produce energie și hidrogen din surse regenerabile;

22. consideră că utilizarea unei capacități adecvate de energie din surse regenerabile, proporțional cu nevoia de hidrogen din surse regenerabile, poate contribui la evitarea unui conflict între capacitatea necesară pentru procesul de tranziție către energia electrică, electrolizoare și alte scopuri și necesitatea de a îndeplini obiectivele climatice ale UE; salută, în acest sens, planurile Comisiei de a crește obiectivul UE privind energia din surse regenerabile pentru 2030 și propunerea sa de strategie privind energia din surse regenerabile maritime;

23. solicită revizuirea Directivei privind impozitarea energiei; invită statele membre să aibă în vedere reducerea impozitelor și a taxelor pe energia din surse regenerabile în întreaga UE, după caz, să elimine dubla impozitare a energiei electrice generate de instalațiile pe bază de hidrogen, care reprezintă un obstacol în calea dezvoltării acestei tehnologii, și să consolideze stimulentele financiare pentru producerea de energie din surse regenerabile, continuând totodată eforturile în vederea eliminării treptate a subvențiilor pentru combustibilii fosili și a scuturilor fiscale;

24. subliniază că hidrogenul din surse regenerabile poate fi produs din mai multe surse regenerabile de energie, cum ar fi energia eoliană, solară și hidroelectrică (inclusiv stocarea prin pompare); subliniază potențialul siturilor dezafectate ca spațiu pentru producția de energie din surse regenerabile; invită Comisia, având în vedere strategia privind energia din surse regenerabile maritime publicată recent, să evalueze modul în care acestea ar putea deschide calea pentru o dezvoltare și pătrundere pe piață mai ample ale hidrogenului din surse regenerabile;

25. subliniază potențialul de a transforma unele situri industriale existente în instalații de producție a hidrogenului din surse regenerabile; subliniază necesitatea de a planifica în mod public astfel de conversii ale unor situri industriale împreună cu lucrătorii și sindicatele acestora, oferind posibilitatea, inclusiv pentru lucrători, de a redeschide siturile dezafectate într-un mod legal și ordonat, de exemplu pentru a produce hidrogen;

26. ia act de faptul că tranziția către un sistem energetic neutru climatic ar trebui planificată cu atenție, ținând seama de infrastructura existentă, care poate diferi de la un stat membru la altul; subliniază că statele membre ar trebui să fie flexibile atunci când elaborează măsuri de sprijin, inclusiv măsuri de ajutor de stat, pentru dezvoltarea economiilor lor naționale pe bază de hidrogen; solicită Comisiei, în acest sens, să furnizeze mai multe informații cu privire la diferențierea planificată și la flexibilitatea măsurilor de sprijin;

Miercuri, 19 mai 2021

27. subliniază volumul semnificativ de resurse naturale, cum ar fi apa, necesare pentru producția de hidrogen, precum și problemele pe care acest lucru le poate provoca pentru regiunile europene cu resurse reduse de apă; subliniază importanța creșterii eficienței resurselor, a reducerii la minimum a impactului asupra rezervelor regionale de apă, a asigurării unei gestionări atente a resurselor și a utilizării terenurilor pentru producția de hidrogen și a evitării oricărei contaminări a apei, aerului sau solului, a defrișărilor sau a pierderii de biodiversitate ca urmare producerii de hidrogen;

Implicarea cetățenilor

28. subliniază că implicarea cetățenilor va juca un rol important în realizarea unei tranziții energetice echitabile, reușite, participative și incluzive; subliniază, așadar, că este important să se asigure că toate părțile interesate împart costurile și beneficiile într-un sistem integrat;

29. subliniază că comunitățile de energie din surse regenerabile pot fi implicate în producția de hidrogen; reamintește obligația de a le asigura un cadru favorabil în temeiul Directivei (UE) 2019/944⁽¹⁹⁾ și solicită ca aceste comunități să beneficieze de aceleași avantaje ca și celelalte părți interesate;

30. evidențiază că, pentru a avea o piață a hidrogenului funcțională în UE, sunt necesare persoane cu competențe specializate, îndeosebi în ce privește siguranța; subliniază necesitatea unui sistem public și gratuit puternic de formare profesională; invită Comisia să adopte un plan de acțiune care să orienteze statele membre în direcția dezvoltării și sprijinirii de programe de formare dedicate lucrătorilor, inginerilor, tehnicienilor și publicului larg, și a creării de programe de predare multidisciplinare pentru economiști, oameni de știință, elevi și studenți; reliefează că trebuie depuse mai multe eforturi pentru a promova egalitatea de șanse în sectorul hidrogenului și solicită lansarea unei inițiative a UE axate pe angajarea, formarea și dezvoltarea profesională a femeilor, cu scopul de a identifica și a elimina obstacolele, precum și de a crea rețele și modele;

31. regretă că, până acum, strategiile de formare, de actualizare a competențelor și de recalificare, precum și o tranziție justă către o forță de muncă pregătită pentru hidrogen nu au jucat un rol în strategia UE privind hidrogenul; subliniază importanța de a menține și valorifica potențialul lucrătorilor cu competențe tehnice angajați în industriile existente și reamintește dreptul lucrătorilor de a fi formați și perfecționați în timpul programului de lucru, cu garantarea salariilor lor;

32. invită Comisia să producă date despre posibilele efecte, oportunități și provocări generate de transformarea industriei, precum și a sectoarelor transporturilor și energiei în urma utilizării la scară largă a hidrogenului; invită Comisia și statele membre să dezvolte strategii de transformare sectorială în acest sens, împreună cu industria și cu sindicatele; propune lansarea unui parteneriat al UE pentru competențele legate de hidrogen în temeiul Pactului privind competențele;

Infrastructura pentru hidrogen

33. evidențiază nevoia urgentă de a dezvolta infrastructura pentru producerea, stocarea și transportul hidrogenului, cu scopul de a stimula consolidarea unor capacități adecvate și a dezvolta cererea și oferta în paralel; subliniază, totodată, importanța dezvoltării de rețele de hidrogen cu acces nediscriminatoriu; ia act de avantajele sinergice ale combinării producției și infrastructurii de hidrogen cu alte aspecte ale sistemelor flexibile, cu mai multe tipuri de producție de energie, precum recuperarea căldurii reziduale din procesul de electroliză pentru rețelele de termoficare; salută propunerea Comisiei de modificare a Regulamentului TEN-E; apreciază includerea hidrogenului ca o categorie aparte de infrastructură energetică și observă că aceste active pe bază de hidrogen pot fi nou construite sau convertite din rețeaua de gaze naturale sau pot fi o combinație a acestor două variante; ia act, în plus, de noul sistem de guvernare propus pentru planificarea infrastructurii care implică operatori de rețele de hidrogen;

34. constată că, pe lângă accentul pus pe clusterelor industriale în prima fază, ar trebui deja să fie planificată, reglementată și dezvoltată infrastructura de transport al hidrogenului pe distanțe mai lungi și de stocare, precum și să fie acordat un sprijin financiar adecvat pentru această infrastructură, pentru a asigura utilizarea hidrogenului în diverse sectoare; salută, în acest sens, includerea pe viitor a infrastructurii pentru hidrogen în planurile UE, cum ar fi planurile de dezvoltare a rețelei pe zece ani;

35. evidențiază cât de importante sunt o viitoare infrastructură transparentă, incluzivă și fundamentată științific și o planificare integrată a rețelelor, sub îndrumarea unor organisme publice precum Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) și cu participarea părților interesate și a organismelor științifice; sugerează, în acest sens, să se efectueze calcule costuri-beneficii pentru localizarea

⁽¹⁹⁾ Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (JO L 158, 14.6.2019, p. 125).

Miercuri, 19 mai 2021

infrastructurilor de producție, transport și stocare a hidrogenului din surse regenerabile și să se examineze necesitatea de a construi altele noi, pentru a evita activele depreciate, a genera un impact pozitiv asupra mijloacelor de subsistență și a ecosistemelor și a reduce la minimum costurile pentru consumatori, ținând seama de nevoile lor specifice; subliniază beneficiile financiare ale plasării instalațiilor de producere a hidrogenului în apropierea locurilor de producție a energiei din surse regenerabile sau pe același amplasament ca și locurile de consum, în special pentru micii consumatori și clusterelor industriale, precum și ale conectării diferitelor sectoare ale cererii; subliniază, de asemenea, importanța cooperării transfrontaliere dintre regiuni și statele membre pentru a sprijini proiecte care ar spori securitatea aprovizionării prin construirea unei magistrale a hidrogenului în UE, care să asigure interconectarea și interoperabilitatea între statele membre;

36. încurajează Comisia și statele membre să efectueze o evaluare științifică a posibilității de a refolosi conductele de gaz existente pentru transportul hidrogenului pur și stocarea subterană a hidrogenului, luând în considerare diverși factori, cum ar fi o analiză cost-beneficiu, atât din punct de vedere tehnico-economic, cât și din perspectiva reglementării, integrarea globală a sistemului și eficiența pe termen lung din punctul de vedere al costurilor; observă că, dacă se refolosește o infrastructură de gaze naturale amplasată corespunzător care există deja sau este în curs de dezvoltare, ar putea să se maximizeze eficiența din punctul de vedere al costurilor și să se reducă la minimum utilizarea terenurilor și a resurselor, costurile de investiții, precum și impactul social; subliniază că refolosirea infrastructurii de gaze poate fi relevantă pentru utilizarea hidrogenului în sectoarele prioritare ale industriilor cu emisii ridicate, inclusiv conexiunile dintre siturile industriale și centrele de transport multimodal, ținând seama de necesitatea de a transporta hidrogenul prin cele mai eficiente mijloace; îndeamnă Comisia și statele membre să se asigure că orice infrastructură viitoare de gaze este compatibilă cu hidrogenul pur; invită Comisia să evalueze unde se adaugă în prezent hidrogen în rețelele de gaze naturale și să evalueze științific cererea de astfel de hidrogen pentru a se răspunde necesarului demonstrat de hidrogen al industriei, precum și avantajele și dezavantajele sale, cu scopul de a identifica nevoile în materie de infrastructură, evitând, în același timp, activele depreciate;

37. subliniază necesitatea de a reglementa infrastructura pentru hidrogen, în special în ceea ce privește exploatarea și conectarea acesteia la rețeaua energetică, precum și nevoia de a menține separarea ca principiu director pentru proiectarea piețelor de hidrogen, ținând seama, totodată, de faptul că piața hidrogenului trebuie încă dezvoltată; subliniază că separarea joacă un rol esențial în asigurarea faptului că produsele noi inovatoare sunt furnizate pe piețele energiei în cel mai eficient mod din punctul de vedere al costurilor; observă că orice derogare de la acest principiu de reglementare pe termen mediu ar avea un cost inutil de ridicat pentru consumatorii finali; invită Comisia și statele membre să stabilească orientări clare cu privire la dreptul de proprietate asupra conductelor noi și a celor refolosite pentru a garanta securitatea planificării;

38. evidențiază rolul strategic esențial al porturilor maritime și interioare multimodale ca poluri și centre de inovare pentru importul, producția, stocarea, furnizarea și utilizarea hidrogenului; subliniază că sunt necesare spații pentru infrastructura portuară și investiții în aceasta pentru a promova utilizarea de noi tehnologii cu emisii zero și cu emisii scăzute pe coastele naționale și în porturi și pentru a crea un lanț valoric industrial pentru hidrogen de-a lungul coridoarelor de transport multimodal;

Cererea de hidrogen

39. recunoaște că cererea de hidrogen ar trebui să se concentreze pe sectoarele în care utilizarea hidrogenului este aproape competitivă sau care, în prezent, nu pot fi decarbonizate prin alte soluții tehnologice; este de acord cu Comisia că principalele piețe pentru cererea de hidrogen sunt industria și transportul aerian, maritim și cu vehicule grele; consideră că, pentru aceste sectoare, ar trebui stabilite, la nivelul UE, foi de parcurs pentru dezvoltarea cererii, investiții și cercetare, pe baza unor studii științifice independente și în cooperare cu partenerii sociali, ținând seama de circumstanțele individuale ale statelor membre și de diferențele regionale în ceea ce privește utilizarea hidrogenului, pregătirea tehnologică și infrastructura;

40. salută examinarea de către Comisie a diverse opțiuni pentru stimulente legate de cerere; este de acord cu Comisia că, pentru o perioadă de tranziție, ar putea fi luate în calcul politici axate pe cerere și stimulente clare pentru aplicarea și utilizarea hidrogenului în sectoarele consumatorilor finali vizând declanșarea cererii de hidrogen – cum ar fi cotele pentru utilizarea hidrogenului din surse regenerabile într-un număr limitat de sectoare specifice, garanțiile Băncii Europene de Investiții pentru a reduce riscul inițial al coinvestițiilor până când acestea vor fi competitive din punctul de vedere al costurilor, precum și instrumentele financiare, inclusiv contractele pentru diferență în materie de carbon (CCfD) pentru

Miercuri, 19 mai 2021

proiecte care utilizează hidrogenul din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon – cu scopul de a promova decarbonizarea prin intermediul hidrogenului, acolo unde acest lucru este vital pentru a menține competitivitatea utilizatorilor finali; ia act de necesitatea de a se asigura proporționalitatea compensației și de a se evita dubla subvenționare a producției și a utilizării, crearea de nevoi artificiale și denaturările nejustificate ale pieței; cere dezvoltarea rapidă a unei scheme-pilot pentru CCfD, în special pentru oțelul curat; subliniază că achizițiile publice de soluții sustenabile, cum ar fi oțelul verde pentru construcții sau renovare, pot contribui, de asemenea, la o cerere tangibilă și previzibilă; reliefează că politicile axate pe cerere ar trebui să fie coerente cu alte măsuri de politică și să facă obiectul unei evaluări detaliate a impactului pentru a evita efectele negative asupra sectoarelor mari consumatoare de energie care se confruntă cu concurența internațională;

41. constată că, în unele dintre cadrele de reglementare actuale, există obstacole în calea utilizării hidrogenului; încurajează Comisia și statele membre să adapteze aceste cadre de reglementare pentru a stimula cererea de hidrogen și a elimina factorii de descurajare, cum ar fi incertitudinile juridice;

42. îndeamnă Comisia să promoveze piețele principale pentru tehnologiile pe bază de hidrogen din surse regenerabile și utilizarea acestor tehnologii pentru producția neutră din punct de vedere climatic – în special în industria siderurgică, a cimentului și în industria chimică – ca parte a actualizării și aplicării noii Strategii industriale pentru Europa; invită Comisia să evalueze opțiunea de a recunoaște oțelul produs pe bază de hidrogen din surse regenerabile ca o contribuție pozitivă la îndeplinirea obiectivelor de reducere a emisiilor de CO₂ la nivelul întregului parc de vehicule; îndeamnă, totodată, Comisia să prezinte în curând o strategie a UE pentru oțel curat, care să includă un accent adecvat pe utilizarea hidrogenului din surse regenerabile;

43. reamintește că sectorul transporturilor este responsabil pentru un sfert din emisiile de CO₂ din UE și este singurul sector în care emisiile nu au fost reduse în raport cu valoarea de referință din 1990; subliniază potențialul hidrogenului ca unul dintre instrumentele utilizate la reducerea emisiilor de CO₂ ale modurilor de transport, în special acolo unde electrificarea completă este mai dificilă sau încă nu este posibilă; accentuează că instalarea infrastructurii de realimentare este necesară pentru a stimula utilizarea hidrogenului în sectorul transporturilor; subliniază, în acest sens, importanța de a revizui Regulamentul TEN-T (rețeaua transeuropeană de transport)⁽²⁰⁾ și Directiva privind infrastructura pentru combustibili alternativi pentru a asigura disponibilitatea în întreaga UE a unor stații de realimentare cu hidrogen accesibile publicului, incluzând obiective concrete de integrare a infrastructurii pentru hidrogen în sistemele de transport; salută intenția Comisiei de a dezvolta o infrastructură de realimentare cu hidrogen în temeiul Strategiei pentru o mobilitate sustenabilă și inteligentă și de a revizui Directiva privind infrastructura pentru combustibili alternativi; subliniază, în plus, necesitatea de a crea sinergii între strategiile TEN-T, TEN-E și privind combustibilii alternativi, care să conducă la instalarea treptată a stațiilor de alimentare cu hidrogen, însoțită de cerințele tehnice esențiale și de standarde armonizate bazate pe o evaluare a riscurilor;

44. accentuează că, datorită caracteristicilor hidrogenului, acesta reprezintă un bun candidat pentru înlocuirea combustibililor fosili și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră pentru anumite tipuri de transport; subliniază că utilizarea hidrogenului în forma sa pură sau sub formă de combustibil sintetic sau de biokerosen este un factor-cheie al înlocuirii kerosenului de origine fosilă în domeniul aviației; subliniază, de asemenea, că hidrogenul este folosit deja, într-o măsură limitată, în sectorul transporturilor, îndeosebi în transportul rutier, în transportul public și în anumite segmente ale sectorului feroviar, în special în cazul în care electrificarea liniei nu este fezabilă din punct de vedere economic; evidențiază că este nevoie de o legislație mai strictă pentru a stimula utilizarea combustibililor cu emisii zero, precum și a altor tehnologii curate, inclusiv a hidrogenului din surse regenerabile, și, odată ce acești combustibili vor fi pe deplin disponibili, pentru a iniția, eventual, utilizarea lor pentru vehiculele grele și în transportul aerian și maritim;

45. invită Comisia să intensifice cercetarea și investițiile în cadrul Strategiei pentru o mobilitate sustenabilă și inteligentă și să evalueze dacă Directiva privind energia din surse regenerabile trebuie revizuită pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru toate soluțiile de energie din surse regenerabile în transporturi;

Cercetarea, dezvoltarea, inovarea și finanțarea

46. subliniază importanța cercetării, dezvoltării și inovării de-a lungul întregului lanț valoric și a realizării de proiecte demonstrative la scară industrială, inclusiv de proiecte-pilot, precum și a introducerii lor pe piață pentru a face hidrogenul din surse regenerabile competitiv și accesibil ca preț și pentru a finaliza integrarea sistemului energetic, asigurând în același

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și de abrogare a Deciziei nr. 661/2010/UE (JO L 348, 20.12.2013, p. 1).

Miercuri, 19 mai 2021

timp echilibrul geografic, cu un accent deosebit pe regiunile cu emisii ridicate de dioxid de carbon; invită Comisia să stimuleze eforturile de cercetare și inovare legate de aplicarea proiectelor la scară largă, cu impact ridicat, pentru a asigura transferul de tehnologie de-a lungul întregului lanț valoric al hidrogenului; salută în această privință lansarea de laboratoare de mobilitate în orașele din UE pentru a promova experimentări în transportul public sustenabil, bazate pe utilizarea combustibililor alternativi, și încurajează includerea hidrogenului printre combustibilii care vor fi folosiți pentru a realiza aceste experimentări;

47. subliniază că trebuie investite sume semnificative pentru a dezvolta și a crește capacitatea de producție a hidrogenului din surse regenerabile, pentru a îl face competitiv și pentru a promova soluții pe bază de hidrogen aflate încă adesea în primele etape de dezvoltare, ceea ce ar necesita, de asemenea, reducerea riscurilor aferente investițiilor în hidrogenul din surse regenerabile, de exemplu prin intermediul CfD (contracte pentru diferență); accentuează că programele și instrumentele de finanțare ale UE, cum ar fi Mecanismul de redresare și reziliență, Orizont Europa, Mecanismul pentru interconectarea Europei, InvestEU, inclusiv noua componentă de investiții strategice ale UE, Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul pentru inovare al ETS, au un rol esențial în promovarea dezvoltării coerente a unei economii bazate pe hidrogen în întreaga UE; subliniază, în plus, rolul important al parteneriatelor public-privat locale și regionale în stimularea dezvoltării și utilizării hidrogenului;

48. subliniază că este necesar să se asigure sinergii între toate fondurile de investiții, programele și instrumentele financiare disponibile, pentru a garanta cooperarea între sectorul public și cel privat pentru investiții într-o gamă largă de proiecte; ia act cu îngrijorare de scăderea investițiilor în cercetarea și inovarea în domeniul tehnologiilor energetice curate, semnalată în raportul din 2020 privind starea uniunii energetice;

49. invită Comisia să elaboreze o strategie coordonată de investiții în energia din surse regenerabile și în hidrogen, aliniată la strategiile naționale de cercetare și inovare, ținând seama de diferitele puncte de plecare ale statelor membre;

50. invită Comisia ca, în cadrul strategiei, să pună accent pe rolul semnificativ al IMM-urilor; subliniază necesitatea de a include garanții de reglementare și de a asigura accesul la finanțare și la resursele pentru inovare, cum ar fi incubatoarele și proiectele comune de cercetare, pentru ca întreprinderile nou-înființate și IMM-urile să își poată crea o bază în sectorul hidrogenului; invită Comisia să asigure accesul egal pe piață și facilitarea intrărilor pe piață pentru astfel de întreprinderi și să promoveze participarea lor, printre altele prin invitarea lor proactivă la mese rotunde și prin includerea lor în procesele de consultare publică; invită Comisia să estimeze nevoile IMM-urilor și costurile decarbonizării proceselor lor de producție și ale aprovizionării cu energie prin intermediul hidrogenului și să monitorizeze progresele lor utilizând un set adecvat de indicatori-cheie de performanță pentru a contribui la elaborarea de politici bazate pe date concrete;

51. subliniază că UE este lider în producția de electrolizoare și trebuie să mențină și să mărească acest avantaj concurențial; consideră că eforturile UE în materie de cercetare și dezvoltare ar trebui să se concentreze asupra unei game largi de posibile noi surse și tehnologii pentru hidrogenul regenerabil, cum ar fi hidrogenul obținut din fotosinteză, din alge sau din electrolizoare cu apă de mare, pentru a ridica nivelurile de pregătire tehnologică;

52. salută Alianța europeană pentru hidrogen curat (Alianța), alte inițiative și asociații pentru hidrogenul din surse regenerabile, Forumul european pentru hidrogen și proiectele importante de interes european comun (PIIEC) ca mijloace importante de majorare a investițiilor în hidrogenul din surse regenerabile; încurajează statele membre, Comisia și operatorii economici să deblocheze rapid potențialul PIIEC pentru a sprijini proiectele relevante pentru economia UE pe bază de hidrogen; solicită o abordare pragmatică pentru a facilita aprobarea acestor proiecte; salută, de asemenea, intenția Comisiei de a revizui orientările privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru a facilita producția de hidrogen și introducerea lui rapidă pe piață;

53. încurajează Alianța să prezinte, în cooperare cu întreprinderea comună „Pile de combustie și hidrogen” (întreprinderea comună FCH), o agendă de investiții și o rezervă de proiecte care să poată asigura aplicarea obiectivelor privind hidrogenul cât mai curând posibil; evidențiază că Alianța ar trebui să se concentreze pe dezvoltarea hidrogenului din surse regenerabile și să se angajeze în mod clar să atingă obiectivele climatice ale UE pentru 2030 și 2050; subliniază că Alianța ar trebui să asigure, totodată, o reprezentare echilibrată a tuturor părților interesate relevante din UE, inclusiv a producătorilor de energie din surse regenerabile, a oamenilor de știință, a experților independenți, a grupurilor de

Miercuri, 19 mai 2021

reflecție, a ONG-urilor de mediu și a partenerilor sociali; subliniază că procedura decizională a Alianței ar trebui să devină mai transparentă și mai incluzivă și că acest proces ar trebui să fie condus de Comisie și sprijinit de un organism independent de experți științifici și să urmărească definirea căilor de tranziție și furnizarea de orientări pentru necesarul de hidrogen; constată întârzierile înregistrate în prezent în aplicarea lucrărilor Alianței și îndeamnă Comisia să accelereze procesul;

54. salută reînnoirea întreprinderii comune FCH în cadrul programului „Orizont Europa”; reliefează importanța activității sale și cere Comisiei să o utilizeze ca centru de competență pentru hidrogen și să îi pună la dispoziție resurse financiare suficiente pentru a-și îndeplini rolul în realizarea obiectivelor Pactului verde european; subliniază că întreprinderea comună FCH ar trebui să promoveze activități de cercetare și dezvoltare de-a lungul întregului lanț valoric pentru a asigura o utilizare a finanțării pentru hidrogen eficientă din punctul de vedere al costurilor și o mai bună coordonare; accentuează că ar trebui să creeze sinergii cu întreprinderile comune din sectorul transporturilor pentru a promova o integrare adecvată între tehnologia hidrogenului și infrastructura și serviciile de transport; invită Comisia să utilizeze experiența dobândită prin intermediul întreprinderii comune FCH și să stimuleze cercetări suplimentare în domeniul tehnologiilor energetice pe bază de pile de combustie și hidrogen;

55. solicită Comisiei să evalueze posibila includere a utilizării hidrogenului printre obiectivele generale ale Parteneriatului în domeniul cercetării și inovării în zona mediteraneeană (PRIMA), în conformitate cu prioritățile programului „Orizont Europa”, pentru a consolida capacitățile de cercetare și inovare și pentru a dezvolta cunoștințe și soluții inovatoare comune în întreaga regiune mediteraneeană;

Cooperarea internațională în domeniul hidrogenului

56. subliniază că rolul de lider al UE în producția de tehnologii pe bază de hidrogen oferă oportunitatea de a promova rolul de lider industrial al UE și inovarea pe plan mondial, consolidând în același timp rolul UE ca lider internațional în domeniul climei; subliniază că ar trebui să se acorde prioritate construirii unui lanț de aprovizionare cu hidrogen în UE, pentru a promova avantajul primului venit, competitivitatea industrială și securitatea aprovizionării cu energie; accentuează, în acest sens, obiectivul de creștere a producției interne de hidrogen, recunoscând totodată că statele membre pot, de asemenea, în conformitate cu nevoile lor, să exploreze posibilitatea de a importa energie, hidrogen și precursori ai hidrogenului din regiunile învecinate și din țările terțe, pentru a răspunde cererii interne tot mai mari de hidrogen;

57. invită, prin urmare, Comisia și statele membre să se angajeze într-un dialog deschis și constructiv pentru a stabili o cooperare și parteneriate reciproc avantajoase cu regiunile învecinate, cum ar fi Africa de Nord, Orientul Mijlociu și țările Parteneriatului estic, protejând interesele strategice ale UE și securitatea energetică atât a UE, cât și a partenerilor săi; subliniază că această cooperare ar fi benefică pentru crearea unor piețe de tehnologii curate și noi prin transferul de cunoștințe, pentru îmbunătățirea tranziției către energie din surse regenerabile și pentru realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU; evidențiază necesitatea de a evita relocarea impactului asupra mediului, inclusiv a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și orice întârziere în decarbonizarea rețelei electrice în țările din afara UE;

58. subliniază că ar trebui dezvoltată în continuare cooperarea internațională în domeniul hidrogenului cu țările din afara UE, în special cu Regatul Unit, Spațiul Economic European, Comunitatea Energiei și SUA, pe baza unor norme și principii respectate reciproc, cum ar fi accesul terților, separarea dreptului de proprietate, transparența și tarifele nediscriminatorii, pentru a consolida piața internă și securitatea energetică; subliniază că ar trebui evitată cooperarea cu țările din afara UE care fac obiectul unor măsuri restrictive ale UE, de exemplu sancțiuni economice, și cu cele care nu garantează respectarea standardelor de siguranță, a celor de mediu și a cerințelor de transparență sau în cazul în care această cooperare ar submina securitatea UE și a statelor membre;

59. reliefează că UE ar trebui să își promoveze standardele privind hidrogenul și criteriile de sustenabilitate la nivel internațional; solicită, în acest sens, elaborarea de standarde internaționale și stabilirea unor definiții și metodologii comune pentru definirea emisiilor globale aferente fiecărei unități de hidrogen produse, precum și a unor criterii internaționale de sustenabilitate drept condiție prealabilă pentru orice import de hidrogen sau pentru importurile de precursori ai hidrogenului; accentuează că, pentru a evita orice relocare a emisiilor de dioxid de carbon, toate importurile de hidrogen ar trebui să fie certificate în același mod ca hidrogenul produs în UE, inclusiv producția și transportul, și ar trebui să fie

Miercuri, 19 mai 2021

conforme cu viitorul mecanism al Uniunii Europene de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon; invită, de asemenea, Comisia și statele membre să investească în infrastructura necesară și în transformarea infrastructurii existente din porturi și în conexiunile transfrontaliere pentru importul de hidrogen din surse regenerabile; încurajează Comisia să promoveze rolul monedei euro ca monedă de referință în comerțul internațional cu hidrogen;

60. consideră că hidrogenul ar trebui să devină o componentă a cooperării internaționale a UE, printre altele în cadrul activității Agenției Internaționale pentru Energie Regenerabilă (IRENA), a cooperării în domeniul cercetării, a diplomației în domeniile climei și energiei și a politicii europene de vecinătate;

Rolul hidrogenului într-un sistem energetic integrat

61. subliniază necesitatea unui sistem energetic integrat pentru a ajunge la neutralitatea climatică cel târziu până în 2050 și a realiza obiectivele Acordului de la Paris; salută, în această privință, includerea hidrogenului în Strategia Comisiei pentru integrarea sistemului energetic; crede că integrarea sectoarelor și a purtătorilor de energie, precum și planificarea coerentă a rețelelor de energie electrică, termică, gaze și hidrogen sunt benefice pentru sustenabilitate, tranziția energetică și buna funcționare a pieței hidrogenului și a energiei; consideră că trebuie să se pună un accent mai mare pe proiectele inovatoare care combină producția și recuperarea energiei electrice, a hidrogenului și a căldurii;

62. observă că dezvoltarea economiei bazate pe hidrogen poate contribui la reducerea dezechilibrelor sistemului energetic în ansamblu; reiterează că hidrogenul poate juca un rol-cheie în stocarea energiei pentru a compensa fluctuațiile cererii și ofertei de energie din surse regenerabile; accentuează, așadar, că dezvoltarea infrastructurii de transport și stocare a hidrogenului trebuie planificată, anticipând necesitatea de a dezvolta instalații de producție a energiei pentru a asigura optimizarea tehnică și economică;

63. subliniază că este nevoie de o strategie ambițioasă și adoptată la momentul oportun pentru stocarea energiei prin utilizarea hidrogenului în soluțiile inovatoare industriale și de mobilitate; constată totuși că utilizarea hidrogenului pentru stocarea energiei nu este încă competitivă din cauza costurilor de producție ridicate și că pierderile de energie asociate stocării energiei prin intermediul hidrogenului sunt estimate în prezent la aproximativ 60 % pe întregul circuit; reliefează astfel, din nou, necesitatea de a reduce costurile implicate în producția de hidrogen din surse regenerabile și de a promova condiții de concurență echitabile pentru flexibilitate și soluții de echilibrare în întregul sistem energetic; încurajează, în consecință, Comisia să analizeze opțiunile și capacitățile de stocare a hidrogenului; constată că stocarea hidrogenului ar putea fi supusă unor regimuri de reglementare contradictorii, și anume cele referitoare la stocarea gazului și a energiei electrice, și, prin urmare, subliniază că și acest aspect trebuie clarificat în legislația relevantă;

o

o o

64. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție tuturor instituțiilor UE și statelor membre.

Miercuri, 19 mai 2021

P9_TA(2021)0242

Protecția drepturilor omului și politica externă a UE în domeniul migrației

Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la protecția drepturilor omului și politica externă a UE în domeniul migrației (2020/2116(INI))

(2022/C 15/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948, îndeosebi articolele 13 și 14,
- având în vedere Convenția privind statutul refugiaților din 1951 și protocolul adițional la aceasta,
- având în vedere semnarea Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice din 1966 și a Pactului internațional privind drepturile economice, sociale și culturale din 1966 și a protocoalelor adiționale la acestea,
- având în vedere Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială din 1966,
- având în vedere Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante din 1984, în special articolul 3, și protocolul adițional la aceasta,
- având în vedere Convenția cu privire la drepturile copilului din 1989 și protocoalele la aceasta,
- având în vedere Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale membrilor familiilor acestora din 1990,
- având în vedere Convenția internațională privind protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate,
- având în vedere protocoalele de la Palermo ale ONU privind traficul de persoane și introducerea ilegală de migranți,
- având în vedere Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale,
- având în vedere raportul Înalțului Comisar al Organizației Națiunilor Unite din 3 august 2015 privind promovarea și protecția drepturilor omului, inclusiv căi și mijloace de a promova drepturile omului în cazul migranților,
- având în vedere rezoluția 71/1 a Adunării Generale a ONU din 19 septembrie 2016 referitoare la Declarația de la New York pentru refugiați și migranți,
- având în vedere rezoluția 72/179 a Adunării Generale a ONU din 19 decembrie 2017 privind protecția migranților,
- având în vedere activitatea diferitelor mecanisme internaționale din domeniul drepturilor omului, inclusiv rapoartele raportorului special al ONU pentru drepturile omului în cazul migranților, în special acțiunile întreprinse ca urmare a studiului regional privind gestionarea frontierelor externe ale Uniunii Europene și impactul său asupra drepturilor omului în cazul migranților din 8 mai 2015, precum și raportul privind dreptul la libertatea de asociere a migranților, din mai 2020, și rapoartele altor raportori speciali, evaluarea periodică universală și activitatea altor organisme instituite prin tratate,
- având în vedere activitatea și rapoartele Oficiului Înalțului Comisar pentru Drepturile Omului (OHCHR), inclusiv principiile și orientările recomandate privind drepturile omului la frontierele internaționale și Raportul privind situația migranților aflați în tranzit,
- având în vedere Pactul mondial pentru asigurarea unei migrații legale, desfășurate în condiții de siguranță și de ordine și Pactul mondial privind refugiații, adoptate de către Adunarea Generală a ONU în 2018,

Miercuri, 19 mai 2021

- având în vedere Nota de orientări comună privind impactul pandemiei de COVID-19 asupra drepturilor omului în cazul migranților din 26 mai 2020 a Comitetului ONU pentru protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora și a raportorului special al ONU pentru drepturile omului în cazul migranților,
- având în vedere Principiile de la Dhaka privind o migrație demnă,
- având în vedere articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere articolele 79 și 80 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 656/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor norme de supraveghere a frontierelor maritime externe în contextul cooperării operative coordonate de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾,
- având în vedere rapoartele Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere noul Pact privind migrația și azilul prezentat de către Comisie la 23 septembrie 2020,
- având în vedere concluziile Consiliului privind Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024 și Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024 anexat, astfel cum au fost adoptate de Consiliu la 17 noiembrie 2020,
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei din 25 martie 2020 adresată Parlamentului European și Consiliului și intitulată „Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația pentru perioada 2020-2024” (JOIN(2020)0005),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 18 noiembrie 2011 intitulată „Abordarea globală în materie de migrație și mobilitate” (GAMM) (COM(2011)0743),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 iunie 2016 privind stabilirea unui nou cadru de parteneriat cu țările terțe bazat pe Agenda europeană privind migrația (COM(2016)0385),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 30 aprilie 2014 privind o abordare bazată pe drepturi, cuprinzând toate drepturile omului în cooperarea pentru dezvoltare a UE (SWD(2014)0152),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 septembrie 2020 referitoare la un nou Pact privind migrația și azilul (COM(2020)0609),
- având în vedere Declarația din Malta a membrilor Consiliului European privind aspectele externe ale migrației: abordarea rutei central-mediteraneene, din 3 februarie 2017,
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei din 25 noiembrie 2020 adresată Parlamentului European și Consiliului privind Planul de acțiune pentru egalitatea de gen III: o viziune ambițioasă privind egalitatea de gen și emanciparea femeilor pentru acțiunea externă a UE (SWD(2020)0284),
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei din 9 martie 2020 adresată Parlamentului European și Consiliului și intitulată „Către o strategie cuprinzătoare cu Africa” (JOIN(2020)0004),
- având în vedere acordul privind calea comună de urmat dintre Afganistan și UE, semnat la 3 octombrie 2016,
- având în vedere Declarația UE-Turcia din 18 martie 2016,

⁽¹⁾ JO L 189, 27.6.2014, p. 93.

Miercuri, 19 mai 2021

- având în vedere alte acorduri informale, în special cele încheiate cu Gambia (bune practici privind identificarea și returnarea, care au intrat în vigoare la 16 noiembrie 2018), Bangladesh (proceduri operaționale standard, convenite în septembrie 2017), Etiopia (proceduri de admitere, convenite la 5 februarie 2018), Guineea (bune practici, în vigoare din iulie 2017) și Côte d'Ivoire (bune practici, în vigoare din octombrie 2018),
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind aspectele legate de migrație, în special rezoluția sa din 25 octombrie 2016 referitoare la drepturile omului și migrația în țările terțe ⁽²⁾, cea din 17 decembrie 2014 referitoare la situația din Mediterana și la necesitatea unei abordări globale a migrației de către UE ⁽³⁾, cea din 29 aprilie 2015 referitoare la cele mai recente tragedii din Mediterana și politicile UE în materie de migrație și azil ⁽⁴⁾, precum și cea din 12 aprilie 2016 referitoare la situația din Mediterana și la necesitatea unei abordări globale a migrației de către UE ⁽⁵⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 5 iulie 2016 referitoare la combaterea traficului de ființe umane în contextul relațiilor externe ale UE ⁽⁶⁾,
 - având în vedere diferitele rapoarte ale organizațiilor societății civile privind situația drepturilor omului în cazul migranților,
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 23 septembrie 2020 intitulată „Orientările Comisiei privind punerea în aplicare a normelor UE referitoare la definirea și prevenirea facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate” (C(2020)6470),
 - având în vedere rezoluția sa din 25 noiembrie 2020 referitoare la îmbunătățirea eficacității dezvoltării și a eficienței ajutorului ⁽⁷⁾,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizele Comisiei pentru dezvoltare și Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0060/2021),
- A. întrucât migrația este un fenomen global amplificat de globalizare, de conflictele în creștere, de inegalități, de schimbările climatice și de degradarea mediului; întrucât dezvoltarea progresivă, normativă, în cadrul internațional modern al drepturilor omului, a drepturilor refugiaților și migranților, indiferent de statutul lor juridic, reprezintă o sursă de progrese și de mândrie colectivă pentru umanitate; întrucât, cu toate acestea, migrații, în special persoanele strămutate forțat, rămân printre cele mai vulnerabile și mai defavorizate grupuri din întreaga lume și continuă să se confrunte cu încălcări ale drepturilor lor; întrucât femeile, copiii, persoanele în vârstă și persoanele cu dizabilități se numără printre migrații cei mai vulnerabili; întrucât migrația continuă să fie, pentru multe persoane, o călătorie umană afectată de suferință, discriminare și violență; întrucât mii de migrați și-au pierdut viața pe ruta lor de migrație;
- B. întrucât, pentru Uniunea Europeană și statele sale membre, migrația a fost și va continua să fie o încercare și o oportunitate; întrucât statele membre din prima linie, datorită poziției lor geografice, poartă o parte de responsabilitate disproporționată; întrucât responsabilitatea trebuie să fie însoțită de solidaritate; întrucât Uniunea Europeană, ca regiune istorică atât de emigrație, cât și de imigrație, ca o comunitate unită de valorile fondatoare ale demnității umane, libertății și drepturilor omului și ca unul dintre cei mai importanți donatori din lume, care promovează dezvoltarea sustenabilă, sprijină persoanele strămutate, abordează cauzele migrației și acționează în cadrul forurilor multilaterale în direcția identificării unor soluții sustenabile, are o obligație specială de a respecta, proteja și promova drepturile migranților, în special în relațiile sale externe; întrucât demnitatea umană a tuturor migranților trebuie să se afle în centrul tuturor politicilor europene ce vizează astfel de chestiuni;

⁽²⁾ JO C 215, 19.6.2018, p. 111.

⁽³⁾ JO C 294, 12.8.2016, p. 18.

⁽⁴⁾ JO C 346, 21.9.2016, p. 47.

⁽⁵⁾ JO C 58, 15.2.2018, p. 9.

⁽⁶⁾ JO C 101, 16.3.2018, p. 47.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0323

Miercuri, 19 mai 2021

- C. întrucât o abordare cuprinzătoare a migrației și a sistemului de azil implică consolidarea dimensiunii externe a politicii europene în materie de migrație; întrucât impactul dimensiunii externe depinde în mare măsură de acțiunea comună la nivelul UE și de coordonarea activă a activităților cu partenerii externi;
- D. întrucât Consensusul european privind dezvoltarea, adoptat în iunie 2017, evidențiază că o migrație și o mobilitate bine gestionate pot aduce contribuții valoroase la creșterea favorabilă includerii și la dezvoltarea sustenabilă, în concordanță cu Agenda 2030;
- E. întrucât încălcările drepturilor omului, încălcările dreptului internațional umanitar și/sau ale dreptului internațional privind refugiații, cum ar fi nereturnarea, returnările și atacurile violente împotriva migranților, detenția arbitrară și pe durată nedeterminată în condiții inumane, exploatarea, tortura și alte rele tratamente, inclusiv violul, dispariția și moartea, sunt din ce în ce mai des raportate la nivel mondial, inclusiv la frontierele externe ale UE; întrucât statele membre au obligația de a respecta dreptul Uniunii, dreptul internațional și al drepturilor omului, dreptul umanitar și dreptul refugiaților; întrucât Comisia trebuie să se asigure că statele membre își îndeplinesc obligațiile umanitare și în materie de drepturi ale omului și trebuie să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în cazul în care acestea din urmă nu sunt îndeplinite; întrucât Comisia nu a acționat încă în cazurile dovedite sau presupuse de returnări;
- F. întrucât salvarea pe mare este o obligație prevăzută de dreptul internațional, în special în conformitate cu articolul 98 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, care impune acordarea de asistență oricărei persoane aflate în dificultate pe mare; întrucât întărirea capacităților de gestionare a frontierelor și de combatere a introducerii ilegale și a traficului de persoane nu ar trebui să fie utilizate nici pentru incriminarea migranților, nici a celor care le oferă asistență; întrucât Comisia a invitat statele membre care nu au făcut deja acest lucru să utilizeze articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2002/90/CE⁽⁸⁾ (Directiva privind facilitarea);
- G. întrucât comunicarea Comisiei din 2011 intitulată „Abordarea globală în materie de migrație și mobilitate” (AGMM) menționează o abordare centrată pe migranți, în care se presupune că drepturile omului ocupă un loc central, cu scopul de a întări „respectarea drepturilor fundamentale și a drepturilor omului în cazul migranților, indiferent dacă aceștia se află în țara de origine, într-o țară de tranzit sau într-o țară de destinație”;
- H. întrucât comunicarea Comisiei din 7 iunie 2016 privind stabilirea unui nou cadru de parteneriat cu țările terțe în cadrul Agendei europene privind migrația, care se bazează pe principiile AGMM, subliniază că aspectele legate de migrație se află pe primul plan al priorităților UE în domeniul relațiilor externe; întrucât acest cadru necesită o cooperare intensificată cu țările terțe, îndeosebi cele din vecinătatea Europei, prin intermediul unor „parteneriate” menite să asigure cooperarea în domeniul gestionării migrației, să prevină în mod eficace migrația neregulamentară și să asigure readmisia migranților în situație neregulamentară, inclusiv prin stimulente pozitive și negative provenind din diferite elemente de politică cuprinse în competențele UE, inclusiv politici în materie de vecinătate, asistență pentru dezvoltare, comerț, mobilitate, energie, securitate și politici digitale, toate acestea fiind mobilizate pentru atingerea aceluiași obiectiv; întrucât toate aceste „parteneriate” trebuie să aibă un temei juridic clar;
- I. întrucât, în comunicarea sa din 2016, Comisia a prezentat trei obiective principale pentru cooperarea cu țările terțe: salvarea de vieți în Marea Mediterană, creșterea ratei de returnare în țările de origine și de tranzit, precum și posibilitatea ca migranții și refugiații să rămână aproape de casă și să evite călătoriile periculoase; întrucât comunicarea din 2016 menționează abordarea migrației neregulamentare ca pe o prioritate pentru Uniune și introduce abordarea „mai puțin pentru mai puțin”, prin care Comisia își exprimă disponibilitatea de a utiliza toate măsurile și instrumentele UE, cu excepția ajutorului umanitar, ca stimulente pentru a obține cooperarea din partea țărilor terțe în materie de readmisie și de control la frontieră;
- J. întrucât lupta împotriva introducerii ilegale de migranți constituie o încercare comună care necesită cooperare și coordonare cu țările terțe; întrucât noul Plan de acțiune al UE de combatere a introducerii ilegale de migranți vizează să promoveze cooperarea dintre UE și țările terțe prin intermediul unor parteneriate specifice împotriva introducerii ilegale de migranți, integrate în parteneriate mai extinse cu țări terțe care sunt esențiale în acest sens; întrucât Europol joacă un rol esențial în lupta împotriva introducerii ilegale de migranți;

⁽⁸⁾ Directiva 2002/90/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2002 de definire a facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate (JO L 328, 5.12.2002, p. 17).

Miercuri, 19 mai 2021

- K. întrucât cooperarea cu țările terțe este esențială pentru prevenirea și combaterea traficului de persoane; întrucât rutele de migrație pot fi exploatare de rețelele de trafic de persoane; întrucât traficul de persoane are un impact disproporționat asupra femeilor și fetelor, care constituie majoritatea covârșitoare a victimelor traficului și sunt victime ale violenței și exploatării de-a lungul rutei lor de migrație; întrucât măsurile luate împotriva traficului de persoane nu ar trebui să prejudicieze drepturile victimelor traficului, ale migranților, ale refugiaților și ale altor persoane care au nevoie de protecție internațională;
- L. întrucât, începând din 2016, UE și unele state membre au multiplicat numărul de acorduri și înțelegeri informale cu țări terțe, cu scopul de a întări capacitățile lor operaționale în materie de control și gestionare a frontierelor, precum și de combatere a traficului de ființe umane; întrucât aceste acorduri și înțelegeri informale cuprind, de asemenea, returnarea și readmisia efective cu țările terțe, inclusiv declarații comune privind migrația, memorandumuri de înțelegere, căi comune de urmat, proceduri operaționale standard și bune practici, precum și acorduri de cooperare polițienească; întrucât, în mod similar cu acordurile oficiale de readmisie, astfel de mecanisme informale afirmă angajamentele statelor de a îi readmite pe cetățenii lor (sau pe alte persoane) și de a stabili proceduri pentru efectuarea returnărilor în practică; întrucât, începând cu 2016, UE a încheiat cel puțin 11 acorduri informale, dar numai un nou acord de readmisie; întrucât acordurile informale dintre UE și țările terțe nu asigură o politică previzibilă sau dispoziții privind cadrul statutar stabil și coerent privind migrația neregulară;
- M. întrucât, în comunicarea sa referitoare la noul Pact privind migrația și azilul, Comisia a reiterat faptul că dimensiunea internă și cea externă a migrației sunt interconectate în mod indisolubil și că dialoguri și parteneriate personalizate, cuprinzătoare și echilibrate privind migrarea cu țările de origine și cele de tranzit sunt esențiale pentru a se aborda obiective valoroase pentru ambele părți, cum ar fi cauzele principale ale migrației, combaterea introducerii ilegale de migranți, sprijinirea refugiaților care locuiesc în țări terțe și sprijinirea migrației legale gestionate în mod corespunzător; întrucât, astfel cum se menționează în comunicarea Comisiei privind noul pact, implicarea la nivel regional și mondial este fundamentală pentru completarea acestor dialoguri și parteneriate; subliniază, în plus, faptul că, în cadrul parteneriatelor cuprinzătoare cu țări terțe, migrația ar trebui să constituie o chestiune de bază și să fie legată de alte politici, cum ar fi cele legate de cooperarea pentru dezvoltare, securitate, de vize, comerț, agricultură, investiții și ocuparea forței de muncă, de energie, mediu, schimbări climatice și educație;
- N. întrucât Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024 obligă UE și statele sale membre „să promoveze protecția specifică la care au dreptul migranții, refugiații și persoanele strămutate în interiorul țării și apatrizii”; întrucât acest plan de acțiune promovează „accesul nediscriminatoriu la servicii sociale, inclusiv la asistență medicală și educație de calitate și la prețuri accesibile (inclusiv online), consolidarea capacității practicienilor din domeniul de a răspunde nevoilor specifice ale [...] migranților [și] refugiaților” și „sprijinirea unei abordări bazate pe drepturile omului a guvernantei migrației și consolidarea capacității statelor, a societății civile și a partenerilor ONU de a pune în aplicare această abordare”;
- O. întrucât, potrivit Înaltului Comisariat pentru Refugiați al Națiunilor Unite (UNHCR), femeile reprezintă aproximativ 48 % din populația de refugiați din lume și un procent ridicat de solicitanți de azil vulnerabili; întrucât, prin Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen III, UE se angajează să se asigure că „drepturile omului în privința femeilor și fetelor migrante sunt pe deplin realizate prin intermediul politicilor, al programelor și al legilor privind migrația receptivă la dimensiunea de gen, precum și că guvernanta receptivă la dimensiunea de gen în materie de migrație este consolidată la nivel global, regional și național”; întrucât politicile în materie de migrație care iau în considerare dimensiunea de gen ar asigura respectarea drepturilor femeilor, fetelor și persoanelor LGBTIQ+, precum și protecția împotriva potențialelor violențe, hărțuiri, violuri și trafic;
- P. întrucât raportul din 2015 al fostului raportor special al ONU pentru drepturile omului în cazul migranților constată deficiențe în abordarea UE față de migrație din cauza lipsei de transparență și de claritate și a statutului inferior al multora dintre acordurile încheiate în acest cadru, care, în opinia sa, nu dispun, în general, de măsuri de monitorizare și de responsabilitate; întrucât raportorul special al ONU concluzionează că există puține indicii că parteneriatele pentru mobilitate au dus la beneficii suplimentare în ce privește drepturile omului sau dezvoltarea, în timp ce accentul general pus pe securitate și lipsa de coerență a politicilor în cadrul abordării în ansamblu creează riscul ca orice beneficii care decurg din drepturile omului și din proiectele de dezvoltare să fie umbrite de efectele secundare ale politicilor axate mai mult pe securitate;

Miercuri, 19 mai 2021

- Q. întrucât experții ONU în domeniul drepturilor omului și organizațiile societății civile au avertizat că pandemia de COVID-19 are efecte grave și disproporționate asupra migranților și a familiilor acestora la nivel mondial; întrucât aceștia au solicitat statelor să protejeze drepturile migranților și ale familiilor acestora, indiferent de statutul de migrație al acestora; întrucât pandemia a prelungit perioada de examinare a cererilor de azil;
- R. întrucât respectarea libertății de circulație și a dreptului la muncă sunt esențiale pentru a le permite migranților să devină independenți și să contribuie în continuare la integrarea lor; întrucât migrația intraregională este un element important al acestor modele economice transfrontaliere,

I. Cadrul politicii în domeniul migrației și dimensiunea sa externă

1. subliniază că, pe lângă obligația prevăzută în tratat de a sprijini valorile respectării demnității umane, statului de drept și respectării drepturilor omului și a dreptului internațional în toate relațiile externe, UE și statele sale membre au obligații în materie de drepturi ale omului ale resortisanților țărilor terțe (TCN) în ceea ce privește cooperarea în domeniul migrației cu țări terțe și cu alți actori din afara UE;
2. subliniază că aceste obligații impun nu numai recunoașterea aplicabilității standardelor pertinente, ci și o operaționalizare adecvată prin intermediul unor instrumente detaliate și specifice care să permită o protecție și garanții eficiente în practică, precum și printr-o abordare bazată pe drepturile omului față de întregul ciclu al politicii în materie de migrație, cu accent deosebit pe femeile și pe copiii neînsoțiți;
3. este preocupat de numărul tot mai mare de minori neînsoțiți care călătoresc pe căi de migrație neregulamentară, și de lipsa de protecție a acestora; subliniază, în special, lipsa unei monitorizări și a unei informări eficiente din partea agențiilor UE și a statelor membre cu privire la protecția minorilor neînsoțiți; invită UE să se asigure că statele membre și țările terțe informează cu privire la mecanismele aplicate pentru a proteja drepturile copiilor în conformitate cu Convenția ONU cu privire la drepturile copilului;
4. reamintește că, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) și cu articolul 21 din TUE și cu Carta, UE și, atunci când aplică legislația UE, statele membre, trebuie să respecte drepturile omului în acțiunile lor externe și extrateritoriale, în acordurile și cooperarea în domeniile migrației, frontierelor și azilului, inclusiv dreptul la viață, la libertate, dreptul la azil, inclusiv evaluarea individuală a cererilor de azil, cu garanții adecvate în conformitate cu dreptul internațional, dreptul la demnitate și securitate umană, protecția împotriva dispariției forțate, interzicerea torturii și a maltratării, a sclaviei și a muncii forțate, dreptul la protecția datelor personale, la protecția în caz de îndepărtare, expulzare sau extrădare, dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și de religie, precum și obligația de a lua în considerare în primul rând interesele copilului, precum și de a adopta o abordare sensibilă la dimensiunea de gen; reamintește, de asemenea, că acestea trebuie să garanteze nediscriminarea și garanțiile procedurale, cum ar fi dreptul la o cale de atac eficientă, precum și dreptul la reîntregirea familiei, și să împiedice separarea copiilor de părinții sau de tutorii lor legali;
5. observă că Comisia nu a evaluat încă impactul punerii în aplicare a cadrelor sale succesive de politică privind migrația, îndeosebi AGMM și noul cadru de parteneriat, asupra drepturilor omului în cazul resortisanților din țări terțe, și nici impactul pe care îl are cooperarea UE cu țările terțe în materie de migrație asupra drepturilor omului, inclusiv impactul sprijinului UE asupra forțelor de securitate și de pază a frontierelor ale țărilor partenere; insistă asupra necesității de a realiza o astfel de reexaminare în mod sistematic și într-un format cuprinzător, public și care promovează includerea, pentru a asigura respectarea deplină a drepturilor omului de către politica externă a UE în materie de migrație;
6. ia act cu mare îngrijorare de absența unor mecanisme operaționale, de informare, de monitorizare, de evaluare și de responsabilizare la nivelul cazurilor individuale pentru a urmări și a răspunde potențialelor încălcări, precum și lipsa unor căi de atac eficiente pentru persoanele ale căror drepturi sunt presupuse a fi fost încălcate ca urmare a acordurilor informale ale UE și a cooperării financiare;
7. reiterează faptul că, pentru ca politica Uniunii în materie de migrație să funcționeze corespunzător, UE trebuie să își intensifice cooperarea externă cu țările de origine și să depună eforturi pentru a asigura readmisia sustenabilă și eficientă a persoanelor returnate; solicită UE să se asigure că acordurile de readmisie și acordurile de cooperare în materie de gestionare a frontierelor sunt încheiate doar cu țările terțe care se angajează în mod explicit să respecte drepturile omului, inclusiv principiul nereturnării, și drepturile consacrate în Convenția ONU privind statutul refugiaților; solicită UE să se asigure că această cooperare nu duce la încălcări ale acestor drepturi și oferă mijloace operaționale pentru a asigura tragerea la răspundere efectivă în cazul în care au loc încălcări;

Miercuri, 19 mai 2021

8. ia act de faptul că majoritatea celor 18 acorduri oficiale de readmisie (EURA) încheiate până în prezent includ readmisia resortisanților țărilor terțe într-o țară de tranzit; subliniază că returnările în țările de tranzit implică riscul unor potențiale încălcări ale drepturilor omului ale persoanelor returnate; sprijină recomandarea făcută de Comisie în evaluarea sa din 2011 a EURA, potrivit căreia UE ar trebui să încerce întotdeauna, mai întâi, ca o chestiune de principiu, ca o persoană să fie readmisă în țara sa de origine, în măsura în care circumstanțele permit acest lucru;

9. invită Comisia să asigure evaluări transparente ale riscurilor, realizate de organisme independente și de experți ai UE, cum ar fi Agenția pentru Drepturi Fundamentale a UE, cu privire la impactul oricărei cooperări oficiale, informale sau financiare a UE cu țările terțe asupra drepturilor migranților și ale refugiaților, inclusiv ale femeilor, asupra apărătorilor drepturilor omului și a societății civile care acționează în interiorul țărilor respective pentru a apăra aceste drepturi și, în măsura posibilului, cu privire la impactul pe care o astfel de cooperare l-ar avea asupra populației generale din țara afectată de aceasta, inclusiv asupra accesului la drepturi și asupra contribuției la securitatea umană, la pace și la dezvoltarea sustenabilă; invită Comisia să stabilească orientări de punere în aplicare pentru agențiile UE și statele membre înainte de a participa la cooperarea cu țările terțe; solicită, în acest sens, o vigoare deosebită în raport cu țările care se confruntă cu conflicte în curs sau înghețate, precum și cu riscuri crescute de încălcare a drepturilor omului; invită Comisia să se asigure că orice cooperare a UE cu țări terțe este pe deplin formalizată, pentru a asigura monitorizarea efectivă a acordurilor cu țările terțe;

10. invită Comisia să creeze un mecanism de monitorizare independent, transparent și eficient, bazat pe dreptul internațional, pe Cartă și pe obiectivele de dezvoltare durabilă, care să implice rapoarte periodice privind punerea în aplicare a acordurilor oficiale, informale și financiare cu țările terțe care pot avea un impact asupra drepturilor migranților și refugiaților și asupra activității apărătorilor drepturilor omului și a societății civile care apără aceste drepturi din țările terțe, cum ar fi parteneriatele în domeniul migrației, acordurile de readmisie, precum și cooperarea internațională în materie de gestionare și administrare a migrației, inclusiv abordarea directă a încercărilor legate de migrație și de strămutarea forțată; subliniază că un astfel de mecanism de monitorizare trebuie să fie participativ și public; insistă asupra necesității de a asigura mijloace pentru ca societatea civilă și alte părți interesate să poată contribui la activitatea mecanismului; insistă că un astfel de sistem ar trebui să contribuie la asigurarea responsabilității juridice și politice pentru încălcările drepturilor omului, inclusiv pentru returnările ilegale, care încalcă principiul nereturnării; invită Comisia să instituie un mecanism de urmărire, care integrează în mod corespunzător rezultatele evaluărilor și recomandările experților în acordul, aranjamentul sau acțiunea pertinente; subliniază necesitatea de a asigura controlul parlamentar și controlul democratic;

11. invită UE să ia în considerare modalitățile de a asigura accesul la justiție pentru persoanele afectate de măsurile de punere în aplicare a cooperării între aceasta și țările terțe privind migrația, inclusiv prin instituirea unui mecanism independent și accesibil de depunere a plângerilor; solicită să se adopte măsuri pentru ca cei care ar putea suferi încălcări ale drepturilor omului să poată avea acces la căi de atac eficiente și, prin urmare, să poată obține despăgubiri sau reparații;

12. ia act de faptul că punerea în aplicare și finanțarea politicii UE privind migrația externă sunt atribuite unor direcții generale diferite ale Comisiei și sunt integrate în politica UE în materie de migrație și azil, precum și în politicile sale în materie de dezvoltare și afaceri externe; constată cu îngrijorare că această combinare a responsabilităților executive a dus la o lipsă de supraveghere suficientă și coerentă a activităților Comisiei care ar permite Parlamentului să exercite un control democratic asupra politicii externe a UE în materie de migrație; insistă că este important să se asigure coerența, sinergiile și complementaritățile pentru a se evita suprapunerea între diferite instrumente;

13. evidențiază implicațiile practice în materie de drepturi ale omului ce decurg din numărul crescând și, prin urmare, din natura extrajudiciară a mecanismelor informale privind returnarea și readmisia, care sunt încheiate fără un control democratic și o supraveghere parlamentară și nu fac obiectul controlului jurisdicțional; ia act de faptul că drepturile solicitanților de azil depind în mod inerent de posibilitatea ca încălcările drepturilor omului să fie evaluate de către o instanță; îndeamnă Comisia să elaboreze un plan și să ia toate măsurile necesare pentru a iniția sau finaliza negocierile și, în consecință, să semneze acorduri de readmisie, să acorde prioritate încheierii de acorduri formale de readmisie, asigurând astfel respectarea deplină a articolului 218 alineatul (6) din TFUE, și să se asigure că EURA exclude acordurile informale; consideră că Parlamentul trebuie să examineze legalitatea acordurilor informale care includ angajamente privind aspectele care intră în competențele sale, cum ar fi readmisia, și că Comisia trebuie să fie pregătită să ia măsuri suplimentare, inclusiv

Miercuri, 19 mai 2021

suspendarea, dacă aceste acorduri informale par a fi incompatibile cu tratatele; invită Comisia să instituie un cadru general prin care să asigure monitorizarea și evaluarea eficiente a implementării tuturor acordurilor de readmisie prezente și viitoare ale Uniunii Europene, precum și includerea, în textul acestora, a unor clauze speciale de monitorizare;

II. *Respectarea drepturilor omului și actorii UE care pun în aplicare politica externă în domeniul migrației*

14. observă rolul crescând al Frontex în cooperarea practică și operațională cu țările terțe, inclusiv în ceea ce privește returnarea și readmisia, lupta împotriva traficului de ființe umane, furnizarea de formare, asistență operațională și tehnică autorităților din țările terțe în scopul gestionării frontierelor și al controlului frontierelor, efectuarea de operațiuni sau operațiuni comune la frontierele externe ale UE sau pe teritoriile țărilor terțe, precum și trimiterea de ofițeri de legătură și personal operativ în țări terțe; solicită evaluarea periodică a nevoilor agenției pentru a asigura funcționarea optimă a acesteia; invită Comisia să instituie un mecanism independent, transparent și eficient de monitorizare a tuturor activităților desfășurate de Frontex, care ar fi în plus față de mecanismul intern de depunere a plângerilor existent;

15. subliniază importanța acordurilor privind statutul pentru securitatea granițelor externe ale UE, precum și pentru asigurarea unui cadru juridic pentru cooperarea dintre Frontex și autoritățile de gestionare a frontierelor din țările terțe; reamintește că sunt necesare acorduri ad-hoc privind statutul, care să fie aprobate de Parlamentul European, pentru trimiterea echipelor de gestionare a frontierelor europene ale Frontex într-o țară terță în care membrii echipelor vor exercita competențe executive; regretă că cele două acorduri privind statutul încheiate până în prezent nu includ măsuri specifice pentru operaționalizarea drepturilor omului ca parte a gestionării frontierelor și garantează că sprijinul material și formarea pentru țările terțe nu sunt acordate unor entități care încalcă drepturile omului; regretă, de asemenea, că aceste acorduri nu reglementează în mod clar responsabilitatea pentru potențialele încălcări ale drepturilor omului și solicită ca orice alte acorduri privind statutul viitor să includă astfel de măsuri;

16. subliniază că Regulamentul (UE) 2019/1896⁽⁹⁾ impune Frontex să asigure informarea consecventă, transparentă, completă, precisă și în timp util a Parlamentului cu privire la activitățile sale legate de cooperarea cu țările terțe și, îndeosebi cele legate de asistența tehnică și operațională în domeniul gestionării frontierelor și al returnării în țările terțe, trimiterea de ofițeri de legătură și informații detaliate privind respectarea drepturilor fundamentale; invită Frontex să informeze periodic Subcomisia pentru drepturile omului din cadrul Parlamentului, Comisia pentru afaceri externe și Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne cu privire la orice activități care implică cooperarea cu autoritățile țărilor terțe și, în special, cu privire la operaționalizarea drepturilor omului ca parte a acestor activități;

17. subliniază că Regulamentul (UE) 2019/1240⁽¹⁰⁾ ar trebui să îmbunătățească și mai mult capacitatea UE de a coordona, a coopera și a face schimb de informații între ofițerii de legătură în materie de imigrație detașați în țările terțe, la Comisie și în agențiile UE, pentru a răspunde într-un mod mai eficace priorităților Uniunii în domeniul migrației; subliniază că una dintre principalele sarcini ale comitetului director al acestei rețele a UE este de a sprijini dezvoltarea capacităților ofițerilor de legătură în materie de imigrație, inclusiv prin elaborarea de orientări privind punerea în aplicare a drepturilor omului ca parte a activităților lor; invită Comisia, prin intermediul comitetului director, să elaboreze urgent astfel de orientări bazate pe drepturile omului;

18. reamintește că și alți actori din UE care pun în aplicare politica externă în materie de migrație în contextul, de exemplu, al misiunilor navale ale UE, au, de asemenea, obligația de a respecta dreptul internațional aplicabil și că transmiterea către autoritățile din țări terțe a unor informații care, în cele din urmă, duc la returnarea ilegală a migranților și refugiaților în țări nesigure ar putea fi considerată, în temeiul dreptului internațional, o înlesnire a încălcării drepturilor omului; subliniază că politica externă a UE în domeniul migrației nu ar trebui să sprijine interceptările pe mare care returnează oamenii într-un port nesigur;

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2019/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație (JO L 198, 25.7.2019, p. 88).

Miercuri, 19 mai 2021

19. recomandă extinderea mandatului, a competențelor și a bugetului Agenției pentru Drepturi Fundamentale, pentru a-i permite să monitorizeze în mod eficace dimensiunea externă a politicilor UE în materie de azil și migrație, inclusiv prin emiterea de alerte către autoritățile competente în cazurile de deficiențe în materie de drepturi ale omului; invită Agenția pentru Drepturi Fundamentale să elaboreze instrumente și orientări pertinente;

20. constată cu mare îngrijorare că nu se poate stabili identitatea majorității persoanelor care mor încercând să traverseze Marea Mediterană; consideră că este necesar să se stabilească o abordare europeană coordonată pentru a asigura procese de identificare prompte și eficiente și să se creeze o bază de date a celor care au decedat în drum spre UE, precum și a bunurilor și a obiectelor lor personale, pentru a oferi informații familiei și rudelor lor și pentru a înlesni identificarea cadavrelor; solicită UE și statelor sale membre să coordoneze mai bine și să îmbunătățească acțiunile la nivel european pentru a asigura operațiuni de căutare și salvare adecvate și eficiente;

III. Cooperarea UE cu țările terțe și ajutorul financiar acordat acestora în domeniul migrației

21. ia act de utilizarea crescândă, începând din 2016, a condiționalității sporite dintre cooperarea pentru dezvoltare și gestionarea migrației, inclusiv returnarea și readmisia; constată că cooperarea și asistența pentru dezvoltare a UE trebuie să fie aliniate la obiectivele de dezvoltare sustenabilă, inclusiv în contextul acțiunilor legate de gen; subliniază, în acest sens, definiția dată de Comitetul de asistență pentru dezvoltare al OCDE ajutorului oficial pentru dezvoltare și principiile OCDE privind eficacitatea ajutorului pentru dezvoltare; reiterează că, potrivit articolelor 21 din TUE și 208 din TFUE, obiectivul principal al politicii de cooperare pentru dezvoltare a Uniunii este reducerea și, pe termen lung, eradicarea sărăciei, combaterea inegalității și a excluderii, promovarea guvernării democratice și a drepturilor omului și consolidarea dezvoltării sustenabile și care favorizează includerea; subliniază că astfel de acțiuni, împreună cu dezvoltarea unor instituții stabile, sunt esențiale pentru combaterea cauzelor profunde ale migrației; solicită, prin urmare, Comisiei să se asigure că politicile de cooperare pentru dezvoltare, inclusiv asistența pentru dezvoltare sau parteneriatele bilaterale sau multilaterale, nu încalcă principiile consacrate în articolul 208 din TFUE;

22. solicită o abordare a asistenței umanitare bazată pe nevoi, care ar trebui să respecte principiile umanitare, dreptul internațional al drepturilor omului, dreptul internațional umanitar și dreptul internațional privind refugiații; subliniază totuși că condiționarea acordării ajutorului umanitar și a ajutorului de urgență de cooperarea cu UE în materie de migrație nu este compatibilă cu principiile ajutorului umanitar;

23. ia act de indisponibilitatea unei imagini complete, publice, a fondurilor UE destinate țărilor terțe pentru a înlesni cooperarea în materie de migrație; invită Comisia să asigure o transparență deplină, inclusiv prin stabilirea unei imagini de ansamblu clare a tuturor instrumentelor din bugetul UE utilizate pentru finanțarea cooperării cu țările terțe în domeniul gestionării migrației, inclusiv informații privind cuantumul, scopul și sursa de finanțare, precum și informații detaliate cu privire la orice alte măsuri potențiale de sprijin furnizate de agențiile UE, cum ar fi Frontex, pentru a se asigura că Parlamentul își poate îndeplini în mod eficace rolul instituțional de control al execuției bugetului UE;

24. subliniază obiectivul instrumentelor financiare europene de a sprijini țările terțe în dezvoltarea cadrului instituțional și a capacităților necesare pentru gestionarea migrației sub toate aspectele sale, aliniindu-se în același timp la standardele europene și internaționale; subliniază importanța alocării unei părți substanțiale din finanțarea viitoare a UE pentru migrație societății civile, grupurilor neguvernamentale și comunitare și organizațiilor guvernamentale, interguvernamentale, regionale și locale active în țările terțe în ce privește acordarea de asistență, protejarea și monitorizarea drepturilor migranților, sprijinirea persoanelor strămutate forțat și a comunităților-gazdă ale acestora; subliniază că este important să se asigure că o proporție semnificativă a fondurilor UE este alocată pentru îmbunătățirea drepturilor omului, a protecției internaționale și a perspectivei de viitor a refugiaților; solicită sprijin financiar din partea UE pentru a crea soluții sustenabile pentru încercările la nivel local și regional, în special procesele democratice conexe și statul de drept, dezvoltarea socioeconomică, îngrijirea sănătății, educația, cauzele profunde ale sărăciei, ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor în țările de origine, excluderea socială, egalitatea între femei și bărbați, schimbările climatice, conflictele, accesul la servicii, precum și pentru a promova drepturile refugiaților și a spori autonomia;

25. invită Comisia să informeze periodic Parlamentul, în mod public, cu privire la finanțarea programelor de cooperare legate de migrație în țările terțe și la impactul acestora asupra drepturilor omului, precum și cu privire la modurile în care această finanțare a fost utilizată de țările partenere, inclusiv în cadrul grupului de lucru privind instrumentele financiare

Miercuri, 19 mai 2021

externe al Comisiei pentru afaceri externe; regretă că Parlamentul nu este implicat în controlul fondurilor de urgență, inclusiv al fondurilor fiduciare ale UE (EUTF); solicită să se acorde un rol mai important Parlamentului în monitorizarea impactului utilizării contribuțiilor financiare ale UE asupra drepturilor omului în țările terțe în cauză;

26. consideră că Parlamentul trebuie să utilizeze pe deplin competențele sale de execuție, supraveghere și control bugetar, precum și procedurile de audit ale Curții de Conturi Europene pentru fondurile de dezvoltare, fondurile fiduciare, facilitățile și alte instrumente de finanțare utilizate pentru îndeplinirea obiectivelor de politică ale UE legate de migrație și să se asigure că deciziile de finanțare ale UE și alocările aferente respectă principiile Uniunii privind legalitatea și buna gestiune financiară, în conformitate cu Regulamentul financiar al UE ⁽¹⁾;

27. subliniază că abordarea bazată pe drepturile omului este aplicabilă tuturor pilonilor NDICI, inclusiv răspunsului în situații de criză din cadrul pilonului de răspuns rapid; subliniază încă o dată că cheltuielile legate de migrație din cadrul NDICI ar trebui să fie, cu titlu indicativ, 10 % și că activitățile legate de migrație din cadrul NDICI ar trebui să se axeze pe abordarea cauzelor profunde ale migrației neregulate și ale strămutării forțate și pe sprijinirea angajamentului consolidat de a înlesni migrația sigură, ordonată, regulamentară și responsabilă, precum și pe punerea în aplicare a unor politici și a unei administrări planificate și bine gestionate în materie de migrație; subliniază că NDICI este un instrument extern și că ar trebui să existe o delimitare clară între politicile, instrumentele și fondurile interne, respectiv externe în materie de migrație ale UE; subliniază că acordul final privind activitățile legate de migrație în cadrul NDICI ar trebui să fie coordonat orizontal cu fondurile interne ale UE, precum și cu Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA), pentru a evita suprapunerile; constată că acțiunile legate de migrație adoptate în situații de criză prin „pilonul de acțiuni de răspuns rapid” ar trebui să abordeze îndeosebi necesitățile legate de strămutarea forțată, inclusiv să sprijine comunitățile-gazdă, în conformitate cu dreptul umanitar internațional și cu principiile aferente; insistă, în acest sens, asupra necesității de a se asigura că cadrul financiar multianual 2021-2027 este însoțit de un cadru solid în domeniul drepturilor omului pentru identificarea, punerea în aplicare și monitorizarea viitoarelor programe de cooperare în domeniul migrației, astfel încât să se coreleze plata finanțării UE cu obligațiile în materie de drepturi ale omului;

IV. Politica externă a UE în domeniul drepturilor omului și obiectivele în materie de migrație

28. reamintește angajamentul UE și al statelor sale membre în temeiul Pactului mondial privind refugiații, de a împărți responsabilitatea pentru protecția eficace și cuprinzătoare a refugiaților și de a reduce presiunea asupra țărilor-gazdă; subliniază, în acest sens, că UE și statele sale membre ar trebui să mărească angajamentele de relocare, asigurându-se că relocarea nu este condiționată de cooperarea țării de tranzit în ceea ce privește readmisia sau controlul la frontiere, să intensifice căile sigure și legale și să împiedice întoarcerea forțată a refugiaților din țările-gazdă; invită UE și statele sale membre să contribuie la o finanțare mai structurală și mai substanțială a comunităților și țărilor care găzduiesc majoritatea refugiaților; reiterează importanța punerii în aplicare depline a celor 23 de obiective ale Pactului mondial pentru asigurarea unei migrații legale, desfășurate în condiții de siguranță și de ordine; consideră că Parlamentul trebuie să exercite un control adecvat al punerii în aplicare a ambelor pacte de către UE;

29. solicită UE și statelor sale membre să urmeze o politică în domeniul migrației care să reflecte pe deplin drepturile omului în cazul migranților și refugiaților, astfel cum sunt consacrate în legislația internațională, regională și națională; invită SEAE, Comisia și statele membre să colaboreze cu țările terțe în ceea ce privește drepturile migranților ca dimensiune integrală a politicii UE în domeniul drepturilor omului; insistă asupra faptului că legătura dintre drepturile omului și migrație ar trebui să fie abordată în mod adecvat în cadrul dialogurilor bilaterale ale UE privind drepturile omului cu țările relevante; invită delegațiile UE din aceste țări să monitorizeze îndeaproape drepturile migranților, îndeosebi în țările de tranzit, precum și drepturile refugiaților și ale persoanelor strămutate intern; subliniază nevoia urgentă de creare și promovare a unor rute de migrație și protecție sigure și legale pentru a garanta drepturile omului și a evita pierderea de vieți omenești; insistă asupra necesității unui angajament proactiv al UE în țările în care apărătorii drepturilor omului și organizațiile societății civile, inclusiv cei care protejează viețile migranților și ale solicitanților de azil expuși riscului, sunt în pericol sau sunt incriminați pentru activitatea lor legitimă;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

Miercuri, 19 mai 2021

30. solicită UE să desfășoare o campanie mondială de susținere a ratificării universale a Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților și a protocolului din 1967 la aceasta; îndeamnă statele membre să dea un exemplu prin aderarea la Convenția ONU privind drepturile lucrătorilor migranți, care este una din convențiile fundamentale ale ONU în domeniul drepturilor omului;

31. consideră că UE trebuie să își asume un rol de lider în sprijinirea evoluțiilor politice și normative în ceea ce privește drepturile migranților în forurile internaționale; subliniază rolul-cheie pe care îl joacă organizațiile internaționale, organismele regionale și ONG-urile, cum ar fi Comitetul Internațional al Crucii Roșii, Înaltul Comisar al ONU pentru Refugiați (ICNUR) și Agenția ONU de Ajutorare și Lucrări pentru Refugiații Palestinieni din Orientul Apropiat (UNRWA), precum și Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (OHCHR) și raportorul special al ONU pentru drepturile omului în cazul migranților; invită Comisia și statele membre să crească sprijinul financiar și politic acordat acestor organizații și entități;

32. solicită UE să includă diaspora, comunitățile afectate, organizațiile conduse de refugiați și migranți, îndeosebi cele conduse de femei, precum și pe reprezentanții societății civile în elaborarea, punerea în aplicare și evaluarea proiectelor desfășurate în țări terțe;

o

o o

33. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 19 mai 2021

P9_TA(2021)0243

Rapoartele pe 2019 și 2020 privind Turcia**Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la Rapoartele Comisiei pe 2019 și 2020 privind Turcia (2019/2176(INI))**

(2022/C 15/08)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2020 privind politica de extindere a UE (COM(2020)0660), însoțită de Raportul pe 2020 privind Turcia (SWD(2020)0355),
- având în vedere Cadrul de negociere cu Turcia din 3 octombrie 2005 și faptul că, așa cum este cazul pentru toate țările candidate, aderarea Turciei la UE depinde de respectarea deplină a criteriilor de la Copenhaga, precum și necesitatea de a-și normaliza relațiile cu toate statele membre ale UE, inclusiv cu Republica Cipro,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 29 mai 2019 privind politica de extindere a UE (COM(2019)0260), însoțită de Raportul pe 2019 privind Turcia (SWD(2019)0220),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 5 februarie 2020 intitulată „Consolidarea procesului de aderare – O perspectivă credibilă de aderare la UE pentru Balcanii de Vest” (COM(2020)0057),
- având în vedere Declarația Comunității Europene de atunci și a statelor sale membre din 21 septembrie 2005, în urma declarației făcute de Turcia la semnarea, la 29 iulie 2005, a Protocolului de la Ankara, care cuprinde o dispoziție potrivit căreia recunoașterea tuturor statelor membre este o componentă necesară a negocierilor, și având în vedere necesitatea ca Turcia să procedeze la normalizarea relațiilor sale cu toate statele membre și să pună pe deplin în aplicare Protocolul adițional pentru a extinde Acordul de la Ankara la toate statele membre, prin eliminarea tuturor obstacolelor din calea liberei circulații a mărfurilor, inclusiv a restricțiilor legate de mijloacele de transport, fără prejudecăți sau discriminare,
- având în vedere articolul 46 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care prevede că părțile contractante se angajează să se conformeze hotărârilor definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) în litigiile în care ele sunt părți și, prin urmare, obligația Turciei de a pune în aplicare toate hotărârile instanțelor europene, inclusiv ale CEDO,
- având în vedere concluziile Consiliului din 26 iunie 2018 și din 18 iunie 2019 privind extinderea și procesul de stabilizare și de asociere, concluziile Consiliului din 15 iulie și din 14 octombrie 2019 privind activitățile ilegale de foraj ale Turciei în zona de est a Mării Mediterane, concluziile Consiliului European din 12 decembrie 2019, din 1 și 2 octombrie și din 15 și 16 octombrie 2020, având în vedere declarația miniștrilor de externe ai UE din 15 mai 2020 și videoconferința lor din 14 august 2020 cu privire la situația din estul Mării Mediterane, rezultatul reuniunii informale a miniștrilor de externe ai UE de la Gymnich, din 28 august 2020, precum și concluziile anterioare relevante ale Consiliului și ale Consiliului European,
- având în vedere declarația UNESCO din 10 iulie 2020 referitoare la Hagia Sofia, Istanbul,
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 22 martie 2021 privind situația relațiilor politice, economice și comerciale UE-Turcia (JOIN(2021)0008),
- având în vedere raportul Comisarului pentru drepturile omului al Consiliului Europei din 19 februarie 2020, în urma vizitei sale în Turcia, în perioada 1-5 iulie 2019,
- având în vedere rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU (CSONU) privind Cipru, în special Rezoluția 550 (1984) și Rezoluția 789 (1992),
- având în vedere Declarația UE-Turcia din 18 martie 2016,

Miercuri, 19 mai 2021

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 aprilie 2020 – Al patrulea raport anual privind Instrumentul pentru refugiații din Turcia (COM(2020)0162),
 - având în vedere că, în clasamentul mondial al libertății presei din 2020, publicat de organizația Reporteri fără frontiere, Turcia s-a clasat pe locul 154 din 180 de țări, și având în vedere raportul pe 2020 al Indicelui de transformare al Fundației Bertelsmann privind Turcia,
 - având în vedere Rezoluția din 15 aprilie 2015 referitoare la centenarul Genocidului armean ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizele Comisiei de la Veneția din cadrul Consiliului Europei, în special cele din 10-11 martie 2017, referitoare la modificările Constituției adoptate de Marea Adunare Națională la 21 ianuarie 2017 și care trebuie supuse unui referendum național, la 16 aprilie 2017, la măsurile din recente decrete-lege de urgență privind libertatea presei și îndatoririle, competențele și funcționarea tribunalelor penale de pace, din 6-7 octombrie 2017 referitoare la dispozițiile Decretului-lege de urgență nr. 674 din 1 septembrie 2016 care privesc exercitarea democrației locale în Turcia, din 9-10 decembrie 2016 privind Decretele-lege de urgență nr. 667-676 adoptate în urma loviturii de stat eșuate din 15 iulie 2016 și din 14-15 octombrie 2016 privind suspendarea articolului 83 al doilea paragraf din Constituție (inviolabilitatea parlamentară),
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Turcia, în special cea din 13 martie 2019 referitoare la Raportul Comisiei pe 2018 privind Turcia ⁽²⁾, cea din 19 septembrie 2019 referitoare la situația din Turcia, în special la îndepărtarea din funcție a primarilor aleși ⁽³⁾, cea din 24 octombrie 2019 referitoare la operațiunea militară turcă din nord-estul Siriei și consecințele ei ⁽⁴⁾ și cea din 17 septembrie 2020 referitoare la pregătirea reuniunii extraordinare a Consiliului European axate pe escaladarea periculoasă a tensiunilor și rolul Turciei în estul Mării Mediterane ⁽⁵⁾ și cea din 26 noiembrie 2020 referitoare la escaladarea tensiunilor în Varosha în urma acțiunilor ilegale ale Turciei și necesitatea urgentă de a relua discuțiile ⁽⁶⁾,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru petiții,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0153/2021),
- A. întrucât Turcia este legată de UE printr-un acord de asociere din 1964 ⁽⁷⁾ și întrucât în 1995 a fost instituită o uniune vamală; întrucât Consiliul European a acordat Turciei statutul de țară candidată în decembrie 1999 și întrucât negocierile de aderare au fost deschise în 2005; întrucât, Turcia a beneficiat, în consecință, din 1999, de modelul de relații cel mai ambițios și reciproc exigent pe care UE îl poate oferi unei țări terțe, adică de statutul de țară candidată pentru a deveni stat membru; întrucât, în calitate de țară candidată și partener important al UE, se așteaptă ca Turcia să respecte și să susțină criteriile de la Copenhaga și să mențină cele mai înalte standarde în materie de democrație, respectarea drepturilor omului și a statului de drept, inclusiv respectarea convențiilor internaționale la care a aderat UE; întrucât acest lucru presupune necesitatea unui angajament concret, în cadrul unui proces de aderare avansat, față de reformele necesare în temeiul diferitelor capitole care sunt deschise și, prin urmare, necesitatea de a se alinia progresiv la acquis-ul UE și de a se apropia, sub toate aspectele, de valorile, interesele, standardele și politicile UE; întrucât statutul de țară candidată implică necesitatea de a urmări și de a menține relații de bună vecinătate cu UE și cu statele sale membre, fără discriminare; întrucât, în calitate de țară candidată și în cadrul procesului de aderare, Turcia a efectuat o serie de reforme importante care, pentru o anumită perioadă, au oferit speranța progresului în direcția dobândirii statutului de membru al UE; întrucât, în toți acești ani, procesul de aderare a fost susținut puternic de UE, atât din punct de vedere politic, cât și financiar;
- B. întrucât respectarea principiilor statului de drept și a dreptului internațional, inclusiv, în special, separarea puterilor și lupta împotriva corupției și a criminalității organizate, libertatea de asociere și dreptul la protest pașnic, libertatea de exprimare și drepturile minorităților etnice și ale altor minorități și comunități reprezintă o componentă esențială a bunelor relații între UE și Turcia;

⁽¹⁾ JO C 328, 6.9.2016, p. 2.

⁽²⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 58.

⁽³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0017.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0049.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0230.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0332.

⁽⁷⁾ Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia din 12 septembrie 1963 (JO L 361, 31.12.1977, p. 29).

Miercuri, 19 mai 2021

- C. întrucât analiza rapoartelor Comisiei privind Turcia începând din 2014, în special, a rapoartelor din 2019 și 2020, arată că guvernul Turciei s-a îndepărtat, din nefericire, tot mai mult și rapid de valorile UE și de cadrul normativ al acesteia, în mod contrar față de ce s-ar aștepta de la o țară candidată, nu numai prin regresul democratic intern, ci și prin mișcări de politică externă agresive, inclusiv prin acțiuni ilegale împotriva statelor membre ale UE; constată că aceste rapoarte afirmă că Turcia nu a pus în aplicare recomandările din rapoartele anterioare, subliniind lipsa angajamentului din partea Turciei și punând sub semnul întrebării dorința ei de a adera; întrucât alte instituții internaționale relevante, cum ar fi Consiliul Europei și organizațiile internaționale pentru apărarea drepturilor omului și-au împărtășit, de asemenea, îngrijorarea și evaluarea critică a regresului general din Turcia; întrucât acest fapt este reflectat, de asemenea, în numărul tot mai mare de cauze și hotărâri critice pronunțate de CEDO; întrucât acest regres a fost observat în trei domenii principale: deteriorarea statului de drept și a drepturilor fundamentale, cadrul instituțional și reformele conexe, precum și o politică externă tot mai conflictuală și înclinată către opțiuni militare, în locul dialogului și al diplomației; întrucât, în toate aceste trei domenii, au existat divergențe clare față de standardele, politicile și interesele UE;
- D. întrucât, în raportul său anual anterior, Parlamentul și-a subliniat îngrijorarea cu privire la evoluțiile din Turcia și la regresele grave și a solicitat Turciei să se abțină de la orice acțiuni care ar încălca suveranitatea și drepturile suverane ale statelor membre ale UE, precum și de la orice provocări care ar afecta perspectiva unui dialog constructiv și sincer; și a invitat Comisia și statele membre să suspende în mod oficial negocierile de aderare cu Turcia, în conformitate cu cadrul de negociere; întrucât Parlamentul rămâne, cu toate acestea, angajat în dialogul democratic și politic cu Turcia; întrucât Parlamentul a solicitat, în mod repetat, deschiderea capitolului 23 privind sistemul judiciar și drepturile fundamentale și a capitolului 24 privind justiția, libertatea și securitatea, într-un moment în care guvernul turc s-a angajat să realizeze reforme serioase; întrucât Parlamentul a redus substanțial asistența de preaderare pentru Turcia, având în vedere regresul democratic și incapacitatea acesteia de a respecta statul de drept; întrucât Comisia a indicat că, în ceea ce privește resursele financiare pentru programele din Turcia, UE oferă în prezent minimumul necesar de sprijin pentru societatea civilă și părțile interesate relevante, cum ar fi jurnaliștii și apărătorii drepturilor omului;
- E. întrucât, în ciuda acestei poziții de principiu a Parlamentului și a tuturor circumstanțelor actuale, Consiliul European a oferit Turciei, în concluziile sale din 1 și 2 octombrie 2020, o agendă pozitivă reînnoită și amplă, cu condiția ca Turcia să mențină eforturile constructive de a înceta activitățile ilegale față de Grecia și Cipru, să fie făcute concesii reciproce, să fie reduse tensiunile și să înceteze comportamentul agresiv, într-o nouă încercare de a restabili relațiile noastre; întrucât, în aceleași concluzii, Consiliul European a subliniat că, în cazul unor noi acțiuni unilaterale sau provocări prin care Turcia încalcă dreptul internațional, UE va utiliza toate instrumentele și opțiunile de care dispune, inclusiv în conformitate cu articolul 29 din Tratatul privind Uniunea Europeană și cu articolul 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru a-și apăra interesele și pe cele ale statelor sale membre și pentru a lua decizii, după caz; întrucât Turcia a convenit recent să reia discuțiile preliminare cu Grecia pentru a încerca să abordeze chestiunile nesoluționate care afectează relațiile dintre Turcia și Grecia și drepturile suverane ale Greciei; întrucât aceasta este o evoluție pozitivă care ar putea marca începutul unei noi perioade de dialog și cooperare între Turcia și UE și statele sale membre; întrucât mai multe măsuri și inițiative pozitive și, mai presus de toate, acțiuni reale, dincolo de declarații, ale Turciei ar contribui în mare măsură la o înțelegere reînnoită cu privire la viitorul relațiilor bilaterale; întrucât, în aceste condiții, este important să se promoveze consolidarea încrederii și un domeniu de reflecție mai larg cu privire la viitorul relațiilor dintre Turcia și UE și să se permită diplomației să răspundă aspirațiilor și așteptărilor în ceea ce privește relațiile UE-Turcia, menținând, în același timp, un grad ridicat de vigilență și dialog cu privire la situația drepturilor omului în Turcia;

Evaluarea generală a procesului de aderare

1. constată cu profundă îngrijorare că, în ultimii ani, deși Turcia este țară candidată, guvernul său a urmărit o distanțare continuă și din ce în ce mai accentuată de valorile și standardele UE; constată că, în plus, acțiunile unilaterale din estul Mării Mediterane, precum și declarațiile ferme și uneori provocatoare împotriva UE și a statelor sale membre au adus relațiile UE-Turcia la un nivel minim istoric, deteriorându-se într-o asemenea măsură încât ambele părți trebuie să reevalueze profund situația actuală a acestor relații și cadrul lor, pentru a restabili dialogul într-un context de încredere și cooperare reciprocă și pentru a soluționa în mod eficace cauzele profunde ale conflictelor actuale;

Miercuri, 19 mai 2021

2. ia act de faptul că lipsa voinței politice a Turciei de a realiza reformele necesare în cadrul procesului de aderare și incapacitatea sa de a răspunde preocupărilor serioase ale UE cu privire la statul de drept și la drepturile fundamentale au afectat profund și negativ procesul de aderare și perspectivele acestuia și au făcut ca relațiile dintre UE și Turcia să devină din ce în ce mai tranzacționale și influențate de circumstanțe care nu mai reflectă formatul inițial prevăzut pentru alinierea treptată și progresivă la criteriile de referință prestabilite; constată că, prin urmare, în cadrul negocierilor de aderare, doar 16 dintre cele 35 de capitole au fost deschise și un singur capitol a fost închis provizoriu; subliniază, prin urmare, că, în condițiile actuale, negocierile de aderare a Turciei au ajuns, în mod efectiv și regretabil, într-un punct mort;

3. este profund îngrijorat de faptul că, de-a lungul anilor, lipsa progreselor în materie de convergență ale Turciei s-a transformat într-o retragere completă, marcată de un regres accentuat în trei domenii principale: (i) regrese în ceea ce privește statul de drept și drepturile fundamentale, (ii) adoptarea unor reforme instituționale regresive și (iii) urmărirea unei politici externe conflictuale și ostile, inclusiv față de UE și statele sale membre, în special față de Grecia și Cipru; își exprimă, de asemenea, îngrijorarea cu privire la faptul că acest regres a fost însoțit din ce în ce mai mult de un discurs anti-UE explicit și uneori agresiv, afișat de funcționari la nivel înalt, inclusiv de președinte, și amplificat în țară de instituțiile de mass-media progubernamentale; invită, în acest context, Turcia să reevalueze și să demonstreze în mod credibil sinceritatea angajamentului său față de relațiile mai apropiate cu Uniunea Europeană și calea UE, aceasta fiind o componentă indispensabilă a viabilității întregului proces de aderare;

4. subliniază că niciun stimulent pe care UE l-ar putea oferi nu poate înlocui voința politică atât de necesară în Turcia pentru a asigura respectarea democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale și pentru a deveni, în final, membră a UE; reamintește că procesul de aderare este un proces bazat pe merit, condiționat de progrese obiective și de un angajament concret față de criteriile de la Copenhaga, de bunele relații de vecinătate cu statele membre ale UE și de valorile UE; recunoaște strategia permanentă de deschidere și bunăvoință adoptată de UE, care s-a materializat recent în agenda pozitivă reînnoită, prezentată de Consiliul European în octombrie 2020; recunoaște, de asemenea, eforturile diplomatice depuse în prezent de UE pentru a relansa capacitatea unui dialog real și eficace cu Turcia;

5. recunoaște că lipsa rezultatelor în cadrul unui proces de aderare tot mai stagnant a contribuit la o extenuare resimțită de ambele părți, la o detașare treptată și la o nepăsare crescândă a autorităților turce față de rezultatele procedurii Comisiei de monitorizare a progreselor și de rezoluțiile Parlamentului; reamintește, în acest context, că Consiliul a continuat să blocheze deschiderea capitolului 23 privind sistemul judiciar și drepturile fundamentale și a capitolului 24 privind justiția, libertatea și securitatea, într-un moment în care guvernul turc se angajase să realizeze reforme serioase (deși nu le-a realizat niciodată) și ar fi putut utiliza repere clare; subliniază, cu toate acestea, că blocarea de către Consiliu nu poate fi o scuză a regreselor suferite în ultimii ani; consideră că procesul de aderare a devenit un scop în sine;

6. regretă că, de la ultimul raport al Parlamentului, situația, departe de a se îmbunătăți, s-a deteriorat și mai mult cu privire la politicile interne, instituționale și externe; insistă, prin urmare, cu fermitate că, dacă tendința negativă actuală nu este urgent și consecvent inversată, Comisia ar trebui să recomande, în conformitate cu Cadrul de negociere din octombrie 2005, suspendarea oficială a negocierilor de aderare cu Turcia, pentru ca ambele părți să revizuiască, în mod realist și printr-un dialog structurat și amplu la nivel înalt, relevanța actualului cadru și funcționalitatea lui sau, dacă este necesar, să exploreze posibile noi modele pentru relațiile viitoare; recunoaște că, în orice caz, negocierile ar trebui să se desfășoare cu bună-credință și nu ar trebui să fie deturnate sau anulate din motive pur culturale sau religioase;

7. regretă lipsa actuală de înțelegere dintre UE și Turcia, dar își reafirmă convingerea fermă că Turcia este o țară de importanță strategică din punct de vedere politic, economic și al politicii externe, un partener esențial pentru stabilitatea întregii regiuni și un aliat cu care UE dorește să urmărească cele mai bune relații posibile, inclusiv în cadrul NATO și în vederea creării unui mediu stabil și sigur în estul Mării Mediterane, bazat pe un bun dialog, angajament, respect și încredere reciprocă; își reafirmă interesul pentru alinierea strategică și cooperarea constructivă, bazate pe valori și interese comune, în domenii precum politica externă și securitatea, economia, comerțul, migrația, schimbările climatice și digitalizarea; își exprimă dezamăgirea cu privire la faptul că toate aceste perspective ale unei relații pozitive sunt afectate de actuala politică a conducerii Turciei, inclusiv prin atitudinea destabilizatoare a Turciei în regiune și prin acțiunile unilaterale ale acesteia, prin care ignoră dreptul internațional;

Miercuri, 19 mai 2021

8. își exprimă voința de a consolida și aprofunda cunoașterea și înțelegerea reciprocă dintre societățile statelor membre ale UE și societatea turcă, promovând creșterea culturală și schimburile socioculturale și combătând toate manifestările prejudecăților sociale, religioase, etnice sau culturale și intoleranța; reafirmă cu fermitate că Uniunea Europeană și statele sale membre sunt, în primul rând, prieteni și parteneri ai Turciei și ai poporului turc, cu care Europa împărtășește legături comerciale, culturale și istorice profunde; își exprimă angajamentul deplin de a sprijini în continuare societatea civilă independentă a Turciei, indiferent de circumstanțele și cadrul relațiilor din viitor; consideră, cu toate acestea, că procesul de aderare rămâne instrumentul cel mai puternic de exercitare a unei presiuni normative și a unui dialog constructiv cu guvernul Turciei, fiind, de asemenea, cel mai bun cadru de susținere a aspirațiilor democratice și pro-europene ale societății turce și de promovare a convergenței cu UE și cu statele sale membre în materie de politici și standarde, inclusiv în ceea ce privește drepturile fundamentale și valorile democratice; subliniază că o relație pur tranzacțională nu va contribui la progresul Turciei către un model mai democratic și deschis și că acesta din urmă va necesita voința politică la cel mai înalt nivel politic;

9. în acest context, subliniază importanța asigurării, în paralel cu o capacitate de dialog la nivel instituțional, a unor legături funcționale strânse cu societatea turcă; îndeamnă, prin urmare, Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să acorde prioritate societății civile dinamice a Turciei și eforturilor sale pro-democrație, și să continue sprijinirea organizațiilor societății civile turce, prin intermediul instrumentelor financiare relevante, inclusiv a Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA), întrucât aceste organizații ar putea contribui la generarea voinței politice necesare construirii unor baze solide pentru procesul de integrare în UE; solicită din nou, în acest context, ca finanțarea IPA a reformelor politice din Turcia să fie gestionată de UE și să continue să se concentreze pe promovarea dialogului și pe sprijinirea societății civile, a actorilor nestatali și a contactelor interpersonale, atât timp cât țara nu înregistrează niciun progres în ceea ce privește democrația, statul de drept și drepturile omului; încurajează un mecanism de dialog constructiv nou și imediat cu societatea civilă turcă pentru consolidarea încrederii reciproce și susținerea aspirațiilor democratice și proeuropene ale societății turce, sprijinind schimburile, în special, privind democratizarea, drepturile omului, statul de drept, buna guvernare, dezvoltarea durabilă, tranziția verde și cea digitală, bazându-se totodată pe finanțări adecvate ale UE în vederea obținerii unor rezultate eficiente; solicită Comisiei și SEAE să continue să susțină tinerii din Turcia, prin intermediul instrumentelor financiare relevante și prin extinderea participării la programul Erasmus+ și bursele Jean Monnet, cu scopul de a sprijini, printre altele, cooperarea în domeniul cercetării și lupta comună împotriva schimbărilor climatice, protecția mediului și capacitatea femeilor în societate și în mediul de afaceri;

Statul de drept și drepturile fundamentale

10. este profund preocupat de regresul grav în domeniul libertăților fundamentale, care dezvăluie situația dezastruoasă a drepturilor omului din Turcia și erodarea continuă a democrației și a statului de drept, cu încălcarea criteriilor de la Copenhaga;

11. consideră că domeniul crucial al drepturilor și libertăților fundamentale, care se află în centrul procesului de aderare, nu poate fi disociat și izolat de relațiile globale și că acesta rămâne principalul obstacol în calea progresului pe orice agendă pozitivă care ar putea fi oferită Turciei și care ar trebui să fie condiționată, de asemenea, de respectarea deplină a dreptului internațional și a principiului fundamental al relațiilor de bună vecinătate și al cooperării regionale;

12. subliniază că deteriorarea libertăților fundamentale în Turcia datează dinaintea stării de urgență instalate după tentativa de lovitură de stat din 2016, pe care o condamnă din nou în mod ferm; consideră că pot fi justificate măsuri extraordinare în împrejurări excepționale, cum ar fi o tentativă de lovitură de stat, dar că acestea trebuie să fie proporționale și să rămână limitate în timp și amploare; ia act cu profundă îngrijorare de faptul că, în pofida ridicării oficiale a stării de urgență în iulie 2018, au fost integrate în lege numeroase dispoziții juridice și elemente restrictive din starea de urgență și că, prin urmare, impactul acesteia asupra democrației și a drepturilor fundamentale continuă să se resimtă puternic, în ciuda faptului că amenințarea existențială a dispărut, din fericire, cu mult timp în urmă;

13. regretă profund că această formă represivă de reglementare a devenit, în prezent, o politică de stat deliberată, implacabilă, sistematică, care se aplică tuturor activităților critice, cum ar fi activismul politic pașnic privind probleme de interes pentru kurzi și aleviți, protestele și demonstrațiile pașnice organizate de foști lucrători din sectorul public, de militanții pentru drepturile femeii și ale persoanelor LGTBI și de victimele stării de urgență, sau chiar unor evenimente petrecute înainte de tentativa de lovitură de stat, cum ar fi protestele din parcul Gezi;

Miercuri, 19 mai 2021

14. regretă că actualele dispoziții antiteroriste extrem de ample și abuzul de măsuri antiteroriste au devenit coloana vertebrală a acestei politici statale de reprimare a drepturilor omului și a oricărei voci critice din țară, în complicitatea unei ramuri judiciare care nu poate sau nu dorește să înfrâneze abuzurile la adresa ordinii constituționale; regretă că acest concept larg de terorism contravine principiului de bază al responsabilității individuale, prin acuzații generice colective; observă, cu mare îngrijorare, continuarea încarcerării în masă a persoanelor, inclusiv a jurnaliștilor, a apărătorilor drepturilor omului și a oponentilor politici, condamnați sau supuși măsurii de arestare preventivă pentru acuzații legate de terorism, în special legate de presupusa apartenență la o organizație teroristă, pe baza unor dovezi insuficiente; este extrem de îngrijorat că, astfel cum s-a menționat în timpul adoptării evaluării periodice universale, autoritățile din Turcia nu au planuri de revizuire suplimentară a Legii de combatere a terorismului; prin urmare, îndeamnă Turcia să își alinieze legislația de combatere a terorismului la standardele internaționale, cu scopul de a asigura apărarea eficace a drepturilor și libertăților fundamentale, precum și proporționalitatea și egalitatea în fața legii; recunoaște că Turcia are preocupări legitime legate de securitate și dreptul de a combate terorismul; subliniază totuși că trebuie să facă acest lucru respectând pe deplin statutul de drept, drepturile omului și libertățile fundamentale; condamnă, încă o dată, în mod ferm și neechivoc, atacurile teroriste violente ale Partidului Muncitoresc din Kurdistan (PKK), care din 2002 se află pe lista de organizații teroriste a UE; transmite sincere condoleanțe publicului turc și, în special, familiilor celor 13 cetățeni turci uciși în atacul terorist din Gara, Irak, în februarie 2021;

15. regretă profund că dispozițiile și măsurile de combatere a terorismului ale Turciei au menținut numeroase restricții din starea de urgență și, astfel, își continuă efectele adverse asupra drepturilor omului și libertăților fundamentale, inclusiv prin restricționarea respectării garanțiilor procedurale, prin prelungirea duratei arestării preventive și prin permiterea continuării concedierilor funcționarilor publici, din cauza preinselor legături cu organizațiile teroriste;

16. este profund îngrijorat de faptul că mișcarea extremistă de dreapta Ülkücü, cunoscută și sub denumirea de „Lupii cenușii”, care are legături strânse cu partidul de coaliție MHP (Partidul mișcării naționaliste) aflat la guvernare, se răspândește atât în Turcia, cât și în statele membre ale UE; invită UE și statele sale membre să analizeze posibilitatea de a adăuga „Lupii cenușii” pe lista UE a organizațiilor teroriste, să interzică asociațiile și organizațiile afiliate din țările UE, să monitorizeze atent activitățile acestora și să-i combată influența, aceasta constituind o amenințare îndeosebi pentru persoanele de origine kurdă, armeană sau greacă și pentru oricine este considerat de către această organizație un adversar;

17. consideră că erodarea statului de drept și lipsa sistematică de independență a sistemului judiciar reprezintă în continuare două dintre cele mai presante și îngrijorătoare probleme; condamnă intensificarea supravegherii din partea executivului și a presiunii politice, care afectează activitatea judecătorilor, a procurorilor, a avocaților și a barourilor; este profund îngrijorat de problemele structurale care se agravează, legate de lipsa independenței instituționale a sistemului judiciar în favoarea puterii executive; subliniază că lipsa independenței sistemului judiciar, împreună cu efectul de intimidare al concedierilor în masă efectuate de guvern în ultimii ani, constituie amenințări grave la adresa statului de drept și subminează capacitatea sistemului judiciar, în ansamblu, de a asigura o cale de atac eficientă în cazul încălcărilor drepturilor omului, atât cu privire la măsurile adoptate în starea de urgență, cât și în general; subliniază cu regret că, în acest context, strategia de reformă judiciară și cele trei pachete legislative ulterioare nu vor putea îndeplini obiectivele declarate, în special dacă acestea nu se concretizează în schimbări efective ale comportamentului procurorilor și dacă hotărârile instanțelor continuă să fie contrare standardelor internaționale; subliniază că este necesară urgent o reformă serioasă a ramurilor legislative și judiciare ale puterii cu scopul de a îmbunătăți accesul la sistemul de justiție, a spori eficacitatea acestuia și a asigura o mai bună protecție a dreptului la judecată în termen rezonabil;

18. condamnă demiterea, transferul pe scară largă și îndepărtarea forțată a aproximativ 30 % dintre judecătorii și procurorii turci, ceea ce provoacă un nivel îngrijorător de intimidare, autocenzură și o scădere a calității generale a hotărârilor judecătorești; reamintește că orice concedieri și numiri în sistemul judiciar ar trebui să fie supuse unui control deosebit de exigent, că ar trebui să se interzică puterii executive să intervină sau să încerce să exercite influență asupra sistemului judiciar și că numirile judecătorilor ar trebui să respecte principiul independenței și pe cel al imparțialității; regretă profund că, în timpul adoptării rezultatului evaluării periodice universale din octombrie 2020, Turcia a refuzat să accepte recomandările de a introduce un amendament la Constituție, astfel încât Consiliul Judecătorilor și Procurorilor (Hâkimler ve Savcılar Kurulu – HSK) să devină independent de puterea executivă; solicită abordarea deficiențelor din structura și procesul de selectare a membrilor acestui Consiliu, cu scopul de a asigura independența acestuia și de a pune capăt deciziilor sale arbitrare;

Miercuri, 19 mai 2021

19. este profund îngrijorat de situația avocaților din Turcia, deoarece, în ultimii ani, sute dintre aceștia au fost și sunt în continuare hărțuiți, arestați, urmăriți penal și condamnați în legătură cu activitățile lor profesionale și pentru reprezentarea clienților lor; împărtășește preocupările evidențiate în avizul Comisiei de la Veneția, adoptat în octombrie 2020 cu privire la modificările din iulie 2020 la Legea privind avocații din 1969, în special cu privire la crearea mai multor barouri în același oraș; subliniază că acest lucru va conduce la continuarea politizării profesiei juridice, antrenând incompatibilitatea cu cerința de imparțialitate a profesiei juridice și punând în pericol independența avocaților; consideră că această reformă juridică ar putea fi o lovitură suplimentară dată funcționării sistemului judiciar și o tentativă de a priva de putere barourile existente și de a eradica vocile critice rămase; îndeamnă autoritățile turce să respecte independența avocaților și să le permită să își desfășoare liber activitatea, în conformitate cu standardele internaționale în materie de drepturi ale omului; solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor avocaților care sunt reținuți exclusiv pentru exercitarea profesiei juridice;

20. regretă decesul avocatei Ebru Timtik după 238 de zile de grevă a foamei, prin care a solicitat un proces echitabil, în urma condamnării sale pentru pretinsa apartenență la o organizație teroristă, în timp ce recursul său se afla pe rolul Curții de Casație; reamintește că aceasta este al patrulea deținut care decedează în 2020 ca urmare a grevei foamei pentru a solicita un proces echitabil, după decesul lui Helin Bölek și cel al lui İbrahim Gökçek, doi muzicieni din trupa Grup Yorum, și după decesul lui Mustafa Koçak; se așteaptă ca procesul în curs împotriva a trei funcționari ai poliției acuzați că ar fi ucis un avocat kurd pentru drepturile omului, Tahir Elçi, să dezvăluie în cele din urmă împrejurările complete ale decesului acestuia și să facă dreptate în acest caz;

21. este profund îngrijorat de faptul că sistemul judiciar turc și guvernul Turciei nu iau în considerare deciziile CEDO și de nerespectarea tot mai frecventă de către instanțele inferioare a hotărârilor Curții Constituționale; recunoaște că au existat cazuri în care sistemul judiciar turc a efectuat rejudecarea prizonierilor în urma unei hotărâri a CEDO; constată totuși cu regret că aceste rejudecări nu îndeplinesc adesea standardele recunoscute la nivel internațional privind un proces echitabil, cum ar fi cazul lui İlhan Sami Çomak; invită Turcia să asigure respectarea deplină a Convenției europene a drepturilor omului, precum și a hotărârilor și deciziilor relevante ale CEDO, și să coopereze cu Consiliul Europei în vederea consolidării statului de drept, a democrației și a drepturilor fundamentale; speră că CEDO va putea să asigure prioritatea și accelerarea pronunțării hotărârilor în numeroase cauze turce aflate pe rolul său, inclusiv cauza jurnalistei Hanım Büşra Erdal; salută recenta hotărâre a CEDO în cauza remarcabilului scriitor Ahmet Altan, care era pendinte din 2017 și care a stabilit că au existat, printre altele, încălcări ale drepturilor acestuia la libertate și securitate, precum și la libertatea de exprimare; salută eliberarea sa ulterioară din închisoare după ce Curtea de Casație din Turcia a anulat hotărârea pronunțată împotriva sa și solicită încă o dată autorităților turce competente să aplice rapid toate celelalte hotărâri ale CEDO; constată că sistemul judiciar turc ignoră și deciziile adoptate de mecanismele ONU, cum ar fi Comitetul ONU pentru Drepturile Omului și Grupul de lucru privind detenția arbitrară;

22. deplânge condițiile de detenție a lui Fabien Azoulay, un resortisant francez arestat și condamnat în Turcia, deținut de peste patru ani, cel mai recent în închisoarea Giresun, unde a fost supus violenței fizice și maltratării repetate, precum și încercărilor de a-l forța să se convertească la Islam; condamnă cu fermitate motivele homofobe și antisemite care stau la baza maltratării sale repetate; îndeamnă autoritățile turce să ia fără întârziere toate măsurile necesare pentru a-i asigura protecția și transferul în țara sa de origine;

23. regretă lipsa unei căi de atac eficiente în cazul concedierilor la scară largă care afectează numeroase persoane, printre care peste 152 000 de funcționari publici, inclusiv profesori, medici, cadre universitare, avocați, judecători și procurori, care au fost concediați și cărora li s-a interzis definitiv să lucreze în sectorul public sau chiar să-și exerseze profesia; subliniază că numeroase dintre aceste concedieri continuă să aibă efecte devastatoare asupra persoanelor vizate, precum și asupra familiilor acestora, inclusiv un stigmat social și profesional de durată; are mari îndoieli cu privire la funcționarea eficientă a Comisiei de anchetă privind măsurile legate de starea de urgență (CoSEM) ca măsură corectivă internă, din cauza lipsei sale de independență și de imparțialitate și de eficiență; observă că anulările arbitrare de pașapoarte, în ciuda existenței unor îmbunătățiri treptate, rămân o constrângere majoră nejustificată asupra libertății de circulație a persoanelor vizate; invită autoritățile turce să respecte dreptul persoanelor concediate la apărare și să asigure o procedură de evaluare în conformitate cu standardele internaționale;

24. este consternat de declarațiile reprezentanților la nivel înalt ai puterii executive și ai coaliției aflate la guvernare privind posibila reintroducere a pedepsei cu moartea, pe care Turcia a abolit-o în 2004; avertizează că o astfel de mișcare regretabilă nu numai că ar contraveni angajamentelor internaționale existente ale Turciei, dar ar fi și incompatibilă cu procesul de aderare la UE;

Miercuri, 19 mai 2021

25. reiterează importanța libertății și a independenței mass-mediei, ca una dintre valorile de bază ale UE și o piatră de temelie a democrației; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la măsurile disproporționate și arbitrare de restricționare a libertății de exprimare, a libertății mass-mediei și a accesului la informații în Turcia, unde legislația antiterorism este utilizată frecvent în mod abuziv cu scopul de a înăbuși criticile, pe fondul unei lipse sufocante a pluralismului mass-mediei; îndeamnă Turcia să garanteze în mod prioritar libertatea mass-mediei și libertatea de exprimare pe platformele de comunicare socială, inclusiv prin reformarea articolului 299 din Codul său penal (privind insultarea Președintelui), care este utilizat constant în mod abuziv pentru a-i persecuta pe scriitori, reporteri, jurnaliști și editori, precum și să elibereze și să achite imediat toți jurnaliștii, scriitorii, angajații din mass-media și utilizatorii platformelor de comunicare socială reținuți ilegal pentru exercitarea profesiei și a drepturilor lor civile; observă că, deși în ultimul an numărul jurnaliștilor aflați în închisoare a scăzut de la 160 la peste 70, acest număr rămâne extrem de ridicat și continuă să fie un motiv serios de îngrijorare, și că, mult prea frecvent, detențiile sunt nefondate; invită autoritățile turce să arate toleranță zero față de toate incidentele de abuz fizic și verbal la adresa ziaristilor și să permită redeschiderea instituțiilor de mass-media închise în mod arbitrar; este profund îngrijorat de decizia tribunalului provincial din Istanbul, la 20 octombrie 2020, de a anula achitarea anterioară și de a rejudeca cauza lui Erol Önderoğlu, reprezentantul asociației Reporteri fără frontiere Turcia, a apărătoarei drepturilor omului Şebnem Korur Fincancı și a scriitorului și jurnalistului Ahmet Nesin, care sunt acuzați de mai multe infracțiuni, inclusiv de propagandă teroristă, din cauza participării lor la o campanie de solidaritate cu un ziar, și se confruntă cu o pedeapsă de până la 14 ani și jumătate de închisoare;

26. este grav preocupat de impactul negativ pe care Legea din iulie 2020 privind „reglementarea publicațiilor pe internet și combaterea infracțiunilor comise prin intermediul acestor publicații” îl va avea asupra libertății de exprimare, deoarece impune noi obligații drastice platformelor sociale, oferă guvernului puteri foarte largi de a cenzura conținutul online și furnizează motive suplimentare pentru urmărirea penală a utilizatorilor platformelor de comunicare socială; observă ridicarea interzicerii site-ului Wikipedia, dar subliniază că peste 400 000 de site-uri rămân blocate și că sunt în vigoare mai multe restricții privind utilizarea platformelor de comunicare socială;

27. este profund îngrijorat de lipsa de independență și de imparțialitate a entităților publice, precum Consiliul Superior de Radio și Televiziune (RTÜK) și Agenția de Publicitate în Presă (BİK), care sunt utilizate ca instrument de suspendare, interzicere, amendare arbitrară sau reprimare financiară a instituțiilor de mass-media considerate a fi critice la adresa guvernului, permițând un control aproape absolut al mass-mediei; regretă anularea, în 2019, a peste 700 de autorizații de presă de către Direcția de comunicare a Președinției și dificultățile cu care se confruntă jurnaliștii locali și internaționali în exercitarea profesiei lor;

28. consideră laudabilă existența, în Turcia, a unei societăți civile dinamice, pluraliste, angajate și eterogene, în ciuda represiunii politice masive, deoarece aceasta reprezintă unul dintre puținele elemente de control asupra guvernului turc și are potențialul de a ajuta țara să facă față provocărilor sale politice și sociale profunde; este profund îngrijorat de regresele accentuate care afectează libertatea de întrunire și de asociere și denunță închiderea arbitrară a organizațiilor societății civile, inclusiv a organizațiilor neguvernamentale proeminente din domeniul drepturilor omului și al mass-mediei; condamnă, în acest context, noua Lege din decembrie 2020 privind prevenirea finanțării proliferării armelor de distrugere în masă, care acordă Ministerului de Interne al Turciei și președintelui o autoritate extinsă de a restricționa activitățile organizațiilor neguvernamentale, ale parteneriatelor de afaceri, ale grupurilor independente și ale asociațiilor și pare să aibă drept obiectiv să limiteze, să restricționeze și să controleze și mai mult societatea civilă; sprijină ferm apelul mai multor reprezentanți speciali ai ONU către guvernul Turciei de a revizui această legislație pentru a asigura respectarea obligațiilor internaționale ale Turciei în domeniul drepturilor omului; invită Turcia să considere vocile critice sau în dezacord, inclusiv apărătorii drepturilor omului, cadrele universitare și jurnaliștii, ca fiind contributory valoroși la dialogul social, și nu forțe destabilizatoare;

29. regretă deteriorarea masivă a libertății academice în Turcia, în special încălcările continue ale drepturilor asociației Cadrele universitare pentru pace, în ciuda deciziei din iulie 2019 a Curții Constituționale, precum și amendamentele la Legea privind Consiliul învățământului superior din Turcia, care adaugă măsuri restrictive suplimentare la cele aflate deja în vigoare;

30. condamnă reprimarea violentă de către autoritățile turce a protestelor legate de numirea de către guvern a rectorului Universității Boğaziçi; este consternat de detenția în masă a studenților, de utilizarea excesivă a forței de către poliție în demonstrații pașnice, de decizia guvernatorului de la Istanbul de a interzice în mod selectiv toate tipurile de reuniuni și demonstrații în zona din jurul universității, de descrierea protestatarilor — și anume studenți, absolvenți și cadre universitare — ca teroriști și de vizarea grupurilor LGBTI; invită Turcia să renunțe la acuzații și să elibereze persoanele reținute în mod arbitrar pentru că și-au exercitat dreptul la întrunire pașnică;

Miercuri, 19 mai 2021

31. îndeamnă Turcia să se abțină de la reținerea și urmărirea penală a jurnaliștilor și a apărătorilor drepturilor omului ca mijloc de a-i intimida sau de a-i descuraja să raporteze liber cu privire la chestiuni legate de drepturile omului; îndeamnă Turcia să ancheteze fără întârziere și în mod independent cazurile raportate de intimidare și hărțuire a apărătorilor drepturilor omului, a jurnaliștilor, a cadrelor universitare și a activiștilor societății civile și să îi tragă la răspundere pe cei responsabili pentru astfel de abuzuri;

32. este profund îngrijorat de atacurile și presiunile constante asupra partidelor de opoziție din Turcia, inclusiv de condamnarea membrilor opoziției sau abuzuri ale guvernului în exercițiu asupra resurselor financiare și a competențelor administrative ale statului, care subminează buna funcționare a unui sistem democratic; invită principalele partide din Turcia să își continue eforturile democratice și parlamentare de a promova calea europeană în cadrul legilor și al Constituției Turciei;

33. ia act cu mare îngrijorare de modul în care Partidul Democrat Popular (HDP), inclusiv organizațiile sale de tineret, au fost vizate în mod specific și continuu de autoritățile turce; condamnă cu fermitate punerea sub acuzare de procurorul Curții de Casație din Turcia la Curtea Constituțională în vederea dizolvării HDP și de interdicția politică impusă unui număr de peste 600 de membri ai HDP; subliniază că, pe lângă faptul că ar fi o greșeală politică gravă pe termen mediu, aceasta ar reprezenta o lovitură ireversibilă a pluralismului și a principiilor democratice, lăsând milioane de alegători din Turcia fără reprezentare; condamnă cu fermitate continuarea detenției, din noiembrie 2016, a foștilor copreședinți ai HDP, Figen Yüksekdağ și Selahattin Demirtaş, acesta din urmă fiind lider al opoziției și fost candidat la președinție, și a fostului primar al orașului Diyarbakır Gülten Kışanak; reamintește hotărârea CEDO din 20 noiembrie 2018 privind cauza Demirtaş, confirmată de hotărârea Marii Camere din 22 decembrie 2020, prin care se solicită autorităților turce să îl elibereze imediat; este consternat de nerespectarea continuă a acestei hotărâri obligatorii a CEDO; condamnă decizia recentă a celui de-al 46-lea Tribunal penal de primă instanță din Istanbul, Bakırköy, de a-l condamna pe Selahattin Demirtaş la trei ani și jumătate de închisoare pentru presupusa insultare a președintelui, una dintre cele mai lungi condamnări pronunțate vreodată pentru astfel de acuzații; regretă că, la 7 ianuarie 2021, cea de a 22-a Curte cu jurați de la Ankara a acceptat o altă punere sub acuzare împotriva unui număr total de 108 de politicieni, inclusiv a dlui Demirtaş și a dnei Yüksekdağ pentru presupusul lor rol în protestele de la Kobane din octombrie 2014, deși se bazează pe același set de fapte și incidente pe care Marea Cameră le-a considerat deja ca fiind motive insuficiente de detenție; condamnă utilizarea repetată a revocării statutului de parlamentar al deputaților din partidele de opoziție, care afectează grav imaginea parlamentului ca instituție democratică; este îngrijorat de faptul că Procurorul General din Ankara pregătește anchete pentru ridicarea imunităților parlamentare a încă nouă deputați ai HDP – inclusiv a actualului copreședinte al HDP Pervin Buldan, Meral Daniş Beştaş, Hakkı Saruhan Oluç, Garo Paylan, Hüda Kaya, Sezai Temelli, Serpil Kemalbay Pekgözegü, Pero Dündar și Fatma Kurtulan – astfel încât aceștia să poată fi urmăriți pentru rolul lor în protestele de la Kobane din 2014; evidențiază cazul lui Cihan Erdal, membru al aripii tinere a Partidului Verde/ Stânga din Turcia, care, în timp ce se afla temporar în vizită în Turcia pentru a-și vedea familia, a fost arestat și reținut la 25 septembrie 2020, pentru unicul motiv că a fost membru al Partidului Democrat Popular (HDP) cu șase ani înainte de arestarea sa; condamnă decizia de a-l priva pe deputatul HDP Ömer Faruk Gergerlioğlu de mandatul său parlamentar și imunitatea parlamentară, precum și arestarea sa ulterioară în incinta Marii Adunări Naționale a Turciei; consideră că această decizie reprezintă represalii pentru activismul său în domeniul drepturilor omului, inclusiv pentru faptul că acesta a adus în atenția parlamentului cazurile larg răspândite de percheziții și hărțuire în închisori și în arestul poliției și a inițiat o campanie pe platformele de comunicare socială împotriva acestora;

34. este profund îngrijorat de creșterea treptată a presiunii asupra principalului partid de opoziție (CHP) și asupra liderului acestuia, Kemal Kılıçdaroğlu, inclusiv de confiscarea broșurilor partidului prin hotărâre judecătorească, de cererea de ridicare a imunității liderului pe baza declarațiilor sale politice, de amenințările exprimate public împotriva lui sau chiar de atacurile fizice; își reiterează profunda îngrijorare cu privire la hărțuirea politică și judiciară continuă a lui Canan Kaftancıoğlu, președintele provinciei Istanbul al CHP, care a fost condamnat în septembrie 2019 la aproape 10 ani de închisoare într-un caz motivat politic, pentru care este pendinte o hotărâre a Curții Supreme, și care a fost pus sub acuzare în decembrie 2020 cu o pedeapsă de încă 10 ani într-un nou caz politic, care afectează, de asemenea, în paralel, patru jurnaliști ai cotidianului *Cumhuriyet*; salută faptul că deputatul CHP Enis Berberoğlu și-a recuperat locul și imunitatea parlamentară în temeiul unei a doua hotărâri a Curții Constituționale din 21 ianuarie 2021, întrucât hotărârea sa anterioară a fost ignorată de instanțele inferioare;

35. invită autoritățile relevante din Turcia să îi elibereze pe toți apărătorii drepturilor omului, ziariștii, avocații, cadrele universitare și alte persoane care au fost reținute în baza unor acuzații nefondate, și să le permită să își desfășoare activitatea fără amenințări sau impedimente, în toate circumstanțele; invită Comisia și statele membre să îmbunătățească protecția și sprijinul acordat apărătorilor drepturilor omului aflați în situații de risc în Turcia, inclusiv prin subvenții de urgență; condamnă decizia Curții de Apel Regionale din Istanbul de a menține pedepsele lungi cu închisoarea a patru apărători ai

Miercuri, 19 mai 2021

drepturilor omului în cauza Büyükada pentru acuzații legate de terorism, în ciuda lipsei oricăror dovezi de activitate infracțională și a faptului că s-a demonstrat în mod repetat netemeinicia acuzațiilor împotriva acestor pârâți, inclusiv prin propriile dovezi ale statului; consideră că acest caz este un alt exemplu al mediului ostil împotriva organizațiilor societății civile și al influenței recurente a discursului politic virulent care conduce la decizii judiciare discriminatorii; condamnă rearestarea scriitorului Ahmet Altan în noiembrie 2019, la numai o săptămână de la liberarea lui din închisoare după mai mult de trei ani în care a fost supus măsurii de arestare preventivă; este profund îngrijorat de hărțuirea lui Öztürk Türkdoğan, o personalitate renumită în domeniul drepturilor omului și copreședinte al İnsan Hakları Derneği [Asociația pentru Drepturile Omului (İHD)], care a fost recent arestat în timpul unui raid la domiciliu în legătură cu o anchetă clasificată și care a fost ulterior eliberat;

36. condamnă cu fermitate rearestarea lui Osman Kavala, o personalitate marcantă și respectată a societății civile, la numai câteva ore de la achitarea sa din februarie 2020, și detenția sa continuă de peste trei ani, pentru acuzații în mod evident false, ceea ce constituie un refuz flagrant de a respecta hotărârea definitivă a CEDO și apelurile ulterioare ale Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei; consideră că noua cauză și punerea sub acuzare a acestuia și a profesorului universitar american Henri Barkey – pentru un presupus spionaj și încercarea de a răsturna ordinea constituțională din Turcia – sunt nefondate, lipsite de orice dovezi și, prin urmare, motivate politic; este profund șocat de hotărârile recente ale instanțelor, cum ar fi hotărârea din 22 ianuarie 2021 a Curții de Apel din Istanbul, care anulează verdictul anterior de achitare și de hotărâre pronunțată în rejudecarea cauzei Parcului Gezi și hotărârea din 5 februarie 2021 a Curții de Apel din Istanbul de a fuziona această nouă cauză redeschisă cu cealaltă cauză privind spionajul, ignorând în totalitate verdictul CEDO; subliniază că CEDO a pronunțat deja un verdict în cauza Gezi și că, prin urmare, fuzionarea ambelor cauze face ca menținerea arestului preventiv să fie și mai absurdă și ilegală; este consternat de decizia Consiliului Judecătorilor și Procurorilor (HSK) de a-i ancheta pe cei trei judecători de la Înalta Curte Penală nr. 30 din Istanbul care, în februarie 2020, i-au achitat pe Kavala și pe ceilalți pârâți din procesul legat de protestele din Parcul Gezi din lipsă de probe; este consternat să constate că, pe de altă parte, fostul procuror general adjunct al Istanbulului, Hasan Yılmaz, responsabil pentru a doua punere sub acuzare a lui Kavala, a fost numit ulterior ministru-adjunct al justiției;

37. este profund îngrijorat de acuzațiile continue de arestări violente, bătăi, acte de tortură, rele tratamente și tratamente crude, inumane sau degradante în centrele polițienești și militare de detenție și în penitenciare, precum și de cazurile de dispariții forțate înregistrate în ultimii patru ani, de faptul că aceste acuzații nu sunt investigate în mod corespunzător de procurori și de cultura generalizată a impunității membrilor forțelor de securitate și a funcționarilor publici implicați; invită guvernul turc să clarifice în cele din urmă soarta sutelor de persoane dispărute și să dea în sfârșit un răspuns grupului Cumartesi Anneleri (Mamele de sâmbătă), care s-au reunit până acum de peste 800 de ori pentru a cere dreptate; îndeamnă autoritățile turce să ancheteze semnalările persistente și credibile de tortură și rele tratamente în custodie și să îi tragă la răspundere pe cei responsabili; invită Turcia să respecte o politică de toleranță zero față de tortură; invită Turcia să pună capăt detenției fără nicio formă de comunicare și a detenției în locuri neoficiale; este consternat de rapoartele privind practica arestării femeilor însărcinate sau a lăuzelor și îndeamnă Turcia să le elibereze și să pună capăt practicii de a aresta femeile imediat înainte sau după ce nasc; semnalează dispariția fostului lucrător din sectorul public Yusuf Bilge Tuğç, declarat dispărut în august 2019; este foarte preocupat de relatările din ce în ce mai numeroase privind utilizarea sistematică și abuzivă a perchezițiilor corporale umilitoare în locurile de detenție și închisori, în special asupra femeilor suspectate și deținutelor;

38. își exprimă îngrijorarea cu privire la noua legislație conform căreia poliția turce i se va permite să utilizeze echipamente militare, inclusiv arme grele și echipamente de serviciu secret, pentru a face față incidentelor și evenimentelor publice care amenință securitatea națională, fără proceduri suplimentare;

39. observă că, având în vedere pandemia de COVID-19, un pachet legislativ a prevăzut liberarea condiționată a până la 90 000 de deținuți, exceptând totuși pe cei supuși măsurii de arestare preventivă pentru pretinse infracțiuni legate de terorism, inclusiv avocați, jurnaliști, politicieni și apărători ai drepturilor omului, deoarece aceștia nu sunt eligibili pentru eliberare anticipată în cadrul acestor măsuri;

40. condamnă orice extradiții forțate și răpirile unor cetățeni turci care își au reședința în afara Turciei din motive politice, încălcând principiul statului de drept și al drepturilor omului; își exprimă îngrijorarea profundă față de utilizarea, de către guvernul turc, a influenței sale în Balcani cu scopul de a obține returnarea forțată a cetățenilor săi, cu încălcarea dreptului internațional, în unele cazuri prin subminarea procedurilor juridice naționale în materie de extrădare și îndeamnă UE să abordeze această chestiune; condamnă orice încercare de a recurge la violență, hărțuire sau presiune asupra membrilor opoziției și a politicienilor de origine turcă, precum și asupra intelectualilor, politicienilor și activiștilor în general din Europa;

Miercuri, 19 mai 2021

41. este preocupat de faptul că Ombudsmanul și Instituția pentru drepturile omului și egalitate din Turcia nu au îndeplinit criteriile prevăzute în Principiile de la Paris și în recomandările de politică generală nr. 2 și nr. 7 ale Comisiei Europene împotriva Rasismului și Intoleranței în ceea ce privește statutul, structura, funcția, activitățile, independența financiară și operațională, independența, eligibilitatea și apartenența membrilor consiliului de administrație;

42. ia act de recent-adoptatul plan de acțiune privind drepturile omului, care urmează să fie pus în aplicare într-o perioadă de doi ani, promițând o serie de reforme juridice și cuprinzând nouă obiective principale, 50 obiective și aproape 400 de acțiuni care variază de la angajamente specifice și tehnice la, în mare măsură, declarații generale și ambigue; subliniază că, deși planul de acțiune susține că abordează aspecte-cheie precum independența sistemului judiciar, libertatea de exprimare și de asociere și protecția grupurilor vulnerabile, acesta nu abordează problemele esențiale ale situației drepturilor omului și statului de drept în Turcia, neincluzând acțiuni care urmăresc oprirea abuzului de acuzații de terorism, încetarea practicii reținerilor arbitrare sau asigurarea respectării hotărârilor CEDO, printre alte preocupări principale; consideră că orice plan de acțiune va oferi o ocazie de îmbunătățire a situației generale numai dacă se traduce în soluții reale și credibile, care să abordeze întreaga gamă de probleme din domeniul drepturilor omului și al statului de drept; încurajează guvernul Turciei să conceapă un calendar mai clar al aplicării sale efective și să implice organizațiile societății civile și părțile interesate relevante în elaborarea oricărei strategii relevante în acest domeniu;

43. este preocupat de larga răspândire a corupției în Turcia; subliniază că rapoartele Comisiei afirmă că nu a fost identificat niciun semn de progres în eliminarea numeroaselor neajunsuri ale cadrului anticorupție din Turcia și invită Turcia să prezinte o strategie și un plan de acțiune anticorupție eficace; observă că responsabilitatea și transparența instituțiilor publice trebuie să crească; constată că Turcia a înregistrat progrese limitate în lupta împotriva infracționalității organizate; invită Turcia să își alinieze legislația în domeniul protecției datelor la standardele UE pentru a permite cooperarea cu Europol și să îmbunătățească reglementările privind combaterea spălării banilor, finanțarea terorismului și infracționalitatea informatică;

44. rămâne profund îngrijorat de situația din sud-estul Turciei și de chestiunea kurdă, care nu primesc atenția pe care o merită, în special în privința protecției drepturilor omului, a participării politice și a libertății de exprimare, religioase și de convingere; este preocupat de restricțiile impuse drepturilor jurnaliștilor și ale apărătorilor drepturilor omului care se ocupă de chestiunea kurdă, precum și de presiunea continuă asupra mass-mediei kurde și instituțiilor și formelor de manifestare culturale și lingvistice kurde din întreaga țară, ceea ce duce la o și mai mare restrângere a drepturilor culturale; este îngrijorat că discursurile de incitare la ură și amenințările îndreptate împotriva cetățenilor de origine kurdă rămân o problemă gravă; subliniază caracterul urgent al reluării unui proces politic credibil care să implice toate părțile relevante și forțele democratice și să ducă la o soluționare pașnică a chestiunii kurde; este îngrijorat în special de perpetuarea defavorizării femeilor kurde, accentuată de prejudecățile față de identitatea etnică și lingvistică a acestora, ceea ce conduce la marginalizarea lor și mai accentuată din punctul de vedere al drepturilor lor civile, politice, economice, sociale și culturale; invită Turcia să garanteze posibilitatea de acces deplin la drepturi și șanse egale pentru femeile kurde; invită Turcia să ancheteze prompt toate acuzațiile grave de încălcare a drepturilor omului, de ucideri și de dispariții forțate și să permită observatorilor internaționali să desfășoare activități de monitorizare independente; este preocupat de raziile și arestările în masă recente din orașul Diyarbakir care au vizat avocați, politicieni și militanți pentru drepturile civile, precum și de încarcerarea a cinci personalități ale societății civile, inclusiv a dr. Şeyhmus Gökalg, înalt membru onorific al consiliului de administrație al Asociației Medicale Turce (TTB); îndeamnă Turcia să garanteze investigarea promptă, independentă și imparțială a reclamațiilor conform cărora doi săteni, Servet Turgut și Osman Şiban, au fost torturați în orașul Van după reținerea lor de către jandarmerie la 11 septembrie 2020, ceea ce a dus la moartea primului și rănirea gravă a celuiilalt;

45. îndeamnă guvernul Turciei să protejeze drepturile minorităților și ale grupurilor vulnerabile, inclusiv ale femeilor și copiilor, ale persoanelor LGBTI, ale refugiaților, ale minorităților etnice precum romii, ale cetățenilor turci de origine greacă și armeană și ale minorităților religioase precum creștinii, evreii sau aleviții; îndeamnă deci Turcia să adopte rapid o legislație cuprinzătoare de combatere a discriminării, inclusiv de interzicere a discriminării pe motive de origine etnică, religie, limbă, cetățenie, orientare sexuală și identitate de gen, și măsuri împotriva rasismului, homofobiei și transfobiei;

46. condamnă ferm decizia guvernului turc de a se retrage din Convenția de la Istanbul, îndepărtând Turcia de standardele UE și internaționale și punând serios sub semnul întrebării angajamentele sale de a preveni violența împotriva femeilor și de a le promova drepturile, ceea ce reprezintă un semn clar al deteriorării grave a situației drepturilor omului în această țară; consideră că această decizie este de neînțeles, deoarece convenția nu a fost modificată de la semnarea și ratificarea sa de către Turcia, prima țară care a făcut-o, și este, de asemenea, periculoasă, într-o perioadă de creștere a violenței împotriva femeilor în timpul pandemiei și având în vedere rata ridicată a feminicidului din Turcia; invită guvernul Turciei să revină urgent asupra acestei măsuri; solicită ca orice nouă relație cu Turcia să se bazeze pe valori democratice

Miercuri, 19 mai 2021

fundamentale, inclusiv pe respectarea drepturilor femeilor; continuă să fie îngrijorat de răspândirea și de gravitatea violențelor împotriva femeilor din societatea turcă, inclusiv așa-numitele „crime pentru apărarea onoarei”, căsătoriile ilegale ale copiilor și abuzurile sexuale, precum și de reticența autorităților turce de a sancționa autorii actelor de violență de gen; respinge orice dispoziții juridice care ar putea permite în viitor să se acorde autorilor de violuri pedepse cu suspendare pentru infracțiunile sexuale asupra copiilor pe care le-au comis dacă aceștia se căsătoresc cu victima; solicită insistent autorităților turce să își intensifice eforturile de combatere a muncii copiilor, a cărei pondere a scăzut în ultimii ani, dar care este încă o realitate în Turcia, și împotriva oricărei forme de abuz asupra copiilor; regretă nivelul în continuare extrem de scăzut al reprezentării femeilor în guvern, în parlament (doar 17,3 %), la nivel local și, în general, în orice funcții de decizie;

47. își exprimă profunda îngrijorare în legătură cu încălcările drepturilor omului în cazul persoanelor LGBTI, în special atacurile fizice, interzicerea de lungă durată a marșurilor Pride din întreaga țară sau restrângerea libertății de întrunire, de asociere și de exprimare; reamintește că Turcia este una dintre țările care înregistrează cele mai ridicate rate ale omorurilor cărora le cad victime persoanele transgen; condamnă limbajul homofob și discursul de incitare la ură practicate de înalți funcționari publici, inclusiv directorul Direcției pentru chestiuni religioase (Diyamet), instituția Avocatului Poporului sau președintele Societății de Semilună Roșie din Turcia; face apel la autoritățile turce să își intensifice eforturile de prevenire a infracțiunilor motivate de ură, a prejudecăților și a inegalității sociale de gen; reamintește că legislația turcă referitoare la discursul de incitare la ură nu este aliniată jurisprudenței CEDO;

48. regretă profund transformarea în moschee a monumentului istoric-religios Hagia Sofia fără un dialog prealabil, ceea ce ar putea constitui o încălcare a Convenției UNESCO privind protecția patrimoniului cultural și natural mondial la care Turcia este parte semnatară; invită guvernul Turciei să reanalizeze această decizie și să revină asupra ei pentru a respecta pe deplin caracterul istoric și cultural al monumentelor și simbolurilor culturale și religioase, în special al siturilor din patrimoniul mondial UNESCO; reamintește că Hagia Sofia este un loc deschis tuturor comunităților și religiilor și invită UNESCO să ia măsuri adecvate pentru a proteja acest sit al patrimoniului mondial; subliniază că decizia privind Hagia Sofia subminează eforturile de dialog și cooperare între comunitățile religioase, precum și structura socială pluralistă și multiculturală a Turciei; deplânge faptul că și Moni tis Choras/Biserica Chora a fost transformată din muzeu în moschee în ultimele luni;

49. solicită autorităților turce să promoveze reforme pozitive și efective în domeniul libertății de gândire, de conștiință și religioase, permițând comunităților religioase să obțină personalitate juridică și aplicând recomandările Comisiei de la Veneția privind statutul comunităților religioase, toate hotărârile CEDO relevante și rezoluțiile Consiliului Europei, inclusiv privind populația greacă ortodoxă din insulele Gökçeada (Imbros) și Bozcaada (Tenedos); regretă acțiunile împotriva călugărilor mănăstirii Mor Gabriel și ai altor mănăstiri din sud-estul Turciei și își reiterează apelul adresat Turciei de a respecta importanța pe care Patriarhia Ecumenică o are pentru creștinii ortodocși din întreaga lume, de a recunoaște personalitatea juridică a acestora și folosirea publică a titlului ecleziastic al Patriarhului ecumenic; subliniază că este necesar să se elimine restricțiile asupra pregătirii, numirii și succesiunii clericilor, să se permită redeschiderea Seminarului din Halki și să se elimine toate obstacolele din calea bunei sale funcționări;

50. invită Turcia să coopereze cu organizațiile internaționale relevante, în special cu Consiliul Europei, pentru prevenirea și combaterea traficului ilicit și a distrugerii patrimoniului cultural; subliniază că este important să se continue dialogul cu organizațiile internaționale relevante și cu UE în legătură cu conservarea patrimoniului cultural și religios;

51. își exprimă îngrijorarea că uigurii care locuiesc în Turcia riscă tot mai mult să fie reținuți și expulzați în țări terțe, de unde ar putea fi predați Chinei și ar putea suferi persecuții grave în acea țară;

52. solicită punerea efectivă în aplicare a celui de-al doilea plan de acțiune și a strategiei naționale pentru romi, cu o abordare mai incluzivă față de societatea civilă, o mai puternică perspectivă de gen, o mai bună cooperare cu autoritățile locale și alocarea resurselor necesare;

53. subliniază că libertatea sindicală și dialogul social sunt esențiale pentru dezvoltarea unei societăți pluraliste; regretă, în acest sens, deficiențele legislative din domeniul drepturilor lucrătorilor și al drepturilor sindicale și subliniază că dreptul de a se organiza, dreptul la negocieri colective și dreptul la grevă sunt drepturi fundamentale ale lucrătorilor; este îngrijorat

Miercuri, 19 mai 2021

de continuarea puternicei discriminări la adresa sindicatelor practică de angajatori și de măsurile de concediere, hărțuire și plasare în detenție la care sunt supuși în continuare conducătorii și membrii unor sindicate; invită autoritățile turce să respecte standardele de bază în domeniul muncii ale Organizației Internaționale a Muncii la a căror respectare Turcia s-a angajat;

54. invită Turcia să continue progresele în alinierea la directivele și acquis-ul UE în materie de mediu și de acțiuni climatice și să ratifice Acordul de la Paris privind schimbările climatice; îi felicită pe apărătorii drepturilor de mediu din Turcia pentru activitatea lor și avertizează în legătură cu impactul asupra mediului al proiectelor majore de infrastructură realizate în ultimii ani, inclusiv al celui de-al treilea și cel mai mare aeroport din Istanbul și al celui de-al treilea pod peste Bosfor; este deosebit de preocupat de potențiala distrugere ecologică care ar putea fi provocată de proiectul planificat al canalului Istanbul; subliniază că s-au introdus mai multe acțiuni în instanță împotriva evaluării pozitive a efectului asupra mediului acordate acestui proiect și solicită efectuarea unor evaluări independente ale efectului asupra mediului, precum și desfășurarea unor proceduri transparente de achiziții publice și a unor procese corecte de consultare publică; invită Turcia să își finalizeze alinierea la Directiva UE privind evaluarea efectului asupra mediului⁽⁸⁾, inclusiv să pună în aplicare dispozițiile care impun organizarea de consultări transfrontaliere cu țările vecine; își reiterează apelul adresat guvernului turc de a-și opri planurile de construire a centralei nucleare Akkuyu, care va fi situată într-o regiune predispusă la cutremure puternice, ceea ce reprezintă, prin urmare, o amenințare majoră nu numai pentru Turcia, ci și pentru regiunea mediteraneană; solicită, în consecință, ca guvernul turc să adere la Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier (Convenția de la Espoo), care angajează părțile să se informeze și să se consulte reciproc în legătură cu proiecte majore aflate în studiu care sunt susceptibile să aibă un impact negativ semnificativ asupra mediului dincolo de frontiere; solicită în acest scop guvernului turc să implice sau cel puțin să consulte guvernele țărilor vecine în legătură cu toate evoluțiile proiectului Akkuyu;

Cadrul instituțional

55. este alarmat de intensificarea interpretării autoritare a sistemului prezidențial; este profund îngrijorat de procesul continuu de centralizare excesivă a puterii de către președinție – nu doar în detrimentul parlamentului, ci și al Consiliului de Miniștri – în cadrul reformei constituționale, ceea ce nu asigură o separare solidă și efectivă a puterilor executive și legislative, pe de o parte, și judecătorească, pe de altă parte; ia act, în acest sens, de preocuparea legată de separarea puterilor exprimată de Comisia de la Veneția în avizul său privind modificările constituției Turciei; regretă actualele limitări ale echilibrului puterilor necesar pentru o responsabilizare democratică efectivă a puterii executive, și în special lipsa de răspundere a președinției; este îngrijorat de influența crescândă a președinției asupra instituțiilor statului și organismelor de reglementare, care ar trebui să rămână independente; își exprimă îngrijorarea în special în legătură cu marginalizarea Parlamentului, ale cărui funcții legislative și de control sunt în mare măsură subminate și ale cărui competențe sunt încălcate repetat prin emiterea de decrete prezidențiale; solicită revizuirea actualului cadru prezidențial și punerea în aplicare a principiilor democratice prevăzute în recomandările din 2017 ale Comisiei de la Veneția a Consiliului Europei;

56. reamintește că pragul electoral de 10 % – cel mai ridicat dintre toate țările membre ale Consiliului Europei – contravine jurisprudenței CEDO și reduce posibilitățile de reprezentare pentru grupuri mari ale electoratului; este preocupat de declarațiile publice referitoare la posibile reforme electorale care ar putea face și mai dificile intrarea partidelor politice în Parlament, participarea la procesul parlamentar și crearea ulterioară de majorități parlamentare; invită Turcia să îmbunătățească mediul electoral general la toate nivelurile și în întreaga țară, asigurând condiții de concurență corectă și liberă tuturor candidaților și partidelor și aplicând recomandările Comisiei de la Veneția și ale Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) privind eliminarea deficiențelor cadrului electoral și dând curs apelului lor de a anula deciziile care contravin normelor și standardelor internaționale;

57. constată cu îngrijorare că sistemul funcției publice continuă să fie marcat de partizanat și de politizare și că, împreună cu controlul excesiv exercitat de președinție la toate nivelurile aparatului de stat, aceasta a condus la un declin general al eficienței, capacității și calității administrației publice; invită Turcia să ia măsuri pentru a restaura un sistem de promovare competitivă și meritocratică și să asigure transparența și responsabilizarea administrației;

58. este profund îngrijorat de utilizarea tot mai frecventă de către elita conducătoare a unei retorici ultranaționaliste și ațătoare – larg răspândită în întreg spectrul politic turc – deoarece aceasta dă naștere tot mai des unor atitudini antagoniste față de UE, față de statele sale membre și față de țările vecine; este îngrijorat de polarizarea profundă a scenei politice din Turcia, accentuată de noul sistem prezidențial, și de utilizarea tot mai frecventă a retoricii populiste

⁽⁸⁾ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

Miercuri, 19 mai 2021

polarizatoare, care dezbină și mai mult societatea turcă și împiedică dialogul și reconcilierea între partide; este îngrijorat de ponderea tot mai mare a conservatorismului religios în viața politică, o evoluție contrară lungii tradiții laice a Turciei; este îngrijorat, în acest sens, de rolul și de resursele tot mai importante de care se bucură Direcția pentru chestiuni religioase (Diyamet) în toate sferele vieții publice din Turcia, inclusiv în educație, dar și în afara țării, având o prezență considerabilă și în Europa;

59. este profund îngrijorat de impactul serios al deciziilor recente ale autorităților turce asupra politicii și democrației locale; condamnă ferm îndepărtarea din funcție și încarcerarea a cel puțin 47 de primari aleși democratic (printre care primarii din Diyarbakir, Van, Mardin și, mai recent, Kars), pe baza unor dovezi îndoielnice și mai ales prin înlocuire arbitrară cu administratori nealeși, numiți de guvernul central; este ferm convins că aceste decizii ilegale constituie un atac direct asupra principiilor de bază ale democrației, privând milioane de alegători de reprezentanții lor aleși democratic; solicită Turciei să repună în funcție primarii destituiți;

60. observă că guvernul a adoptat măsuri politice, legislative și administrative pentru a paraliza municipiile conduse de primari din partidele de opoziție din Istanbul, Ankara, Izmir și orașele din sud-est; condamnă deciziile adoptate de către Consiliul Electoral Suprem (YSK) de a repeta alegerile pentru primăria metropolitană a Istanbulului și refuzul de a acorda mandatele de primari candidaților câștigători din partea HDP în favoarea candidaților clasați pe locul al doilea din partea Partidului Dreptății și Dezvoltării (AKP), ceea ce subminează respectarea legalității și integrității procesului electoral și independența instituției față de imixtiunile politice;

Relațiile mai largi dintre UE și Turcia și politica externă a Turciei

61. reamintește rolul important pe care Turcia l-a jucat și îl joacă prin găzduirea a aproape patru milioane de refugiați – dintre care aproximativ 3,6 milioane sunt refugiați sirieni și aproximativ 360 000 sunt refugiați înregistrați și solicitanți de azil din alte țări, conform datelor Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați – și reamintește că aceasta este cea mai mare comunitate de refugiați din lume; ia act de faptul că dificultățile de gestionare a acestei crize au crescut în urma pandemiei de COVID-19; laudă eforturile depuse de toate autoritățile implicate, în special de municipalități, pentru integrarea grupurilor de refugiați; consideră că UE ar trebui să acorde în continuare sprijinul necesar refugiaților sirieni și comunităților-gazdă din Turcia, inclusiv prin continuarea acordării de sprijin programului relevant al ONU pentru comunitățile de refugiați din Turcia; sprijină o evaluare obiectivă, inclusiv o evaluare a impactului asupra drepturilor omului, a Declarației UE-Turcia și a cooperării în privința refugiaților, solicitanților de azil și migrației și subliniază că este important ca ambele părți să își respecte angajamentele și să respecte drepturile fundamentale ca parte a aplicării acesteia; subliniază că instrumentalizarea migraților și a refugiaților nu poate fi acceptată ca pârghie de influență politică și șantaj; condamnă ferm, în acest sens, utilizarea de către Turcia a presiunii migratorii în scopuri politice în martie 2020, când autoritățile turce au încurajat activ migrații și refugiații, prin oferirea de informații false, să se deplaseze pe uscat spre Europa prin Grecia; consideră că, în așteptarea punerii în aplicare depline și efective a Acordului de readmisie UE-Turcia⁽⁹⁾ față de toate statele membre, acordurile bilaterale de readmisie în vigoare și dispozițiile de readmisie cuprinse în acorduri și înțelegeri similare cu statele membre ar trebui puse în aplicare în mod corespunzător; reamintește că refugiații sirieni ar trebui repatriați în Siria numai dacă optează voluntar pentru aceasta și dacă se pot întoarce în comunitățile din care au plecat;

62. își reafirmă apelul exprimat în rezoluția sa din 15 aprilie 2015 și încurajează din nou Turcia să recunoască genocidul armean, pregătind astfel calea pentru o reconciliere veritabilă între poporul turc și cel armean; invită Turcia, în acest sens, să se abțină de la orice tip de propagandă anti-armeană și discurs de incitare la ură împotriva Armeniei și să își respecte pe deplin obligațiile de a proteja patrimoniul cultural armean și de alt fel;

63. este ferm convins că pandemia de COVID-19 poate fi gestionată doar prin cooperare internațională; consideră că cooperarea dintre UE și Turcia în această privință ar putea fi aprofundată mai mult, inclusiv în ceea ce privește constituirea unor lanțuri de aprovizionare sustenabile; salută rolul pozitiv al Turciei în furnizarea de echipamente de protecție mai multor state membre și altor țări; este îngrijorat de folosirea abuzivă a decretelor prezidențiale și a deciziilor ministeriale, care erodează și mai mult principiul legalității deciziilor adoptate pentru a face față pandemiei de COVID-19; critică atacurile autorităților turce la adresa Asociației Medicale Turce, lansate cu scopul de a reduce la tăcere orice contestare a modului în care guvernul a gestionat pandemia de COVID-19; condamnă ferm instrumentalizarea sistemului de justiție,

⁽⁹⁾ Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Turcia privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală (JO L 134, 7.5.2014, p. 3).

Miercuri, 19 mai 2021

lipsirile de libertate ilegale, hărțuirea și anchetarea penală neîntemeiată a jurnaliștilor care au semnalat probleme în gestionarea de către Turcia a pandemiei de COVID-19; observă că pandemia de COVID-19 a condus la o creștere rapidă a ratelor șomajului și sărăciei în Turcia;

64. subliniază că o modernizare a uniunii vamale ar fi benefică pentru ambele părți și ar menține Turcia ancorată economic și normativ în UE, pe lângă crearea unei noi șanse de dialog și cooperare pozitivă, oferind un cadru de reglementare mai bun pentru investițiile UE în Turcia, inclusiv un mecanism de soluționare a litigiilor, și ar fi un catalizator pentru crearea unui număr mai mare de locuri de muncă atât în UE, cât și în Turcia, precum și pentru proiecte de cooperare în cadrul Pactului verde european; subliniază că, având în vedere circumstanțele actuale – inclusiv lista din ce în ce mai lungă a abaterilor Turciei de la obligațiile actuale, faptul că UE și Turcia se află în prezent într-un litigiu în fața Organizației Mondiale a Comerțului sau apelurile inacceptabile la boicotarea statelor membre ale UE – se pare că modernizarea uniunii vamale va fi deosebit de dificilă, dar consideră că ar trebui lăsată o ușă deschisă pentru a facilita eforturile constructive și un nou dialog în legătură cu toate chestiunile nesoluționate și pentru a explora condițiile pentru modernizarea uniunii vamale; reiterează faptul că această modernizare va trebui să se bazeze pe o condiționalitate riguroasă în materie de drepturi ale omului și libertăți fundamentale, așa cum se prevede în criteriile de la Copenhaga, pe relații de bună vecinătate cu UE și cu toate statele sale membre și pe aplicarea sa fără discriminare; reamintește, în acest sens, că uniunea vamală actuală nu își va atinge potențialul maxim până când Turcia nu va aplica complet Protocolul adițional pentru a extinde Acordul de la Ankara la toate statele membre, fără rezerve și discriminări față de acestea, și cât timp nu vor fi soluționate actualele fricțiuni comerciale;

65. continuă să sprijine procesul de liberalizare a regimului vizelor odată ce vor fi îndeplinite condițiile stabilite în această privință; subliniază că liberalizarea regimului vizelor ar constitui un pas important în facilitarea contactelor interpersonale și observă că aceasta este extrem de importantă, în special pentru studenți, cadre universitare, reprezentanți ai mediului de afaceri și persoane cu legături familiale în statele membre ale UE; salută circulara prezidențială din mai 2019 prin care se solicită accelerarea demersurilor, dar subliniază că au avut loc foarte puține progrese reale în privința celor șase criterii de referință care mai trebuie să fie îndeplinite de Turcia; solicită guvernului Turciei să respecte pe deplin aceste criterii de referință, într-un mod nediscriminatoriu, inclusiv în raport cu toate statele membre ale UE, și să se concentreze în special pe Legea privind combaterea terorismului și pe Legea privind protecția datelor;

66. ia act de importanța pe care o are pentru UE și statele sale membre și pentru Turcia menținerea unui dialog și a unei cooperări strânse în chestiunile de politică externă și de securitate; recunoaște că, la fel ca orice țară suverană, Turcia își poate desfășura propria politică externă în acord cu interesele și scopurile sale; consideră totuși că Turcia, în calitate de țară candidată la aderarea la UE, ar trebui să urmărească o aliniere tot mai mare a politicii sale externe la cea a Uniunii, în cadrul politicii externe și de securitate comune (PESC); regretă profund că, în pofida acestor așteptări, Turcia a decis să acționeze unilateral și să intre constant în conflict cu prioritățile UE într-o gamă largă de chestiuni de politică externă și că, drept urmare, proporția de aliniere a Turciei la PESC s-a redus la doar 14%; încurajează Turcia să urmărească cooperarea strânsă și să continue coordonarea cu UE în chestiunile de politică externă, de apărare și securitate, inclusiv în domeniul combaterii terorismului; reamintește că Turcia este un membru vechi al NATO și este situată într-o poziție geostrategică cheie pentru menținerea securității regionale și pentru întărirea securității europene; accentuează faptul că, în calitate de membru NATO, Turcia ar trebui încurajată să acționeze în conformitate cu Tratatul NATO, care prevede că statele membre ar trebui să nu recurgă, în relațiile lor internaționale, la amenințări sau la uz de forță într-un mod care să contravină obiectivelor Organizației Națiunilor Unite; ia act și de faptul că statele membre UE și Turcia continuă să coopereze pe teme de importanță strategică (militară) în cadrul NATO; mai reamintește că UE și NATO rămân partenerii cei mai de încredere pe termen lung pentru Turcia în cooperarea internațională în materie de securitate și invită Turcia să păstreze coerența politică în domeniul politicilor externe și de securitate, având în vedere rolul său de membru al NATO și de țară candidată la aderarea la UE, și să se re-angajeze pe deplin față de NATO ca unica sa ancoră de securitate; invită la inițierea unui dialog transatlantic privind relațiile cu Turcia cu noua administrație a SUA în vederea adoptării unei politici comune față de Turcia și împreună cu aceasta care să urmărească întărirea cooperării și convergenței noastre în materie de valori și interese;

67. subliniază că, indiferent ce solicitări ar avea Turcia, acestea ar trebui apărute prin diplomație și dialog, în temeiul dreptului internațional, și că orice încercare de a exercita presiuni asupra altor țări prin uz de forță, amenințări sau retorică ostilă și ofensatoare, în special la adresa UE și a statelor sale membre, este inacceptabilă și incompatibilă cu statutul unei țări candidate la aderarea la UE; invită, în acest sens, Comisia și Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) să adopte o poziție fermă față de toate declarațiile jignitoare la adresa UE și a statelor sale membre ale reprezentanților guvernului turc;

Miercuri, 19 mai 2021

68. este profund îngrijorat de comportamentul ilegal și fără precedent al Turciei în estul Mării Mediterane – comportament al unei țări candidate la aderarea la UE îndreptat împotriva statelor membre ale UE – precum și de riscurile la adresa securității și stabilității pe care acesta le implică; condamnă ferm activitățile ilegale ale Turciei în apele elene și cipriote, încălcările spațiului aerian al Greciei de către Turcia, inclusiv survolarea unor zone locuite și a apelor teritoriale, care încalcă atât drepturile suverane ale statelor membre ale UE, cât și dreptul internațional; își exprimă solidaritatea deplină cu Grecia și cu Republica Cipru; reafirmă dreptul Republicii Cipru de a încheia acorduri bilaterale privind zona sa economică exclusivă (ZEE) și de a explora și exploata resursele sale naturale în deplină conformitate cu dreptul internațional relevant; își exprimă profunda îngrijorare față de activitățile de pescuit ilegal ale Turciei în apele teritoriale ale Greciei din Marea Egee și față de activitățile de pescuit nedeclarat și nereglementat ale flotei de pescuit turce din apele internaționale din Marea Egee și din estul Mării Mediterane; îndeamnă Turcia și toate părțile interesate implicate să participe cu bună-credință la soluționarea pașnică a diferendelor și să se abțină de la orice amenințare sau acțiune unilaterală și ilegală; subliniază că o soluție de durată la acest conflict poate fi găsită doar prin dialog, diplomatie și negocieri, într-un spirit de bunăvoință și în conformitate cu dreptul internațional; invită toate părțile să se implice cu bună-credință și loial în negocieri privind delimitarea ZEE și a platformei continentale, cu respectarea deplină a dreptului internațional și a principiului relațiilor de bună vecinătate; constată cu regret că *casus belli* declarat de Marea Adunare Națională a Turciei împotriva Greciei în 1995 nu a fost încă anulat; salută noua rundă de discuții preliminare dintre Grecia și Turcia, după o pauză de cinci ani, care încearcă să abordeze, printre altele, problema delimitării platformei continentale și a ZEE în conformitate cu dreptul internațional; își reiterează apelul adresat guvernului turc să semneze și să ratifice Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, care este parte a acquis-ului Uniunii Europene; salută și sprijină pe deplin propunerea Consiliului European de organizare a unei conferințe multilaterale privind estul Mării Mediterane pentru a oferi o platformă de soluționare a litigiilor prin dialog și invită VP/ÎR să o lanseze cât mai curând posibil; își reiterează apelul adresat Consiliului de a fi pregătit să întocmească o listă de sancțiuni sectoriale și cu destinație precisă suplimentare dacă nu se obțin progrese semnificative sau nu se deschid noi perspective în relația cu Turcia; remarcă faptul că concluziile Consiliului din 15 iulie 2019 – adoptate în urma activităților ilegale de foraj continue și noi ale Turciei și pe baza cărora s-a decis să nu se mai organizeze, deocamdată, întrunirea Consiliului de asociere și alte reuniuni ulterioare din cadrul dialogurilor la nivel înalt dintre EU și Turcia –, alături de Decizia Consiliului (CFSP)2019/1894 din 11 noiembrie 2019 privind măsuri restrictive având în vedere activitățile de foraj neautorizate desfășurate de Turcia în estul Mării Mediterane⁽¹⁰⁾ au marcat prima situație în care au fost considerate necesare astfel de reacții în fața comportamentului unei țări candidate; îndeamnă Turcia să participe la soluționarea pașnică a diferendelor și să se abțină de la orice amenințare sau acțiune unilaterală și ilegală, acestea putând avea efecte negative asupra relațiilor de bună vecinătate cu UE și statele sale membre; îl invită pe VP/ÎR să ia în calcul numirea unui trimis special al Uniunii Europene pentru Mediterana de Est pentru a facilita contactele diplomatice cu Turcia;

69. condamnă cu fermitate declarația președintelui Adunării Naționale a Turciei potrivit căreia Turcia s-ar putea retrage printr-un simplu decret prezidențial din Convenția de la Montreux, un important acord internațional care reglementează libera navigație internațională în strâmtoarea Bosfor și Dardanele; ia act de faptul că această declarație vine în continuarea eforturilor anterioare ale Turciei de a contesta validitatea Tratatului de pace de la Lausanne și, prin urmare, de a submina pacea și stabilitatea internațională în zona mai largă, inclusiv, în special, în țările învecinate cu Turcia;

70. condamnă ferm redeschiderea parțială ilegală a cartierului Varosha din orașul Famagusta, act ce subminează încrederea reciprocă și, prin urmare, perspectiva reluării discuțiilor directe privind rezolvarea completă a problemei Ciprului prin înrăutățirea situației de la fața locului, accentuând dezbinarea și adâncind scindarea permanentă a Ciprului; avertizează în legătură cu orice modificare a statu-quo-ului din Varosha care încalcă rezoluțiile CSONU; invită Turcia să revină asupra acestei acțiuni și să evite orice acțiune unilaterală care ar putea genera tensiuni suplimentare pe insulă, în conformitate cu apelul recent lansat de CSONU; invită Turcia să își retragă trupele din Cipru, să retrocedeze cartierul Varosha locuitorilor săi legitimi sub administrarea temporară a ONU în conformitate cu Rezoluția nr. 550 (1984) a Consiliului de Securitate al ONU și să se abțină de la orice acțiune care afectează echilibrul demografic de pe insulă printr-o politică de colonizare ilegală; își reiterează apelul adresat Turciei de a se angaja în favoarea unei soluționări globale și de a contribui la aceasta în concordanță cu rezoluțiile relevante ale CSONU, inclusiv în ceea ce privește restituirea proprietăților și conservarea siturilor religioase; regretă că cele mai înalte autorități turce și-au dat girul soluției existenței a două state în scopuri politice și naționaliste și îndeamnă guvernul Turciei să răspundă concret apelului Secretarului General al ONU la reluarea negocierilor; îndeamnă părțile implicate la relansarea cât de curând posibil a negocierilor pentru reunificarea Ciprului sub egida Secretarului General al ONU din punctul în care au fost suspendate și să continue pe baza

⁽¹⁰⁾ JO L 291, 12.11.2019, p. 4.

Miercuri, 19 mai 2021

acordurilor deja încheiate în cadrul procesului Crans-Montana din 2017; solicită UE și statelor sale membre să joace un rol mai activ în ducerea la bun sfârșit a negocierilor; își reafirmă sprijinul pentru o soluție echitabilă, globală și viabilă, bazată pe o federație formată din două comunități și două zone cu o singură personalitate juridică internațională, o suveranitate unică și o singură cetățenie și cu asigurarea egalității politice a celor două comunități, așa cum se prevede în rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU, în conformitate cu dreptul internațional și cu *acquis-ul* UE și respectând principiile care stau la baza Uniunii; este ferm convins că o soluție sustenabilă pentru acest conflict poate fi găsită doar prin dialog, diplomație și negocieri, într-un spirit de bunăvoință și în conformitate cu dreptul internațional; este ferm convins că soluționarea durabilă a problemei Ciprului ar fi benefică pentru toate țările din regiune; subliniază necesitatea punerii în aplicare a *acquis-ului* UE pe întreaga insulă după soluționarea problemei Ciprului și importanța colaborării cu forțele democratice ale comunității cipriote turce; apreciază activitatea importantă desfășurată de Comisia pentru persoane dispărute formată din reprezentanți ai ambelor comunități, care se ocupă de persoanele dispărute din ambele comunități și își reiterează aprecierea pentru faptul că de câțiva ani se acordă un mai mare acces la zonele relevante, inclusiv la zonele militare; invită Turcia să sprijine Comisia pentru persoanele dispărute prin oferirea de informații din arhivele sale militare; regretă refuzul constant al Turciei de a respecta legislația în domeniul aviației și de a crea un canal de comunicare între centrele de control al traficului aerian din Turcia și din Republica Cipru, ceea ce generează riscuri și pericole reale în materie de siguranță, așa cum au arătat Agenția Europeană de Siguranță a Aviației (AESA) și Federația internațională a asociațiilor piloților de linie; consideră că acesta ar putea fi un domeniu în care Turcia și-ar putea dovedi angajamentul față de măsurile de creștere a încrederii și invită Turcia să colaboreze prin punerea deplină în aplicare a legislației UE în domeniul aviației; reamintește poziția sa, așa cum a fost exprimată în rezoluțiile anterioare, referitoare la introducerea unei inițiative în cadrul Consiliului pentru ca toate statele membre ale UE să înceteze acordarea de licențe pentru exporturile de arme către Turcia, în conformitate cu Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului;

71. condamnă cu fermitate intervențiile militare turce în Siria, care constituie grave încălcări ale dreptului internațional și riscă să submineze stabilitatea și securitatea regiunii în ansamblu; face apel la guvernul Turciei să pună capăt ocupării ilegale a nordului Siriei și a orașului Afrin să își retragă forțele militare și pe cele paramilitare care acționează în numele său; reiterează faptul că preocupările în materie de securitate nu pot justifica o acțiune militară unilaterală într-o țară străină; reamintește că nu poate exista o soluție militară durabilă la problema Ildibului, ci doar una politică; își exprimă profunda îngrijorare și condamnă cu fermitate transferul de luptători și mercenari de la grupările jihadiste situate în nordul Siriei către Libia și conflictul din Nagorno-Karabah; invită autoritățile turce să creeze condițiile adecvate pentru ca comunitățile strămutate din Siria să se întoarcă la casele lor și să le permită să facă acest lucru;

72. invită Turcia să își mențină angajamentul față de soluționarea pașnică a conflictului din Libia sub auspiciile ONU și să adere pe deplin la embargoul asupra armelor impus de Consiliul de Securitate al ONU; apreciază activitatea operațiunii Irini a forțelor navale ale Uniunii Europene în Mediterana (EUNAVFOR MED Irini) și eforturile acesteia de a menține embargoul instituit asupra armelor și de a combate traficul de ființe umane și de droguri; regretă că Turcia a refuzat, în cel puțin două situații, ca personalul operațiunii Irini a EUNAVFOR MED să inspecteze navele care se deplasau din Turcia către Libia; invită, prin urmare, Turcia să coopereze pe deplin cu EUNAVFOR MED Irini, care funcționează în conformitate cu Rezoluțiile 2292 și 2526 ale Consiliului de Securitate al ONU, care sunt obligatorii pentru toate statele membre ale ONU, inclusiv pentru Republica Turcia; invită Consiliul să inițieze cooperarea între operațiunea Irini a EUNAVFOR MED și operațiunea Sea Guardian a NATO pentru a se asigura că operațiunea Irini a EUNAVFOR MED dispune de resursele și personalul necesare pentru a-și îndeplini sarcina principală de monitorizare a activităților de trafic terestru, maritim și aerian și a contribui la aplicarea deplină de către toate țările a embargoului asupra armelor; subliniază necesitatea de a menține încetarea focului și de a retrage imediat și necondiționat toate forțele externe și mercenarii de pe întreg teritoriul Libiei, în conformitate cu rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU; condamnă cu fermitate semnarea celor două memorandumuri de înțelegere între Turcia și Libia cu privire la o amplă cooperare militară și în domeniul securității și la delimitarea zonelor maritime, care sunt interconectate și încalcă clar atât dreptul internațional, cât și rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU;

73. condamnă faptul că, în loc să solicite încetarea violențelor și reluarea negocierilor pașnice, sprijinind eforturile Grupului de la Minsk al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE), Turcia a decis să sprijine necondiționat acțiunile militare ale Azerbaidjanului în recentul conflict din Nagorno-Karabah, recurgând la o retorică provocatoare, care alimentează tensiunile în loc să le reducă; condamnă transferul de luptători străini din Siria și din alte

Miercuri, 19 mai 2021

părți în Nagorno-Karabakh, așa cum au confirmat copreședinții Grupului de la Minsk al OSCE, și invită Turcia să se abțină de la orice activitate și retorică care ar putea accentua și mai mult tensiunile din regiunea Caucazului de Sud și să sprijine dialogul internațional și procesul de pace sub auspiciile Grupului de la Minsk al OSCE;

74. invită divizia StratCom a SEAE să investigheze suspiciunile privind acțiunile de dezinformare întreprinse de Turcia la adresa UE, în special în Africa și în regiunea MENA, și să prezinte Parlamentului European constatările sale;

Relațiile UE-Turcia: calea de urmat

75. consideră că este timpul să se reflecteze serios la relațiile UE cu Turcia și să se definească o strategie globală, unificată și coerentă pe termen mediu și lung la nivelul tuturor instituțiilor UE și al statelor membre; invită Turcia să se angajeze într-un dialog constructiv și de bună credință – inclusiv cu privire la chestiuni de politică externă în care Turcia și UE au poziții opuse – pentru găsirea unui teren comun și a unei viziuni comune, pentru relansarea dialogului și a cooperării privind relațiile de bună vecinătate și pentru relansarea procesului de reforme în Turcia, în special în ceea ce privește domeniul drepturilor fundamentale; consideră că UE ar trebui să urmărească în continuare toate posibilitățile de dialog, de a ajunge la o înțelegere comună și de convergență a pozițiilor cu Turcia, dar reiterează faptul că, în caz contrar și în cazul unor noi acțiuni unilaterale sau provocări care încalcă dreptul internațional, UE ar trebui să utilizeze toate instrumentele și opțiunile de care dispune, inclusiv, ca ultimă soluție, sancțiuni cu destinație precisă, care nu ar trebui să aibă un impact negativ asupra poporului turc, asupra societății civile sau asupra refugiaților din Turcia;

76. consideră că UE nu ar trebui să confunde Turcia cu politicile actualului guvern și, prin urmare, subliniază că UE ar trebui să își mențină angajamentul de a sprijini societatea civilă din Turcia, având ca scop protejerea și promovarea valorilor și principiilor democratice, a drepturilor omului și a statului de drept, ținând seama de vocația proeuropeană puternică și de identitatea europeană a societății turce în general; invită, în acest sens, toate instituțiile UE, în special Consiliul, să plaseze dimensiunea drepturilor omului și situația libertăților fundamentale și a statului de drept în Turcia în centrul acțiunilor lor față de această țară; ia act de recenta comunicare comună privind situația actuală a relațiilor politice, economice și comerciale dintre UE și Turcia (JOIN (2021)0008), care rezumă succint situația actuală; regretă că regresele înregistrate în Turcia în ceea ce privește democrația, statul de drept și drepturile fundamentale nu au fost tratate suficient în concluziile Consiliului European din martie 2021; subliniază că dimensiunea statului de drept și a drepturilor omului ar trebui să se afle în centrul evaluării politicii noastre față de Turcia; invită, prin urmare, Comisia și Consiliul să introducă dimensiunea drepturilor omului și a statului de drept ca un criteriu-cheie atunci când planifică următorii posibili pași în relațiile UE-Turcia; subliniază că aceasta ar putea contribui la oprirea regreselor în domeniul libertăților fundamentale observate recent în Turcia și ar transmite un mesaj încurajator către marea parte proeuropeană și pro-democratică a societății turce;

77. consideră că atât UE, cât și Turcia sunt conștiente de necesitatea și de importanța dezvoltării unei atitudini constructive și respectuoase în relațiile lor și că îmbunătățirea comunicării și a dialogului la toate nivelurile este esențială pentru restabilirea unei relații de încredere reciprocă între UE și Turcia, în măsură să asigure punerea unor baze solide și durabile care să permită o dezvoltare constructivă, îmbunătățirea constantă a traiului cetățenilor și menținerea păcii; consideră că ar trebui consolidate alte canale de comunicare, inclusiv în rândul municipalităților, sprijinind activitatea relevantă a Comitetului Regiunilor, precum și în mediul universitar, cultural și jurnalistic; solicită ca toate instituțiile UE și statele membre să facă împreună pași concreți în acest sens și invită Comisia să informeze în legătură cu acești pași în următorul său raport privind relațiile UE-Turcia; ia act de faptul că ultima reuniune a Comisiei parlamentare mixte (CPM) UE-Turcia, cea de-a 78-a, a avut loc la Ankara în 19 și 20 decembrie 2018; regretă această perioadă de inactivitate nejustificată a CPM UE-Turcia și își exprimă speranța că reuniunile dintre Marea Adunare Națională a Turciei și Parlamentul European în cadrul CPM UE-Turcia, ca un cadru important pentru discuții și detensionare, vor fi reluate rapid;

78. solicită organizarea unei reuniuni a liderilor din UE și din Turcia în urma unui proces real de aplanare a diferendelor, pentru a analiza actualul cadru al relațiilor sau pentru a explora modele noi, mai eficiente ale relațiilor dintre UE și Turcia;

79. consideră că un pas necesar pentru îmbunătățirea stării generale a relațiilor presupune ca ambele părți să utilizeze un limbaj respectuos, să depună eforturi pentru a combate prejudecățile și neînțelegerile existente și să permită formarea unei imagini mai obiective și complete a celeilalte părți în rândul propriei opinii publice, pentru a opri degradarea constantă

Miercuri, 19 mai 2021

a percepțiilor reciproce; invită, în acest sens, Comisia să inițieze o strategie de comunicare destinate societății turce care să urmărească sensibilizarea publicului față de UE, transmiterea de informații obiective privind politicile Uniunii și refacerea percepției cetățenilor turci în legătură cu UE; subliniază că retorica beligerantă și agresivă nu face decât să întărească pozițiile extreme de ambele părți și că abordarea pur conflictuală le servește celor care urmăresc să îndepărteze Turcia de UE;

o

o o

80. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție președintelui Consiliului European, Consiliului, Comisiei, vicepreședintelui Comisiei Europene/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și președintelui, guvernului și parlamentului Republicii Turcia și solicită Comisiei și Serviciului European de Acțiune Externă să traducă în limba turcă Raportul Comisiei din 2020 privind Turcia și prezenta rezoluție și să trimită un exemplar Parlamentului.

Miercuri, 19 mai 2021

P9_TA(2021)0244

Rapoartele pe 2019 și 2020 privind Muntenegru

Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la rapoartele Comisiei pe 2019 și 2020 privind Muntenegru (2019/2173(INI))

(2022/C 15/09)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Muntenegru, pe de altă parte ⁽¹⁾, care a intrat în vigoare la 1 mai 2010,
- având în vedere cererea de aderare la Uniunea Europeană depusă de Muntenegru la 15 decembrie 2008,
- având în vedere avizul Comisiei din 9 noiembrie 2010 referitor la cererea Muntenegrului de aderare la Uniunea Europeană (COM(2010)0670), decizia Consiliului European din 16-17 decembrie 2010 de a acorda Muntenegrului statutul de țară candidată și decizia Consiliului European din 29 iunie 2012 de a începe negocierile de aderare la UE cu Muntenegru,
- având în vedere aderarea Muntenegrului la NATO la 5 iunie 2017,
- având în vedere concluziile Președinției în urma reuniunii Consiliului European de la Salonic din 19-20 iunie 2003,
- având în vedere Declarația de la Sofia în urma reuniunii la nivel înalt UE-Balcanii de Vest din 17 mai 2018 și Agenda priorităților de la Sofia, anexată,
- având în vedere Procesul de la Berlin lansat la 28 august 2014,
- având în vedere rezoluția sa din 29 noiembrie 2018 referitoare la Raportul Comisiei pe 2018 privind Muntenegru ⁽²⁾,
- având în vedere declarația și recomandările adoptate în urma celei de-a 18-a reuniuni a Comisiei parlamentare de stabilizare și de asociere (CPSA) UE-Muntenegru desfășurată la Podgorița în 25 și 26 februarie 2020,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 5 februarie 2020 intitulată „Consolidarea procesului de aderare – O perspectivă credibilă de aderare la UE pentru Balcanii de Vest” (COM(2020)0057),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 29 mai 2019 intitulată „Comunicarea din 2019 privind politica de extindere a UE” (COM(2019)0260), însoțită de documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Raportul pe 2019 privind Muntenegru” (SWD(2019)0217),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2020 intitulată „Comunicarea din 2020 privind politica de extindere a UE” (COM(2020)0660), însoțită de documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Raportul pe 2020 privind Muntenegru” (SWD(2020)0353),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2020 intitulată „Un plan economic și de investiții pentru Balcanii de Vest” (COM(2020)0641),
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 8 aprilie 2020 intitulată „Comunicarea privind răspunsul UE pe plan mondial la COVID-19” (JOIN(2020)0011),
- având în vedere evaluarea Comisiei din 21 aprilie 2020 privind programul de reforme economice din Muntenegru (2020-2022) (SWD(2020)0066) și concluziile comune ale dialogului economic și financiar dintre UE și Balcanii de Vest și Turcia adoptate de către Consiliu la 19 mai 2020,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 29 aprilie 2020 intitulată „Sprijinirea Balcanilor de Vest pentru combaterea COVID-19 și redresarea postpandemică” (COM(2020)0315),

⁽¹⁾ JO L 108, 29.4.2010, p. 1.

⁽²⁾ JO C 363, 28.10.2020, p. 127.

Miercuri, 19 mai 2021

- având în vedere cea de a cincea reuniune a Conferinței de aderare cu Muntenegru la nivel de supleanți din 30 iunie 2020 de la Bruxelles, în cadrul căreia au fost deschise negocierile cu privire la ultimul capitol examinat, Capitolul 8 – „Politica în domeniul concurenței”,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la această țară,
 - având în vedere declarația privind constatările și concluziile preliminare ale misiunii internaționale de observare a alegerilor a Biroului OSCE pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului (ODIHR) pentru alegerile parlamentare din 30 august 2020 din Muntenegru, publicată la 11 decembrie 2020,
 - având în vedere recomandarea sa din 19 iunie 2020 adresată Consiliului, Comisiei și Vicepreședintelui Comisiei / Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind Balcanii de Vest, în urma summitului din 2020 ⁽³⁾,
 - având în vedere declarația comună din 28 ianuarie 2020 a Parlamentului European adoptată în urma summitului președinților parlamentelor țărilor din Balcanii de Vest, convocat de Președintele Parlamentului European și de președinții parlamentelor din Balcanii de Vest,
 - având în vedere Declarația de la Zagreb convenită în cadrul summitului UE-Balcanii de Vest, care a avut loc prin videoconferință la 6 mai 2020,
 - având în vedere summiturile UE-Balcanii de Vest din cadrul Procesului de la Berlin din 5 iulie 2019 de la Poznań și din 10 noiembrie 2020 de la Sofia,
 - având în vedere cel de Al doilea raport de monitorizare la nivel național al Comisiei Europene împotriva Rasismului și Intoleranței privind Muntenegru, publicat în septembrie 2017, și concluziile privind Muntenegru, publicate în iunie 2020, referitoare la stadiul punerii în aplicare a recomandărilor din anul 2017,
 - având în vedere Declarația din 5 iulie 2019 a partenerilor din Balcanii de Vest privind integrarea romilor în cadrul procesului de extindere a UE și Strategia de incluziune socială a comunităților de romi și de egipteni din Muntenegru pentru perioada 2016-2020,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0131/2021),
- A. întrucât fiecare țară candidată sau potențial candidată este evaluată individual, în funcție de propriile merite, iar viteza și calitatea reformelor sunt cele care determină calendarul de aderare;
- B. întrucât, în temeiul articolului 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană, orice stat european poate solicita să devină membru al Uniunii Europene, cu condiția să respecte toate criteriile de la Copenhaga, inclusiv respectarea și protejarea minorităților;
- C. întrucât democrația și statul de drept reprezintă valori fundamentale pe care se întemeiază UE și care se află în centrul procesului de extindere și al procesului de stabilizare și de asociere; întrucât sunt necesare reforme pentru a soluționa problemele care persistă în aceste domenii;
- D. întrucât Muntenegru este în prezent cea mai avansată țară în procesul de negociere, cu toate cele 33 de capitole din acquis-ul UE deschise, trei dintre acestea fiind închise provizoriu;
- E. întrucât Muntenegru a continuat să obțină rezultate bune în punerea în aplicare a obligațiilor care decurg din Acordul de stabilizare și de asociere;
- F. întrucât alegerile parlamentare din 30 august 2020 au avut ca rezultat prima tranziție a puterii într-un cadru democratic din această țară de la introducerea pluripartidismului; întrucât tranziția puterii s-a desfășurat ordonat;
- G. întrucât guvernul anterior a acceptat rezultatele alegerilor și tranziția puterii, confirmând astfel nivelul de maturitate democratică și progresele realizate în Muntenegru;

⁽³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0168.

Miercuri, 19 mai 2021

- H. întrucât Uniunea Europeană este cel mai mare partener comercial al Muntenegrului, deținând în 2019 o pondere de 37 % din totalul exporturilor și de 47 % din totalul importurilor și un volum al schimburilor comerciale de 1,38 miliarde EUR;
- I. întrucât UE este cel mai mare furnizor de asistență financiară pentru Muntenegu și întrucât Muntenegrul beneficiază de asistență pentru preaderare în cadrul Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA), cu un total de 504,9 milioane EUR între 2007 și 2020;
- J. întrucât UE a mobilizat un sprijin imediat în valoare de 38 de milioane EUR pentru ca Balcanii de Vest să gestioneze urgența sanitară provocată de COVID-19;
- K. întrucât UE a convenit asupra realocării a 374 de milioane EUR din IPA pentru a contribui la atenuarea impactului socioeconomic al COVID-19 în regiunea Balcanilor de Vest; întrucât Comisia și Muntenegu au convenit asupra unei sume de 53 de milioane EUR;
- L. întrucât un pachet de asistență macrofinanciară în valoare de 60 de milioane EUR a fost, de asemenea, oferit Muntenegrului și 804 milioane EUR au fost furnizate prin împrumuturi acordate de Banca Europeană de Investiții începând din 1999;
- M. întrucât Comisia a adoptat un pachet de 70 de milioane EUR în cadrul IPA II pentru a contribui la finanțarea accesului țărilor din Balcanii de Vest la vaccinurile împotriva COVID-19 achiziționate de statele membre ale UE; întrucât în octombrie 2020 Muntenegrul a semnat un acord în cadrul inițiativei COVAX pentru a primi 248 800 de doze de astfel de vaccinuri;
- N. întrucât romii și egiptenii au fost afectați în mod deosebit în timpul pandemiei de COVID-19, deoarece rămân victime ale unor prejudecăți adânc înrădăcinate, atât în mediul social, cât și în cel profesional,

Angajamentul față de extindere

1. salută angajamentul continuu al Muntenegrului în procesul de integrare în UE și progresul său general;
2. subliniază importanța punerii în aplicare rapide a metodologiei de extindere revizuite, bazată pe capitole de negociere organizate în clustere tematice, și a introducerii treptate a politicilor și programelor individuale ale UE, pentru a accelera procesul general de negociere și pentru a oferi stimulente clare și concrete, de interes direct pentru cetățenii din Muntenegu;
3. salută deschiderea capitolului 8 („Politica în domeniul concurenței”) și decizia Muntenegrului de a accepta metodologia de extindere revizuită; solicită în mod special Muntenegrului să îndeplinească eficient criteriile de referință intermediare pentru capitolele 23 și 24, care vor reprezenta următoarea etapă de referință, și sprijină ferm închiderea capitolelor de aderare, pe măsură ce Muntenegrul realizează și aplică reforme privind criteriile de referință necesare; reamintește că trei capitole au fost închise provizoriu de la deschiderea primului capitol în decembrie 2012 și încurajează Muntenegrul să se concentreze hotărât pe acțiuni vizând satisfacerea criteriilor de închidere în toate celelalte capitole;
4. salută faptul că alegerile din 30 august 2020 au avut ca rezultat prima tranziție a puterii de la introducerea sistemului pluripartit, cu respectarea deplină a standardelor democratice și a constituției Muntenegrului, precum și faptul că OSCE/ODIHR a constatat că alegerile s-au desfășurat eficient, competitiv și transparent; constată cu satisfacție că rezultatele alegerilor nu au fost contestate și că toți parlamentarii aleși și-au reluat efectiv atribuțiile; își exprimă îngrijorarea cu privire semnalarea de influențe externe în procesul electoral;
5. salută faptul că în prima zi de lucru noul guvern muntenegrean a organizat un schimb de opinii cu deputați în Parlamentul European și oficialități ale UE, precum și angajamentul explicit al noului guvern de a continua integrarea în UE, de a îndeplini standardele necesare pentru progresul țării pe calea către UE și de a întări alianța transatlantică;
6. subliniază că este vital să nu existe regrese în privința realizărilor anterioare în procesul de reformă și încurajează noul guvern să își utilizeze mandatul pentru a accelera reformele legate de UE și negocierile de aderare; constată că este necesar un dialog deschis și constructiv între toate părțile interesate din domeniul politic și social, precum și un acord privind aspectele esențiale referitoare la progresul general al țării pentru ca Muntenegu să înregistreze progrese pe calea aderării sale la UE;

Miercuri, 19 mai 2021

7. subliniază necesitatea unei coabitări bazate pe cooperare și constructive între președinte, noul guvern și noul parlament (Skupština), în vederea consolidării progreselor Muntenegrului pe calea aderării sale la UE și a continuării cu hotărâre a progresului democratic al țării; solicită tuturor părților să respecte principiile democratice și constituționale;
8. salută recentele sondaje de opinie, care arată că un număr tot mai mare de cetățeni muntenegreni (76,6 %) sprijină viitoarea aderare a țării la UE, ceea ce reprezintă un mesaj clar pentru noul guvern că oamenii doresc reforme în concordanță cu valorile europene; constată că aceasta este una dintre cele mai ridicate rate de sprijin public pentru UE în regiune; salută, în acest context, faptul că, în 2020, Comisia a dat un impuls suplimentar extinderii datorită noii strategii pentru Balcanii de Vest și planului economic și de investiții;
9. felicită Muntenegrul pentru progresele înregistrate în mai multe domenii ale negocierilor de aderare, inclusiv cooperarea polițienească internațională și lupta împotriva infracționalității organizate (inclusiv prin instituirea unui bilanț inițial în domeniul traficului de ființe umane și de droguri); invită autoritățile să accelereze reformele politice și economice, în special în ceea ce privește statul de drept și drepturile fundamentale, sistemul judiciar, libertatea mass-mediei și lupta împotriva corupției, domeniu în care trebuie realizate progrese semnificative;
10. invită la implicarea activă și includerea adecvată a țărilor din Balcanii de Vest, inclusiv a societății civile și a tinerilor, în Conferința privind viitorul Europei și luarea în considerare a contribuției acestora, având în vedere angajamentul lor de a deveni în viitor state membre ale UE;
11. solicită crearea de noi ocazii pentru un dialog politic și în materie de politică la nivel înalt cu țările din Balcanii de Vest prin organizarea de reuniuni periodice la nivel înalt între UE și Balcanii de Vest și prin contacte ministeriale și parlamentare intensificate, pentru a crește credibilitatea politică a procesului de extindere, pentru a asigura o direcționare mai puternică și implicarea la nivel înalt, așa cum prevede și metodologia de extindere revizuită;
12. reamintește că este în interesul guvernului să asigure o reprezentare adecvată în străinătate; menționează, în această privință, că se așteaptă numirea șefului Misiunii Muntenegrului pe lângă Uniunea Europeană;

Democrația și statul de drept

13. ia act de constatările și concluziile observatorilor internaționali din partea OSCE/ODIHR și invită autoritățile să dea curs pe deplin recomandărilor acestora și în timp util înainte de următoarele alegeri generale; salută adoptarea de către guvern a unei decizii privind înființarea Consiliului pentru controlul registrului electoral; observă că Skupština a adoptat o decizie privind înființarea Comisiei pentru reformă electorală globală în decembrie 2020 și așteaptă ca această comisie să înceapă să funcționeze fără întârziere;
14. încurajează Muntenegrul să organizeze simultan alegeri locale în întreaga țară pentru a crește stabilitatea democrației, a evita campaniile electorale neîntrerupte și a detensiona climatul politic; își exprimă dezamăgirea că, în pofida unui acord între partide de a organiza alegeri locale în aceeași zi, cadrul juridic nu reglementează încă suficient acest aspect; reamintește că este necesară o majoritate de două treimi pentru modificarea Legii privind alegerea consilierilor și a deputaților, ceea ce necesită un consens larg al partidelor parlamentare;
15. invită toate forțele politice din Skupština nou-aleasă să se angajeze într-un dialog parlamentar constructiv, real și larg, deoarece acesta este elementul-cheie al unei democrații parlamentare de succes; salută decizia opoziției de a nu boicota activitatea Skupștinei și reiterează faptul că o democrație parlamentară funcțională se bazează atât pe participarea guvernului, cât și a opoziției la procesul decizional parlamentar; subliniază că consensul larg, atât al majorității aflate la guvernare, cât și al opoziției, este fundamental pentru progresul pe calea aderării la UE și pentru reforme; solicită adoptarea de măsuri menite să îmbunătățească dialogul și încrederea la nivelul întregului spectru politic;
16. salută recentele numiri în delegația Muntenegrului la CPSA UE-Muntenegru și completarea delegației Muntenegrului la CPSA; solicită reluarea activității CPSA cât mai curând posibil și salută reuniunea la distanță a CPSA planificată pentru iunie 2021; subliniază importanța schimburilor parlamentare și a reluării reuniunilor bianuale;

Miercuri, 19 mai 2021

17. salută măsurile menite să îmbunătățească rolul de control al Skupștinei, precum și transparența și deschiderea sa față de cetățeni și societatea civilă; face apel la Skupștina nou-aleasă să garanteze un dialog politic larg în cadrul parlamentului și un rol mai important pentru societatea civilă;

18. reiterează că este important să se accelereze aplicarea planurilor de acțiune pentru capitolele 23 și 24 și a altor documente strategice referitoare la statul de drept și drepturile fundamentale, mai ales printr-un dialog real între partide menit să asigure majoritatea calificată necesară pentru numirile esențiale de judecători și procurori, și prin desfășurarea de consultări publice și la nivel de experți cu privire la modificarea legislației cheie; își exprimă îngrijorarea în legătură cu faptul că grupul de lucru pentru capitolul 24 nu s-a reunit în ultimul an;

19. își exprimă îngrijorarea în legătură cu evoluțiile recente în ceea ce privește procurorul special pentru infracționalitate organizată și corupție, precum și în ceea ce privește schimbările în componența Consiliului procurorilor; invită guvernul muntegrec să modifice acte legislative esențiale, inclusiv în cazul modificărilor propuse la Legea privind Parchetul și la Legea privind Parchetul special, în conformitate cu normele democratice și cu practica europeană consacrată, și să dea curs avizului Comisiei de la Veneția în acest sens; subliniază că funcționarea independentă și integritatea Parchetului Special sunt condiții esențiale pentru progresul Muntenegrului în domeniul statului de drept;

20. regretă că în sistemul judiciar au fost înregistrate progrese limitate și invită autoritățile muntegreci să soluționeze urgent problemele rămase în ceea ce privește independența, profesionalismul, eficiența și responsabilitatea sistemului judiciar prin punerea în aplicare a legislației existente, în concordanță cu recomandările Grupului de state împotriva corupției (GRECO) și ale Comisiei de la Veneția; subliniază că Muntenegrul trebuie să facă noi progrese în reformele vizând statul de drept, inclusiv prin promovarea reformei judiciare în conformitate cu normele și bunele practici democratice și prin absența regreselor în acest domeniu; reiterează faptul că, în urma reformelor realizate anterior, Muntenegrul dispune de organismele și mecanismele necesare pentru a asigura independența și responsabilitatea judecătorilor și a procurorilor; încurajează autoritățile să utilizeze în mod coerent aceste mecanisme și să valorifice eforturile depuse pentru a obține noi rezultatele și a-și îmbunătăți bilanțul în lupta împotriva corupției și infracționalității organizate;

21. își exprimă profunda îngrijorare în legătură cu interpretarea constituției de către Consiliul judiciar, care acceptă re-numirea ilegală a președinților de instanță pentru mai mult de două mandate; ia act de faptul că președintele Curții Supreme și președinții judecătorilor din Bar, Kotor și Plav au demisionat în urma apelului ca judecătorii cu mandate multiple să demisioneze, respectând astfel standardele democratice europene;

22. salută faptul că s-au înregistrat unele progrese în lupta împotriva infracționalității organizate, în special în ceea ce privește întărirea capacității și profesionalismului poliției; încurajează Muntenegrul să își continue eforturile în acest domeniu, în special prin combaterea rețelelor infracționale care operează la nivel internațional, cu un accent deosebit pe combaterea spălării banilor, a traficului de ființe umane, a traficului de droguri și arme, a jocurilor de noroc ilegale și a contrabandei cu țigări, precum și prin urmărirea posibilelor legături ale acestora cu politicieni și reprezentanți ai instituțiilor statului;

23. salută succesul recent al viceprim-ministrului în arestarea unor personaje importante implicate în criminalitatea organizată; condamnă cu fermitate amenințările cu moartea la adresa sa; solicită sprijin și protecție pentru toți funcționarii care luptă împotriva corupției și a criminalității organizate chiar cu riscul de a-și vedea viața amenințată și își exprimă solidaritatea cu aceștia;

24. subliniază că deficiențele sistemice din sistemul de justiție penală persistă și trebuie soluționate prioritare; îndeamnă autoritățile să ia măsuri concrete pentru a limita, doar pentru cazuri excepționale, recurgerea la acorduri de recunoaștere a vinovăției, pentru a spori transparența și credibilitatea răspunsului sistemului judiciar la infracționalitatea organizată;

25. este profund îngrijorat de progresele limitate înregistrate în lupta împotriva corupției și invită instituțiile responsabile să îmbunătățească semnificativ bilanțul țării în ceea ce privește confiscarea bunurilor provenite din săvârșirea de infracțiuni, urmărirea penală și condamnările definitive, în special în cazurile importante, prin creșterea substanțială a calității și a independenței anchetei penale și a autorităților de aplicare a legii;

26. ia act de unele evoluții pozitive în activitatea Agenției pentru prevenirea corupției; subliniază totuși că persistă încă probleme în ceea ce privește independența și stabilirea priorităților și invită agenția să acționeze independent și să aplice consecvent Legea privind prevenirea corupției;

Miercuri, 19 mai 2021

27. reiterează nevoia unui răspuns hotărât al justiției penale la corupția la nivel înalt; reamintește necesitatea unui răspuns efectiv în urma acuzațiilor de abuz de resurse de stat destinate partidelor politice și de finanțare ilegală a partidelor politice;
28. salută eforturile de aplicare a reformei administrației publice și rezultatele deja obținute; este preocupat de constatările potrivit cărora calitatea de membru al unui partid influențează încă puternic angajarea în sectorul public din Muntenegru și invită noul guvern al Muntenegrului să evite concedierile și angajările funcționarilor publici motivate politic; invită autoritățile muntenegele să își continue eforturile de creare a unei administrații publice eficiente și să păstreze competențele, în special în ceea ce privește procesul de aderare la UE și salută, în această privință, introducerea de proceduri de numire transparente; regretă că capacitățile instituționale ale agențiilor din domeniul concurenței și al combaterii corupției rămân reduse;
29. își exprimă îngrijorarea în legătură cu modificările aduse Legii privind funcționarii publici și angajații din sistemul public, adoptată de Skupština, care relaxează criteriile pentru ocuparea posturilor în administrația publică și ar putea submina progresele înregistrate în reforma administrației publice care urmăresc aplicarea principiului angajării pe merit;
30. salută promisiunile noului guvern de a spori în mod semnificativ transparența în toate domeniile, inclusiv în domeniul finanțelor publice, și îl încurajează să elaboreze și să adopte urgent o lege îmbunătățită privind accesul liber la informații;
31. ia act de faptul că în Muntenegru va fi organizat un recensământ al populației și al locuințelor și invită instituțiile responsabile să îl organizeze în conformitate cu standardele europene și cu recomandările internaționale; solicită insistent evitarea oricărei politizări a procesului și invită la investigarea tuturor acuzațiilor legate de ingerințe străine în procedura de recensământ;
32. solicită autorităților muntenegele să acorde o atenție deosebită spălării banilor, evaziunii fiscale și oricărei alte activități infracționale în cadrul programului de dobândire a cetățeniei prin investiție, care va expira în 2021; salută recenta decizie a guvernului muntenegean de a-l elimina treptat până la sfârșitul anului;

Respectarea libertăților fundamentale și a drepturilor omului

33. deplânge situația libertății de exprimare și a libertății mass-mediei, un domeniu în care cinci rapoarte succesive ale Comisiei n-au constatat niciun progres, în special în ceea ce privește activitatea serviciului public de radiodifuziune RTCG; condamnă ferm toate tipurile de atacuri împotriva mass-mediei și intimidarea jurnaliștilor și solicită investigarea urgentă și efectivă a acestora, inclusiv a cazurilor din trecut, pentru a combate impunitatea în cazul infracțiunilor împotriva jurnaliștilor; regretă că unele cazuri de violență împotriva jurnaliștilor rămân încă nesoluționate; solicită luarea de noi măsuri pentru a asigura independența mass-mediei și a jurnaliștilor; îndeamnă Muntenegru să asigure condiții favorabile exercitării efective a libertății de exprimare, care este una dintre valorile fundamentale ale UE și un element esențial al procesului de aderare a Muntenegrului la UE;
34. este preocupat de polarizarea puternică a peisajului mediatic, în special de volumul tot mai mare de dezinformare, care vizează și exacerbarea tensiunilor etnice, distorsionarea proceselor electorale și scăderea sprijinului populației pentru integrarea euro-atlantică; subliniază că educația în domeniul mass-mediei, libertatea și independența mass-mediei sunt esențiale pentru combaterea dezinformării; subliniază necesitatea de a crește coordonarea pentru a combate campaniile regionale de dezinformare;
35. solicită întărirea cooperării europene cu Muntenegru în combaterea dezinformării și a amenințărilor informatice și hibride care încearcă să submineze perspectiva europeană a regiunii; este preocupat de creșterea vulnerabilității Muntenegrului ca urmare a creșterii datoriei sale publice, în special față de China; invită, în acest context, Comisia și guvernul muntenegean să coopereze în vederea găsirii unei soluții pentru împrumutul chinezesc vizând autostrada Bar-Boljare, extrem de controversat, contractat de guvernul anterior, pentru a evita dependența de datorii și o situație în care Muntenegru se vede obligat să cedeze garanții creditorilor chinezi; insistă asupra faptului că, în paralel, autoritățile muntenegele trebuie să desfășoare o anchetă amănunțită și transparentă cu privire la acest împrumut și la cheltuirea sa și să tragă la răspundere persoanele responsabile din punct de vedere politic; invită Comisia să găsească, împreună cu instituțiile financiare internaționale, o soluție rezonabilă pentru a sprijini sustenabilitatea fiscală a Muntenegrului și reformele în conformitate cu perspectiva europeană a țării;

Miercuri, 19 mai 2021

36. invită Muntenegru, statele membre ale UE și Delegația Uniunii Europene în Muntenegru să urmărească în continuare o politică de comunicare mai activă și mai eficace privind perspectiva europeană, care să-i vizeze atât pe cetățenii acestei țări, cât și pe cei ai UE și să continue eforturile coordonate pentru creșterea vizibilității proiectelor finanțate de UE; invită Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă să sprijine crearea unui centru de excelență în problema dezinformării concentrat pe Balcani;

37. invită autoritățile muntene gre ne să ia măsuri concrete pentru consolidarea rezilienței și a securității cibernetice, într-un moment în care țara se confruntă cu presiuni tot mai mari din cauza ingerințelor străine care încearcă să-i submineze statalitatea și orientarea prooccidentală, și să asigure o supraveghere mai strictă a peisajului mediatic pentru a combate știrile false și alte activități de dezinformare, în special cele orchestrate de influențe străine nocive, și să asigure independența operațională a autorităților de reglementare a mass-mediei și a serviciului public de radiodifuziune din Muntenegru, asigurând totodată un echilibru între combaterea dezinformării online și restricțiile disproporționate ale libertății de exprimare;

38. condamnă ferm atacurile verbale și fizice împotriva minorităților naționale și intimidarea acestora, în special cele care au avut loc la Pljevlja după alegerile parlamentare din august 2020, precum și, mai recent, în Berane și Nikšić; îndeamnă autoritățile muntene gre ne să investigheze în detaliu toate aceste incidente și să îi aducă pe autorii lor în fața justiției;

39. subliniază necesitatea de a proteja toate drepturile minorităților naționale, în special deoarece unele dintre acestea nu mai au reprezentanți ai partidelor minoritare în Skupština; îndeamnă autoritățile muntene gre ne să acorde o atenție deosebită aspectelor legate de afilierea națională și etnică a cetățenilor muntene gre ni; ia act, în acest sens, de recenta propunere a guvernului muntene gre ne de modificare a legii privind cetățenia muntene gre ne; subliniază că orice modificare a unor astfel de legi sensibile trebuie să facă obiectul unui amplu proces de consultare și ar trebui adoptată numai în conformitate cu normele democratice și cu practica europeană consacrată și în vederea promovării perspectivei europene a Muntenegrului; invită la respectarea identității multietnice a țării, inclusiv a limbilor utilizate, a patrimoniului cultural și a tradițiilor comunităților locale; subliniază că trebuie realizate noi progrese în ceea ce privește incluziunea socială a romilor și a egiptenilor în piața muncii, în sistemul de învățământ și în viața publică din Muntenegru și invită autoritățile să asigure accesul acestora la documente personale, să le garanteze statutul juridic și să ia măsuri efective împotriva discursurilor de incitare la ură;

40. ia act de Legea privind protecția împotriva violenței domestice și de modificările planificate să i se aducă și solicită insistent autorităților muntene gre ne punerea în aplicare temeinică a acesteia, inclusiv prin alocarea de resurse suficiente, întrucât violența de gen, violența domestică și violența împotriva copiilor rămân un motiv serios de îngrijorare; solicită sporirea vigilenței și crearea de sisteme de sprijin pentru victimele abuzului domestic în timpul pandemiei de COVID-19;

41. face apel la autorități să asigure o punere în aplicare riguroasă a standardelor Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul), inclusiv prin creșterea numărului de agenți de asigurare a respectării legii și de judecători bine pregătiți și sensibili la dimensiunea de gen, pentru a garanta anchetarea și urmărirea penală adecvată a infracțiunilor de violență domestică și să introducă măsuri eficace împotriva hărțuirii sexuale, inclusiv la locul de muncă;

42. își exprimă îngrijorarea în legătură cu rezultatele limitate ale politicilor și proiectelor existente care vizează încurajarea participării femeilor pe piața muncii, la elaborarea politicilor și în politică și eliminarea vulnerabilităților în politicile de ocupare a forței de muncă și în cele sociale; regretă, în acest sens, scăderea numărului de deputate, lipsa unei reprezentări politice echilibrate a bărbaților și femeilor în cadrul alegerilor și în noul parlament și guvern; face apel la adoptarea măsurilor juridice și politice necesare pentru a promova participarea femeilor la viața politică;

43. reamintește că, deși guvernul muntene gre ne a aprobat planul anual de acțiune al strategiei pentru protecția persoanelor cu dizabilități împotriva discriminării și pentru promovarea egalității, punerea sa în aplicare rămâne obiectivul principal; regretă că persoanele cu dizabilități se confruntă în continuare cu discriminare și cu dificultăți în accesul la justiție; subliniază că accesul la serviciile de asistență medicală trebuie îmbunătățit pentru persoanele cu dizabilități, persoanele strămutate în interiorul țării și alte grupuri vulnerabile;

44. salută progresele înregistrate în protejarea drepturilor persoanelor LGBTI și faptul că Muntenegru este prima țară din regiune care a adoptat o lege privind parteneriatele între persoane de același sex; invită autoritățile să asigure toate condițiile necesare pentru buna sa punere în aplicare; subliniază că situația persoanelor transgen și de gen non-binar trebuie îmbunătățită; salută desfășurarea pașnică a paradei Pride din 2019; invită autoritățile muntene gre ne să îmbunătățească în continuare climatul de incluziune socială și toleranță și să colecteze date defalcate referitoare la discursurile de incitare la ură și infracțiunile bazate pe orientarea sexuală și identitatea de gen;

Miercuri, 19 mai 2021

45. invită autoritățile munteneșene să continue dialogul real pe tema libertății religioase cu părțile interesate relevante și în conformitate cu avizul Comisiei de la Veneția din 24 iunie 2019; solicită țărilor vecine să se abțină de la a interveni în această problemă și în alte afaceri interne ale Muntenegrului;

46. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că guvernul a adoptat modificări la Legea privind libertatea religioasă sau de convingere și statutul juridic al comunităților religioase printr-o procedură de urgență, fără dezbateri publice și dialog cu toate comunitățile religioase și fără avizul Comisiei de la Veneția; ia act de faptul că președintele a promulgat legea;

Reconcilierea, relațiile de bună vecinătate și cooperarea internațională

47. felicită Muntenegrul pentru angajamentul său față de cooperarea regională favorabilă incluziunii și pentru rolul constructiv pe care îl joacă în regiunea Balcanilor de Vest și salută participarea sa activă la numeroase inițiative regionale; subliniază că cooperarea regională și relațiile de bună vecinătate sunt corelate cu perspectiva europeană a Muntenegrului;

48. salută semnarea Protocolului privind stabilirea punctului de frontieră dintre Bosnia și Herțegovina, Muntenegrul și Republica Serbia în mai 2019 și încurajează Muntenegrul să abordeze în continuare, într-un spirit constructiv și cât mai curând posibil în procesul de aderare, chestiunile bilaterale nerezolvate cu vecinii săi, inclusiv chestiunile nesoluționate legate de demarcarea frontierelor cu Serbia și Croația; reamintește că acordurile bilaterale existente privind frontierele ar trebui respectate; reiterează faptul că disputele frontaliere ar trebui tratate în spiritul relațiilor de bună vecinătate, la nivel bilateral și prin intermediul mecanismelor internaționale existente; constată că relațiile bilaterale cu Serbia au fost marcate de tensiuni și insistă ca toate disputele bilaterale să fie soluționate printr-un dialog incluziv și fără confruntări, evitând totodată orice formă de ingerință străină în problemele interne;

49. condamnă cu fermitate negarea genocidului de la Srebrenica și îndoielile exprimate cu privire la hotărârile și legitimitatea Tribunalului Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie (TPII) de către ministrul justiției, drepturilor omului și minorităților; salută reacțiile rapide de respingere a acestei poziții, formulate de către alți membri ai guvernului, și propunerea de demitere a ministrului în cauză;

50. salută crearea pieței regionale comune, care va contribui la aderarea deplină a țării la piața unică a UE; crede cu convingere că astfel de inițiative ar putea fi un instrument important pentru creșterea potențialului, a atractivității și a competitivității regiunii și, mai ales, ar putea sprijini economiile regionale în procesul de redresare post-pandemică;

51. condamnă cu fermitate orice încercare a politicienilor din Muntenegrul și din alte părți ale regiunii de a nega genocidul de la Srebrenica sau orice alte crime de război care au avut loc în fosta Iugoslavie; salută semnarea unui protocol de cooperare pentru căutarea persoanelor dispărute între guvernul Bosniei și Herțegovinei și cel al Muntenegrului ca exemplu de bună cooperare în investigarea cazurilor de persoane dispărute; își exprimă îngrijorarea cu privire la lipsa de progrese în ceea ce privește crimele de război comise în Muntenegrul și solicită autorităților să își intensifice eforturile de pedepsire a crimelor de război și să afle ce s-a întâmplat cu persoanele dispărute și să sprijine și să dezvolte Centrul de documentare și informare înființat;

52. își reiterează sprijinul pentru inițiativa de creare a Comisiei regionale pentru stabilirea faptelor legate de crimele de război și de alte încălcări grave ale drepturilor omului pe teritoriul fostei Iugoslavii (RECOM); felicită guvernele munteneșene pentru angajamentele asumate și îndeplinirea obligațiilor care le revin în cadrul Biroului de Cooperare Regională pentru Tineret (RYCO), subliniind importanța actualii președinții prin rotație deținute de Muntenegrul în această organizație;

53. solicită autorităților din Muntenegrul să respecte pe deplin dispozițiile privind succesiunea fostei Republici Socialiste Federative Iugoslavia, în special în ceea ce privește patrimoniul militar;

54. felicită Muntenegrul pentru alinierea deplină la politica externă și de securitate comună a UE și pentru participarea sa activă la misiunile civile din cadrul politicii de securitate și apărare comune, în special la forța navală a UE în Somalia – operațiunea ATALANTA și la Misiunea UE de instruire în Mali și la alte misiuni internaționale, mai ales la Misiunea Națiunilor Unite pentru organizarea referendumului din Sahara Occidentală și la Forța de menținere a păcii în Cipru a Organizației Națiunilor Unite, la misiunea „Resolute Support” desfășurată de NATO în Afganistan și misiunea NATO din Kosovo (KFOR);

Miercuri, 19 mai 2021

55. își exprimă îngrijorarea în legătură cu numirile guvernamentale în sectorul securității și al serviciilor de informații militare și în legătură cu pericolul ca alianța strategică a Muntenegrului cu UE și NATO să fie pusă sub semnul întrebării; subliniază importanța strategică a apartenenței la NATO a Muntenegrului și încurajează autoritățile muntenege să coopereze în domeniul rezistenței la ingerințele externe și al securității cibernetice atât în relația cu UE, cât și cu NATO;
56. subliniază necesitatea ca UE și Statele Unite să își consolideze parteneriatul și coordonarea în Balcanii de Vest pentru a promova reformele esențiale, a îmbunătăți guvernarea și a înfăptui reconcilierea;
57. salută progresele înregistrate de Muntenegru și angajamentul său reînnoit față de cooperarea polițienească internațională și îl încurajează să își continue eforturile pentru a face față migrației nereglementate prin dezvoltarea cooperării sale internaționale în materie de protecție a frontierelor, readmisie și prin creșterea capacității sale de urmărire penală a rețelelor de introducere ilegală de migranți;
58. ia act de intrarea în vigoare a Acordului privind cooperarea în materie de gestionare a frontierelor dintre Muntenegru și Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), care va permite Frontex să acorde asistență Muntenegrului în gestionarea frontierelor, desfășurarea de operațiuni comune și combaterea infracționalității transfrontaliere la frontierele maritime ale țării, inclusiv a contrabandei cu droguri și arme, precum și a traficului de ființe umane și a terorismului;
59. solicită insistent autorităților muntenege să păstreze respectarea drepturilor omului, a libertăților fundamentale și a legislației internaționale în centrul politicilor lor privind migrația și frontierele; solicită ca operațiunile desfășurate de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) la nivel european desfășurate pe teritoriul muntenegean să funcționeze conform aceluiași standarde;

Economia și pandemia de COVID-19

60. salută progresele înregistrate de Muntenegru în creșterea stabilității sectorului său financiar, precum și în realizarea de îmbunătățiri concrete ale condițiilor de pe piața muncii; constată totuși că rata șomajului rămâne ridicată, în special în rândul femeilor, al tinerilor, al romilor și al persoanelor cu un nivel scăzut de calificare; încurajează autoritățile să crească participarea femeilor pe piața muncii și să soluționeze aspecte precum disparitatea de gen în ocuparea forței de muncă și în privința salariilor și servicii accesibile de îngrijire a copiilor;
61. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că Legea bugetului pentru 2021 nu a fost propusă decât la sfârșitul anului 2020 și invită la desfășurarea transparentă și rapidă a procesului de adoptare a bugetului național;
62. salută punerea în aplicare de către Muntenegru a reformelor necesare pentru a se conforma principiilor UE privind buna guvernare fiscală și eliminarea de către Consiliu (18 februarie 2020) a Muntenegrului de pe lista jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;
63. încurajează Muntenegrul să își intensifice eforturile în vederea unei mai bune alinieri a sistemului educațional la piața muncii, pentru a combate mai bine fenomenul necorelării competențelor și al exodului de creiere în rândul tinerilor; solicită autorităților muntenege să depună eforturi pentru o politică deschisă și transparentă în domeniul resurselor umane în administrația publică precum și pentru creșterea investițiilor publice pentru dezvoltare socială și economică sustenabilă;
64. remarcă cu îngrijorare impactul pandemiei de COVID-19 asupra economiei Muntenegrului, produsul său intern brut scăzând cu 14,3 % în 2020; invită guvernul să continue o politică macroeconomică și bugetară responsabilă, având în vedere nivelul ridicat al datoriei publice; încurajează autoritățile să utilizeze în mod optim asistența UE pentru a atenua impactul crizei, inclusiv prin elaborarea și punerea în aplicare a unor măsuri specifice pentru atenuarea impactului pandemiei asupra comunităților marginalizate și persoanelor vulnerabile; subliniază importanța dezvoltării competențelor antreprenoriale în rândul tinerilor;
65. invită Comisia să sprijine eforturile Muntenegrului de a reduce șomajul, care a fost agravat de pandemia de COVID-19, în special în sectorul turismului, care reprezintă peste 20 % din produsul intern brut al Muntenegrului, având în vedere scăderea semnificativă a numărului de turiști;
66. reamintește că Uniunea Europeană a mobilizat rapid un sprijin financiar și material imediat pentru Balcanii de Vest pentru a face față situației de urgență sanitară provocată de pandemia de COVID-19 și grăbi redresarea socioeconomică a regiunii; reamintește că Muntenegrului i-au fost acordate 53 de milioane EUR pentru achiziționarea de echipamente medicale de urgență și pentru a sprijini sectoarele cel mai grav afectate de criza provocată de pandemia de COVID-19; reamintește, de asemenea, decizia de a acorda asistență macrofinanciară în valoare de până la 60 de milioane EUR pentru a ajuta Muntenegrul să limiteze consecințele socioeconomice negative ale pandemiei;

Miercuri, 19 mai 2021

67. subliniază faptul că pandemia de COVID-19 a avut un impact negativ asupra societății în ansamblu, mai ales asupra femeilor, familiilor monoparentale și grupurilor vulnerabile precum romii, egiptenii, persoanele LGBTQ+, persoanele cu dizabilități și alte minorități, prin adâncirea inegalităților și agravarea problemelor existente; invită autoritățile muntenegrene să ia în considerare nevoile acestor grupuri atunci când creează și pun în aplicare măsuri socioeconomice de ajutor în contextul pandemiei de COVID-19;
68. salută rolul mecanismului de protecție civilă al Uniunii care a asigurat sprijinul necesar sub forma echipamentelor medicale și individuale de protecție în lupta împotriva COVID-19 în Muntenegru;
69. își exprimă îngrijorarea în legătură cu procesul actual de demitere a șefilor instituțiilor de sănătate publică într-un moment în care Muntenegru este grav afectat de pandemia de COVID-19, precum și în legătură cu noul împrumut de 750 de milioane EUR contractat de guvern, fără consultarea Skupștinei;
70. invită Comisia și Consiliul să își demonstreze solidaritatea cu țările din Balcanii de Vest, ajutându-le să primească vaccinuri împotriva COVID-19 și să includă Muntenegru în achizițiile comune de vaccinuri ale UE; salută acțiunile întreprinse de Comisie și de Consiliu pentru a ajuta Muntenegru să achiziționeze vaccinuri împotriva COVID-19 prin intermediul COVAX și prin alte mijloace, cum ar fi coordonarea donațiilor din partea statelor membre ale UE; solicită asistență suplimentară pentru a garanta că o cantitate suficientă de vaccinuri împotriva COVID-19 este disponibilă pentru cetățenii tuturor țărilor din Balcanii de Vest cât mai curând posibil, ținând seama de evoluția pandemiei în fiecare țară; crede cu tărie că politicile privind vaccinurile în general ar trebui să aibă un scop umanitar și nu să servească intereselor geopolitice de niciun fel;
71. încurajează Muntenegru să utilizeze în mod optim Planul economic și de investiții al Comisiei pentru Balcanii de Vest; recunoaște importanța acestuia în sprijinirea conectivității sustenabile în transport și infrastructură, a capitalului uman, a competitivității și a creșterii favorabile incluziunii în regiune, subliniind totodată că orice investiție trebuie să fie în concordanță cu obiectivele Acordului de la Paris și cu obiectivele de decarbonizare ale UE;
72. remarcă importanța egală a tuturor obiectivelor de investiții în cadrul IPA III; invită Comisia, în această privință, să direcționeze o parte adecvată din fondurile IPA III către tranziția democratică în curs a Muntenegrului, în special, mai ales în lumina problemelor persistente cu care se confruntă climatul investițional, a problemelor legate de capacitatea de absorbție și de standardele de mediu din Muntenegru;

Mediul, energia și transporturile

73. salută progresele înregistrate de Muntenegru în diversificarea producției sale de energie electrică către surse regenerabile și în depășirea obiectivului său global pentru 2020 de utilizare a energiei din surse regenerabile, a obiectivelor sectoriale pentru energie electrică, energie termică și de răcire, precum și participarea sa activă la Agenda privind conectivitatea în Balcanii de Vest; invită Muntenegru să introducă norme raționalizate și simplificate pentru a facilita desfășurarea în continuare a proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile; subliniază importanța sprijinului UE pentru tranziția către o energie mai curată și din surse regenerabile; își exprimă îngrijorarea cu privire la proiectele de foraj petrolier și de gaz din apropierea coastelor muntenegrene, care ar putea dăuna mediului, naturii și turismului, cel mai important sector economic al țării;
74. salută decizia Muntenegrului de a întrerupe sprijinul financiar acordat micilor hidrocentrale care nu respectă standardele de mediu corespunzătoare; remarcă progresele lente și întârzierea închiderii termocentralei Pljevlja și invită Muntenegru să respecte fără întârziere normele Directivei privind instalațiile de ardere de mari dimensiuni ⁽⁴⁾;
75. recunoaște măsurile pe care Muntenegru le-a luat în vederea creării unui sistem electronic de garanții de origine pentru a asigura compatibilitatea cu sistemul european standardizat de certificate energetice; observă stadiul avansat al aplicării reformelor în sectorul energiei electrice și invită Muntenegru să transpună fără întârziere Regulamentul REMIT ⁽⁵⁾ și codurile de rețea în codurile de rețea naționale; invită Muntenegru să crească nivelul actual scăzut al capacităților interzonale disponibile participanților pe piața energiei electrice, în concordanță cu cele mai bune practici ale UE; felițată

⁽⁴⁾ Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari (JO L 309, 27.11.2001, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind integritatea și transparența pieței angro de energie (JO L 326, 8.12.2011, p. 1).

Miercuri, 19 mai 2021

Muntenegrul pentru poziția de lider în crearea unui mecanism de stabilire a prețului carbonului și de comercializare a certificatelor de emisii în regiune; salută respectarea tuturor dispozițiilor Directivei privind calitatea benzinei și a motorinei ⁽⁶⁾ și cheamă la realizarea de noi progrese în ceea ce privește deținerea stocurilor de petrol de urgență;

76. salută evoluțiile pozitive în continuarea alinierii legislației naționale a Muntenegrului în materie de mediu și schimbări climatice, a planului național privind energia și clima la acquis-ul UE și solicită eforturi suplimentare pentru finalizarea documentului cât mai curând posibil, în conformitate cu recomandările Consiliului ministerial al Comunității Energetice; felicită Muntenegrul pentru protejarea râului Zeta ca parc natural; invită autoritățile să ia măsuri urgente pentru a proteja mai bine zonele protejate și potențialele situri Natura 2000, inclusiv lacul sărat Ulcinj, lacul Skadar, râul Tara și altele; solicită Muntenegrului să îmbunătățească gestionarea deșeurilor și să soluționeze problema eliminării ilegale a acestora; solicită autorităților să implice comunitățile locale și societatea civilă în aplicarea politicilor și proiectelor de mediu, climatice și energetice la nivel național;

77. reamintește cu satisfacție că, în conformitate cu articolul 1 din constituția sa, Muntenegrul este un stat ecologic; reamintește că crearea zonei de instrucție militară și de testare a armelor Sinjajevina în zonele protejate de UNESCO trebuie să respecte principiile UNESCO privind sustenabilitatea socioculturală și ecologică; observă că dezvoltarea de capacități suplimentare în domeniul hidroenergiei și al turismului, în special în zonele protejate, ar trebui să țină seama de standardele UE de protecție a mediului; invită autoritățile să evalueze efectele asupra mediului ale construirii autostrăzii de-a lungul râului Tara și să protejeze mai bine zonele cele mai valoroase; își reiterează solicitarea de a efectua evaluări ex ante aprofundate și cuprinzătoare ale impactului social, de mediu și economic al proiectelor de infrastructură, în conformitate cu standardele europene;

78. salută lansarea Agendei verzi în Balcanii de Vest, care are potențialul de a impulsiona tranziția către o economie durabilă și neutră din punctul de vedere al emisiilor de carbon; solicită Muntenegrului să continue introducerea și punerea în aplicare a legislației necesare pentru atingerea obiectivelor comune convenite privind tranziția ecologică și cea digitală;

79. solicită Muntenegrului, care se află pe locul al patrulea în Europa în ceea ce privește suprafața acoperită de păduri, să îmbunătățească gestionarea pădurilor sale, în special prin alocarea mai multor resurse pentru acestea și prin combaterea activă a exploatării forestiere ilegale; ia act de un studiu recent care a subliniat că aproximativ o sută de mii de metri cubi de deșeuri de lemn, care pot fi ușor reutilizate, sunt produși în Muntenegrul în fiecare an; solicită autorităților să reflecteze asupra modalităților de promovare a modelelor economiei circulare în acest sector și în alte sectoare ale economiei;

80. solicită autorităților muntenegrene să asigure dreptul de acces la informațiile referitoare la mediu în ceea ce privește proiectele de infrastructură, în conformitate cu constituția sa și cu Convenția de la Aarhus, ratificată de Muntenegrul în 2009;

o

o o

81. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Președintelui Consiliului European, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei Europene/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Președintelui, Guvernului și Parlamentului Republicii Muntenegrul.

⁽⁶⁾ Directiva 2009/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește specificațiile pentru benzine și motorine, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (JO L 140, 5.6.2009, p. 88).

Miercuri, 19 mai 2021

P9_TA(2021)0245

Efectele schimbărilor climatice asupra drepturilor omului și rolul activiștilor de mediu în această chestiune

Rezoluția Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la efectele schimbărilor climatice asupra drepturilor omului și rolul activiștilor de mediu în această chestiune (2020/2134(INI))

(2022/C 15/10)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului (DUDO), tratatele, convențiile și instrumentele aplicabile ale Organizației Națiunilor Unite (ONU) privind drepturile omului, în special Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene (UNDRIP), adoptată de Adunarea Generală a ONU la 13 septembrie 2007, și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta), în care se afirmă că toate ființele umane au dreptul la exercitarea deplină a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fără discriminare,
- având în vedere Declarația ONU din 1998 privind apărătorii drepturilor omului,
- având în vedere Rezoluția A/RES/53/144 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite din 8 martie 1999, prin care a fost adoptată Declarația privind apărătorii drepturilor omului,
- având în vedere Convenția privind diversitatea biologică (CBD) adoptată la Rio în 1992 și semnată de 168 de țări, precum și rezoluția sa din 16 ianuarie 2020 referitoare la cea de-a 15-a reuniune a Conferinței părților (COP15) la Convenția privind diversitatea biologică⁽¹⁾,
- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, așa cum a fost adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 25 septembrie 2015, precum și obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD),
- având în vedere Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), care a intrat în vigoare la 21 martie 1994, Protocolul de la Kyoto din 11 decembrie 1997 și Acordul de la Paris din 22 aprilie 2016,
- având în vedere Rezoluția 40/11 din 21 martie 2019 a Consiliului pentru drepturile omului al ONU cu privire la recunoașterea contribuției apărătorilor drepturilor omului din domeniul mediului la exercitarea drepturilor omului, la protecția mediului și la dezvoltarea durabilă,
- având în vedere rapoartele 31/52 din 1 februarie 2016 și A/74/161 din 2019 ale Raportorului special al ONU în materie de obligații privind drepturile omului privind posibilitatea de a beneficia de un mediu înconjurător sigur, curat, sănătos și durabil,
- având în vedere Rezoluția 41/21 a Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU din 12 iulie 2019 privind drepturile omului și clima,
- având în vedere raportul din 10 decembrie 2015 al Programului ONU pentru mediu (UNEP) privind schimbările climatice și drepturile omului și definiția dată de UNEP apărătorilor drepturilor omului în domeniul mediului, „cine sunt apărătorii mediului?”,
- având în vedere raportul din 17 iulie 2019 al raportorului special al ONU privind sărăcia extremă și drepturile omului referitor la schimbările climatice și sărăcie,
- având în vedere raportul special din 2019 al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) referitor la schimbările climatice, deșertificare, degradarea terenurilor, gestionarea sustenabilă a terenurilor, securitatea alimentară și fluxurile de gaze cu efect de seră din ecosistemele terestre,
- având în vedere raportul ONU din iunie 2020 intitulat „Gen, climă & securitate: sprijinirea păcii favorabile incluziunii în combaterea schimbărilor climatice”, elaborat în comun de UNEP, ONU Femei, Programul ONU pentru Dezvoltare (PNUD) și Departamentul ONU pentru afaceri politice și de consolidare a păcii (UNDPPA);

⁽¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0015.

Miercuri, 19 mai 2021

- având în vedere Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului,
- având în vedere articolul 37 din Cartă, prin care UE se angajează să integreze în politicile sale un nivel ridicat de protecție a mediului și îmbunătățirea calității mediului,
- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special partea a cincea a acestuia, intitulată „Acțiunea externă a Uniunii”, și titlurile I, II, III, IV și V din aceasta,
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei din 25 martie 2020 intitulată „Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024” (JOIN(2020)0005),
- având în vedere concluziile Consiliului din 15 mai 2017 privind populațiile indigene și documentul de lucru comun al serviciilor Comisiei din 17 octombrie 2016 intitulat „Punerea în aplicare a politicii externe a UE privind populațiile indigene” (SWD(2016)0340), concluziile Consiliului din 19 noiembrie 2018 privind diplomația în domeniul apei, din 17 iunie 2019 privind acțiunile UE de consolidare a multilateralismului bazat pe norme și din 20 ianuarie 2020 privind diplomația în domeniul climei,
- având în vedere orientările UE în domeniul drepturilor omului privind apa potabilă sigură și salubritatea, adoptate de Consiliu la 17 iunie 2019, precum și orientările sale privind apărătorii drepturilor omului,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept,
- având în vedere rezoluția sa din 13 septembrie 2017 referitoare la corupție și drepturile omului în țările terțe ^(?),
- având în vedere raportul Agenției Europene de Mediu (AEM) din 4 decembrie 2019 intitulat „Mediul european – situație și perspective în 2020: cunoștințe pentru tranziția către o Europă sustenabilă”,
- având în vedere principiul de punere în aplicare nr. 10 din Declarația de la Rio privind mediul și dezvoltarea din 1992, care urmărește să asigure că fiecare persoană are acces la informații, are posibilitatea de a participa la procesul decizional și de a avea acces la justiție în probleme de mediu, cu scopul de a garanta dreptul la un mediu sănătos și sustenabil pentru generațiile prezente și viitoare,
- având în vedere comunicările Comisiei din 20 iunie 2020 intitulată „Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 – Readucerea naturii în viețile noastre” (COM(2020)0380), din 11 decembrie 2019 referitoare la Pactul verde european (COM(2019)0640) și din 23 iulie 2019 intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial” (COM(2019)0352),
- având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul ecologic european ^(?),
- având în vedere raportul din 2019 al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură intitulat „Situația biodiversității mondiale pentru alimentație și agricultură”,
- având în vedere amenințarea uriașă de pierdere a biodiversității, descrisă în raportul de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice publicat de Platforma interguvernamentală științifico-politică pentru biodiversitate și serviciile ecosistemice (IPBES) la 31 mai 2019,
- având în vedere rezoluția sa din 3 iulie 2018 referitoare la încălcarea drepturilor popoarelor indigene în lume, inclusiv acapararea de terenuri ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2020 referitoare la acțiunea coordonată a UE pentru combaterea pandemiei de COVID-19 și a consecințelor sale ⁽⁵⁾,
- având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere avizul Comisiei pentru dezvoltare, cel al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și cel al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne,

^(?) JO C 337, 20.9.2018, p. 82.

^(?) Texte adoptate, P9_TA(2020)0005.

⁽⁴⁾ JO C 118, 8.4.2020, p. 15.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0054.

Miercuri, 19 mai 2021

- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0039/2021),
- A. întrucât toate persoanele, comunitățile locale sau categoriile de populație au dreptul la exercitarea deplină a drepturilor omului, astfel cum sunt consacrate în Declarația universală a drepturilor omului;
- B. întrucât efectele schimbărilor climatice și degradarea continuă a mediului de care suferă resursele de apă dulce, ecosistemele și mijloacele de subsistență ale comunităților afectează deja exercitarea efectivă a drepturilor omului, inclusiv a dreptului la viață, la securitatea alimentară, la apă potabilă sigură și la salubritate, la sănătate, locuințe, autodeterminare, muncă și dezvoltare, astfel cum se subliniază în Rezoluția 41/21 a Consiliului pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite; întrucât, chiar dacă se atinge obiectivul internațional de limitare a încălzirii globale la o creștere a temperaturii cu 2° C peste nivelurile preindustriale, aceste efecte se vor propaga în mod dramatic în deceniile viitoare; întrucât țările contribuie în mod diferit la schimbările climatice și au responsabilități comune, dar diferențiate; întrucât schimbările climatice reprezintă o amenințare imediată și cu implicații extinse pentru populațiile lumii, în special pentru populațiile sărace, care sunt deosebit de vulnerabile, astfel cum se subliniază în Rezoluția 7/23 a Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU;
- C. întrucât ONU, împreună cu alte organizații internaționale și experți, solicită recunoașterea la nivel mondial a dreptului la un mediu sănătos și sigur ca drept universal;
- D. întrucât abordarea schimbărilor climatice ridică probleme legate de justiție și echitate, atât la nivel internațional și național, cât și între generații; întrucât accesul la justiție în probleme de mediu, accesul la informații și participarea publicului la luarea deciziilor sunt consacrate în cadrul principiului de punere în aplicare 10 din Declarația de la Rio privind mediul și dezvoltarea, în Convenția de la Aarhus din 25 iunie 1998 ⁽⁶⁾ și în Acordul Escazu ⁽⁷⁾ din 4 martie 2018;
- E. întrucât degradarea mediului, schimbările climatice și dezvoltarea nesustenabilă constituie unele dintre cele mai prezente și mai grave amenințări la adresa capacității generațiilor prezente și viitoare de a se bucura de multiple drepturi ale omului; întrucât părțile la CCONUSC au obligația de a lua măsuri eficiente de atenuare a schimbărilor climatice, de sporire a capacității de adaptare a populațiilor vulnerabile și de prevenire a pierderii previzibile a vieții;
- F. întrucât părțile la CCONUSC au obligația de a colecta și de a difuza informații cu privire la impactul asupra mediului și de a facilita participarea publicului la luarea deciziilor în materie de mediu;
- G. întrucât abordarea schimbărilor climatice din perspectiva drepturilor omului evidențiază principiile universalității și nediscriminării, subliniind că drepturile sunt garantate pentru toate persoanele din lume, inclusiv pentru grupurile vulnerabile, fără niciun fel de distincție precum rasa, culoarea pielii, sexul, limba, religia, convingerile politice sau de altă natură, originea națională sau socială, averea, nașterea sau alt statut;
- H. întrucât guvernele, societățile și indivizii au o responsabilitate etică și intergenerațională de a fi tot mai proactivi în ceea ce privește politicile și cooperarea, cu scopul de a conveni asupra unor standarde internaționale pentru a proteja și a conserva planeta pentru generațiile prezente și viitoare, astfel încât să le garanteze exercitarea deplină a drepturilor omului și să atenueze efectele negative ale schimbărilor climatice;
- I. întrucât este recunoscut pe scară largă faptul că obligațiile și responsabilitățile statelor și ale sectorului privat în materie de drepturi ale omului au implicații specifice în ceea ce privește schimbările climatice; întrucât incapacitatea de a proteja mediul și pe cei care îl apără este contrară obligațiilor statelor în materie de drepturi ale omului, care sunt obligatorii din punct de vedere juridic, și ar putea constitui o încălcare a drepturilor fundamentale, cum ar fi dreptul la un mediu sănătos sau dreptul la viață; întrucât un număr tot mai mare de activități comerciale și operațiuni desfășurate în țările terțe generează un impact considerabil asupra drepturilor omului și asupra mediului;

⁽⁶⁾ Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu, 25 iunie 1998.

⁽⁷⁾ Acordul regional privind accesul la informații, participarea publicului și justiția în probleme de mediu în America Latină și în zona Caraibilor, 4 martie 2018.

Miercuri, 19 mai 2021

- J. întrucât Acordul de la Paris este primul tratat internațional care recunoaște în mod explicit legătura dintre acțiunile în domeniul climei și drepturile omului, permițând astfel utilizarea instrumentelor juridice existente în domeniul drepturilor omului pentru a îndemna întreprinderile private și statele să reducă emisiile; întrucât, în cadrul Acordului de la Paris, nu există instrumente concrete care să tragă la răspundere actorii statali și corporativi pentru impactul lor asupra schimbărilor climatice și asupra exercitării drepturilor omului;
- K. întrucât Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în mod clar că diferitele forme de degradare a mediului pot conduce la încălcări ale drepturilor fundamentale ale omului, cum ar fi dreptul la viață, dreptul la viața privată și la viața de familie și la folosința în liniște a locuinței, precum și interzicerea tratamentelor inumane și degradante;
- L. întrucât justiția climatică are drept obiectiv abordarea crizei climatice, utilizând legislația privind drepturile omului pentru a reduce decalajul de responsabilitate în materie de guvernare climatică, prin utilizarea litigiilor legate de schimbările climatice în scopul de a trage la răspundere statele și actorii corporativi pentru acțiunile lor din perspectiva conservării naturii ca scop în sine și pentru a permite o viață demnă și sănătoasă generațiilor prezente și viitoare;
- M. întrucât mai multe cauze juridice aflate pe rol au stabilit existența unor încălcări ale drepturilor omului și au deschis calea tragerii la răspundere în urma unor eșecuri sau a lipsei de acțiune a persoanelor, statelor și actorilor corporativi în ceea ce privește abordarea consecințelor schimbărilor climatice;
- N. întrucât competiția din ce în ce mai mare pentru resurse naturale condusă de întreprinderile private, uneori cu complicitatea guvernului, a plasat apărătorii mediului și comunitățile indigene care încearcă să își protejeze terenurile tradiționale în prima linie a acțiunii pentru mediu și i-a transformat în ținte ale persecuției;
- O. întrucât consecințele schimbărilor climatice asupra drepturilor omului vor fi resimțite nu numai de persoanele cele mai vulnerabile, ci și de întreaga populație mondială; întrucât cele mai vulnerabile comunități și țările care generează cel mai mic grad de poluare și de distrugere a mediului suferă cel mai mult de pe urma consecințelor directe ale schimbărilor climatice; întrucât numărul bolilor și al deceselor premature provocate de poluarea mediului înconjurător este deja de trei ori mai mare decât al celor provocate de SIDA, tuberculoză și malarie la un loc, ceea ce amenință dreptul la viață, la un mediu sănătos și la un aer curat; întrucât numărul dezastrelor naturale, cum ar fi inundațiile, furtunile tropicale și perioadele îndelungate de secetă crește în mod constant, cu consecințe nefaste pentru securitatea alimentară în țările din sudul global și pentru exercitarea multor drepturi ale omului;
- P. întrucât justiția în domeniul mediului este parte a justiției sociale și impactul schimbărilor climatice este asimetric, iar efectele lor adverse sunt distructive pentru generațiile prezente și viitoare, în special în țările în curs de dezvoltare; întrucât schimbările climatice afectează puternic țările în curs de dezvoltare și exacerbează inegalitățile sociale și economice existente, făcând ca grupurile vulnerabile să sufere în mod disproporționat din cauza efectelor negative ale acestora;
- Q. întrucât schimbările climatice contribuie tot mai mult la strămutare și migrație, atât în interiorul națiunilor, cât și dincolo de frontierele internaționale; întrucât strămutarea este o perspectivă iminentă pentru unele comunități, cum ar fi cele care trăiesc în zone amenințate de deșertificare, cele situate în regiunea arctică unde gheața se topește într-un ritm accelerat, în zonele costiere de joasă altitudine și în insulele mici sau în alte ecosisteme delicate sau teritorii care prezintă riscuri; întrucât, din 2008, au fost strămutate anual, în medie, 24 de milioane de persoane din cauza unor dezastre legate de fenomenele meteorologice, majoritar în trei dintre cele mai vulnerabile regiuni – Africa Subsahariană, Asia de Sud și America Latină; întrucât 80 % dintre persoanele strămutate din cauza schimbărilor climatice sunt femei, potrivit Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD); întrucât fenomenul din ce în ce mai mare al strămutărilor cauzate de schimbările climatice poate reprezenta o amenințare directă la adresa drepturilor omului, a culturii și a cunoștințelor tradiționale pentru populația în cauză și poate avea un impact semnificativ asupra comunităților locale din țările și teritoriile în care ajung să se stabilească;
- R. întrucât restricțiile și limitările mișcării persoanelor impuse în contextul pandemiei de COVID-19 au redus transparența și monitorizarea încălcărilor drepturilor omului și au intensificat intimidarea politică și supravegherea digitală, limitând, în același timp, accesul la justiție și capacitățile apărătorilor mediului, ale actorilor locale, ale comunităților indigene și ale altor persoane de a participa efectiv la procesele decizionale; întrucât restricțiile de

Miercuri, 19 mai 2021

deplasare impuse comunităților indigene și măsurile sanitare au limitat capacitatea acestora de a patrula și a-și proteja teritoriile; întrucât astfel de restricții ar trebui să fie susținute de o legislație legitimă și democratică; întrucât capacitatea comunității internaționale de a observa și a investiga aceste presupuse încălcări a fost diminuată considerabil din cauza pandemiei;

- S. întrucât capacitatea populației de a se adapta la schimbările climatice este legată în mare măsură de accesul său la drepturile de bază ale omului și de sănătatea ecosistemelor de care depinde pentru subzistență și bunăstare; întrucât măsurile de atenuare și adaptare, cum ar fi accesul la resurse naturale, precum terenurile, apa și pădurile, și utilizarea acestora sau relocarea persoanelor, pot avea, de asemenea, un efect negativ asupra exercitării drepturilor omului; întrucât țările și regiunile în curs de dezvoltare vor suporta aproximativ 75-80 % din costurile legate de schimbările climatice, potrivit raportului din 17 iulie 2019 referitor la schimbările climatice și sărăcie al raportorului special al ONU privind sărăcia extremă și drepturile omului;
- T. întrucât schimbările climatice ar putea inversa dezvoltarea umană prin reducerea productivității agricole, creșterea insecurității alimentare și a aprovizionării cu apă, expunerea crescută la dezastre naturale extreme, cauzând colapsul ecosistemelor și creșterea riscurilor pentru sănătate;
- U. întrucât, potrivit previziunilor Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), începând din 2030, schimbările climatice ar urma să ducă în fiecare an la aproximativ 250 000 de decese suplimentare, din cauza malnutriției, malariei, diareei și stresului termic; întrucât șocurile climatice sunt, potrivit Programului Alimentar Mondial, unul din cei trei factori principali ai insecurității alimentare la nivel mondial; întrucât, în 2019, aproape 750 de milioane de persoane – aproape una din zece persoane din lume – au fost expuse unor niveluri severe de insecuritate alimentară;
- V. întrucât criza climatică amplifică inegalitățile de gen, deoarece fenomenele meteorologice extreme, catastrofele naturale și degradarea pe termen lung a mediului amenință locuințele, mijloacele de trai și rețelele și infrastructurile sociale comunitare, cu efecte disproporționate asupra femeilor și fetelor, printre care se numără creșterea volumului muncii de îngrijire neremunerate și al activităților casnice desfășurate de femei, prevalența crescută a violenței de gen și marginalizarea educației, a participării și a rolului de conducere al femeilor;
- W. întrucât violența verbală și fizică împotriva activiștilor de mediu, îndeosebi a femeilor, a apărătorilor drepturilor de mediu și a avocaților acestora a devenit o tendință bine documentată, inclusiv în mass-media și pe platformele de comunicare socială; întrucât activistele suferă de pe urma unor forme de violență și intimidare specifice genului, care constituie o sursă de profundă îngrijorare;
- X. întrucât apărătorii mediului se află în prima linie a acțiunii climatice și a responsabilității; întrucât organismele din domeniul drepturilor omului au atras din ce în ce mai mult atenția asupra necesității de a proteja în mod specific apărătorii mediului; întrucât reducerea spațiului de acțiune pentru societatea civilă este un fenomen global care afectează în mod disproporționat apărătorii drepturilor omului care lucrează în domeniul mediului și al terenurilor și care se află adesea în zone rurale și izolate, cu acces redus la mecanisme de protecție; întrucât marea majoritate a încălcărilor drepturilor omului împotriva apărătorilor drepturilor omului și ai mediului sunt comise într-un climat de impunitate aproape totală; întrucât sprijinirea și protejarea apărătorilor drepturilor omului și ai mediului se numără printre prioritățile declarate ale Uniunii Europene în cadrul acțiunii sale externe desfășurate la nivel mondial și în vecinătatea sa; întrucât Uniunea trebuie să utilizeze toate instrumentele de care dispune în acest sens;
- Y. întrucât, în ultimii ani, apărătorii mediului sunt din ce în ce mai frecvent victime ale crimelor, răpirilor, torturii, violenței de gen, amenințărilor, hărțuirii, intimidării, campaniilor de denigrare, incriminării, hărțuirii judiciare și evacuărilor și strămutărilor forțate;
- Z. întrucât raportorul special privind situația apărătorilor drepturilor omului și-a exprimat îngrijorarea cu privire la situația apărătorilor drepturilor omului din toate țările, deoarece aceștia sunt expuși unor restricții privind libertatea de circulație, de întrunire, de exprimare și de asociere și sunt vizați de acuzații false, procese inechitabile, arestări și detenții arbitrate, tortură și execuții;

Miercuri, 19 mai 2021

- AA. întrucât raportul din 2020 al Global Witness arată că 212 activiști pentru protecția terenurilor și a mediului au fost uciși în 2019, ceea ce reprezintă o creștere cu 30 % în comparație cu 2018; întrucât aproximativ 40 % dintre aceste victime au fost persoane indigene și proprietari tradiționali de terenuri, iar mai mult de două treimi dintre asasinat au avut loc în America Latină;
- AB. întrucât popoarele indigene beneficiază de drepturi specifice în ceea ce privește protecția mediului, a terenurilor și a resurselor, astfel cum este consacrat la articolul 7 din Convenția din 1989 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind populațiile indigene și tribale; întrucât articolul 29 din Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene din 2007 afirmă că „popoarele indigene au dreptul la conservarea și protecția mediului și a capacității de producție a terenurilor, a teritoriilor și a resurselor lor”;
- AC. întrucât Acordul Escazu este primul acord regional privind accesul la informații, participarea publicului și justiția în probleme de mediu în America Latină și în zona Caraibilor; întrucât Acordul Escazu, care a fost deschis ratificării începând cu 1 septembrie 2019, este primul tratat care instituie dreptul la un mediu sănătos (articolul 4), întrucât Acordul Escazu, care reiterează importanța cooperării regionale, poate servi drept sursă de inspirație pentru alte regiuni care se confruntă cu provocări similare; întrucât Convenția de la Aarhus stabilește o serie de drepturi ale persoanelor și ale organizațiilor societății civile cu privire la mediu, inclusiv accesul la informații legate de mediu, participarea publicului la luarea deciziilor în domeniul mediului și accesul la justiție; întrucât părțile la această convenție au obligația de a adopta dispozițiile necesare astfel încât autoritățile publice (la nivel național, regional sau local) să contribuie la respectarea efectivă a acestor drepturi,

Impactul schimbărilor climatice asupra drepturilor omului

1. subliniază că exercitarea, protejarea și promovarea drepturilor omului care se bazează pe demnitatea umană și pe o planetă sănătoasă și sustenabilă sunt interdependente; invită UE și statele sale membre să acționeze ca un partener credibil și fiabil pe scena mondială prin adoptarea, consolidarea și punerea în aplicare a unei legislații aliniate la o abordare cuprinzătoare bazată pe drepturile omului în combaterea schimbărilor climatice, pentru a orienta și a asigura faptul că politicile și măsurile de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea sunt adecvate, suficient de ambițioase, nediscriminatorii și conforme cu obligațiile în materie de drepturi ale omului; constată că principiile și standardele derivate din dreptul internațional al drepturilor omului ar trebui să orienteze toate politicile și programele legate de schimbările climatice în toate etapele procesului; invită UE și statele sale membre să încurajeze țările terțe, întreprinderile și autoritățile guvernamentale locale să pună în aplicare și să adopte soluții și măsuri care vor contribui la protecția mediului și la abordarea consecințelor schimbărilor climatice;
2. invită Uniunea și statele sale membre să consolideze legătura dintre drepturile omului și mediu în cadrul acțiunii lor externe, precum și să asiste și să sprijine mecanismele internaționale, regionale și locale din domeniul drepturilor omului în abordarea provocărilor de mediu, în special impactul schimbărilor climatice asupra exercitării depline a drepturilor omului; invită Comisia să asigure integrarea aspectelor legate de schimbările climatice și drepturile omului în toate politicile aplicabile ale UE și să asigure coerența acestor politici; observă importanța sprijinirii activităților de sensibilizare cu privire la consecințele schimbărilor climatice, ale degradării mediului și ale declinului biodiversității asupra drepturilor omului; invită, de asemenea, Uniunea să sprijine și să consolideze colaborarea cu țările terțe pentru a integra o abordare bazată pe drepturile omului în legile și politicile de mediu;
3. subliniază caracterul indispensabil al oportunităților de dezvoltare umană pentru toți; subliniază riscurile de încălzire a drepturilor omului în lanțurile internaționale de aprovizionare cu mărfuri atât pentru energia convențională, cât și pentru energia verde din surse regenerabile, cum ar fi munca copiilor în minele de cobalt care alimentează lanțul global de baterii cu litiu-ion; invită Comisia să țină seama de implicațiile legate de drepturile omului atunci când evaluează parcursul Uniunii în domeniul tehnologiilor energetice și de transport;
4. subliniază că deficitul de apă, una dintre consecințele schimbărilor climatice, afectează numeroase persoane în întreaga lume; solicită UE și statelor sale membre să abordeze problema deficitului de apă ca pe o prioritate-cheie a agendei legislative și politice; constată că gestionarea defectuoasă a resurselor funciare și naturale contribuie la noi conflicte și împiedică soluționarea pașnică a conflictelor în curs; reamintește că competiția tot mai acerbă pentru resursele în scădere este în creștere și este accentuată și mai mult de degradarea mediului, de creșterea populației și de schimbările climatice;

Miercuri, 19 mai 2021

5. reamintește obligația legală de a respecta dreptul la un mediu sigur, curat, sănătos și durabil, care este, printre altele, o condiție pentru activitățile economice durabile ce contribuie la bunăstarea și la mijloacele de trai ale persoanelor și comunităților; reamintește că dreptul internațional al drepturilor omului prevede căi de atac pentru a repara daunele cauzate persoanelor, comunităților indigene și apărătorilor drepturilor omului în domeniul mediului de schimbările climatice, pentru a pune în aplicare măsuri de combatere a schimbărilor climatice și pentru a trage la răspundere statele, întreprinderile și persoanele pentru activitățile lor care au un impact asupra schimbărilor climatice și asupra drepturilor omului; în acest sens, invită UE să facă din lupta împotriva impunității una dintre principalele sale priorități, prin crearea unor instrumente care să permită o punere în aplicare deplină, eficace și consecventă a drepturilor omului și a legislației din domeniul mediului, precum și respectarea acesteia;
6. invită Comisia să se asigure că angajamentele concrete privind drepturile omului, mediul și schimbările climatice deja stabilite în Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024 sunt puse efectiv în aplicare și monitorizate și că implementarea planului include o perspectivă de gen;
7. sprijină mandatul raportorului special al ONU pentru drepturile omului și mediu de a face presiuni pentru recunoașterea globală a dreptului de a trăi într-un mediu sigur, curat, sănătos și sustenabil ca drept fundamental al omului; invită Uniunea și statele membre să sprijine, în cadrul următoarei Adunări Generale a ONU, recunoașterea globală a acestui drept; consideră că această recunoaștere ar trebui să servească drept catalizator pentru politici de mediu mai puternice și pentru o mai bună aplicare a legii, pentru participarea publicului la luarea deciziilor în domeniul mediului, pentru accesul la informații și la justiție, precum și pentru rezultate mai bune pentru cetățeni și pentru planetă;
8. îndeamnă Comisia să continue să monitorizeze situația privind drepturile omului și schimbările climatice, pentru a evalua progresele înregistrate în ceea ce privește integrarea sistematică a drepturilor omului în toate aspectele acțiunii climatice la nivel național și internațional, în strânsă cooperare cu Consiliul ONU pentru Drepturile Omului/Înaltul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului; în acest sens, solicită Uniunii să ia măsuri pentru a introduce dreptul la un mediu sigur și sănătos în Cartă și să respecte pe deplin articolul 37 din aceasta; subliniază, în acest sens, importanța unei cooperări strânse cu statele membre și cu toți actorii instituționali relevanți implicați în asigurarea punerii în aplicare corespunzătoare a drepturilor omului și a dispozițiilor în materie de mediu;
9. subliniază că tuturor persoanelor ar trebui să li se acorde dreptul fundamental la un mediu sigur, curat, sănătos și sustenabil și la un climat stabil, fără discriminare, iar acest drept trebuie să fie realizat concret prin politici ambițioase și trebuie să fie pe deplin executat prin sistemul de justiție la toate nivelurile;
10. consideră că integrarea dreptului omului la un mediu sănătos în principalele acorduri și procese din domeniul mediului este esențială pentru un răspuns cuprinzător la COVID-19, care să includă o reconceptualizare a relației dintre oameni și natură, să reducă riscurile și să prevină prejudiciile viitoare cauzate de degradarea mediului;
11. încurajează UE și statele sale membre să adopte o inițiativă îndrăznească, cu sprijinul activ al reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului, în scopul de a combate impunitatea pentru autorii infracțiunilor împotriva mediului la nivel mondial și pentru a deschide calea în cadrul Curții Penale Internaționale (CPI) către noi negocieri între părți în vederea recunoașterii „ecocidului” drept infracțiune internațională în temeiul Statutului de la Roma; invită Comisia și Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) să instituie un program de consolidare a capacității jurisdicțiilor naționale ale statelor membre în aceste domenii;
12. invită Uniunea și statele sale membre să evalueze periodic modul în care dimensiunea externă a Pactului verde european poate contribui cel mai bine la o abordare holistică și bazată pe drepturile omului a acțiunilor climatice și a declinului biodiversității; solicită UE să valorifice gama largă de politici externe, unelte și instrumente politice și financiare de care dispune pentru a pune în aplicare Pactul verde european; solicită UE să își reexamineze mecanismele de finanțare a combaterii schimbărilor climatice și să propună modificarea acestora, dacă este cazul, pentru a asigura respectarea deplină a drepturilor omului și a stabili garanții solide în acest scop; solicită înființarea unor puncte de contact în domeniul climei în cadrul serviciilor competente ale Comisiei și ale Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), care ar asigura, printre altele, integrarea dimensiunii climatice în toate acțiunile externe ale UE; solicită o comunicare transparentă și informativă cu privire la aceste aspecte în cadrul programelor de cooperare pentru dezvoltare desfășurate de UE cu țările terțe;

Miercuri, 19 mai 2021

13. solicită integrarea perspectivei de gen în politicile și programele de dezvoltare durabilă pentru a se asigura că drepturile femeilor și fetelor (inclusiv sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente și serviciile de sănătate necesare), promovarea egalității de gen și echitatea climatică sunt integrate în programele strategice;

14. invită Comisia să majoreze asistența financiară și tehnică și activitățile de consolidare a capacităților pentru a sprijini țările terțe să integreze drepturile omului în acțiunile și programele lor climatice naționale și să respecte reglementările internaționale de mediu, în scopul de a asigura că obiectivele în materie de schimbări climatice nu aduc atingere exercitării drepturilor omului în aceste țări; ia act de acordul interinstituțional la care s-a ajuns cu privire la Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVDCI), în temeiul căruia 30 % din finanțare va sprijini obiective climatice și de mediu; insistă ca toate activitățile instituțiilor financiare europene din țările terțe, în special ale Băncii Europene de Investiții și ale Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, să respecte cu strictețe angajamentele UE în materie de schimbări climatice și să aplice o abordare bazată pe drepturi în ceea ce privește dezvoltarea; solicită consolidarea și aprofundarea mecanismelor lor respective de tratare a plângerilor⁽⁸⁾ pentru persoanele sau grupurile care consideră că astfel de activități le-au încălcat drepturile și că pot fi eligibile pentru măsuri reparatorii;

15. sprijină ferm integrarea drepturilor omului în cadrul global post-2020 pentru biodiversitate, în conformitate cu recenta comunicare a Comisiei intitulată „Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 – Readucerea naturii în viețile noastre”; consideră că, pentru a integra drepturile omului în cadrul global post-2020 pentru biodiversitate, noile obiective ar trebui să abordeze recunoașterea și punerea în aplicare, la nivel național și global, a dreptului la un mediu curat, sănătos, sigur și sustenabil;

16. reiterează importanța protejării regiunii arctice în fața schimbărilor climatice și necesitatea unei politici a UE pentru această regiune;

17. recunoaște impactul legăturii dintre schimbările climatice, degradarea mediului și dezastrele naturale ca factor determinant al migrației și al strămutării provocate de schimbările climatice și regretă lipsa protecției drepturilor omului la nivel internațional pentru persoanele care suferă ca urmare a acestora; consideră că o astfel de strămutare ar trebui abordată la nivel internațional; invită Comisia și statele membre să coopereze în ceea ce privește elaborarea unui cadru internațional pentru abordarea strămutării și a migrației provocate de schimbările climatice atât în cadrul forumurilor internaționale, cât și al acțiunii externe a UE; încurajează Comisia și statele membre să colaboreze pentru a spori sprijinul acordat măsurilor de reziliență în regiunile predispuse la efectele negative ale schimbărilor climatice și pentru a sprijini persoanele care au fost strămutate din cauza schimbărilor climatice și care nu mai pot locui în locurile lor de reședință; subliniază că Comitetul ONU pentru Drepturile Omului a hotărât că statele trebuie să țină seama de impactul crizei climatice asupra drepturilor omului în țara de origine atunci când iau în considerare deportarea solicitanților de azil; salută includerea migrației și a strămutărilor cauzate de schimbările climatice în Cadrul de adaptare de la Cancun;

18. sprijină o abordare bazată pe drepturile omului a guvernății migrației în țările terțe și luarea în considerare a oricăror lacune în materie de protecție a drepturilor omului în contextul migrației; reamintește, în acest context, instrumentele existente pentru căile legale și consideră că astfel de instrumente ar trebui instituite în continuare pentru persoanele care au nevoie de protecție; sprijină identificarea și promovarea bunelor practici privind obligațiile și angajamentele în materie de drepturi ale omului care sprijină și consolidează elaborarea de politici la nivelul UE și la nivel internațional privind protecția mediului;

19. insistă asupra respectării drepturilor tuturor persoanelor, fără discriminare în funcție de locul în care trăiesc sau de starea lor socială, în special a celor mai vulnerabile la efectele negative ale schimbărilor climatice; subliniază că este important să se asigure și să se faciliteze participarea publică a acestor grupuri vulnerabile la deciziile care le afectează mijloacele de subsistență;

20. reamintește că inegalitatea, violența și discriminarea cu care se confruntă femeile sunt amplificate de schimbările climatice; invită UE și statele sale membre să elaboreze și să pună în aplicare politici cu o perspectivă de gen transversală în domeniile comerțului, cooperării, climei și acțiunii externe, promovând capacitatea și participarea femeilor la procesul decizional și recunoscând constrângerile specifice cu care se confruntă fetele și femeile;

21. invită Comisia și statele membre să consolideze rolul și capacitatea organismelor regionale în domeniul drepturilor omului și ale altor mecanisme în abordarea legăturii dintre schimbările climatice și drepturile omului, în promovarea drepturilor de mediu și în protejarea apărătorilor drepturilor de mediu; solicită, în special, Comisiei să inițieze un program

⁽⁸⁾ Mecanismul independent de responsabilitate a proiectelor din partea Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare și mecanismul de tratare a plângerilor al Grupului Băncii Europene de Investiții.

Miercuri, 19 mai 2021

de sprijinire a Acordului Escazu, cu scopul, printre altele, de a acorda asistență statelor părți la ratificarea și punerea în aplicare a acordului, ajutând societatea civilă să participe la acord și să contribuie la punerea în aplicare a acestuia și să ofere sprijin fondului voluntar instituit în cadrul acordului;

Răspunsul la pandemia de COVID-19

22. subliniază faptul că pandemia de COVID-19 la nivel mondial ilustrează perfect impactul degradării mediului în crearea condițiilor pentru o creștere a zoonozei, cu consecințe grave asupra sănătății, societății, economiei și politicii; invită Comisia și statele membre să se angajeze să includă drepturile de mediu și să-i apere pe cei care le protejează în orice răspuns la pandemia de COVID-19; încurajează statele membre și alte părți interesate să țină seama de Observatorul internațional al impactului COVID-19 asupra democrației și drepturilor omului inițiat de Comisie;

23. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că o recesiune globală cauzată de pandemia de COVID-19 ar putea slăbi, întârzia sau redirecționa angajamentele statelor în ceea ce privește obiectivele internaționale în materie de climă și standardele privind drepturile omului; invită UE și statele sale membre să se asigure că politicile avute în vedere pentru redresarea economică vor fi pe deplin în conformitate cu promovarea și protecția drepturilor omului consacrate la articolul 21 din Tratatul de la Lisabona, precum și cu protecția mediului și dezvoltarea durabilă;

24. îndeamnă VP/ÎR, Comisia și statele membre să pledeze pentru un răspuns eficace la criza cauzată de COVID-19, care să țină seama pe deplin de importanța respectării, protejării și exercitării dreptului la un mediu sigur, curat, sănătos și sustenabil, ca un bastion pentru a preveni viitoarele crize în domeniul mediului și al sănătății, care au potențialul de a pune în pericol drepturile fundamentale ale omului; invită Comisia și SEAE să își sporească nivelul de ambiție în materie de climă și mediu în contextul crizei cauzate de COVID-19 și să elaboreze o abordare strategică ambițioasă a diplomației în domeniul climei;

25. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că măsurile de urgență și de izolare la domiciliu luate ca urmare a crizei cauzate de COVID-19 ar fi putut fi utilizate în mod abuziv în mai multe părți ale lumii de către autoritățile politice, forțele de securitate și grupările armate nestatale, ca să limiteze, să intimideze și să ucidă apărători ai drepturilor omului, inclusiv apărători ai mediului și ai terenurilor; reamintește, în acest sens, modul în care apărătorii indigeni au fost, de asemenea, disproporționat de vulnerabili în fața crizei cauzate de COVID-19 ca urmare a unei infrastructuri de sănătate precare în zonele îndepărtate și a neglijenței guvernului;

26. constată că pandemia de COVID-19 amenință securitatea alimentară și hrana a milioane de persoane din întreaga lume, întrucât lanțurile globale de aprovizionare cu alimente au fost afectate, într-o perioadă în care securitatea alimentară și sistemele alimentare se află deja sub presiune din cauza schimbărilor climatice și a dezastrelor naturale; subliniază că criza provocată de pandemie ar putea constitui un punct de cotitură pentru reechilibrarea și transformarea sistemelor alimentare, făcându-le mai favorabile incluziunii, mai sustenabile și mai reziliente;

Apărătorii drepturilor omului în domeniul mediului și rolul populațiilor indigene

27. reamintește obligația statelor de a proteja apărătorii de mediu și familiile acestora împotriva hărțuirii, a intimidării și a violențelor, astfel cum este consacrat în legislația privind drepturile omului, precum și de a garanta libertățile fundamentale ale acestora, și obligația de a recunoaște drepturile populațiilor indigene și ale comunităților locale și contribuția adusă de experiența și cunoștințele acestora la lupta împotriva pierderii biodiversității și a degradării mediului; subliniază rolul și expertiza lor specifice în gestionarea și conservarea terenurilor și solicită intensificarea cooperării cu populațiile indigene și includerea acestora, precum și eforturi de consolidare a participării democratice a acestora la procesele decizionale relevante, inclusiv la cele legate de diplomația internațională în domeniul climei; salută eforturile Comisiei de a sprijini participarea populațiilor indigene prin sprijinul său specific pentru mai multe proiecte, cum ar fi Centrul pentru documentare, cercetare și informare al populațiilor indigene (DOCIP); încurajează Comisia să promoveze în continuare dialogul și colaborarea dintre populațiile indigene și Uniunea Europeană, precum și colaborarea cu forurile internaționale, în special în ceea ce privește schimbările climatice;

28. subliniază că, deși atacurile și amenințările au loc peste tot în lume, Raportorul special al ONU pentru situația apărătorilor drepturilor omului subliniază că situația este deosebit de dramatică în America Latină și Asia, unde unii investitori internaționali, companii și administrații locale ignoră preocupările legitime ale populațiilor; constată că, în multe cazuri, conflictele și încălcările au loc în contextul inegalității economice și al excluziunii sociale; denunță persecuția judiciară și incriminarea activiștilor de mediu din regiunea amazoniană, unde atacurile, uciderile și persecutarea activiștilor de mediu sunt în creștere; denunță creșterea numărului de atacuri și persecutarea activiștilor de mediu din Honduras și

Miercuri, 19 mai 2021

uciderea recentă a activiștilor de mediu din Guapinol; ia act de faptul că, în ultimii trei ani, au fost înregistrate 578 de ucideri ale apărătorilor drepturilor popoarelor indigene, de mediu și funciare; subliniază că Filipine ocupă în mod constant un loc fruntaș pe lista țărilor în care este cel mai periculos să fii apărător al drepturilor de mediu; își reiterează apelul adresat Comisiei, având în vedere gravitatea încălcărilor drepturilor omului în această țară și în absența oricărei îmbunătățiri substanțiale sau a dorinței de a coopera din partea autorităților filipineze, de a iniția procedura care ar putea duce la retragerea temporară a preferințelor în cadrul sistemului generalizat de preferințe Plus (SGP+);

29. recomandă statelor membre ale UE care nu au făcut încă acest lucru să ratifice Convenția nr. 169 a OIM privind populațiile indigene și tribale;

30. invită Comisia să se asigure că UE nu sprijină inițiative și proiecte care ar putea conduce la acaparări ilegale de terenuri, la exploatarea forestieră ilegală și la despăduriri, sau care ar avea un impact negativ similar asupra mediului; condamnă orice încercare de a dereglementa protecția mediului și a drepturilor omului în contextul pandemiei de COVID-19 și al altor crize;

31. condamnă cu fermitate creșterea numărului de asasinate, atacuri defăimătoare, acte de persecuție, de incriminare, de încarcerare, de hărțuire și de intimidare a persoanelor indigene, a activiștilor pentru drepturile omului în domeniul mediului și a apărătorilor terenurilor în întreaga lume și solicită ca cei responsabili să fie trași la răspundere;

32. subliniază că apărătoarele drepturilor omului în domeniul protecției mediului se confruntă cu provocări suplimentare în activitatea, comunitățile și casele lor, devenind ținte ale amenințărilor specifice genului și ale violenței legate de gen sau fiind expuse acestora; constată că apărătoarele drepturilor omului se confruntă într-o măsură mai mare cu riscul de a fi supuse anumitor forme de violență și altor încălcări ale drepturilor, prejudecăților, excluziunii și repudierii decât omologii lor masculini;

33. solicită UE și statelor sale membre să sprijine toți apărătorii drepturilor omului, în special apărătorii drepturilor de mediu și reprezentanții legali ai acestora, și să atragă atenția asupra cazurilor acestora atunci când este necesar; este convins că sprijinul acordat apărătorilor drepturilor de mediu ar trebui sporit și că orice represalii sau atacuri împotriva acestora din partea actorilor corporativi sau statali ar trebui condamnate de UE prin declarații publice și acțiuni locale, atunci când este cazul; își reiterează poziția cu privire la necesitatea ca SEAE, Comisia și statele membre să investească și să consolideze mecanisme și programe specifice de protecție accesibile, care să țină seama de dimensiunea de gen, pentru apărătorii drepturilor de mediu, inclusiv pentru apărătorii locali și indigeni, și să îi implice în orice anchetă privind încălcările;

34. este profund îngrijorat de deteriorarea constantă a situației apărătorilor mediului, a avertizorilor, a jurnaliștilor și a membrilor profesiei juridice specializați în mediu din întreaga lume; solicită UE și statelor sale membre să protejeze libertatea de exprimare, libertatea și pluralismul media și dreptul de întrunire, precum și să asigure siguranța și protecția jurnaliștilor și a avertizorilor, atât în UE, cât și prin relațiile sale externe; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la abuzurile, infracțiunile și atacurile mortale care sunt comise în continuare împotriva jurnaliștilor și a lucrătorilor din domeniul media și care sunt motivate de activitățile acestora; subliniază că avertizarea în interes public este o formă de libertate de exprimare și de informare și joacă un rol esențial în demascarea și prevenirea încălcărilor dreptului Uniunii și în consolidarea responsabilității democratice și a transparenței; invită, în acest context, Comisia să monitorizeze transpunerea și să garanteze aplicarea integrală de către statele membre a Directivei (UE) 2019/1937⁽⁹⁾; consideră că libertatea de informare este un instrument important pentru ca persoanele care ar putea fi afectate de consecințele schimbărilor climatice să fie informate în mod corespunzător și din timp cu privire la efectele dăunătoare ale schimbărilor climatice și ale măsurilor de adaptare; solicită respectarea libertății de informare;

35. recunoaște că acțiunile întreprinse de apărătorii mediului sunt esențiale, întrucât aceștia caută, concep și difuzează soluții și mecanisme viabile de prevenire, reziliență și adaptare la schimbările climatice pentru persoanele care trăiesc în teritoriile afectate;

36. invită Comisia să acorde o atenție deosebită nevoilor diferențiate de protecție ale apărătoarelor drepturilor omului, recunoscând rolul acestora ca agenți puternici ai schimbării, în special în ceea ce privește acțiunile climatice; subliniază, în acest sens, că trebuie sprijinită consolidarea capacităților și rolul femeilor de educatoare și promotoare ale schimbării și că

⁽⁹⁾ Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305, 26.11.2019, p. 17).

Miercuri, 19 mai 2021

trebuie asigurată finanțarea adecvată a acestor organizații; reamintește cât de des sunt victime ale represiei și chiar ale asasinatelor femeile lideri ai comunităților și activiste pentru mediu, cum este cazul activistelor curajoase nominalizate și preselecționate pentru Premiul Saharov pentru libertatea de gândire al Parlamentului European, și anume Marielle Franco din Brazilia, asasinată în 2018, și Berta Cáceres din Honduras, asasinată în 2016;

37. invită UE și statele sale membre să solicite și să se asigure că dreptul la consimțământul liber, prealabil și în cunoștință de cauză al populațiilor indigene este respectat, fără constrângeri, în orice acord sau proiect de dezvoltare care ar putea afecta terenurile, teritoriile sau bunurile naturale ale popoarelor indigene; subliniază că promovarea drepturilor populațiilor indigene și a practicilor lor tradiționale este importantă pentru realizarea unei dezvoltări sustenabile, combaterea schimbărilor climatice și conservarea și refacerea biodiversității, asigurând, în același timp, garanții adecvate;

38. invită Comisia și Consiliul să utilizeze toate instrumentele de care dispun, împreună cu dispozițiile privind punerea în aplicare și respectarea drepturilor omului în cadrul acordurilor UE de politică externă și de asociere, pentru a sprijini și a proteja în mod eficace apărătorii drepturilor omului și apărătorii drepturilor de mediu în vecinătatea UE, precum și pentru a încuraja țările candidate la aderarea la UE să se alinieze în mod efectiv la valorile și standardele europene;

39. solicită adoptarea unei anexe la Orientările UE privind apărătorii drepturilor omului, care să fie dedicată provocărilor și nevoilor specifice ale apărătorilor de mediu și politicilor UE în această privință; subliniază că este important să se asigure continuarea proiectului ProtectDefenders.eu cu niveluri sporite de finanțare, precum și a altor instrumente ale UE existente pentru sprijinirea apărătorilor drepturilor omului;

40. solicită adoptarea unei liste UE a țărilor prioritare în care SEAE, Comisia și statele membre își vor intensifica acțiunile în sprijinul apărătorilor drepturilor de mediu și vor colabora cu autoritățile locale în vederea introducerii sau a îmbunătățirii mecanismelor de protecție și a legislației specifice care definește apărătorii mediului, recunoaște activitatea acestora și le garantează protecția; insistă asupra faptului că această listă de țări prioritare ar trebui să fie elaborată de SEAE, în strânsă consultare cu părțile interesate și cu Parlamentul, și ar trebui să fie actualizată anual; solicită, de asemenea, VP/ÎR să furnizeze un raport public anual referitor la acțiunile întreprinse în țările prioritare, precum și la protejarea apărătorilor mediului la nivel mondial;

41. îndeamnă ONU să își asume un rol mai mare în protejarea ecosistemelor globale și a apărătorilor mediului, în special acolo unde schimbările climatice au un impact puternic asupra comunităților indigene și locale; solicită, prin urmare, UE să promoveze o inițiativă la nivelul ONU pentru observatorii internaționali cu scopul de a monitoriza prejudiciile considerabile aduse mediului, crizele grave de mediu sau situațiile în care apărătorii drepturilor de mediu sunt cei mai expuși riscului și pentru a colabora cu autoritățile și a le oferi asistență la stabilirea unui mediu de protecție pentru acești apărători;

42. invită Comisia și statele membre să promoveze, prin intermediul dialogului politic, adoptarea unor planuri naționale de acțiune care să garanteze un mediu sigur și liber pentru apărătorii mediului, integrând o perspectivă mai largă a protecției colective, inclusiv măsuri politice pentru legitimarea comunităților și a grupurilor implicate în protecția mediului; invită Comisia să abordeze în mod explicit drepturile omului ale popoarelor indigene și ale comunităților locale în temeiul legislației privind pădurile, al guvernantei și al acordurilor de parteneriat voluntar (APV FLEGT);

43. reamintește că, în conformitate cu Declarația ONU privind apărătorii drepturilor omului, statele trebuie să protejeze apărătorii biodiversității ca apărători ai drepturilor omului; își exprimă satisfacția cu privire la elaborarea tratatelor internaționale, cum ar fi Acordul Escazu, care este un instrument-cheie pentru America Latină și zona Caraibilor – regiunea cu cele mai multe ucideri înregistrate ale apărătorilor drepturilor omului în domeniul mediului;

CCONUSC, justiție și răspundere

44. regretă faptul că, chiar dacă sunt pe deplin puse în aplicare de toate statele, contribuțiile actuale stabilite la nivel național (CSN) ar duce la o creștere a temperaturii globale dezastruoasă cu 3 °C peste nivelurile preindustriale, încălcând Acordul de la Paris; avertizează că un astfel de scenariu ar avea un impact climatic și de mediu extrem de puternic și ar avea efecte adverse generalizate asupra drepturilor omului;

Miercuri, 19 mai 2021

45. salută includerea drepturilor omului în preambulul Acordului de la Paris și solicită măsuri eficiente de respectare și promovare a obligațiilor în materie de drepturi ale omului în punerea în aplicare a acordului și în luarea de măsuri în domeniul climei; regretă, cu toate acestea, că nu există dispoziții concrete pentru a trage la răspundere actorii statali și corporativi pentru încălcările drepturilor omului legate de schimbările climatice;

46. îndeamnă părțile la CCONUSC să continue să își sporească nivelul de ambiție în ceea ce privește atenuarea și adaptarea, în conformitate cu obiectivele Acordului de la Paris, și să integreze dimensiunea drepturilor omului în contribuțiile lor stabilite la nivel național și în comunicarea lor privind adaptarea; solicită secretariatului CCONUSC să elaboreze orientări privind modul de integrare a protecției drepturilor omului în contribuțiile stabilite la nivel național (CSN) și în comunicarea privind adaptarea, în colaborare cu Înaltul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului; încurajează părțile să revizuiască contribuțiile preconizate stabilite la nivel național (CPSN) și CSN și să dezvolte mecanisme de monitorizare pentru CSN, cu participarea deplină și efectivă a populațiilor indigene;

47. subliniază necesitatea de a consolida sinergiile între obligațiile de raportare în materie de climă și obligațiile de raportare în materie de drepturi ale omului; consideră că orientările privind cadrul de transparență al Acordului de la Paris (articolul 13) ar trebui să impună părților să furnizeze informații nu numai cu privire la emisiile de gaze cu efect de seră, ci și cu privire la aspectul dacă politicile climatice sunt puse în aplicare în conformitate cu alte obiective societale și cu cadrele juridice existente și, prin urmare, ar trebui să includă informații privind bunele practici, inclusiv abordări în materie de măsuri de atenuare și adaptare bazate pe drepturi, precum și asistență;

48. îndeamnă instituțiile UE să coopereze în mod activ în promovarea unei abordări axate pe drepturile omului în cadrul negocierilor internaționale în curs privind schimbările climatice, în special în cadrul mecanismului de dezvoltare durabilă (SDM) și al altor orientări privind mecanismele prevăzute la articolul 6 alineatul (4) din Acordul de la Paris, care asigură participarea semnificativă și informată a titularilor de drepturi, garanții sociale și de mediu adecvate și mecanisme independente de recurs; subliniază că SDM ar trebui să urmărească finanțarea proiectelor care aduc beneficii persoanelor celor mai vulnerabile la impactul schimbărilor climatice și că toate proiectele finanțate în cadrul SDM ar trebui să fie supuse unei evaluări a impactului asupra drepturilor omului, doar proiectele cu impact pozitiv fiind eligibile pentru înregistrare;

49. invită Comisia să elaboreze criterii de eligibilitate pentru granturile UE, care ar permite ONG-urilor de mediu, care altfel ar putea să nu fie eligibile pentru finanțare din cauza dimensiunii lor, să obțină un acces mai incluziv la fonduri;

50. subliniază că, pentru a asigura tragerea la răspundere a tuturor actorilor, noi mecanisme precum SDM trebuie să integreze politici instituționale de salvagardare și mecanisme de soluționare a reclamațiilor pentru a garanta protecția efectivă a drepturilor;

51. invită Secretariatul CCONUSC să elaboreze, împreună cu părțile la convenție, un cadru juridic comun pentru justiția climatică;

52. subliniază că evaluarea la nivel global menționată la articolul 14 din Acordul de la Paris ar trebui utilizată pentru a evalua progresele înregistrate în direcția integrării drepturilor omului și a altor principii în acțiunile de combatere a schimbărilor climatice; constată că aceasta ar trebui să includă oportunități de prezentare a contribuțiilor de către societatea civilă și organizațiile interguvernamentale; consideră că evaluarea punerii în aplicare a Acordului de la Paris ar trebui să contribuie la identificarea bunelor practici și a barierelor în calea punerii sale în aplicare, precum și la orientarea viitoarelor CSN și a cooperării internaționale;

53. subliniază că toate acțiunile climatice eficiente bazate pe drepturi ar trebui să garanteze o participare gratuită, activă, semnificativă și informată; recomandă ca planurile de atenuare și adaptare să fie accesibile publicului, să fie finanțate în mod transparent și să fie elaborate împreună cu grupurile afectate și/sau potențial afectate, în special cu grupurile cele mai vulnerabile;

54. subliniază faptul că țările în curs de dezvoltare nu pot face față singure efectelor schimbărilor climatice și că acestea depind adesea de asistența internațională în ceea ce privește capacitatea lor de gestionare a crizelor și capacitatea lor de a se adapta la efectele schimbărilor climatice și de a le anticipa;

Miercuri, 19 mai 2021

55. subliniază punctul său de vedere conform căruia legile și instituțiile din domeniul drepturilor omului care sunt utilizate în mod obișnuit pentru a elimina decalajul în materie de responsabilitate în materie de guvernare nu pot înlocui în niciun caz măsurile eficiente de prevenire și reparare a prejudiciilor cauzate de schimbările climatice; consideră că instituțiile naționale pentru drepturile omului și societatea civilă pot juca un rol eficace în ceea ce privește responsabilitatea națională și mecanismele de supraveghere concepute pentru a asigura accesul la căi de atac al celor care suferă prejudicii aduse drepturilor omului ca urmare a schimbărilor climatice;

56. consideră că UE trebuie să joace un rol de lider activ, ferm și ambițios în pregătirile pentru cea de a 26-a Conferință a ONU privind schimbările climatice (COP26), plasând principiile drepturilor omului în centrul procesului de elaborare a politicilor privind schimbările climatice la nivel internațional, pentru a evita daunele ireversibile asupra dezvoltării umane și generațiilor actuale și viitoare;

57. recunoaște rolul activ și implicarea societății civile, inclusiv a organizațiilor neguvernamentale și a apărătorilor mediului în susținerea abordărilor în materie de politici climatice bazate pe drepturile omului și solicită sprijinirea și finanțarea unor astfel de activități de către UE; subliniază necesitatea de a garanta participarea societății civile la cadrul de transparență prevăzut la articolul 13 din Acordul de la Paris;

58. ia act de propunerea Comisiei de regulament de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1367/2006⁽¹⁰⁾ (așa-numitul Regulament Aarhus), care ar trebui să îmbunătățească punerea în aplicare a Convenției de la Aarhus la nivelul UE; încurajează, de asemenea, statele membre să asigure transpunerea adecvată a actelor legislative relevante ale UE (de exemplu, Directiva 2011/92/UE⁽¹¹⁾) și a dispozițiilor internaționale obligatorii din punct de vedere juridic (Convenția de la Aarhus) în ordinea lor juridică, pentru a garanta accesul inclusiv la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu;

59. subliniază că acțiunile activiștilor de mediu sunt în deplină concordanță cu obiectivele de dezvoltare durabilă și că punerea în aplicare sistemică a acestor obiective ar trebui urmărită la nivel local, național și internațional;

60. reamintește că statele membre trebuie să reglementeze corporațiile pentru a se asigura că acestea nu provoacă încălcări ale drepturilor omului și că actorii privați și corporativi au obligația de a aborda implicațiile schimbărilor climatice asupra drepturilor omului, în conformitate cu Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului;

61. încurajează Comisia și statele membre să fie actori activi în conceperea, instituirea și promovarea garanțiilor și a proceselor de responsabilizare în cadrul organismelor recunoscute la nivel internațional, pentru a se asigura că modificările structurale efectuate pentru a realiza reducerea drastică a emisiilor până în 2030, astfel cum se prevede în politicile privind clima, sunt concepute, puse în aplicare și monitorizate într-un mod care protejează drepturile persoanelor și comunităților afectate, inclusiv dreptul la muncă și la promovarea unor condiții de muncă corecte și echitabile; subliniază că tranziția verde trebuie să fie justă și nu trebuie să lase pe nimeni în urmă;

62. subliniază importanța diligenței necesare a întreprinderilor și a responsabilității sustenabile și asumate a întreprinderilor ca mijloace semnificative și indispensabile de prevenire și protecție împotriva încălcărilor grave ale drepturilor omului și ale mediului; invită UE să sprijine guvernarea corporativă sustenabilă și responsabilă ca element important al Pactului verde european; invită statele membre să pună în aplicare măsuri de reglementare eficiente pentru a identifica, a evalua, a preveni, a înceta, a atenua, a monitoriza, a comunica, a raporta, a aborda și a remedia încălcările potențiale și/sau efective ale drepturilor omului și să tragă la răspundere întreprinderile atunci când se asigură că își îndeplinesc obligațiile de diligență necesară în ceea ce privește impactul schimbărilor climatice asupra drepturilor omului, în conformitate cu Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului;

63. salută angajamentul Comisiei de a elabora o propunere legislativă privind caracterul obligatoriu în ceea ce privește drepturile fundamentale ale omului și obligația de diligență a întreprinderilor în materie de mediu în lanțurile lor de aprovizionare; recomandă ca această propunere legislativă să sprijine și să faciliteze dezvoltarea unor metodologii comune de măsurare a impactului în domeniul mediului și al schimbărilor climatice; subliniază importanța unei consultări și comunicări eficiente, semnificative și în cunoștință de cauză cu toate părțile interesate afectate sau potențial afectate, inclusiv

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, 25.9.2006, p. 13).

⁽¹¹⁾ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

Miercuri, 19 mai 2021

cu apărătorii mediului; îndeamnă UE să sprijine și să se implice efectiv în negocierile în curs pentru un tratat cu caracter obligatoriu al ONU privind afacerile și drepturile omului, care să reglementeze activitățile corporațiilor transnaționale și ale altor întreprinderi; consideră că orice astfel de instrument trebuie să încurajeze actorii corporativi și investitorii să își asume responsabilitățile cu privire la dreptul omului la un mediu sănătos; consideră că orice astfel de instrument trebuie să includă dispoziții solide de protecție a mediului și să încurajeze actorii corporativi și instituțiile financiare, dar și instituțiile regionale de investiții sau de dezvoltare să își asume responsabilitățile în ceea ce privește dreptul omului la un mediu sănătos;

64. subliniază importanța combaterii corupției la nivel mondial, întrucât aceasta dăunează exercitării drepturilor omului și are repercursiuni negative specifice și afectează în mod disproporționat grupurile cele mai defavorizate, marginalizate și vulnerabile din societate, precum femeile, copiii, persoanele cu dizabilități, persoanele în vârstă, persoanele sărace, populațiile indigene sau persoanele aparținând minorităților, printre altele prin împiedicarea accesului egal al acestora la resursele naturale, inclusiv la terenuri;

65. invită Consiliul și SEAE să includă infracțiunile legate de corupție printre actele care se pedepsesc în temeiul regimului global de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului, așa-numita Lege Magnitsky europeană, și să asigure adoptarea și punerea sa rapidă în aplicare;

66. consideră că actuala revizuire a politicii comerciale a UE ar trebui să reprezinte o ocazie de a redefini, promova și consolida protecția drepturilor omului în cadrul politicii comerciale; subliniază faptul că capitolele privind dezvoltarea durabilă din viitoarele acorduri comerciale trebuie să fie acoperite de mecanismele de soluționare a litigiilor din cadrul acestor acorduri;

o

o o

67. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de-a 74-a sesiuni a Adunării Generale a ONU, Președintelui Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, precum și șefilor delegațiilor UE.

Joi, 20 mai 2021

P9_TA(2021)0248

Inversarea tendințelor demografice din regiunile UE utilizând instrumentele politicii de coeziune**Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la inversarea tendințelor demografice în regiunile Uniunii utilizând instrumentele politicii de coeziune (2020/2039(INI))**

(2022/C 15/11)

Parlamentul European,

- având în vedere libera circulație a lucrătorilor, garantată prin articolul 45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolul 174 din TFUE privind consolidarea coeziunii economice, sociale și teritoriale a Uniunii,
- având în vedere articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, care permite utilizarea ajutoarelor pentru a facilita dezvoltarea anumitor regiuni economice, cu condiția ca aceste ajutoare să nu afecteze în mod semnificativ concurența (regiunile din „categoria c”),
- având în vedere articolul 349 din TFUE privind regiunile ultraperiferice,
- având în vedere articolele 9, 46, 47, 48 și 147 din TFUE privind o serie de aspecte legate de muncă și ocuparea forței de muncă în UE,
- având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, în special principiile 2, 3 și 20 ale acestuia,
- având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european plus, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și normele financiare aplicabile acestora, precum și Fondului pentru azil și migrație, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului pentru managementul frontierelor și vize (COM(2018)0375), și în special Capitolul II din aceasta, privind dezvoltarea teritorială,
- având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (COM(2020)0408),
- având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2018 referitoare la consolidarea coeziunii economice, sociale și teritoriale în Uniunea Europeană: cel de-al șaptelea raport al Comisiei Europene ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 14 noiembrie 2017 referitoare la utilizarea instrumentelor politicii de coeziune de către regiuni pentru a răspunde schimbărilor demografice ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 2011 referitoare la schimbările demografice și la consecințele acestora asupra viitoarei politici de coeziune a UE ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa legislativă din 27 martie 2019 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european de dezvoltare regională și Fondul de coeziune ⁽⁴⁾,
- având în vedere articolul 20 din TFUE, Regulamentul (UE) nr. 492/2011 ⁽⁵⁾ și Directiva 2004/38/CE ⁽⁶⁾ privind libera circulație a lucrătorilor și a familiilor acestora în cadrul Uniunii,
- având în vedere raportul Comisiei din 17 iunie 2020 privind impactul schimbărilor demografice,

⁽¹⁾ JO C 390, 18.11.2019, p. 53.

⁽²⁾ JO C 356, 4.10.2018, p. 10.

⁽³⁾ JO C 153 E, 31.5.2013, p. 9.

⁽⁴⁾ JO C 108, 26.3.2021, p. 566.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO L 141, 27.5.2011, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

Joi, 20 mai 2021

- având în vedere foaia de parcurs a Comisiei din 27 iulie 2020 intitulată „Dezvoltare rurală – o viziune pe termen lung pentru zonele rurale” (⁽⁷⁾),
- având în vedere concluziile Consiliului intitulate „Provocările demografice – Calea de urmat”, adoptate la 8 iunie 2020,
- având în vedere Cartea verde intitulată „Îmbătrânirea populației – Promovarea solidarității și a responsabilității între generații”, prezentată de Comisie la 27 ianuarie 2021,
- având în vedere foaia de parcurs a Comisiei din 16 noiembrie 2020 intitulată „Schimbările demografice în Europa – Cartea verde privind îmbătrânirea populației” (⁽⁸⁾),
- având în vedere raportul Rețelei europene de observare a dezvoltării și coeziunii teritoriale (ESPON) din decembrie 2017 privind geografia noilor dinamici din domeniul ocupării forței de muncă în Europa,
- având în vedere analiza politică a ESPON din iunie 2019 intitulată „Addressing labour migration challenges in Europe: An enhanced functional approach” (Abordarea provocărilor legate de migrația forței de muncă în Europa: o abordare funcțională îmbunătățită),
- având în vedere raportul Departamentului pentru afaceri economice și sociale al Organizației Națiunilor Unite, Secția Populație, „World Population Prospects 2019” (Perspectivele demografice mondiale 2019),
- având în vedere raportul Comisiei Europene din 17 iunie 2020 privind impactul schimbărilor demografice (⁽⁹⁾),
- având în vedere Indicele european al competitivității regionale 2019,
- având în vedere documentul OCDE „Adapting to Demographic Change” (Adaptarea la schimbările demografice), pregătit pentru prima reuniune a Grupului de lucru G20 privind ocuparea forței de muncă ce a avut loc în timpul președinției japoneze a G20, în perioada 25-27 februarie 2019 la Tokyo,
- având în vedere „obiectivele de la Barcelona” din 2002,
- având în vedere raportul Comitetului Regiunilor din 2016 privind impactul schimbărilor demografice asupra regiunilor europene,
- având în vedere raportul Comitetului Regiunilor din 2018 intitulat „Addressing brain drain: The local and regional dimension” (Abordarea exodului creierelor: dimensiunea locală și regională),
- având în vedere avizul Comitetului European al Regiunilor intitulat „Schimbările demografice: propuneri privind măsurarea și combaterea efectelor negative în regiunile UE” din 12-14 octombrie 2020,
- având în vedere viziunea pe termen lung a Comisiei pentru zonele rurale, care este în curs de elaborare,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor intitulat „Strategia UE pentru revigorarea zonelor rurale” din 8-10 decembrie 2020,
- având în vedere Raportul Comitetului Regiunilor de evaluare a impactului teritorial privind schimbările demografice din 30 ianuarie 2020,
- având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală,

(⁽⁷⁾) Ares(2020)3866098

(⁽⁸⁾) Ares(2020)6799640

(⁽⁹⁾) https://ec.europa.eu/info/files/report-impact-demographic-change-reader-friendly-version-0_ro

Joi, 20 mai 2021

— având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A9-0061/2021),

- A. întrucât distribuția populației la nivel local, regional, național și al UE, precum și stabilitatea sau modificările ei au dinamici foarte diferite în statele membre și regiunile lor, cu efecte inegale asupra fenomenului depopulării și, în cele din urmă, asupra coeziunii sociale, economice și teritoriale a Uniunii; întrucât, potrivit Indicelui european al competitivității regionale pe 2019, există un decalaj între regiunile capitalelor/metropolitane și zonele periferice, 78 % din populația europeană trăind în zone urbane sau în zone urbane funcționale și beneficiind de servicii de calitate în domeniul energiei, al transporturilor și al conectivității digitale, în timp ce multe regiuni periferice se confruntă în continuare cu dificultăți în aceste sectoare; întrucât politica de coeziune, ca principală sursă de investiții publice în UE (respectiv 8,5 % din investițiile publice de capital în UE) poate juca un rol important în soluționarea acestor chestiuni demografice, chiar și pentru a menține echilibrul demografic natural al UE pe termen lung;
- B. întrucât, în sensul prezentului raport, „regiunile exportatoare” sunt regiunile care pierd aptitudini și/sau competențe înalte (în unul sau mai multe sectoare/domenii) în beneficiul altor regiuni, ca urmare a emigrării permanente într-o anumită perioadă de timp, iar „regiunile receptoare” sunt regiunile care câștigă aptitudini și/sau competențe înalte (în unul sau mai multe sectoare/domenii), ca urmare a imigrației permanente într-o anumită perioadă de timp;
- C. întrucât tendințele demografice sunt influențate și de schimbările climatice și, în special, de inundații și valuri de căldură legate de acest proces; întrucât o abordare coordonată care să integreze principiile sustenabilității, ecologizării și digitalizării în diferitele politici ale UE ar putea contribui și ea la inversarea tendințelor demografice negative;
- D. întrucât există o strânsă corelare între oferirea de servicii sociale, conectivitate fizică și TIC, oportunități de educație și de muncă, pe de o parte, și capacitatea de a reține și atrage populația în anumite zone, pe de altă parte; întrucât multe regiuni ale UE, inclusiv zonele rurale care reprezintă 44 % din suprafața Uniunii, regiunile îndepărtate, periferice, insulare și muntoase, care suferă din punct de vedere geografic, social și economic, se confruntă în continuare cu un decalaj important în furnizarea acestor servicii; întrucât aceste regiuni sunt afectate în mod deosebit de tendințele de scădere a densității, de exod rural și depopulare, cu efecte negative asupra îmbătrânirii, reînnoirii generațiilor și dezvoltării agriculturii; întrucât ar trebui dezvoltate sinergii mai ample cu politica UE în domeniul transporturilor pentru a răspunde nevoilor specifice ale regiunilor cu densitate scăzută și în curs de depopulare; întrucât tendința actuală de îmbătrânire a populației UE are consecințe economice și sociale importante, cum ar fi rate mai mari de dependență, presiuni asupra sustenabilității fiscale și a securității sociale și o presiune crescută asupra serviciilor de asistență medicală și sociale;
- E. întrucât libera circulație a forței de muncă este una dintre cele patru libertăți ale Uniunii Europene și ale pieței sale unice;
- F. întrucât, deși populația UE a cunoscut o creștere substanțială în deceniile anterioare, rata de creștere este în prezent în declin și se preconizează o scădere semnificativă a populației pe termen lung; întrucât, în 2015, UE a înregistrat primul declin natural al populației, existând mai multe decese decât nașteri; întrucât, în 2019, Europa reprezenta doar 6,9 % din populația lumii și, până în 2070, va reprezenta mai puțin de 4 % din populația lumii, cu scăderi dramatice, mai ales în Europa de Est și de Sud, ca urmare a combinației dintre ratele scăzute ale fertilității și migrația netă intra-europeană din aceste zone; întrucât tendințele demografice pe termen lung în regiunile europene continuă să indice rate mai joase ale natalității și îmbătrânirea societăților, cu excepția anumitor regiuni ultraperiferice și, în special, Mayotte, unde se preconizează o creștere a populației cu 38 % în 2050 față de nivelul din 2010 și Guyana Franceză, cu o creștere de 26 % ⁽¹⁰⁾;
- G. întrucât aspectele demografice ar trebui integrate în diferite politici și chiar introduse în prioritățile pe termen lung; întrucât este important să se adune și să se monitorizeze date statistice fiabile și să se sprijine cercetarea și schimbul de bune practici la toate nivelurile pentru a promova o mai bună înțelegere a problemelor demografice, a anticipa impactul acestora asupra piețelor forței de muncă și a dezvolta soluții inovatoare și eficiente pentru asigurarea unor medii adaptate persoanelor în vârstă;

⁽¹⁰⁾ Surse: INSEE (Institutul Național de Statistică și Studii Economice din Franța), Organizația Națiunilor Unite.

Joi, 20 mai 2021

- H. întrucât criza sanitară și economică generată de pandemia de COVID-19 a arătat în mod clar că solidaritatea între generații, împreună cu o finanțare corespunzătoare a sănătății, asistenței sociale și a unei economii sustenabile, reprezintă factorii principali ai procesului de redresare și ai construirii unor societăți mai inclusive și reziliente; întrucât pandemia de COVID-19 a scos la iveală fragilitatea sistemelor noastre de sănătate, mai ales în raport cu îmbătrânirea populației; întrucât pandemia de COVID-19 a evidențiat încă o dată importanța protecției și promovării demnității persoanelor în vârstă și a drepturilor lor fundamentale în UE;
- I. întrucât este probabil ca criza provocată de pandemia de COVID-19 să influențeze semnificativ natalitatea, rata mortalității și fluxurile migratorii în Europa, dar efectele economice, sociale și în ocuparea forței de muncă ale pandemiei sunt încă necunoscute; întrucât impactul pe termen scurt și lung pe care măsurile extraordinare luate ca răspuns la criză îl au asupra tendințelor demografice va trebui analizat în profunzime, inclusiv dintr-o perspectivă de gen; întrucât studiile preliminare sugerează că pandemia a accentuat inegalitățile existente între bărbați și femei, printr-o creștere a activităților de îngrijire neremunerate și pierderea de locuri de muncă; întrucât criza în domeniul sănătății publice are un impact disproporționat asupra femeilor și fetelor, în special a celor provenind din grupurile mai vulnerabile, pe care politica de coeziune ar trebui să le ia în considerare, mai ales direcționând investițiile spre serviciile de îngrijire și îmbunătățind condițiile de muncă în acest sector, precum și prin sprijinirea tranziției către o economie a serviciilor de îngrijire;
- J. întrucât, pe teritoriul Europei, de la începutul crizei economice din 2008 s-au înregistrat deplasări ale tinerilor profesioniști educați din sudul și estul Europei către nord-vestul Europei; întrucât există o corelație strânsă între condițiile socioeconomice ale unei regiuni și dinamica de exod/aflux al creierelor; întrucât regiunile exportatoare și regiunile receptoare vor trebui să colaboreze pentru a se ocupa de problemele cu care se confruntă și să utilizeze abordări integrate pentru a elabora politici pe termen lung care să vizeze creșterea calității vieții populației;
- K. întrucât inovarea și investițiile în capitalul uman sunt principalele motoare ale creșterii socioeconomice și ocupării forței de muncă pentru statele membre și regiunile lor pe termen mediu și lung,

Caracteristicile actuale și provocările legate de schimbările demografice din UE

Considerații generale

1. subliniază că cele patru libertăți sunt piatra de temelie a competitivității și valorilor UE; evidențiază totuși că ar trebui acordată o atenție sporită efectelor pe care le au asupra tendințelor demografice și consecințelor asupra echilibrului dintre statele membre și din interiorul acestora, precum și pentru coeziunea lor economică, socială și teritorială; subliniază că UE se confruntă cu o problemă demografică majoră, care, în ciuda efectelor diferite de la o regiune la alta, trebuie să fie recunoscută și abordată global pentru a reface echilibrul demografic natural negativ din ultimii ani; consideră că inversarea tendințelor demografice actuale negative în teritoriile europene, prin măsuri de combatere a cauzei și nu doar a consecințelor lor, ar trebui să reprezinte o prioritate pentru Uniunea Europeană, alături de obiectivul dublu de accelerare a tranziției climatice și a celei digitale;
2. observă, în acest context, contraste demografice semnificative legate de oportunitățile economice diferite, de furnizarea de servicii, accesibilitate, transport și conectivitatea digitală, atât la nivelul Uniunii, cât și al statelor membre, între regiunile centrale, metropolitane și periferice; reiterează, în acest cadru, că rețeaua transeuropeană de transport (TEN-T) poate fi eficientă numai dacă infrastructurile locale de transport funcționează eficient; subliniază că aceste disparități sunt vizibile mai ales în zonele rurale sau în cele cu limitări naturale sau specifice, cum ar fi regiunile slab populate și muntoase, precum și între continent, insule și regiunile ultraperiferice; reiterează faptul că în majoritatea insulelor și a regiunilor ultraperiferice accesibilitatea se caracterizează prin mijloace de transport cu frecvență redusă și adesea costisitoare;
3. observă că PIB-ul pe cap de locuitor, nivelurile veniturilor, ratele ocupării forței de muncă, ratele fertilității, factorii socioeconomi, decalajul între mediul rural și urban și îmbătrânirea populației se numără printre cei mai importanți factori cu impact direct asupra demografiei; constată că dinamica actuală din domeniul ocupării forței de muncă, în special, generează fluxuri demografice în regiunile UE, determinând disparități sociale și teritoriale, precum și provocări pe care va

Joi, 20 mai 2021

trebui să le abordeze politica de coeziune de după 2020; subliniază că modelele interne de migrație din regiunile estice, sudice și centrale spre regiunile nordice și nord-vestice implică mai ales lucrători tineri, educați și calificați; constată că migrația cetățenilor din afara UE a permis UE să evite pierderea populației în ultimii ani;

4. arată că Europa se confruntă în mod evident cu îmbătrânirea populației și cu scăderea ratei de natalitate, ceea ce influențează raportul de dependență și are efecte negative asupra creșterii forței de muncă, care este cu mult mai redusă decât în ultimul deceniu; avertizează cu privire la declinul vizibil al forței de muncă în regiunile din estul, sudul și centrul Europei; subliniază că îmbătrânirea populației afectează și planificarea în domeniul locativ și al transporturilor, nevoile în materie de infrastructură și servicii, precum și sustenabilitatea fiscală și a securității sociale; constată că sunt necesare politici în materie de îmbătrânire activă pentru a reduce dimensiunea negativă a schimbărilor demografice, mai ales în zonele rurale și îndepărtate, și pentru a asigura un nivel adecvat de calitate a vieții pentru toți locuitorii;

5. scoate în evidență actuala criză sanitară provocată de COVID-19 și posibilele implicații socioeconomice pe termen mediu și lung asupra dinamicii pieței forței de muncă; regretă totodată că pandemia de COVID-19 a avut un impact negativ asupra speranței medii de viață în Europa; subliniază că măsurile de autoizolare și distanțare socială, în ciuda impactului lor pozitiv de diminuare a ratelor de infectare, au avut efecte vizibile asupra producției, cererii și comerțului, reducând activitatea economică și determinând niveluri mai ridicate de șomaj, o scădere drastică a veniturilor companiilor și deficite publice mai mari; constată că se poate preconiza un nou val de migrație a tinerilor, atât în interiorul statelor membre, cât și între acestea;

6. subliniază faptul că actuala criză provocată de pandemia de COVID-19 a scos la iveală discrepanțe majore în ceea ce privește calitatea și accesul la serviciile medicale; reamintește, în acest sens, că este nevoie să se dezvolte serviciile publice în zonele rurale, cum ar fi unitățile de asistență medicală, pentru a remedia inegalitățile și diferențele semnificative în ceea ce privește speranța de viață, în funcție de reședință, statut social și nivelul de educație; reamintește că pandemia a evidențiat și decalajul digital ce afectează în special persoanele în vârstă și pe cele care trăiesc în regiuni mai puțin dezvoltate, în zonele rurale și/sau muntoase îndepărtate, precum și în regiunile ultraperiferice;

7. subliniază o altă provocare scoasă la lumină de pandemie, și anume necesitatea de a asigura condiții de muncă și de viață decente pentru lucrătorii sezonieri, care sunt importanți întrucât acoperă deficitele din anumite sectoare economice, în special în agricultură;

8. subliniază că determinarea dimensiunii procesului de depopulare reprezintă o provocare în sine, deoarece înregistrările statistice nu oferă date exacte, cifrele despre persoanele care părăsesc anumite zone fiind disponibile cu întârzieri de câțiva ani; constată, în plus, că previziunile Eurostat referitoare la populație pentru următorul deceniu arată că atât regiunile rurale, cât și cele urbane pot înregistra pierderi de populație; atrage atenția, în acest context, că sunt importante evaluarea corectă a amplitudinii problemelor demografice și abordarea lor adecvată, inclusiv pentru a contracara radicalizarea și mișcările care se opun procesului de integrare europeană și pentru a întări coeziunea economică, socială și teritorială; recomandă să se analizeze posibilitatea de a utiliza indicatori suplimentari, pe lângă PIB și densitatea populației, pentru clasificarea teritoriilor cu handicapuri grave și permanente; subliniază, în plus, importanța datelor demografice statistice actualizate, defalcate cel puțin la nivelul NUTS 3, pentru o mai bună monitorizare a impactului tendințelor demografice asupra teritoriilor și pentru a putea lua măsuri mai eficiente și mai bine canalizate de soluționare a lor; cere statelor membre să investească în modernizarea capacității de colectare a datelor pentru evoluțiile demografice la diferite niveluri NUTS;

Dimensiunea locală și regională

Regiuni exportatoare

9. ia act de faptul că, în general, zonele și localitățile rurale și postindustriale care sunt mai slab dezvoltate decât marile zone metropolitane, precum și teritoriile îndepărtate, dintre care insulele și majoritatea regiunilor ultraperiferice, se confruntă cu o serie de situații specifice: un declin important al populației cauzat și de rata natalității, un nivel al veniturilor medii inferior celui național sau european și dificultăți de integrare teritorială cu alte regiuni, fiind astfel mai vulnerabile la riscul depopulării; subliniază că această situație conduce, de asemenea, la dificultăți în accesarea serviciilor publice, cum ar fi locuințele, educația, asistența medicală, inclusiv accesul la medicamente vitale; evidențiază că regiunile rurale reprezintă în prezent 28 % din populația Europei, dar se preconizează că acest procent va scădea semnificativ în viitor; subliniază faptul că inițiativele UE care vizează zonele rurale, cum ar fi politica de coeziune și cea agricolă, ar trebui dezvoltate mai mult prin

Joi, 20 mai 2021

promovarea unei mai bune coordonări a inițiativelor politice care sprijină ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, antreprenoriatul, digitalizarea și ajutorul pentru fermierii tineri și noi; salută, în acest sens, intenția Comisiei de a accelera lansarea infrastructurii de bandă largă de mare capacitate în teritoriile slab populate și rurale; consideră că aceasta este o ocazie de a îmbunătăți calitatea vieții și de a promova oportunități de educație, crearea de locuri de muncă, inovarea, un acces mai bun la servicii de sănătate și la alte servicii publice, adaptarea la schimbările tehnologice și dezvoltarea spațiilor culturale și a activităților recreative; subliniază că femeile din zonele rurale sunt esențiale în dezvoltarea acestor comunități și că o mai bună recunoaștere a activității și a drepturilor femeilor pe piața muncii din mediul rural ar reduce semnificativ riscul de depopulare; încurajează Comisia și statele membre să elaboreze strategii specifice de promovare a capacității femeilor în zonele rurale; încurajează colectarea de date defalcate pe gen pentru a identifica și a aborda orice disparități de gen existente în prezent;

10. atrage atenția asupra unora dintre factorii determinanți ai schimbărilor demografice, care forțază locuitorii zonelor menționate mai sus să plece și descurajează alte persoane să se mute acolo: infrastructura precară, inclusiv lipsa internetului rapid în bandă largă și a rețelelor de transport, șomajul ridicat în rândul tinerilor, mai puține oportunități de angajare, în special în posturi care necesită educație superioară, precum și, în general, pentru femei, lipsa serviciilor publice și private și dificultăți de acces la servicii de sănătate, mai puține oportunități de educație, utilități și servicii sociale, îngreunând adaptarea la schimbările tehnologice, și lipsa spațiilor culturale și a activităților recreative; reamintește deopotrivă impactul schimbărilor climatice și al pericolelor naturale aferente asupra depopulării, cum ar fi valurile de căldură intense care duc la desertificarea anumitor zone sudice;

11. subliniază că această lipsă de diversificare în structura economică regională din anumite regiuni riscă să creeze un „stigmat”, inclusiv în rândul locuitorilor lor, care pot fi nemulțumiți de calitatea vieții, de structurile și serviciile aflate la dispoziția lor; își exprimă, în acest sens, îngrijorarea privind „o nemulțumire geografică”, care se manifestă în multe regiuni ale UE unde oamenii simt că sunt lăsați în urmă și care este strâns legată de schimbările demografice; evidențiază, în acest context, efectul exodului creierelor, care duce la emigrarea persoanelor cu înaltă pregătire și calificare dintr-o anumită regiune sau țară în alta; subliniază, în special, că „exodul” personalului medical (medici și asistenți medicali) și al cadrelor didactice, agravat de reducerile semnificative ale finanțării publice pentru sănătate și asistență socială, a dus la deteriorarea calității asistenței medicale și a educației, îngreunând accesul, în special în zonele îndepărtate, rurale și în regiunile ultraperiferice, la servicii de îngrijire și educație de înaltă calitate;

12. este de părere că zonele urbane sunt și ele expuse depopulării, întrucât unul din cinci orașe din Europa a înregistrat o scădere a populației începând din 1990; constată, cu toate acestea, că contracția populației urbane nu este întotdeauna un proces liniar continuu și poate fi episodică sau temporară, în funcție de contextul teritorial;

13. subliniază un tipar de „periferizare internă”, în sensul că regiunile din centrul, estul și sudul Europei raportează o rată netă negativă a migrației populației semnificativă, în timp ce regiunile din nordul și vestul Europei raportează o rată pozitivă semnificativă, primind un număr mare de migranți economici; consideră că aceste disparități sunt foarte accentuate și în zonele rurale, unde politica de coeziune și resursele PAC trebuie să se axeze mai mult pe inovare, pentru a încuraja tinerii să înceapă activități agricole, precum și pe digitalizare, mobilitate rurală și dezvoltarea orașelor inteligente, și pe sprijinirea exploatațiilor agricole familiale pentru ca acestea să beneficieze de inovare și de noile tehnologii;

Regiuni receptoare

14. recunoaște că zonele metropolitane din jurul marilor orașe înregistrează o rată a migrației pozitive, cu deplasări specifice ale populației din zona rurală spre cea urbană, ca urmare a unei concentrări urbane progresive în tendințele de creștere a ocupării forței de muncă;

15. constată, de asemenea, că regiunile cu un procent înalt de persoane având un nivel ridicat de educație și care oferă mai multe oportunități de angajare pentru persoanele cu un nivel ridicat de educație sunt mai puțin expuse depopulării;

16. subliniază că sectoarele economiei cunoașterii contribuie la dezvoltarea regională, oferind niveluri ridicate de capital social, rețele și tehnologie; recunoaște că activitățile economice inovatoare se desfășoară de obicei în regiuni mai avansate din punct de vedere tehnologic, unde este mai accesibil un număr suficient de aglomerări de companii „inteligente”;

Joi, 20 mai 2021

17. subliniază, pe de altă parte, că concentrarea excesivă a populației în anumite zone urbane are deja efecte secundare negative, cum ar fi congestiunea traficului, costuri ridicate la locuințe și transport, poluare, disponibilitate insuficientă a resurselor de apă, probleme de eliminare a deșeurilor, consum ridicat de energie, deteriorarea calității vieții și expansiunea urbană, precum și un risc semnificativ de sărăcie și de excludere socială, și nesiguranță pentru anumite segmente ale populației; subliniază că din cauza acestor efecte negative autoritățile locale nu pot furniza servicii tuturor locuitorilor din zonele urbane; semnaleză unele efecte negative ale concentrației ridicate a populației din zonele urbane asupra sănătății publice, care au fost scoase în evidență de pandemia de COVID-19;

18. ia act de faptul că migrația are un impact direct asupra caracterului incluziv al orașelor, necesitând răspunsuri politice adaptate și măsuri de sprijin în diferite contexte teritoriale; amintește, în acest sens, că migranții economici contribuie la impozite și contribuții sociale cu sume mai mari decât cele pe care le primesc ca prestații individuale; subliniază necesitatea de a întări politicile de incluziune și de a sprijini autoritățile locale și regionale în acest sens;

Răspunsuri adaptate: găsierea soluțiilor pentru problema declinului demografic

19. subliniază importanța inițiativelor curente, cum ar fi Parteneriatul european pentru inovare privind îmbătrânirea activă și în condiții bune de sănătate, programul „Mediul de trai asistat” și comunitățile de cunoaștere și inovare ale EIT în domeniul digital și în cel al sănătății; invită Comisia să ia în considerare soluțiile deja dezvoltate de aceste inițiative pentru a se adapta schimbării demografice și pentru a aborda provocările demografice cu care se confruntă regiunile europene; subliniază importanța Cadrului european al calificărilor pentru învățarea pe tot parcursul vieții, ca modalitate de a sprijini educația și formarea profesională în zonele amenințate de depopulare;

20. subliniază că autoritățile locale, regionale și naționale, asociațiile profesionale și ONG-urile sunt esențiale pentru a identifica și evalua nevoile specifice de investiții în zonele rurale și urbane pentru mobilitate, accesibilitate teritorială și servicii de bază, și, prin urmare, pentru a fructifica potențialul zonelor în cauză, inclusiv tendințele economice, sociale și demografice; consideră așadar că acestea ar trebui să joace un rol decisiv ca participanți activi la elaborarea strategiilor teritoriale emenate de comunitățile locale; evidențiază că este important ca programele relevante ale UE să cuprindă, în măsura posibilului, un răspuns bugetar specific pentru inversarea tendințelor demografice și să se realizeze evaluări de impact ale politicilor publice asupra demografiei; evidențiază că abordarea teritorială a instrumentelor UE, cum ar fi dezvoltarea urbană sustenabilă, strategiile de dezvoltare locală plasate sub responsabilitatea comunității sau investițiile teritoriale integrate (ITI) ar putea fi instrumente utile ce pot fi folosite pentru a păstra și crea locuri de muncă, a crește atractivitatea regiunii și a îmbunătăți accesul la servicii la nivel local; recunoaște potențialul uriaș al economiei circulare și al bioeconomiei în revigorarea acestora zone, și solicită asistență tehnică personalizată pentru a sprijini autoritățile locale și regionale în conceperea și implementarea acestor strategii, inclusiv prin utilizarea metodelor participative care implică părțile interesate locale, partenerii sociali și societatea civilă;

21. atrage atenția că este nevoie să se elaboreze o agendă rurală europeană pentru a îmbunătăți accesibilitatea, atractivitatea și dezvoltarea sustenabilă a zonelor rurale și îndepărtate astfel încât să influențeze pozitiv buna funcționare a lanțului de aprovizionare și a pieței interne; ia act de faptul că accesibilitatea și atractivitatea acestor zone pot fi potențate prin accesul la capital al antreprenorilor și IMM-urilor și prin investiții în ecosistemele de inovare pentru a sprijini crearea de cunoștințe și difuzarea tehnologiilor, precum și prin furnizarea de servicii publice și esențiale de înaltă calitate, digitalizare, inclusiv pentru întreprinderile mici, inovare digitală și conectivitate digitală și servicii de transport de înaltă calitate; consideră că autoritățile locale și regionale ar trebui să definească modalități adecvate de furnizare a serviciilor, în cel mai eficient mod posibil, și că ar trebui utilizat conceptul de „protecție rurală” pentru a răspunde nevoilor specifice ale zonelor rurale și îndepărtate, punând accentul pe punerea în aplicare a politicilor și pe furnizarea de soluții adecvate;

22. reiterează faptul că rețelele de transport pot juca un rol decisiv în abordarea schimbărilor demografice și stoparea depopulării prin întărirea conectivității între mediul rural și cel urban, precum și prin investiții în transportul public și alte servicii de mobilitate în zonele rurale; subliniază, în acest sens, importanța îmbunătățirii infrastructurii de transport, inclusiv prin întreținerea și modernizarea legăturilor de transport existente și prin crearea de conexiuni la TEN-T, care sunt deosebit de importante în regiunile rurale, periferice, insulare și ultraperiferice, prin sprijinirea tranziției către rețele de transport sustenabile și inteligente și prin consolidarea interoperabilității sistemelor de transport ca parte a Strategiei pentru o mobilitate durabilă și inteligentă;

Joi, 20 mai 2021

23. consideră că turismul rural sustenabil ar putea să joace un rol foarte important în tratarea problemei depopulării și în stimularea creării de locuri de muncă, precum și în diversificarea economică și demografică a zonelor rurale;

24. recunoaște că nevoile și provocările cu care se confruntă regiunile rurale, inclusiv cele legate de schimbările climatice, trebuie să fie luate în considerare în tranziția către neutralitatea climatică și către mobilitatea sustenabilă și inteligentă, în conformitate cu obiectivele Pactului verde; consideră, de asemenea, că aceste investiții vor permite o tranziție echitabilă și în condiții de egalitate către o economie digitală și un sistem digital de educație online, accesibil tuturor cetățenilor, inclusiv celor mai vulnerabili; consideră, în acest sens, că politici de coeziune îi revine un rol fundamental, asigurând investiții în servicii publice de înaltă calitate și de importanță esențială;

25. consideră că Agenda urbană a UE, în care sunt identificate principalele priorități și acțiuni de ameliorare a calității vieții în zonele urbane, ar putea să contribuie la crearea unor instrumente adecvate care să promoveze creșterea, integrarea, cooperarea și inovarea și care să trateze provocările sociale; insistă, de asemenea, asupra necesității de a fi elaborate strategii menite să potențeze economia cunoașterii și specializarea inteligentă în regiunile europene, inclusiv prin dezvoltarea de rețele ale cunoașterii și prin sprijinirea investițiilor în capitalul uman; evidențiază rolul orașelor și al regiunilor atât în zonele depopulate, cât și în cele suprapopulate; reiterează necesitatea creării unor oportunități suplimentare de finanțare, disponibile în mod direct orașelor și regiunilor pentru a pune în aplicare programe la nivel local, și solicită să fie utilizată la maximum Inițiativa europeană privind dezvoltarea urbană;

26. subliniază că politica de coeziune ar trebui să contribuie la integrarea mai eficace a femeilor în planificarea politicilor de dezvoltare regională și urbană, astfel încât orașele și comunitățile să fie concepute pentru a include aspectele de gen și pentru a respecta nevoile tuturor; consideră, de asemenea, că investițiile din cadrul FSE+ ar trebui să promoveze capacitatea de inserție profesională a femeilor și a părinților unici care nu găsesc un loc de muncă, ar trebui să asigure finanțare pentru servicii de îngrijire a copiilor la prețuri abordabile și să sprijine familiile tinere; reamintește că nevoile copiilor aflați în îngrijirea unui membru al familiei sau care trăiesc singuri în timp ce părinții lucrează peste hotare ar trebui soluționate, de asemenea, prin servicii de consiliere și prin asigurarea accesului la o locuință, la servicii de sănătate și la învățământ; subliniază, de asemenea, importanța unei legislații favorabile familiei, care să faciliteze găsirea unui echilibru satisfăcător între viața profesională și cea privată;

27. subliniază că investițiile ar trebui să sprijine, de asemenea, tinerii, persoanele în vârstă, persoanele cu dizabilități și alte grupuri vulnerabile pentru a intra sau a rămâne pe piața forței de muncă și ar trebui să ajute aceste categorii să obțină un loc de muncă de calitate, acordând o atenție deosebită zonelor rurale și celor îndepărtate care sunt puternic depopulate; consideră că ar trebui avute în vedere acțiuni adaptate de formare pentru a promova noțiunea de „economie a stării de bine”, precum și metode de îmbătrânire activă și într-o stare bună a sănătății;

28. reamintește că în contextul soluționării dificultăților demografice ar trebui abordate și nevoile minorităților etnice;

29. reamintește că este nevoie de o strategie care să inverseze tendința migrării forței de muncă la nivelul UE, la nivel național și la nivel regional; invită autoritățile locale, regionale, naționale și europene să elaboreze politici care să facă regiunile respective mai atrăgătoare în ceea ce privește oportunitățile profesionale și să trateze problema exodului de creiere în regiunile din care oamenii pleacă, prin prevenire, reducerea amplitudinii fenomenului și prin răspunsuri adecvate, utilizând inclusiv mijloacele oferite de politica de coeziune; subliniază, în acest sens, că există deja o serie de inițiative în diferite state membre, cum ar fi stimulente pentru lucrătorii care au competențe foarte specifice, menite să transforme exodul creierelor într-un câștig de creiere pentru regiunile respective;

30. subliniază că criza sanitară provocată de pandemia de COVID-19 a afectat statele membre și regiunile în măsură diferită și ar putea să determine noi tendințe în evoluția fluxurilor demografice; reamintește, în acest context, că resursele suplimentare puse la dispoziția FEDR și FSE prin intermediul REACT-EU, deși acesta este doar un instrument temporar pentru asigurarea unei redresări eficace și solide a economiei UE în urma crizei, ar putea contribui în mod semnificativ la păstrarea locurilor de muncă și la crearea unor locuri de muncă noi în zonele ce riscă să fie afectate de depopulare, inclusiv prin acordarea unui sprijin IMM-urilor și persoanelor care desfășoară o activitate independentă; salută introducerea unor formule flexibile de lucru, inclusiv munca de la distanță și șomajul tehnic, și subliniază că acest sprijin trebuie acordat fără nicio discriminare;

31. reamintește, în acest sens, că pandemia a scos în evidență importanța digitalizării tuturor sectoarelor economice pentru atenuarea consecințelor distanțării sociale și ale restricțiilor aplicate libertății de circulație, precum și pentru facilitarea monitorizării pacienților și a consultațiilor de la distanță și pentru asigurarea serviciilor de sănătate în zonele slab populate și în cele ce se confruntă cu dificultăți naturale sau demografice; consideră că oportunitățile oferite astfel trebuie valorificate pentru a crea noi locuri de muncă în zonele în care populația prezintă o tendință de îmbătrânire;

Joi, 20 mai 2021

32. atrage atenția asupra răspândirii tot mai pe larg a lucrului de la distanță în timpul crizei de COVID-19 și consideră că acesta se poate dovedi un instrument util pentru inversarea fenomenului depopulării în zonele rurale, deoarece le permite tinerilor cu un anumit nivel de studii să rămână în zonele din care ar fi nevoiți să plece în condiții normale; invită Comisia și statele membre să analizeze modul în care lucrul de la distanță ar putea afecta viitoarea mobilitate intraeuropeană și atractivitatea percepută a diverselor regiuni;

Recomandări de politici

33. invită Comisia să propună o strategie privind schimbările demografice, care să se sprijine pe următoarele elemente: condiții de muncă decente, echilibrul între viața profesională și cea privată, aspectul teritorial al politicilor care promovează activitatea economică și ocuparea forței de muncă, asigurarea adecvată a unor servicii sociale de interes general în toate teritoriile, eficacitatea transportului public local, îngrijire adecvată pentru persoanele dependente și îngrijire adecvată pe termen lung, acordând o atenție specială noilor forme de muncă și impactului social al acestora;

34. îndeamnă statele membre și autoritățile regionale să pună în aplicare o abordare integrată prin instrumentele politicii de coeziune pentru a aborda problemele demografice și încurajează promovarea satelor inteligente și a altor mecanisme de stimulare pentru a menține populația și a atrage tinerii în zonele rurale și semiurbane;

35. reamintește că Mecanismul de redresare și reziliență va oferi sprijin financiar pe scară largă astfel încât economiile statelor membre să devină mai reziliente și mai bine pregătite pentru viitor; insistă ca statele membre să analizeze, în funcție de situația lor specifică, posibilitatea de a propune, în planurile lor naționale de redresare și reziliență, măsuri pentru a răspunde schimbărilor demografice, îndeosebi în regiunile cele mai vulnerabile; consideră că la elaborarea acestor planuri trebuie să participe în mod activ entitățile locale și regionale, acest aspect având o importanță deosebită pentru evaluarea planurilor respective și pentru gestionarea lor ulterioară de către statele membre; consideră că ar trebui create sinergii între politica de coeziune și programele Next Generation EU, pentru a asigura o abordare mai cuprinzătoare a provocărilor demografice;

36. subliniază importanța Fondului pentru o tranziție justă și a mecanismului său de punere în aplicare, care vizează sprijinirea comunităților afectate de tranziția energetică și care contribuie la crearea de noi oportunități pentru zonele rurale și cele postindustriale, precum și la reducerea riscului de depopulare; consideră, în acest sens, că ar trebui sprijinite inițiativele cooperative de la nivel local și regional;

37. repetă că schimbările demografice reprezintă o dificultate fundamentală pentru UE și că tratarea acestor schimbări trebuie să ocupe un loc prioritar în conceperea și realizarea programelor; reamintește, în acest sens, că unul dintre obiectivele principale incluse în Regulamentul privind FEDR și Fondul de coeziune pentru următorul cadru financiar multianual (2021-2027) este sprijinirea zonelor urbane și rurale care suferă de handicapuri geografice sau demografice, urmând ca statele membre să aloce sprijinul financiar al UE proiectelor care promovează în regiunile vizate o dezvoltare economică sustenabilă din punctul de vedere al mediului și incluzivă din punct de vedere social; reamintește, în acest sens, că un sprijin special ar trebui acordat zonelor de nivel NUTS 3 sau grupurilor de unități administrative locale cu o densitate a populației mai mică de 12,5 locuitori pe km² sau cu o scădere medie anuală a populației mai mare de 1 % între 2007 și 2017, care ar trebui să facă obiectul unor politici regionale și naționale specifice pentru a asigura o mai bună conectivitate fizică și cu ajutorul TIC, pentru a îmbunătăți accesibilitatea și calitatea serviciilor sociale, pentru a promova antreprenoriatul și crearea de oportunități de muncă de înaltă calitate prin intermediul instrumentelor de coeziune; salută noul articol din Regulamentul privind FEDR și Fondul de coeziune care prevede planuri naționale pentru a sprijini zonele regionale și locale ce se confruntă cu un declin demografic continuu;

38. invită statele membre să mobilizeze într-o măsură mai mare resursele FSE și ale Fondului pentru o tranziție justă și să le combine cu investiții naționale și locale pentru a soluționa excluziunea socială, sărăcia energetică și lipsurile materiale, pentru a combate în mod eficace decalajul digital și excluziunea digitală, în special în zonele rurale și în rândul tinerilor, al persoanelor în vârstă și al persoanelor cu dizabilități, precum și pentru a asigura accesul la instrumente și programe digitale și la infrastructuri de comunicații la prețuri accesibile; solicită, prin urmare, programe accesibile și la prețuri avantajoase de dobândire a competențelor digitale folosind metode adaptate la nevoile persoanelor în vârstă; subliniază că aceste inițiative au șanse mai mari de reușită atunci când sunt corelate cu oportunități de schimburi între generații; consideră, în acest sens, că ar putea fi explorat și promovat mai mult potențialul digitalizării, robotizării și inteligenței artificiale, asigurând în același timp standarde etice stricte și garantând incluziunea, pentru a îmbunătăți autonomia și condițiile de trai și de sănătate ale persoanelor în vârstă;

Joi, 20 mai 2021

39. reiterează că este nevoie de noi abordări integrate și localizate ale politicii de coeziune, ale planurilor strategice naționale din cadrul politicii agricole comune și ale planurilor strategice naționale de redresare, pentru a permite o gestionare mai ușoară, dar în același timp eficace, a resurselor financiare și maximizarea sinergiilor dintre diferitele fonduri și instrumente integrate ale UE; subliniază că este nevoie să fie întărită capacitatea administrativă pentru a se reduce birocrăția și este nevoie de o legislație coerentă pe tot parcursul procesului de implementare a proiectelor și de o asistență tehnică specifică în toate etapele;

40. invită statele membre să deruleze procesul de programare și implementare a politicii de coeziune pentru perioada 2021-2027 cu respectarea deplină a principiului parteneriatului și să țină seama în acordurile lor de parteneriat de nevoile specifice ale regiunilor care suferă de un handicap demografic; subliniază că este important să se acorde prioritate nevoilor regionale și subregionale, inclusiv în ceea ce privește aspectele demografice și cele legate de migrație și provocările teritoriale (urbane și rurale); consideră că aceste strategii ar trebui să fie însoțite de evaluări ale impactului teritorial și demografic, efectuate în paralel cu evaluările economice, de mediu și sociale; invită Comisia să monitorizeze și, dacă este cazul, să asigure realizarea integrală a Codului de conduită pentru parteneriate, ceea ce ar putea favoriza creșterea nivelului de absorbție a politicii de coeziune, precum și o mai bună calitate a proiectelor;

41. invită statele membre să includă provocările demografice în planurile lor naționale de redresare și reziliență, în politicile lor naționale de dezvoltare, în strategiile pe termen lung pentru dezvoltare sustenabilă și în programele adaptate din cadrul politicii de coeziune, corelate cu obiectivele semestrului european, pentru a asigura o finanțare adecvată în vederea soluționării problemei legate de depopulare, a inversării tendințelor negative și a îmbunătățirii atractivității teritoriilor;

42. invită autoritățile locale, regionale și naționale din regiunile expuse riscului de depopulare să își concentreze investițiile pe modalități de încurajare a tinerilor familii să se stabilească în regiunile respective, precum și pe accesul universal la servicii și infrastructuri de calitate, cu participarea IMM-urilor și a firmelor de gestiune a serviciilor, cu un accent pe crearea de locuri de muncă, în special pentru tineri, pe recalificarea lucrătorilor, pe crearea de condiții pentru antreprenori și pe sprijinirea IMM-urilor; invită statele membre să mărească sprijinul în acest scop; consideră că investițiile în toate nivelurile de educație, inclusiv în educația timpurie, în servicii de mobilitate la un preț abordabil, accesibile și echitabile, în servicii de îngrijire a copiilor pentru a le permite femeilor să participe pe piața muncii, precum și în învățarea pe tot parcursul vieții constituie o prioritate, în special în zonele rurale și în regiunile ultraperiferice; consideră că este deosebit de important să fie create condiții adecvate la nivel local și regional pentru ca tinerii să rămână în aceste regiuni și pentru a combate abandonul școlar, oferindu-le opțiuni atractive în materie de educație, formare, perfecționare profesională și recalificare, inclusiv în ceea ce privește competențele digitale, prin învățământ cu sau fără frecvență, încurajându-i astfel să-și continue studiile în aceste regiuni; este conștient de faptul că regiunile vor avea nevoie de sprijinul concentrat al Uniunii și al statelor membre în acest demers;

43. solicită ca regiunile care se confruntă cu o creștere semnificativă a populației, cum ar fi Mayotte sau Guyana Franceză, să fie sprijinite într-o mai mare măsură prin alocarea unor resurse financiare adecvate care să asigure continuitatea serviciilor de bază, la un nivel adecvat al calității și în măsură suficientă, în special în domeniul educației, al sănătății și al transporturilor;

44. consideră oportună implicarea autorităților locale și regionale în guvernarea cu caracter cooperativ și pe termen lung și în inițiative de planificare la diferite niveluri; solicită Comisiei și statelor membre să difuzeze bune practici privind utilizarea și beneficiile acestui tip de guvernare și ale instrumentelor de planificare, cu scopul de a susține dezvoltarea policentrică și de a utiliza evaluările impactului teritorial pentru a concepe noi politici la nivelul UE și la nivel național care să determine schimbări demografice; repetă, în acest sens, importanța primordială a participării regiunilor în mod activ și real la planificarea și gestionarea Mecanismului de redresare și reziliență, ceea ce va îmbunătăți eficiența instrumentului;

45. consideră că inovarea și cercetarea pot avea efecte de propagare pozitive la nivel regional; încurajează responsabilii politici de la nivel regional și național să utilizeze noul Mecanism de redresare și reziliență și FEDR pentru a investi în extinderea rețelei în bandă largă cu scopul de a promova economia cunoașterii și economia digitală, precum și în asigurarea resurselor, a serviciilor publice de calitate și a unor măsuri de stimulare care să rețină lucrătorii înalt calificați, cu scopul de a dezvolta centre de cercetare în diferite regiuni, sporind astfel atractivitatea zonelor depopulate, mai ales pentru tinerele talente și pentru antreprenori; solicită dezvoltarea în continuare a sinergiilor dintre fondurile structurale și de investiții europene și programul Orizont Europa, precum și alte inițiative cum ar fi cele promovate de Institutul European de Inovare și Tehnologie; consideră, de asemenea, că existența unor politici fiscale atrăgătoare pentru investițiile comerciale, cum ar fi

Joi, 20 mai 2021

impozitele reduse pentru familii și stimulentele fiscale pentru angajatori și pentru activitățile profesionale independente, ar stimula crearea de locuri de muncă și oportunitățile de investiții; consideră, de asemenea, că, pentru a depăși problema depopulării, ar putea fi avute în vedere măsuri de încurajare a tinerelor familii la achiziția primei case, precum și o mai mare flexibilitate a normelor de stat;

46. încurajează regiunile să își valorifice avantajele competitive, astfel cum sunt stabilite în strategiile de specializare inteligentă; recomandă dezvoltarea așa-numitelor „strategii oază”, punând accentul pe sectoarele cele mai dinamice, în expansiune și de succes, prin exploatarea potențialului local de dezvoltare a regiunii; invită autoritățile locale și regionale să investească în inițiativa „Garanția pentru tineret”, axându-se pe atragerea de lucrători tineri și calificați, reținerea celor care au deja un loc de muncă, încurajarea spiritului antreprenorial, precum și pe stimulente locale, naționale și europene; subliniază în continuare importanța promovării măsurilor de stimulare a solidarității între generații, a îmbătrânirii active și a oportunităților oferite de așa-numita „economie a vârstei a treia”, în scopul unei tranziții strategice majore în zonele rurale, transformând problema îmbătrânirii populației într-o oportunitate pentru dezvoltarea zonelor rurale;

47. subliniază necesitatea unei perspective teritoriale mai largi în conformitate cu noua „Cartă de la Leipzig: Puterea transformatoare a orașelor pentru binele comun” și cu „Agenda teritorială 2030”, pentru a consolida rețelele urbane ale orașelor de importanță secundară și ale localităților mai mici, cu scopul de a le valorifica potențialul important în consolidarea coeziunii teritoriale, economice și sociale dincolo de frontierele lor imediate, prin legături mai strânse între zonele urbane și cele rurale, prin zone funcționale și cooperare regională;

48. invită Comisia să se concentreze pe coordonarea politicilor de la nivelul UE în ceea ce privește aspectele legate de zonele de cooperare funcțională la diferite niveluri, cum ar fi cel transfrontalier, macroregional și rural-urban, pentru a soluționa provocările demografice;

49. insistă asupra faptului că investițiile ar trebui să se axeze pe tehnologiile informației și comunicațiilor și pe capitalul uman, deoarece aceasta poate reduce distanța dintre utilizatori și poate atrage lucrători înalt calificați, pentru a evita decalajul digital și a asigura coeziunea digitală; subliniază importanța finanțării, inclusiv cu fonduri din cadrul Mecanismului de redresare și reziliență și din cadrul politicii de coeziune în general, a infrastructurilor TIC, a dezvoltării și adoptării acestor tehnologii de către IMM-urile și școlile din regiunile rurale, insulare, de munte și izolate și din cele aflate în tranziție industrială; subliniază importanța unei implementări egale și paralele a acestor tehnologii în regiuni și în statele membre pentru a reduce diferențele de atractivitate și decalajul digital;

50. recunoaște că „orașele magnet” contribuie cel mai mult la evoluția unor „poli de creștere” regionali; subliniază, cu toate acestea, că orașele de importanță secundară joacă un rol esențial în dezvoltarea regională; în acest sens, invită Comisia și statele membre să pună în practică strategii pentru dezvoltarea armonizată a acestor orașe;

51. consideră că municipalitățile ar trebui să promoveze inițiative de „inovare deschisă”, utilizând cunoștințele pentru a accelera procesul de inovare și pentru a dezvolta o abordare bazată pe cooperare cu partenerii și părțile interesate vizate, în vederea creării unor ecosisteme de inovare regionale;

52. subliniază potențialul economiei albastre în inversarea tendinței demografice negative în micile insule europene și în regiunile maritime periferice ale UE; subliniază că punerea în practică corespunzătoare a activităților economiei albastre, dacă este monitorizată îndeaproape pentru a atenua eventualele externalități ecologice negative și pentru a spori beneficiile socioeconomice pentru întregul lanț valoric, inclusiv pentru întreprinderile mici, teritoriile mai puțin dezvoltate și cetățenii locali, ar putea ajuta la combaterea depopulării în sudul Europei și ar contribui la distribuirea veniturilor dinspre orașele de coastă către localitățile rurale, la creșterea incluziunii sociale și la realizarea obiectivelor Pactului verde european;

53. recomandă, dacă este cazul, să fie revăzute sistemele de educație și de formare profesională din statele membre, inclusiv prin dezvoltarea unor cursuri educaționale către ocupații care sunt compatibile cu munca de la distanță, împreună cu politici de prevenire a unui exod permanent al creierelor din regiunile din care populația pleacă; pune accentul pe utilizarea avantajelor locale și regionale, precum și pe dezvoltarea aspectelor economice și sociale locale și a unor soluții adaptate, nu numai pentru a preveni exodul creierelor, ci și pentru a inversa acest fenomen; consideră că educația și formarea profesională, inclusiv mobilitatea profesională, pot reprezenta un mod eficient pentru a face schimb de competențe și experiențe profesionale, de a îmbunătăți aptitudinile lucrătorilor și de a-i face mai rezistenți în fața dinamicii rapide a pieței muncii, contribuind astfel la prevenirea exodului creierelor; încurajează autoritățile regionale și locale să

Joi, 20 mai 2021

faciliteze accesul la învățământul dual pentru a îmbunătăți tranziția de la educație la piața muncii; consideră, de asemenea, că ar trebui promovate „strategii paneuropene pentru diaspora”, cu scopul de a încuraja întoarcerea celor care au plecat în regiuni mai promițătoare, cu accent pe studenții de la facultățile de agricultură și de economie rurală, care trebuie stimulați să se întoarcă după absolvire în regiunile lor pentru a contribui la viabilitatea economică a regiunilor din care provin;

54. invită Comisia să garanteze că inițiativa privind viziunea pe termen lung pentru zonele rurale include soluții practice și mijloace de sprijin pentru abordarea periferiilor și a schimbărilor demografice; consideră că această viziune pe termen lung privind zonele rurale trebuie să se transforme într-o adevărată „Agendă rurală” europeană, cu obiective palpabile și concrete, prin implicarea tuturor actorilor regionali și locali relevanți, atât la elaborarea sa, cât și la punerea în aplicare; consideră, de asemenea, că trebuie inclusă și o strategie de generalizare a aspectelor de gen, însoțită de instrumente de evaluare a impactului; invită Comisia să propună, în urma consultării statelor membre și a autorităților locale și regionale, un „nou acord” privind evoluția demografică în UE, sub forma unei abordări strategice pe mai multe niveluri care să se concretizeze într-o strategie europeană privind tendințele demografice; consideră că aspectele demografice, inclusiv depopularea și îmbătrânirea, ar trebui să se afle printre subiectele vizate de Conferința privind viitorul Europei;

o

o o

55. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Economic și Social European, Comitetului Regiunilor și parlamentelor naționale și regionale ale statelor membre.

Joi, 20 mai 2021

P9_TA(2021)0249

Efectele normelor UE asupra liberei circulații a lucrătorilor și a serviciilor: mobilitatea forței de muncă în interiorul UE ca instrument de corelare a nevoilor și competențelor de pe piața forței de muncă**Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la efectele normelor UE asupra liberei circulații a lucrătorilor și a serviciilor: mobilitatea forței de muncă în interiorul UE ca instrument de corelare a nevoilor și competențelor de pe piața forței de muncă (2020/2007(INI))**

(2022/C 15/12)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere articolele 45, 56, 153, 154 și 174 din TFUE,
- având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, proclamat de Consiliul European, Parlamentul European și Comisie în noiembrie 2017,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (CRPD),
- având în vedere standardele fundamentale de muncă stabilite de Organizația Internațională a Muncii (OIM) și convențiile și recomandările acesteia privind administrația și inspecția muncii,
- având în vedere acquis-ul juridic amplu al Uniunii în domeniul sănătății și siguranței la locul de muncă, în special Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă ⁽¹⁾ și directivele sale individuale și conexe,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 8 iunie 2020 privind reconversia profesională și actualizarea competențelor ca bază pentru îmbunătățirea durabilității și a capacității de inserție profesională, în contextul sprijinirii redresării economice și a coeziunii sociale,
- având în vedere orientările politice pentru următoarea Comisie Europeană 2019-2024: „O Uniune mai ambițioasă – Programul meu pentru Europa”, prezentate de candidata la funcția de președinte a Comisiei Europene, Ursula von der Leyen,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2019/1149 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de instituire a unei Autorități Europene a Muncii, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004, a Regulamentului (UE) nr. 492/2011 și a Regulamentului (UE) 2016/589 și de abrogare a Deciziei (UE) 2016/344 ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii, ⁽³⁾
- având în vedere Regulamentul (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2016 privind o rețea europeană de servicii de ocupare a forței de muncă (EURES), accesul lucrătorilor la servicii de mobilitate și integrarea mai bună a piețelor forței de muncă și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 492/2011 și (UE) nr. 1296/2013 ⁽⁴⁾,
- având în vedere Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/170 a Comisiei din 2 februarie 2018 privind specificații detaliate uniforme pentru colectarea și analiza datelor în scopul monitorizării și al evaluării funcționării rețelei EURES,

⁽¹⁾ JO L 183, 29.6.1989, p. 1.⁽²⁾ JO L 186, 11.7.2019, p. 21.⁽³⁾ JO L 141, 27.5.2011, p. 1.⁽⁴⁾ JO L 107, 22.4.2016, p. 1.

Joi, 20 mai 2021

- având în vedere raportul Comisiei din 2 aprilie 2019 privind activitatea rețelei EURES în perioada ianuarie 2016 – iunie 2018,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽⁶⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului ⁽⁷⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri ⁽⁸⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate ⁽⁹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim) ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Directiva 2014/54/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de facilitare a exercitării drepturilor conferite lucrătorilor în contextul liberei circulații a lucrătorilor ⁽¹²⁾,
- având în vedere Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale ⁽¹³⁾,
- având în vedere Directiva 2002/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere Directiva 1999/63/CE a Consiliului din 21 iunie 1999 privind Acordul de organizare a timpului de lucru al navigatorilor, încheiat între Asociația Proprietarilor de Nave din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Sindicatelor Lucrătorilor din Transporturi din Uniunea Europeană (FST) ⁽¹⁵⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/13/CE a Consiliului din 16 februarie 2009 de punere în aplicare a acordului încheiat între Asociația Armatorilor din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) cu privire la Convenția din 2006 privind munca în domeniul maritim ⁽¹⁶⁾,
- având în vedere Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽¹⁷⁾,

⁽⁵⁾ JO L 166, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 284, 30.10.2009, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 300, 14.11.2009, p. 51.

⁽⁸⁾ JO L 300, 14.11.2009, p. 72.

⁽⁹⁾ JO L 293, 31.10.2008, p. 3.

⁽¹⁰⁾ JO L 102, 11.4.2006, p. 1.

⁽¹¹⁾ JO L 364, 12.12.1992, p. 7.

⁽¹²⁾ JO L 128, 30.4.2014, p. 8.

⁽¹³⁾ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

⁽¹⁴⁾ JO L 80, 23.3.2002, p. 35.

⁽¹⁵⁾ JO L 167, 2.7.1999, p. 33.

⁽¹⁶⁾ JO L 124, 20.5.2009, p. 30.

⁽¹⁷⁾ JO L 18, 21.1.1997, p. 1.

Joi, 20 mai 2021

- având în vedere Directiva (UE) 2018/957 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 iunie 2018 de modificare a Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽¹⁸⁾,
- având în vedere Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”) ⁽¹⁹⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2020/1057 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2020 de stabilire a unor norme specifice cu privire la Directiva 96/71/CE și la Directiva 2014/67/UE privind detașarea conducătorilor auto în sectorul transportului rutier și de modificare a Directivei 2006/22/CE în ceea ce privește cerințele de control și a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 ⁽²⁰⁾,
- având în vedere Decizia (UE) 2019/1181 a Consiliului din 8 iulie 2019 privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre ⁽²¹⁾,
- având în vedere Decizia (UE) 2016/344 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind instituirea unei platforme europene pentru intensificarea cooperării în materie de combatere a muncii nedeclarate ⁽²²⁾,
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 22 mai 2017 privind Cadrul european al calificărilor pentru învățarea pe tot parcursul vieții și de abrogare a Recomandării Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții ⁽²³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 19 iunie 2020 referitoare la protecția europeană a lucrătorilor transfrontalieri și sezonieri în contextul crizei provocate de COVID-19 ⁽²⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 14 septembrie 2017 referitoare la Noua agendă pentru competențe în Europa ⁽²⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 14 ianuarie 2014 referitoare la inspecțiile eficiente la locul de muncă ca strategii de îmbunătățire a condițiilor de muncă în Europa ⁽²⁶⁾,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 15 iulie 2020 intitulat „Planul de redresare pentru Europa și cadrul financiar multianual pentru perioada 2021-2027”,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 5 mai 2020 intitulat „Finanțarea durabilă pentru învățarea pe tot parcursul vieții și dezvoltarea competențelor în contextul deficitului de forță de muncă calificată” (aviz exploratoriu la solicitarea Președinției croate),
- având în vedere avizul Comitetului European al Regiunilor pe tema „Exodul creierelor în UE: abordarea provocării la toate nivelurile” (C 141/34),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 1 iulie 2020 intitulată „Agenda europeană pentru competențe în scopul promovării competitivității durabile, a echității sociale și a rezilienței” (COM(2020)0274) și documentele de lucru ale serviciilor Comisiei care o însoțesc (SWD(2020)0121) și (SWD(2020)0122),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 14 ianuarie 2020 intitulată „O Europă socială puternică pentru tranziții juste” (COM(2020)0014),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 17 decembrie 2019 intitulată „Strategia anuală pentru 2020 privind creșterea durabilă” (COM(2019)0650),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 10 iunie 2016 intitulată „O nouă agendă pentru competențe în Europa” (COM(2016)0381),

⁽¹⁸⁾ JO L 173, 9.7.2018, p. 16.

⁽¹⁹⁾ JO L 159, 28.5.2014, p. 11.

⁽²⁰⁾ JO L 249, 31.7.2020, p. 49.

⁽²¹⁾ JO L 185, 11.7.2019, p. 44.

⁽²²⁾ JO L 65, 11.3.2016, p. 12.

⁽²³⁾ JO C 189, 15.6.2017, p. 15.

⁽²⁴⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0176.

⁽²⁵⁾ JO C 337, 20.9.2018, p. 135.

⁽²⁶⁾ JO C 482, 23.12.2016, p. 31.

Joi, 20 mai 2021

- având în vedere propunerea de raport comun privind ocuparea forței de muncă al Comisiei Europene și Consiliului din 17 decembrie 2019, care însoțește Comunicarea Comisiei privind strategia anuală pentru 2020 privind creșterea durabilă,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european” (COM(2019)0640),
- având în vedere raportul Comisiei din 25 septembrie 2019 privind aplicarea și punerea în aplicare a Directivei 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”) (COM(2019)0426),
- având în vedere Raportul anual pe 2019 al Comisiei privind mobilitatea forței de muncă în interiorul UE,
- având în vedere raportul Cedefop intitulat „Skills forecast trends and challenges to 2030” („Tendențe și provocări privind previziunile în materie de competențe pentru 2030”),
- având în vedere raportul Eurofound din 2010, intitulat „Posted workers in the European Union” (Lucrătorii detașați din Uniunea Europeană) ⁽²⁷⁾ și rapoartele naționale,
- având în vedere previziunile economice ale Comisiei pentru primăvara 2020 din 6 mai 2020,
- având în vedere orientările Agenției Europene pentru Sănătate și Securitate în Muncă (EU-OSHA) din 24 aprilie 2020, intitulate „COVID-19: revenirea la locul de muncă – adaptarea locurilor de muncă și protejarea lucrătorilor”,
- având în vedere studiul realizat de Parlamentul European în 2015, intitulat „EU Social and Labour Rights and EU Internal Market Law” (Drepturile sociale și de muncă din UE și legislația UE privind piața internă),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 17 iulie 2020 intitulată „Orientări privind lucrătorii sezonieri din UE în contextul pandemiei de COVID-19”,
- având în vedere concluziile Consiliului din 9 octombrie 2020 privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale lucrătorilor sezonieri și ale altor lucrători mobili,
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 13 octombrie 2020 privind o abordare coordonată a restricționării liberei circulații ca răspuns la pandemia de COVID-19,
- având în vedere studiul realizat de Comisie în 2015 intitulat „Wage setting systems and minimum rates of pay applicable to posted workers in accordance with Directive 96/71/EC in a selected number of Member States and sectors” (Sisteme de stabilire a salariilor și remunerările minime aplicabile lucrătorilor detașați, în conformitate cu Directiva 96/71/CE, într-o serie de state membre și sectoare),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 30 martie 2020 intitulată „Orientări privind exercitarea liberei circulații a lucrătorilor pe perioada epidemiei de COVID-19”,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 15 mai 2020 intitulată „Către o abordare etapizată și coordonată pentru restabilirea liberei circulații și ridicarea controalelor la frontierele interne – COVID-19” (2020/C 169/03),
- având în vedere studiul Eurofound din 2015 intitulat „Social dimension of intra-EU mobility: Impact on public services” („Dimensiunea socială a mobilității în interiorul UE: impactul asupra serviciilor publice”),
- având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală,
- având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A9-0066/2021),

⁽²⁷⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2010/working-conditions-industrial-relations/posted-workers-in-the-european-union>

Joi, 20 mai 2021

- A. întrucât nediscriminarea este un principiu fundamental consacrat în tratate; întrucât libertatea de circulație a lucrătorilor este un principiu fundamental al Uniunii; întrucât principiul egalității de tratament, consacrat la articolul 45 alineatul (2) din TFUE, prevede că libera circulație a lucrătorilor trebuie să implice eliminarea oricărei discriminări pe motiv de cetățenie între lucrătorii statelor membre, în ceea ce privește încadrarea în muncă, remunerarea și celelalte condiții de muncă;
- B. întrucât articolul 3 alineatul (3) din TUE prevede că Uniunea „promovează justiția socială și protecția socială”; întrucât articolul 9 din TFUE prevede că „[i]n definierea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor sale, Uniunea ține seama de cerințele privind promovarea unui nivel ridicat al ocupării forței de muncă, garantarea unei protecții sociale corespunzătoare, combaterea excluziunii sociale, precum și de cerințele privind un nivel ridicat de educație, de formare profesională și de protecție a sănătății umane”;
- C. întrucât libera circulație a lucrătorilor, libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii reprezintă principii fundamentale ale pieței interne,
- D. întrucât libera circulație a lucrătorilor și serviciilor ar trebui să respecte principiile consacrate prin Pilonul european al drepturilor sociale; întrucât angajamentul Uniunii față de Agenda 2030 a ONU și obiectivele de dezvoltare durabilă, Pactul verde european și Strategia privind egalitatea de gen, inclusiv protecția și promovarea salariilor echitabile, a egalității de gen și a condițiilor decente de muncă și de ocupare a forței de muncă, trebuie să fie integrat în toate politicile privind piața internă, ținându-se seama în mod corespunzător de considerentele sociale și de mediu;
- E. întrucât libera circulație a lucrătorilor, inclusiv a lucrătorilor sezonieri, este esențială pentru integrarea europeană; întrucât aceasta poate aduce beneficii reciproce atât statelor membre de origine, cât și celor de primire și poate sprijini obiectivele de coeziune economică, socială și teritorială; întrucât Uniunea și statele membre trebuie să beneficieze pe deplin de potențialul mobilității în interiorul UE, garantând totodată respectarea efectivă a normelor aplicabile privind mobilitatea forței de muncă;
- F. întrucât libera circulație a lucrătorilor și a serviciilor contribuie la creștere economică și coeziune în Uniune și creează locuri de muncă; întrucât piața unică poate fi sustenabilă și poate crește nivelul de prosperitate numai dacă se bazează pe norme comune echitabile și pe principiul egalității de tratament, în special în ceea ce privește libera circulație a lucrătorilor și a serviciilor;
- G. întrucât Uniunea ar trebui să joace în continuare un rol esențial în sprijinirea schimbului de bune practici la toate nivelurile de guvernare și în elaborarea de orientări și de recomandări, în colaborare cu partenerii sociali, referitoare la asigurarea unor condiții decente de muncă și de angajare pentru toți, inclusiv pentru grupurile vulnerabile de lucrători;
- H. întrucât libera circulație a serviciilor poate avea implicații sociale pozitive și/sau negative asupra regiunilor de origine și a regiunilor care găzduiesc lucrători mobili; întrucât deficitul de forță de muncă și exodul de creiere, declanșate de dezechilibrele economice și sociale actuale dintre regiunile Uniunii, în special după criza financiară, au atins niveluri critice în unele state membre, cauzând noi probleme, cum ar fi dezechilibrele demografice, insuficiența serviciilor de îngrijire și a personalului medical și, în general, creșterea inegalităților dintre regiuni; întrucât zonele rurale și cele îndepărtate sunt cu precădere afectate de aceste fenomene; întrucât este nevoie de o politică industrială sustenabilă și de o politică de coeziune solidă pentru menținerea și crearea de locuri de muncă de calitate în sectoarele și regiunile în curs de transformare, pentru a preveni exodul creierelor și mobilitatea involuntară;
- I. întrucât concurența în materie de costuri ale forței de muncă dăunează coeziunii dintre statele membre; întrucât este necesară o abordare coordonată la nivelul Uniunii pentru a evita concurența neloială legată de costurile forței de muncă și pentru a crește convergența socială ascendentă pentru toți; întrucât reglementările eficiente și contractele colective de muncă sunt esențiale pentru a asigura condiții decente de muncă și de încadrare în muncă, servicii de calitate și concurență loială;
- J. întrucât lucrătorii transfrontalieri generează beneficii sociale și economice pentru anumite regiuni;
- K. întrucât pentru a proteja drepturile lucrătorilor mobili, pentru a consolida conformitatea cu normele aplicabile și pentru a încuraja condiții de concurență echitabile și concurența loială între toate întreprinderile, este esențial să se îmbunătățească, să se alinieze și să se coordoneze acțiunile de asigurare a respectării transfrontaliere a dreptului Uniunii în materie de mobilitate a forței de muncă și să se combată abuzurile, inclusiv munca nedeclarată;

Joi, 20 mai 2021

- L. întrucât majoritatea lucrătorilor din Uniune sunt angajați în microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii (MIMM-uri); întrucât MIMM-urile și persoanele care desfășoară activități independente sunt cele mai vulnerabile în fața încălcărilor legislației Uniunii; întrucât legislațiile naționale contradictorii, sarcinile administrative inutile și concurența neloială reprezintă surse majore de dificultăți pentru MIMM-uri, persoanele care desfășoară activități independente și întreprinderile de bună credință de pe piața internă; întrucât inițiativele care vizează MIMM-urile și start-up-urile ar trebui să ajute întreprinderile să respecte normele aplicabile și nu ar trebui să genereze sarcini administrative inutile, standarde duble sau standarde de protecție mai scăzute pentru lucrători;
- M. întrucât digitalizarea oferă o oportunitate fără precedent de a facilita mobilitatea, contribuind totodată la verificarea respectării stricte a normelor Uniunii în materie de mobilitate a forței de muncă;
- N. întrucât Autoritatea Europeană a Muncii (ELA) a fost înființată pentru a consolida echitatea și încrederea în piața internă, libera circulație a lucrătorilor, detașarea lucrătorilor și serviciile foarte mobile, pentru a monitoriza respectarea normelor Uniunii privind mobilitatea forței de muncă și coordonarea sistemelor de securitate socială, precum și pentru a intensifica schimbul de bune practici și cooperarea dintre statele membre și partenerii sociali în ceea ce privește asigurarea unei mobilități echitabile a forței de muncă și combaterea muncii nedeclarate; întrucât promovarea unor salarii echitabile, a egalității de gen și a unor condiții decente de muncă și de încadrare în muncă joacă un rol esențial în crearea unei piețe unice funcționale, echitabile și sustenabile;
- O. întrucât ELA este un organism nou-instituit, care se preconizează să-și atingă capacitatea operațională deplină până în 2024;
- P. întrucât detașarea lucrătorilor, munca prin agent de muncă temporară și munca sezonieră sunt temporare prin însăși natura lor și prin definiția lor juridică;
- Q. întrucât lipsa unei protecții juridice adecvate și a accesului lucrătorilor la sistemele de securitate socială rezultă adesea din forme abuzive și atipice de muncă, din aranjamente artificiale, cum ar fi activitatea independentă fictivă, formule de muncă ocazionale neremunerate și/sau slab remunerate, așa-numitele contracte „zero ore”, utilizarea abuzivă a contractelor temporare și stagii ca înlocuitor pentru contractele de muncă obișnuite, inclusiv în sectorul public, și utilizarea companiilor de tip „cutie poștală”; întrucât aceste chestiuni ar trebui, prin urmare, abordate; întrucât utilizarea din ce în ce mai frecventă a diferitelor tipuri de acorduri de subcontractare ar putea duce, de asemenea, la abuzuri, necesitând contramăsuri; întrucât mobilitatea forței de muncă în interiorul Uniunii, bazată direct pe articolul 45 din TFUE, poate contribui, în mod firesc, la satisfacerea nevoilor de muncă pe termen lung prin forme standard de angajare, deschise cetățenilor Uniunii fără discriminare pe baza naționalității;
- R. întrucât coeziunea socială este unul dintre principiile de bază ale Uniunii; întrucât, cu toate acestea, în Uniune persistă diferențe substanțiale în ceea ce privește condițiile de viață și de muncă; întrucât salariile mai mari și PIB-ul mai ridicat, securitatea socială solidă, accesul mai ușor la piața muncii și ratele mai ridicate de ocupare a forței de muncă se numără printre factorii cei mai importanți pentru care mobilitatea în interiorul UE devine atrăgătoare⁽²⁸⁾; întrucât, pe de altă parte, sărăcia, excluziunea socială, condițiile precare de viață și de muncă și lipsa asistenței sociale sunt factori care impulsionează mobilitatea în interiorul UE; întrucât deficitul persistent de forță de muncă din unele sectoare critice din unele state membre poate fi, de asemenea, explicat, în mare măsură, de condițiile de muncă precare și de

⁽²⁸⁾ Comisia Europeană, Direcția Generală Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Incluziune, *2017 Annual Report on intra-EU Labour Mobility, Final Report January 2018* (Raportul anual pe 2017 privind mobilitatea forței de muncă în interiorul UE, raport final, ianuarie 2018), 2018. Comisia Europeană, *Study on the movement of skilled labour, Final report* (Studiu privind circulația forței de muncă calificate, Raport final) (redactat de ICF), 2018; Malmström, Cecilia, Cuvânt introductiv la lucrarea *Rethinking the attractiveness of EU Labour Immigration Policies: Comparative perspectives on the EU, the US, Canada and beyond* (Regândirea atractivității politicilor UE în domeniul imigrației forței de muncă: perspective comparative despre UE, SUA, Canada și alte țări), editat de S. Carrera, E. Guild și K. Eisele, CEPS, 2018.

Joi, 20 mai 2021

nivelurile scăzute ale salariilor; întrucât aceste deficite ar trebui abordate prin îmbunătățirea condițiilor de muncă în aceste sectoare, în special prin dialog social și negocieri colective, mai degrabă decât oferind locuri de muncă de slabă calitate lucrătorilor migranți și mobili, inclusiv lucrătorilor transfrontalieri și frontaliери și/sau nedeclarați;

- S. întrucât alegerea de exercitare a dreptului la liberă circulație ar trebui să fie întotdeauna voluntară, nu forțată de lipsa de oportunități în statul membru de reședință; întrucât mobilitatea echitabilă bazată pe drepturi sociale și de muncă solide este o condiție prealabilă pentru integrarea europeană sustenabilă, coeziunea socială și tranziția justă;
- T. întrucât practicile abuzive, cum ar fi dumpingul social și de mediu, slăbesc sprijinul public pentru Uniune și afectează aprofundarea integrării europene, dăunează funcționării pieței interne și competitivității întreprinderilor, în special a MIMM-urilor și a persoanelor care desfășoară activități independente, și subminează drepturile lucrătorilor; întrucât, prin urmare, trebuie consolidată monitorizarea respectării legislației aplicabile; întrucât principiul „a gândi mai întâi la scară mică” ar trebui luat în considerare în mod corespunzător la nivelul Uniunii atunci când se elaborează propuneri legislative; întrucât dispozițiile contradictorii din legislația națională creează obstacole pentru MIMM-uri și ar trebui evitate;
- U. întrucât principiul egalității de tratament este o condiție prealabilă pentru economia socială de piață și pentru convergența socială ascendentă și necesită respectarea legislației aplicabile și a contractelor colective de muncă din țara de destinație, asigurând astfel condiții de concurență echitabile între lucrătorii locali și cei mobili, precum și între furnizorii de servicii locali și cei străini;
- V. întrucât peste 8 % din lucrătorii mobili sunt angajați în sectorul asistenței medicale și al asistenței sociale, peste 7 % în sectorul serviciilor de transport și peste 10 % în industria ospitalității și de catering; întrucât lucrătorii mobili și sezonieri sunt adesea esențiali pentru statele membre, de exemplu în sectoare precum asistența medicală, îngrijirea persoanelor în vârstă sau persoanelor cu dizabilități sau în sectorul construcțiilor;
- W. întrucât cel puțin 80 de milioane de lucrători din Europa nu corespund din punctul de vedere al calificărilor și peste 5 locuri de muncă greu de ocupat din 10 sunt asociate cu ocupații cu înaltă calificare ⁽²⁹⁾;
- X. întrucât pandemia de COVID-19 a demonstrat încă o dată că lucrătorii foarte mobili care se deplasează frecvent în interiorul Uniunii sunt esențiali; întrucât pandemia a arătat, de asemenea, că lucrătorii sezonieri, detașați, migranți și mobili, inclusiv lucrătorii transfrontalieri și frontaliери, au contribuit enorm la supraviețuirea economiei Uniunii, precum și la comerțul internațional al Uniunii în timpul pandemiei; întrucât, în calitate de lucrători din prima linie, ei au făcut acest lucru cu un risc enorm pentru sănătatea lor și a familiilor lor; întrucât lucrătorii sezonieri s-au dovedit a fi esențiali pentru menținerea în funcțiune a numeroase exploatații agricole europene; întrucât, în același timp, lucrătorii foarte mobili rămân și cei mai vulnerabili și cel mai puțin protejați; întrucât, în prima fază a pandemiei de COVID-19, acești lucrători au fost printre cei mai afectați de măsurile necoordonate de gestionare a frontierelor;
- Y. întrucât, în timpul pandemiei de COVID-19, lucrătorii sezonieri și detașați nu au dispus adesea de asistență medicală de bază, de cazare decentă, de echipamente individuale de protecție și de informații adecvate; întrucât, adesea, aceștia au avut acces inadecvat sau nu au avut deloc acces la sistemele de protecție socială din statele membre gazdă, cum ar fi sistemele de indemnizații pentru concedii medicale și de șomaj de scurtă durată; întrucât, în unele cazuri, au fost chiar deportați; întrucât mobilitatea lucrătorilor depinde în mare măsură de mijloacele de transport disponibile, iar lucrătorii din insule și din regiunile ultraperiferice ale Uniunii au fost deosebit de afectați; întrucât închiderea frontierelor a afectat și lucrătorii transfrontalieri și frontaliери, îngreunându-le accesul la locurile de muncă și întoarcerea la familie și limitându-le accesul la servicii sociale și de sănătate; întrucât, în unele cazuri, lucrătorii mobili au fost supuși la discriminare și la condiții precare de muncă și de viață, care au cauzat focare de infecție cu COVID-19;

⁽²⁹⁾ Baza de date Skills for Jobs a OCDE, https://www.oecdskillsforjobsdatabase.org/#FR/_.

Joi, 20 mai 2021

- Z. întrucât epidemia de COVID-19 a scos la lumină și a agravat condițiile dificile și adesea deplorabile de muncă și de viață a sute de mii de lucrători sezonieri, marea majoritate a acestora fiind lucrători mobili, și a peste un milion de lucrători detașați din UE; întrucât condițiile lor deja precare sunt agravate și mai mult de cazurile de discriminare structurală de pe piața muncii și de lipsa unei aplicări adecvate a legilor și reglementărilor actuale;
- AA. întrucât pandemia de COVID-19 a scos la iveală numeroase deficiențe structurale în cadrele de reglementare europene și naționale; întrucât multe dintre aceste deficiențe nu au fost legate doar de pandemie; întrucât aceste deficiențe ar trebui abordate de urgență la nivelul Uniunii și al statelor membre pentru a se asigura concurența loială și egalitatea de tratament pe piața internă; întrucât pandemia de COVID-19 are un impact fundamental și de durată asupra piețelor muncii din Europa;
- AB. întrucât mobilitatea forței de muncă și în special detașarea lucrătorilor nu trebuie să aibă ca rezultat o concurență bazată pe condiții precare de muncă și pe evitarea obligațiilor angajatorilor și/sau pe eludarea legislației naționale și a contractelor colective de muncă aplicabile în statele membre gazdă, pentru că aceste practici abuzive generează tensiuni între statele membre, concurență neloială între întreprinderi și neîncredere în rândul lucrătorilor; întrucât aceste efecte adverse, cum ar fi exodul de creiere și concurența neloială, pot fi cauzate și de lipsa unei convergențe sociale ascendente; întrucât mobilitatea forței de muncă ar trebui percepută ca o oportunitate care facilitează schimbul de competențe și de experiență profesională și care promovează convergența socială ascendentă; întrucât normele privind mobilitatea forței de muncă și detașarea lucrătorilor nu ar trebui să genereze sarcini administrative disproporționate; întrucât normele privind detașarea se aplică și resortisanților detașați dintr-un stat membru în altul, care sunt deosebit de vulnerabili la exploatare și, prin urmare, au nevoie de o atenție deosebită din partea inspectoratelor naționale de muncă și a AEM;
- AC. întrucât neconcordanța între cererea și oferta de competențe și deficitul de competențe reprezintă provocări importante pentru piața muncii și sistemele de învățământ și de formare profesională din Uniune; întrucât aceasta arată că este foarte mare nevoie ca sistemele de educație și formare profesională să fie îmbunătățite, pentru a le face mai adaptate exigențelor viitorului și anticipative, precum și ca sistemul de recalificare și perfecționare a lucrătorilor să fie ameliorat; întrucât, cu toate acestea, nu există încă statistici oficiale sau indicatori care să măsoare neconcordanțele între cererea și oferta de competențe pe piețele forței de muncă din Europa;
- AD. întrucât se preconizează că polarizarea locurilor de muncă va crește și mai mult și că vor exista mai multe locuri de muncă la extremitățile superioare și inferioare ale spectrului de competențe;
- AE. întrucât decalajul digital dintre mediul urban și cel rural și impactul factorilor social-structurali asupra decalajului digital rămân provocări majore care trebuie abordate fără întârziere; întrucât există o lipsă imensă de competențe digitale și ecologice în rândul forței de muncă și ea ar trebui remediată, printre altele, prin activități de învățare pe tot parcursul vieții;
- AF. întrucât investițiile întreprinderilor în formare și educație, precum și în condițiile de muncă și de angajare, sunt un instrument important pentru atragerea lucrătorilor calificați; întrucât recunoașterea reciprocă și transparența calificărilor au un rol esențial în convergența profesiilor, în libertatea de a presta servicii și în mobilitatea echitabilă a lucrătorilor;
- AG. întrucât, în acest context, ar trebui să se ia în considerare dezvoltarea sistemului de recunoaștere a cunoștințelor și abilităților acumulate informal, de exemplu în cazul persoanelor care asigură servicii informale de îngrijire; întrucât această dezvoltare este extrem de importantă în lumina provocărilor demografice actuale și a tendințelor de îmbătrânire a societăților din statele membre;
- AH. întrucât dialogul tripartit eficient și dialogul social pot completa cu succes eforturile guvernelor și instituțiilor de a depăși tensiunile și divergențele existente în UE; întrucât implicarea partenerilor sociali are potențialul de a îmbunătăți elaborarea, punerea în aplicare și respectarea politicilor și trebuie consolidată în continuare la toate nivelurile politice;
- AI. întrucât nu există un sistem la nivelul UE de colectare sistematică a datelor, care să ofere date adecvate cu privire la lucrătorii mobili sau care să le permită să își verifice statutul acoperirii de securitate socială și să solicite diferite drepturi dobândite; întrucât accesul la informații privind normele aplicabile, precum și respectarea efectivă, monitorizarea și punerea în aplicare sunt condiții prealabile necesare pentru o mobilitate echitabilă și pentru combaterea abuzurilor din sistem; întrucât tehnologia digitală, care poate facilita supravegherea și punerea în aplicare a legislației care protejează drepturile lucrătorilor mobili, ar trebui, prin urmare, promovată și utilizată, în conformitate cu normele privind protecția datelor;

Joi, 20 mai 2021

1. constată că dispoziția privind țara de destinație este principiul director al Directivei privind serviciile și consideră că această dispoziție nu ar trebui modificată; subliniază că libera circulație a serviciilor trebuie să se realizeze fără subminarea drepturilor lucrătorilor și a drepturilor sociale; reamintește că principiile egalității de tratament și liberei circulații nu se aplică numai furnizorilor de servicii, ci și lucrătorilor; consideră că libera circulație a serviciilor merge mână în mână cu mobilitatea liberă și echitabilă a lucrătorilor care furnizează aceste servicii și că atunci când respectate normele privind condițiile de muncă și sunt protejate sănătatea și siguranța lucrătorilor mobili, piața internă are de câștigat; subliniază că punerea în aplicare a principiilor consacrate în Pilonul european al drepturilor sociale ca standard minim ar putea contribui la consolidarea drepturilor și a protecției lucrătorilor europeni;
2. subliniază că legislația Uniunii referitoare la libera circulație a serviciilor nu trebuie să afecteze în niciun fel exercitarea drepturilor fundamentale recunoscute în statele membre și la nivelul Uniunii, inclusiv dreptul de a face grevă sau de a realiza alte acțiuni reglementate de sistemele specifice de relații de muncă din statele membre, în conformitate cu legislația și/sau practica națională, și nici nu poate să afecteze dreptul de a negocia, de a încheia și de a pune în aplicare acorduri colective sau de a lua măsuri colective în conformitate cu legislația și/sau practica națională; subliniază că o legislație de calitate și punerea sa eficientă în aplicare reprezintă o investiție pe termen lung;
3. reamintește că protecția condițiilor de muncă și de viață ale lucrătorilor mobili pe baza principiului egalității de tratament trebuie să acopere libera circulație a lucrătorilor și libertatea de a presta servicii; este îngrijorat de deficiențele persistente legate de protecția lucrătorilor mobili, inclusiv a lucrătorilor transfrontalieri și frontalierei, evidențiate de pandemia de COVID-19; subliniază că lucrătorii nu trebuie să se confrunte cu dezavantaje pentru că și-au exercitat dreptul la liberă circulație sau din cauza normelor Uniunii privind libertatea de a presta servicii; subliniază că este necesar să se remedieze orice deficiență de reglementare de la nivelul Uniunii și de la nivel național, fără întârzieri nejustificate; subliniază, de asemenea, că legislația aplicabilă privind accesul la drepturile sociale și la protecție socială, inclusiv portabilitatea acestora, recunoașterea diplomelor, calificărilor și competențelor și accesul la formare, trebuie respectată în ceea ce privește libera circulație a lucrătorilor și libera circulație a serviciilor; reamintește că orice restricție la frontiere în UE, chiar dacă este adoptată ca răspuns la o criză gravă de sănătate publică, ar trebui să ia în considerare situația dificilă a lucrătorilor mobili și ar trebui să răspundă nevoilor lor specifice;
4. este îngrijorat de actuala lipsă de interpretare armonizată a dreptului Uniunii de către statele membre, cum ar fi interpretarea Directivei privind detașarea lucrătorilor⁽³⁰⁾, recent revizuită, care aduce neclaritate juridică și sarcini birocratice pentru întreprinderile care furnizează servicii în mai mult de un stat membru; invită Comisia să asiste direct statele membre pe parcursul întregului proces de transpunere, astfel încât să se asigure o interpretare uniformă a dreptului european;
5. subliniază, în acest sens, că este necesar să se acorde o atenție deosebită lucrătorilor care locuiesc în regiunile ultraperiferice ale Uniunii Europene și că este esențial să se sprijine mobilitatea acestor lucrători către continent și invers, precum și între regiunile ultraperiferice;
6. regretă faptul că, în 2019⁽³¹⁾, doar 4,2 % dintre cetățenii UE de vârstă activă locuiau într-o altă țară a UE decât cea de cetățenie; invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile de reducere a barierelor în calea mobilității lucrătorilor și a întreprinderilor;
7. reamintește că libera circulație a lucrătorilor trebuie să fie asigurată pentru a menține locurile de muncă și economia anumitor regiuni și pentru a garanta menținerea anumitor activități, cum ar fi activitățile agricole;
8. invită statele membre să pună în aplicare și să monitorizeze Directiva revizuită privind detașarea lucrătorilor în mod corect și în timp util, pentru a proteja lucrătorii detașați și libertatea acestora de a presta servicii în timpul detașării, prin stabilirea de dispoziții obligatorii privind condițiile de muncă și protecția sănătății și siguranței lucrătorilor;
9. invită statele membre să utilizeze pe deplin posibilitatea de a aplica lucrătorilor detașați din UE dispozițiile privind salariile și condițiile de muncă cuprinse în toate contractele colective de muncă și să garanteze o remunerație egală pentru muncă egală în același loc de muncă și condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi în cadrul punerii în aplicare a Directivei revizuite privind detașarea lucrătorilor;

⁽³⁰⁾ Directiva (UE) 2018/957 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 iunie 2018 de modificare a Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 173, 9.7.2018, p. 16).

⁽³¹⁾ Comisia Europeană, Raportul anual pe 2019 privind mobilitatea forței de muncă în interiorul UE, ianuarie 2020.

Joi, 20 mai 2021

10. invită Comisia să efectueze o cercetare aprofundată a tendințelor care afectează condițiile de muncă ale lucrătorilor detașați resortisanți ai țărilor terțe; subliniază necesitatea unor posibile măsuri de politică la nivelul Uniunii sau la nivel național, pe baza rezultatelor acestei cercetări; este profund îngrijorat de creșterea actuală a ponderii resortisanților țărilor terțe în sectoare care sunt cunoscute pentru condițiile de muncă precare și cazuri de abuz; subliniază că, deseori, resortisanții țărilor terțe sunt mai vulnerabili la exploatare și, prin urmare, au nevoie de protecție; subliniază că exploatarea include practici abuzive, cum ar fi detașările fictive, activitățile independente fictive, agenții de subcontractare și recrutare frauduloase, companii de tip „cutie poștală” și munca nedeclarată; subliniază că lucrătorii resortisanți ai țărilor terțe pot lucra cu permise de muncă în UE, cu condiția ca toate garanțiile din legislația națională și a Uniunii în domeniul muncii să asigure în mod eficient protecție și condiții decente de muncă și pentru resortisanții țărilor terțe și cu condiția ca acest lucru să nu aibă ca rezultat denaturări pe piața muncii; invită Comisia și statele membre să asigure respectarea legislației și a normelor aplicabile privind condițiile de angajare în relațiile cu resortisanții țărilor terțe, pentru a elimina abuzurile; invită statele membre să pună în aplicare dispozițiile de protecție prevăzute în Directiva 2009/52/CE, asigurând mecanisme accesibile și eficiente de depunere a plângerilor, care să permită lucrătorilor să solicite în mod eficient plata retroactivă a salariilor datorate și a contribuțiilor la asigurările sociale;

11. reamintește natura lanțurilor de aprovizionare europene din sectoarele industriale strategice care reprezintă o sursă esențială de ocupare a forței de muncă și de activitate pentru lucrătorii mobili și întreprinderile prestatoare de servicii și sunt puternic afectate de măsurile neordonate precum regulile diferite privind testarea pentru COVID-19 și carantinele, adoptate de statele membre în eforturile lor de combatere a pandemiei; invită Comisia să acorde aceeași importanță asigurării unor condiții sigure pentru lucrători și restabilirii libertății de circulație și a fluxului de mărfuri;

12. reamintește că lipsa unor perioade de carantină, cerințe de testare și reguli pentru călătorie armonizate în Uniune pune probleme semnificative multor firme și lucrători mobili și familiilor acestora, în special în sectoare cu mobilitate ridicată; încurajează statele membre să își coordoneze eforturile pentru a extinde acoperirea protecției sociale, accesul la prestații de boală și sistemele de șomaj tehnic pentru a-i proteja și pe lucrătorii frontalieri, transfrontalieri și mobili, în special pe cei afectați de criză, care suferă, prin urmare, de sărăcie, șomaj, excluziune socială și condiții de viață precare;

13. reiterează că este crucial pentru viața cotidiană a oamenilor ca bunurile esențiale, cum ar fi alimentele, dispozitivele medicale sau echipamentele de protecție să fie furnizate în continuare în permanență în întreaga UE; invită Comisia să asigure libera circulație continuă a bunurilor și serviciilor esențiale pe piața internă pe timp de criză, cum ar fi în timpul unei pandemii;

14. îndeamnă Comisia și statele membre să recunoască lucrătorii mobili din lanțurile strategice de aprovizionare din sectorul producției, de exemplu, de echipamente medicale și altele, ca fiind esențiali sau critici și, prin urmare, să revizuiască cerințele aplicabile privind carantina dacă nu există niciun risc la adresa sănătății și siguranței publice, fapt dovedit prin testarea relevantă, în conformitate cu Recomandarea Consiliului privind o abordare coordonată a restricționării liberei circulații ca răspuns la pandemia de COVID-19;

15. invită Comisia să examineze lacunele în materie de protecție în vederea asigurării unor condiții de muncă și de viață decente pentru lucrătorii mobili și a prevenirii practicilor abuzive, precum și să asigure cum se cuvine aplicarea legislației Uniunii privind subcontractarea; invită Comisia să asigure răspunderea solidară generală de-a lungul întregului lanț de subcontractare, pentru a proteja drepturile lucrătorilor; accentuează că o astfel de inițiativă ar trebui să mărească transparența și să consolideze răspunderea contractanților principali din lanțurile de subcontractare prin garantarea juridică a plății tuturor contribuțiilor de asigurări sociale și a drepturilor datorate lucrătorilor și prin îndemnarea autorităților naționale să impună efectiv sancțiuni disuasive ori de câte ori este nevoie; invită Comisia să promoveze și statele membre să garanteze accesul sindicatelor la toate locurile de muncă, inclusiv la cele din afara țării de angajare; invită Comisia și statele membre să ia măsuri pentru a consolida și a promova dialogul social și autonomia partenerilor sociali și să încurajeze lucrătorii să se organizeze, acesta fiind un instrument esențial pentru atingerea unor standarde ridicate de muncă;

16. invită Comisia să analizeze evoluțiile negative în materie de mobilitate a lucrătorilor, în special fenomenul exodului de creiere în anumite sectoare și regiuni; accentuează că măsurile de combatere a exodului de creiere trebuie să fie însoțite de cele de promovare a convergenței sociale ascendente; insistă că, în pofida pandemiei de COVID-19, statele membre ar trebui să permită și să înlesnească trecerea frontierelor din motive profesionale, ori de câte ori este permisă activitatea profesională în sectoarele în cauză în statul membru gazdă, pentru a proteja egalitatea de tratament între lucrătorii locali și cei mobili; invită Comisia să stabilească indicatori cantitativi și calitativi clari în contextul semestrului european și al

Joi, 20 mai 2021

publicării recomandărilor specifice fiecărei țări, pentru a monitoriza punerea în aplicare și asigurarea respectării normelor privind libera circulație a lucrătorilor; invită Comisia să prezinte recomandări pentru a asigura condiții de viață și de muncă corecte, echitabile și decente pentru lucrătorii mobili;

17. subliniază că obiectivele Pilonului european al drepturilor sociale, obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU, obiectivele Pactului verde european și ale Strategiei europene privind egalitatea de gen trebuie să se reflecte și în abordarea pieței interne, promovând standarde sociale și de mediu ridicate drept condiție prealabilă pentru creșterea productivității; evidențiază importanța achizițiilor publice în realizarea acestor obiective;

18. îndeamnă Comisia să se asigure cu prioritate că ELA devine pe deplin operațională, pentru a monitoriza și a promova aplicarea și asigurarea respectării legislației Uniunii privind mobilitatea forței de muncă și coordonarea protecției sociale; îndeamnă Comisia să sprijine și să consolideze capacitatea autorităților naționale competente și cooperarea dintre acestea, precum și cu partenerii sociali, pentru a asigura o mobilitate echitabilă bazată pe drepturi, informarea adecvată a lucrătorilor și angajatorilor cu privire la drepturile și obligațiile lor și aplicarea transfrontalieră efectivă a drepturilor lucrătorilor, inclusiv portabilitatea drepturilor și beneficiilor și pentru a combate eficient fraudă în domeniul securității sociale și practicile abuzive; consideră că ELA ar trebui să se concentreze asupra unei mai bune puneri în aplicare și asigurări a respectării legislației în vigoare a Uniunii, astfel încât concurența pe piața unică să fie loială și corectă; accentuează că, pentru ca ELA să fie eficace în combaterea practicilor ilegale, ar trebui să acorde prioritate dezvoltării unei baze de date în timp real pentru a valida informațiile de la furnizorii străini de servicii; subliniază că ELA trebuie să dispună de resurse suficiente pentru a-și îndeplini sarcinile; subliniază că integrarea parțială a EURES în ELA ar trebui să întărească legătura dintre promovarea libertății de circulație și furnizarea de informații și respectarea cadrului legislativ relevant care protejează lucrătorii mobili și cetățenii;

19. invită Comisia să propună dispoziții-cadru europene pentru combaterea concurenței neloiale în ceea ce privește costurile forței de muncă, astfel încât să se asigure respectarea deplină a principiilor egalității de tratament și remunerației egale și costurilor egale ale forței de muncă pentru muncă egală în același loc;

20. reamintește că Parlamentul a solicitat în mod repetat Comisiei să își retragă propunerile privind un card electronic european pentru servicii și revizuirea procedurii de notificare referitoare la servicii; salută faptul că acest lucru a fost realizat în cele din urmă în programul de lucru al Comisiei pentru 2021;

21. accentuează că digitalizarea schimbului de date între statele membre ar putea facilita libera circulație corectă și echitabilă a lucrătorilor, dar și asigurarea respectării normelor relevante ale UE; invită Comisia să-și prezinte fără întârzieri nejustificate, după o evaluare a impactului, propunerea privind un număr european digital de asigurări sociale (ESSN), asigurându-se totodată că acesta va face obiectul unor norme stricte de protecție a datelor, acest lucru fiind necesar pentru a asigura securitatea juridică pentru lucrători și firme, mobilitatea echitabilă și protecția, portabilitatea, trasabilitatea și asigurarea respectării eficace a drepturilor lucrătorilor, precum și pentru a sprijini concurența loială, asigurând condiții de concurență echitabile pentru firme; consideră că ESSN ar trebui să completeze numerele naționale de securitate socială și reglementările naționale privind securitatea socială și să înlesnească schimbul electronic de informații privind securitatea socială (EESSI), pentru a îmbunătăți coordonarea și schimbul de informații între autoritățile naționale competente; subliniază că EESSI ar trebui să permită o verificare rapidă și precisă a statutului în materie de asigurări sociale, oferind persoanelor și autorităților un mecanism de monitorizare pentru a verifica cu ușurință acoperirea și contribuțiile;

22. accentuează că este nevoie să se alinieze și coordoneze și mai mult reglementările privind mobilitatea forței de muncă și procedurile de monitorizare, inclusiv standardele comune de control, inspecțiile comune și schimbul de informații sub îndrumarea ELA și în colaborare cu autoritățile naționale competente; îndeamnă statele membre să intensifice schimbul de bune practici între autoritățile naționale competente; solicită ca ELA să aibă competențe reale de inspecție a muncii în cazurile transfrontaliere, în cooperare cu autoritățile naționale competente; invită ELA să îmbunătățească culegerea de date și să creeze baze de date în timp real privind mobilitatea forței de muncă, în scopul analizei și al evaluării riscurilor, precum și să pregătească campanii de informare și inspecții specifice; reamintește că OIM recomandă stabilirea unui punct de referință reprezentat de un inspector de muncă la 10 000 de lucrători;

23. evidențiază că finanțarea și granturile Uniunii ar trebui să contribuie la munca decentă pentru a promova dezvoltarea sustenabilă și progresul social;

Joi, 20 mai 2021

24. reamintește importanța dialogului social și, în acest sens, încurajează o mai mare implicare a partenerilor sociali în agențiile, autoritățile publice, comitetele și instituțiile Uniunii, pentru a asigura inițiative și acte legislative orientate spre aspectele practice și care să țină seama de diferitele modele europene ale pieței forței de muncă; reamintește că este important să se consolideze dialogul tripartit la nivelul UE în procesul de elaborare și punere în aplicare a reglementărilor privind prestarea de servicii și mobilitatea lucrătorilor, dar și în ceea ce privește recunoașterea profesiilor, a diplomelor, calificărilor și competențelor, în conformitate cu principiile consacrate în Pilonul european al drepturilor sociale; invită Comisia, statele membre și autoritățile locale să colaboreze cu partenerii sociali pentru a elabora și implementa structurile necesare de sprijin pentru perfecționarea și recalificarea lucrătorilor, punând în aplicare politici publice relevante și creând locuri de muncă de calitate;

25. atrage atenția că este nevoie ca protecția lucrătorilor și implicarea partenerilor sociali să fie plasate în centrul legislației Uniunii în acest domeniu, astfel încât să se asigure funcționarea democratică, creșterea economică și standarde sociale și de mediu ridicate;

26. invită Comisia să prezinte în cel mai scurt timp posibil un nou cadru strategic privind sănătatea și siguranța la locul de muncă după 2020 și să se angajeze să elimine decesele din motive profesionale până în 2030; îndeamnă Comisia să prezinte propuneri de directive privind stresul profesional și afecțiunile musculo-scheletice și privind o bună stare mentală la locul de muncă, precum și o strategie a UE în domeniul sănătății mentale, pentru a proteja toți lucrătorii la locul de muncă; invită Comisia, în continuare, să prezinte o revizuire mai ambițioasă a Directivei privind agenții cancerigeni și mutageni și să includă valori-limită pentru cel puțin 50 de substanțe în Directiva privind expunerea la agenți cancerigeni și mutageni la locul de muncă; solicită să se includă în directivă substanțele cu efecte dăunătoare asupra sistemului reproducător;

27. invită Comisia și statele membre să răspundă nevoii de condiții de muncă sigure și sănătoase pentru lucrătorii angajați și cei independenți, cu un accent deosebit pe libera circulație a lucrătorilor, și să le garanteze acestora condiții decente de muncă și de viață, în special în contextul viitoarei revizuirii a cadrului strategic al Uniunii privind sănătatea și siguranța la locul de muncă; îndeamnă statele membre să se ocupe de problema muncii nedeclarate, inclusiv a muncii sezoniere nedeclarate, prin intermediul unei mai bune cooperări cu platforma europeană de combatere a muncii nedeclarate, inclusiv prin promovarea unei sensibilizări mai accentuate a lucrătorilor și a angajatorilor cu privire la drepturile și obligațiile lor; invită statele membre să impună măsuri uniforme și fără discriminare;

28. îndeamnă Comisia și ELA să investigheze numeroasele cazuri de refuz al accesului pe piața muncii, precum și abuzurile și discriminarea legate de condițiile de muncă pe motiv de naționalitate, care au devenit extrem de vizibile în timpul crizei provocate de COVID-19; invită ELA să asigure, pentru partenerii sociali naționali, proceduri accesibile, transparente și nediscriminatorii de prezentare a cazurilor către autoritate și garanții privind urmărirea lor eficace, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1149;

29. invită statele membre să aplice toate recomandările Comisiei privind adoptarea, coordonarea și ridicarea măsurilor legate de pandemia de COVID-19; invită în continuare statele membre să stabilească un protocol comun privind asistența medicală pentru lucrătorii mobili, inclusiv lucrătorii transfrontalieri și frontaliери, ținând seama de orientările Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC); subliniază că principiile directeore pentru orice măsură luată în contextul crizei și al drumului spre redresare ar trebui să fie sănătatea și securitatea tuturor lucrătorilor, respectarea drepturilor fundamentale, inclusiv egalitatea de tratament între lucrătorii locali și mobili, recunoscând în același timp situația deosebit de vulnerabilă a lucrătorilor frontaliери, detașați, sezonieri, transfrontalieri și a altor lucrători mobili în timpul pandemiei de COVID-19 și în urma acesteia; reamintește dreptul constituțional al statelor membre de a depăși nivelurile minime stabilite de directivele Uniunii Europene ca parte a proceselor legislative naționale democratice pentru a atinge obiectivele de politică, cum ar fi asigurarea unor servicii publice de calitate și a unui nivel ridicat de protecție a lucrătorilor, a consumatorilor și a mediului;

30. subliniază că libertatea de circulație a fost grav afectată de închiderea totală sau parțială a frontierelor de către statele membre în timpul pandemiei de COVID-19; regretă că închiderea precipitată, necoordonată și bruscă a frontierelor și introducerea măsurilor aferente au cauzat blocarea unor persoane aflate în tranzit și au afectat grav persoanele care trăiesc în regiunile frontaliere, limitându-le posibilitatea de a trece frontiera pentru a lucra, pentru a furniza și a primi servicii sau pentru a-și vizita prietenii și familia; atrage atenția asupra efectului negativ pe care l-a avut închiderea frontierelor interne și

Joi, 20 mai 2021

externe asupra sectoarelor comerțului internațional, științei și turismului; accentuează că, în loc să introducă controale la frontiere, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a le permite cetățenilor să treacă frontierele, garantând totodată siguranță maximă și protejându-le sănătatea;

31. recunoaște rolul esențial al îngrijitorilor, în special în timpul pandemiei; invită Comisia să le asigure acestora mobilitatea pentru a răspunde nevoilor diferitelor state membre și regiuni, având în vedere provocările demografice și eventualele viitoare pandemii sau provocări în materie de sănătate; invită Comisia să introducă în cadrul procedurii legislative ordinare, în strânsă cooperare cu statele membre și cu autoritățile locale, un protocol comun la nivelul Uniunii, bazat pe date științifice, pentru libertatea de circulație în timpul crizelor sanitare și al altor situații de criză și să analizeze îndeaproape rolul ELA în această privință; invită statele membre care nu au ratificat și nu au pus încă în aplicare Convenția nr. 189 a OIM privind personalul casnic să o ratifice și să o aplice fără întârziere; invită statele membre să instituie cadre juridice care să faciliteze angajarea legală a personalului casnic și a îngrijitorilor;

32. subliniază că este necesar să se folosească mai mult instrumentele de armonizare și de recunoaștere reciprocă pentru recunoașterea diplomelor, competențelor și calificărilor profesionale în întreaga Uniune, evitându-se birocracia și înlesnindu-se comerțul și transporturile, respectându-se principiul fundamental al egalității de tratament și fără a se reduce standardele în materie de educație și mecanismele de validare ale statelor membre; invită deci Comisia și statele membre să promoveze și să consolideze mecanismele de recunoaștere reciprocă și portalurile pentru mobilitatea forței de muncă existente, înlesnind și promovând mobilitatea transparentă, cum ar fi Portalul mobilității europene pentru ocuparea forței de muncă EURES, platforma online Europass și sistemul de clasificare europeană a aptitudinilor, competențelor, calificărilor și ocupațiilor (ESCO); invită, în special, statele membre să instituie parteneriate transfrontaliere pentru a ajuta lucrătorii mobili din regiunile transfrontaliere; invită statele membre să faciliteze libera circulație a persoanelor cu dizabilități în Uniune și le îndeamnă să asigure adoptarea unei definiții europene comune a statutului de persoană cu dizabilități în conformitate cu Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap și recunoașterea reciprocă a statutului de persoană cu dizabilități între statele membre;

33. consideră că dispozițiile, practicile și reglementările naționale privind accesul la profesii specifice și exercitarea acestora și accesul la servicii pentru protejarea interesului public și protecția lucrătorilor și/sau a consumatorilor și furnizarea acestor servicii nu reprezintă un obstacol în calea aprofundării pieței unice;

34. invită statele membre să se asigure că lucrătorii mobili au acces la formare și la recalificare, pentru a răspunde deficitului de forță de muncă din anumite sectoare și pentru a sprijini tranziția digitală și măsurile de trecere la o economie neutră climatic;

35. reamintește dreptul fundamental al statelor membre de a depăși nivelurile minime stabilite de directivele Uniunii Europene fără a crea obstacole nejustificate și disproportionale;

36. constată cu îngrijorare dificultățile și lipsa unui acces adecvat la sistemele de protecție socială în cazul lucrătorilor mobili și în special al celor transfrontalieri și frontaliери; accentuează că este important să existe o acțiune coordonată la nivelul Uniunii, dar recunoaște și salută acordurile bilaterale de succes încheiate de statele membre pentru a garanta drepturile de securitate socială ale tuturor lucrătorilor, astfel cum se prevede în Recomandarea Consiliului privind accesul la protecție socială pentru lucrători și pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă; invită Comisia și statele membre să asigure drepturile sociale ale lucrătorilor mobili în cazul unei crize sanitare și al altor situații de criză;

37. reamintește că bunele condiții de muncă și de angajare reprezintă un avantaj competitiv pentru firme, permițându-le să atragă lucrători calificați; subliniază importanța investițiilor întreprinderilor în formarea profesională de tip formal și informal și în învățarea pe tot parcursul vieții pentru a sprijini tranziția justă către economia digitală și circulară; subliniază că întreprinderile care implementează inteligența artificială, robotica și tehnologiile conexe au responsabilitatea de a asigura recalificarea și perfecționarea profesională adecvată a tuturor angajaților vizați, pentru ca aceștia să învețe să folosească instrumentele digitale și să poată lucra cu roboți și cu alte tehnologii noi, adaptându-se astfel la nevoile în schimbare ale pieței forței de muncă și rămânând încadrați în muncă; accentuează, în acest sens, importanța acordului-cadru al partenerilor sociali europeni privind digitalizarea; reamintește că acest acord prevede responsabilitatea angajatorilor de a asigura recalificarea și perfecționarea lucrătorilor, în special având în vedere digitalizarea locurilor de muncă;

Joi, 20 mai 2021

38. evidențiază că este nevoie de digitalizarea deplină a procedurilor privind mobilitatea forței de muncă și detașarea lucrătorilor pentru a îmbunătăți furnizarea și schimbul de informații între autoritățile naționale și pentru a permite asigurarea efectivă a respectării normelor, inclusiv prin crearea unui serviciu unic de asistență privind normele aplicabile ale Uniunii pentru lucrători și viitorii angajatori, în cadrul Autorității Europene a Muncii, sub formă atât digitală, cât și fizică; îndeamnă statele membre să sprijine pe deplin digitalizarea serviciilor publice, în special a instituțiilor de asigurări sociale, pentru a facilita procedurile de mobilitate a lucrătorilor europeni asigurând în același timp portabilitatea drepturilor și respectarea obligațiilor legate de libera circulație; accentuează că este necesar să se creeze instrumente statistice mai bune pentru a măsura neconcordanțele dintre cererea și oferta de competențe pe piețele forței de muncă din Europa și pentru a evalua nevoile acestora și diferențele dintre ele; evidențiază importanța rețelei EURES și atrage atenția în special asupra corelării activităților EURES cu nevoile de pe piața forței de muncă pentru a satisface nevoile prioritare sectoriale și în materie de competențe și a sprijinii persoanele care își caută un loc de muncă să reușească să se angajeze;
39. invită Comisia ca, într-un interval de timp rezonabil, să evalueze mandatul ELA, după ce autoritatea va fi pe deplin operațională timp de cel puțin doi ani; îndeamnă Comisia să implice părțile interesate care au cunoștințe aprofundate despre diferitele modele de piață a forței de muncă în activitatea și evaluările ELA;
40. invită Comisia să propună un cadru legislativ pentru a reglementa la nivelul UE condițiile de muncă de la distanță și să asigure condiții de muncă și de angajare decente;
41. invită Comisia, statele membre și autoritățile locale să colaboreze cu partenerii sociali și cu ELA pentru a formula strategia sectoriale specifice nu doar pentru a promova și facilita mobilitatea voluntară a lucrătorilor, ci și pentru a proiecta și implementa structurile de sprijin necesare pentru perfecționarea și recalificarea lucrătorilor, punerea în aplicare a politicilor publice relevante și asigurarea de oportunități de angajare de înaltă calitate adaptate competențelor lucrătorilor; scoate în evidență valoarea adăugată a recunoașterii reciproce a compatibilității competențelor și calificărilor, sprijinită de mecanismele actuale de recunoaștere precum portalul EURES pentru mobilitatea forței de muncă, platforma online Europass și sistemul de clasificare ESCO;
42. este îngrijorat că accesul la informații pentru angajați și angajatori cu privire la mobilitatea forței de muncă și a serviciilor este în continuare o provocare; constată că informațiile privind condițiile de angajare și contractele colective de muncă disponibile pe site-urile naționale oficiale unice sunt adesea limitate și sunt accesibile doar în câteva limbi; invită deci Comisia să îmbunătățească accesul la informații prin crearea unui șablon unic pentru site-urile naționale oficiale;
43. îndeamnă statele membre să asigure o coordonare adecvată a securității sociale, inclusiv prin revizuirea în curs a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și prin consolidarea portabilității drepturilor, acordând o atenție deosebită portabilității prestațiilor de securitate socială pentru persoanele cu dizabilități; subliniază că digitalizarea reprezintă o oportunitate fără precedent de a facilita operabilitatea transfrontalieră a MIMM-urilor asigurând totodată respectarea strictă a normelor privind mobilitatea echitabilă; accentuează importanța notificării prealabile și a aplicării certificatelor A1 înainte de începerea misiunii transfrontaliere a lucrătorului;
44. accentuează că aplicarea normelor Uniunii privind mobilitatea forței de muncă trebuie să asigure respectarea principiului egalității de tratament, a principiului nediscriminării și a protecției lucrătorilor și să reducă sarcinile administrative inutile;
45. invită Comisia să analizeze lacunele în materie de protecție și necesitatea de revizuire a Directivei 2008/104/CE privind munca prin agent de muncă temporară, pentru a asigura condiții de muncă și de încadrare decente pentru lucrătorii temporari;
46. atrage atenția că lucrătorii cu dizabilități se confruntă în continuare cu obstacole multiple din cauza cărora le este dificil sau imposibil să profite pe deplin de libera circulație a serviciilor; invită statele membre să pună în aplicare fără întârziere Directiva (UE) 2019/882 (Actul european privind accesibilitatea) pentru a elimina efectiv barierele în cazul lucrătorilor cu dizabilități și pentru a asigura disponibilitatea unor servicii accesibile și caracterul adecvat al condițiilor în care sunt furnizate aceste servicii; scoate în evidență importanța capitală a realizării unei piețe unice complet accesibile care să asigure egalitatea de tratament și integrarea economică și socială a lucrătorilor cu dizabilități;
47. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Joi, 20 mai 2021

P9_TA(2021)0250

Accelerarea progreselor și combaterea inegalităților pentru a elimina SIDA ca amenințare la adresa sănătății publice până în 2030

Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la accelerarea progreselor și combaterea inegalităților în vederea eradicării SIDA ca amenințare la adresa sănătății publice până în 2030 (2021/2604(RSP))

(2022/C 15/13)

Parlamentul European,

- având în vedere reuniunea la nivel înalt a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite privind HIV/SIDA, programată să aibă loc la New York în perioada 8-10 iunie 2021,
- având în vedere Declarația politică privind HIV și SIDA: „On the Fast Track to Accelerating the Fight against HIV and to Ending the AIDS Epidemic by 2030” (Măsuri pentru accelerarea demersurilor de combatere a HIV și de eradicare a epidemiei de SIDA până în 2030), adoptată de Adunarea Generală a ONU la 8 iunie 2016,
- având în vedere declarația politică a reuniunii la nivel înalt privind asigurarea de sănătate universală, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 18 octombrie 2019,
- având în vedere raportul actualizat din 2020 al Programului Comun al Națiunilor Unite pentru HIV/SIDA (UNAIDS) intitulat „Seizing the Moment – Tackling entrenched inequalities to end epidemics” (Să acționăm acum pentru a combate inegalitățile profunde și a pune capăt epidemiilor”),
- având în vedere raportul anual din 2019 privind combaterea HIV al Înalțului Comisar al ONU pentru drepturile omului,
- având în vedere Declarația de la Abuja din 27 aprilie 2001 privind HIV/SIDA, tuberculoza și alte boli infecțioase similare, Poziția africană comună prezentată în cadrul reuniunii la nivel înalt din 2016 și Cadrul catalitic din 2016 pentru eradicarea SIDA, a tuberculozei și eliminarea malariei în Africa până în 2030,
- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltarea durabilă și obiectivele sale de dezvoltare durabilă (ODD), adoptată la New York, în septembrie 2015,
- având în vedere Platforma de acțiune de la Beijing și Programul de acțiune al Conferinței Internaționale pentru Populație și Dezvoltare și rezultatele conferințelor aferente de revizuire,
- având în vedere concluziile Consiliului din 26 mai 2015 privind dimensiunea de gen în contextul dezvoltării,
- având în vedere Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen pentru 2021-2025,
- având în vedere Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația pentru perioada 2020-2024,
- având în vedere Consensul european privind dezvoltarea, „Lumea noastră, demnitatea noastră, viitorul nostru”,
- având în vedere rezoluțiile sale din 8 iulie 2010 referitoare la o abordare bazată pe drepturi în contextul acțiunilor UE împotriva HIV/SIDA ⁽¹⁾ și din 5 iulie 2017 referitoare la răspunsul UE privind HIV/SIDA, tuberculoza și hepatita C ⁽²⁾,
- având în vedere întrebarea adresată Comisiei privind accelerarea progreselor și combaterea inegalităților în vederea eradicării SIDA ca amenințare la adresa sănătății publice până în 2030 (O-000027/2021-B9-0015/2021),
- având în vedere articolul 136 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru dezvoltare,

⁽¹⁾ JO C 351 E, 2.12.2011, p. 95.

⁽²⁾ JO C 334, 19.9.2018, p. 106.

Joi, 20 mai 2021

- A. întrucât aproape 76 de milioane de persoane au fost infectate și aproape 33 de milioane de persoane au murit din cauze legate de SIDA de la începutul epidemiei, în 1981; întrucât epidemia de HIV reprezintă în continuare o criză mondială și 38 milioane de persoane trăiesc cu HIV; întrucât, în 2019, 1,7 milioane de persoane au contractat HIV;
- B. întrucât, în 2019, 12 milioane de persoane care trăiesc cu HIV nu au avut acces la tratamente antiretrovirale vitale și aproape 700 000 de persoane au murit din cauze legate de SIDA la nivel mondial;
- C. întrucât accesul universal la tratamente și îngrijiri antiretrovirale împotriva HIV reduce în mod semnificativ riscul transmiterii ulterioare a virusului și a oferit persoanelor infectate cu HIV o speranță de viață aproape normală și o calitate a vieții comparabilă cu cea a persoanelor care nu sunt seropozitive;
- D. întrucât inegalitățile care favorizează epidemia de HIV, inclusiv încălcarea drepturilor omului și a sănătății sexuale și reproductive și a drepturilor aferente, în contextul Platformei de acțiune de la Beijing și al Programului de acțiune al Conferinței Internaționale pentru Populație și Dezvoltare și al rezultatelor conferințelor de revizuire a acestora, precum și stigmatizarea și discriminarea, s-au agravat și sunt exacerbate și mai mult de pandemia de COVID-19;
- E. întrucât bărbații care întrețin relații sexuale cu bărbați, persoanele transgen, persoanele care își injectează droguri, lucrătorii din industria sexului și clienții lor, precum și deținuții (populații-cheie) se confruntă cu un risc mai mare de a fi expuși la HIV decât alte grupuri; întrucât este esențial ca aceste populații să fie implicate în lupta împotriva HIV;
- F. întrucât 159 de țări au cel puțin o lege discriminatorie sau punitivă care împiedică combaterea HIV; întrucât incriminarea persoanelor care trăiesc cu HIV și care sunt expuse riscului de a fi infectate cu HIV alimentează stigmatizarea și discriminarea, reducând recurgerea la serviciile de prevenire și de tratament și crescând incidența HIV;
- G. întrucât inegalitatea de gen, accesul inegal la educație și la servicii și informații în materie de sănătate sexuală și reproductivă, precum și violența sexuală și bazată pe gen fac ca femeile și fetele să fie mai vulnerabile la infectarea cu HIV, bolile legate de SIDA fiind printre principalele cauze de deces în rândul femeilor aflate la vârsta reproductivă la nivel mondial;
- H. întrucât metodele de prevenire existente nu s-au dovedit suficient de eficace pentru a opri răspândirea HIV, în special în rândul femeilor, care suportă o povară disproporționată a epidemiei, în special în Africa Subsahariană; întrucât sunt necesare investiții în cercetare și inovare pentru a crea instrumente noi și mai bune de prevenire, diagnosticare și tratare a HIV și SIDA, inclusiv instrumente care să ia în considerare dimensiunea de gen, precum și noi opțiuni de tratament pentru a combate apariția rezistenței la medicamentele împotriva HIV;
- I. întrucât tinerii cu vârste cuprinse între 15 și 27 de ani reprezintă peste o treime din totalul infecțiilor noi în rândul adulților și întrucât decesele cauzate de SIDA sunt în creștere în rândul adolescenților; întrucât mulți tineri au acces limitat la protecție socială, la asistență medicală sexuală și reproductivă și la programe care le permit să se protejeze împotriva HIV;
- J. întrucât educația sexuală cuprinzătoare obligatorie în sistemele școlare este esențială pentru a preveni răspândirea SIDA și a altor infecții cu transmitere sexuală;
- K. întrucât persoanele aflate în situații umanitare dificile și în contexte fragile și informale, persoanele cu dizabilități, populațiile indigene, persoanele LGBTIQ+ și populațiile migrante și mobile sunt vulnerabile la infecția cu HIV și se confruntă cu provocări unice în ceea ce privește accesul la serviciile legate de HIV;
- L. întrucât Africa Subsahariană rămâne regiunea cea mai afectată, deoarece aici se înregistrează 57 % din toate noile infecții cu HIV și 84 % din infecțiile cu HIV la copii (cu vârsta de până la 14 ani), prevalența HIV fiind mult mai mare la femei decât la bărbați (4 500 de fete și femei tinere cu vârste cuprinse între 15 și 24 ani, sunt infectate cu HIV în fiecare săptămână) și întrucât 25,6 milioane de persoane din această regiune a lumii trăiesc cu HIV;
- M. întrucât pandemia de COVID-19 creează probleme suplimentare în ceea ce privește lupta împotriva SIDA și a estompat unele dintre beneficiile înregistrate până în prezent, mai multe țări neatîngându-și obiectivele pentru 2020; întrucât acest lucru pune în pericol atingerea obiectivului ODD de a eradică SIDA, ca amenințare la adresa sănătății publice până în 2030;

Joi, 20 mai 2021

- N. întrucât este necesar să se consolideze reziliența și sustenabilitatea sistemelor de sănătate, ca parte a acoperirii universale cu servicii de sănătate, menținând, în același timp, progresele înregistrate în lupta împotriva SIDA;
- O. întrucât, pentru a asigura respectarea dreptului la sănătate, trebuie să se rezolve problema inegalității în ceea ce privește accesul la servicii și să promoveze calitatea vieții și bunăstarea persoanelor care trăiesc cu HIV și sunt expuse riscului de infectare cu HIV pe parcursul întregii vieți;
- P. întrucât comunitățile și răspunsurile plasate sub responsabilitatea comunităților, care sunt esențiale pentru combaterea la HIV, continuă să fie subminate de deficite acute de finanțare, de restrângerea spațiului societății civile și de lipsa implicării depline și a integrării în răspunsurile naționale;
- Q. întrucât mai multe țări în curs de dezvoltare cu venituri medii întâmpină dificultăți în importul sau producerea locală de versiuni generice de medicamente antiretrovirale din cauza protecției brevetelor; întrucât companiile farmaceutice multinaționale exclud din ce în ce mai mult țările în curs de dezvoltare cu venituri medii de la donații, de la scăderea prețurilor și a licențelor voluntare, împiedicându-le astfel să aibă acces la medicamente generice la prețuri accesibile;
- R. întrucât dreptul fundamental la sănătate prevalează asupra normelor privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS); întrucât Declarația de la Doha privind Acordul TRIPS și sănătatea publică afirmă dreptul țărilor în curs de dezvoltare de a utiliza pe deplin dispozițiile privind flexibilitatea din Acordul TRIPS pentru a proteja sănătatea publică și, în special, pentru a oferi tuturor acces la medicamente;
- S. întrucât Fondul global de luptă împotriva HIV/SIDA, tuberculozei și malariei, care a fost creat în urma creșterii numărului de cazuri de HIV/SIDA la nivel mondial, a jucat un rol semnificativ în lupta împotriva HIV/SIDA,
1. subliniază că este important să se ajungă la un rezultat pozitiv în cadrul reuniunii ONU la nivel înalt privind HIV/SIDA, care va avea loc în perioada 8-10 iunie 2021; solicită Consiliului să contribuie la adoptarea unui set de angajamente ambițioase și orientate spre viitor în declarația politică;
 2. reafirmă că oricine are dreptul să beneficieze de cel mai înalt standard de sănătate posibil, precum și de egalitate care să conducă la o viață demnă;
 3. salută rolul UE în răspunsul global multisectorial în materie de SIDA și invită Comisia să abordeze SIDA ca o criză mondială în domeniul sănătății publice și să accelereze toate eforturile pentru a îndeplini obiectivele pentru 2025, inclusiv prin creșterea investițiilor în UNAIDS și în Fondul global de luptă împotriva HIV/SIDA, tuberculozei și malariei;
 4. insistă asupra faptului că este esențial să se furnizeze mijloace suficiente pentru Fondul global de luptă împotriva HIV/SIDA, a tuberculozei și a malariei, pentru a-i permite să contribuie în mod decisiv la lupta împotriva HIV/SIDA;
 5. subliniază că răspunsul global la SIDA necesită o abordare multisectorială și o cooperare pe mai multe niveluri care să demonstreze promptitudinea, amploarea, caracterul incluziv, parteneriatul și inovarea;
 6. invită Comisia să se asigure că programarea IVCDCI sprijină eforturile țărilor partenere de a construi sisteme de sănătate puternice și reziliente, inclusiv sisteme de cercetare și de reglementare în domeniul sănătății și sisteme comunitare pentru sănătate, capabile să asigure o acoperire universală de sănătate care să țină seama de HIV;
 7. solicită ca Serviciul European de Acțiune Externă, Comisia și statele membre să utilizeze punerea în aplicare a Planului de acțiune al UE privind drepturile omului și a Planului de acțiune al UE privind egalitatea de gen III pentru a aborda încălcările drepturilor omului și inegalitățile de gen, care sunt vectori ai HIV/SIDA, acordând prioritate combaterii stigmatizării și discriminării, violenței sexuale și bazate pe gen, incriminării relațiilor dintre persoane de același sex și altor legi și politici punitive și discriminatorii, pentru a contribui la accesul universal la sănătatea sexuală și reproductivă și la drepturile aferente, accesul la o educație de calitate, inclusiv la o educație sexuală cuprinzătoare, accesul echitabil și la prețuri accesibile la asistență medicală, accesul la piața muncii și participarea comunităților afectate în toate sferile vieții publice;
 8. invită Comisia și statele membre să colaboreze cu țările partenere pentru a include educația sexuală completă obligatorie în planurile lor naționale de educație, pentru a preveni răspândirea SIDA și a altor boli cu transmitere sexuală, în special în țările cu cele mai ridicate rate de infectare;

Joi, 20 mai 2021

9. reamintește că sănătatea este o condiție necesară pentru dezvoltarea umană; solicită Comisiei să acorde prioritate sănătății ca parte a strategiei UE-Africa, ceea ce implică mobilizarea de fonduri publice suplimentare pentru a garanta acoperirea universală cu servicii de sănătate, inclusiv pentru sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente, HIV, tuberculoza și malaria, precum și concentrarea pe cercetarea și dezvoltarea în domeniul sănătății la nivel mondial, intensificarea colaborării dintre UE și Africa în domeniul cercetării și inovării în domeniul sănătății și stimularea în comun a capacității africane și europene de producere de produse și echipamente medicale, precum și de medicamente; subliniază că ajutorul pentru dezvoltare ar trebui să fie dedicat în principal furnizării unei acoperiri orizontale a sistemului de sănătate universal printr-o abordare holistică și bazată pe drepturi, care implică abordarea pe deplin a naturii multidimensionale a sănătății (cu legături strânse cu genul, securitatea alimentară și nutriția, apa și salubritatea, educația și sărăcia), în conformitate cu abordarea „O singură sănătate”; solicită, în special, să se promoveze investițiile în drepturile integrate privind HIV și sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente, punând accentul pe femei și fete, pe lucrătorii din industria sexului, persoanele transgen, persoanele care își injectează droguri, persoanele aflate în detenție și alte grupuri vulnerabile;

10. invită Comisia să găsească o soluție la rata redusă de administrare a unei terapii copiilor seropozitivi, precum și să asigure accesul femeilor însărcinate și al mamelor care alăptează la serviciile legate de tratarea HIV, pentru a evita transmiterea HIV de la mamă la copil;

11. invită statele membre și Comisia să asigure nivelul de cheltuieli și mobilizarea resurselor necesare pentru a atinge obiectivele pentru 2025 în toate statele membre ale UE;

12. invită Comisia să colaboreze cu statele membre și cu partenerii pentru a acorda prioritate unei abordări integrate a securității sanitare globale, care să includă combaterea atât a pandemiilor existente, cum ar fi HIV, cât și a celor emergente, ca parte a agendei de asigurare universală de sănătate;

13. invită Comisia și statele membre să joace un rol politic puternic în dialogul cu țările în curs de dezvoltare partenere ale UE, inclusiv cu țările învecinate, asigurându-se că există planuri de tranziție durabilă către finanțarea internă, astfel încât programele legate de HIV să rămână eficiente și perene și să poată fi intensificate după retragerea sprijinului furnizat de donatorii internaționali; invită Comisia și Consiliul să continue să colaboreze strâns cu aceste țări pentru a asigura că ele își asumă responsabilitatea și se implică în măsurile de combatere a HIV;

14. solicită Uniunii să elaboreze o strategie globală clară și coerentă de vaccinare împotriva COVID-19, care să se concentreze pe asigurarea unui acces egal, la prețuri accesibile și în timp util la vaccinare pentru persoanele din țările în curs de dezvoltare, în special pentru cele care aparțin unor grupuri vulnerabile și cu risc ridicat, inclusiv pentru persoanele infectate cu HIV/SIDA; solicită, prin urmare, Uniunii să sprijine inițiativa prezentată de India și Africa de Sud Organizației Mondiale a Comerțului privind o derogare temporară de la drepturile de proprietate intelectuală în ceea ce privește vaccinurile, echipamentele și tratamentele împotriva COVID-19 și îndeamnă companiile farmaceutice să împărtășească cunoștințele și datele lor prin intermediul Grupului de acces la tehnologiile de combatere a COVID-19 (C-TAP) al Organizației Mondiale a Sănătății;

15. invită Comisia și statele membre să se asigure că răspunsul global la COVID-19 ține seama de lecțiile învățate din lupta împotriva HIV, cum ar fi: protejarea drepturilor omului și combaterea stigmatizării și a discriminării, în special în rândul populațiilor-cheie și al altor populații vulnerabile; combaterea barierelor de gen în calea sănătății; sprijinirea cadrelor medicale și a cercetătorilor, în special în contextele cu resurse reduse; implicarea comunităților în răspuns; și alocarea echitabilă a resurselor limitate și a noilor instrumente, astfel încât nimeni să nu fie lăsat în urmă;

16. îndeamnă UE să elaboreze o strategie globală cuprinzătoare și o foaie de parcurs pentru realizarea ODD, inclusiv a celor legate de sănătate și a obiectivelor de reducere a HIV/SIDA; ia act de faptul că această strategie ar trebui să țină seama în special de impactul COVID-19, întrucât realizarea ODD este esențială pentru a ne asigura pregătirea pentru viitoare pandemii și alte șocuri, inclusiv pentru sistemele de sănătate; solicită o strategie globală eficientă a UE pe termen lung în materie de sănătate; insistă asupra faptului că Comisia trebuie să își dubleze eforturile și să își intensifice lucrările în vederea adoptării unor programe globale eficiente în domeniul sănătății care să vizeze sistemele de sănătate din țările în curs de dezvoltare;

17. invită Comisia să colaboreze cu statele membre și cu partenerii pentru a sprijini serviciile care răspund nevoilor populațiilor-cheie și ale altor populații prioritare care se confruntă cu provocări unice în ceea ce privește accesul la serviciile legate de HIV, inclusiv prin furnizarea de servicii de sănătate sexuală și reproductivă adaptate tinerilor;

Joi, 20 mai 2021

18. invită Comisia să colaboreze cu statele membre și cu partenerii pentru a facilita și a promova un angajament sporit în ceea ce privește furnizarea de tratamente împotriva HIV în toate zonele de conflict și eliminarea discriminării legate de HIV împotriva refugiaților, în special în ceea ce privește accesul egal la tratament antiretroviral și la servicii de sănătate în țările-gazdă;
 19. invită Comisia să colaboreze cu statele membre și cu partenerii pentru a spori sprijinul în materie de protecție socială, inclusiv pentru securitatea alimentară și nutriția populațiilor vulnerabile, în special a persoanelor cu dizabilități, a persoanelor în vârstă care trăiesc cu HIV și a orfanilor din cauza SIDA;
 20. invită Comisia să colaboreze cu statele membre și cu partenerii pentru a sprijini și a investi în implicarea comunității și în răspunsurile plasate sub responsabilitatea comunităților, ca elemente-cheie ale unui răspuns eficace la HIV/SIDA și în lupta împotriva stigmatizării și discriminării legate de HIV/SIDA, precum și pentru a integra prevenirea și tratamentul HIV cu alte oferte locale de servicii medicale ca punct de intrare pentru informarea, educația, comunicarea și formarea în materie de HIV;
 21. invită Comisia și statele membre să promoveze investițiile în colectarea de date în timp real și o rezervă solidă de diagnostice, terapii și vaccinuri, accesibile și abordabile din punct de vedere financiar și care iau în considerare dimensiunea de gen în cazul HIV și al altor boli infecțioase neglijate și legate de sărăcie, precum și să consolideze capacitățile regionale și interregionale și cooperarea în domeniul științei, cercetării și inovării; îndeamnă UE să ofere un sprijin deosebit țărilor în curs de dezvoltare, în special țărilor cel mai puțin dezvoltate, în punerea în aplicare efectivă a mecanismelor de flexibilitate prevăzute în Acordul TRIPS pentru protecția sănătății publice, în special în ceea ce privește acordarea obligatorie de licențe și importul paralel, și să optimizeze utilizarea mecanismelor voluntare de acordare a licențelor și de partajare a tehnologiilor pentru a îndeplini obiectivele în materie de sănătate publică, insistând ca întreprinderile farmaceutice multinaționale să includă în astfel de mecanisme țările în curs de dezvoltare cu venituri medii și să ofere tratament HIV la prețuri accesibile în țările respective; încurajează, în sens mai larg, decuplarea cheltuielilor pentru cercetare și dezvoltare de prețul medicamentelor, de exemplu prin recurgerea la grupările de brevete, cercetarea cu sursă deschisă, granturi și subvenții, cu scopul de a asigura o accesibilitate durabilă, prețuri abordabile, disponibilitate și acces la tratament pentru toți cei care au nevoie;
 22. invită Comisia să se opună includerii măsurilor TRIPS-plus în acordurile de liber schimb cu țările în curs de dezvoltare cu venituri medii, pentru a se asigura că toate tratamentele antiretrovirale împotriva HIV sunt accesibile, cu respectarea deplină a Declarației de la Doha privind TRIPS și sănătatea publică;
 23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Președintelui Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite și UNAIDS.
-

Joi, 20 mai 2021

P9_TA(2021)0251

Prizonierii de război în urma celui mai recent conflict dintre Armenia și Azerbaidjan

Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la situația prizonierilor de război în urma celui mai recent conflict dintre Armenia și Azerbaidjan (2021/2693(RSP))

(2022/C 15/14)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Armenia și Azerbaidjan,
 - având în vedere reuniunea Consiliului de parteneriat UE-Armenia din 17 decembrie 2020 și reuniunea Consiliului de cooperare UE-Azerbaidjan din 18 decembrie 2020, precum și concluziile acestora,
 - având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite (ONU), Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, Convenția europeană a drepturilor omului și Convenția de la Geneva (III) privind tratamentul prizonierilor de război,
 - având în vedere declarația Armeniei, Azerbaidjanului și Rusiei de încetare a focului din 9 noiembrie 2020, care a intrat în vigoare la 10 noiembrie 2020,
 - având în vedere raportul Human Rights Watch din 19 martie 2021 intitulat „Azerbaidjan: prizonieri de război armeni tratați abuziv în detenție”,
 - având în vedere declarația UE din 28 aprilie 2021 privind persoanele deținute în timpul recentului conflict dintre Armenia și Azerbaidjan,
 - având în vedere declarațiile copreședinților Grupului de la Minsk al OSCE din 25 octombrie 2020, 30 octombrie 2020, 14 decembrie 2020, 13 aprilie 2021 și 5 mai 2021,
 - având în vedere notificarea Curții Europene a Drepturilor Omului adresată Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei la 9 martie 2021, în conformitate cu articolul 39 din Regulamentul Curții, cu privire la măsurile provizorii legate de recentul conflict armat dintre Armenia și Azerbaidjan,
 - având în vedere articolul 144 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, de la primul război pentru Nagorno-Karabakh care a avut loc între 1988 și 1994, comunitatea internațională a încercat să negocieze, prin intermediul copreședinților Grupului de la Minsk al OSCE, o soluționare a conflictului din Nagorno-Karabakh pentru o pace durabilă și globală;
- B. întrucât cel mai recent conflict armat dintre Armenia și Azerbaidjan, care a avut loc în perioada 27 septembrie-10 noiembrie 2020, a cauzat moartea a peste 5 000 de soldați, rănirea și uciderea unor sute de civili și strămutarea a mii de civili; întrucât acesta continuă să afecteze populația deoarece familiile nu dețin informații despre locul în care se află rudele lor, deoarece s-au întors numai o parte din prizonierii de război și din alte persoane captive, deoarece există probleme cu repatrierea rămășițelor persoanelor decedate, deoarece este blocat accesul la asistență umanitară și infrastructura de bază a fost distrusă;
- C. întrucât persoanele afectate în timpul acestui conflict de lungă durată s-au confruntat deja cu o suferință excesivă; întrucât, în general, conflictul a cauzat un număr important și inacceptabil de victime civile;
- D. întrucât ostilitățile s-au încheiat după 44 de zile, în urma unui acord de încetare totală a focului în Nagorno-Karabakh și în împrejurimile sale între Armenia, Azerbaidjan și Rusia, semnat la 9 noiembrie 2020 și intrat în vigoare la 10 noiembrie 2020;
- E. întrucât punctul 8 din declarația trilaterală de încetare a focului prevede că trebuie să se efectueze un schimb de prizonieri de război, de ostatici și de alte persoane reținute, precum și de rămășițe ale victimelor; întrucât aceste schimburi ar trebui să se desfășoare în conformitate cu principiul „toți pentru toți”;

Joi, 20 mai 2021

- F. întrucât Armenia și Azerbaidjanul sunt părți la Convenția de la Geneva (III) privind tratamentul prizonierilor de război, care prevede la articolul 118 că prizonierii de război trebuie să fie eliberați și repatriați fără întârziere după încetarea ostilităților active; întrucât articolul 13 din Convenția de la Geneva (III) prevede că prizonierii de război trebuie să fie tratați tot timpul în mod uman și că se interzice și se va considera drept o încălcare gravă a Convenției orice act sau omisiune ilegală din partea puterii de detenție, care provoacă moartea sau periclitează grav sănătatea unui prizonier de război aflat în custodia sa; întrucât Convenția protejează prizonierii de război și împotriva actelor de violență sau intimidare, împotriva insultelor și a curiozității publice;
- G. întrucât militarii și civilii deținuți înainte și după încetarea focului beneficiază de statute diferite în temeiul dreptului internațional; întrucât, pe de o parte, militarii ținute în captivitate înainte și după încetarea focului ar trebui să fie recunoscuți ca prizonieri de război și să beneficieze de protecție în temeiul Convențiilor de la Geneva; întrucât, pe de altă parte, civilii deținuți în timpul conflictului trebuie să fie recunoscuți ca persoane protejate și să beneficieze, de asemenea, de protecție în temeiul Convențiilor de la Geneva; întrucât civilii deținuți după încetarea focului sunt, în schimb, protejați în temeiul dreptului internațional al drepturilor omului;
- H. întrucât, de la suspendarea ostilităților, s-au făcut mai multe schimburi de prizonieri, atât militari, cât și civili, cel mai recent având loc la 4 mai 2021;
- I. întrucât, potrivit unor relatări îngrijorătoare, aproximativ 200 de armeni sunt ținute în captivitate în Azerbaidjan; întrucât Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) a declarat că a primit plângeri privind 249 de armeni capturați de Azerbaidjan; întrucât CEDO a aplicat măsuri provizorii în ceea ce privește cei 229 de armeni, din care 183 sunt încă în vigoare; întrucât, la 9 martie 2021, CEDO a concluzionat că Azerbaidjanul nu a respectat măsurile, considerând că informațiile furnizate au fost prea generale și prea limitate; întrucât autoritățile azere au recunoscut că 72 de armeni se află în captivitate; întrucât Azerbaidjanul nu a transmis CEDO nicio informație în legătură cu alte 112 persoane; întrucât soarta celorlalți prizonieri de război este necunoscută; întrucât, de la încetarea ostilităților, 73 de prizonieri de război și civili armeni au fost repatriați în Armenia;
- J. întrucât CEDO a primit plângeri și în legătură cu 16 azeri care ar fi capturați de Armenia, dintre care 12 au fost repatriați în decembrie 2020; întrucât CEDO a suspendat examinarea sa în temeiul articolului 39 în cazul celorlalte patru persoane, ținând cont de natura informațiilor primite de la guvernul Armeniei;
- K. întrucât au existat relatări credibile potrivit cărora militari și civili armeni au fost luați prizonieri și după încetarea ostilităților la 10 noiembrie 2020; întrucât autoritățile azere susțin că acești ostatici și prizonieri sunt teroriști și nu merită statutul de prizonieri de război în temeiul Convenției de la Geneva;
- L. întrucât, la 19 martie 2021, Human Rights Watch a raportat că forțele de securitate și forțele armate azere au tratat abuziv prizonierii de război armeni, supunându-i unor tratamente crude și degradante și torturii, fie în momentul în care au fost capturați sau în timpul transferului lor, fie în timpul detenției în diferite centre de detenție; întrucât forțele azere au recurs la violență pentru a deține civili și i-au supus torturii și unor condiții inumane și degradante de detenție, ceea ce a dus la moartea a cel puțin doi deținuți în Azerbaidjan; întrucât forțele azere au deținut acești civili, deși nu a existat nicio dovadă că ei reprezentau o amenințare la adresa securității, care ar putea justifica detenția lor în temeiul dreptului umanitar internațional; întrucât Azerbaidjanul neagă acuzațiile potrivit cărora prizonierii de război armeni au fost supuși unui tratament care încalcă Convențiile de la Geneva;
- M. întrucât au circulat pe internet și pe platformele de comunicare socială materiale video care se pare că au evidențiat cazuri de abuz și de rele tratamente aplicate persoanelor deținute de către membri ai forțelor armate ale ambelor părți; întrucât nu există niciun indiciu că autoritățile azere sau armene au efectuat anchete rapide, publice și eficiente cu privire la aceste incidente sau că anchetele, dacă au fost efectuate, au dus la urmăriri penale; întrucât există acuzații potrivit cărora prizonierii de război și alte persoane protejate au fost supuse execuțiilor extrajudiciare, disparițiilor forțate și profanării persoanelor decedate;

Joi, 20 mai 2021

- N. întrucât, la 17 mai 2021, Comisia a anunțat că se va alocă o sumă suplimentară de 10 milioane EUR sub formă de ajutor umanitar pentru a ajuta civilii afectați de conflictul recent din Nagorno-Karabakh și din împrejurimile sale, ceea ce face ca asistența acordată de UE persoanelor aflate în dificultate, de la începutul ostilităților în septembrie 2020, să ajungă la peste 17 milioane EUR;
- O. întrucât toate părțile ar trebui să furnizeze hărți actualizate ale terenurilor minate pentru a le permite civililor să se întoarcă în fostele regiuni de conflict;
- P. întrucât se pare că „Parcul de trofee militare” inaugurat la Baku la 12 aprilie 2021 prezintă echipamente militare armenie, manechine din ceară care înfățișează soldați armeni morți și muribunzi și prizonieri de război armeni legați cu lanțuri într-o celulă, ceea ce poate fi perceput ca o glorificare a violenței și riscă să instige la mai multă ostilitate, la discursuri de incitare la ură sau chiar la un tratament inuman față de restul de prizonieri de război și de alți civili armeni aflați în captivitate, perpetuând astfel atmosfera de ură și contrazicând declarațiile oficiale de reconciliere;
- Q. întrucât, la 12 mai 2021, trupele din Azerbaidjan au intrat temporar pe teritoriul Armeniei, ceea ce constituie o încălcare a integrității teritoriale a Armeniei și a dreptului internațional; întrucât această încălcare a teritoriului suveran armean a avut loc în urma unor declarații îngrijorătoare ale reprezentanților azeri, inclusiv ale președintelui, care au părut să incite la revendicări teritoriale și să amenințe cu utilizarea forței, subminând astfel eforturile depuse în direcția securității și stabilității în regiune;
- R. întrucât, în ultimele luni, au fost repatriate unele rămășițe umane și s-a furnizat asistență umanitară populațiilor grav afectate de conflict;
- S. întrucât sunt necesare noi eforturi pentru a consolida încrederea între cele două țări și pentru a obține progrese în direcția unei păci durabile;
- solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor prizonierilor armeni, militari și civili, reținuți în timpul conflictului și după acesta; solicită Azerbaidjanului să se abțină de la săvârșirea detențiilor arbitrare în viitor; îndeamnă părțile să pună pe deplin în aplicare Declarația tripartită de încetare a focului din 9 noiembrie 2020, care prevede un schimb de prizonieri de război, ostatici și alți deținuți, precum și de rămășițe pământeste ale celor uciși în timpul ostilităților;
 - deplânge violențele comise în timpul celui mai recent război dintre Armenia și Azerbaidjan ca urmare a diferendului din Nagorno-Karabakh; își exprimă solidaritatea cu victimele și familiile acestora; regretă încălcarea acordului de încetare a focului, care a dus la noi suferințe umane, pierderi de vieți omenești și distrugeri; condamnă toate atacurile împotriva civililor și reamintește obligațiile statelor de a proteja viețile civililor în temeiul dreptului umanitar internațional;
 - îndeamnă guvernul Azerbaidjanului să furnizeze liste exhaustive cu toate persoanele deținute în legătură cu conflictul armat și să furnizeze informații cu privire la locul în care se află acestea și la starea lor de sănătate, inclusiv al celor care au decedat în detenție;
 - reamintește că nedivulgarea informațiilor privind soarta și locul în care se află persoanele dispărute poate fi echivalentă cu disparițiile forțate, pe care atât Azerbaidjanul, cât și Armenia s-au angajat să le prevină; invită toate părțile să clarifice ce s-a întâmplat cu cei dispăruți și unde au dispărut și să trateze trupurile neînsuflețite cu demnitate;
 - solicită guvernului Azerbaidjanului să respecte garanțiile juridice, să permită accesul avocaților, medicilor și apărătorilor drepturilor omului la prizonierii armeni și să faciliteze comunicarea acestora cu rudele;
 - își exprimă profunda îngrijorare cu privire la relatările credibile potrivit cărora prizonierii de război armeni și alți deținuți au fost și sunt reținuți în condiții degradante și au fost supuși unor tratamente inumane și torturii atunci când au fost capturați sau în timpul detenției lor; condamnă toate formele de tortură și disparițiile forțate, inclusiv cele comise în timpul conflictelor armate, precum și relele tratamente și profanarea trupurilor neînsuflețite;
 - invită autoritățile azeri să se asigure că cei aflați încă în detenție beneficiază de toate măsurile de protecție necesare în temeiul dreptului internațional umanitar și al drepturilor omului, inclusiv de dreptul de a nu fi torturați și supuși tratamentelor inumane; invită autoritățile armenie și azeri să desfășoare anchete independente, prompte, publice și eficace și să urmărească penal toate acuzațiile credibile de încălcări grave ale convențiilor de la Geneva și alte încălcări ale dreptului internațional și crimele de război, pentru a asigura tragerea la răspundere a celor responsabili și măsuri reparatorii pentru

Joi, 20 mai 2021

victime, eventual cu ajutorul unei misiuni internaționale specifice; invită guvernul Azerbaidjanului să coopereze pe deplin cu CEDO pentru a investiga veridicitatea rapoartelor privind tratamentul dezumanizant aplicat prizonierilor armeni și a-i trage la răspundere pe cei responsabili;

8. reamintește că, în prezent, nu există informații credibile disponibile publicului cu privire la prizonierii de război azeri și deținuții din Armenia;

9. reamintește tuturor părților implicate în conflict obligația lor de a respecta dreptul internațional umanitar, care interzice tortura și alte tratamente degradante sau inumane și reiterează faptul că tortura și relele tratamente aplicate prizonierilor de război sunt crime de război;

10. condamnă cu fermitate incidentul care a avut loc la 9 aprilie 2021, când autoritățile azere au trimis un avion gol care trebuia să repatrieze deținuții armeni; consideră că acesta este un act extrem de insensibil și, în plus, un act care ilustrează o atitudine în general degradantă a Azerbaidjanului față de deținuții armeni și familiile acestora;

11. insistă asupra necesității urgente de abținere de la orice retorică ostilă sau de la orice acțiune care ar putea fi percepută ca instigând la ură sau violență directă sau ca susținând impunitatea sau care riscă să submineze eforturile de instituire și promovare a unui climat favorabil încrederii și reconcilierii, cooperării și păcii durabile;

12. invită guvernul Azerbaidjanului să coopereze pe deplin cu CEDO în ceea ce privește problema prizonierilor armeni și să respecte măsurile provizorii ale Curții, care a dispus ca Azerbaidjanul să furnizeze informații detaliate cu privire la condițiile de detenție a prizonierilor, starea lor de sănătate și măsurile luate pentru returnarea acestora;

13. își exprimă convingerea că un schimb complet de prizonieri și de rămășițe pământești ale celor decedați, precum și soluționarea definitivă a acestei probleme reprezintă o urgență umanitară, în special pentru familiile celor afectați, și că ar fi o primă măsură imperios necesară de consolidare a încrederii, pentru a aduce o oarecare stabilitate în regiune;

14. invită guvernul Azerbaidjanului să garanteze accesul liber și neîngrădit la prizonieri al organizațiilor internaționale relevante, cum ar fi Comitetul Internațional al Crucii Roșii și Comitetul European pentru Prevenirea Torturii și a Pedepselor sau Tratamentelor Inumane sau Degradante;

15. subliniază nevoia urgentă de a se asigura că asistența umanitară poate ajunge la cei care au nevoie, că securitatea populației armenice și a patrimoniului său cultural din Nagorno-Karabah este asigurată și că persoanele strămutate intern și refugiații se pot întoarce la fostele lor locuri de reședință;

16. insistă cu fermitate ca ambele părți să se abțină de la orice acțiune care distruge patrimoniul armean din Azerbaidjan și patrimoniul azer din Armenia; solicită refacerea completă a siturilor demolate și o mai mare implicare a comunității internaționale în protejarea patrimoniului mondial din regiune;

17. reamintește eforturile comunității internaționale conduse de copreședinții Grupului de la Minsk al OSCE de a găsi o soluție pașnică, durabilă, globală și sustenabilă pe baza Principiilor de bază ale OSCE din 2009 (neutilizarea forței, integritatea teritorială și egalitatea în drepturi și autodeterminarea popoarelor), cu obiectivul de a stabili viitorul statut al regiunii Nagorno-Karabah; reamintește că acest lucru poate fi realizat numai printr-o soluție politică negociată, cu un angajament real din partea tuturor părților implicate; invită părțile să reia dialogul politic la nivel înalt cât mai curând posibil, sub auspiciile copreședinților Grupului de la Minsk al OSCE; invită guvernele armean și azer, precum și mediatorii internaționali, să includă în mod sistematic femeile în procesul de pace și să se consulte cu apărătoarele drepturilor omului;

18. regretă faptul că statele membre ale UE care participă la Grupul de la Minsk al OSCE nu au fost prezente în momentul negocierii acordului de încetare a focului și că UE nu și-a demonstrat rolul de lider prin aducerea la masa negocierilor a doi dintre partenerii săi estici foarte apreciați;

19. deplânge deschiderea așa-numitului Parc al Trofeelor din Baku, deschis publicului de la 14 aprilie 2021, deoarece acesta intensifică și mai mult sentimentele ostile de lungă durată și subminează încrederea reciprocă dintre Armenia și Azerbaidjan; îndeamnă, prin urmare, ca acesta să fie închis fără întârziere;

Joi, 20 mai 2021

20. invită Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) și Comisia să ofere toată asistența necesară atât Armeniei, cât și Azerbaidjanului, pentru a consolida încetarea focului și a sprijini orice eforturi care conduc la stabilitate, reconstrucție, creșterea încrederii și reabilitare postbelică, precum și să urmărească îndeaproape punerea în aplicare a dispozițiilor acordului de încetare a focului, în special în ceea ce privește mecanismul său de monitorizare; invită Serviciul European de Acțiune Externă, Comisia și statele membre să își intensifice sprijinul și cooperarea cu societatea civilă și cu apărătorii drepturilor omului, în special în ceea ce privește restricțiile impuse activității lor; consideră că reprezentantul special al UE pentru Caucazul de Sud are un rol important de jucat în această privință;

21. invită Comisia și statele membre să sprijine în continuare furnizarea de asistență umanitară de urgență și activitatea organizațiilor internaționale în acest domeniu, precum și protecția patrimoniului cultural și religios, precum și să sprijine organizațiile societății civile din Armenia și Azerbaidjan care contribuie în mod real la reconciliere;

22. invită VP/ÎR ca, împreună cu statele membre, să abordeze și securitatea, stabilitatea și cooperarea regională în Caucazul de Sud în cadrul viitorului summit al Parteneriatului estic din toamna anului 2021;

23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, secretarului general al OSCE, copreședinților Grupului de la Minsk, președintelui, guvernului și parlamentului Armeniei, precum și președintelui, guvernului și parlamentului Azerbaidjanului.

Joi, 20 mai 2021

P9_TA(2021)0252

Situația din Haiti

Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la situația din Haiti (2021/2694(RSP))

(2022/C 15/15)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Haiti, în special rezoluția sa din 19 ianuarie 2011 referitoare la situația din Haiti la un an după cutremur: ajutorul umanitar și reconstrucția ⁽¹⁾, rezoluția sa din 8 februarie 2018 referitoare la sclavia copiilor în Haiti ⁽²⁾ și rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 ⁽³⁾,
 - având în vedere declarația din 24 martie 2021 a președintelui Consiliului de Securitate al ONU referitoare la Haiti,
 - având în vedere raportul Biroului integrat al ONU din Haiti (BINUH) din 11 februarie 2021,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din decembrie 1948,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP) din 16 decembrie 1966,
 - având în vedere Convenția americană privind drepturile omului,
 - având în vedere Convenția ONU cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989,
 - având în vedere principiile fundamentale ale ONU privind independența sistemului judiciar,
 - având în vedere Carta universală a judecătorului și Statutul judecătorului ibero-american,
 - având în vedere Acordul de la Cotonou,
 - având în vedere Constituția Republicii Haiti din 1987,
 - având în vedere raportul comun din 18 ianuarie 2021 al Oficiului Înalțului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului și al BINUH, intitulat „Unrest în Haiti: Their impact on Human Rights and the State’s obligation to protect all citizens” (Tulburări în Haiti: impactul asupra drepturilor omului și a obligației statului de a proteja toți cetățenii),
 - având în vedere articolul 144 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât faptul că nu s-au organizat alegeri în octombrie 2020 a dus și la o guvernare prin decrete, existând relatări privind tentative eșuate de lovituri de stat care arată că există o instabilitate politică și socială din ce în ce mai mare în Haiti;
- B. întrucât opoziția politică și grupuri ale societății civile susțin că mandatul președintelui Moïse s-a încheiat la 6 februarie 2021, astfel cum a hotărât Consiliul Superior al Magistraturii din Haiti, și insistă să fie numit un președinte interimar; întrucât Jovenel Moïse refuză să se retragă deoarece consideră că mandatul său a început în februarie 2017, după un al doilea scrutin desfășurat în 2016, scrutinul anterior fiind contestat din cauza acuzațiilor de fraudă;
- C. întrucât mii de cetățeni din Haiti protestează din 14 ianuarie 2021 încoace împotriva prelungirii cu un an a mandatului președintelui Moïse și împotriva referendumului; întrucât protestele sunt reprimare prin forță;

⁽¹⁾ JO C 136 E, 11.5.2012, p. 46.

⁽²⁾ JO C 463, 21.12.2018, p. 40.

⁽³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2019)0074.

Joi, 20 mai 2021

- D. întrucât din cauză că nu s-au organizat alegeri la timp în 2019, mandatul tuturor membrilor Camerei Deputaților și a două treimi din membrii Senatului s-a încheiat în ianuarie 2020, iar mandatul tuturor primarilor s-a încheiat în iulie 2020; întrucât de atunci președintele Moïse conduce prin decrete, iar multe dintre acestea i-au consolidat puterea ca președinte; întrucât președintele Moïse a programat alegeri parlamentare, locale și prezidențiale pentru 19 septembrie 2021;
- E. întrucât la 5 ianuarie 2021, președintele Moïse a decretat organizarea unui referendum constituțional la 27 iunie 2021 și și-a confirmat recent decizia, în pofida protestelor din țară, dar și ale comunității internaționale; întrucât reforma constituțională propusă ar concentra și mai mult puterile executive; întrucât Constituția Republicii Haiti prevede la articolul 284.3 că alegerile generale pentru modificarea Constituției sunt strict interzise; întrucât mii de haitieni au ieșit de atunci în stradă în semn de protest împotriva organizării referendumului;
- F. întrucât la 6 mai 2021, UE a anunțat că nu va finanța organizarea referendumului programat pentru 27 iunie 2021 în Haiti și nici nu va trimite observatori pentru monitorizarea acestuia, considerând că procesul nu este suficient de transparent și democratic, într-o țară puternic afectată de insecuritate și instabilitate politică;
- G. întrucât Grupul central pentru Haiti (alcătuit din reprezentantul special al secretarului general al ONU, ambasadorii Braziliei, Canadei, Franței, Germaniei, Spaniei, Uniunii Europene și Statelor Unite ale Americii și reprezentantul special al Organizației Statelor Americane) și-a exprimat îngrijorarea că procesul de modificare a Constituției nu a fost suficient de incluziv, participativ și transparent;
- H. întrucât rezultatele sondajului din Senat și un raport al Curții Superioare de Conturi din Haiti au considerat că președintele Moïse a fost implicat într-un caz de delapidare și fraudă, presupunându-se că a primit fonduri din programul PetroCaribe;
- I. întrucât judecătorul la Curtea Supremă din Haiti, Yvickel Dieujuste Dabrézil, a fost arestat la 7 februarie 2021 împreună cu alte 18 persoane și acuzat de conspirație împotriva guvernului; întrucât judecătorul Dabrézil a fost eliberat la 11 februarie 2021, dar celelalte 17 persoane se află încă în detenție;
- J. întrucât la 8 februarie 2021, președintele Moïse a emis un decret prin care a dispus „pensionarea” a trei judecători de la Curtea Supremă (judecătorii Yvickel Dieujuste Dabrézil, Joseph Mécène Jean-Louis și Wendelle Coq Thelot) și a emis un alt decret câteva zile mai târziu, numind trei noi judecători la Curtea Supremă, fără a urma procedurile prevăzute de lege; întrucât, ca răspuns, personalul din sistemul judiciar a început luni, 15 februarie 2021, o grevă pe durată nedeterminată;
- K. întrucât în martie 2021, regimul haitian a arestat un înalt ofițer de poliție, agravând astfel exponențial criza constituțională din țară;
- L. întrucât în ultimele luni Haiti s-a confruntat cu o creștere bruscă a actelor de violență, cum ar fi răpirile, violurile, omuciderea și masacrele, comise în cea mai mare parte de bande armate care acționează în condiții de impunitate aproape totală; întrucât în primele trei luni ale anului 2021, 117 persoane au fost ucise și 142 răpite; întrucât numai în aprilie 2021 s-au înregistrat 91 de cazuri de răpire;
- M. întrucât răpirea din Port-au-Prince, la 11 aprilie 2021, a mai multor membri ai clerului catolic (ulterior eliberați) care lucrează pentru binele populației locale a șocat profund opinia publică haitiană și internațională și a dus la intensificarea demonstrațiilor împotriva guvernului actual;
- N. întrucât din 2015 încoace, peste 300 000 de persoane au părăsit țara; întrucât intensificarea violențelor și deteriorarea securității în această țară au dus la o creștere puternică a numărului de solicitanți de azil din Haiti, în special în Guyana Franceză, precum și la plecarea multor ONG-uri internaționale și umanitare din Haiti;
- O. întrucât în ultimii ani Haiti a fost afectată de mai multe valuri de mobilizări masive împotriva costului ridicat al vieții, a autoritarismului și a corupției; întrucât actuala criză politică este legată de deteriorarea tuturor indicatorilor sociali, economici, de securitate și privind drepturile omului și proporțională cu această deteriorare; întrucât sărăcia s-a accentuat, accesul la servicii sociale de bază, care era deja redus, a scăzut și mai mult, iar într-un interval de doi ani, insecuritatea alimentară aproape s-a dublat, afectând în prezent milioane de haitieni; întrucât Haiti este singura țară de

Joi, 20 mai 2021

pe continentul american care face parte din țările cel mai puțin dezvoltate; întrucât Haiti, clasată pe locul 170 în lume conform indicelui dezvoltării umane pe 2019 al Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD), are permanent nevoie de ajutor umanitar și ajutor pentru dezvoltare și rămâne cea mai săracă țară de pe continentul american și unul dintre cele mai sărace state din lume, 59 % din populație trăind sub pragul național de sărăcie; întrucât corupția de la nivelul guvernului este scăpată de sub control, iar în clasamentul realizat de Transparency International privind indicii de percepție a corupției din 2018, Haiti ocupă locul 161 din cele 180 de state monitorizate;

- P. întrucât, în perioada august 2020-februarie 2021, aproximativ patru milioane de persoane ⁽⁴⁾ din Haiti se confruntau cu o insecuritate alimentară acută; întrucât declinul economic, recoltele slabe, uraganul Laura (la 23 august 2020) și pandemia de COVID-19 sunt unii dintre principalii factori care au exacerbât situația securității alimentare;
- Q. întrucât tulburările și haosul birocratic au căpătat amploare, perturbând introducerea vaccinului împotriva COVID-19 în Haiti, ceea ce a condus la creșterea riscului de decese și a împiedicat țara să respecte calendarul luptei împotriva virusului la nivel mondial; întrucât gestionarea neadecvată a pandemiei de COVID-19 nu a făcut decât să contribuie la problemele sociale de bază deja existente;
- R. întrucât Haiti a primit un ajutor fără precedent din partea comunității internaționale pentru a finanța reconstrucția după cutremurul din 2010; întrucât în prezent aceste eforturi nu sunt vizibile în niciun fel pentru populația din Haiti, ceea ce stârnește temeri privind o proastă guvernare și o gestionare defectuoasă gravă a fondurilor;
- S. întrucât, ca urmare a gestionării defectuoase a fondurilor internaționale primite, a taxelor ridicate de școlarizare, combinate cu numărul mare de familii cu venituri mici precum și cu nivelul scăzut al învățământului disponibil, aproximativ jumătate din haitienii în vârstă de peste 15 ani sunt analfabeți; întrucât, din cauză că tulburările și pandemia au continuat să escaladeze și din cauza impactului acestora asupra vieții de zi cu zi a haitienilor, 70 % dintre copiii haitieni nu merg la școală; întrucât, în întreaga țară, cel puțin 350 000 de copii și tineri nu frecventează învățământul primar și secundar;
- T. întrucât sistemul Restavèk, o formă modernă de sclavie, este încă uzual în Haiti; întrucât acest sistem înseamnă că, în gospodăriile sărace, părinții își trimit copiii să trăiască în alte familii și să lucreze pentru acestea, ca servitori; întrucât acești copii suferă adesea abuzuri și rele tratamente și nu au acces la educație;
1. îndeamnă autoritățile haitiene să organizeze alegeri legislative, locale și prezidențiale libere, echitabile, transparente și credibile și să garanteze o securitate sustenabilă pe parcursul acestor procese electorale; reamintește că UE nu trebuie să ofere sprijin financiar și tehnic pentru procesele electorale cât timp nu sunt întrunite condițiile de transparență, echitate și democrație; reamintește că numai un proces electoral credibil, transparent, participativ și pașnic poate depăși criza politică prelungită din Haiti;
 2. subliniază importanța unui sistem judiciar independent și mai accesibil și invită guvernul haitian să respecte Constituția haitiană din 1987, în special articolul 284.3, să respecte principiile fundamentale ale democrației și să consolideze statul de drept; reiterează rolul esențial al participării depline, egale și semnificative a femeilor și al incluziunii tuturor haitienilor, inclusiv a tinerilor, a persoanelor cu dizabilități și a societății civile în procesele politice din Haiti;
 3. insistă cu fermitate asupra faptului că autoritățile haitiene trebuie să își intensifice eforturile de a pune capăt ciocnirilor între bande, precum și atacurilor armate asupra civililor și a autorităților de aplicare a legii și să îi aducă pe cei responsabili în fața justiției, în procese echitabile;
 4. își reiterează profunda îngrijorare cu privire la deteriorarea situației umanitare, politice și de securitate din Haiti; condamnă cu fermitate toate încălcările drepturilor omului și actele de violență, în special intensificarea răpirilor, a traficului de copii către Republica Dominicană, a omuciderilor și a violurilor și subliniază că este necesar să se combată violența împotriva femeilor, fetelor și persoanelor în vârstă; condamnă cu fermitate răpirea mai multor membri ai clerului catolic luna trecută la Port-au-Prince; reamintește că violențele din Haiti sunt strâns legate de bandele armate, dintre care unele sunt

⁽⁴⁾ potrivit datelor din Cadrul integrat al clasificării securității alimentare (IPC).

Joi, 20 mai 2021

sprijinite și finanțate de oligarhia locală; solicită un răspuns imediat și coordonat din partea autorităților haitiene pentru a preveni violența, a aborda cauzele profunde ale acesteia și a pune capăt impunității celor responsabili; reamintește că reforma sistemului judiciar și lupta împotriva corupției trebuie să rămână o prioritate;

5. solicită o anchetă independentă cu privire la cazul masacrului din La Saline și al violențelor similare; solicită ca toți autorii acestor crime să fie aduși în fața justiției și să beneficieze de un proces echitabil;

6. condamnă presupusa utilizare a forței mortale împotriva protestatarilor și arestările și detențiile arbitrare; condamnă violența împotriva jurnaliștilor; îndeamnă guvernul haitian să pună capăt practicii detenției preventive prelungite; invită autoritățile haitiene să respecte drepturile fundamentale, libertatea de exprimare și libertatea de asociere;

7. își reiterează sprijinul ferm pentru toți apărătorii drepturilor omului și ai mediului din Haiti și pentru activitatea lor;

8. solicită autorităților haitiene să asigure o mai bună guvernare la toate nivelurile statului și societății, inclusiv lupta împotriva corupției și a clientelismului; solicită insistent Comisiei să se asigure în mod sistematic că toate ajutoarele, inclusiv cele umanitare, sunt monitorizate în mod eficace pentru a se asigura că sunt utilizate pentru proiectele specifice cărora le sunt destinate;

9. solicită autorităților haitiene să elimine suspiciunile de fraudă și de gestionare defectuoasă a fondurilor internaționale primite în urma cutremurului din 2010 și să pedepsească făptașii;

10. solicită un audit și un raport al Curții de Conturi Europene cu privire la modul în care sunt cheltuite fondurile UE în Haiti, în special având în vedere recente acuzații de corupție și raportul Curții Supreme de Conturi din Haiti;

11. invită Uniunea Europeană să continue să ofere finanțare pentru Haiti pentru a aborda insecuritatea alimentară gravă și malnutriția care au fost exacerbate de pandemia de COVID-19; invită, de asemenea, serviciile relevante ale Uniunii Europene să asigure monitorizarea și gestionarea adecvată a ajutorului european, astfel încât acesta să aducă beneficii directe populației aflate în dificultate;

12. regretă faptul că Haiti nu a parcurs etapele necesare pentru a primi vaccinuri împotriva COVID-19; îndeamnă autoritățile haitiene să ia măsurile necesare pentru primirea vaccinurilor;

13. apreciază alocarea sumei de 17 milioane EUR de către UE pentru a sprijini persoanele cele mai vulnerabile din Haiti și din alte țări din zona Caraibilor; invită Comisia să acorde în continuare prioritate ajutorului umanitar pentru Haiti; invită Comisia să se asigure că furnizarea de ajutor umanitar pentru Haiti este corelată în mod eficient cu strategia sa de dezvoltare;

14. solicită să se pună capăt practicii Restavèk; invită guvernul haitian să pună în aplicare măsuri care să garanteze înregistrarea și protecția copiilor, atât din punct de vedere fizic, cât și psihologic, și să introducă educația obligatorie; invită UE să coopereze cu guvernul haitian pentru a pune în aplicare un cadru legislativ de protecție a drepturilor copiilor;

15. solicită guvernului haitian să asigure starea de bine a cetățenilor săi, în toate modurile esențiale; subliniază că, în caz contrar, s-ar putea produce un exod ireversibil al creierelor, iar Haiti nu ar mai putea funcționa;

16. își exprimă îngrijorarea cu privire la sosirea masivă în Guyana Franceză a unor resortisanți haitieni care solicită azil sau care se află în situație neregulamentară și invită UE să sprijine teritoriile europene din regiune în consolidarea măsurilor de combatere a traficului de ființe umane;

17. reiterează că este important să se ia măsuri internaționale armonizate, coordonate și consolidate pentru a sprijini populația din Haiti; subliniază că este important să se continue sprijinul UE și internațional pentru Haiti pentru a contribui la crearea condițiilor pentru alegeri pașnice și democratice, precum și pentru a asigura stabilitatea, dezvoltarea și autonomia economică pe termen lung a țării;

Joi, 20 mai 2021

18. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și Secretarului General al ONU, Consiliului de Miniștri și Adunării Parlamentare Paritare a Organizației statelor din Africa, zona Caraibilor și Pacific-UE, instituțiilor Cariforum și autorităților haitiene.

Joi, 20 mai 2021

P9_TA(2021)0253

Situația din Ciad

Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la situația din Ciad (2021/2695(RSP))

(2022/C 15/16)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa referitoare la cooperarea UE-Africa în domeniul securității în Sahel, Africa de Vest și Cornul Africii din 16 septembrie 2020 ⁽¹⁾,
 - având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) referitoare la decesul președintelui Idriss Déby Itno din 20 aprilie 2021,
 - având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al Secretarului General al ONU referitoare la situația din Ciad din 20 aprilie 2021,
 - având în vedere comunicatul miniștrilor de externe și ai dezvoltării ai țărilor din G7 din 5 mai 2021,
 - având în vedere raportul misiunii de informare a Consiliului pentru pace și securitate al Uniunii Africane în Ciad în perioada 29 aprilie – 5 mai 2021,
 - având în vedere declarația comună a Consiliului European și a statelor membre ale G5 Sahel privind securitatea, stabilitatea și dezvoltarea Sahelului din 28 aprilie 2020,
 - având în vedere Concluziile Consiliului din 16 aprilie 2021, în care se reafirmă importanța unui parteneriat solid și pe termen lung între UE și Sahel,
 - având în vedere Programul indicativ național 2014-2020 pentru Ciad al Fondului european de dezvoltare (FED),
 - având în vedere rezoluția Adunării Parlamentare Paritare a Grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP) și a UE din 11 martie 2021 referitoare la democrație și respectarea constituțiilor în UE și în țările ACP,
 - având în vedere Constituția Ciadului,
 - având în vedere Acordul de la Cotonou,
 - având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor, care a fost adoptată la 27 iunie 1981 și a intrat în vigoare la 21 octombrie 1986,
 - având în vedere Carta africană privind democrația, alegerile și guvernarea,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,
 - având în vedere articolul 144 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât la 20 aprilie 2021 președintele Ciadului Idriss Déby Itno, aflat la putere timp de 31 de ani, și-a pierdut viața într-o confruntare militară cu grupurile rebele la o zi după ce a fost declarat câștigător al alegerilor prezidențiale din 11 aprilie 2021;
- B. întrucât în urma decesului lui Idriss Déby Consiliul militar de tranziție (CMT) a organizat un transfer neconstituțional de putere și a instalat un guvern de tranziție condus de Mahamat Idriss Déby, fiul președintelui Ciadului; întrucât CMT a suspendat Constituția, a dizolvat guvernul și Adunarea Națională și a înlocuit Constituția cu o „cartă de tranziție” pentru o perioadă de 18 luni, care poate fi reînnoită o dată;
- C. întrucât Constituția Ciadului prevedea că, în cazul vacanței funcției de președinte sau al incapacității permanente a șefului statului, președinția interimară va fi exercitată de președintele Adunării Naționale, care trebuie să organizeze alegeri în termen de 45-90 de zile;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0213.

Joi, 20 mai 2021

- D. întrucât la 2 mai 2021 CMT a numit un guvern de tranziție condus de un prim-ministru civil, Albert Pahimi Padacké, cu participarea unor membri ai opoziției; întrucât Padacké s-a plasat pe locul doi la alegerile prezidențiale din 11 aprilie 2021, deși a fost considerat unul dintre aliații președintelui defunct Déby și a ocupat funcția de prim-ministru în perioada 2016-2018;
- E. întrucât misiunea de informare a Consiliului pentru pace și securitate al Uniunii Africane în Ciad în perioada 29 aprilie – 5 mai 2021 a subliniat importanța elaborării unei constituții viabile și universal acceptabile pentru Ciad și consideră că carta de tranziție este inadecvată pentru a garanta drepturile politice și civile ale populației în perioada de tranziție;
- F. întrucât la 27 aprilie 2021 guvernul militar a utilizat disproporționat și nelegitim forța armată împotriva demonstranților; întrucât acest act a fost larg condamnat de organizațiile pentru drepturile omului și de comunitatea internațională, inclusiv de Uniunea Africană și Uniunea Europeană; întrucât s-au înregistrat cel puțin șase morți, zeci de răniți și multe persoane au fost arestate și reținute arbitrar ca răspuns la protestele care au avut loc după decesul președintelui Déby; întrucât se crede că în timpul confruntărilor au fost arestate peste 600 de persoane;
- G. întrucât mandatul președintelui Déby a fost caracterizat de încălcări sistematice și persistente ale drepturilor omului;
- H. întrucât perioada preelectorală a fost marcată de persecuții și arestarea arbitrară a peste 112 oponenți politici și apărători ai drepturilor omului; întrucât în săptămânile premergătoare campaniei electorale forțele de securitate au utilizat forța disproporționat și nelegitim împotriva protestatarilor pașnici; întrucât alegerile au fost boicotate masiv de opoziție și de unii membri ai societății civile;
- I. întrucât situația de securitate din Sahel s-a deteriorat semnificativ în ultimii ani, ceea ce reprezintă o amenințare gravă la adresa securității regionale și internaționale; întrucât încălcările drepturilor omului și uciderile în masă sunt larg răspândite; întrucât în 2019 Sahelul este regiunea care a cunoscut cea mai rapidă intensificare a activității extremiste violente; întrucât de la crearea sa în 2015, Forța de intervenție multinațională comună a eliminat grupuri teroriste din numeroase zone pe care acestea le controlau, însă regiunea rămâne extrem de instabilă;
- J. întrucât Ciadul a suferit foarte mult din cauza activităților și atacurilor teroriste; întrucât Boko Haram – organizație aliată cu Statul Islamic din 2015 – s-a răspândit în întreaga regiune și a provocat strămutări de populație masive în bazinul Lacului Ciad; întrucât în Ciad există în prezent 133 000 de persoane strămutate intern și aproximativ 500 000 de refugiați; întrucât confruntarea militară cu grupurile rebele precum Frontul pentru Schimbare și Concordie din Ciad (FACT) s-a intensificat după alegerile din acest an; întrucât armata ciadiană a declarat recent că a învins FACT; întrucât CMT a respins propunerea grupurilor armate rebele FACT de a înceta focul și de a purta negocieri;
- K. întrucât UE sprijină G5 Sahel, un efort de apărare bazat pe colaborarea între Burkina Faso, Ciad, Mali, Mauritania și Niger, care coordonează acțiunile în materie de dezvoltare regională și securitate pentru a combate terorismul și a aduce stabilitate în regiune și în care armata Ciadului este un element-cheie; întrucât mandatul misiunii de instruire a UE (EUTM) din Mali a fost prelungit în martie 2020 pentru a oferi consiliere și instruire forțelor armate naționale din țările G5 Sahel, inclusiv din Ciad; întrucât Mauritania și Niger au fost desemnate mediatori de către ceilalți membri ai G5 Sahel pentru a asigura desfășurarea unui dialog larg între toți protagoniștii actualelor tulburări din Ciad și pentru a crea condițiile pentru o tranziție consensuală, pașnică și reușită;
- L. întrucât, deși este o țară producătoare de petrol, sărăcia, insecuritatea alimentară, corupția, impunitatea, violența împotriva femeilor și a fetelor și lipsa perspectivelor economice sunt endemice în Ciad; întrucât această țară se situează pe locul 187 din 189 de țări în clasamentul indicelui dezvoltării umane pe 2019;
- M. întrucât UE sprijină eforturile de dezvoltare, pace și securitate în Ciad și în Sahel prin intermediul FED, al Instrumentului financiar pentru pace în Africa, al Instrumentului care contribuie la stabilitate și pace și al Fondului fiduciar pentru pace în Africa; întrucât UE a alocat Ciadului 542 de milioane EUR în cadrul FED între 2014 și 2020 pentru a sprijini inclusiv consolidarea statului de drept; întrucât viitorul Instrument european pentru pace urmează să continue activitatea Instrumentului financiar pentru pace în Africa la 1 iulie 2021,

Joi, 20 mai 2021

1. deplânge asasinarea președintelui Idriss Déby și recentele violențe și pierderi de vieți omenești ca urmare a atacurilor grupărilor armate din regiune; își reiterează îngrijorarea în legătură cu criza prelungită din Ciad și cu situația de securitate volatilă din nord și condamnă cu fermitate încălcările repetate ale drepturilor omului și ale dreptului internațional și umanitar;
2. condamnă preluarea puterii pe cale militară de către CMT la 20 aprilie 2021, suspendarea ulterioară a Constituției Ciadului și dizolvarea guvernului; respinge instituirea de către CMT a unei carte care nu a făcut obiectul unei consultări democratice;
3. este convins că divergențele actuale din societatea ciadiană nu pot fi soluționate prin mijloace militare și invită toate părțile să se abțină de la acțiuni violente, să se angajeze într-un dialog politic și să ocrotească viața populației civile;
4. invită CMT să asigure o revenire neîngrădită și rapidă la ordinea constituțională și să vegheze ca valorile democratice să fie respectate; remarcă faptul că numirea unui guvern civil de tranziție care include membri ai unor grupuri de opoziție reprezintă un prim pas către revenirea la ordinea constituțională; invită, de asemenea, CMT să creeze și să asigure condițiile pentru un dialog național larg între guvern și actorii societății civile și să garanteze o tranziție pașnică, condusă de civili și urgentă către alegeri democratice, libere și corecte cât mai curând posibil, care să conducă la alegerea democratică a unui președinte și la crearea unui guvern de largă concentrare;
5. reamintește că o tranziție și o reformă democratică veritabilă trebuie să fie conduse de civili și să permită implicarea deplină și activă a organizațiilor societății civile, a femeilor și a tinerilor, a partidelor de opoziție și a presei libere, care ar trebui să poată funcționa fără violență, intimidare sau restricții;
6. condamnă restrângerea dreptului de a demonstra și utilizarea violenței de către CMT împotriva protestatarilor; solicită insistent TMC să elibereze toate persoanele încarcerate după recente demonstrații; solicită, de asemenea, înființarea unei comisii de anchetă independente și imparțiale care să investigheze abuzurile comise în timpul demonstrațiilor și toate încălcările drepturilor omului care ar fi putut avea loc, inclusiv suspiciunile de utilizare inutilă sau disproporționată a forței pentru a dispersa protestele;
7. își exprimă îngrijorarea în legătură cu corupția și impunitatea din Ciad; observă că incapacitatea de a combate încălcările drepturilor omului contribuie la continuarea abuzurilor și slăbește încrederea publicului în instituțiile statului;
8. invită VP/ÎR și Delegația UE și misiunile UE în Ciad să asigure punerea în aplicare deplină a Orientărilor UE privind apărătorii drepturilor omului și a Planului de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația, inclusiv prin observarea protestelor și prin furnizarea sprijinului solicitat identificat în planul de tranziție al societății civile către ieșirea din criză;
9. invită comunitatea internațională să sprijine Ciadul în eforturile sale de edificare a democrației; invită în special Uniunea Africană și G5 să sprijine Ciadul în facilitarea unui dialog larg și cu participarea tuturor societății care să ducă la o soluție durabilă și pașnică; reiterează necesitatea de a se evita ingerințele externe și de a se proteja unitatea, stabilitatea și integritatea teritorială a Ciadului; îi invită pe președinții Mauritaniei și Nigerului să acorde în continuare asistență Ciadului în calitate de mediatori ai crizei din Ciad până la încheierea durabilă și pașnică a crizei actuale;
10. recunoaște rolul important jucat de Ciad în lupta împotriva terorismului în cadrul grupului G5-Sahel; insistă asupra importanței respectării convențiilor internaționale privind drepturile omului; insistă asupra menținerii integrității teritoriale și a stabilității Ciadului în contextul de securitate fragil din regiune; subliniază nevoia de asistență umanitară din Sahel;
11. reamintește că organizațiile și parteneriatele regionale, inclusiv Uniunea Africană și G5, sunt actori-cheie în organizarea și sprijinirea unei strategii africane de combatere a terorismului și a instabilității în Sahel; își reafirmă sprijinul pentru Forța de intervenție multinațională comună regională și sprijinul său continuu prin intermediul Instrumentului financiar pentru pace în Africa, care urmează să fie transferat în curând către Instrumentul european pentru pace; solicită ca actorii civili care semnalează comiterea unor încălcări ale drepturilor omului să fie protejați și să nu trebuiască să se confrunte cu amenințări;
12. reamintește că schimbările climatice, insecuritatea alimentară, creșterea populației, exploatarea resurselor naturale, sărăcia și lipsa șanselor educaționale și economice, precum și ingerințele violente și de natură ideologică ale grupurilor jihadiste străine sunt cauze profunde care determină instabilitatea, violența și recrutarea de către organizații teroriste în Sahel; constată că pandemia de COVID-19 a accentuat aceste presiuni și a afectat semnificativ progresele în materie de

Joi, 20 mai 2021

dezvoltare; subliniază că coordonarea securității, a dezvoltării, a asistenței umanitare și a asistenței pentru sprijinirea democrației este necesară pentru a asigura o dezvoltare durabilă în întreaga regiune; sprijină trecerea la o abordare mai integrată a stabilizării, cu un accent puternic pe dimensiunile civilă și politică;

13. subliniază că Ciadul este și ar trebui să rămână un partener solid al UE și își reiterează angajamentul de a asigura dialogul și o soluție pașnică la actuala criză politică;

14. solicită o evaluare a fondurilor UE alocate regiunii pentru a se asigura că nu există nicio utilizare necorespunzătoare a acestora;

15. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernului și Adunării Naționale a Ciadului și Uniunii Africane și instituțiilor sale.

Joi, 20 mai 2021

P9_TA(2021)0255

Contrasancțiuni adoptate de China împotriva unor entități din Uniune, deputați din Parlamentul European și parlamentari din UE

Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la contrasancțiunile adoptate de China împotriva unor entități din Uniune, deputați din Parlamentul European și parlamentari din UE (2021/2644(RSP))

(2022/C 15/17)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile și rapoartele sale anterioare referitoare la situația din China și relațiile UE-China, în special rezoluția din 21 ianuarie 2021 referitoare la reprimarea opoziției democratice din Hong Kong⁽¹⁾ și rezoluția din 17 decembrie 2020 referitoare la munca forțată și situația uigurilor din regiunea autonomă uigură Xinjiang⁽²⁾ (XUAR),
- având în vedere recomandările sale anterioare privind Hong Kong-ul, în special cea din 13 decembrie 2017 adresată Consiliului, Comisiei și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) privind Hong Kong-ul, la 20 de ani de la retrocedarea acestuia⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 20 ianuarie 2021 referitoare la punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune – raportul anual pe 2020⁽⁴⁾,
- având în vedere acordarea Premiului Saharov din 2019 lui Ilham Tohti, un economist uigur care luptă pentru drepturile minorității uigure din China,
- având în vedere declarația unor deputați europeni importanți emisă ca urmare a deciziei din 23 martie 2021 a autorităților chineze de a sancționa Subcomisia pentru drepturile omului, precum și alte entități și alți funcționari europeni,
- având în vedere discursurile Președintelui Parlamentului European, David Maria Sassoli, ale președintei Subcomisiei pentru drepturile omului, Maria Arena, și ale președintelui Delegației pentru relațiile cu Republica Populară Chineză, Reinhard Bütikofer, la deschiderea sesiunii plenary a Parlamentului din 24 martie 2021,
- având în vedere declarația din 25 martie 2021 a directorilor Institutului de cercetare european,
- având în vedere discursul VP/ÎR, Josep Borrell, enunțat la 28 aprilie 2021 în plenul Parlamentului European pe tema contrasancțiunilor impuse de China unor entități, deputați în Parlamentul European și deputați naționali din UE, și dezbateră care a urmat,
- având în vedere declarația comună din 29 martie 2021 privind sancțiunile chineze împotriva unor deputați semnată de Președintele Parlamentului European, de Președintele Camerei Reprezentanților din Belgia, de Președintele Camerei Reprezentanților din Țările de Jos și de Președintele Parlamentului Republicii Lituania,
- având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/478 al Consiliului din 22 martie 2021 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2020/1998 privind măsuri restrictive împotriva încălcărilor grave ale drepturilor omului și a abuzurilor grave împotriva drepturilor omului⁽⁵⁾ și Decizia (PESC) 2021/481 a Consiliului din 22 martie 2021 de modificare a Deciziei (PESC) 2020/1999 privind măsuri restrictive împotriva încălcărilor grave ale drepturilor omului și a abuzurilor grave împotriva drepturilor omului⁽⁶⁾,
- având în vedere declarația G7 din 12 martie 2021 privind schimbările sistemului electoral din Hong Kong și comunicatul miniștrilor afacerilor externe și dezvoltării ai G7 din 5 mai 2021,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0027.

⁽²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0375.

⁽³⁾ JO C 369, 11.10.2018, p. 156.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0012.

⁽⁵⁾ JO L 99 I, 22.3.2021, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 99 I, 22.3.2021, p. 25.

Joi, 20 mai 2021

- având în vedere declarația din 17 aprilie 2021 a purtătorului de cuvânt al VP/ÎR cu privire la sentințele pronunțate împotriva unor activiști pro-democrație din Hong Kong,
 - având în vedere declarația din 29 decembrie 2020 a purtătorului de cuvânt al VP/ÎR cu privire la sentințele pronunțate împotriva unor jurnaliști, avocați și apărători ai drepturilor omului,
 - având în vedere anunțul din 22 martie 2021 al purtătorului de cuvânt al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze referitor la sancțiunile aplicate unor entități și unor membri relevanți ai personalului din UE,
 - având în vedere declarația comună a Președintelui Michel și a Președintei Comisiei von der Leyen privind apărarea intereselor și valorilor UE într-un parteneriat complex și vital în urma celui de al 22-lea summit UE-China, care a avut loc la 22 iunie 2020,
 - având în vedere declarația comună a celei de a 21-a reuniuni la nivel înalt UE-China din 9 aprilie 2019,
 - având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a VP/ÎR din 12 martie 2019, intitulată „UE-China – O perspectivă strategică” (JOIN(2019)0005),
 - având în vedere articolul 36 din Constituția Republicii Populare Chineze, care le garantează tuturor cetățenilor dreptul la libertatea credinței religioase, precum și articolul 4, care consacră drepturile minorităților etnice,
 - având în vedere solicitarea experților ONU din 26 iunie 2020 de adoptare a unor măsuri ferme pentru protejarea libertăților fundamentale în China,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, semnat de China în 1998, dar neratificat nici până în prezent,
 - având în vedere Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale,
 - având în vedere Convenția ONU pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid,
 - având în vedere Protocolul din 2014 la Convenția Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind munca forțată din 1930, care nu a fost semnat de China,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948,
 - având în vedere articolul 132 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât promovarea și respectarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept ar trebui să rămână în centrul relației îndelungate dintre UE și China, în concordanță cu angajamentul UE de a promova aceste valori în acțiunea sa externă, precum și cu interesul exprimat de China de a adera la ele în politica sa de cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională;
- B. întrucât, la 7 decembrie 2020, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) 2020/1998 de instituire a regimului mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului, care permite UE să impună măsuri restrictive persoanelor, entităților și organismelor vizate, inclusiv actori statali și nestatali, responsabili, implicați sau asociați cu încălcări grave ale drepturilor omului și cu abuzuri comise peste tot în lume; întrucât este important să se sublinieze că UE are responsabilitatea de a aplica acest regulament în cazul unor încălcări grave și pe scară largă ale drepturilor omului;
- C. întrucât, la 22 martie 2021, Consiliul Afaceri Externe al UE a adoptat măsuri restrictive în temeiul Regimului mondial al UE de sancțiuni în materie de drepturi ale omului la adresa lui Zhu Hailun, fost vicepreședinte al celui de al 13-lea Congres Popular al regiunii autonome uigure Xinjiang (Xinjiang), Wang Junzheng, secretar de partid al Comitetului pentru producție și construcții din Xinjiang și secretar-adjunct al Comitetului de partid al regiunii Xinjiang, Wang Mingshan, membru al Comitetului permanent al Comitetului de partid al regiunii Xinjiang și secretar al Comitetului politic și de afaceri juridice al regiunii Xinjiang, și Chen Mingguo, director al Biroului de securitate publică din Xinjiang și vicepreședinte al guvernului regional din Xinjiang, precum și la adresa Biroului de securitate publică a Comitetului pentru producție și construcții din Xinjiang, care administrează penitenciarele din regiune; întrucât aceste patru persoane și entitatea numită sunt responsabile de încălcări grave ale drepturilor omului, inclusiv de detenția arbitrară la scară largă și de tratament degradant aplicat minoritarilor uiguri și altor persoane aparținând altor minorități etnice musulmane din Xinjiang;

Joi, 20 mai 2021

- D. întrucât, la doar câteva minute după aprobarea listei UE, purtătorul de cuvânt al Ministerului afacerilor externe al Republicii Populare Chineze a anunțat adoptarea unor sancțiuni la adresa a cinci deputați europeni, Reinhard Bütikofer, Michael Gahler, Raphaël Glucksmann, Ilhan Kyuchyuk și Miriam Lexmann, a Subcomisiei pentru drepturile omului a Parlamentului European, a trei deputați din state membre UE (Sjoerd Wiemer Sjoerdsma, Samuel Cogolati și Dovile Sakaliene), a Comitetului politic și de securitate al Consiliului UE, care include ambasadorii celor 27 de state membre ale UE, a doi cercetători (Adrian Zenz și Björn Jerdén) și a două grupuri de reflecție [Mercator Institute for China Studies (MERICS) din Germania și Alliance of Democracies Foundation din Danemarca], sub acuzația că „au încălcat grav suveranitatea și interesele Chinei și au difuzat cu rea-intenție informații false și mincinoase”;
- E. întrucât, potrivit comunicatului de presă al purtătorului de cuvânt, persoanele în cauză și familiile lor nu au drept de acces în China continentală, în Hong Kong și Macao, și le este interzis, lor și întreprinderilor sau instituțiilor cu care au legături, să întrețină relații comerciale cu China;
- F. întrucât, câteva zile mai târziu, China a adoptat sancțiuni împotriva unor parlamentari, entități și centre de studiu din Regatul Unit, Canada și SUA, care au introdus și ele măsuri împotriva abuzurilor drepturilor omului în Xinjiang;
- G. întrucât măsurile anunțate de China constituie un atac la adresa Uniunii Europene și a Parlamentului European în ansamblul său, ca simbol al democrației și valorilor europene, precum și un atac la adresa libertății de cercetare;
- H. întrucât, în timp ce sancțiunile UE vizează încălcări ale drepturilor omului și se constituie din măsuri legitime și proporționale consacrate în dreptul internațional, sancțiunile instituite de China sunt lipsite de orice temei juridic, sunt complet nefundamentate și arbitrare și vizează doar criticile enunțate la adresa unor astfel de încălcări ale drepturilor omului; întrucât sancțiunile sunt o încercare evidentă de a descuraja UE de la a-și continua activitatea și acțiunile împotriva încălcărilor drepturilor omului din China;
- I. întrucât China are un istoric de încălcări ale drepturilor omului care eludează angajamentele bilaterale și multilaterale asumate de această țară în domeniile respective și întrucât rapoarte fiabile au arătat că situația drepturilor omului din China a ajuns la cel mai jos nivel înregistrat de la masacrul din Piața Tiananmen și până în prezent; întrucât China a prezentat periodic Consiliului pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite (ONU) rezoluții prin care cerea ca principiile „suveranității, al neingerinței și al respectului reciproc” să fie considerate drept principii fundamentale nenegociabile”, diminuând astfel din importanța promovării și protejării drepturilor omului;
- J. întrucât, în decembrie 2020, UE și China au convenit în principiu asupra Acordului cuprinzător între UE și China privind investițiile (ACI); întrucât sancțiunile impuse de China afectează considerabil capacitatea Parlamentului European de a examina în mod corespunzător ACI, cel puțin din perspectiva faptului că împiedică Subcomisia pentru drepturile omului să colaboreze cu experți chinezi; întrucât nu este acceptabil să se întrețină relații comerciale și de investiții în afara contextului general al chestiunilor legate de drepturile omului și al relațiilor politice mai largi;
- K. întrucât impunerea unor sancțiuni de către China reprezintă cel mai recent episod din evoluția treptată a Partidului Comunist Chinez (PCC) către o abordare conflictuală, care include lansarea de atacuri cibernetice și dezinformări împotriva UE, în timp ce relațiile UE-China sunt tot mai tensionate din cauza acțiunilor întreprinse împotriva uigurilor și a altor minorități etnice, a reprimării democrației din Hong Kong și a abordării din ce în ce mai conflictuale din strâmtoarea Taiwan; întrucât, dat fiind că actuala strategie UE-China și-a dovedit limitele, este posibil ca relațiile dintre UE și China să nu mai continue ca până acum;
- L. întrucât sancțiunile chineze împotriva deputaților în Parlamentul European au fost urmate de decizia autorităților ruse din 30 aprilie 2021 de a impune sancțiuni împotriva a opt cetățeni ai UE, printre care Președintele Parlamentului European, David Sassoli, și vicepreședinta Comisiei, Věra Jourová;
- M. întrucât, de la lansarea în 2014 a campaniei guvernului chinez intitulată „Să dăm o lovitură dură terorismului violent”, care vizează, în principal, minoritatea uigură din Xinjiang, peste un milion de persoane au fost închise în tabere de detenție, denumite centre de „reeducare politică” sau de „formare”, care alcătuiesc cel mai mare sistem de încarcerare în masă din lume; întrucât populația uigură este victima eforturilor guvernului chinez de a-i anihila identitatea unică și dreptul la existență ca populație prin tortură, dispariții forțate, supraveghere în masă, epurare culturală și religioasă,

Joi, 20 mai 2021

sterilizarea forțată a femeilor, violență sexuală, încălcarea drepturilor reproductive și separarea familiilor; întrucât organizațiile pentru drepturile omului au evaluat că aceste infracțiuni ar putea constitui crime împotriva umanității în temeiul dreptului internațional;

- N. întrucât reprimarea opoziției politice din Hong Kong a continuat să se înrăutățească de la rezoluția adoptată de Parlamentul European la 21 ianuarie 2021, fiind pronunțate numeroase sentințe împotriva unor activiști pro-democrație și reprezentanți politici, ca Joshua Wong, Martin Lee, Jimmy Lai, Andy Li și Lester Shum, pentru implicarea lor pașnică în proteste și, în unele cazuri, în lipsa oricărei dovezi că ar fi avut un rol activ în revolte; întrucât în luna martie a acestui an au fost introduse schimbări în sistemul electoral din Hong Kong, aceasta fiind cea mai importantă modificare a sistemului politic din Hong Kong, constând în adăugarea unei cerințe de patriotism față de continent și introducerea unei concentrări a puterii și a influenței în Comitetul Electoral din Hong Kong, ceea ce va duce la o reducere drastică a proporției reprezentanților aleși direct în Consiliul legislativ al Hong Kong-ului;
- O. întrucât zece state membre ale UE au încă în vigoare tratate de extrădare cu China, în temeiul cărora uiguri, cetățeni ai Hong Kong-ului, tibetani și dizidenți chinezi din Europa pot fi extrădați pentru a fi judecați în procese politice în China;
- P. întrucât Gui Minhai, rezident în Hong Kong și cetățean suedez, este în continuare încarcerat, în pofida numeroaselor apeluri ale Parlamentului la eliberarea sa imediată,
- condamnă în termenii cei mai fermi sancțiunile nefondate și arbitrare impuse de autoritățile chineze, care echivalează cu un atac la adresa libertății de exprimare, a libertății academice și a angajamentului internațional față de drepturile universale ale omului și de interpretarea lor; îndeamnă autoritățile chineze să ridice aceste sancțiuni nejustificate;
 - își exprimă solidaritatea deplină cu deputații în Parlamentul European, cu Subcomisia pentru drepturile omului și cu toate celelalte persoane și entități afectate de sancțiunile chineze, și anume Comitetul politic și de securitate al Consiliului Uniunii Europene, deputații din parlamentele naționale, cadrele universitare din Suedia și Germania și grupurile de reflecție din Germania și Danemarca; își exprimă solidaritatea deplină cu deputații din țări terțe care au fost vizați, la rândul lor, de sancțiuni, de exemplu cei din Regatul Unit, Canada, SUA și Australia;
 - reafirmă că libertățile fundamentale, libertatea de exprimare, libera participare la procesele decizionale, libertatea universitară și apărarea drepturilor omului sunt piloni ai democrațiilor noastre și că aceste valori nu vor fi niciodată compromise în relațiile UE-China; subliniază că tentativele de intimidare sunt inutile și că noi, deputați aleși în Parlamentul European, vom continua să denunțăm activ și fără preget încălcările drepturilor omului și ale dreptului internațional și vom îndemna UE să mențină respectarea drepturilor omului în centrul politicilor sale externe; consideră că aceste atacuri ale Chinei sunt o manifestare a rivalității sistemice în relațiile UE-China;
 - condamnă cu fermitate această nouă încercare, precum și încercările precedente, ale actorilor statali și nestatali chinezi de a interveni în viața democratică a statelor membre și a Uniunii Europene și de a răspândi dezinformarea în dezbaterile publice; consideră că sancțiunile fac parte dintr-un efort de a impune cu forța un anume discurs despre China la nivel mondial și de a determina ce tip de discursuri și discuții pot fi permise la nivel mondial și vede acest efort drept parte a unei amenințări totalitare;
 - își reafirmă profunda preocupare față de diversele încălcări ale drepturilor fundamentale și ale drepturilor omului din China, încălcările demnității umane, ale drepturilor la libertatea de exprimare culturală și de credință religioasă și ale libertății de exprimare, precum și ale dreptului la întrunire și asociere pașnică, și, în special, față de persecuțiile sistemice care au ca țintă populația uigură, tibetani, mongolii și alte minorități etnice, apărătorii drepturilor omului, activiștii sociali, grupurile religioase, jurnaliștii, petiționarii și protestatarii împotriva nedreptăților, precum și față de reprimarea tot mai dură a tuturor vocilor disidente și de opoziție, mai ales în Hong Kong;
 - reamintește poziția pe care a adoptat-o în rezoluția sa din 17 decembrie 2020, potrivit căreia încălcările din Xinjiang echivalează cu crime împotriva umanității, și evidențiază dovezile tot mai numeroase ale unor astfel de crime; îndeamnă UE și statele sale membre să își intensifice eforturile pentru a obține un sprijin internațional suficient pentru o anchetă independentă a ONU privind situația din Xinjiang; salută includerea a patru persoane din China și a unei entități din China în cadrul regimului mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului, deoarece acestea sunt responsabile de

Joi, 20 mai 2021

încălări grave ale drepturilor omului în China; îndeamnă Comisia, Consiliul și statele membre să ia toate măsurile necesare și să utilizeze toate pârghiile de care dispun, în primul rând economice, pentru a convinge guvernul chinez să închidă taberele și să pună capăt tuturor încălcărilor drepturilor omului din Xinjiang și din alte locuri, cum ar fi Tibetul;

7. regretă faptul că mai multe companii internaționale, în special din sectorul articolelor de îmbrăcăminte și al textilelor, au fost supuse unui boicot extins și larg răspândit după ce și-au exprimat preocuparea în legătură cu rapoartele privind munca silnică din Xinjiang și au luat decizia de a reduce legăturile lanțului de aprovizionare cu Xinjiang și condamnă cu fermitate constrângerea politică agresivă exercitată împotriva lor de guvernul chinez; își reiterează solicitarea adresată Comisiei și Serviciului European de Acțiune Externă de a finaliza rapid o consiliere comercială în sectorul distribuției comerciale, cu îndrumări pentru întreprinderi despre expunerea la riscul de a exploata munca silnică a uigurilor, și de a oferi sprijin pentru a identifica urgent surse de aprovizionare alternative;

8. este preocupat de faptul că măsurile de retorsiune împotriva instituțiilor UE și ale statelor membre și împotriva activității lor din domeniul drepturilor omului fac parte dintr-o strategie deliberată de slăbire a drepturilor omului la nivel internațional și de redefinire a acestor drepturi astfel încât să fie golite, în cele din urmă, de sensul lor inițial; regretă că abordarea adoptată și instrumentele utilizate până în prezent de UE nu au condus la progrese concrete în ceea ce privește situația drepturilor omului din China, care n-a făcut decât să se deterioreze în ultimul deceniu; îndeamnă Comisia să elaboreze și să aplice o strategie globală a UE prin care să se garanteze că în China se fac progrese reale în domeniul drepturilor omului;

9. consideră că măsurile de retorsiune impuse de China, care nu se bazează pe dreptul internațional, constituie un regres important în relațiile UE-China; consideră că este esențial ca UE și toate instituțiile sale să fie unite împotriva acestui atac la adresa democrației europene și în apărarea valorilor noastre comune; invită președinții Consiliului și Comisiei să prezinte o declarație clară potrivit căreia contrasancțiunile impuse de China împotriva unor politicieni aleși nu vor fi tolerate; consideră că este oportun și necesar ca VP/ÎR și statele membre ale UE să ridice această problemă în schimburile bilaterale cu omologii lor chinezi la toate nivelurile și solicită ca Parlamentul să fie informat cu privire la aceste eforturi;

10. adoptă poziția potrivit căreia orice examinare a Acordului cuprinzător UE-China privind investițiile (ACI), precum și orice discuție despre ratificarea sa de către Parlamentul European sunt înghețate în mod justificat cât timp sunt în vigoare sancțiunile impuse de China; solicită Chinei să ridice sancțiunile înainte ca Parlamentul să se poată ocupa de ACI, fără a aduce atingere rezultatului final al procesului de ratificare al ACI; speră ca Comisia să se consulte cu Parlamentul înainte de a lua orice măsură legată de încheierea și semnarea ACI; invită Comisia să utilizeze dezbaterile privind ICA ca pârghie pentru a îmbunătăți protecția drepturilor omului și sprijinul pentru societatea civilă din China și reamintește Comisiei că Parlamentul va ține seama de situația drepturilor omului din China, inclusiv din Hong Kong, atunci când i se solicită aprobarea ICA;

11. subliniază necesitatea urgentă de a reechilibra relațiile dintre UE și China prin adoptarea unui set de măsuri autonome, printre care: o legislație împotriva efectelor de denaturare ale subvențiilor străine pe piața internă; un instrument internațional de achiziții publice; o legislație privind lanțul de aprovizionare cu cerințe obligatorii de diligență necesară, care să prevadă și interzicerea importurilor de bunuri produse prin muncă silnică; un regulament îmbogățit și mai strict privind controlul investițiilor străine în UE; un instrument eficace de combatere a constrângerii; alte măsuri specifice în temeiul regimului global de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului, după caz, pentru a răspunde în continuare la măsurile represive din Xinjiang și Hong Kong și a urmări să determine China să pună capăt tuturor încălcărilor; abordarea corespunzătoare a amenințărilor chineze la adresa securității cibernetice și a programului de fuziune între aplicațiile civile și militare;

12. îndeamnă guvernul chinez să ratifice și să pună în aplicare Convenția nr. 29 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind munca forțată, Convenția nr. 105 privind abolirea muncii forțate, Convenția nr. 87 privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical și Convenția nr. 98 privind dreptul de organizare și negociere colectivă; îndeamnă China să ratifice Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice;

13. face apel la autoritățile din China și din Hong Kong să restabilească încrederea în procesul democratic din Hong Kong și să pună capăt imediat persecuțiilor celor care promovează valorile democratice; regretă lipsa de unitate din Consiliul UE în ceea ce privește adoptarea unor măsuri ca răspuns la reprimarea democrației în Hong Kong; îndeamnă VP/ÎR și

Joi, 20 mai 2021

Consiliul să propună și să adopte concluzii privind Hong Kong-ul, chiar și în lipsa unui sprijin unanim, și solicite suspendarea tratatelor de extrădare încheiate de statele membre cu China;

14. subliniază necesitatea de a institui un sistem pentru a verifica dacă entitățile care își desfășoară activitatea pe piața internă a UE sunt implicate direct sau indirect în încălcările drepturilor omului din Xinjiang și de a introduce măsuri legate de comerț, cum ar fi excluderea de la achizițiile publice și alte sancțiuni; insistă asupra faptului că achizițiile de tehnologie folosite în scopuri de exploatare în situații în care se încalcă drepturile omului ar trebui să fie prevenite în UE la toate nivelurile și în toate instituțiile UE;

15. invită Consiliul European să adopte o poziție fermă împotriva sancțiunilor chineze și să adopte concluzii în această privință; consideră că aceste sancțiuni, precum și evoluția negativă și deteriorarea situației din China și în privința Chinei ca actor internațional, ar trebui să se reflecte corespunzător și să primească un răspuns în urma reexaminării în curs a comunicării comune intitulate „UE-China O perspectivă strategică”, pentru a se trece la o strategie UE-China mai asertivă în scopul la care să se realizeze toate statele membre;

16. invită UE să își intensifice coordonarea și cooperarea cu SUA în cadrul unui dialog transatlantic privind China, inclusiv în ceea ce privește o abordare coordonată a măsurilor de combatere a încălcărilor drepturilor omului, și solicită ca acest dialog să confere o puternică dimensiune parlamentară;

17. consideră că alte acorduri comerciale și de investiții cu partenerii regionali, printre care Taiwan, nu ar trebui să aibă de suferit din cauza suspendării ratificării ACI;

18. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Guvernului și Parlamentului Republicii Populare Chineze.

Joi, 20 mai 2021

P9_TA(2021)0256

Data Protection Commissioner/ Facebook Ireland Limited și Maximilian Schrems („Schrems II”) – Cauza C-311/18

Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la hotărârea CJUE din 16 iulie 2020 pronunțată în cauza C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited și Maximilian Schrems („Schrems II”) (2020/2789(RSP))

(2022/C 15/18)

Parlamentul European,

- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”), în special articolele 7, 8, 16, 47 și 52,
- având în vedere hotărârea Curții de Justiție din 16 iulie 2020 pronunțată în cauza C-311/18, *Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited și Maximilian Schrems („Schrems II”)* ⁽¹⁾,
- având în vedere hotărârea Curții de Justiție din 6 octombrie 2015, pronunțată în cauza C-362/14, *Maximilian Schrems/Data Protection Commissioner („Schrems I”)* ⁽²⁾,
- având în vedere hotărârea Curții de Justiție din 6 octombrie 2020, pronunțată în cauza C-623/17, *Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs și alții* ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 26 mai 2016 referitoare la fluxurile de date transatlantice ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 6 aprilie 2017 referitoare la caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate UE-SUA ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 5 iulie 2018 referitoare la caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate UE-SUA ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 25 octombrie 2018 referitoare la folosirea datelor utilizatorilor Facebook de către Cambridge Analytica și impactul asupra protecției datelor ⁽⁷⁾,
- având în vedere Decizia 2010/87/UE a Comisiei din 5 februarie 2010 privind clauzele contractuale tip pentru transferul de date cu caracter personal către persoanele împuternicite de către operator stabilite în țări terțe în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (notificată cu numărul C(2010) 593) ⁽⁸⁾,
- având în vedere Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1250 a Comisiei din 12 iulie 2016 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate UE-SUA (notificată cu numărul C(2016) 4176) ⁽⁹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 26 noiembrie 2020 referitoare la analiza politicii comerciale a UE ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) ⁽¹¹⁾, în special capitolul V,

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 16 iulie 2020, *Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited și Maximilian Schrems*, C-311/18, ECLI:EU:C:2020:559.

⁽²⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 6 octombrie 2015, *Maximilian Schrems/Data Protection Commissioner*, C-362/14, ECLI:EU:C:2015:650.

⁽³⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 6 octombrie 2020, *Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs și alții*, C-623/17, ECLI:EU:C:2020:790.

⁽⁴⁾ JO C 76, 28.2.2018, p. 82.

⁽⁵⁾ JO C 298, 23.8.2018, p. 73.

⁽⁶⁾ JO C 118, 8.4.2020, p. 133.

⁽⁷⁾ JO C 345, 16.10.2020, p. 58.

⁽⁸⁾ JO L 39, 12.2.2010, p. 5.

⁽⁹⁾ JO L 207, 1.8.2016, p. 1.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0337.

⁽¹¹⁾ JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

Joi, 20 mai 2021

- având în vedere propunerea Comisiei de regulament privind respectarea vieții private și protecția datelor cu caracter personal în comunicațiile electronice (COM(2017)0010), având în vedere decizia de a iniția negocieri interinstituționale confirmată de plenul Parlamentului la 25 octombrie 2017 și abordarea generală a Consiliului adoptată la 10 februarie 2021 (6087/21),
 - având în vedere Recomandările 01/2020 ale Comitetului european pentru protecția datelor (CEPD) privind măsurile care completează instrumentele de transfer pentru a asigura conformitatea cu nivelul UE de protecție a datelor cu caracter personal și Recomandările 02/2020 ale CEPD privind garanțiile esențiale europene pentru măsurile de supraveghere, precum și declarația CEPD din 19 noiembrie 2020 referitoare la Regulamentul privind viața privată și comunicațiile electronice și la rolul viitor al autorităților de supraveghere și al CEPD,
 - având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât capacitatea de a transfera date cu caracter personal peste granițe poate constitui un factor-cheie de inovare, productivitate și competitivitate economică; întrucât acest lucru este cu atât mai important în contextul actualei pandemii de COVID-19, dat fiind că astfel de transferuri sunt esențiale pentru a asigura continuitatea activităților și a operațiunilor guvernamentale, precum și interacțiunile sociale; întrucât transferurile pot veni și în sprijinul strategiilor de ieșire din pandemie și pot contribui la redresarea economică;
- B. întrucât, în hotărârea „Schrems I”, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a invalidat decizia Comisiei cu privire la „sfera de siguranță” pe baza constatărilor sale și a evidențiat că accesul nediferențiat al serviciilor de informații la conținutul comunicațiilor electronice încalcă esența dreptului la confidențialitatea comunicațiilor, prevăzut la articolul 7 din Cartă;
- C. întrucât, în hotărârea „Schrems II”, Curtea a decis că Statele Unite (SUA) nu oferă persoanelor care nu sunt cetățeni ai SUA suficiente căi de atac împotriva supravegherii în masă și că acest lucru încalcă esența dreptului la o cale de atac, prevăzut la articolul 47 din Cartă;
- D. reamintește că Regulamentul general privind protecția datelor (RGPD) se aplică tuturor întreprinderilor care prelucrează date cu caracter personal ale persoanelor vizate care se află în Uniune, în cazul în care activitățile de prelucrare sunt legate de furnizarea de bunuri sau servicii unor astfel de persoane sau de monitorizarea comportamentului acestora în măsura în care comportamentul lor are loc în interiorul Uniunii;
- E. întrucât datele cetățenilor europeni stocate și transferate de operatorii de telecomunicații și de întreprinderi reprezintă o resursă esențială care contribuie la interesele strategice ale UE;
- F. întrucât supravegherea în masă, nediferențiată, efectuată de către actorii statali este în detrimentul încrederii cetățenilor, a guvernelor și a întreprinderilor europene în serviciile digitale și, prin extensie, în economia digitală;
- G. întrucât organizațiile pentru protecția consumatorilor și alte organizații ale societății civile au resurse limitate, iar punerea în aplicare a drepturilor și obligațiilor în materie de protecție a datelor nu poate depinde de acțiunile acestora; întrucât în UE există o mare diversitate de proceduri și practici naționale, ceea ce pune la încercare mecanismul de cooperare prevăzut în RGPD pentru plângerile transfrontaliere; întrucât nu există termene clare, ritmul procedurilor este, în general, lent, autoritățile de supraveghere nu dețin resurse suficiente, iar în anumite cazuri se înregistrează o lipsă de voință sau resursele deja alocate sunt utilizate inefficient; întrucât, în prezent, se înregistrează o concentrare de plângeri privind presupuse încălcări comise de marile companii din domeniul tehnologiei în mâinile unei singure autorități naționale, ceea ce a cauzat un blocaj în aplicarea legii;
- H. întrucât procedurile care au dus la această hotărâre a CJUE arată și dificultățile cu care se confruntă persoanele vizate și consumatorii în a-și apăra drepturile, ceea ce a avut un efect de descurajare asupra capacității lor de a-și apăra drepturile în fața comisarului irlandez însărcinat cu protecția datelor;
- I. întrucât, în rezoluția sa din 25 octombrie 2018, Parlamentul, indicând faptul că SUA nu au respectat termenul de 1 septembrie 2018 stabilit pentru îndeplinirea cerințelor Scutului de confidențialitate, solicitase deja Comisiei să suspende Scutul de confidențialitate până când autoritățile SUA se vor conforma cerințelor;

Joi, 20 mai 2021

- J. întrucât drepturile în materie de protecție a datelor ale persoanelor vizate, care sunt garantate de legislația UE, ar trebui respectate indiferent de nivelul riscurilor pe care le implică prelucrarea datelor cu caracter personal, inclusiv în cazul transferului de date cu caracter personal către țări terțe; întrucât operatorii de date ar trebui să fie întotdeauna răspunzători pentru respectarea obligațiilor în materie de protecție a datelor, inclusiv pentru demonstrarea conformității în ceea ce privește orice prelucrare a datelor, indiferent de natura, domeniul de aplicare, contextul, scopurile prelucrării și riscurile pentru persoanele vizate;
- K. întrucât, până în prezent, în ciuda evoluțiilor semnificative ale jurisprudenței CJUE din ultimii cinci ani și a aplicării efective a RGPD începând cu 25 mai 2018, autoritățile de supraveghere nu au luat nicio decizie pentru a impune măsuri corective în legătură cu transferurile de date cu caracter personal în conformitate cu mecanismul de asigurare a coerenței prevăzut de RGPD; întrucât autoritățile de supraveghere de la nivel național nu au adoptat nicio decizie semnificativă pentru a impune măsuri corective sau amenzi în ceea ce privește transferul de date cu caracter personal către țări terțe;
- L. întrucât, în prima sa zi de mandat, președintele american Biden a numit secretarul adjunct pentru servicii din cadrul Departamentului de comerț al SUA, care va fi negociatorul-șef pentru transferurile de date comerciale cu UE; întrucât candidata președintelui pentru funcția de secretar pentru comerț al SUA, Gina Raimondo, a declarat, în timpul audierii sale de confirmare din Senat, că încheierea rapidă a negocierilor privind un acord care să succedă Scutului de confidențialitate reprezintă o „prioritate”;

Observații generale

1. ia act de hotărârea CJUE din 16 iulie 2020, în care Curtea a confirmat, în principiu, validitatea Deciziei 2010/87/UE privind clauzele contractuale tip, care reprezintă instrumentul cel mai utilizat pentru transferurile internaționale de date; constată, de asemenea, că Curtea a invalidat Decizia (UE) 2016/1250 a Comisiei privind caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate UE-SUA; constată că, până în prezent, niciun mecanism unic sustenabil care vizează să garanteze transferul legal de date comerciale cu caracter personal între UE și SUA nu a făcut obiectul unei acțiuni în justiție în fața CJUE;
2. ia act de faptul că CJUE a considerat clauzele contractuale tip ca fiind un instrument eficace pentru a garanta respectarea nivelului de protecție asigurat în UE, dar a solicitat ca un operator/o persoană împuternicită de operator stabilit/ă în Uniunea Europeană și destinatarul datelor cu caracter personal să aibă obligația de a verifica, înainte de orice transfer, dacă nivelul de protecție impus de legislația UE este respectat în țara terță în cauză; reamintește că acest lucru include evaluarea regimului juridic privind accesul autorităților publice la datele cu caracter personal, pentru a se asigura că persoanele vizate și datele lor transferate nu riscă să facă obiectul programelor de supraveghere ale SUA, care permit colectarea în masă a datelor cu caracter personal; reamintește că, în cazul în care destinatarul nu poate respecta clauzele contractuale tip, CJUE a hotărât că operatorii sau persoanele împuternicite de operatori sunt obligate să suspende transferurile de date și/sau să rezilieze contractul; constată, cu toate acestea, că multe întreprinderi, în special IMM-urile, nu posedă cunoștințele sau capacitatea necesare pentru a efectua o astfel de verificare, ceea ce le poate perturba activitatea;
3. consideră că hotărârea CJUE, deși se concentrează pe nivelul de protecție a datelor acordat persoanelor din UE ale căror date au fost transferate către SUA în cadrul mecanismului Scutului de confidențialitate, are implicații și pentru deciziile privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în ceea ce privește alte țări terțe, inclusiv Regatul Unit; reafirmă nevoia de claritate și securitate juridice, întrucât capacitatea de a transfera în condiții de siguranță date cu caracter personal la nivel transfrontalier a devenit din ce în ce mai importantă pentru protecția datelor cu caracter personal și drepturile persoanelor fizice legate de aceste date, precum și pentru toate tipurile de organizații care furnizează bunuri și servicii la nivel internațional și pentru întreprinderi în ceea ce privește regimul juridic în temeiul căruia își desfășoară activitatea; subliniază, cu toate acestea, că, până la revocarea, înlocuirea sau declararea invalidității lor de către CJUE, deciziile existente privind caracterul adecvat al nivelului de protecție rămân în vigoare;
4. își exprimă dezamăgirea cu privire la faptul că comisarul irlandez pentru protecția datelor a introdus o acțiune împotriva lui Maximilian Schrems și Facebook la Înalta Curte din Irlanda, în loc să adopte o decizie în limitele competențelor care îi sunt conferite în temeiul articolului 4 din Decizia 2010/87/UE și al articolului 58 din RGPD; reamintește însă că comisarul însărcinat cu protecția datelor a recurs la calea juridică care permite autorităților pentru protecția datelor să aducă în atenția unei instanțe naționale îndoilele legate de validitatea unei decizii de punere în aplicare a Comisiei, în vederea depunerii unei cereri de decizie preliminară la CJUE; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la

Joi, 20 mai 2021

faptul că mai multe plângeri privind încălcări ale RGPD depuse la 25 mai 2018, ziua în care RGPD a intrat în vigoare, dar și alte plângeri din partea unor organizații active în domeniul protejării vieții private și a unor grupuri de consumatori, nu au fost încă soluționate de comisarul irlandez însărcinat cu protecția datelor, care este autoritatea principală responsabilă pentru aceste cazuri; este preocupat de faptul că respectivul comisar pentru protecția datelor interpretează expresia „fără întârziere” din articolul 60 alineatul (3) din RGPD – contrar intenției legiuitorilor – ca pe o perioadă mai mare de câteva luni; este îngrijorat de faptul că autoritățile de supraveghere nu au luat măsuri proactive în temeiul articolului 61 și al articolului 66 din RGPD pentru a obliga comisarul irlandez pentru protecția datelor să își respecte obligațiile care îi revin în conformitate cu RGPD; își exprimă, de asemenea, îngrijorarea cu privire la numărul insuficient de experți în tehnologie care lucrează pentru acest comisar și cu privire la utilizarea unor sisteme învechite; regretă consecințele încercării nereușite a comisarului irlandez pentru protecția datelor de a imputa acuzatului costurile procedurii judiciare, ceea ce ar fi avut un enorm efect de descurajare; invită Comisia să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Irlandei, deoarece nu a pus în aplicare în mod corespunzător RGPD;

5. este preocupat de nivelul insuficient de aplicare a RGPD, în special în domeniul transferurilor internaționale; își exprimă îngrijorarea cu privire la lipsa de ierarhizare și de control global din partea autorităților naționale de supraveghere în ceea ce privește transferurile de date cu caracter personal către țări terțe, în ciuda evoluțiilor semnificative ale jurisprudenței CJUE din ultimii cinci ani; regretă absența unor decizii și a unor măsuri corective semnificative în acest sens și îndeamnă CEPD și autoritățile naționale de supraveghere să includă transferurile de date cu caracter personal în strategiile lor de audit, de conformitate și de asigurare a respectării legii; subliniază că sunt necesare proceduri administrative obligatorii armonizate privind reprezentarea persoanelor vizate și admisibilitatea pentru a oferi securitate juridică și pentru a trata plângerile transfrontaliere;

6. ia act de proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei privind clauzele contractuale tip pentru transferul de date cu caracter personal către țări terțe; îndeamnă CEPD să publice mai multe orientări privind transferurile internaționale de date pentru întreprinderi, în special pentru IMM-uri, inclusiv o listă de verificare pentru evaluarea transferurilor, instrumente pentru a evalua dacă guvernele sunt autorizate să acceseze datele sau pot accesa datele, precum și informații privind garanțiile suplimentare necesare pentru transferurile care utilizează clauze contractuale tip; invită CEPD să consulte și cadre universitare independente cu privire la legislația națională a principalilor parteneri comerciali, care ar putea fi contradictorie;

7. reamintește că, în conformitate cu Orientările 2/2018⁽¹²⁾ ale CEPD privind derogările de la articolul 49 din Regulamentul (UE) 2016/679, atunci când transferurile au loc în afara cadrului deciziilor privind caracterul adecvat al nivelului de protecție sau al altor instrumente care oferă garanții adecvate, dar se bazează pe derogări pentru situații specifice în temeiul articolului 49 din RGPD, acestea trebuie interpretate în mod strict, astfel încât excepția să nu devină regulă; constată însă că, de la invalidarea Scutului de confidențialitate UE-SUA, au fost menținute fluxurile transatlantice de date în scopuri publicitare digitale, în ciuda îndoielilor legate de temeiul juridic al transferurilor în scopuri publicitare; invită CEPD și autoritățile pentru protecția datelor să asigure o interpretare coerentă în ceea ce privește aplicarea și controlul unor astfel de derogări, în conformitate cu Orientările CEPD;

8. salută dezbaterile internaționale privind fluxurile transfrontaliere de date cu caracter personal conforme RGPD și Directivei privind protecția datelor în materie de asigurare a respectării legii⁽¹³⁾; subliniază că RGPD, Directiva privind protecția datelor în materie de asigurare a respectării legii, normele privind confidențialitatea și comunicațiile electronice și alte măsuri curente și viitoare care protejează drepturile fundamentale la viață privată și protecția datelor cu caracter personal nu trebuie să fie subminate de acordurile comerciale internaționale sau încorporate în acestea; îndeamnă Comisia să respecte poziția orizontală⁽¹⁴⁾ a UE din 2018 și să nu se abată de la aceasta, precum și să ia în considerare angajamentele relevante ale țărilor terțe în temeiul dreptului comercial, atunci când evaluează adecvarea lor, inclusiv pentru transferurile ulterioare de date;

⁽¹²⁾ https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb_guidelines_2_2018_derogations_ro.pdf

⁽¹³⁾ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

⁽¹⁴⁾ Propunerea UE de dispoziții privind fluxurile transfrontaliere de date și protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2018/july/tradoc_157130.pdf

Joi, 20 mai 2021

Clauzele contractuale tip

9. ia act de proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei și de proiectul de clauze contractuale tip; salută faptul că, pentru acest proiect, Comisia a solicitat părților interesate să-și exprime opinia; ia act de faptul că CEPD și AEPD, printr-un aviz comun emis la 15 ianuarie 2021 ⁽¹⁵⁾, au formulat observații pozitive cu privire la proiectele de clauze contractuale tip, dar au propus și unele îmbunătățiri; se așteaptă ca, înainte de a lansa procedura de comitologie, Comisia să țină seama de contribuțiile primite;

10. reamintește că un număr mare de IMM-uri utilizează clauzele contractuale tip; subliniază că toate tipurile de întreprinderi au nevoie urgentă de orientări clare și de asistență pentru a asigura securitatea juridică în ceea ce privește aplicarea și interpretarea hotărârii Curții;

11. ia act de Recomandările 01/2020 ale CEPD ⁽¹⁶⁾ privind măsurile care completează instrumentele de transfer pentru a asigura conformitatea cu nivelul UE de protecție a datelor cu caracter personal; salută faptul că CEPD a organizat o consultare publică cu privire la recomandările sale; este preocupat de potențialele conflicte dintre aceste recomandări și propunerea Comisiei privind clauzele contractuale tip; invită Comisia și CEPD să coopereze în ceea ce privește finalizarea documentelor fiecăreia pentru a asigura securitatea juridică în urma hotărârii CJUE; consideră că Comisia ar trebui să urmeze orientările CEPD;

12. salută în special recomandările CEPD privind necesitatea ca operatorii să se bazeze pe factori obiectivi atunci când evaluează dacă vreun element din legislația sau practica din țara terță poate afecta eficacitatea garanțiilor adecvate din cadrul instrumentelor de transfer pentru transferurile în cauză, mai degrabă decât pe factori subiectivi cum ar fi probabilitatea ca autoritățile publice să obțină acces la date într-un mod care nu este în concordanță cu standardele UE, care au fost respinse în mod repetat de CJUE; invită, în acest sens, Comisia să asigure alinierea deplină a propunerii sale privind clauzele contractuale tip la jurisprudența CJUE aplicabilă;

13. subliniază că este esențial ca întreprinderile din UE care transferă date în afara UE să poată să se bazeze pe mecanisme solide, care să fie în conformitate cu hotărârea CJUE; consideră, în acest sens, că actuala propunere a Comisiei privind un model de clauze contractuale tip ar trebui să țină seama în mod corespunzător de toate recomandările relevante ale CEPD; sprijină crearea un set de măsuri suplimentare, de exemplu certificarea de securitate și de protecție a datelor, garanții de criptare și pseudonimizare, care să fie acceptate de autoritățile de reglementare, și resurse disponibile public în legătură cu legislația relevantă a principalilor parteneri comerciali ai Uniunii;

14. subliniază că, în cazul operatorilor de date care intră în domeniul de aplicare al Legii SUA privind supravegherea activităților străine de spionaj (FISA), transferul de date cu caracter personal din Uniune nu este posibil în temeiul acestor clauze contractuale tip din cauza riscului ridicat de supraveghere în masă; așteaptă ca, în cazul în care nu se ajunge la un acord rapid cu SUA care să garanteze un nivel de protecție adecvat și în esență echivalent cu cel oferit de RGPD și de Cartă, toate aceste transferuri să fie suspendate până la rezolvarea situației; subliniază constatarea CJUE potrivit căreia nici secțiunea 702 din FISA, nici Ordinul executiv 12333, coroborate cu Directiva prezidențială 28 nu se corelează cu garanțiile minime care rezultă în temeiul legislației UE din principiul proporționalității, cu consecința că programele de supraveghere bazate pe aceste dispoziții nu pot fi considerate ca fiind limitate la ceea ce este strict necesar; accentuează necesitatea de a aborda sustenabil problemele identificate în hotărârea Curții pentru a proteja adecvat datelor cu caracter personal ale persoanelor vizate; reamintește că niciun contract între întreprinderi nu poate oferi protecție împotriva accesului nediferențiat al autorităților guvernamentale de informații la conținutul comunicațiilor electronice și nici un contract între întreprinderi nu poate oferi suficiente căi de atac împotriva supravegherii în masă; subliniază că acest lucru necesită o reformă a legislației și practicilor SUA în materie de supraveghere pentru a se garanta că accesul autorităților guvernamentale de securitate din SUA la datele transferate din UE este limitat la ceea ce este necesar și proporțional și că persoanele vizate din Europa au acces la căi de atac judiciare eficiente în fața instanțelor din SUA;

⁽¹⁵⁾ Avizul comun 2/2021 al CEPD-AEPD din 14 ianuarie 2021 privind clauzele contractuale tip pentru transferul de date cu caracter personal către țările terțe: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/edpbedps-joint-opinion/edpb-edps-joint-opinion-22021-standard_ro

⁽¹⁶⁾ Recomandările 01/2020 ale CEPD din 11 noiembrie 2020 privind măsurile care completează instrumentele de transfer pentru a asigura conformitatea cu nivelul UE de protecție a datelor cu caracter personal, https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/consultation/edpb_recommendations_202001_supplementarymeasurestransferstools_ro.pdf

Joi, 20 mai 2021

15. subliniază puterea de negociere și capacitatea juridică și financiară limitate ale IMM-urilor europene și ale organizațiilor și asociațiilor fără scop lucrativ, de la care se așteaptă să se descurce în cadrele juridice complexe ale diferitelor țări terțe prin intermediul autoevaluării adecvării prevăzute de aceste țări; îndeamnă Comisia și CEPD să ofere orientări cu privire la utilizarea practică de măsuri suplimentare sigure, în special pentru IMM-uri;

16. îndeamnă autoritățile pentru protecția datelor să își respecte obligațiile, subliniate în hotărârea CJUE, de a asigura o aplicare adecvată și rapidă a RGPD prin monitorizarea îndeaproape a utilizării clauzelor contractuale tip; invită autoritățile pentru protecția datelor să ajute întreprinderile să respecte jurisprudența Curții; solicită insistent autorităților naționale de supraveghere să își exercite pe deplin și competențele de investigare și de corectare menționate la articolul 58 din RGPD în cazurile în care exportatorii de date transferă date cu caracter personal în pofida existenței în țările terțe de destinație a unei legislații care împiedică importatorul de date să respecte clauzele contractuale tip și în pofida absenței de măsuri suplimentare eficiente; reamintește că CJUE a constatat că orice autoritate de supraveghere este „obligată să își îndeplinească cu toată diligența necesară sarcina care constă în a asigura respectarea deplină a RGPD”;

Scutul de confidențialitate

17. ia act de faptul că CJUE a considerat că Scutul de confidențialitate UE-SUA nu garantează un nivel de protecție echivalent în esență cu cel oferit de RGPD și de Carta drepturilor fundamentale a UE și, prin urmare, un nivel adecvat de protecție, în special din cauza accesului masiv al autorităților publice americane la datele cu caracter personal transferate în cadrul Scutului de confidențialitate, ceea ce nu respectă principiul necesității și proporționalității, și din cauza absenței, pentru persoanele vizate din UE, a unor drepturi opozabile autorităților americane în fața instanțelor judecătorești sau a oricărei autorități independente cu puteri judecătorești; așteaptă din partea actualii administrații a SUA să se implice mai mult în respectarea obligațiilor care îi revin în temeiul unor posibile mecanisme viitoare de transfer decât administrațiile anterioare, care au arătat o lipsă de angajament politic în respectarea și aplicarea normelor privind „sfera de siguranță” și asigurarea respectării normelor Scutului de confidențialitate;

18. subliniază că este posibil ca unele întreprinderi, ca reacție la hotărârea Schrems II, să își fi revizuit în mod precipitat declarațiile de confidențialitate și contractele cu părți terțe referitoare la angajamentele asumate în temeiul Scutului de confidențialitate, fără a evalua cele mai bune măsuri disponibile pentru transferul legal de date;

19. deplânge faptul că, în pofida numeroaselor apeluri adresate de Parlament Comisiei în rezoluțiile sale din 2016, 2017 și 2018 de a lua toate măsurile necesare pentru a garanta că Scutul de confidențialitate respectă pe deplin RGPD și Carta UE, Comisia nu a acționat în conformitate cu articolul 45 alineatul (5) din RGPD; regretă că Comisia a ignorat apelurile Parlamentului de a suspenda Scutul de confidențialitate până când autoritățile SUA respectă termenii acestuia, apeluri care au subliniat riscul invalidării Scutului de confidențialitate de către CJUE; reamintește că problemele legate de funcționarea Scutului de confidențialitate au fost aduse în discuție în mod repetat de Grupul de lucru „articolul 29” și de CEPD;

20. regretă că Comisia a plasat relațiile cu SUA înaintea intereselor cetățenilor UE și că, prin urmare, Comisia a abandonat obligația de a apăra dreptul UE în favoarea unor cetățeni individuali;

Supravegherea în masă și cadrul juridic

21. încurajează Comisia să monitorizeze activ utilizării tehnologiilor de supraveghere în masă în Statele Unite și în alte țări cu care sunt sau ar putea fi în curs negocieri privind caracterul adecvat al nivelului de protecție, cum ar fi Regatul Unit; îndeamnă Comisia să nu adopte decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție vizând țările în care legile și programele de supraveghere în masă nu respectă litera sau spiritul criteriilor CJUE.

22. ia act de recenta intrare în vigoare în SUA a Legii statului California privind protecția vieții private a consumatorilor (CCPA); ia act de discuțiile conexe și de propunerile legislative la nivel federal; subliniază că, deși sunt pași în direcția bună, nici CCPA, nici vreuna dintre propunerile federale de până acum nu îndeplinesc cerințele RGPD privind un nivel adecvat de protecție; încurajează ferm legiuitorul american să adopte o legislație care să satisfacă aceste cerințe și să contribuie astfel la garantarea oferirii de către legislația SUA a unui nivel de protecție în esență echivalent cu cel garantat actualmente în UE;

Joi, 20 mai 2021

23. subliniază că o astfel de legislație privind protecția datelor consumatorilor și a vieții private nu va fi suficientă pentru a remedia, în sine, problemele fundamentale constatate de Curte în ceea ce privește supravegherea în masă de către serviciile de informații ale SUA și accesul insuficient la căile de atac; încurajează legiuitorul federal american să modifice secțiunea 702 din Legea FISA și pe președintele SUA să modifice Ordinul executiv 12333 și Directiva prezidențială 28, în special în ceea ce privește supravegherea în masă și acordarea aceleiași nivel de protecție cetățenilor UE și cetățenilor SUA; încurajează SUA să creeze mecanisme care să garanteze că persoanele fizice primesc notificări (ulterioare) și că pot să conteste supravegherea neîntemeiată conform secțiunii 702 și Ordinului executiv 12333, și să creeze un mecanism legal care să garanteze că persoanele care nu au cetățenia SUA beneficiază de drepturi opozabile în afară de Legea privind căile de atac judiciare;

24. reamintește că statele membre continuă să facă schimb de date cu caracter personal cu Statele Unite în cadrul Programului de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste (TFTP), al Acordului UE-SUA privind registrul cu numele pasagerilor (PNR), al schimbului automat de informații fiscale prin intermediul acordurilor interguvernamentale de punere în aplicare a Legii SUA privind conformitatea fiscală în străinătate (FATCA), care îi afectează în mod negativ pe „americani accidentali”, așa cum se menționează în Rezoluția Parlamentului din 5 iulie 2018 referitoare la efectele negative ale Legii SUA referitoare la conformitatea fiscală aplicabilă conturilor din străinătate (FATCA) asupra cetățenilor UE și îndeosebi asupra „americanilor accidentali”⁽¹⁷⁾; reamintește că SUA continuă să aibă acces la bazele de date în materie de aplicare a legii ale statelor membre care conțin amprente digitale și date ADN ale cetățenilor UE; solicită Comisiei să analizeze impactul hotărârilor Schrems I și II asupra acestor schimburi de date și să prezinte public și în scris Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, până la 30 septembrie 2021, analiza sa și modul în care intenționează să le alinieze la hotărârile pronunțate;

25. solicită, de asemenea, Comisiei să analizeze situația furnizorilor de servicii de cloud care intră sub incidența secțiunii 702 din FISA și care transferă date utilizând clauze contractuale tip; mai solicită Comisiei să analizeze efectul asupra drepturilor acordate în temeiul acordului-cadru UE-SUA, inclusiv asupra dreptului la o cale de atac judiciară, având în vedere că SUA acordă în mod explicit acest drept numai cetățenilor din țări desemnate care permit transferurile de date către SUA în scopuri comerciale; consideră inacceptabil faptul că Comisia nu a publicat încă concluziile primei analize comune a acordului-cadru, la un an după termenul-limită, și invită Comisia, dacă este necesar, să alinieze fără întârziere acordul la standardele stabilite în hotărârile CJUE;

26. consideră că este necesar, având în vedere lacunele majore în protecția datelor cetățenilor europeni transferate în Statele Unite, să fie sprijinite investițiile în instrumente europene de păstrare a datelor (de exemplu servicii „cloud”) pentru a reduce dependența UE de capacitățile de stocare din țări terțe și pentru a întări autonomia strategică a UE din punctul de vedere al gestionării și protecției datelor;

Decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție

27. invită Comisia să adopte toate măsurile necesare pentru a se asigura că orice decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție cu privire la SUA respectă pe deplin Regulamentul (UE) 2016/679, Carta și toate aspectele hotărârii CJUE; reamintește că cadrele de asigurare a unui nivel de protecție adecvat ușurează mult activitatea economică, în special pentru IMM-uri și întreprinderile nou-înființate, care adesea, spre deosebire de marile companii, nu dispun de capacitatea financiară, juridică și tehnică necesară pentru a utiliza alte instrumente de transfer; invită statele membre să încheie cu SUA acorduri de interzicere a spionajului; invită Comisia să folosească contactele cu omologii săi din SUA pentru a transmite mesajul că, în cazul în care nu se modifică legislația și practicile de supraveghere ale SUA, singura opțiune fezabilă pentru a facilita deciziile privind caracterul adecvat al nivelului de protecție ar fi încheierea de acorduri de interzicere a spionajului cu statele membre;

28. consideră că orice viitoare decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție adoptată de Comisie nu ar trebui să se bazeze pe un sistem de autocertificare, așa cum s-a întâmplat în cazul „sferei de siguranță” și al Scutului de confidențialitate; invită Comisia să implice pe deplin CEPD în evaluarea respectării și a punerii în aplicare a oricărei noi decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în legătură cu SUA; invită Comisia, în acest sens, să ajungă la un acord cu guvernul american cu privire la măsurile necesare pentru a permite CEPD să îndeplinească efectiv această sarcină; așteaptă din partea Comisiei să ia mai serios în considerare poziția Parlamentului European privind orice nouă decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în legătură cu SUA înainte de a adopta respectiva decizie;

⁽¹⁷⁾ JO C 118, 8.4.2020, p. 141.

Joi, 20 mai 2021

29. reamintește că, în prezent, Comisia revizuieste toate deciziile privind caracterul adecvat al nivelului de protecție adoptate în temeiul Directivei 95/46/CE; subliniază că Comisia ar trebui să aplice standardele mai stricte stabilite de RGPD și de hotărârile CJUE în cauzele Schrems I și II pentru a evalua dacă este asigurat un nivel de protecție în esență echivalent cu cel oferit de RGPD, inclusiv în ceea ce privește accesul la o cale de atac eficientă și protecția împotriva accesului nejustificat al autorităților din țara terță la datele cu caracter personal; solicită insistent Comisiei să finalizeze de urgență aceste revizuii și să revoce sau să suspende oricare dintre deciziile anterioare RGPD dacă constată că țara terță în cauză nu oferă un nivel de protecție în esență echivalent și dacă situația nu poate fi remediată;

30. consideră că, prin numirea unui expert cu experiență în domeniul protecției vieții private în calitate de negociator-șef pentru succesorul Scutului de confidențialitate, administrația Biden și-a demonstrat angajamentul de a găsi cu prioritate o soluție pentru transferurile de date comerciale între UE și SUA; așteaptă ca dialogul dintre Comisie și omologii săi din SUA, demarat imediat după hotărârea CJUE, să se intensifice în lunile următoare;

31. invită Comisia să nu adopte nicio nouă decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în legătură cu SUA, cu excepția cazului în care sunt introduse reforme semnificative, în special în scopuri de securitate națională și de informații, care pot fi realizate printr-o reformă a legilor și practicilor SUA clară, sustenabilă din punct de vedere juridic, aplicabilă și nediscriminatorie; reiterează, în acest sens, importanța unor garanții solide în domeniul accesului autorităților publice la date cu caracter personal; invită Comisia să își pună în practică „ambițiile geopolitice” pentru a asigura o protecție a datelor în SUA și în alte țări terțe în mod esențial echivalentă cu cea din UE;

32. recomandă autorităților naționale de protecție a datelor să suspende transferul de date cu caracter personal care pot face obiectul accesului autorităților publice din SUA în cazul în care Comisia adoptă o nouă decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în legătură cu SUA în absența unor astfel de reforme semnificative;

33. salută faptul că Comisia respectă criteriile stabilite în documentul Grupului de lucru „articolul 29” intitulat „Criterii de referință privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în temeiul RGPD”⁽¹⁸⁾ (așa cum a fost aprobat de CEPD) și în Recomandarea 01/2021 a CEPD cu privire la criteriile de referință privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în temeiul Directivei privind protecția datelor în materie de aplicare a legii⁽¹⁹⁾; consideră că Comisia ar trebui să urmărească strict aceste criterii atunci când evaluează dacă o țară terță îndeplinește condițiile pentru a beneficia de o decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție; ia act de faptul că CEPD și-a actualizat recent recomandările privind garanțiile esențiale europene pentru măsurile de supraveghere în lumina jurisprudenței CJUE⁽²⁰⁾;

o

o o

34. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului European, Consiliului Uniunii Europene, Comitetului european pentru protecția datelor, parlamentelor naționale ale statelor membre, Congresului și guvernului Statelor Unite ale Americii și parlamentului și guvernului Regatului Unit.

⁽¹⁸⁾ https://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=614108

⁽¹⁹⁾ https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/recommendations/recommendations-01-2021-adequacy-referential-under-law_ro-01/2021

⁽²⁰⁾ https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/recommendations/recommendations-02-2020-european-essential-guarantees_ro

Joi, 20 mai 2021

P9_TA(2021)0257

Dreptul Parlamentului de a fi informat cu privire la evaluarea în curs a planurilor naționale de redresare și reziliență

Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la dreptul Parlamentului de a fi informat cu privire la evaluarea în curs a planurilor naționale de redresare și reziliență (2021/2703(RSP))

(2022/C 15/19)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență ⁽¹⁾ (Regulamentul privind Mecanismul de redresare și reziliență),
- având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Regulamentul privind Mecanismul de redresare și reziliență a fost adoptat în conformitate cu procedura legislativă ordinară;
- B. întrucât Mecanismul de redresare și reziliență este un instrument fără precedent din punctul de vedere al volumului și mijloacelor de finanțare;
- C. întrucât controlul democratic și controlul parlamentar asupra punerii în aplicare a Mecanismului de redresare și reziliență sunt posibile numai cu implicarea deplină a Parlamentului în toate etapele;
- D. întrucât articolul 26 din Regulamentul privind Mecanismul de redresare și reziliență inițiază un dialog privind redresarea și reziliența pentru a asigura o mai mare transparență și responsabilitate și pentru ca Comisia să ofere Parlamentului informații privind, printre altele, planurile de redresare și reziliență ale statelor membre și evaluarea acestora;
- E. întrucât Parlamentul își poate exprima opiniile cu privire la aspectele abordate în cadrul dialogului privind redresarea și reziliența, inclusiv prin rezoluții și discuții cu Comisia, și întrucât Comisia trebuie să țină seama de aceste opinii;
- F. întrucât Parlamentul European poate invita Comisia să ofere informații în legătură cu situația actuală a evaluării planurilor naționale de redresare și reziliență în cadrul dialogului privind redresarea și reziliența;
- G. întrucât, ca regulă generală, statele membre ar fi trebuit să transmită Comisiei planurile lor naționale de redresare și reziliență până la 30 aprilie 2021;
- H. întrucât până în prezent 18 state membre au transmis Comisiei planurile lor de redresare și reziliență;
- I. întrucât Comisia trebuie să evalueze fiecare plan național de redresare și reziliență în termen de două luni de la transmiterea acestuia;
- J. întrucât Comisia a comunicat Parlamentului și Consiliului planurile naționale de redresare și reziliență transmise;
- K. întrucât Parlamentul a organizat o dezbatere în plen la 11 martie 2021 pe tema „Respectarea principiului parteneriatului în pregătirea și punerea în aplicare a planurilor naționale de redresare și reziliență și asigurarea bunei gestionări a cheltuielilor”;
- L. întrucât la 20 ianuarie 2021 Comitetul Regiunilor și Consiliul localităților și regiunilor europene au publicat rezultatele consultării lor specifice pe tema „Implicarea municipalităților, orașelor și regiunilor în pregătirea planurilor naționale de redresare și reziliență”,

⁽¹⁾ JO L 57, 18.2.2021, p. 17.

Joi, 20 mai 2021

1. salută eforturile Comisiei de a asigura adoptarea rapidă, înaintea verii, a deciziilor relevante de punere în aplicare ale Consiliului legate de planurile naționale de redresare și reziliență, precum și colaborarea sa continuă cu statele membre pentru a le ajuta să întocmească planuri de calitate;
2. reamintește Comisiei să își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul Regulamentului privind Mecanismul de redresare și reziliență de a transmite Parlamentului toate informațiile relevante în legătură cu stadiul punerii în aplicare a Regulamentului privind Mecanismul de redresare și reziliență și de a lua în considerare orice elemente care decurg din opiniile exprimate în cadrul dialogului privind redresarea și reziliența, inclusiv opiniile transmise de comisiile relevante și formulate în rezoluțiile adoptate în plen;
3. consideră că, pentru a asigura un control democratic adecvat și un control parlamentar al punerii în aplicare a Mecanismului de redresare și reziliență, precum și o mai mare transparență și responsabilitate democratică, Comisia trebuie să informeze periodic Parlamentul, verbal și în scris, în legătură cu stadiul evaluării planurilor naționale de redresare și reziliență; subliniază că, în conformitate cu Regulamentul privind Mecanismul de redresare și reziliență, Parlamentul are dreptul de a primi astfel de informații în contextul dialogului privind redresarea și reziliența;
4. invită Comisia să transmită toate informațiile generale relevante și un rezumat al reformelor și investițiilor prevăzute în planurile prezentate referitoare la domeniul de aplicare bazat pe cei șase piloni (inclusiv obiectivele generale și specifice și principiile orizontale) și pe cele 11 criterii de evaluare prevăzute în Regulamentul privind Mecanismul de redresare și reziliență;
5. reamintește că Parlamentul se așteaptă ca informațiile să fie furnizate într-un format ușor de înțeles și comparabil, inclusiv toate traducerile existente ale documentelor depuse de statele membre;
6. consideră că transmiterea oricărei evaluări preliminare a planurilor nu afectează rezultatul procedurii; consideră că acest fapt ar îmbunătăți dialogul privind redresarea și reziliența, deoarece majoritatea planurilor naționale de redresare și reziliență se află, la momentul transmiterii lor, într-o stare foarte avansată și este probabil să fie aprobate;
7. este convins că este nevoie de transparență și responsabilitate deplină din partea Comisiei pentru a asigura și a consolida legitimitatea democratică a Mecanismului de redresare și reziliență și implicarea cetățenilor;
8. reamintește că articolul 18 alineatul (4) litera (q) din Regulamentul privind Mecanismul de redresare și reziliență stipulează că planurile naționale de redresare și reziliență ar trebui să conțină „un rezumat al procesului de consultare, desfășurat în conformitate cu cadrul juridic național, a autorităților locale și regionale, a partenerilor sociali, a organizațiilor societății civile, a organizațiilor de tineret și a altor părți interesate relevante, precum și al modului în care contribuțiile părților interesate se reflectă în planul de redresare și reziliență”; invită Comisia să încurajeze statele membre să consulte toate părțile interesate de la nivel național și să asigure implicarea societății civile și a autorităților locale și regionale în punerea în aplicare a planurilor și, în special, în monitorizarea acestora, precum și să se asigure că au loc consultări pentru viitoare modificări sau noi planuri, dacă este cazul;
9. invită Comisia să asigure transparența deplină a calendarului pentru aprobarea actelor delegate ulterioare Regulamentului privind Mecanismul de redresare și reziliență, și anume actele delegate privind tabloul de bord privind redresarea și reziliența și metodologia de raportare a cheltuielilor sociale, inclusiv în ceea ce privește copiii și tinerii, și să ia în considerare elementele relevante ale dialogului privind redresarea și reziliența; solicită, de asemenea, aprobarea rapidă a acestor acte delegate înainte de vacanța de vară;
10. invită Comisia să vegheze ca, înainte de evaluarea îndeplinirii obiectivelor de etapă și a țintelor convenite în decizia de punere în aplicare a Consiliului și în planurile naționale de redresare și reziliență, Parlamentului să i se pună la dispoziție constatările preliminare privind îndeplinirea obiectivelor de etapă și atingerea țintelor, așa cum se prevede la articolul 25 alineatul (4) din Regulamentul privind Mecanismul de redresare și reziliență;
11. reamintește Consiliului că „rezultatele relevante ale discuțiilor desfășurate în cadrul grupurilor de pregătire ale Consiliului sunt comunicate comisiei competente a Parlamentului European”;
12. invită Comisia să continue să urmeze o abordare deschisă, transparentă și constructivă în cadrul dialogului privind redresarea și reziliența;
13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Consiliului European și Comisiei.

Joi, 20 mai 2021

P9_TA(2021)0259

Răspunderea întreprinderilor pentru daunele aduse mediului

Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la răspunderea întreprinderilor pentru daunele aduse mediului (2020/2027(INI))

(2022/C 15/20)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediu înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului ⁽¹⁾ (Directiva privind răspunderea pentru mediu înconjurător – DRM),
- având în vedere Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal ⁽²⁾ (Directiva privind infracțiunile împotriva mediului – ECD),
- având în vedere Raportul Comisiei din 14 aprilie 2016 către Consiliu și Parlamentul European în temeiul articolului 18 alineatul (2) din Directiva 2004/35/CE privind răspunderea pentru mediu înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (COM(2016)0204),
- având în vedere articolele 4 și 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolul 37 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”),
- având în vedere că Directiva 2004/35/CE a fost modificată prin Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor provenite din industria extractivă ⁽³⁾, Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon ⁽⁴⁾, precum și Directiva 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore ⁽⁵⁾,
- având în vedere documentul de lucru din 14 aprilie 2016 al serviciilor Comisiei intitulat „Evaluarea REFIT a Directivei privind răspunderea pentru mediu înconjurător” (SWD(2016)0121), care însoțește Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu în temeiul articolului 18 alineatul (2) din Directiva 2004/35/CE privind răspunderea pentru mediu înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului,
- având în vedere nota Serviciului de Cercetare al Parlamentului European (EPRS) din 6 iunie 2016 intitulată „Punerea în aplicare a Directivei privind răspunderea pentru mediu înconjurător: un studiu privind procesul de evaluare realizat de Comisie”,
- având în vedere studiul Departamentului său tematic pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale din 15 mai 2020, intitulat „Răspunderea întreprinderilor pentru mediu înconjurător”,
- având în vedere studiul Comisiei din mai 2020 intitulat „Improving financial security in the context of the Environmental Liability Directive” („Îmbunătățirea garantării financiare în contextul Directivei privind răspunderea pentru mediu înconjurător”),
- având în vedere evaluarea de către Comitetul Economic și Social European din 11 decembrie 2019 asupra Directivei privind infracțiunile împotriva mediului,
- având în vedere nota de informare a EPRS din octombrie 2020 intitulată „Environmental liability of companies: selected possible amendments of the ELD” (Răspunderea pentru mediu înconjurător a întreprinderilor: posibile modificări ale DRM)
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 28 octombrie 2020 referitor la evaluarea Directivei privind infracțiunile împotriva mediului (SWD(2020)0259),

⁽¹⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 56.

⁽²⁾ JO L 328, 6.12.2008, p. 28.

⁽³⁾ JO L 102, 11.4.2006, p. 15.

⁽⁴⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 114.

⁽⁵⁾ JO L 178, 28.6.2013, p. 66.

Joi, 20 mai 2021

- având în vedere concluziile și recomandările Acțiunii Uniunii Europene pentru combaterea infracțiunilor împotriva mediului (EFFACE) din martie 2016,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru dezvoltare, cel al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și cel al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A9-0112/2021),
- A. întrucât, conform articolului 191 alineatul (1) din TFUE, politica Uniunii în domeniul mediului contribuie la urmărirea unor obiective precum ocrotirea sănătății umane, protecția și îmbunătățirea calității mediului, utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale și promovarea pe plan internațional a unor măsuri destinate să rezolve problemele de mediu la scară regională sau mondială;
- B. întrucât articolul 37 din Cartă prevede că un nivel ridicat de protecție a mediului și îmbunătățirea calității acestuia trebuie să fie integrate în politicile Uniunii și garantate în conformitate cu principiul dezvoltării durabile;
- C. întrucât strategia de mediu coordonată a UE încurajează cooperarea și garantează coerența politicilor UE; întrucât Pactul verde european stabilește obiectivul ambițios de a reduce poluarea la zero, care trebuie realizat printr-o strategie transversală de protejare a sănătății cetățenilor UE împotriva degradării mediului și a poluării și cere totodată o tranziție justă, care să nu lase pe nimeni în urmă;
- D. întrucât un comportament responsabil în afaceri presupune că întreprinderile țin seama în mod corespunzător de preocupările legate de mediu; întrucât asigurarea răspunderii pentru daunele aduse mediului este esențială pentru a determina întreprinderile europene să fie mai sustenabile pe termen lung; întrucât o astfel de realizare este strâns legată de elaborarea legislației conexe privind diligența necesară a întreprinderilor, răspunderea socială a întreprinderilor și guvernanta corporativă sustenabilă; întrucât răspunderea trebuie să fie în concordanță cu legislația națională;
- E. întrucât daunele aduse mediului, produsele chimice periculoase și nocive și schimbările climatice pot genera riscuri semnificative pentru sănătatea umană din cauza poluării aerului, a solului și a apei;
- F. întrucât DRM coexistă cu alte instrumente și dispoziții privind răspunderea, atât la nivelul UE, cât și la nivelul statelor membre; întrucât incidentele care atrag responsabilități în temeiul DRM pot declanșa în paralel proceduri penale, civile sau administrative, generând incertitudine și insecuritate juridică pentru întreprinderile vizate și persoanele potențial prejudiciate;
- G. întrucât raportul Comisiei din 2016 privind răspunderea pentru mediul înconjurător prevede că, deși implementarea DRM a adus beneficii în procesul de ameliorare a coerenței la nivel european din punct de vedere juridic, UE se confruntă în continuare cu fragmentarea normativă în domeniu și cu lipsa de omogenitate în plan juridic și practic;
- H. întrucât definițiile date de DRM noțiunilor „daună adusă mediului” și „operator” au făcut obiectul mai multor analize care au evidențiat dificultăți de interpretare a acestora; întrucât pragul de gravitate al daunei aduse mediului este interpretat și aplicat în mod diferit și, prin urmare, necesită clarificări suplimentare;
- I. întrucât există din ce în ce mai multe cazuri în care victimele poluării provocate de filiale ale unor întreprinderi europene active în afara UE au încercat să introducă acțiuni în justiție în materie de răspundere pentru mediu împotriva întreprinderilor-mamă în fața instanțelor din UE;
- J. întrucât regimurile de răspundere în ceea ce privește poluarea difuză din legislația UE sunt fragmentate;

Joi, 20 mai 2021

- K. întrucât DRM a stabilit un cadru de răspundere pentru daunele aduse mediului, întemeiat pe principiul „poluatorul plătește”, pentru a preveni și a repara daunele aduse mediului; întrucât DRM completează principalele acte legislative ale UE din domeniul mediului, cu care are legături directe sau indirecte, în special Directiva privind habitatele ⁽⁶⁾, Directiva privind păsările ⁽⁷⁾, Directiva-cadru privind apa ⁽⁸⁾, Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin” ⁽⁹⁾ și Directiva privind siguranța activităților offshore ⁽¹⁰⁾;
- L. întrucât raportul Comisiei din 2016 privind răspunderea pentru mediul înconjurător a recomandat tuturor statelor membre să se angajeze să „înregistreze date privind incidentele ce țin de domeniul de aplicare al DRM și să publice registrele DRM dacă nu au făcut deja acest lucru” ⁽¹¹⁾; întrucât, în ciuda acestui fapt, numai șapte state membre au un registru pentru cazurile care intră în domeniul de aplicare al DRM accesibil publicului, în timp ce alte patru state membre au un registru care nu este public; întrucât mai multe state membre colectează informații care fac obiectul altor acte legislative ale UE, dar nu în mod specific al DRM, sau au registre cu un domeniu de aplicare mai larg sau diferit, și întrucât mai multe state membre colectează date la nivel regional; întrucât 14 state membre nu au nicio bază de date cu incidente de mediu sau cazuri care intră în domeniul de aplicare al DRM; întrucât statele membre au un grad important de flexibilitate în punerea în aplicare a DRM, date fiind fragmentarea normativă și lipsa de omogenitate, atât din punct de vedere juridic, cât și practic;
- M. întrucât se pare că majoritatea statelor membre nu prevăd în legislația lor instrumente de garantare financiară obligatorii, dar mai multe țări solicită aceste instrumente ⁽¹²⁾; întrucât, acolo unde au fost aplicate, aceste instrumente par să își fi dovedit utilitatea și au demonstrat nevoia de a evalua introducerea unui sistem obligatoriu de garantare financiară;
- N. întrucât, deși pe majoritatea piețelor există o acoperire de asigurare suficientă, inclusiv pentru repararea complementară și compensatorie, cererea este în general scăzută din cauza lipsei unor incidente semnificate, a aplicării nesatisfăcătoare a măsurilor și a evoluțiilor mai lente pe piețele emergente ⁽¹³⁾; întrucât acest lucru în sine nu constituie un obstacol în calea introducerii de garanții financiare obligatorii;
- O. întrucât insolvența operatorilor drept consecință a accidentelor majore rămâne o problemă în UE; întrucât Comisia Europeană ar trebui să analizeze cadrele normative existente la nivel național și să abordeze această chestiune dintr-o perspectivă europeană, armonizată, astfel încât consecințele insolvenței unei companii să nu se răsfrângă asupra contribuabililor;
- P. întrucât disponibilitatea instrumentelor de garantare financiară a crescut semnificativ de la adoptarea DRM;
- Q. întrucât Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor ⁽¹⁴⁾, care abrogă Directiva 2009/22/CE, a fost adoptată și va fi aplicată de statele membre începând cu 25 iunie 2023;
- R. întrucât, în unele cazuri, membrii consiliilor de administrație cunosc existența unor activități cu un risc ridicat de daune asupra mediului, însă deciziile lor rămân axate pe profit, în detrimentul unui comportament responsabil și al mediului;
- S. întrucât o revizuire a DRM ar trebui să implice în mod necesar asigurarea echilibrului între interesele întreprinderilor și protecția mediului;

⁽⁶⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁽⁷⁾ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

⁽⁸⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽⁹⁾ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

⁽¹⁰⁾ Directiva 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore (JO L 178, 28.6.2013, p. 66).

⁽¹¹⁾ COM(2016)0204, p. 10.

⁽¹²⁾ Direcția Generală Mediu, *Outcome of the Specific Contract 'Support for the REFIT actions for the ELD – phase 2'* (Rezultatul contractului specific „Sprijinirea acțiunilor REFIT pentru DRM – faza 2”), Comisia Europeană, Bruxelles, 2019, p. 17.

⁽¹³⁾ Evaluarea REFIT a Directivei privind răspunderea pentru mediul înconjurător, p. 47.

⁽¹⁴⁾ JO L 409, 4.12.2020, p. 1.

Joi, 20 mai 2021

- T. întrucât, în ultimii ani, Parlamentul European și-a asumat un rol proactiv în promovarea unui regim al răspunderii pentru mediu în cazul prejudiciilor aduse mediului și drepturilor omului în țările terțe, în special prin adoptarea rezoluției sale din 25 octombrie 2016 referitoare la răspunderea întreprinderilor pentru încălcări grave ale drepturilor omului în țările terțe ⁽¹⁵⁾;
- U. întrucât mandatul acordat Comisiei ar trebui să garanteze punerea în aplicare a dispozițiilor privind stabilirea sau menținerea unor condiții de concurență echitabile în materie de mediu în acordurile comerciale ale UE, atunci când acordurile conțin astfel de dispoziții;
- V. întrucât Agenția Europeană de Mediu analizează în prezent modul în care riscurile de mediu și beneficiile ecologice sunt repartizate în cadrul societății; întrucât Acordul de la Paris din 2015 privind schimbările climatice subliniază că este important să se țină seama de drepturile persoanelor vulnerabile; întrucât Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului a publicat recent principiile-cadru privind drepturile omului și mediul, care clarifică obligațiile statelor privind drepturile omului, referitoare la un mediu curat, sănătos și durabil; întrucât, în plus, este în curs de negociere la ONU un sistem privind răspunderea întreprinderilor pentru încălcările drepturilor omului;
- W. întrucât daunele aduse mediului și infracțiunile împotriva acestuia afectează negativ nu numai biodiversitatea și clima, ci și drepturile omului și sănătatea umană; întrucât o revizuire cuprinzătoare trebuie să ia în considerare riscurile pe care le prezintă natura transfrontalieră a daunelor aduse mediului, formele grave de criminalitate organizată și corupția, împreună cu riscurile pentru drepturile omului și mediu;
- X. întrucât principiul 21 din Declarația de la Stockholm și principiul 2 din Declarația de la Rio recunosc dreptul suveran al statelor de a-și exploata resursele conform propriilor politici de mediu, dar și responsabilitatea de a garanta că activitățile desfășurate în jurisdicțiile lor naționale sau sub controlul lor nu cauzează daune mediului din alte state sau din zone care depășesc limitele jurisdicțiilor lor,

Observații generale

1. salută eforturile Comisiei de a evalua și remedia deficiențele ce țin de punerea în aplicare a DRM și a EDC în toate statele membre;
2. regretă că puterile discreționare prevăzute în DRM, lipsa de conștientizare și de informații cu privire la DRM, resursele și expertiza insuficiente și mecanismele slabe de asigurare a conformității și a guvernancei eficiente la nivel național, regional și local au dus la deficiențe de implementare, la diferențe considerabile între statele membre în ceea ce privește aplicarea și respectarea DRM și, în special, numărul de cazuri și condițiile de concurență inegale pentru operatori; regretă că astfel de deficiențe au un impact și asupra punerii în aplicare a EDC; este, prin urmare, de părere că sunt necesare eforturi suplimentare pentru a garanta standardizarea în materie de reglementare în UE și creșterea încrederii publicului în eficacitatea legislației UE, cu scopul de a preveni și remedia mai eficient daunele aduse mediului și de a menține echilibrul just între interesele companiilor și protecția mediului;
3. salută înființarea Forumului privind conformarea cu legislația de mediu și guvernancea de mediu, care reunește profesioniști cu responsabilități în domeniul asigurării conformării cu legislația de mediu, ca urmare a planului de acțiune al Comisiei din 2018 ⁽¹⁶⁾ și a Programului de lucru 2020-2022 pentru îmbunătățirea conformării cu legislația de mediu și a guvernancei de mediu, care a fost aprobat de Forum în februarie 2020 ⁽¹⁷⁾;
4. regretă faptul că, în multe state membre, bugetele inspectoratelor de mediu s-au plafonat sau au scăzut ca urmare a crizei financiare și că inclusiv organisme importante și care dispun de resurse suficiente pot întâmpina dificultăți în a găsi în mod independent cele mai bune modalități de asigurare a conformității; consideră așadar că este necesar un sprijin mai puternic la nivelul UE, de exemplu prin portalurile de informare accesibile, rețelele utilizate în mod normal (rețele UE pentru profesioniști), informații și orientări privind cele mai bune practici, programe de formare suplimentare despre particularitățile legislației în domeniul mediului și infracțiunile împotriva mediului la nivel european și național pentru

⁽¹⁵⁾ JO C 215, 19.6.2018, p. 125.

⁽¹⁶⁾ Comunicarea Comisiei din 18 ianuarie 2018 privind acțiuni ale UE în vederea îmbunătățirii conformării cu legislația de mediu și a guvernancei de mediu, COM(2018)0010.

⁽¹⁷⁾ Forumul privind conformarea cu legislația de mediu și guvernancea de mediu, Programul de lucru 2020-2022 aprobat pentru îmbunătățirea conformării cu legislația de mediu și a guvernancei de mediu, Comisia Europeană, Bruxelles, 2020.

Joi, 20 mai 2021

judcători și profesioniști, materiale de formare și orientări privind competențele, în coordonare cu autoritățile naționale, întrucât acest lucru ar putea crește presiunea asupra „oilor negre”, ar fi în beneficiul companiilor care respectă legea și ar permite părților interesate, operatorilor și publicului să devină mai conștienți de existența regimului DRM și de aplicarea acestuia și să contribuie astfel la o mai bună prevenire și remediere a daunelor aduse mediului;

5. regretă că infracțiunile împotriva mediului se numără printre cele mai profitabile forme de activitate infracțională transnațională; invită așadar Comisia și statele membre să aloce resurse financiare și umane adecvate pentru a preveni, investiga și urmări penal infracțiunile împotriva mediului și să îmbunătățească competențele autorităților implicate, inclusiv al procurorilor și judecătorilor, pentru a putea urmări penal și sancționa mai eficient infracțiunile împotriva mediului; invită statele membre să înființeze sau să consolideze unitățile specializate din serviciile naționale de poliție, la nivelurile adecvate, pentru investigarea infracțiunilor împotriva mediului; invită totodată Comisia și statele membre să se asigure că toate statele membre dispun de proceduri adecvate de gestionare a crizelor de mediu, la nivel național și transnațional, și încurajează statele membre să utilizeze echipe comune de anchetă și schimbul de informații în cazurile transnaționale de infracțiuni împotriva mediului, ceea ce facilitează coordonarea anchetelor și a urmăririlor penale desfășurate în paralel în mai multe state membre;

6. consideră că una dintre numeroasele cauze ale armonizării insuficiente a DRM este lipsa unei proceduri administrative standard prin care să se semnaleze autorităților competente daune deja existente aduse mediului sau amenințări iminente în acest sens; așadar, regretă că nu există nicio obligație de publicare a acestor semnalări sau a informațiilor referitoare la modul în care sunt tratate cazurile; constată că unele state membre au identificat această deficiență din legislația națională și au creat baze de date pentru semnalări, incidente și cazuri; subliniază, cu toate acestea, că practica diferă semnificativ de la un stat membru la altul și este destul de limitată;

7. subliniază că ar trebui colectate date fiabile privind incidentele de mediu care declanșează aplicarea DRM sau a altor instrumente administrative, civile sau penale, sub supravegherea unui grup de lucru al UE în domeniul DRM, și că datele relevante ar trebui publicate; invită Comisia să evalueze în mod corespunzător situația pentru a determina dacă o combinație de instrumente juridice diferite ar putea răspunde în mod adecvat daunelor aduse mediului sau dacă există încă lacune grave care trebuie remediate; insistă asupra punerii în aplicare corecte a DRM, încurajând statele membre să înregistreze date privind incidentele care intră în sfera de aplicare a directivei, să publice registrele referitoare la directivă și să colecteze datele necesare pentru a atesta aplicarea eficace și eficientă a directivei în țara lor, ca să crească încrederea în sistemul DRM și să îmbunătățească aplicarea ei;

8. subliniază că, în aproape toate cazurile care intră în domeniul de aplicare al DRM, operatorii cooperează cu autoritățile administrative pentru a acționa în vederea remedierii; constată totuși că costul mediu al acțiunilor de remediere este de 42 000 EUR⁽¹⁸⁾, dar costurile au fost substanțial mai mari în câteva cazuri semnificative; regretă, prin urmare, că, în aceste cazuri, recuperarea costurilor a fost imposibilă din cauza insolvenței operatorului și, în consecință, statul și, în mod indirect, contribuabilii au trebuit să suporte costurile, un fenomen care trebuie evitat în viitor;

9. constată că numărul întreprinderilor urmărite penal în cauze privind probleme de mediu este redus în toate statele membre, chiar dacă infracțiuni în sensul EDC au loc în mod vădit; subliniază, în acest context, că în aceste situații, cauzele nu au fost încă analizate sau explicate în mod cuprinzător de Comisie sau de statele membre;

Recomandări

10. solicită ca DRM să fie revizuită cât mai curând și să fie transformată într-un regulament complet armonizat; subliniază totodată necesitatea de a actualiza și de a alinia DRM la alte acte legislative ale UE menite să protejeze mediul, inclusiv la EDC; subliniază că diferențele de punere în aplicare a normelor UE privind răspunderea întreprinderilor pentru daunele aduse mediului nu asigură în prezent condiții de concurență echitabile pentru sectorul industrial din UE, denaturând astfel buna funcționare a pieței interne a UE; cere intensificarea eforturilor de armonizare a punerii în aplicare a DRM în statele membre;

11. solicită ca EDC să fie actualizată în urma unei evaluări aprofundate a impactului, care ar trebui să examineze, printre altele, domeniul de aplicare al directivei, ținând seama, în același timp, de noile tipuri și modele de infracțiuni împotriva mediului; mai subliniază că trebuie să se asigure aplicarea efectivă a legislației existente;

⁽¹⁸⁾ Departamentul tematic pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale, Environmental liability of companies (Răspunderea companiilor pentru daunele aduse mediului), Parlamentul European, Bruxelles, 2020, p. 110.

Joi, 20 mai 2021

12. ia act de angajamentul tot mai mare al statelor membre de a acționa în direcția recunoașterii ecocidului la nivel național și internațional; solicită Comisiei să studieze relevanța ecocidului pentru legislația și diplomația UE;
13. invită Comisia să ofere clarificări și orientări suplimentare autorităților naționale competente și procurorilor despre termenii juridici esențiali ai EDC și să elaboreze o clasificare armonizată a infracțiunilor împotriva mediului;
14. subliniază rolul important pe care instrumentele juridice fără caracter obligatoriu, cum ar fi documentele de orientare referitoare la interpretarea termenilor juridici utilizați în DRM și EDC, evaluarea daunelor sau informațiile privind practicile de sancționare aplicate în statele membre și compararea lor îl au în creșterea eficacității punerii în aplicare a directivelor; accentuează că trebuie introduse măsuri de reglementare mult mai rapide și mai stricte în statele membre;
15. este de părere că ar fi necesară armonizarea implementării și crearea unui grup de lucru al UE în domeniul DRM, alcătuit din experți foarte calificați și funcționari ai Comisiei, pentru a sprijini statele membre, la cerere, să implementeze și să respecte directiva, pe de o parte, și să ofere sprijin și consiliere victimelor daunelor aduse mediului cu privire la opțiunile disponibile pentru acțiuni în justiție la nivelul UE, pe de altă parte (într-un mod similar cu SOLVIT);
16. consideră că cadrul revizuit ar trebui să prevadă îmbunătățirea colectării de date la nivelul UE, a schimbului de informații, a transparenței și a schimbului de bune practici între statele membre, cu sprijinul grup de lucru al UE în domeniul DRM;
17. recomandă ca viitorul grup de lucru al UE în domeniul DRM să sprijine punerea în aplicare a unui sistem cuprinzător de monitorizare pentru a oferi autorităților competente un set de instrumente eficace de monitorizare și respectare a legislației de mediu;
18. invită Comisia și statele membre, sprijinite de grupul de lucru al UE în domeniul DRM, să instituie sisteme de protecție și de sprijin pentru victimele daunelor aduse mediului și să asigure accesul deplin al acestora la justiție, la informații și la despăgubiri; subliniază rolul ONG-urilor active în domeniul mediului în sensibilizarea publicului și în identificarea potențialelor încălcări ale legislației UE și naționale în materie de mediu;
19. invită Comisia să evalueze eficiența mecanismelor rapide de reclamație pentru a asigura despăgubirea în scurt timp a victimelor în cazurile de insolvență, care pot produce daune suplimentare;
20. salută adoptarea Directivei (UE) 2020/1828;
21. recunoaște că Regulamentul Aarhus este în prezent în curs de revizuire ⁽¹⁹⁾; reiterează faptul că Regulamentul Aarhus permite accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu și, prin urmare, controlul public al actelor UE cu efect asupra mediului; subliniază că Regulamentul Aarhus include DRM;
22. subliniază mai ales rolul apărătorilor drepturilor omului din domeniul mediului care luptă pentru drepturile și libertățile fundamentale, acțiunile lor având legătură cu dreptul la un mediu sigur, sănătos și sustenabil, și condamnă cu fermitate orice formă de violență, amenințare, hărțuire sau intimidare la adresa lor, inclusiv când scopul acestor acte este compromiterea procedurală a eforturilor de tragere la răspundere penală a celor ce produc daune mediului; invită statele membre să asigure anchetarea și urmărirea penală adecvată și eficace a actelor de acest fel;
23. salută cerințele existente de raportare și cu privire la aspectele nefinanciare; constată totuși că o astfel de raportare a fost, până în prezent, o obligație legală doar pentru întreprinderile mari; invită Comisia să pună accentul pe asigurarea respectării acestor cerințe de raportare, în cazul lipsei de performanță, în cadrul viitoarei revizuirii a Directivei privind prezentarea de informații nefinanciare ⁽²⁰⁾;

⁽¹⁹⁾ Propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului din 14 octombrie 2020 privind modificarea Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (COM(2020)0642).

⁽²⁰⁾ Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari (JO L 330, 15.11.2014, p. 1).

Joi, 20 mai 2021

24. consideră că majoritatea definițiilor din DRM, în particular cele care se aplică noțiunilor „daună adusă mediului” și „operator”, ar trebui să fie clarificate mai bine și extinse, dacă este cazul, astfel încât directiva să fie corectă și clară pentru toate părțile interesate relevante și să țină pasul cu evoluția rapidă a poluanților; salută, prin urmare, eforturile actuale de elaborare a unui document de interpretare uniformă a definițiilor și conceptelor esențiale din DRM; regretă că Comisia și grupurile de experți în DRM nu au ajuns la un acord asupra formatului acestuia, și că, în consecință, documentul de interpretare uniformă rămâne un document elaborat de firma de consultanță angajată de Comisie pentru a sprijini implementarea programului de lucru multianual 2017-2020 privind DRM;

25. este de părere că revizuirea DRM ar trebui să fie aliniată la Acordul de la Paris privind schimbările climatice, pentru a proteja atât interesele cetățenilor UE, cât și mediul; recunoaște valoarea intrinsecă a mediului și a ecosistemelor, precum și dreptul acestora la o protecție eficace;

26. ia act de faptul că regimurile de răspundere în ceea ce privește poluarea difuză din legislația UE sunt fragmentate; invită Comisia să realizeze un studiu privind felul în care diferitele regimuri de răspundere ale UE abordează poluarea difuză;

27. subliniază că o aplicare și interpretări divergente ale criteriilor din anexa I la DRM, care dezvoltă definiția termenului „daună adusă mediului”, prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din DRM, constituie unul dintre motivele aplicării inconsecvente a directivei; solicită, prin urmare, o aplicare mai coerentă, mai multe clarificări și orientări despre criterii și ce anume constituie „daune semnificative”, în contextul DRM;

28. solicită Comisiei să evalueze dacă extinderea domeniului de aplicare al DRM și al activităților enumerate în anexa III la aceasta ar putea limita daunele pe termen scurt și lung aduse mediului, sănătății umane și calității aerului; solicită, de asemenea, Comisiei să evalueze dacă abordarea bazată pe principiul precauției identifică în mod adecvat și eficient potențiale riscuri sau efecte periculoase;

29. îndeamnă Comisia și Consiliul să considere infracțiunile împotriva mediului o prioritate; invită Comisia să facă uz deplin de articolul 83 alineatul (2) din TFUE și să ia în considerare posibilitatea adoptării unei directive-cadru generale privind infracțiunile împotriva mediului și a unor sancțiuni eficiente și proporționale, care să definească comportamentele care trebuie pedepsite, natura încălcărilor, tipurile de infracțiuni, regimurile de despăgubire, măsurile de refacere a mediului și sancțiunile minime, inclusiv răspunderea generală a persoanelor juridice și fizice; invită Comisia să evalueze posibilitatea de a include infracțiunile împotriva mediului printre categoriile de infracțiuni prevăzute la articolul 83 alineatul (1) din TFUE;

30. consideră că măsurile cuprinzătoare și eficiente de prevenire și sancțiunile penale disuasive și proporționale sunt factori importanți care descurajează daunele aduse mediului; regretă ratele scăzute de depistare, investigare, urmărire penală și condamnare ale infracțiunilor împotriva mediului; mai consideră că, în acord cu principiul „poluatorul plătește”, întreprinderile ar trebui să suporte integral costurile daunelor ecologice pe care le-au cauzat în mod direct, pentru a le stimula să internalizeze externalitățile de mediu, evitând externalizarea costurilor;

31. subliniază că daunele aduse mediului ar trebui să implice răspunderea administrativă, civilă și penală a întreprinderilor responsabile, conform principiului *ne bis in idem*; constată că aceste forme de răspundere coexistă cu alte regimuri de răspundere în dreptul comercial, cum ar fi legislația în materie de protecție a consumatorului sau legislația concurenței;

32. își exprimă îngrijorarea cu privire la numărul mare de infracțiuni împotriva mediului, întrucât estimările combinate ale OCDE, ale Biroului ONU pentru Droguri și Criminalitate (UNODC), ale Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) și ale Interpolului privind valoarea monetară a tuturor infracțiunilor împotriva mediului indică că acest tip de infracțiune este a 4-a cea mai largă categorie de infracțiune la nivel internațional; recunoaște legătura directă sau indirectă dintre infracțiunile împotriva mediului și criminalitatea și corupția transnaționale organizate⁽²¹⁾; invită Europol să actualizeze studiul realizat în 2015⁽²²⁾ și să furnizeze cu regularitate date actualizate; atrage atenția că înghețarea și confiscarea produselor infracțiunilor, inclusiv ale infracțiunilor împotriva mediului, sunt mijloace esențiale de combatere a criminalității organizate și subliniază că este important ca aceste produse să fie folosite și în scopuri sociale pentru a repara daunele produse și a ameliora mediul;

⁽²¹⁾ A se vedea raportul pentru EFFACE intitulat „Organised Crime and Environmental Crime: Analysis of International Legal Instruments” (2015) sau studiul „Transnational environmental crime threatens sustainable development” (2019).

⁽²²⁾ Europol, „Report on Environmental Crime in Europe”, 5 iunie 2015.

Joi, 20 mai 2021

33. invită Comisia să analizeze posibilitatea de a extinde mandatul Parchetului European (EPPO), după ce acesta va fi pe deplin instituit și funcțional, pentru a include infracțiunile împotriva mediului;
34. solicită Europol și Eurojust să consolideze documentarea, cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor împotriva mediului; invită Comisia, Europol și Eurojust să ofere în continuare sprijin și o structură mai eficientă și instituționalizată rețelelor de profesioniști existente, forțelor de ordine transfrontaliere, agențiilor de mediu și procurorilor specializați, cum ar fi Rețeaua europeană a procurorilor pentru mediu (ENPE) și Forumul Uniunii Europene al judecătorilor pentru mediu (EUFJE);
35. subliniază importanța (e-)formării actorilor responsabili cu aplicarea legii în ceea ce privește infracțiunile împotriva mediului și solicită CEPOL să își intensifice acțiunile de pregătire în acest domeniu;
36. subliniază că este important să se consolideze rețeaua Europol de combatere a infracțiunilor împotriva mediului (EnviCrimeNet) la nivel național și european pentru a se putea desfășura anchete independente și eficiente de combatere a infracțiunilor împotriva mediului;
37. subliniază că regimul UE privind răspunderea pentru mediul înconjurător trebuie să respecte coerența politicilor în favoarea dezvoltării și principiul de a nu face rău;
38. invită Comisia să evalueze introducerea unui regim de răspundere secundară, și anume răspunderea societății-mamă și a lanțului de aprovizionare pentru daunele provocate sănătății umane și mediului ⁽²³⁾ și să efectueze o evaluare a situației actuale a răspunderii filialelor active în afara UE, inclusiv posibile îmbunătățiri pentru cazurile de daune aduse mediului;
39. salută anunțul Comisiei că propunerea sa privind obligațiile de diligență și o responsabilitate corporativă a întreprinderilor va include un regim de răspundere și consideră că, pentru a permite victimelor să obțină o cale de atac eficientă, întreprinderile ar trebui să fie trase la răspundere în conformitate cu legislația națională, pentru prejudiciul pe care întreprinderile aflate sub controlul lor l-au cauzat sau la care au contribuit prin acțiuni sau lipsa de acțiune, în cazul în care acestea din urmă au comis încălcări ale drepturilor omului sau au cauzat daune mediului, cu excepția cazului în care întreprinderea poate dovedi că a acționat cu atenția cuvenită, în conformitate cu obligațiile sale de diligență necesară și a luat toate măsurile rezonabile pentru a preveni astfel de prejudicii;
40. este de părere că posibilitatea de apărare bazată pe deținerea unei autorizații și pe stadiul actual al tehnologiei, în temeiul DMR, ar trebui aplicată numai dacă o întreprindere poate dovedi că nu ar fi putut cunoaște pericolul reprezentat de activitatea sa (învărsarea sarcinii probei); solicită așadar ca regimul revizuit de răspundere pentru mediul înconjurător să limiteze domeniul de aplicare al apărării bazate pe deținerea unei autorizații și pe stadiul actual al tehnologiei, cu scopul eficientizării sale, conform principiului „poluatorul plătește”;
41. invită Comisia să examineze posibilitatea de a alinia DRM cu legislația în materie de răspundere civilă pentru consiliile de administrație ale întreprinderilor, în cazul în care se poate stabili o legătură de cauzalitate între acțiunea sau lipsa de acțiune a unui consiliu de administrație și materializarea unei daune aduse mediului, astfel cum este definită în DRM, chiar și atunci când dauna rezultă din activități poluante desfășurate pentru a maximiza profitul societății și a crește bonusurile membrilor săi ⁽²⁴⁾;
42. subliniază că costul daunelor aduse mediului pentru contribuabili și operatorii responsabili ar putea fi mult redus prin utilizarea unor instrumente de garantare financiară; constată totuși că DRM nu prevede un sistem obligatoriu de garantare financiară;
43. solicită Comisiei să evalueze introducerea unui sistem obligatoriu de garantare financiară (care să acopere asigurările, garanțiile bancare, grupările de întreprinderi, titlurile de valoare și obligațiunile sau fondurile) fixând un prag maxim pentru fiecare caz, cu scopul de a împiedica contribuabilii să suporte costurile generate de remedierea daunelor aduse mediului; mai solicită Comisiei să elaboreze o metodologie armonizată la nivelul UE pentru calcularea pragului maxim de răspundere, ținând seama de activitate și de impactul asupra mediului; subliniază că este nevoie să se garanteze că compensația financiară poate fi obținută, chiar și în cazul insolvenței operatorului responsabil;
44. cere Comisiei să elaboreze un studiu despre introducerea unui sistem de compensații financiare în temeiul DRM la nivelul UE sau la nivel național pentru cazurile în care soluțiile disponibile sunt inadecvate în raport cu amploarea daunelor; subliniază că discuțiile pe acest subiect ar trebui să abordeze, printre altele, posibilele modalități de cuantificare a daunelor aduse mediului;

⁽²³⁾ A se vedea, de exemplu, hotărârea Curții de Justiție din 10 septembrie 2009, *Akzo Nobel NV și alții/Comisia Comunităților Europene*, C-97/08 B, ECLI:EU:C:2009:536.

⁽²⁴⁾ De exemplu, scandalul „Dieselgate” și cazul directorului general al Volkswagen.

Joi, 20 mai 2021

45. consideră că, întrucât scopul DRM este prevenirea și remedierea daunelor aduse mediului, un viitor regulament (Regulamentul privind răspunderea pentru mediul înconjurător) ar trebui să se aplice tuturor companiilor care își desfășoară activitatea în UE, indiferent de locul în care au fost înființate sau în care își au sediul, și că este nevoie de o abordare holistică și de reciprocitate pentru a răspunde nevoilor companiilor într-o economie globală; consideră, de asemenea, că aplicarea viitorului regulament ar trebui să fie extinsă la orice entitate care primește fonduri europene, naționale sau regionale și care produce sau poate produce daune mediului pe parcursul desfășurării activităților sale;
46. se bucură că un număr în creștere de întreprinderi europene au drept obiectiv să creeze valoare sustenabilă și invită toate întreprinderile să urmeze o abordare triplă;
47. recunoaște că tranziția către metode de producție mai sustenabile și mai ecologice poate să fie un proces îndelungat și costisitor pentru întreprinderi și subliniază importanța securității juridice și a previzibilității pentru întreprinderile vizate;
48. reamintește că UE ar trebui să promoveze un nivel ridicat de protecție a mediului pe propriul său teritoriu și să facă tot posibilul pentru a preveni daunele aduse mediului în țările terțe de întreprinderile care își au sediul în statele membre ale UE; reamintește deopotrivă că nu există niciun instrument juridic al UE care să abordeze posibilitatea de a urmări penal în străinătate întreprinderi din UE pentru infracțiuni împotriva mediului sau pentru activități care produc daune mediului; solicită UE să încurajeze întreprinderile-mamă să adopte abordări sustenabile și responsabile în ceea ce privește cooperarea lor cu țările terțe, în conformitate cu standardele internaționale privind drepturile omului și mediul, și să se abțină de la adoptarea unor strategii de investiții care au efecte directe nocive; încurajează Comisia să creeze stimulente pentru întreprinderile care iau măsuri voluntare de conservare a naturii ce depășesc normele de protecție a naturii și a speciilor și să evalueze măsurile respective pentru a elabora cele mai bune practici, pe care să le dea drept exemplu altor întreprinderi;
49. invită Comisia să garanteze punerea în aplicare și respectarea pe deplin a dispozițiilor privind biodiversitatea în toate acordurile comerciale, inclusiv prin intermediul responsabilului său cu asigurarea respectării dispozițiilor în materie comercială; consideră că Comisia trebuie să evalueze mai bine impactul acordurilor comerciale asupra biodiversității, și, dacă este necesar, să ia măsuri de monitorizare pentru a întări dispozițiile privind biodiversitatea din acordurile existente și viitoare;
50. invită Comisia să garanteze punerea în aplicare a dispozițiilor privind stabilirea sau menținerea unor condiții de concurență echitabile în materie de mediu în acordurile comerciale ale UE, atunci când acordurile conțin astfel de dispoziții;
51. este de părere că, în cazurile predefinite de poluare foarte importante, ar trebui să se aplice nu doar instrumente privind răspunderea față de mediu, ci și o multitudine de instrumente, inclusiv măsuri administrative, sancțiuni financiare și, în unele cazuri, urmărirea penală, pentru a remedia problema;
52. invită Comisia să asigure aplicarea sancțiunilor prevăzute de Directiva privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal;
53. invită Comisia, în acest sens, să se asigure că responsabilitatea socială a întreprinderilor în prevenirea și repararea daunelor aduse mediului este luată în considerare în atribuirea contractelor de achiziții publice și în alocarea fondurilor publice;
54. invită Comisia să prezinte fără întârziere o propunere pentru inspecții de mediu la nivelul UE, așa cum a propus Forumul privind conformarea cu legislația de mediu și guvernarea de mediu în a noua acțiune din programul său de lucru, dar consideră că o recomandare de stabilire a unor criterii minime pentru inspecțiile de mediu nu este suficientă;
55. invită Comisia să promoveze acțiunile întreprinse de UE, de statele sale membre și de comunitatea internațională pentru a intensifica eforturile de combatere a infracțiunilor împotriva mediului; invită Comisia și statele membre să organizeze acțiuni de sensibilizare și să promoveze soluții în forurile internaționale;
56. sugerează ca recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 ⁽²⁵⁾, care oferă o prezentare detaliată a modului în care ar trebui efectuate inspecțiile de mediu, să fie actualizată, dacă este necesar, și transpusă într-un document sau regulament obligatoriu;

⁽²⁵⁾ Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 de stabilire a unor criterii minime pentru inspecțiile de mediu în statele membre (JO L 118, 27.4.2001, p. 41).

Joi, 20 mai 2021

57. solicită Ombudsmanului European să se concentreze mai mult asupra chestiunilor legate de acquis-ul în domeniul mediului;
58. consideră că întreprinderile sancționate pentru infracțiuni împotriva mediului nu ar trebui să poată beneficia de măsurile prevăzute pentru entitățile înscrise în registrul de transparență pe o perioadă de timp suficient de mare, dar limitată; sugerează, în acest sens, ca domeniul de aplicare și codul de conduită al registrului de transparență să fie revizuite pentru a include dispoziții privind eliminarea temporară a întreprinderilor condamnate pentru infracțiuni împotriva mediului;
59. subliniază că tratamentul confidențial al informațiilor despre efectele activităților industriale, împreună cu dificultățile de a monitoriza și detecta practici precum deversarea ilegală de substanțe sau deșeuri în mare, degazarea navelor și deversarea de petrol, poate crește numărul de încălcări ale legii privind poluarea apei; subliniază, prin urmare, că statele membre trebuie să facă publice informațiile relevante pentru a înlesni evaluarea unei posibile legături cauzale între operațiunile industriale și daunele aduse mediului;
60. sprijină apelul făcut de ONU să se recunoască în plan mondial, la nivelul ONU, dreptul la un mediu sigur, curat, sănătos și sustenabil;
61. reamintește că creșterea la nivel mondial a numărului de infracțiuni împotriva mediului reprezintă o amenințare din ce în ce mai mare la adresa realizării Agendei 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă, a Acordului de la Paris și că alimentația, sănătatea și securitate economică a populației din țările în curs de dezvoltare depinde direct de mediu; regretă că degradarea biodiversității ca urmare a infracțiunilor împotriva mediului și pierderea de resurse rezultată amplifică vulnerabilitatea acestora;
62. solicită un sprijin sporit pentru autoritățile locale și guvernele țărilor în curs de dezvoltare în vederea armonizării legislației și politicilor interne cu standardele internaționale de mediu; subliniază necesitatea de a sprijini societatea civilă și actorii locali din țările terțe și din țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește tragerea la răspundere a autorităților guvernamentale pentru daunele de mediu tolerate sau aprobate de stat, cauzate de întreprinderi private și de stat;

o

o o

63. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Joi, 20 mai 2021

P9_TA(2021)0260

Noile căi de migrare legală a forței de muncă

Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 privind noile căi de migrare legală a forței de muncă (2020/2010(INI))

(2022/C 15/21)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 3 alineatul (2), precum și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 79,
- având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special articolul 2 din Protocolul 4,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 45,
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948, în special articolul 13,
- având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, în special principiile 5, 6, 10, 12 și 16,
- având în vedere standardele internaționale în domeniul muncii în domeniul migrației forței de muncă adoptate de Conferința Internațională a Muncii a Organizației Internaționale a Muncii, precum și Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 18 decembrie 1990,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 13 mai 2015, intitulată „O Agendă europeană privind migrația” (COM(2015)0240),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 6 aprilie 2016 intitulată „Posibilități de reformare a sistemului european comun de azil și de îmbunătățire a căilor legale de migrație” (COM(2016)0197) și din 12 septembrie 2018 intitulată „Îmbunătățirea căilor legale către Europa: o parte indispensabilă a unei politici echilibrate și globale privind migrația” (COM(2018)0635),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 23 septembrie 2020 intitulată „Un nou Pact privind migrația și azilul” (COM(2020)0609),
- având în vedere planul de acțiune și declarația politică adoptate în cadrul reuniunii la nivel înalt dintre UE și Africa pe tema migrației, desfășurată la Valetta la 11-12 noiembrie 2015, în special părțile acestora tratând probleme de migrație și mobilitate,
- având în vedere Pactul mondial pentru asigurarea unei migrații legale, desfășurate în condiții de siguranță și de ordine din 10 decembrie 2018,
- având în vedere Fondul fiduciar de urgență pentru Africa al UE,
- având în vedere rezoluția sa din 12 aprilie 2016 referitoare la situația din Mediterana și la necesitatea unei abordări globale a migrației de către UE ⁽¹⁾,
- având în vedere documentul său de lucru din 15 ianuarie 2016 privind crearea unor canale legale adecvate de migrație economică ⁽²⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 24 noiembrie 2020 intitulată „Plan de acțiune privind integrarea și incluziunea pentru perioada 2021-2027”, (COM(2020)0758),
- având în vedere rezoluția sa din 19 iunie 2020 referitoare la protecția europeană a lucrătorilor transfrontalieri și sezonieri în contextul crizei provocate de COVID-19 ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2019/1149 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de instituire a unei Autorități Europene a Muncii ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO C 58, 15.2.2018, p. 9.

⁽²⁾ PE573.223v01-00.

⁽³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0176.

⁽⁴⁾ JO L 186, 11.7.2019, p. 21.

Joi, 20 mai 2021

- având în vedere studiile Departamentului tematic pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale din cadrul Direcției Generale Politici Interne din septembrie 2015, intitulat „Explorarea unor noi căi legislative pentru migrația forței de muncă către Uniunea Europeană” și din octombrie 2015, intitulat „Cooperarea UE cu țările terțe în domeniul migrației”, precum și studiul EPRS din martie 2019 intitulat „Costul non-Europei în domeniul migrației legale”,
- având în vedere exercițiul de verificare a adecvării legislației UE referitoare la migrația legală din 29 martie 2019 („exercițiul de verificare a adecvării”),
- având în vedere studiul Centrului Comun de Cercetare al Comisiei din 23 aprilie 2020 intitulat „imigranți care asigură servicii esențiale: contribuția lor la răspunsul Europei la COVID-19” și raportul său tehnic din 19 mai 2020 intitulat „O forță de muncă vulnerabilă: lucrătorii migranți în timpul pandemiei de COVID-19”,
- având în vedere studiile Rețelei europene de migrație,
- având în vedere studiile Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică,
- având în vedere activitatea și rapoartele Raportorului Special al ONU privind drepturile omului în cazul migranților,
- având în vedere activitatea, rapoartele și rezoluțiile Consiliului Europei,
- având în vedere activitatea și rapoartele Înalțului Comisar al ONU pentru migrație,
- având în vedere acquis-ul UE în domeniul migrației forței de muncă elaborat în perioada 2004-2016, care reglementează condițiile de intrare și de ședere și drepturile lucrătorilor resortisanți ai țărilor terțe, care include:
 - Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate ⁽⁵⁾ (Directiva privind Cartea Albastră),
 - Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru ⁽⁶⁾ (Directiva privind permisul unic de ședere),
 - Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri ⁽⁷⁾ (Directiva privind lucrătorii sezonieri),
 - Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii ⁽⁸⁾ (Directiva privind transferurile în cadrul aceleiași companii),
 - Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair ⁽⁹⁾,

⁽⁵⁾ JO L 155, 18.6.2009, p. 17.

⁽⁶⁾ JO L 343, 23.12.2011, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 94, 28.3.2014, p. 375.

⁽⁸⁾ JO L 157, 27.5.2014, p. 1. Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii sunt detașate de la o întreprindere stabilită în afara teritoriului UE la o altă entitate care face parte din același grup de întreprinderi cu sediul în UE.

⁽⁹⁾ JO L 132, 21.5.2016, p. 21.

Joi, 20 mai 2021

- având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în vederea ocupării unor locuri de muncă înalt calificate înaintată de Comisie la 7 iunie 2016 (COM(2016)0378) și pozițiile adoptate de Parlamentul European, respectiv de Consiliu în 2017,
 - având în vedere directivele care reglementează condițiile de intrare și de ședere și drepturile altor categorii generale de resortisanți ai țărilor terțe, cum ar fi directivele privind dreptul la reintregirea familiei ⁽¹⁰⁾ și statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung ⁽¹¹⁾,
 - având în vedere directivele care reglementează condițiile de intrare și de ședere pentru categoriile de resortisanți ai unor țări terțe care nu intră în UE pentru a lucra, dar cărora li se permite acest lucru, cum ar fi directivele care acordă beneficiarilor de protecție internațională dreptul de acces la un loc de muncă și la activități independente ca urmare a recunoașterii statutului lor sau care acordă solicitanților de protecție internațională accesul la piața muncii în termen de cel mult nouă luni de la depunerea cererii lor,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A9-0143/2021),
- A. întrucât actualul cadru legislativ al Uniunii privind migrația legală a forței de este fragmentat, cuprinzând directive sectoriale care stabilesc condițiile de intrare și de ședere pentru anumite categorii de resortisanți ai țărilor terțe;
- B. întrucât un mozaic de reguli bazat pe 27 de abordări naționale transformă Uniunea și statele sale membre într-o destinație neatractivă pentru migrația legală;
- C. întrucât, în ciuda intenției Agendei europene privind migrația de a urmări o abordare cuprinzătoare, migrația legală a fost integrată în mică măsură în dezvoltarea politicii UE privind migrația începând cu 2015;
- D. întrucât noul Pact privind migrația și azilul nu include nicio propunere specifică privind migrația legală a forței de muncă, în ciuda faptului că migrația legală a forței de muncă este indispensabilă pentru o politică cuprinzătoare în materie de migrație și azil;
- E. întrucât actualul cadru legislativ vizează în mare parte ocuparea forței de muncă fie din cadrul corporațiilor multinaționale (Directiva privind transferurile în cadrul aceleiași companii), fie spre cea din sectoarele cu înaltă calificare sau foarte bine plătite de pe piețele muncii din Uniune (cartea albastră), o singură directivă vizând migrația slab remunerată (Directiva privind lucrătorii sezonieri);
- F. întrucât în UE există un deficit de forță de muncă pentru anumite niveluri de calificare, sectoare și ocupații, inclusiv pentru ocupații cu calificare scăzută ⁽¹²⁾; întrucât comunicarea Comisiei din 2018 intitulată „Îmbunătățirea căilor legale către Europa” recunoaște deficitele în ceea ce privește „lucrătorii calificați” și „profesiile care necesită competențe mai puțin formale”;
- G. întrucât pandemia de COVID-19 a evidențiat dependența noastră puternică de lucrătorii din prima linie și rolul esențial pe care îl joacă lucrătorii migranți în furnizarea de servicii de primă linie în UE, unde populația îmbătrânește rapid și unde, în medie, 13 % dintre lucrătorii esențiali sunt imigranți ⁽¹³⁾; întrucât pandemia de COVID-19 a afectat în mod semnificativ migrații, familiile acestora, comunitățile-gazdă și țările de origine și, pe lângă aceasta, a agravat vulnerabilitățile existente cu care se confruntă lucrătorii migranți și familiile lor în întreaga UE, împiedicându-le mobilitatea, accesul pe piața muncii, dreptul la condiții de muncă decente și accesul la asistența socială și medicală;

⁽¹⁰⁾ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reintregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

⁽¹¹⁾ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44).

⁽¹²⁾ Studii elaborate de Departamentul tematic C privind explorarea unor noi căi legislative pentru migrația forței de muncă către Uniunea Europeană și cooperarea UE cu țările terțe în domeniul migrației.

⁽¹³⁾ Fasani, F. and Mazza, J., *Immigrant Key Workers: Their Contribution to Europe's COVID-19 Response*, (Lucrătorii esențiali migranți: Contribuția lor la răspunsul Europei la pandemia de COVID-19), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2020.

Joi, 20 mai 2021

H. întrucât Pactul mondial pentru asigurarea unei migrații legale, desfășurate în condiții de siguranță și de ordine îmbunătățește cooperarea în materie de migrație și recunoaște responsabilitățile comune ale tuturor statelor de a răspunde nevoilor și preocupărilor reciproce legate de migrație și obligația generală de a respecta, proteja și asigura exercitarea drepturilor omului în cazul tuturor migranților, indiferent de statutul lor, promovând în același timp securitatea și prosperitatea tuturor comunităților;

1. pornește de la principiul că migrația este normală și că oamenii se află în permanență în mișcare; recunoaște contribuția resortisanților țărilor terțe la societățile, economiile și culturile noastre și că migrația trebuie gestionată într-o manieră legală, în condiții de siguranță și de ordine; consideră că, pentru a stabili noi căi de migrație legală a forței de muncă, UE ar trebui să instituie obiective ambițioase și adaptate la exigențele viitorului, utilizând și îmbunătățind în același timp cadrul juridic și politic existent;

Cadrul legislativ actual al UE

2. constată că articolul 79 din TFUE prevede gestionarea migrației legale la nivelul Uniunii și obligă statele membre să elaboreze o politică comună în domeniul imigrației, inclusiv norme comune privind condițiile de intrare și de ședere ale resortisanților țărilor terțe și definirea drepturilor de care se bucură odată cu șederea legală în Uniune, inclusiv condițiile care reglementează libertatea de circulație și de ședere în alte state membre; ia act de faptul că articolul 79 alineatul (5) din TFUE rezervă statelor membre dreptul de a stabili volumul de admitere pe teritoriul acestora a resortisanților unor țări terțe aflați în căutarea unui loc de muncă;

3. subliniază efectele pozitive ale cadrului UE privind migrația forței de muncă, identificate de Comisie în cadrul exercițiului său de verificare a adecvării; constată o anumită armonizare a condițiilor, a procedurilor și a drepturilor, precum și o mai mare securitate juridică pentru resortisanții țărilor terțe, angajatori și autoritățile și administrațiile locale, regionale și naționale; constată, de asemenea, beneficiile acestei armonizări pentru concurența de pe piețele forței de muncă din UE;

4. subliniază că o abordare a UE în ceea ce privește migrația legală a forței de muncă nu exclude în mod automat necesitatea unor cadre legislative naționale; reamintește că actualul cadru care reglementează migrația legală către Uniune este fragmentat, se concentrează pe anumite categorii de lucrători, în primul rând pe lucrătorii angajați în sectoare cu salarii mari, nu tratează aceste categorii uniform, prevede seturi diferite de drepturi pentru diferite categorii și permite existența unor cadre legislative naționale paralele; subliniază că actualul mozaic asimetric de legi naționale și europene, deși reflectă diferențele dintre piețele naționale ale muncii, pune aceste cadre legislative naționale în concurență cu cadrul Uniunii, implicând, prin extensie, proceduri birocratice atât pentru potențialii lucrători, cât și pentru angajatori;

5. consideră că o astfel de abordare servește doar pentru a răspunde nevoilor pe termen scurt și nu este în concordanță cu obiectivul Uniunii de a avea o abordare globală în politica din domeniul migrației; consideră că, dacă este bine concepută și bine gestionată, migrația forței de muncă poate constitui o sursă de prosperitate, inovare și creștere, atât pentru țările de origine, cât și pentru cele de destinație;

6. subliniază că în cadrul exercițiului de verificare a adecvării Comisia a ajuns la o concluzie similară și a identificat necesitatea de a elimina inconsecvențele, lacunele și deficiențele printr-o gamă largă de măsuri, inclusiv măsuri legislative; constată, de asemenea, efectele favorabile ale noilor căi de migrație legală a forței de muncă în ceea ce privește reducerea migrației nereglementare, care este periculoasă pentru resortisanții țărilor terțe în căutarea unui loc de muncă în Uniune și care poate avea efecte negative asupra piețelor forței de muncă din statele membre;

7. este conștient de faptul că actualul cadru al Uniunii care reglementează migrația legală a fost elaborat, parțial, pentru a preveni exploatarea prin muncă și a proteja drepturile lucrătorilor din țările terțe; constată totuși că directivele existente au avut un impact limitat asupra prevenirii exploatării forței de muncă și că lucrătorii migranți continuă să fie supuși unui tratament inechitabil și exploatării forței de muncă; invită Uniunea să ia măsuri concertate pentru a combate acest tratament inechitabil și exploatarea; consideră că utilizarea permiselor cu durată limitată în cazuri de exploatare este o bună practică la nivel național care ar trebui promovată în întreaga Uniune; subliniază că este nevoie de măsuri de îmbunătățire a accesibilității și a eficienței monitorizării locului de muncă; subliniază că ar trebui să existe mecanisme eficiente de depunere a plângerilor pentru a proteja toți lucrătorii migranți de exploatare, în conformitate cu Directiva din 2009 privind sancțiunile împotriva angajatorilor⁽¹⁴⁾, care ar trebui, în special, să garanteze accesul efectiv la justiție și la căi de atac, asigurând astfel condiții de concurență echitabile;

⁽¹⁴⁾ Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 168, 30.6.2009, p. 24).

Joi, 20 mai 2021

Adoptarea unei abordări simplificate

8. subliniază că actualul cadru juridic și punerea în aplicare divergentă a directivelor existente de către statele membre au condus la numeroase inconsecvențe pentru resortisanții țărilor terțe în ceea ce privește egalitatea de tratament, condițiile de intrare și de reîntregire, autorizația de muncă, statutul de rezident, mobilitatea în interiorul UE, securitatea socială, recunoașterea calificărilor și reîntregirea familiei; constată că aceste inconsecvențe pot împiedica integrarea; subliniază, în plus, că aceste inconsecvențe creează dificultăți și pentru întreprinderile care angajează resortisanți ai țărilor terțe⁽¹⁵⁾ și pentru autoritățile locale care asigură servicii de integrare; solicită diseminarea la nivel național a informațiilor relevante pentru întreprinderi;

9. subliniază valoarea adăugată a existenței unui cadru cuprinzător al Uniunii pentru migrația legală, ca parte a unei abordări globale a migrației, deoarece oferă posibilități legale și sigure pentru migrația în scopuri de ocupare a unui loc de muncă, îmbunătățește accesul resortisanților țărilor terțe la piața europeană a muncii, încurajează o migrație mai ordonată, atrage lucrătorii, studenții și companiile de care au nevoie piața forței de muncă din UE și piețele naționale, contribuie la combaterea activităților criminale ale contrabandiștilor și ale traficanților de ființe umane și garantează că lucrătorii din țările terțe sunt tratați cu respectarea drepturilor fundamentale din UE, îmbunătățește accesul la condiții de muncă decente și favorizează integrarea în condiții de egalitate între femei și bărbați; consideră că o astfel de abordare globală aduce beneficii lucrătorilor din țările terțe și familiilor acestora, comunităților-gazdă și țărilor de origine;

10. reiterează faptul că punerea în aplicare mai bună și mai consecventă a cadrului legislativ actual și o mai bună asigurare a respectării drepturilor prevăzute în directivele existente și o mai bună diseminare a informațiilor pentru a face cunoscute procedurile aplicabile reprezintă primii pași concreți care trebuie urmați;

11. recomandă să se simplifice și să se armonizeze cadrul legislativ prin alinierea dispozițiilor directivelor privind migrația legală referitoare la procedurile de depunere a cererilor, motivele de intrare pe teritoriu și de refuz al acestora, garanțiile procedurale, egalitatea de tratament, accesul la piața muncii, inclusiv dreptul de a schimba angajatorul, reîntregirea familiei în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și mobilitatea în interiorul UE;

12. solicită revizuirea planificată de către Comisia Europeană a Directivei privind permisul unic de ședere; sugerează că domeniul de aplicare și aplicarea directivei ar trebui extins, pentru a cuprinde o categorie mai largă de lucrători; salută, de asemenea, revizuirea planificată de către Comisia a Directivei privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, care oferă o oportunitate de a crește mobilitatea și de a simplifica și armoniza procedurile; așteaptă cu interes viitorul raport al Comisiei privind punerea în aplicare a Directivei privind lucrătorii sezonieri, care ar trebui să examineze în detaliu dispozițiile privind statutul de rezident, egalitatea de tratament și perioada maximă de ședere; invită Comisia să ia în considerare revizuirea legislativă a directivei menționate mai sus în urma evaluării acesteia; invită Comisia să propună măsuri legislative adecvate pentru a îmbunătăți directivele existente, aliniindu-le la cele mai favorabile dispoziții;

Îmbunătățirea mobilității în interiorul UE

13. subliniază că mobilitatea în interiorul UE a resortisanților țărilor terțe este o componentă esențială a politicii UE privind migrația legală, deoarece oferă o valoare adăugată clară care nu poate fi obținută la nivelul statelor membre; reamintește că libera circulație a lucrătorilor contribuie la corelarea cererii cu oferta pe piețele forței de muncă din UE, iar în perioade de criză poate contribui, de asemenea, la ajustările pieței muncii și la creșterea economică generală în perioade de criză;

14. invită statele membre să consolideze coordonarea dintre autoritățile naționale în ceea ce privește sistemele de mobilitate în interiorul UE a resortisanților țărilor terțe; insistă asupra necesității de a facilita colectarea de date, statistici și probe, de a îmbunătăți schimbul de informații, coordonarea și cooperarea dintre autoritățile naționale pentru a îmbunătăți eficiența și eficacitatea acquis-ului și de a exploata la maximum valoarea adăugată a UE;

⁽¹⁵⁾ Exercițiul de verificare a adecvării a identificat următoarele domenii principale ca având cele mai mari probleme de coerență internă: procedurile de solicitare, condițiile de admisie și de ședere (inclusiv motivele respingerii și retragerii), egalitatea de tratament, mobilitatea în interiorul UE și reîntregirea familiei.

Joi, 20 mai 2021

15. subliniază că armonizarea și flexibilizarea normelor care facilitează mobilitatea în interiorul UE ar fi un stimulent pentru resortisanții țărilor terțe, ar reprezenta o măsură pozitivă pentru angajatori și ar ajuta statele membre să elimine lacunele de pe piața muncii și să-și stimuleze economiile; subliniază, în plus, că o mobilitate mai mare în interiorul UE ar permite resortisanților țărilor terțe deja din UE să își îmbunătățească perspectivele de integrare;

16. ia act de faptul că directivele mai recent adoptate privind studenții, cercetătorii și persoanele transferate în cadrul aceleiași companii acordă resortisanților țărilor terțe drepturi de mobilitate mai extinse decât directivele privind migrația legală adoptate anterior, cum ar fi Directiva privind cartea albastră inițială și Directiva privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung;

17. ca prim pas în direcția simplificării, recomandă extinderea drepturilor la mobilitate în interiorul UE în cadrul directivelor existente privind migrația legală; reiterează faptul că Comisia ar trebui să propună măsuri legislative adecvate;

Crearea unei rezerve de talente

18. subliniază că sunt necesare noi instrumente care să contribuie la corelarea între angajatori și persoane care caută un loc de muncă, să abordeze deficitele de pe piața forței de muncă și să faciliteze recunoașterea și portabilitatea calificărilor și a competențelor formale din țări terțe la nivelul UE; subliniază că este necesară o mai bună informare a angajatorilor și a resortisanților țărilor terțe în legătură cu migrația legală către UE și că trebuie intensificat dialogul structurat și semnificativ cu țările terțe relevante privind migrația legală;

19. recomandă dezvoltarea unei rezerve de talente și a unei platforme de punere în legătură ale UE care să servească drept punct de contact unic pentru lucrătorii din țările terțe, angajatorii din UE și administrațiile naționale; ia act de planul Comisiei de a explora dezvoltarea unei astfel de rezerve; recomandă ca aceasta să acopere toate sectoarele ocupării forței de muncă pentru lucrătorii cu un nivel scăzut, mediu și înalt de calificare, precum și pentru lucrătorii salariați și lucrătorii independenți, inclusiv în întreprinderile mici și mijlocii și în întreprinderile nou-înființate; observă că implicarea serviciilor publice de ocupare a forței de muncă, inclusiv la nivel local, într-o astfel de platformă atât în UE, cât și în țările de origine ar putea contribui la îmbunătățirea parteneriatelor și la construirea încrederii între statele membre și țările terțe, la crearea unui climat de investiții și la o reacție mai adaptată la nevoile în materie de ocupare a forței de muncă sau la deficitele de pe piața forței de muncă; recomandă facilitarea participării țărilor terțe la o astfel de rezervă de talente, de exemplu online sau prin intermediul reprezentanțelor diplomatice ale UE și ale statelor membre;

20. subliniază că o astfel de rezervă de talente a UE ar putea servi ca un nou instrument important de corelare și gestionare a ofertei de competențe cu piețele naționale ale forței de muncă și că UE ar putea juca un rol important în crearea, monitorizarea și supravegherea unui astfel de instrument, inclusiv prin finanțare și schimb de cunoștințe; recomandă ca platforma să fie utilizată pentru a clarifica și a armoniza mai bine cerințele de educare și de formare între statele membre participante și țările terțe; consideră că un cadru de aplicare european armonizat, bazat pe o această rezervă de talente, ar contribui la reducerea birocrăției la nivelul statelor membre; consideră că UE poate juca un rol important în examinarea în prealabil a calificărilor, a cunoștințelor de limbă și a competențelor candidaților; subliniază importanța diseminării unor informații specifice pentru promovarea rezervei de talente și a platformei de punere în legătură în țările terțe și în statele membre participante;

21. recomandă ca evaluarea, recunoașterea reciprocă și certificarea diplomelor, a certificatelor și a altor calificări profesionale, inclusiv dobândirea formală și non-formală de competențe în țările terțe să devină mai simple, mai rapide, mai echitabile și mai uniformizate în toate statele membre prin implementarea unor proceduri accelerate și facilitarea accesului la informații; consideră că acest lucru ar consolida mobilitatea în interiorul UE; subliniază că cadrul european al calificărilor oferă o bază solidă pentru a corela sistemele de calificare din țările terțe cu un cadru de referință comun al UE;

22. insistă ca statele membre să creeze fără întârziere mecanisme și măsuri pentru validarea experienței profesionale și a învățării non-formale și informale în conformitate cu recomandarea Consiliului din 2012 ⁽¹⁶⁾; subliniază că este necesar ca autoritățile naționale să facă schimb de bune practici; insistă asupra importanței implicării organizațiilor relevante ale societății civile, a partenerilor sociali și a rețelelor din diaspora și a lucrătorilor din țările terțe, precum și a autorităților locale și a organizațiilor internaționale [în special Organizația Internațională pentru Migrație (OIM), Organizația Internațională a Muncii (OIM) și Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE)], în discuțiile privind definirea competențelor, care ar trebui să includă formarea la locul de muncă, calificările informale și experiența profesională;

⁽¹⁶⁾ Recomandarea Consiliului din 20 decembrie 2012 privind validarea învățării non-formale și informale (JO C 398, 22.12.2012, p. 1).

Joi, 20 mai 2021

Întărirea legăturilor cu țările terțe și consolidarea căilor legale

23. subliniază că, având în vedere îmbătrânirea populației UE și reducerea forței de muncă, sistemele de mobilitate a forței de muncă au potențialul de a stimula piețele europene ale muncii și de a contribui la creșterea economică;

24. sprijină cooperarea globală și regională în materie de migrație ca o cale de a întări disponibilitatea și flexibilitatea căilor de migrație legală; este în continuare convins că îmbunătățirea canalelor de migrație legală ar contribui la reducerea migrației neregulate, la subminarea activității persoanelor care introduc ilegal migranți, la reducerea traficului de ființe umane și a exploatații prin muncă, la creșterea egalității de șanse pentru toți lucrătorii și ar oferi o cale legală pentru cei care plănuiesc să migreze în Uniune; solicită, în această privință, Comisiei să reglementeze funcționarea tuturor agențiilor de recrutare, eventual prin intermediul Autorității Europene a Muncii;

25. consideră că un dialog mai amplu privind migrația, de exemplu prin summituri periodice între UE și mai multe țări terțe, ar putea facilita satisfacerea nevoilor piețelor de muncă din UE și dezvoltarea unor parteneriate echilibrate, inclusiv la inițiativa întreprinderilor și a societății civile, care pot contribui la pregătirea integrării resortisanților țărilor terțe pe piața forței de muncă din țara de destinație și pot îmbunătăți transferul durabil de competențe dobândite între țările de origine și de destinație; subliniază că o sursă de inspirație ar putea fi acordurile existente bazate pe competențe privind dezvoltarea de parteneriate pentru atragerea talentelor care să permită țării de destinație să fie direct implicată în formarea seturilor de competențe ale resortisanților țărilor terțe potențial interesați să migreze în UE, inclusiv prin crearea de facilități și programe de formare pentru țările terțe, și să abordeze nevoia de transparență a parteneriatelor cu țările terțe, inclusiv prin necesitatea de a implica partenerii sociali;

26. subliniază rolul important al remiterilor de bani și beneficiile pe care migrația sigură și legală le are atât pentru țările de origine, cât și pentru țările gazdă; sprijină eforturile de soluționare a problemei „exodului de creiere” și a „câștigului de inteligență” prin dezvoltarea în viitor a unor instrumente care să permită migrația circulară; invită Comisia, în acest sens, să analizeze beneficiile și dezavantajele modelelor existente aplicate de alte țări, cum ar fi un sistem bazat pe puncte și modele bazate pe exprimarea interesului; recomandă, în vederea facilitării migrației circulare, introducerea mobilității preferate și accesul la permise de reînnoire, dreptul de reintrare și prelungirea perioadei permise de absență pentru resortisanții țărilor terțe, pentru a le permite să se întoarcă în țările lor de origine;

Dezvoltarea cadrului legislativ al UE

27. reamintește că UE a rămas în urmă în competiția globală pentru talente; ia act de faptul că singura propunere privind migrația legală a forței de muncă prezentată de Comisia anterioară a fost o revizuire a Directivei privind cartea albastră; își menține angajamentul de a solicita o revizuire semnificativă și solidă a Directivei privind cartea albastră pentru a aduce valoare adăugată în armonizare, recunoașterea competențelor, simplificarea procedurilor și îmbunătățirea mobilității în interiorul UE;

28. subliniază necesitatea unui dialog structurat și a consultării părților interesate, inclusiv a organizațiilor relevante ale societății civile, a partenerilor sociali și a rețelelor diasporei, a lucrătorilor din țările terțe, precum și a autorităților locale și a organizațiilor internaționale (în special OIM, OIM și OCDE), atunci când se analizează evoluția viitoare a cadrului legislativ al UE;

29. consideră că politicile UE și naționale privind migrația legală ar trebui să se axeze pe remedierea deficitelor de forță de muncă și de competențe; solicită Comisiei, în acest scop, să analizeze ineficiențele testelor piețelor forței de muncă și ale sistemelor de migrație a forței de muncă care nu răspund nevoilor reale ale pieței forței de muncă; recomandă Uniunii să își dezvolte cadrul legislativ pentru a acoperi, într-o măsură mai mare, resortisanții țărilor terțe care doresc să ocupe locuri de muncă cu un nivel de calificare scăzut sau mediu⁽¹⁷⁾;

⁽¹⁷⁾ A se vedea, de exemplu, Rețeaua europeană de migrație, „Determining labour shortages and the need for labour migration from third countries in the EU”, Comisia Europeană, Bruxelles, 2015.

Joi, 20 mai 2021

30. observă, în acest context, că resortisanții țărilor terțe sunt adesea angajați în sectorul casnic și al îngrijirilor la domiciliu ⁽¹⁸⁾; constată că acesta este un sector în care majoritatea angajaților sunt femei; solicită UE și statelor membre să ratifice Convenția nr. 189 a OIM privind personalul casnic și să asigure aplicarea integrală a standardelor de ocupare a forței de muncă; invită, de asemenea, Comisia să ia în considerare măsuri legislative în acest domeniu;

31. invită Comisia să elaboreze un sistem la nivelul UE pentru a atrage și a facilita activitățile transfrontaliere ale persoanelor care desfășoară activități independente, ale antreprenorilor și ale întreprinderilor nou-înființate, pentru a consolida inovarea, precum și ale resortisanților țărilor terțe mai tineri care nu dețin calificări formale, de exemplu, prin intermediul vizelor pentru căutarea unui loc de muncă și al vizelor de formare, ținând seama de serviciile platformei Europass în conformitate cu Decizia (UE) 2018/646 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁹⁾;

32. recunoaște că directivele sectoriale nu sunt un panaceu nici pentru nevoile pieței forței de muncă a UE, nici pentru problema migrației legale în general, recunoscând în același timp că statele membre au sisteme naționale de atragere a migrației forței de muncă; consideră că, pe termen mediu, UE trebuie să renunțe la o abordare sectorială și să adopte un cod al imigrației care să stabilească norme generale de reglementare a intrării și șederii resortisanților din țări terțe aflați în căutarea unui loc de muncă în Uniune, armonizând drepturile de care beneficiază acești resortisanți și familiile lor;

33. subliniază că un astfel de instrument legislativ cuprinzător ar aborda actualul mozaic de proceduri, ar elimina diferitele cerințe prevăzute în statele membre și ar asigura simplificarea și armonizarea necesară a normelor, fără a discrimina niciun sector al ocupării forței de muncă și niciun tip de angajat; consideră, de asemenea, că un astfel de instrument ar facilita cooperarea dintre statele membre și dintre UE și țările terțe;

o

o o

34. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁸⁾ A se consulta, de asemenea: EPRS, *The cost of non-Europe in the area of legal migration* (Costul lipsei de acțiuni europene în domeniul migrației legale), Parlamentul European, Bruxelles, 2019, p. 21-22.

⁽¹⁹⁾ Decizia (UE) 2018/646 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 aprilie 2018 privind un cadru comun pentru furnizarea unor servicii mai bune pentru aptitudini și calificări (Europass) (JO L 112, 2.5.2018, p. 42).

Joi, 20 mai 2021

P9_TA(2021)0261

Conturarea viitorului digital al Europei: piața unică digitală și utilizarea IA pentru consumatorii europeni

Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la conturarea viitorului digital al Europei: înlăturarea barierelor din calea funcționării pieței unice digitale și îmbunătățirea utilizării IA pentru consumatorii europeni (2020/2216(INI))

(2022/C 15/22)

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea Comisiei din 19 februarie 2020 intitulată „Conturarea viitorului digital al Europei” (COM(2020)0067),
- având în vedere Cartea albă a Comisiei Europene din 19 februarie 2020 intitulată „Inteligența artificială – O abordare europeană axată pe excelență și încredere” (COM(2020)0065),
- având în vedere raportul Comisiei din 19 februarie 2020 intitulat „Implicațiile în materie de siguranță și răspundere ale inteligenței artificiale, ale internetului obiectelor și ale roboticii” (COM(2020)0064),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 10 martie 2020 intitulată „Identificarea și înlăturarea barierelor din cadrul pieței unice” (COM(2020)0093),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 10 martie 2020 intitulată „Plan de acțiune pe termen lung pentru o mai bună implementare și asigurare a respectării normelor privind piața unică” (COM(2020)0094),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 13 noiembrie 2020 intitulată „Noua agendă privind consumatorii – Consolidarea rezilienței consumatorilor pentru o redresare durabilă” (COM(2020)0696),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 25 aprilie 2018, intitulată „Inteligența artificială pentru Europa” (COM(2018)0237),
- având în vedere documentul de lucru din februarie 2020 intitulat „Conturarea transformării digitale în Europa”, redactat de McKinsey & Company pentru Comisia Europeană ⁽¹⁾,
- având în vedere rapoartele din 2020 ale indicelui economiei și societății digitale (DESI) și rezultatele Eurobarometrului special intitulat „Atitudini față de impactul digitalizării asupra vieții noastre de zi cu zi” ⁽²⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 9 iunie 2020 privind conturarea viitorului digital al Europei,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 19 februarie 2020 intitulată „O strategie europeană privind datele” (COM(2020)0066),
- având în vedere Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/newsroom/dae/document.cfm?doc_id=64962

⁽²⁾ <https://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinionmobile/index.cfm/survey/getsurveydetail/instruments/special/surveyky/2228;jsessionid=0A2965AA1C68AA476CBA202BE3EE7448.cfusion07001?CFID=9498722&CFTOKEN=32cd2e310977224c-A882F889-08D5-0E55-6CDA27376F14C4BE>

⁽³⁾ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 11, 15.1.2002, p. 4.

Joi, 20 mai 2021

- având în vedere Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori care modifică Directiva 84/450/CEE, Directivele 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) ⁽⁶⁾,
- având în vedere Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽⁷⁾,
- având în vedere Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) ⁽⁹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 19 ianuarie 2016 referitoare la pregătirea unui act legislativ privind piața unică digitală ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 februarie 2018 privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 ⁽¹²⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2019/2161 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivelor 98/6/CE, 2005/29/CE și 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește o mai bună asigurare a respectării normelor Uniunii în materie de protecție a consumatorilor și modernizarea acestor norme ⁽¹³⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE ⁽¹⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online ⁽¹⁶⁾,

⁽⁵⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

⁽⁶⁾ JO L 149, 11.6.2005, p. 22.

⁽⁷⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁽⁸⁾ JO L 304, 22.11.2011, p. 64.

⁽⁹⁾ JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

⁽¹⁰⁾ JO C 11, 12.1.2018, p. 55.

⁽¹¹⁾ JO L 60 I, 2.3.2018, p. 1.

⁽¹²⁾ JO L 295, 21.11.2018, p. 1.

⁽¹³⁾ JO L 328, 18.12.2019, p. 7.

⁽¹⁴⁾ JO L 151, 7.6.2019, p. 70.

⁽¹⁵⁾ JO L 130, 17.5.2019, p. 92.

⁽¹⁶⁾ JO L 186, 11.7.2019, p. 57.

Joi, 20 mai 2021

- având în vedere rezoluția sa din 12 februarie 2020 referitoare la procesele decizionale automatizate: asigurarea protecției consumatorilor și libera circulație a bunurilor și a serviciilor ⁽¹⁷⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 20 octombrie 2020 conținând recomandări către Comisie referitoare la un Act legislativ privind serviciile digitale: îmbunătățirea funcționării pieței unice ⁽¹⁸⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 20 octombrie 2020 privind drepturile de proprietate intelectuală pentru dezvoltarea tehnologiilor de inteligență artificială ⁽¹⁹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 20 octombrie 2020 conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la un cadru al aspectelor etice ale inteligenței artificiale, roboticii și tehnologiilor conexe ⁽²⁰⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 20 octombrie 2020 conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la un regim de răspundere civilă pentru inteligența artificială ⁽²¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 20 ianuarie 2021 referitoare la întărirea pieței unice: viitorul liberei circulații a serviciilor ⁽²²⁾,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizele Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru transport și turism, Comisiei pentru cultură și educație, Comisiei pentru afaceri juridice, Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A9-0149/2021),
- A. întrucât încă mai există bariere pe piața unică digitală și ele trebuie eliminate pentru a-i valorifica întregul potențial și întrucât o abordare comună a UE este esențială pentru succesul acesteia;
- B. întrucât digitalizarea are potențialul de a adăuga o valoare semnificativă pieței unice în ansamblu și este importantă atât pentru consumatorii europeni, cât și pentru sectoarele tradiționale și pentru cele netradiționale, putând aduce avantaje competitive pe piața internațională;
- C. întrucât piața unică digitală pune diferite probleme piețelor tradiționale, și întrucât ar trebui respectat principiul „ceea ce este ilegal offline este ilegal online”;
- D. întrucât IA face deja, într-o anumită măsură, obiectul cerințelor legislative existente;
- E. întrucât trebuie să construim încrederea publicului în IA, incluzând printre cerințele implicite respectarea deplină a drepturilor fundamentale, protecția consumatorilor, protecția și securitatea datelor și încurajând inovarea în Europa;
- F. întrucât Cartea albă privind inteligența artificială a recunoscut că agricultura este unul dintre sectoarele în care IA poate mări eficiența, iar unul dintre obiectivele generale ale viitoarei politici agricole comune (PAC) este de a promova agricultura inteligentă; întrucât cercetarea și activitățile bazate pe IA în domeniul agriculturii și al creșterii animalelor pot face acest sector mai atractiv pentru tineri și pot îmbunătăți performanțele agricole în zone cu constrângeri naturale, dar și calitatea vieții animalelor și productivitatea; întrucât strategia „De la fermă la consumator” și strategia pentru biodiversitate și-au propus să îi ajute pe fermieri să cultive produse de calitate și să reducă pierderile de nutrienți și cantitatea de pesticide și îngrășăminte utilizate până în 2030;
- G. întrucât tranziția digitală necesită creșterea investițiilor în facilitatorii cheie ai economiei digitale și coordonarea cu politicile privind tranziția verde;

⁽¹⁷⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0032.

⁽¹⁸⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0272.

⁽¹⁹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0277.

⁽²⁰⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0275.

⁽²¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0276.

⁽²²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0007.

Joi, 20 mai 2021

- H. întrucât IA oferă multe beneficii, dar prezintă și anumite riscuri;
- I. întrucât statele membre ale UE și instituțiile UE au obligația, conform Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și Convenției europene a drepturilor omului, de a se asigura că dreptul la viața privată, la protecția datelor, la libera exprimare și la întrunire, la nediscriminare, la demnitate și alte drepturi fundamentale ale niciunei persoane nu sunt restrânse nejustificat prin utilizarea unor tehnologii noi și emergente;
- J. întrucât utilizarea IA prezintă și riscuri și ridică semne de întrebare cu privire la etica, sfera și transparența colectării, utilizării și difuzării datelor personale;

Partea 1: eliminarea barierelor din calea funcționării pieței unice digitale

1. consideră că politica digitală a UE ar trebui să creeze sau să susțină fundamentele-cheie necesare pentru ca sectoarele public și privat europene să fie lideri mondiali în inovarea digitală, fiabilă și antropocentrică; consideră că piața unică digitală este una dintre aceste fundații, care are rolul de a valorifica la maximum potențialul noilor tehnologii, eliminând barierele naționale nejustificate, oferind siguranță juridică pentru consumatori și întreprinderi, aducând beneficii cetățenilor europeni și întărind concurența; consideră că o abordare europeană mai bine organizată și comună pentru integrarea și armonizarea pieței poate contribui la acest rezultat; consideră că sunt necesare acțiuni suplimentare atât la nivelul statelor membre, cât și la nivelul UE pentru a îndeplini acest obiectiv;
2. subliniază importanța unei piețe unice digitale pe deplin funcționale în beneficiul consumatorilor și al întreprinderilor și solicită ca IMM-urile să fie sprijinite în transformarea lor digitală și așteaptă din partea Comisiei să introducă o verificare a adecvării pentru IMM-uri înainte de a face propuneri legislative;
3. consideră că abordarea UE față de digitalizare trebuie să respecte pe deplin drepturile fundamentale, protecția consumatorilor, neutralitatea tehnologică, neutralitatea rețelei și normele de protecție a datelor și să fie incluzivă și nediscriminatorie;
4. consideră că digitalizarea și tehnologiile emergente precum IA pot contribui la îndeplinirea obiectivelor Strategiei industriale și Pactului verde ale UE și la depășirea unora dintre greutățile create de criza provocată de COVID-19; mai consideră că o abordare politică prin care Pactul verde, strategia industrială și digitalizarea să se consolideze între ele ar putea contribui atât la realizarea obiectivelor lor, cât și la promovarea supremației tehnologice a UE; subliniază potențialul soluțiilor digitale, precum munca la distanță și aplicațiile IA, de a sprijini participarea persoanelor cu dizabilități pe piața unică digitală; consideră că această criză provocată de COVID-19 oferă, de asemenea, oportunitatea de a accelera digitalizarea și că transformarea digitală trebuie să servească interesul public în general; consideră că transformarea digitală ar putea ajuta la satisfacerea nevoilor regiunilor urbane, rurale și izolate din UE;
5. remarcă potențialul noilor tehnologii în tranziția către o economie circulară și durabilă, prin facilitarea introducerii unor modele de afaceri circulare, prin promovarea eficienței energetice a sistemelor de prelucrare și stocare a datelor și prin contribuția la lanțuri valorice mai durabile și la optimizarea utilizării resurselor;
6. invită Comisia să promoveze și să sprijine adoptarea și dezvoltarea tehnologiei durabile în realizarea Pactului verde, inclusiv prin evaluarea impactului asupra mediului al schimbului de date și al infrastructurilor necesare pentru a asigura o implementare durabilă a tehnologiilor digitale;
7. subliniază că posibilitatea de a face schimb de seturi de date esențiale și bine definite și accesul la acestea vor fi esențiale pentru a valorifica pe deplin potențialul Pactului verde; invită Comisia să evalueze care seturi de date sunt esențiale în acest scop;
8. consideră că practicile care subminează drepturile consumatorilor, protecția datelor și drepturile lucrătorilor ar trebui eliminate;
9. subliniază că față de legislație Comisia ar trebui să adopte o abordare echilibrată, care să reziste la testul viitorului și să se bazeze pe date științifice și pe principiul subsidiarității, pentru a crea o piață unică digitală care să asigure furnizarea de servicii publice și să fie competitivă, accesibilă, neutră tehnologic, propice inovării, axată pe oameni și de încredere și care să construiască o economie și o societate a datelor sigure;

Joi, 20 mai 2021

10. subliniază că ar trebui să predomine condiții egale în impozitarea economiei digitale și a economiei tradiționale, ajungând la o definiție comună a locului unde se creează valoarea;

11. subliniază că în anumite cazuri IMM-urile și alți actori economici ar avea de câștigat dacă ar aplica modele cooperative, cum ar fi software cu sursă deschisă și software deschis, în funcție de diferitele situații sau de context, luând în considerare potențialele avantaje, securitatea cibernetică, protecția vieții private și a datelor și fără a încălca legislația aplicabilă; consideră că acest lucru poate contribui la atingerea autonomiei strategice europene în domeniul digital;

12. solicită Comisiei să își respecte principiile călăuzitoare în viitoarele sale propuneri legislative și să evite fragmentarea pieței unice digitale, să elimine orice bariere nejustificate existente și cerințe administrative inutile, să sprijine inovarea mai ales în cazul IMM-urilor și să recurgă la stimulente potrivite pentru a crea condiții de concurență echitabile și acces egal la oportunități de investiții;

13. solicită Comisiei să asigure cu rigoare și eficiență respectarea atât a cerințelor legislative actuale, cât și a oricăror cerințe legislative noi; consideră că respectarea cerințelor legislative trebuie asigurată efectiv la nivel transfrontalier și în toate sectoarele, cu o mai mare cooperare între autorități și ținând seama în mod corespunzător de expertiza și competența relevantă a fiecărei autorități; consideră că, pentru a asigura coordonarea oricăror noi cerințe de reglementare cu privire la IA sau domenii conexe, Comisia ar trebui să pună la dispoziție un cadru de orientare;

14. solicită Comisiei să își propună să realizeze un cadru de reglementare propice atât pentru inovare, cât și pentru consumatori, mărind sprijinul financiar și instituțional pentru economia digitală europeană în strânsă coordonare cu statele membre și părțile interesate prin măsuri precum: investiții în cercetare și dezvoltare, sprijin pentru inovațiile comerciale în Europa, acces mai larg la mai multe categorii de date industriale și publice de înaltă calitate, ușor de citit și interoperabile, construirea de infrastructuri digitale, dezvoltarea competențelor digitale generale în rândul populației, promovarea supremației tehnologice pentru mediul de afaceri și crearea unui cadru de reglementare proporțional și armonizat;

15. consideră că achizițiile publice inteligente, precum platforma europeană GovTech, pot juca un rol în sprijinirea evoluției digitale în întreaga UE;

16. consideră că sunt necesare investiții substanțiale și parteneriate public-privat în domeniul IA și al altor tehnologii cheie noi; salută utilizarea programelor de finanțare ale UE pentru a sprijini digitalizarea societății și a industriei noastre, în măsura în care acestea se bazează pe principiile eficienței, transparenței și incluziunii; solicită punerea în aplicare coordonată a diferitelor fonduri pentru a maximiza sinergiile dintre programe; sugerează stabilirea unei ordini de prioritate strategice a fondurilor pentru construirea infrastructurii digitale necesare; cere ca Instrumentul european de redresare Next Generation EU, precum și finanțarea publică și privată, să facă mai multe investiții, astfel încât să reflecte ambiția UE de a deveni un lider tehnologic la nivel global, de a-și dezvolta sectorul de cercetare și știință și de a culege avantajele digitalizării pentru toți membrii societății;

17. consideră că IA reprezintă o provocare deosebită pentru IMM-uri și că cerințele normative complexe inutile pot avea un impact disproporționat asupra competitivității lor; tranziția către soluțiile IA ar trebui să ajute aceste întreprinderi și noua legislație privind utilizarea IA nu ar trebui să creeze sarcini birocratice nejustificate care să le pericliteze competitivitatea pe piață;

18. sugerează Comisiei să asigure mai bine coordonarea investițiilor în Planul de redresare Next Generation EU; roagă Comisia să propună acțiuni concrete în acest plan pentru a sprijini tehnologiile și infrastructura cu impact mare în UE, precum inteligența artificială, calculul de înaltă performanță, informatica cuantică, infrastructura de tip cloud, platformele, orașele inteligente, infrastructura 5G și de fibră optică;

19. reamintește că IMM-urile sunt coloana vertebrală a economiei Europei și au nevoie de sprijin special din programele de finanțare ale UE pentru a face tranziția digitală; invită Comisia și statele membre să își consolideze sprijinul pentru întreprinderile nou-înființate, microîntreprinderi și întreprinderile mici și mijlocii (MIMM), prin Programul privind piața unică, centrele de inovare digitală și Mecanismul de redresare și reziliență, în dezvoltarea și aplicarea tehnologiilor digitale, cu scopul de a stimula și mai mult transformarea digitală și de a le permite astfel să își dezvolte pe deplin potențialul digital și competitivitatea pentru creștere economică și creare de locuri de muncă în Europa;

Joi, 20 mai 2021

20. constată că există o lipsă semnificativă de capital inițial și de risc european, precum și de finanțare din capital privat, în comparație cu alte piețe; consideră că acest lucru conduce adesea la extinderea întreprinderilor europene nou-înființate pe piețele țărilor terțe, și nu în UE; consideră că acest lucru împiedică economia europeană în general să obțină la fel de multe beneficii colaterale din asocieri cu originea în Europa; atrage atenția că la momentul actual entitățile publice au un rol disproportionat de mare în finanțarea inovării și cercetării și că există diferențe considerabile între statele membre în privința ecosistemelor de startup-uri și a fondurilor disponibile; sugerează Comisiei și statelor membre să propună o abordare europeană cuprinzătoare față de înmulțirea surselor de capital pentru investiții tehnologice în UE, inclusiv inițiative care să sprijine investițiile providențiale din partea liderilor europeni privați din sector și să asigure disponibilitatea capitalului inițial și de risc pentru întreprinderile și startup-urile europene;

21. subliniază că programul Europa digitală, ca și programele Orizont Europa și Conectarea Europei, sunt necesare pentru a stimula transformarea digitală a Europei și ar trebui să beneficieze de o finanțare adecvată; îndeamnă Comisia să se asigure că aceste programe sunt implementate cât mai curând posibil; reamintește că statele membre trebuie să își respecte angajamentul asumat în Strategia Europa 2020 de a investi 3 % din PIB în cercetare și dezvoltare;

22. îndeamnă Comisia să facă eforturi pentru a pune UE într-o postură de lider în procesul de adoptare și standardizare a noilor tehnologii, având grijă ca IA să fie antropocentrică și în concordanță cu valorile, drepturile fundamentale și normele europene; subliniază necesitatea de a colabora cu organizațiile de standardizare, cu reprezentanții ai sectorului și, de asemenea, cu parteneri internaționali la întocmirea standardelor globale, dată fiind natura globală a supremației și dezvoltării tehnologice; consideră că utilizarea acordurilor de grup de lucru ale CEN în domeniul specifice, cum ar fi IA și noile tehnologii emergente, este o modalitate de a crește eficiența creării unor standarde armonizate;

23. sprijină obiectivul Comisiei de a mări cantitatea disponibilă și a intensifica schimbul de date fără caracter personal, pentru a fortifica economia Europei; consideră că la îndeplinirea acestui obiectiv ar trebui luate în calcul riscurile, de pildă deanonimizarea, asociate cu lărgirea accesului la date fără caracter personal;

24. consideră că trebuie stimulat accesul la mai multe date pentru IMM-uri și pledează în favoarea unor stimulente menite să ofere IMM-urilor acces la date fără caracter personal produse de alte părți interesate din sectorul privat într-un proces voluntar și reciproc avantajos, respectând toate garanțiile necesare în acord cu Regulamentul (UE) 2016/679, precum și cadrul juridic referitor la drepturile de proprietate intelectuală;

25. constată că atunci când prestează servicii publice sau derulează contracte de achiziții publice, întreprinderile publice generează, colectează și prelucrează o cantitate însemnată de date fără caracter personal, care reprezintă o valoare considerabilă în caz de reutilizare comercială și aduce beneficii societății; încurajează Comisia și statele membre să lărgescă accesul la aceste date pentru reutilizare în interesul general, cu scopul de a promova obiectivele Directivei privind datele deschise;

26. reamintește că avem nevoie de o economie a datelor care să funcționeze la nivelul întregii UE, deoarece este un facilitator cheie al digitalizării; consideră că un nivel ridicat de protecție a datelor pentru IA fiabilă ar putea contribui la creșterea încrederii consumatorilor; consideră că este important ca UE să garanteze un grad ridicat de control al clienților și, eventual, al consumatorilor asupra propriilor date și să impună cele mai înalte standarde de protecție a datelor personale, cu reguli clare și echilibrate pentru, printre altele, drepturile de proprietate intelectuală (DPI), dar crede că este esențial să rămânem deschiși față de țările terțe și că este important ca datele fără caracter personal să poată circula liber la nivel transfrontalier;

27. ia act de Actul legislativ privind serviciile digitale și Actul legislativ privind piețele digitale și crede că ele ar trebui să contribuie la susținerea inovării, la garantarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și la îmbunătățirea drepturilor, a încrederii și a siguranței online a utilizatorilor; subliniază necesitatea de a garanta că piața europeană rămâne activă și foarte competitivă;

28. relevă că protecția consumatorilor ar trebui să joace un rol important în actul legislativ privind serviciile digitale și este convins că transparența și procesul de diligență pentru piețele online ar mări siguranța produselor și, implicit, încrederea consumatorilor în piețele online;

Joi, 20 mai 2021

29. evidențiază, prin urmare, că sunt necesare responsabilități clare pentru piețele online, bazate pe principiul proporționalității; subliniază că ar trebui clarificată responsabilitatea platformelor care găzduiesc conținuturi pentru bunurile vândute sau cărora li se face publicitate pe ele pentru a umple golul juridic din cauza căruia cumpărătorii nu au reușit să obțină despăgubirile la care au dreptul conform legii sau contractului de furnizare de bunuri, de exemplu pentru că nu s-a putut identifica vânzătorul principal (principiul comercial „cunoașteți-vă clientul”);

30. felicită Comisia pentru Noua agendă privind consumatorii și o încurajează să actualizeze după necesități legislația privind protecția consumatorilor, pentru a ține mai bine seama de impactul noilor tehnologii și de potențialele prejudicii aduse consumatorilor, în special pentru grupurile cele mai vulnerabile și în contextul pandemiei de COVID-19; consideră că consumatorii europeni ar trebui să aibă posibilitatea unui rol activ în tranziția digitală și că încrederea consumatorilor și adoptarea tehnologiilor digitale depind de protejarea drepturilor lor în toate situațiile;

31. reamintește că geoblocarea nejustificată a serviciilor online constituie o barieră importantă pentru piața unică și o discriminare nejustificată între consumatorii europeni; ia act de prima revizuire pe termen scurt de către Comisie a Regulamentului privind geoblocarea și îndeamnă Comisia să își continue evaluarea și să se angajeze într-un dialog cu părțile interesate, ținând seama de cererea tot mai mare de acces peste granițe la servicii audiovizuale, cu scopul de a stimula circulația conținutului de calitate în întreaga UE;

32. reiterează drepturile fundamentale garantate de UE la viața privată și la protecția datelor cu caracter personal, precum și principiul consimțământului explicit și în cunoștință de cauză, consacrat în regulamentul RGPD; subliniază că consimțământul ar trebui obținut în baza unor informații ușor de înțeles și ușor accesibile cu privire la modul în care vor fi utilizate și prelucrate datele cu caracter personal și că acest lucru ar trebui respectat și când se utilizează algoritmi;

33. ia act cu satisfacție de noua Strategie de securitate cibernetică a UE pentru deceniul digital, indispensabilă pentru a asigura încrederea cetățenilor și a beneficia pe deplin de inovare, conectivitate și automatizare în transformarea digitală, garantând totodată drepturile fundamentale, și solicită punerea în aplicare efectivă și rapidă a măsurilor descrise;

34. invită statele membre să pună în aplicare fără întârziere Actul european privind accesibilitatea, pentru a elimina în mod efectiv barierele pentru cetățenii cu dizabilități și a asigura disponibilitatea serviciilor digitale accesibile, precum și adecvarea condițiilor în care acestea sunt furnizate, având drept obiectiv realizarea unei piețe unice digitale pe deplin incluzive și accesibile, care să asigure egalitatea de tratament și incluziunea persoanelor cu dizabilități; încurajează statele membre să extindă aplicarea Directivei privind accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public în domeniile deschise utilizării publice, în special în sectorul sănătății, al transporturilor, al serviciilor poștale sau al telecomunicațiilor ⁽²³⁾;

Partea a 2-a: îmbunătățirea utilizării IA pentru consumatorii europeni

35. este ferm convins că IA, dezvoltată conform legislației aplicabile, are potențialul de a îmbunătăți anumite domenii pentru cetățenii europeni și că poate oferi beneficii și valoare semnificative pentru economie, siguranță, securitate, educație, asistență medicală, transport și mediu; consideră că trebuie asigurate siguranța, securitatea, incluziunea, nediscriminarea, accesibilitatea și echitatea, în special pentru grupurile de consumatori considerate a fi în situații vulnerabile, pentru toate produsele și serviciile bazate pe IA, astfel încât nimeni să nu fie lăsat în urmă, iar beneficiile lor să fie disponibile în întreaga societate;

36. recunoaște că, pentru a beneficia de IA, Comisia, statele membre, sectorul privat, societatea civilă și comunitatea științifică trebuie să colaboreze eficient pentru a crea un ecosistem pentru o IA sigură și centrată pe factorul uman, care să aducă beneficii întregii societăți;

37. remarcă faptul că, deși are multe de oferit, IA poate prezenta și anumite riscuri importante din cauza unor probleme precum prejudecățile și opacitatea; consideră că aceste riscuri se pot manifesta în funcție de contextul specific și de cazurile de utilizare ale IA; solicită ca procesele de trasabilitate a sistemelor bazate pe IA să fie transparente și să poată fi revizuite în cazul în care prejudicii importante au fost demonstrate;

⁽²³⁾ Directiva (UE) 2016/2102 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public (JO L 327, 2.12.2016, p. 1), considerentul 34.

Joi, 20 mai 2021

38. consideră că, pe lângă unele bariere în calea dezvoltării, a adoptării și a reglementării efective a tehnologiilor digitale în UE, lipsa încrederii consumatorilor poate împiedica adoptarea pe scară largă a IA; atrage atenția asupra faptului că cetățenii nu înțeleg procesele prin care sistemele avansate de algoritmi și inteligență artificială iau decizii;
39. observă că consumatorii au nevoie de un cadru juridic clar și previzibil în cazul unor defecțiuni ale produselor;
40. invită Comisia și statele membre să îmbunătățească constant instituțiile publice care vor fi responsabile de punerea în aplicare a viitoarei legislații în materie de IA;
41. felicită Comisia pentru Cartea albă privind IA și îi solicită să elaboreze un cadru de reglementare comun al UE pentru IA, centrat pe factorul uman, bazat pe riscuri, clar și adaptat viitorului; consideră că acesta este necesar pentru a supraveghea sistemele decizionale automatizate și că ar trebui să completeze legislația existentă relevantă pentru IA și să asigure că este adaptat gradului de risc;
42. subliniază că trebuie să se asigure faptul că există un grad adecvat de control uman asupra deciziilor luate prin algoritmi și că există mecanisme de remediere adecvate și eficiente;
43. subliniază că este importantă capacitatea consumatorilor prin instruire și dobândirea de aptitudini de bază privind IA, care să le permită să beneficieze mai mult de aceste tehnologii și, în același timp, să se protejeze de orice amenințări;
44. remarcă faptul că, într-o mai mică sau mai mare măsură, IA face deja obiectul legislației europene în vigoare, și creează probleme juridice noi, încă nesoluționate, care afectează consumatorii, și solicită așadar Comisiei să emită orientări clare cu privire la funcționarea și sinergia dintre legislația aplicabilă și măsurile noi propuse pentru a elimina lacunele juridice actuale și pentru a realiza un cadru legal proporțional și coerent; consideră că este important ca statele membre să coopereze în vederea consolidării pieței unice digitale;
45. invită Comisia și statele membre să asigure strânsa cooperare la aplicarea cadrului de reglementare, pentru a preveni fragmentarea pieței unice;
46. consideră că IA este o tehnologie care evoluează rapid, necesitând o legislație eficientă, nu numai orientări, bazată pe principii și proporționalitate; consideră că, în acest scop, IA trebuie să fie definită în linii mari, astfel încât reglementările din diferite sectoare să rămână flexibile și adaptabile pentru a ține seama de evoluțiile viitoare și pentru a aborda în mod adecvat diferitele niveluri de risc ale utilizărilor IA care urmează să fie definite în detaliu prin cadrele sectoriale; consideră că viitorul regulament trebuie să reflecte în mod adecvat gradul în care riscurile percepute ale IA se manifestă în practică în diferitele moduri în care IA este utilizată și integrată;
47. subliniază că utilizarea algoritmilor de autoînvățare permite întreprinderilor să obțină o imagine detaliată a situației personale și a comportamentului consumatorilor; invită așadar Comisia să reglementeze cât mai bine utilizarea tehnologiilor IA pentru a evita astfel utilizarea lor neloyală sau abuzivă;
48. consideră că obiectivul unui cadru de reglementare pentru IA ar trebui să fie crearea unei piețe interne pentru produse, aplicații și servicii fiabile și sigure bazate pe IA și că acest lucru ar trebui să se întemeieze pe articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
49. subliniază dreptul consumatorilor de a fi informați în mod adecvat, la timp și în mod ușor de înțeles cu privire la existența și la posibilele rezultate ale sistemelor de IA, precum și cu privire la modul în care deciziile sistemului pot fi verificate, contestate eficient și corectate;
50. solicită informarea obligatorie pentru ca consumatorii să înțeleagă că interacționează cu sisteme de IA;
51. consideră că posibilitatea de a explica deciziile adoptate și transparența sunt esențiale pentru câștigarea și menținerea încrederii utilizatorilor în sistemele de IA; consideră că acest lucru înseamnă că procesele trebuie să fie transparente, capacitățile și scopul sistemelor de IA trebuie să fie comunicate în mod deschis, iar deciziile să poată fi explicate persoanelor afectate în mod direct;
52. consideră că un astfel de cadru de reglementare trebuie să sprijine dezvoltarea unor sisteme de IA de încredere și ar trebui să asigure standarde înalte de protecție a consumatorilor pentru a consolida încrederea acestora în produsele bazate pe IA; consideră că se impune stabilirea mai treptată a riscurilor și de cerințe legale corespunzătoare, precum și garanții împotriva prejudiciilor aduse consumatorilor; consideră și că prin cadrul de reglementare ar trebui să se asigure transparența, răspunderea și să se comunice în mod clar consumatorilor și autorităților de reglementare cerințele aplicabile și să se stimuleze în mod proactiv dezvoltării și operatorii de IA pentru a dezvolta o tehnologie de IA de încredere;

Joi, 20 mai 2021

53. invită Comisia să promoveze schimbul de informații privind sistemele algoritmice între autoritățile statelor membre și să sprijine dezvoltarea unei înțelegeri comune a sistemelor algoritmice pe piața unică prin furnizarea de orientări, avize și expertiză;

54. consideră că un astfel de cadru ar trebui să se bazeze pe o abordare etică, care respectă drepturile fundamentale și este centrată pe factorul uman pe tot parcursul proiectării, dezvoltării și ciclului de viață al produselor de IA, bazată pe integritatea drepturilor fundamentale și a principiilor transparenței, explicabilității (atunci când este relevant), responsabilității și a drepturilor și a obligațiilor prevăzute în RGPD – inclusiv reducerea la minimum a datelor, limitarea scopului și protecția datelor încă din faza de proiectare și în mod implicit;

55. consideră că domeniul de aplicare al noilor cerințe de reglementare ar trebui să fie dimensionat astfel încât aplicațiile IA în contextul lor specific, care sunt considerate a prezenta cel mai mare risc, să facă obiectul celor mai stringente cerințe de reglementare și control, inclusiv posibilitatea de a interzice practicile dăunătoare sau discriminatorii; solicită Comisiei să elaboreze o metodologie obiectivă pentru calcularea riscului de prejudiciu, în plus față de ceea ce prevede deja legislația actuală privind protecția consumatorului; consideră că o astfel de metodologie ar trebui să evite o abordare binară restrictivă care ar putea fi rapid depășită și să se concentreze, în schimb, pe contextul, aplicarea și utilizarea specifică a IA;

56. subliniază faptul că standardizarea IA la nivelul UE ar trebui să încurajeze inovarea și interoperabilitatea și să garanteze un ridicat nivel de protecție a consumatorilor; admite că, deși există deja un număr semnificativ de standarde, trebuie promovate și dezvoltate mai mult standarde comune pentru IA, cum ar fi cele aplicabile părților componente și aplicațiilor în ansamblu;

57. consideră că, după instituirea unor norme juridice clare și a unor mecanisme executorii, ar putea fi analizat rolul unei etichete voluntare de încredere pentru IA, fiind important totodată să se țină seama de faptul că asimetria informațiilor inerentă sistemelor algoritmice de învățare face ca rolul sistemelor de etichetare să fie foarte complex; consideră că o astfel de etichetă ar putea îmbunătăți transparența tehnologiei bazate pe IA; subliniază că orice astfel de sistem de etichetare trebuie să poată fi înțeles de către consumatori și să se demonstreze că poate oferi beneficii măsurabile pentru familiarizarea consumatorilor cu aplicațiile de IA conforme, permițându-le o alegere informată, și că, în caz contrar, nu va fi suficient utilizată în lumea reală;

58. este ferm convins că noile cerințe de reglementare și viitoarele evaluări trebuie să fie ușor de înțeles și de aplicat și să fie încorporate în reglementările sectoriale respective, acolo unde este posibil, și să reducă pe cât posibil sarcinile administrative;

59. solicită Comisiei și statelor membre să utilizeze instrumente de reglementare inovatoare, cum ar fi spațiile de testare în materie de reglementare, cu respectarea principiului prudenței, pentru ca întreprinderile noi și mici să aibă o idee clară despre posibilitățile de a se extinde; consideră că aceste instrumente ar trebui să contribuie la încurajarea inovării dacă sunt folosite într-un mediu controlat; subliniază că crearea unui mediu coerent pentru testarea inovatoare și validarea produselor bazate pe tehnologii precum IA va ajuta întreprinderile europene să depășească fragmentarea pieței unice și să profite de potențialul de creștere economică la nivelul întregii UE;

60. subliniază că cea mai eficientă modalitate de a reduce lipsa de imparțialitate este calitatea seturilor de date utilizate pentru a instrui sistemele de IA;

61. consideră că utilizarea IA într-un context cu risc ridicat ar trebui să fie limitată la scopuri specifice, cu respectarea deplină a legislației aplicabile și sub rezerva obligațiilor de transparență; subliniază că numai un cadru legislativ clar și sigur din punct de vedere juridic va fi decisiv pentru a garanta siguranța și securitatea, protecția datelor și a consumatorilor și încrederea și sprijinul public pentru necesitatea și proporționalitatea introducerii unor astfel de tehnologii; solicită Comisiei să analizeze cu atenție dacă există anumite cazuri de utilizare, situații sau practici pentru care ar trebui adoptate standarde tehnice specifice, inclusiv algoritmi de bază; consideră necesar ca standardele tehnice de acest tip care vor fi adoptate să fie revizuite de autoritățile competente și reevaluate în mod regulat, având în vedere ritmul rapid al dezvoltării tehnologice;

62. consideră că înființarea, în cadrul organizațiilor și întreprinderilor, a unor consilii de evaluare pentru produsele și serviciile IA care să evalueze beneficiile potențiale și potențialele prejudicii, în special impactul social potențial care rezultă din proiectele bazate pe IA cu grad ridicat de risc și cu impact mare poate fi un instrument util pentru a ajuta organizațiile să ia decizii responsabile cu privire la produsele și serviciile IA, în special atunci când acestea includ părți interesate relevante;

Joi, 20 mai 2021

63. subliniază importanța educației și cercetării în domeniul IA; subliniază că UE trebuie să își consolideze capacitățile digitale, încurajând mai multe persoane să urmeze cariere în sectoarele legate de TIC, prin formarea unui număr mai mare de profesioniști în domeniul datelor în domeniul IA, precum și de profesioniști în domenii noi conectate, cum ar fi investițiile în IA și siguranța IA; solicită să se realizeze investiții substanțiale în Rețeaua europeană a centrelor de excelență în domeniul inteligenței artificiale și crearea unor rețele paneuropene universitare și de cercetare axate pe IA; consideră că această rețea ar trebui să contribuie la consolidarea schimbului de cunoștințe privind IA, să sprijine talentele în domenii legate de IA în UE și să atragă talente noi, să încurajeze cooperarea dintre întreprinderile inovatoare, învățământul superior, instituțiile de cercetare și dezvoltatorii de IA, precum și să ofere formare și dezvoltare specializată pentru autoritățile de reglementare, cu scopul de a asigura utilizarea corespunzătoare a acestor tehnologii și de a proteja cetățenii europeni de riscurile și de daunele potențiale la adresa drepturilor lor fundamentale; subliniază, în plus, importanța măsurilor și a canalelor de informare destinate IMM-urilor și startup-urilor pentru o digitalizare efectivă și avansarea către „industria 5.0”; recunoaște că partajarea și reutilizarea componentelor aplicațiilor IA promovează utilizarea și adoptarea soluțiilor bazate pe IA; subliniază importanța cercetării științifice fundamentale privind bazele IA; subliniază că trebuie să se permită realizarea de cercetări ample privind toate aplicațiile și tehnologiile IA;

64. solicită să se realizeze evaluări de impact cu privire la consecințele decalajului digital asupra oamenilor și acțiuni concrete de reducere a acestuia; solicită atenuarea impactului negativ prin educație, recalificare și perfecționare; subliniază că trebuie luată în considerare dimensiunea de gen, având în vedere reprezentarea insuficientă a femeilor în domeniile STIM și în companiile digitale; consideră că ar trebui să se acorde o atenție deosebită programelor de alfabetizare în domeniul IA;

65. solicită Comisiei să actualizeze cadrul de siguranță a produselor și de răspundere legală existent pentru a face față noilor provocări pe care le prezintă tehnologiile digitale emergente, cum ar fi inteligența artificială; îndeamnă Comisia să actualizeze, printre altele, Directiva privind siguranța generală a produselor și Directiva privind răspunderea pentru produsele cu defect, în special luând în considerare posibilitatea ca „sarcină a probei” să fie inversată în caz de prejudicii cauzate de tehnologiile digitale emergente, în cazuri clar definite și după o evaluare adecvată, și adaptând termenii „produs”, „prejudiciu” și „defect” astfel încât ei să reflecte complexitatea tehnologiilor emergente, inclusiv a produselor cu IA, internetul obiectelor și robotică încorporată, software și software de sine stătător sau actualizări care implică o modificare substanțială a produsului, care conduce de facto la un produs nou;

66. subliniază că ar trebui dezvoltată o conectivitate adecvată pentru implementarea IA și a oricărei noi tehnologii, inclusiv în regiunile care se confruntă cu dificultăți demografice sau economice; solicită să se ia în considerare accesul neuniform la tehnologie în zonele rurale, în special atunci când fondurile Uniunii sunt utilizate pentru implementarea rețelelor 5G, pentru a reduce zonele neacoperite și pentru infrastructurile de conectivitate, în general; solicită ca UE să elaboreze o strategie de comunicare care să ofere cetățenilor UE informații fiabile și să organizeze campanii de informare cu privire la tehnologia 5G;

67. invită Comisia să evalueze dezvoltarea și utilizarea tehnologiilor registrelor distribuite, inclusiv a tehnologiilor blockchain, în special a contractelor inteligente pe piața unică digitală, să ofere orientări și să ia în considerare elaborarea unui cadru juridic adecvat pentru a asigura certitudinea juridică pentru întreprinderi și consumatori, îndeosebi în ceea ce privește legalitatea, asigurarea respectării contractelor inteligente în situațiile transfrontaliere și, după caz, cerințele notariale;

68. solicită ca negocierile multilaterale din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) privind comerțul electronic să se încheie cu un rezultat echilibrat; invită Comisia să evalueze cu atenție impactul clauzei privind codul sursă, care este în prezent dezbătută la negocierile din cadrul OMC pe tema comerțului electronic, asupra viitoarei legislații a UE privind IA, precum și impactul acesteia asupra drepturilor consumatorului, și să implice Parlamentul European în această evaluare; regretă că, în absența unor norme la nivel mondial, companiile din UE se pot confrunta cu bariere netarifare în comerțul digital, cum ar fi geoblocarea nejustificată, localizarea datelor și cerințe obligatorii privind transferul de tehnologie; constată că aceste bariere ridică probleme în special întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri); subliniază că normele la nivel mondial privind comerțul digital ar putea crește protecția consumatorilor; sprijină permanentizarea moratoriului OMC privind transmisiile electronice și subliniază că este important să se clarifice definiția transmisiilor electronice; solicită să se pună în aplicare integral și să se adopte pe scară mai largă Acordul privind tehnologia informației al OMC, extinderea acestuia și Documentul de referință privind serviciile de telecomunicații al OMC;

Joi, 20 mai 2021

69. recunoaște ambiția de a transforma UE în lider mondial în domeniul dezvoltării și aplicării IA; solicită UE să colaboreze mai strâns cu partenerii, de exemplu cu cei din Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și din OMC, pentru a stabili standarde globale pentru IA, în interesul reducerii barierelor comerciale și al promovării unei IA fiabile, în concordanță cu valorile UE; sprijină cooperarea în materie de reglementare internațională și alte forme de cooperare între țările OCDE în domeniul economiei digitale, inclusiv Parteneriatul mondial privind inteligența artificială; încurajează UE să își intensifice colaborarea cu ONU și cu organizațiile internaționale de standardizare pe această temă; ia act de încheierea acordului privind Parteneriatul economic global regional asiatic (RCEP), bazat pe norme, care a deschis calea către cel mai amplu proiect de integrare economică din lume; consideră că UE ar trebui să promoveze norme digitale care să respecte principiile democratice, drepturile omului și dezvoltarea durabilă; sprijină, în acest sens, propunerea de înființare a Consiliului pentru comerț și tehnologie UE-SUA;

70. sprijină, în acest sens, lucrările la un acord transatlantic privind IA menit să creeze un consens mai puternic și mai larg cu privire la principiile inteligenței artificiale etice și ale guvernancei datelor și, în cadrul acestor principii, să stimuleze inovarea și schimbul de date în vederea dezvoltării IA, precum și să faciliteze comerțul și elaborarea unor norme compatibile și a unor standarde comune în comerțul digital, garantând că UE joacă un rol central în stabilirea acestor standarde; subliniază că acest acord transatlantic privind IA ar trebui să conțină și un capitol referitor la securitatea datelor și la protecția datelor utilizatorilor și consumatorilor, pentru a asigura protecția normelor UE; invită Comisia să colaboreze în continuare cu SUA, Japonia și alți parteneri care împărtășesc aceeași viziune pentru a reforma normele OMC privind subvențiile, transferurile forțate de tehnologie și companiile de stat, printre altele; subliniază cât sunt de importante acordurile de liber schimb ale UE în promovarea intereselor și valorilor companiilor, consumatorilor și lucrătorilor din UE în economia digitală globală și consideră că acestea sunt complementare unei piețe unice digitale competitive; ia act de caracterul fundamental al cooperării cu Regatul Unit, care are un rol important în economia digitală mondială;

71. îndeamnă statele membre să includă în planurile lor de redresare proiecte pentru digitalizarea transporturilor; evidențiază că trebuie să se asigure o finanțare stabilă și adecvată a procesului de construire a infrastructurilor de transport și de TIC pentru sistemele de transport inteligente, inclusiv instalarea sigură a rețelelor 5G și dezvoltarea rețelelor 6G și a viitoarelor rețele wireless, astfel încât să poată fi exploatat întreg potențialul transportului digitalizat, asigurând totodată standarde ridicate de siguranță a transporturilor; subliniază, în acest sens, că este necesar atât să se dezvolte noi infrastructuri, cât și să se modernizeze infrastructura existentă; invită statele membre să asigure infrastructuri de transport sigure, rezistente și de înaltă calitate, care să înlesnească implementarea serviciilor de mobilitate conectată și automatizată; subliniază că trebuie accelerată modernizarea infrastructurii de transport și a infrastructurii digitale relevante în rețeaua transeuropeană de transport (TEN-T); invită deci Comisia ca, atunci când va revizui Regulamentul TEN-T și Regulamentul privind coridoarele de transport feroviar de marfă, să propună mecanisme care să asigure această modernizare;

72. accentuează potențialul enorm al IA în sectorul transporturilor și capacitatea sa de a crește nivelul de automatizare a transportului rutier, feroviar, pe apă și aerian; subliniază că IA are rolul de a stimula multimodalitatea și transferul modal, precum și dezvoltarea orașelor inteligente, îmbunătățind astfel călătoriile tuturor cetățenilor, întrucât face ca transportul, logistica și fluxurile de trafic să fie mai eficiente, mai sigure și mai ecologice, durata călătoriilor să scadă, iar traficul aglomerat, emisiile dăunătoare și costurile să fie reduse; accentuează potențialul enorm al sistemelor care utilizează IA în sectorul transporturilor în ceea ce privește siguranța rutieră și realizarea obiectivelor stabilite în inițiativa „Viziunea zero”; reliefează că IA va contribui la dezvoltarea în mai mare măsură a multimodalității continue, potrivit conceptului de „mobilitate ca serviciu” (MaaS); invită Comisia să analizeze cum se poate facilita dezvoltarea echilibrată a MaaS, în special în zonele urbane;

73. salută realizările întreprinderii comune SESAR (Proiectul de cercetare privind managementul traficului aerian în contextul Cerului unic european) și solicită să se intensifice activitățile de cercetare și investițiile, pentru a maximiza potențialul legat de consumatori al IA în sectorul aviației, prin îmbunătățiri ale proceselor de marketing, vânzări, distribuție și stabilire a prețurilor ale companiilor aeriene, precum și prin îmbunătățirea serviciilor de handling la sol (verificări de siguranță etc.); observă că IA poate dezvolta navigația automatizată în transportul maritim pe distanțe lungi și scurte și pe căile navigabile interioare și poate îmbunătăți supravegherea maritimă în contextul creșterii traficului naval; solicită implementarea pe scară largă a IA și a unui nivel mai ridicat de digitalizare în toate porturile europene, pentru a crește eficiența și competitivitatea; subliniază rolul esențial pe care îl vor juca digitalizarea, IA și robotica în sectorul turismului, contribuind astfel la sustenabilitatea industriei pe termen lung; observă că este nevoie de o finanțare adecvată și de stimulente pentru unitățile turistice, în special pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici și mijlocii, care să le permită să profite de beneficiile digitalizării și să își modernizeze oferta pentru consumatori; constată că acest lucru va contribui la promovarea poziției UE de lider digital în domeniul turismului durabil prin C&D, asocieri în participație și parteneriate public-privat;

Joi, 20 mai 2021

74. reamintește că IA poate genera lipsă de imparțialitate și, prin urmare, diferite forme de discriminare pe motive de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, trăsături genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, proprietate, naștere, dizabilitate, vârstă sau orientare sexuală; reamintește, în acest sens, că drepturile tuturor trebuie protejate pe deplin și că inițiativele în domeniul IA nu ar trebui să fie în niciun fel discriminatorii; subliniază că această lipsă de imparțialitate și discriminare pot apărea din seturile de date care sunt deja părtinitoare, reflectând discriminarea existentă actualmente în societate; subliniază că IA trebuie să evite lipsa de imparțialitate care conduce la discriminare interzisă și nu trebuie să reproducă procesele de discriminare; subliniază necesitatea de a lua în considerare aceste riscuri la conceperea tehnologiilor IA, precum și importanța colaborării cu furnizorii de tehnologie IA pentru eliminarea lacunelor persistente care facilitează discriminarea; recomandă ca echipele care concep și dezvoltă IA să reflecte diversitatea societății;

75. subliniază că este important ca algoritmi să fie transparenti pentru a proteja pe deplin drepturile fundamentale; subliniază, având în vedere consecințele etice și juridice importante, că legiuitorii trebuie să ia în considerare chestiunea complexă a răspunderii, în special legată de daunele materiale și/sau daunele provocate persoanelor, și că răspunderea în toate aplicațiile IA să revină întotdeauna unei persoane fizice sau juridice;

76. subliniază că este nevoie ca IA să fie pusă pe scară largă la dispoziția sectoarelor și industriilor culturale și creative în întreaga Europă, cu scopul de a menține condiții de concurență echitabile și loială pentru toate părțile interesate și toți actorii din Europa; evidențiază potențialul tehnologiilor IA pentru sectoarele și industriile culturale și creative, de la o mai bună gestionare a publicului, comunicare și implicare, până la organizarea asistată a conținuturilor, revalorizarea arhivelor culturale, precum și verificarea asistată a faptelor și jurnalismul de date; subliniază necesitatea de a oferi oportunități de învățare și formare pentru a permite societății europene să înțeleagă utilizarea, riscurile potențiale și oportunitățile oferite de IA; își reiterează, în acest sens, opinia potrivit căreia inovarea în domeniul IA și al roboticii trebuie integrată în planurile de educație și în programele de formare; reamintește cerințele speciale ale educației și formării profesionale (EFP) cu privire la IA și solicită o abordare bazată pe colaborare la nivel european, menită să crească potențialul oferit de IA în EFP în întreaga Europă; subliniază că transpunerea Directivei serviciilor mass-media audiovizuale (DSMAV) ⁽²⁴⁾ în dreptul național este esențială pentru realizarea unei veritabile piețe unice digitale care promovează diversitatea culturală;

77. subliniază lipsa finanțării europene cu capital de risc, lipsa accesului la finanțare și lipsa disponibilității datelor; recunoaște, de asemenea, barierele externe și interne din calea adoptării tehnologiilor IA, în special pentru sectoarele mai puțin mature și pentru IMM-uri; pledează în favoarea unei abordări cuprinzătoare la nivelul Uniunii, bazată pe promovarea antreprenoriatului prin intermediul unor reglementări favorabile investitorilor, pentru a asigura accesul la finanțare pentru startup-urile europene promițătoare, în toate etapele de dezvoltare; solicită să se depună eforturi comune pentru a preveni și a descuraja exodul întreprinderilor europene tinere și promițătoare, care adesea se confruntă cu lipsa de finanțare imediat ce intră pe piață;

78. reamintește că legislația actuală a Uniunii nu prevede cerințe obligatorii de securitate cibernetică pentru produse și servicii în general; solicită să fie incluse cerințe esențiale în faza de proiectare (securitatea de la stadiul concepției) și, de asemenea, să se utilizeze standarde și procese de securitate cibernetică adecvate atât pe durata ciclului de viață al produselor și serviciilor, cât și de-a lungul lanțurilor lor de aprovizionare;

79. subliniază că a patra revoluție industrială va depinde, printre altele, de accesul la materii prime cum ar fi litiul și pământurile rare și că Uniunea trebuie să își reducă dependența de importul acestor materii prin limitarea consumului absolut și prin propria sa exploatare minieră responsabilă din punct de vedere ecologic și prin economia circulară; consideră că o politică mai fermă privind economia circulară aplicată dispozitivelor digitale și semiconductorilor ar putea contribui, în același timp, la suveranitatea industrială a Uniunii și la evitarea impactului negativ al activităților miniere legate de materiile prime;

80. solicită o strategie mai clară referitoare la centrele europene de inovare digitală, pentru a promova adoptarea pe scară largă a noilor tehnologii de către IMM-uri, întreprinderile cu capitalizare medie și startup-uri; subliniază că rețeaua centrelor europene de inovare digitală ar trebui să asigure o acoperire geografică extinsă în întreaga Europă, inclusiv în regiunile îndepărtate, rurale și insulare, precum și să inițieze un dialog intersectorial; invită Comisia să elaboreze o strategie

⁽²⁴⁾ Directiva (UE) 2018/1808 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) având în vedere evoluția realităților pieței (JO L 303, 28.11.2018, p. 69).

Joi, 20 mai 2021

ambicioasă și cuprinzătoare pentru a sprijini crearea și dezvoltarea startup-urilor, pentru ca în zece ani să avem o nouă generație de unicorni digitali europeni; în special, strategia ar trebui să analizeze măsuri precum stimulente fiscale pentru startup-uri și IMM-uri nou-înființate și introducerea unei vize pentru startup-urile din UE;

81. salută noua strategie a Comisiei în domeniul cloud și Inițiativa europeană în domeniul cloud computingului;

82. salută impactul pozitiv pe care îl poate avea IA asupra piețelor forței de muncă europene, ca, de exemplu, crearea de locuri de muncă, un mediu de lucru mai sigur și mai incluziv, combaterea discriminării la recrutare și de remunerare, promovarea unei mai bune concordanțe a competențelor cu cerințele pieței muncii și optimizarea fluxurilor de muncă, cu condiția să se atenueze riscurile și să se actualizeze cu regularitate cadrele normative, în pas cu înaintarea valului digital;

83. invită statele membre să investească în sisteme de învățământ, instruire profesională și învățare pe tot parcursul vieții de înaltă calitate, adaptate nevoilor și incluzive, dar și în politici de recalificare și perfecționare profesională a lucrătorilor din sectoare care pot fi afectate grav de IA, inclusiv din domeniul agricol și silvicol; subliniază că trebuie acordată o atenție deosebită includerii grupurilor dezavantajate în acest proces;

84. ia act de lacunele în materie de competențe de pe piața europeană a muncii; felicită Comisia pentru versiunea actualizată a Agendei europene a competențelor și noul Plan de acțiune pentru educația digitală (2021-2027), care vor ajuta lucrătorii să își perfecționeze competențele digitale, să dobândească calificările necesare pentru viața profesională a viitorului și să își adapteze calificările și cunoștințele la tranzițiile digitală și ecologică; subliniază că este necesar să se integreze aspectele etice ale IA și să se dezvolte competențe etice în toate programele de învățământ și de formare destinate dezvoltatorilor de IA și persoanelor care lucrează cu IA; reamintește că dezvoltatorii, programatorii, factorii de decizie și companiile care lucrează cu IA trebuie să-și cunoască responsabilitățile de ordin etic; subliniază că accesul la competențele și cunoștințele necesare despre IA ne poate ajuta să depășim decalajul digital din societate și că soluțiile IA ar trebui să sprijine integrarea pe piața muncii a grupurilor vulnerabile, precum persoanele cu dizabilități sau cele care locuiesc în zone periferice sau rurale;

85. evidențiază că egalitatea de gen este un principiu de bază al Uniunii Europene și ar trebui să se reflecte în toate politicile UE; solicită recunoașterea rolului fundamental al femeilor în realizarea obiectivelor strategiei digitale europene, în concordanță cu obiectivele privind egalitatea de gen; reamintește că participarea femeilor la economia digitală este esențială pentru modelarea unei societăți digitale prospere și pentru stimularea pieței interne digitale a UE; invită Comisia să asigure punerea în aplicare a declarației ministeriale de angajament privind „Femeile în sectorul digital”; consideră că IA poate contribui substanțial la depășirea discriminării bazate pe gen și la soluționarea problemelor cu care se confruntă femeile, pentru a promova egalitatea de gen, cu condiția să fie elaborat un cadru juridic și de etică adecvat, să fie eliminate prejudecățile conștiente și neconștientizate, iar principiile egalității de gen să fie respectate;

86. subliniază că agricultura este un sector în care IA va juca un rol esențial în soluționarea problemelor și provocărilor legate de producția și aprovizionarea cu alimente; subliniază că tehnologiile internetului obiectelor și mai ales ale inteligenței artificiale reprezintă o oportunitate semnificativă pentru modernizarea, automatizarea și îmbunătățirea eficienței și sustenabilității sectorului agroalimentar, precum și pentru dezvoltarea locală în zonele rurale, deoarece cresc producția și îmbunătățesc calitatea culturilor; consideră că utilizarea tehnologiilor digitale și a IA și intensificarea cercetării și dezvoltării în sectorul agroalimentar sunt necesare pentru a îmbunătăți sustenabilitatea, eficiența și precizia și pentru a stimula productivitatea; scoate în evidență potențialul pe care îl au internetul obiectelor și IA în agricultura de precizie, în special în detectarea condițiilor meteorologice, a substanțelor nutritive din sol și a nevoilor de apă, precum și în identificarea infestațiilor cu dăunători și a bolilor plantelor; reliefează că monitorizarea prin instrumente automatizate și digitale poate contribui la reducerea la minimum a amprentei agriculturii asupra mediului climatei; invită Comisia și statele membre să sporească resursele și investițiile dedicate sectorului agricol în aceste scopuri, precum și să furnizeze suficiente resurse și să dezvolte instrumente de cercetare privind utilizarea IA în aceste domenii, pentru a facilita o mai bună utilizare a resurselor disponibile de către agricultori, a spori eficiența și producția și a stimula crearea de centre de inovare și de startup-uri în acest domeniu;

87. consideră că aplicarea IA în Uniune și utilizarea conexă a datelor cu caracter personal ale cetățenilor UE ar trebui să respecte valorile și drepturile noastre fundamentale, așa cum sunt recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a UE, cum ar fi demnitatea umană, viața privată, protecția datelor și securitatea; subliniază faptul că, întrucât IA cuprinde, prin

Joi, 20 mai 2021

definiție, prelucrarea datelor, ea trebuie să respecte legislația UE privind protecția datelor, în special Regulamentul general privind protecția datelor (RGPD); reiterează că este important ca autoritățile publice independente de protecție a datelor să fie dotate cu resursele necesare care să le permită să monitorizeze și să asigure în mod eficace respectarea legislației privind protecția datelor;

88. subliniază că investițiile în științele, cercetarea și dezvoltarea în domeniul digital și al IA, promovarea unui acces mai bun la capitalul de risc, dezvoltarea unei securități cibernetice solide a infrastructurilor critice și a rețelelor de comunicații electronice și accesul la date imparțiale de înaltă calitate sunt pietrele de temelie pentru a asigura suveranitatea digitală a Uniunii; invită Comisia să studieze diferitele moduri în care Uniunea riscă să devină dependentă de actorii externi; constată că reglementarea neclară, excesivă sau fragmentată va împiedica emergența unor unicorni, startup-uri și IMM-uri inovatoare în sectoarele înaltei tehnologii sau le va determina să își dezvolte produsele și serviciile în afara Europei;

89. subliniază că realizarea unei societăți europene a gigabiților care să fie sigură și favorabilă incluziunii este o condiție prealabilă pentru succesul Uniunii în tranziția sa digitală; subliniază rolul conectivității, alimentată în special de tehnologia 5G și de infrastructura de fibră optică, în transformarea modurilor de lucru și de educație, a modelelor de afaceri și a unor sectoare întregi, cum ar fi industria prelucrătoare, transporturile și asistența medicală, în special în combinație cu alte tehnologii, cum ar fi virtualizarea, tehnologia de tip cloud computing, tehnica de calcul la margine, IA, segmentarea rețelelor și automatizarea, și menționează că grație conectivității se poate crește productivitatea și inovarea și se poate îmbunătăți experiența utilizatorilor;

90. invită Comisia să stimuleze întreprinderile europene să înceapă dezvoltarea și consolidarea capacităților tehnologice pentru următoarea generație de rețele mobile; invită Comisia să analizeze impactul accesului inegal la tehnologiile digitale și al disparităților în materie de conectivitate între statele membre;

91. ia act de faptul că investițiile în calculul de înaltă performanță (HPC) sunt esențiale pentru a valorifica pe deplin potențialul IA și al altor tehnologii emergente; solicită să se reducă decalajul în materie de investiții în conectivitate prin Next Generation EU, precum și prin finanțări naționale și private, pentru a compensa reducerea fondurilor dedicate investițiilor UE în tehnologiile viitorului în cadrul financiar multianual (CFM) pentru perioada 2021-2027;

92. solicită o abordare a securității cibernetice la nivelul întregii societăți; subliniază că noile moduri ale securității cibernetice ar trebui concepute pe baza rezilienței și a adaptabilității în fața presiunilor și a atacurilor; solicită o abordare holistică a securității cibernetice, în care întregul sistem să fie luat în considerare, de la conceperea și utilizabilitatea sistemului, până la educația și formarea cetățenilor; subliniază că transformarea digitală, odată cu digitalizarea rapidă a serviciilor și introducerea pe scară largă a dispozitivelor conectate, face ca societatea și economia noastră să fie mai expuse atacurilor cibernetice; subliniază că progresele înregistrate în domeniul informaticii cuantice vor perturba tehnicile de criptare existente; invită Comisia să sprijine cercetarea care ar permite Europei să facă față acestei provocări și subliniază că este nevoie de criptare de la un capăt la altul solidă și sigură; invită Comisia să exploreze utilizarea protocoalelor și aplicațiilor de securitate cibernetică bazate pe tehnologia blockchain pentru a îmbunătăți reziliența, fiabilitatea și robustețea infrastructurilor de IA; evidențiază că este necesar să se includă componente de securitate cibernetică în toate politicile sectoriale; subliniază că, pentru a asigura o protecție eficace, este necesară colaborarea dintre instituțiile UE și cele naționale, cu sprijinul ENISA, pentru a asigura securitatea, integritatea, reziliența și sustenabilitatea infrastructurilor critice și a rețelelor de comunicații electronice; salută propunerea Comisiei de revizuire a Directivei NIS și intenția sa de a extinde domeniul de aplicare al acesteia și de a reduce diferențele de aplicare de către statele membre; solicită o abordare prudentă față de potențialele dependențe de furnizorii cu grad ridicat de risc, în special pentru implementarea rețelelor 5G;

o

o o

93. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Vineri, 21 mai 2021

P9_TA(2021)0262

Protecția adecvată a datelor cu caracter personal de către Regatul Unit

Rezoluția Parlamentului European din 21 mai 2021 referitoare la protecția adecvată a datelor cu caracter personal de către Regatul Unit (2021/2594(RSP))

(2022/C 15/23)

Parlamentul European,

- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”), în special articolele 7, 8, 16, 47 și 52,
- având în vedere Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) din 16 iulie 2020 pronunțată în cauza C-311/18, *Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited și Maximillian Schrems* (hotărârea Schrems II) ⁽¹⁾,
- având în vedere hotărârea CJUE din 6 octombrie 2015, pronunțată în cauza C-362/14, *Maximillian Schrems/Data Protection Commissioner* (hotărârea Schrems I) ⁽²⁾,
- având în vedere hotărârea CJUE din 6 octombrie 2020, pronunțată în cauza C-623/17, *Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs* ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 12 martie 2014 referitoare la programul de supraveghere al Agenției Naționale de Securitate (NSA) a SUA, la organismele de supraveghere din diferite state membre și la impactul acestora asupra drepturilor fundamentale ale cetățenilor UE și asupra cooperării transatlantice în materie de justiție și de afaceri interne ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 5 iulie 2018 referitoare la caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate UE-SUA ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 25 octombrie 2018 referitoare la folosirea datelor utilizatorilor Facebook de către Cambridge Analytica și impactul asupra protecției datelor ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 20 mai 2021 referitoare la hotărârea CJUE din 16 iulie 2020, *Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited și Maximillian Schrems* („Schrems II”), pronunțată în cauza C-311/18 ⁽⁷⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 26 noiembrie 2020 referitoare la analiza politicii comerciale a UE ⁽⁸⁾,
- având în vedere Acordul comercial și de cooperare din 31 decembrie 2020 dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte ⁽⁹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 28 aprilie 2021 referitoare la rezultatul negocierilor dintre UE și Regatul Unit ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date (Regulamentul general privind protecția datelor) (RGPD) ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2020:559.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2020:790.

⁽⁴⁾ JO C 378, 9.11.2017, p. 104.

⁽⁵⁾ JO C 118, 8.4.2020, p. 133.

⁽⁶⁾ JO C 345, 16.10.2020, p. 58.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0256.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0337.

⁽⁹⁾ JO L 444, 31.12.2020, p. 14.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0141.

⁽¹¹⁾ JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

Vineri, 21 mai 2021

- având în vedere Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date ⁽¹²⁾ (Directiva privind protecția datelor în materie de asigurare a respectării legii),
 - având în vedere Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice ⁽¹³⁾,
 - având în vedere propunerea Comisiei din 10 ianuarie 2017 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind respectarea vieții private și protecția datelor cu caracter personal în comunicațiile electronice (COM(2017)0010) și poziția Parlamentului European cu privire la aceasta, adoptată la 20 octombrie 2017 ⁽¹⁴⁾,
 - având în vedere recomandările Comitetului european pentru protecția datelor (CEPD), inclusiv declarația sa din 9 martie 2021 referitoare la Regulamentul privind viața privată și comunicațiile electronice și recomandările sale 01/2020 din 10 noiembrie 2020 privind măsurile care completează instrumentele de transfer pentru a asigura conformitatea cu nivelul UE de protecție a datelor cu caracter personal,
 - având în vedere criteriile de referință privind caracterul adecvat al nivelului de protecție adoptate de Grupul de lucru „Articolul 29” la 6 februarie 2018 și aprobate de CEPD,
 - având în vedere recomandările 01/2021 ale CEPD din 2 februarie 2021 referitoare la criteriile de referință privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în temeiul Directivei privind protecția datelor în materie de asigurare a respectării legii,
 - având în vedere proiectele de decizii privind caracterul adecvat publicate de Comisie la 19 februarie 2021, una în temeiul RGPD ⁽¹⁵⁾ și cealaltă în temeiul Directivei privind protecția datelor în materie de asigurare a respectării legii ⁽¹⁶⁾,
 - având în vedere avizele 14/2021 și 15/2021 ale CEPD din 13 aprilie 2021 referitoare la proiectul de decizie de punere în aplicare a Comisiei Europene în temeiul Directivei (UE) 2016/680 privind protecția adecvată a datelor cu caracter personal în Regatul Unit,
 - având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO) și Convenția Consiliului Europei pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, precum și protocolul său de modificare, („Convenția 108+”), la care Regatul Unit este parte,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și a principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie,
 - având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne,
- A. întrucât capacitatea de a transfera date cu caracter personal peste granițe poate constitui un factor-cheie de inovare, productivitate și competitivitate economică și are o importanță crucială pentru o cooperare eficace în lupta împotriva criminalității transfrontaliere organizate și împotriva infracțiunilor transfrontaliere grave, precum și în combaterea terorismului, care depinde din ce în ce mai mult de schimbul de date cu caracter personal;
- B. întrucât, în hotărârea Schrems I, CJUE a subliniat că accesul nediferențiat al serviciilor de informații la conținutul comunicațiilor electronice încalcă esența dreptului la confidențialitatea comunicațiilor prevăzut la articolul 7 din Cartă și că Statele Unite nu oferă suficiente căi de atac pentru persoanele care nu sunt cetățeni ai SUA împotriva supravegherii în masă, încălcând articolul 47 din Cartă;

⁽¹²⁾ JO L 119, 4.5.2016, p. 89.

⁽¹³⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

⁽¹⁴⁾ A8-0324/2017.

⁽¹⁵⁾ Proiect de decizie de punere în aplicare al Comisiei în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția adecvată a datelor cu caracter personal asigurată de Regatul Unit.

⁽¹⁶⁾ Proiect de decizie de punere în aplicare al Comisiei în temeiul Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția adecvată a datelor cu caracter personal asigurată de Regatul Unit.

Vineri, 21 mai 2021

- C. întrucât Regatul Unit a fost în mod tradițional un partener comercial important al multor state membre ale Uniunii, precum și un aliat apropiat în domeniul securității; întrucât Uniunea și Regatul Unit ar trebui să mențină această cooperare strânsă, în pofida retragerii Regatului Unit din Uniune, deoarece acest lucru va fi benefic pentru ambele părți;
- D. întrucât întreprinderile europene au nevoie de claritate și securitate juridică, deoarece capacitatea de a transfera date cu caracter personal peste granițe a devenit din ce în ce mai importantă pentru toate tipurile de societăți care furnizează bunuri și servicii la nivel internațional; întrucât o decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în ceea ce privește Regatul Unit în temeiul RGPD este extrem de importantă deoarece multe întreprinderi europene desfășoară activități comerciale peste Canalul Mânecii, în special având în vedere faptul că Brexitul este încă foarte recent, iar fluxurile de date în interiorul Uniunii nu au făcut obiectul unor restricții; întrucât neadoptarea unui cadru solid de adecvare ar crea riscul de perturbări ale transferurilor comerciale transfrontaliere de date cu caracter personal între Uniune și Regatul Unit, precum și costuri ridicate de asigurare a conformității;
- E. întrucât Acordul comercial și de cooperare (ACC) include o serie de garanții și condiții pentru schimbul de date cu caracter personal pertinente în contextul aplicării legii; întrucât negocierile privind fluxurile de date cu caracter personal s-au desfășurat în paralel cu negocierile privind ACC, dar nu au fost finalizate până la sfârșitul perioadei de tranziție, la 31 decembrie 2020; întrucât în Acordul comercial și de cooperare a fost inclusă o „clauză pasarelă” ca soluție provizorie, condiționată de angajamentul Regatului Unit de a nu-și modifica regimul actual de protecție a datelor, pentru a asigura continuarea fluxurilor de date cu caracter personal dintre Regatul Unit și Uniune până la adoptarea unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție; întrucât perioada inițială de patru luni a fost prelungită și va expira la sfârșitul lunii iunie 2021;
- F. întrucât evaluarea realizată de Comisie înainte de a-și prezenta proiectul de decizie de punere în aplicare este incompletă și contravine cerințelor CJUE privind evaluările caracterului adecvat al nivelului de protecție, care a fost subliniată de CEPD în avizele sale privind caracterul adecvat, în care recomandă Comisiei să evalueze în continuare elemente specifice ale legislației și practicii din Regatul Unit referitoare la colectarea în masă, divulgarea în străinătate și acordurile internaționale în domeniul schimbului de informații, al utilizării suplimentare a informațiilor colectate în scopul aplicării legii și al independenței comisarilor judicari;
- G. întrucât anumite aspecte ale legislației și/sau practicii din Regatul Unit nu au fost luate în considerare de Comisie, fapt care a dus la proiecte de decizii de punere în aplicare care nu sunt în concordanță cu dreptul Uniunii; întrucât articolul 45 din RGPD prevede că, „[a]tunci când evaluează caracterul adecvat al nivelului de protecție, Comisia ține seama, în special, de [...] legislația relevantă, atât generală, cât și sectorială, inclusiv privind securitatea publică, apărarea, securitatea națională și dreptul penal, precum și accesul autorităților publice la datele cu caracter personal, precum și punerea în aplicare a acestei legislații, normele de protecție a datelor, normele profesionale și măsurile de securitate, inclusiv normele privind transferul ulterior de date cu caracter personal către o altă țară terță sau o organizație internațională, care sunt respectate în țara terță respectivă sau în organizația internațională respectivă, jurisprudența” și de „angajamentele internaționale la care a aderat țara terță sau organizația internațională în cauză sau alte obligații care decurg din convenții sau instrumente obligatorii din punct de vedere juridic, precum și din participarea acestora la sisteme multilaterale sau regionale, mai ales în domeniul protecției datelor cu caracter personal”, ce include acorduri internaționale în alte domenii care implică accesul la date sau schimbul de informații și, prin urmare, necesită o evaluare a acestor acorduri internaționale;
- H. întrucât CJUE a declarat în mod clar în hotărârea sa Schrems I că atunci când examinează nivelul de protecție oferit de o țară terță, Comisia este obligată să evalueze conținutul normelor aplicabile în țara respectivă care rezultă din dreptul său intern sau din angajamentele sale internaționale și practica menită să asigure respectarea acestor norme, întrucât, în temeiul articolului 25 alineatul (2) din Directiva 95/46/CE, aceasta trebuie să țină seama de toate circumstanțele legate de transferul de date cu caracter personal către o țară terță (punctul 75);
- I. întrucât activitățile serviciilor de informații și schimbul de informații cu țările terțe sunt excluse din domeniul de aplicare al dreptului UE în conformitate cu tratatele atunci când este vorba de statele membre, dat fiind că acestea intră în domeniul de aplicare al evaluării necesare a caracterului adecvat al nivelului de date cu caracter personal oferit de țările terțe, astfel cum a confirmat CJUE în hotărârile Schrems I și II;
- J. întrucât standardele de protecție a datelor nu se bazează numai pe legislația în vigoare, ci și pe aplicarea acestor legi în practică și întrucât, atunci când și-a pregătit decizia, Comisia a evaluat doar legislația, nu și aplicarea efectivă în practică;

Vineri, 21 mai 2021

- K. întrucât, în prezent, Comisia admite că 12 țări terțe oferă o protecție adecvată în temeiul RGPD și a încheiat recent discuții cu Republica Coreea în această privință; întrucât Regatul Unit este prima țară a căreia Comisia a propus să i se acorde caracterul adecvat în temeiul Directivei privind asigurarea respectării legii;
- L. întrucât cazul Regatului Unit este diferit de toate evaluările anterioare ale adecvării, deoarece se referă la un fost stat membru al Uniunii care a încorporat dispozițiile RGPD în dreptul său național și, în plus, a prevăzut că întreaga „legislație națională derivată din UE”, inclusiv legislația de transpunere a Directivei privind asigurarea respectării legii, va continua să se aplice după încheierea perioadei de tranziție,

I. REGULAMENTUL GENERAL PRIVIND PROTECȚIA DATELOR

Observații generale

1. ia act de faptul că Regatul Unit este semnatar al CEDO și al Convenției Consiliului Europei pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal; se așteaptă ca Regatul Unit să asigure același cadru minim de protecție a datelor, în ciuda faptului că a ieșit din Uniunea Europeană;
2. salută angajamentul Regatului Unit de a respecta democrația și statul de drept, de a proteja și de a conferi efecte interne drepturilor fundamentale, cum ar fi cele prevăzute în Convenția europeană a drepturilor omului, inclusiv niveluri ridicate de protecție a datelor; reamintește că aceasta este o condiție prealabilă necesară pentru cooperarea UE cu Regatul Unit; reamintește că, deși articolul 8 din CEDO privind dreptul la viață privată face parte din legislația națională a Regatului Unit prin intermediul Legii privind drepturile omului din 1998 și din common law prin intermediul noului delict de utilizare abuzivă a informațiilor privind viața privată, guvernul a respins eforturile de a include un drept fundamental la protecția datelor;
3. subliniază că UE a optat pentru o abordare centrată pe drepturile omului a administrării datelor în elaborarea unor norme solide de protecție a datelor în temeiul RGPD și, prin urmare, este profund îngrijorat de declarațiile publice ale prim-ministrului Regatului Unit care afirmă că Regatul Unit va încerca să se abată de la normele UE privind protecția datelor și să își stabilească propriile controale „suverane” în acest domeniu; consideră că strategia națională a Regatului Unit privind datele din 2020 face trecerea de la protecția datelor cu caracter personal la utilizarea și partajarea mai amplă a datelor, ceea ce este incompatibil cu principiile echității, reducerii la minimum a datelor și limitării scopului în temeiul RGPD; ia act de faptul că, în avizele sale privind caracterul adecvat, CEPD a evidențiat că acest lucru ar putea duce la posibile riscuri în ceea ce privește protecția conferită datelor cu caracter personal transferate din UE;
4. evidențiază că deciziile valabile privind caracterul adecvat al nivelului de protecție contribuie în mare măsură la protecția drepturilor fundamentale ale persoanelor și la securitatea juridică pentru întreprinderi; subliniază însă că deciziile privind caracterul adecvat al nivelului de protecție bazate pe evaluări incomplete și care nu sunt puse în aplicare în mod corespunzător de către Comisie pot avea efectul contrar atunci când sunt contestate în instanță;
5. întrucât evaluarea realizată de Comisie înainte de a-și prezenta proiectul de decizie de punere în aplicare este incompletă și contravine cerințelor CJUE privind evaluările caracterului adecvat al nivelului de protecție, care a fost subliniată de CEPD în avizele sale privind caracterul adecvat, în care recomandă Comisiei să evalueze în continuare elemente specifice ale legislației sau practicii din Regatul Unit referitoare la colectarea în masă, divulgarea în străinătate și acordurile internaționale în domeniul schimbului de informații, al utilizării ulterioare a informațiilor colectate în scopul aplicării legii și al independenței comisarilor judiciari;

Punerea în aplicare a RGPD

6. își exprimă îngrijorarea cu privire la deficiența și adeseori inexistența punerii în aplicare a RGPD de către Regatul Unit atunci când acesta era încă membru al UE; atrage atenția, îndeosebi, asupra faptului că Biroul Comisarului pentru informații al Regatului Unit (ICO, Information Commissioner's Office) nu a efectuat punerea în aplicare în mod corespunzător în trecut; atrage atenția asupra exemplului în care ICO a închis o reclamație privind tehnologiile utilizate în publicitate după organizarea a două evenimente cu părțile interesate, redactând un raport („Raportul actualizat privind tehnologiile utilizate în publicitate”) și afirmând că „industria tehnologiilor din publicitate pare imatură în nivelul său de înțelegere a cerințelor

Vineri, 21 mai 2021

privind protecția datelor”, fără a recurge însă la niciuna dintre competențele sale de asigurare a respectării legii⁽¹⁷⁾; este preocupat de faptul că absența punerii în aplicare este o problemă structurală, prezentată în politica de acțiune în materie de reglementare a ICO, care afirmă în mod explicit că „[î]n majoritatea cazurilor, ne vom rezerva competențele pentru cazurile cele mai grave, reprezentând cele mai grave încălcări ale obligațiilor privind drepturile de informare. Acestea vor presupune, de regulă, acte intenționate, deliberate sau din neglijență sau încălcări repetate ale obligațiilor privind drepturile de informare, cauzând prejudicii sau daune persoanelor”; subliniază că, în practică, acest lucru a însemnat că un număr ridicat de încălcări ale legislației privind protecția datelor în Regatul Unit nu au fost, așadar, remediate;

7. ia act de strategia națională a Regatului Unit privind datele, actualizată la 9 decembrie 2020, care propune tranziția de la protecția datelor cu caracter personal către utilizarea și partajarea din ce în ce mai extinsă a datelor; atrage atenția că poziția indicată în strategie, potrivit căreia „reținerea datelor poate avea un impact negativ asupra societății”, nu este compatibilă cu principiile reducerii la minimum a datelor și limitării scopului în temeiul RGPD și al dreptului primar;

8. ia act de faptul că, în 2004, Comisia pentru afaceri constituționale⁽¹⁸⁾ și, în 2014, Comisia pentru afaceri publice a Parlamentului Regatului Unit⁽¹⁹⁾ au recomandat să se asigure independența ICO prin transformarea lui într-un funcționar al Parlamentului, care să răspundă în fața acestuia, mai degrabă decât să fie numit în continuare de ministrul pentru digitalizare, cultură, mass-media și sport; regretă că nu s-a dat curs acestei recomandări;

Prelucrarea datelor pentru controlul imigrației

9. observă că dreptul Regatului Unit privind protecția datelor conține o derogare de la anumite aspecte ale drepturilor și principiilor fundamentale de protecție a datelor, cum ar fi dreptul de acces și dreptul unei persoane vizate de a ști cu cine au fost partajate datele sale, în cazul în care o astfel de protecție „ar aduce atingere controlului eficace al imigrației”; evidențiază că monitorizarea și conformitatea utilizării derogării trebuie să se desfășoare în conformitate cu standardele impuse de referința privind caracterul adecvat, care necesită luarea în considerare atât a practicii, cât și a principiului, subliniind că „este necesar să se ia în considerare nu numai conținutul normelor aplicabile datelor cu caracter personal transferate către o țară terță [...], ci și sistemul existent pentru a asigura eficacitatea unor astfel de norme”; recunoaște că această derogare, care este disponibilă pentru toți operatorii de date din Regatul Unit, a fost aprobată de ICO și de o instanță și poate fi invocată numai de la caz la caz și aplicată în mod necesar și proporțional; reamintește informațiile recent dezvăluite, conform cărora au fost depuse 17 780 de cereri de acces în legătură cu datele prelucrate de către Ministerul de Interne între 1 aprilie 2018 și 31 martie 2019 referitoare la 146,75 milioane de persoane vizate și că derogarea privind imigrația a fost utilizată în peste 70 % din cererile persoanelor vizate adresate Ministerului de Interne în 2020⁽²⁰⁾; subliniază că, chiar și în cazurile în care Ministerul de Interne a făcut uz de derogare, accesul la informații nu a fost complet refuzat, ci s-a limitat la documente oculte;

10. ia act de faptul că această derogare se aplică în prezent cetățenilor UE care își au reședința sau intenționează să locuiască în Regatul Unit; este profund îngrijorat de faptul că derogarea elimină principalele posibilități de asumare a răspunderii și căi de atac și subliniază că acesta nu este un nivel adecvat de protecție;

⁽¹⁷⁾ Lomas, N., „UK's ICO faces legal action after closing adtech complaint with nothing to show for it” (ICO din Regatul Unit riscă o acțiune în justiție după ce a clasat fără dovezi o plângere privind tehnologiile utilizate în publicitate), TechCrunch, San Francisco, 2020.

⁽¹⁸⁾ Al șaptelea raport al Comisiei speciale pentru afaceri constituționale, publicat de Camera Comunelor la 13 iunie 2006. Alineatul (108) are următorul conținut: „Considerăm că este de dorit ca comisarul pentru informații să fie responsabil în mod direct față de Parlament și să fie finanțat de acesta și recomandăm ca o astfel de modificare să fie luată în considerare atunci când apare ocazia de a modifica legislația”.

⁽¹⁹⁾ Raportul Comisiei pentru administrație publică intitulat „Cine este responsabil? Relațiile dintre guvern și organismele independente”, publicat de Camera Comunelor la 4 noiembrie 2014. Alineatul (64) are următorul conținut: „Comisarul pentru informații și Inspectoratul Major al Penitenciarelor ar trebui să fie pe deplin independente de guvern și să răspundă în fața Parlamentului. Comisarul pentru informații, comisarul pentru numiri publice și președintele Comisiei pentru deontologia funcției publice ar trebui să devină funcționari ai Parlamentului, la fel ca mediatorul parlamentar și cel al serviciilor de sănătate, precum și inspectorul și auditorul general.”

⁽²⁰⁾ Comunicatul de presă din 3 martie 2021 al Grupului Drepturi Deschise (Open Rights Group) intitulat ‘Documents reveal controversial Immigration Exemption used in 70 % of access requests to Home Office’ (Documente arată utilizarea controversată a derogării privind imigrația în 70 % din cererile de acces adresate Ministerului de Interne).

Vineri, 21 mai 2021

11. își reiterează profunda îngrijorare cu privire la derogarea privind drepturile persoanelor vizate prevăzută în politica de imigrație a Regatului Unit; își reiterează poziția potrivit căreia derogarea pentru prelucrarea datelor cu caracter personal în scopuri legate de imigrație, prevăzută în Legea Regatului Unit privind protecția datelor, trebuie modificată înainte de a se putea emite o decizie valabilă privind caracterul adecvat al nivelului de protecție, astfel cum s-a cerut în repetate rânduri, inclusiv în rezoluția sa din 12 februarie 2020 referitoare la mandatul propus pentru negocierile privind noul parteneriat cu Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord ⁽²¹⁾ și în avizul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne din 5 februarie 2021 ⁽²²⁾; invită Comisia să negocieze eliminarea derogării privind imigrația sau să se asigure că aceasta este reformată, astfel încât derogarea și utilizarea acesteia să ofere suficiente garanții persoanelor vizate și să nu încalce standardele pe care trebuie să le asigure o țară terță;

Supravegherea în masă

12. reamintește dezvăluirile făcute de avertizorul Edward Snowden privind supravegherea în masă practică de SUA și Regatul Unit; reamintește că programul „Tempora”, condus de Cartierul General pentru Comunicații al Guvernului Regatului Unit (GCHQ), interceptează în timp real comunicațiile prin intermediul cablurilor verticale de internet prin fibră optică și înregistrează datele ca să poată fi prelucrate și consultate ulterior; reamintește că această supraveghere în masă a conținutului comunicațiilor și a metadatelor are loc fără nicio suspiciune concretă și fără a fi vizate anumite date;

13. reamintește că, în hotărârile sale din cauzele Schrems I și Schrems II, CJUE a susținut că accesul în masă la conținutul comunicațiilor private afectează esența dreptului la viață privată și că, în astfel de cazuri, nici măcar nu mai este necesar să se verifice necesitatea și proporționalitatea acestor acțiuni de accesare a datelor; subliniază că aceste principii se aplică transferurilor de date către alte țări terțe decât SUA, inclusiv către Regatul Unit;

14. reamintește rezoluția sa din 12 martie 2014, în care se constată că programele de supraveghere în masă fără discernământ și fără a se întemeia pe suspiciuni concrete, desfășurate de agenția de informații a Regatului Unit GCHQ, nu sunt compatibile cu principiile necesității și proporționalității într-o societate democratică și nu sunt conforme cu dreptul UE în domeniul protecției datelor; recunoaște că, de atunci, Regatul Unit și-a reformat în mod semnificativ legislația în materie de supraveghere și a introdus garanții care depășesc condițiile definite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) în hotărârea Schrems II ⁽²³⁾ și garanțiile prevăzute în legile privind supravegherea din majoritatea statelor membre; salută, în special, asigurarea accesului deplin la căi de atac judiciare efective; reamintește că raportorul special al ONU pentru dreptul la viață privată a salutat garanțiile solide introduse prin Legea privind competențele de investigare („IPA 2016”) în ceea ce privește necesitatea, proporționalitatea și autorizarea independentă de către un organism judiciar;

15. reamintește că, în septembrie 2018, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a confirmat că programele britanice de interceptare și păstrare în masă a datelor, inclusiv Tempora, sunt „ilegale și incompatibile cu condițiile necesare pentru o societate democratică” ⁽²⁴⁾;

16. consideră inacceptabil faptul că proiectele de decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție nu iau în considerare lipsa unor restricții pentru utilizarea competențelor Regatului Unit în raport cu datele în bloc, și nici utilizarea efectivă de către Regatul Unit și SUA a operațiunilor de supraveghere, dezvăluită de Edward Snowden, inclusiv următoarele fapte:

- (a) nu există o supraveghere efectivă de fond din partea ICO sau a instanțelor judecătorești cu privire la utilizarea derogării de securitate națională prevăzute în legislația Regatului Unit privind protecția datelor;
- (b) restricțiile privind utilizarea competențelor Regatului Unit în raport cu „datele în bloc” nu sunt prevăzute în legea propriu-zisă, astfel cum prevede CJUE (ci, mai degrabă, sunt lăsate la discreția executivului, sub rezerva unui control judiciar „respectuos”);

⁽²¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0033.

⁽²²⁾ Avizul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne referitor la încheierea, în numele Uniunii, a Acordului comercial și de cooperare dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte, și a Acordului dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind procedurile de securitate pentru schimbul de informații clasificate și protecția acestora, LIBE_AL(2021)680848.

⁽²³⁾ Hotărârea din 16 iulie 2020, Data Protection Commissioner / Facebook Ireland Limited și Maximillian Schrems, C-311/18, ECLI:EU:C:2020:559.

⁽²⁴⁾ Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 13 septembrie 2018, Big Brother Watch și alții/Regatul Unit, cererile nr. 58170/13, 62322/14, 24960/15.

Vineri, 21 mai 2021

- (c) descrierea „datelor secundare” (metadatelor) din proiectele de decizii induce în eroare în mod grav și nu ia act de faptul că astfel de date pot dezvălui foarte multe și pot fi foarte intruzive și fac obiectul unor analize automatizate sofisticate (astfel cum a constatat CJUE în cauza *Digital Rights Ireland* ⁽²⁵⁾), însă legislația Regatului Unit nu protejează în mod semnificativ metadatele împotriva accesului nejustificat, a colectării în masă și a analizei de către serviciile de informații din Regatul Unit cu ajutorul IA;
- (d) faptul că agențiile din cadrul grupului Five Eyes, în special GCHQ și Agenția Națională de Securitate (NSA), partajează, în practică, toate datele operative;

subliniază că, în plus, în ceea ce privește SUA, cetățenii Regatului Unit beneficiază de anumite garanții convenite informal de GCHQ și NSA; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că aceste garanții nu ar proteja cetățenii sau locuitorii UE ale căror date pot face obiectul transferurilor ulterioare și al partajării cu NSA;

17. invită statele membre să încheie cu Regatul Unit acorduri privind interzicerea spionajului și invită Comisia să facă uz de schimburile sale cu omologii săi din Regatul Unit pentru a transmite mesajul că, în cazul în care nu se modifică legislația și practicile de supraveghere ale Regatului Unit, singura opțiune fezabilă pentru a facilita deciziile privind caracterul adecvat ar fi încheierea unor acorduri de interzicere a spionajului cu statele membre;

Transferurile ulterioare

18. subliniază cu insistență faptul că Legea din 2018 privind retragerea din Uniunea Europeană prevede că jurisprudența CJUE generată înainte de încheierea perioadei de tranziție va deveni „drept al UE menținut în dreptul intern” și, prin urmare, va deveni obligatorie din punct de vedere juridic pentru Regatul Unit; subliniază că, atunci când evaluează dacă nivelul de protecție este adecvat în alte țări terțe, Regatul Unit este obligat să respecte principiile și condițiile stabilite de CJUE în hotărârile din cauzele *Schrems I* și *Schrems II*; este îngrijorat de faptul că instanțele judecătorești din Regatul Unit nu vor mai aplica Carta; subliniază că Regatul Unit nu mai ține de competența CJUE, care este cea mai înaltă instanță de interpretare a Cartei;

19. subliniază că normele Regatului Unit privind schimbul de date cu caracter personal în temeiul Legii privind economia digitală din 2017 și privind transferurile ulterioare de date de cercetare nu sunt în mod clar „în esență echivalente” cu normele prevăzute în RGPD, potrivit interpretării CJUE;

20. este preocupat de faptul că Regatul Unit și-a acordat dreptul de a declara că alte țări sau teritorii terțe oferă o protecție adecvată a datelor, indiferent dacă UE consideră că țara terță sau teritoriul în cauză oferă sau nu o astfel de protecție; reamintește că Regatul Unit a declarat deja că Gibraltarul oferă o astfel de protecție, chiar dacă UE nu a făcut o declarație în acest sens; este profund îngrijorat de faptul că atestarea de către Regatul Unit a existenței „unui nivel de protecție adecvat” ar conduce, prin urmare, la ocolirea normelor UE privind transferurile către state sau teritorii care nu sunt considerate adecvate în temeiul dreptului UE;

21. ia act de faptul că, la 1 februarie 2021, Regatul Unit a trimis o cerere de aderare la Parteneriatul transpacific cuprinzător și progresiv (CPTPP), în special pentru „a beneficia de norme moderne în domeniul comerțului digital, care permit circulația liberă a datelor între membri, elimină barierele inutile din calea întreprinderilor (etc.)”; constată cu îngrijorare că CPTPP are 11 membri, dintre care opt nu beneficiază de o decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție din partea UE; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la posibilele transferuri ulterioare de date cu caracter personal ale cetățenilor și rezidenților UE către aceste țări, în cazul în care se adoptă o decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în Regatul Unit ⁽²⁶⁾;

⁽²⁵⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 8 aprilie 2014, *Digital Rights Ireland Ltd/Ministrul Comunicațiilor, Resurselor Marine și Naturale și alții și Kärntner Landesregierung și alții*, cauzele conexe C-293/12 și C-594/12, ECLI:EU:C:2014:238.

⁽²⁶⁾ Comunicatul de presă al Departamentului Regatului Unit pentru Comerț Internațional din 30 ianuarie 2021, intitulat „UK applies to join huge Pacific free trade area CPTPP” [Regatul Unit depune cererea de aderare la enormul spațiu de liber schimb din zona Pacificului, CPTPP].

Vineri, 21 mai 2021

22. regretă faptul că Comisia nu a evaluat impactul și riscurile potențiale ale Acordului dintre Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Japonia privind un parteneriat economic cuprinzător, care include dispoziții privind datele cu caracter personal și nivelul de protecție a datelor;

23. este preocupat de faptul că, în cazul în care Regatul Unit include în acordurile comerciale viitoare, inclusiv în acordurile comerciale dintre SUA și Regatul Unit, dispoziții privind transferurile de date, acest lucru ar submina nivelul de protecție asigurat de RGPD;

II. DIRECTIVA PRIVIND PROTECȚIA DATELOR ÎN MATERIE DE ASIGURARE A RESPECTĂRII LEGII

24. subliniază că Regatul Unit este prima țară pentru care Comisia a propus adoptarea unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în temeiul Directivei (UE) 2016/680;

25. ia act de acordul dintre Regatul Unit și SUA privind accesul transfrontalier la date⁽²⁷⁾, încheiat în temeiul legii CLOUD din SUA, care facilitează transferurile în scopul aplicării legii; este profund preocupat de faptul că acest lucru va permite accesul nejustificat al autorităților SUA la datele cu caracter personal ale cetățenilor și locuitorilor UE; este îngrijorat, la fel ca CEPD, de faptul că, dacă sunt aplicate *mutatis mutandis*, garanțiile prevăzute în acordul-cadru dintre UE și SUA⁽²⁸⁾ ar putea să nu îndeplinească criteriile care necesită norme clare, precise și accesibile în ceea ce privește accesul la datele cu caracter personal sau ar putea să nu consacre aceste garanții în măsura în care acestea să fie eficace și aplicabile în dreptul Regatului Unit;

26. reamintește că hotărârea CJUE C-623/17 trebuie interpretată în sensul că se opune legislației naționale care permite unei autorități de stat să solicite furnizorilor de servicii de comunicații să efectueze transmiterea generalizată și nediferențiată a datelor privind traficul și a datelor de localizare către agențiile de securitate și de informații ale statului în scopul protejării securității naționale;

27. ia act de faptul că, în acest caz, CJUE a hotărât că colectarea de date în bloc, efectuată în Regatul Unit în temeiul Legii din 2000 privind reglementarea competențelor de investigare, este ilegală; subliniază că legea de reglementare a fost înlocuită între timp de Legea privind competențele de investigare (IPA 2016), care pune un accent mai puternic pe principiile necesității și proporționalității; subliniază că IPA 2016 supune acțiunile de interceptare controlului judecătoresc și le permite persoanelor fizice să acceseze datele care le vizează și să depună plângeri în fața tribunalului care are sarcina de a controla competențele de investigare; regretă, cu toate acestea, faptul că IPA 2016 continuă să permită practica păstrării în bloc a datelor;

28. este preocupat de relațiile recente potrivit cărora Ministerul de Interne al Regatului Unit a implementat, în cadrul unui test desfășurat în temeiul IPA 2016, un sistem de colectare și păstrare în masă a datelor;

29. reamintește că, în rezoluția sa din 12 februarie 2020, Parlamentul European a subliniat că „Regatul Unit nu poate avea acces direct la datele din sistemele de informații ale UE și nici nu poate participa la organele de conducere ale agențiilor UE din domeniul libertății, securității și justiției, iar orice partajare de informații cu Regatul Unit, inclusiv de date cu caracter personal, trebuie să facă obiectul unor garanții stricte și al unor condiții stricte de audit și control, inclusiv să existe un nivel de protecție a datelor cu caracter personal echivalent cu cel prevăzut de legislația UE”; ia act de deficiențele identificate în modul în care Regatul Unit a pus în aplicare legislația privind protecția datelor în timp ce era încă membru al UE; reamintește că Regatul Unit a înregistrat și a păstrat o copie a Sistemului de Informații Schengen (SIS); se așteaptă ca agențiile de aplicare a legii din Regatul Unit să respecte pe deplin normele aplicabile atunci când vor face schimb de date cu caracter personal în viitor; reamintește că Regatul Unit menține accesul la unele baze de date ale UE în materie de aplicare a legii numai pe baza unui răspuns pozitiv/negativ („hit/no hit”) și este exclus din punct de vedere juridic de la accesul la SIS;

⁽²⁷⁾ Acordul dintre Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Guvernul Statelor Unite ale Americii din 3 octombrie 2019 privind accesul la datele electronice în scopul combaterii criminalității grave.

⁽²⁸⁾ Acord între Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană privind protecția informațiilor cu caracter personal în ceea ce privește prevenirea, depistarea investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor (JO L 336, 10.12.2016, p. 3).

Vineri, 21 mai 2021

30. își exprimă îngrijorarea cu privire la dezvăluirea din ianuarie 2021 privind ștergerea accidentală din calculatorul național al poliției din Regatul Unit a unui număr de 400 000 de caziere judiciare; subliniază că acest lucru nu dă naștere unui sentiment de încredere față de eforturile depuse de Regatul Unit pentru a asigura protecția datelor în scopul aplicării legii;

31. ia act de faptul că proiectul de decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție evaluează în detaliu drepturile fiecărei autorități din Regatul Unit abilitate în temeiul dreptului național să intercepteze și să păstreze date cu caracter personal din motive de securitate națională; salută, de asemenea, faptul că rapoartele detaliate de supraveghere cu privire la autoritățile responsabile de comunitatea serviciilor de informații oferă informații cu privire la practicile actuale de supraveghere din Regatul Unit; invită Comisia să evalueze și să monitorizeze în continuare tipurile de date transmise în cadrul comunicațiilor care intră sub incidența competențelor Regatului Unit de păstrare a datelor și de interceptare legală;

32. subliniază că Acordul comercial și de cooperare dintre UE și Regatul Unit (ACC) include titluri referitoare la schimbul de date ADN, date privind amprentele digitale și date privind înmatricularea vehiculelor, transferul și prelucrarea datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR), cooperarea privind informațiile operaționale și cooperarea cu Europol și Eurojust, care se vor aplica indiferent de decizia privind caracterul adecvat al nivelului de protecție; reamintește, cu toate acestea, preocupările exprimate în avizul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne din februarie 2021 referitor la ACC în ceea ce privește utilizarea specială și păstrarea pe o perioadă mai îndelungată a datelor cu caracter personal transmise Regatului Unit în temeiul titlurilor Prüm și PNR din ACC, care nu corespund cu modalitățile de utilizare și păstrare din statele membre; reamintește dreptul privind introducerea unei acțiuni în fața CJUE pentru a solicita verificarea legalității acordului internațional preconizat și, în special, a compatibilității acestuia cu protecția unui drept fundamental⁽²⁹⁾;

Concluzii

33. invită Comisia să asigure întreprinderile din UE că decizia privind caracterul adecvat al nivelului de protecție va oferi un temei juridic solid, suficient și orientat spre viitor pentru transferurile de date; subliniază că este important să se asigure faptul că decizia privind caracterul adecvat al nivelului de protecție va fi considerată acceptabilă dacă va fi examinată de CJUE și subliniază că toate recomandările formulate în avizul CEPD ar trebui, prin urmare, să fie luate în considerare;

34. salută faptul că deciziile privind caracterul adecvat al nivelului de protecție se vor aplica numai pentru o perioadă de patru ani, deoarece Regatul Unit ar putea alege să modifice legislația care face obiectul evaluării de către Comisie a caracterului adecvat, având în vedere că nu mai este stat membru al Uniunii; invită Comisia să monitorizeze în continuare, între timp, nivelul de protecție a datelor în Regatul Unit de drept și de fapt și să efectueze o evaluare aprofundată înainte de reînnoirea deciziei privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în 2025;

35. consideră că, prin adoptarea celor două decizii de punere în aplicare, care nu sunt conforme cu dreptul Uniunii, fără a fi soluționat toate preocupările exprimate în prezenta rezoluție, Comisia depășește competențele de executare conferite acesteia prin Regulamentul (UE) 2016/679 și Directiva (UE) 2016/680; se opune, așadar, celor două acte de punere în aplicare, deoarece proiectele de decizii de punere în aplicare nu sunt conforme cu dreptul Uniunii;

36. invită Comisia să modifice cele două proiecte de decizii de punere în aplicare pentru a le alinia pe deplin cu dreptul și jurisprudența Uniunii;

37. solicită ca autoritățile naționale de protecție a datelor să suspende transferul de date cu caracter personal care pot face obiectul unui acces nediferențiat din partea autorităților de informații din Regatul Unit în cazul în care Comisia adoptă deciziile sale privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în Regatul Unit înainte ca acesta să rezolve problemele menționate mai sus;

38. invită Comisia și autoritățile competente din Regatul Unit să elaboreze un plan de acțiune pentru a aborda cât mai curând posibil deficiențele identificate în avizele CEPD și alte chestiuni nesoluționate în domeniul protecției datelor în Regatul Unit, ceea ce trebuie să fie o condiție necesară pentru adoptarea deciziei finale privind caracterul adecvat al nivelului de protecție;

39. invită Comisia să continue să monitorizeze îndeaproape nivelul de protecție a datelor, precum și legile și practicile britanice privind supravegherea în masă; subliniază că, în capitolul V din RGPD, există și alte posibilități legale pentru transferul de date cu caracter personal către Regatul Unit; reamintește că, în conformitate cu Orientările CEPD, transferurile care se bazează pe derogări pentru situații specifice în temeiul articolului 49 din RGPD trebuie să aibă un caracter excepțional;

⁽²⁹⁾ Rezoluția Parlamentului European referitoare la proiectul de decizie a Comisiei de constatare a nivelului adecvat de protecție asigurat pentru datele cu caracter personal conținute în registrele cu numele pasagerilor (PNR) transferate Biroului vamal și de protecție a frontierelor din SUA (JO C 103 E, 29.4.2004, p. 665).

Vineri, 21 mai 2021

40. regretă faptul că Comisia a ignorat apelurile Parlamentului de a suspenda Scutul de confidențialitate până când autoritățile SUA nu respectă condițiile impuse și a preferat întotdeauna, în schimb, să „monitorizeze situația” fără niciun rezultat concret în ceea ce privește protecția datelor în raport cu cetățenii și securitatea juridică în raport cu întreprinderile; îndeamnă Comisia să învețe din situațiile anterioare în care nu a luat în seamă apelurile din partea Parlamentului și a experților cu privire la adoptarea și monitorizarea deciziilor anterioare privind caracterul adecvat al nivelului de protecție și să nu lase aplicarea corespunzătoare a dreptului UE privind protecția datelor pe seama CJUE, în urma plângerilor depuse de cetățeni;

41. invită Comisia să monitorizeze îndeaproape legislația și practicile din Regatul Unit privind protecția datelor, să informeze și să consulte imediat Parlamentul cu privire la orice modificare viitoare a regimului de protecție a datelor din Regatul Unit și să acorde Parlamentului un rol de control în noul cadru instituțional, inclusiv în organismele competente, cum ar fi Comitetul specializat privind cooperarea în materie de asigurare a respectării legii și cooperarea judiciară;

o

o o

42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, statelor membre, precum și guvernului Regatului Unit.

Luni, 17 mai 2021

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

P9_TA(2021)0216

Programul de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva falsificării pentru perioada 2021-2027 (programul „Pericles IV”) *II**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 17 mai 2021 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva falsificării pentru perioada 2021-2027 („programul Pericles IV”) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 331/2014 (06164/1/2021 – C9-0137/2021 – 2018/0194(COD))

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

(2022/C 15/24)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (06164/1/2021 – C9-0137/2021),
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽¹⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2018)0369),
 - având în vedere avizul Băncii Centrale Europene din 19 octombrie 2018 ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 74 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolul 67 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A9-0164/2021),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 4. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Text adoptat la 13.2.2019, P8_TA(2019)0087.

⁽²⁾ JO C 378, 19.10.2018, p. 2.

Marți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0217

**Numirea directorului executiv al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe –
candidată: Natasha Cazenave****Decizia Parlamentului European din 18 mai 2021 privind referitoare la propunerea de numire a directorului
executiv al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (N9-0005/2021 – C9-0114/2021 –
2021/0900(NLE))****(Procedura de aprobare)**

(2022/C 15/25)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea consiliului supraveghetorilor Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe din 12 martie 2021 (C9-0114/2021),
 - având în vedere articolul 51 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la echilibrul de gen în numirile pentru funcții în domeniul economic și monetar la nivelul UE ⁽²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 16 ianuarie 2020 referitoare la instituțiile și organismele uniunii economice și monetare: prevenirea conflictelor de interese după ocuparea unor funcții publice ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 131 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0137/2021),
- A. întrucât mandatul directorului executiv actual al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe expiră la 29 mai 2021;
- B. întrucât, la 12 martie 2021, în urma unei proceduri de selecție deschise, Consiliul supraveghetorilor al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe a propus-o pe Natasha Cazenave în funcția de directoare executivă cu un mandat de cinci ani, în conformitate cu articolul 51 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010;
- C. întrucât, la 22 aprilie 2021, Comisia pentru afaceri economice și monetare a organizat audierea Natashei Cazenave, în cadrul căreia aceasta a făcut o declarație introductivă și a răspuns apoi la întrebările adresate de membrii comisiei;
1. aprobă numirea Natashei Cazenave în calitate de directoare executivă a Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului, Comisiei, Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe, precum și guvernelor statelor membre.

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.⁽²⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 105.⁽³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0017.

Marți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0218

Numirea președintelui Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) – candidată: Petra Hielkema

Decizia Parlamentului European din 18 mai 2021 privind propunerea de numire a președintelui Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) (N9-0022/2021 – C9-0163/2021 – 2021/0901(NLE))

(Aprobare)

(2022/C 15/26)

Parlamentul European,

- având în vedere lista scurtă de candidați calificați pentru funcția de președinte al Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale din 22 martie 2021 întocmită de consiliul supraveghetorilor,
 - având în vedere scrisoarea Consiliului din 6 mai 2021 prin care Petra Hielkema a fost propusă în calitate de președintă a Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale (C9-0163/2021),
 - având în vedere articolul 48 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei ⁽¹⁾,
 - Având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la echilibrul de gen în numirile pentru funcții în domeniul economic și monetar la nivelul UE ⁽²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 16 ianuarie 2020 referitoare la instituțiile și organismele uniunii economice și monetare: prevenirea conflictelor de interese după ocuparea unor funcții publice ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 131 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0162/2021),
- A. întrucât mandatul președintelui Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale a expirat la 28 februarie 2021;
- B. întrucât la 6 mai 2021 Consiliul a propus numirea Petrei Hielkema în funcția de președintă a Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale pentru un mandat de cinci ani, în conformitate cu articolul 48 alineatul (2) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010;
- C. întrucât la 10 mai 2021 Comisia pentru afaceri economice și monetare a organizat audierea Petrei Hielkema, în cadrul căreia aceasta a făcut o declarație introductivă și a răspuns apoi la întrebările adresate de membrii comisiei;
1. aprobă numirea Petrei Hielkema în funcția de președintă a Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului, Comisiei, Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale și guvernelor statelor membre.

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

⁽²⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 105.

⁽³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0017.

Marți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0219

Fondul pentru o tranziție justă *I****Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului pentru o tranziție justă (COM(2020)0022 – C9-0007/2020 – 2020/0006(COD))****(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)**

(2022/C 15/27)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2020)0022) și propunerea modificată COM(2020)0460,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 175 al treilea paragraf și articolul 322 alineatul (1) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C9-0007/2020),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizele motivate prezentate de către Camera Deputaților din Cehia în conformitate cu Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Curții de Conturi din 20 iulie 2020 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizele Comitetului Economic și Social European din 10 iunie 2020 și din 18 septembrie 2020 ⁽²⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 2 iulie 2020 ⁽³⁾,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 74 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură și angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 3 martie 2021, de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizele Comisiei pentru bugete, Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru transport și turism, Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A9-0135/2020),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare ⁽⁴⁾;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care își înlocuiește, își modifică în mod substanțial sau intenționează să-și modifice în mod substanțial propunerea;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 290, 1.9.2020, p. 1.

⁽²⁾ JO C 311, 18.9.2020, p. 55 și JO C 429, 11.12.2020, p. 240.

⁽³⁾ JO C 324, 1.10.2020, p. 74.

⁽⁴⁾ Prezenta poziție înlocuiește amendamentele adoptate la 17 septembrie 2020 (Texte adoptate, P9_TA(2020)0223).

Marți, 18 mai 2021

P9_TC1-COD(2020)0006

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 18 mai 2021 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2021/... al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului pentru o tranziție justă

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) 2021/1056.)

Marți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0221

Programul de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva falsificării pentru perioada 2021-2027 (programul „Pericles IV”): extinderea la statele membre neparticipante ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la proiectul de regulament al Consiliului de extindere la statele membre neparticipante a aplicării Regulamentului (UE) 2021/... de instituire a unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva falsificării pentru perioada 2021-2027 („programul Pericles IV”) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 331/2014 (13255/2020 – C9-0017/2021 – 2018/0219(APP))

(Procedura legislativă specială – aprobare)

(2022/C 15/28)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de regulament al Consiliului (13255/2020),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 352 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C9-0017/2021),
 - având în vedere articolul 105 alineatele (1) și (4) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A9-0165/2021),
1. aprobă proiectul de regulament al Consiliului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Mărti, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0222

Acordul UE/Cuba referitor la modificarea concesiilor privind toate contingentele tarifare incluse în lista CLXXV a UE ca urmare a retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Republica Cuba în temeiul articolului XXVIII din Acordul general pentru tarife și comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor privind toate contingentele tarifare incluse în lista CLXXV a UE ca urmare a retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană (10637/2020 – C9-0097/2021 – 2020/0233(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2022/C 15/29)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (10637/2020),
 - având în vedere Acordul sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Republica Cuba în temeiul articolului XXVIII din Acordul general pentru tarife și comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor privind toate contingentele tarifare incluse în lista CLXXV a UE ca urmare a retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană (10638/20),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (4) primul paragraf și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C9-0097/2021),
 - având în vedere articolul 105 alineatele (1) și (4) și articolul 114 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional (A9-0129/2021),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Cuba.

Marți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0223

Protocolul la Acordul euro-mediteranean UE/Tunisia (aderarea Croației) ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene și al statelor membre ale acesteia, a Protocolului la Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Tunisiană, pe de altă parte, pentru a ține seama de aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană (COM(2018)0603 – C9-0302/2020 – 2018/0310(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2022/C 15/30)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (12294/2018),
 - având în vedere proiectul de protocol la Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Tunisiană, pe de altă parte, pentru a se ține seama de aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană (12295/2018),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 217 și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C9-0302/2020),
 - având în vedere articolul 105 alineatele (1) și (4) și articolul 114 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru afaceri externe (A9-0150/2021),
1. aprobă încheierea protocolului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Tunisia.
-

Marți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0224

Protocol la Acordul de asociere UE/America Centrală (aderarea Croației) ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii și al statelor membre ale acesteia, a Protocolului la Acordul de instituire a unei asocieri între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și America Centrală, pe de altă parte, pentru a se ține seama de aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană (06048/2020 – C9-0383/2020 – 2020/0024(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2022/C 15/31)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (06048/2020),
 - având în vedere proiectul de protocol la Acordul de instituire a unei asocieri între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și America Centrală, pe de altă parte, pentru a se ține seama de aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană (06049/2020),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 217 și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C9-0383/2020),
 - având în vedere articolul 105 alineatele (1) și (4) și articolul 114 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru comerț internațional,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru afaceri externe (A9-0148/2021),
1. aprobă încheierea protocolului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și din America Centrală.

Marți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0225

Acordul UE/SUA/Islanda/Norvegia: limitele de timp ale acordurilor referitoare la furnizarea de aeronave cu echipaj ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului cu privire la limitele de timp ale acordurilor referitoare la furnizarea de aeronave cu echipaj între Uniunea Europeană, Statele Unite ale Americii, Islanda și Regatul Norvegiei (11645/2020 – C9-0392/2020 – 2019/0126(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2022/C 15/32)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (11645/2020),
 - având în vedere proiectul de acord cu privire la limitele de timp ale acordurilor referitoare la furnizarea de aeronave cu echipaj între Uniunea Europeană, Statele Unite ale Americii, Islanda și Regatul Norvegiei (10584/19),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 100 alineatul (2) și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) și articolul 218 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C9-0392/2020),
 - având în vedere articolul 105 alineatele (1) și (4) și articolul 114 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru transport și turism (A9-0125/2021),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Statelor Unite ale Americii, Islandei și Regatului Norvegiei.
-

Marti, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0226

Regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze și de modificare a Deciziei nr. 940/2014/UE (COM(2021)0095 – C9-0105/2021 – 2021/0051(CNS))

(Procedura legislativă specială – consultare)

(2022/C 15/33)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2021)0095),
 - având în vedere articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C9-0105/2021),
 - având în vedere articolul 82 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A9-0138/2021),
1. aprobă propunerea Comisiei;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.
-

Marți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0228

Sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: scutirile aplicate importurilor și anumitor furnizări, în legătură cu măsurile Uniunii în interes public *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește scutirile aplicate importurilor și anumitor furnizări, în legătură cu măsurile Uniunii în interes public (COM(2021)0181 – C9-0132/2021 – 2021/0097(CNS))

(Procedura legislativă specială – consultare)

(2022/C 15/34)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2021)0181),
 - având în vedere articolul 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de Consiliu (C9-0132/2021),
 - având în vedere articolul 82 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0155/2021),
1. aprobă propunerea Comisiei;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul dacă intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. roagă Consiliul să îl consulte din nou dacă intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.
-

Martți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0229

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare – cererea EGF/2020/002 EE/Turism Estonia

Rezoluția Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în urma unei cereri din partea Estoniei – EGF/2020/002 EE/Estonia Tourism (COM(2021)0151 – C9-0127/2021 – 2021/0076(BUD))

(2022/C 15/35)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2021)0151 – C9-0127/2021),
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014-2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul privind FEG”),
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2093 al Consiliului din 17 decembrie 2020 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027 ⁽²⁾, în special articolul 8,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii ⁽³⁾ (denumit în continuare „All din 16 decembrie 2020”), în special punctul 9,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A9-0158/2021),
- A. întrucât Uniunea a instituit instrumente legislative și bugetare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de consecințele schimbărilor structurale majore intervenite în practicile comerciale internaționale sau de criza economică și financiară mondială și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața muncii; întrucât această asistență se traduce printr-un sprijin financiar acordat lucrătorilor și societăților pentru care au lucrat;
- B. întrucât, Estonia a depus cererea FEG EGF/2020/002 EE/Estonia Tourism pentru o contribuție financiară a Fondului european de ajustare la globalizare (FEG), în urma concedierii a 10 800 de lucrători ⁽⁴⁾ în sectoarele economice clasificate în conformitate cu NACE Rev. 2, diviziunea 45 (Comerțul cu ridicata și cu amănuntul și repararea autovehiculelor și motocicletelor), diviziunea 49 (Transporturi terestre și transporturi prin conducte), diviziunea 50 (Transporturi pe apă), diviziunea 51 (Transport aerian), diviziunea 52 (Antrepozitare și activități auxiliare de transport), diviziunea 55 (Cazare), diviziunea 56 (Restaurante), diviziunea 74 (Alte activități specializate, științifice și tehnice), diviziunea 77 (Activități de închiriere și leasing), diviziunea 79 (Activitățile agențiilor de turism, tur-operatorilor, servicii de rezervare și activități asociate), diviziunea 90 (Activități creative, artistice și de spectacol), diviziunea 91 (Activități ale bibliotecilor, arhivelor, muzeelor și alte activități culturale), diviziunea 92 (Jocuri de noroc și pariuri), diviziunea 93 (Activități sportive și recreative) în regiunea de nivelul NUTS 2, Eesti, (EE00) din Estonia ⁽⁵⁾, în perioada de referință aplicabilă cererii cuprinsă între 13 martie 2020 și 11 noiembrie 2020;
- C. întrucât cererea se referă la 1 715 lucrători independenți ale căror activități au încetat și la 8 365 de lucrători concediați în industria turismului din Estonia;

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

⁽²⁾ JO L 433 I, 22.12.2020, p. 11.

⁽³⁾ JO L 433 I, 22.12.2020, p. 28.

⁽⁴⁾ În înțelesul articolului 3 din Regulamentul privind FEG.

⁽⁵⁾ Republica Estonia nu este împărțită în regiuni de nivelul NUTS 2.

Marți, 18 mai 2021

- D. întrucât cererea se bazează pe criteriile de intervenție prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul privind FEG, care permite ca, în circumstanțe excepționale, în special în ceea ce privește cererile colective care implică IMM-uri, o cerere să poată fi considerată admisibilă chiar dacă criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din regulamentul respectiv nu sunt îndeplinite în totalitate, atunci când disponibilizările au un impact grav asupra ocupării forței de muncă și asupra economiei locale, regionale sau naționale;
- E. întrucât evenimentele care au dus la aceste concedieri și încetări ale activității au avut loc în mod neașteptat la începutul anului 2020 din cauza răspândirii globale a pandemiei de COVID-19 și a crizei economice aferente care a afectat în mod deosebit industria turismului, restricțiile bruște de circulație aplicate la nivel internațional provocând o scădere bruscă și neprevăzută a călătoriilor și a turismului internațional;
- F. întrucât pandemia de COVID-19 și criza economică mondială care a urmat au provocat un șoc imens pentru economia estoniană, în special pentru industria turismului, unde, înainte de criză, 90 % din veniturile din turismul din Estonia erau generate de turiștii străini, în timp ce media pentru țările OCDE era de aproximativ 25 %;
- G. întrucât, în 2019, veniturile din turismul estonian au atins un nou record de 2,1 miliarde EUR, iar turismul a fost considerat un sector semnificativ pentru competitivitatea estoniană și s-au făcut investiții substanțiale pentru a fi dezvoltat sectorul în continuare;
- H. întrucât sectorul turismului este dominat de IMM-uri care au o rezistență mai scăzută la criză față de întreprinderile mai mari, iar IMM-urile reprezintă 79,2 % din forța de muncă totală din Estonia;
- I. întrucât Fondul european de ajustare la globalizare poate, prin sprijinul pe care îl va oferi lucrătorilor, să contribuie la tranziția către un turism mai sustenabil și, prin urmare, să permită Europei să își protejeze și să își promoveze patrimoniul și resursele naturale și culturale, oferind, în același timp, noi oportunități pentru locuri de muncă și crearea de întreprinderi inovatoare;
- J. întrucât Comisia a declarat că criza sanitară provocată de COVID-19 a dus la o criză economică, a stabilit un plan de redresare a economiei și a subliniat rolul FEG, care urmează să fie utilizat ca instrument de urgență ⁽⁶⁾ pentru a ajuta persoanele care și-au pierdut locul de muncă din cauza crizei economice mondiale;
- K. întrucât atât sprijinul național, cât și cel european pentru menținerea ocupării forței de muncă prin intermediul schemelor privind reducerea timpului de muncă și al instrumentului SURE au fost utilizate în Estonia pentru a atenua impactul pandemiei de COVID-19 și al crizei aferente asupra pieței forței de muncă;
- L. întrucât aceasta este prima mobilizare a FEG din cauza crizei provocate de COVID-19, în urma includerii în Rezoluția Parlamentului European din 18 iunie 2020 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (EGF/2020/000 TA 2020 – asistență tehnică la inițiativa Comisiei) ⁽⁷⁾ a mențiunii că FEG ar putea fi mobilizat pentru a sprijini lucrătorii disponibilizați permanent și persoanele care desfășoară o activitate independentă în contextul crizei mondiale cauzate de pandemia de COVID-19 fără a modifica Regulamentul (UE) nr. 1309/2013,
1. este de acord cu Comisia că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul privind FEG și că Estonia are dreptul, în temeiul acestui regulament, la o contribuție financiară în valoare de 4 474 480 EUR, ceea ce reprezintă 60 % din costurile totale de 7 457 468 EUR, incluzând cheltuielile pentru servicii personalizate de 7 452 468 EUR și cheltuielile pentru activitățile de pregătire, gestionare, informare și publicitate, control și raportare în valoare de 5 000 EUR;
 2. constată că autoritățile estone au depus cererea la 12 noiembrie 2020 și că, pe baza informațiilor suplimentare furnizate de Estonia, Comisia și-a finalizat evaluarea la 31 martie 2021, aducând-o la cunoștința Parlamentului la aceeași dată;
 3. observă că cererea se referă la un număr total de 10 080 de lucrători, 1 715 lucrători independenți ale căror activități au încetat și 8 365 de lucrători concediați în sectorul turismului estonian; regretă faptul că Estonia preconizează că doar 5 060 din totalul beneficiarilor eligibili vor participa la măsurile (beneficiari vizați);

⁽⁶⁾ COM(2020)0442.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0141.

Marti, 18 mai 2021

4. reamintește că se preconizează că impactul social al concedierilor va fi considerabil pentru lucrătorii din sectorul turismului, care include un număr mare de lucrători cu un nivel scăzut de calificare, lucrători fără calificări profesionale, tineri, lucrători sezonieri și cu fracțiune de normă;
5. subliniază că peste 60 % dintre persoanele eligibile sunt femei, grupa cea mai afectată fiind cea cuprinsă între 30 și 64 de ani;
6. constată că Estonia a început furnizarea serviciilor personalizate către beneficiarii vizați la 1 ianuarie 2021, iar perioada de eligibilitate pentru o contribuție financiară din FEG va fi între 1 ianuarie 2021 și 1 ianuarie 2023, cu excepția cheltuielilor aferente educației formale sau cursurilor de formare, inclusiv de formare profesională, a căror durată este de cel puțin doi ani, care vor fi eligibile până la 1 iulie 2023;
7. reamintește că serviciile personalizate care vor fi puse la dispoziția lucrătorilor și a persoanelor care desfășoară o activitate independentă constau în acțiunile următoare: formare pentru piața forței de muncă, subvenții pentru înființarea de întreprinderi și sprijin de monitorizare, ucenicii, sprijin pentru studii formale și alocații de formare, inclusiv alocații pentru formare profesională;
8. constată că Estonia a început să facă cheltuieli administrative pentru execuția FEG de la 1 ianuarie 2021 și că, prin urmare, cheltuielile pentru activitățile de pregătire, gestionare, informare și publicitate, control și raportare vor fi eligibile pentru o contribuție financiară din partea FEG între 1 ianuarie 2021 și 1 iulie 2023;
9. constată că sursa prefinanțării sau a cofinanțării naționale este reprezentată de Fundația pentru servicii și prestații pe piața forței de muncă, din care Fondul de ajutor de șomaj din Estonia (EUIF), în calitate de serviciu public de ocupare a forței de muncă, oferă măsuri active de ocupare a forței de muncă în Estonia; constată că Fundația este înființată din activele fondului fiduciar de ajutor de șomaj – fondul fiduciar pentru prestații în caz de concedieri și insolvență a angajatorilor – și din fondurile alocate de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Afacerilor Sociale;
10. salută faptul că pachetul coordonat de servicii personalizate a fost elaborat de Estonia în consultare cu autoritățile relevante și cu reprezentanții asociațiilor și că progresele vor fi discutate în Consiliul de supraveghere al EUIF, care include partenerii sociali: doi membri ai Confederației angajatorilor din Estonia, unul din partea Confederației Sindicatelor din Estonia și unul din partea Confederației Sindicale a Lucrătorilor din Estonia; salută consultările suplimentare cu reprezentanți ai industriei turismului, care vor avea loc după analizarea profilului lucrătorilor disponibilizați;
11. ia act de faptul că vor fi organizate consultări suplimentare cu reprezentanții industriei turismului după analizarea profilului lucrătorilor disponibilizați și că va fi identificat cel mai adecvat tip de sprijin, ținând seama de structura de vârstă, profilul educațional și alte caracteristici ale beneficiarilor; constată că, în plus, este planificată o posibilă contribuție a Asociației în Domeniul Hotelurilor și al Restaurantelor din Estonia în vederea elaborării unora dintre măsurile de formare în sectorul respectiv;
12. subliniază că autoritățile estone au confirmat că acțiunile eligibile nu beneficiază de asistență din partea altor fonduri sau instrumente financiare ale Uniunii;
13. reamintește că asistența financiară din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care intră în responsabilitatea societăților în temeiul dreptului național sau al unor acorduri colective;
14. invită Comisia să reducă la minimum timpul necesar pentru evaluarea cererilor de asistență din partea FEG și pentru mobilizarea FEG, astfel încât să se reducă presiunea asupra sistemelor naționale de securitate socială în contextul crizei provocate de pandemia de COVID-19;
15. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
16. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marți, 18 mai 2021

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în urma unei cereri din partea Estoniei –
EGF/2020/002 EE/Estonia Tourism**

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia (UE) 2021/886.)

Marti, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0230

Mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene pentru a acorda asistență Greciei și Franței în legătură cu catastrofele naturale și Albaniei, Austriei, Belgiei, Croației, Cehiei, Estoniei, Franței, Germaniei, Greciei, Ungariei, Irlandei, Italiei, Letoniei, Lituaniei, Luxemburgului, Muntenegrului, Portugaliei, României, Serbiei și Spaniei în legătură cu o situație de urgență de sănătate publică

Rezoluția Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în vederea acordării de asistență Greciei și Franței în legătură cu catastrofele naturale, precum și Albaniei, Austriei, Belgiei, Croației, Cehiei, Estoniei, Franței, Germaniei, Greciei, Irlandei, Italiei, Letoniei, Lituaniei, Luxemburgului, Muntenegrului, Portugaliei, României, Serbiei, Spaniei, Ungariei în legătură cu o situație de urgență de sănătate publică (COM(2021)0201 – C9-0117/2021 – 2021/0077(BUD))

(2022/C 15/36)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2021)0201 – C9-0117/2021),
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere Regulamentul (UE) 2020/461 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 martie 2020 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului în vederea acordării de asistență financiară statelor membre și țărilor care negociază aderarea la Uniune ce sunt grav afectate de o situație de urgență majoră de sănătate publică ⁽²⁾,
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2093 al Consiliului din 17 decembrie 2020 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027 ⁽³⁾, în special articolul 9,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, care conține o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii ⁽⁴⁾, în special punctul 10,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru dezvoltare regională,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A9-0157/2021),
1. salută decizia ca pe o formă concretă, tangibilă și vizibilă a solidarității Uniunii cu cetățenii săi și cu regiunile sale afectate de dezastre naturale și de urgența majoră de sănătate publică provocată de pandemia de COVID-19 în 2020;
 2. salută extinderea domeniului de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 2012/2002 începând din martie 2020 pentru a include urgențe de sănătate publică de importanță majoră, precum actuala pandemie de COVID-19;
 3. își exprimă empatia și solidaritatea cu toate victimele dezastrelor naturale devastatoare și ale pandemiei de COVID-19;
 4. subliniază necesitatea urgentă de a acorda asistență financiară prin intermediul Fondului de solidaritate al Uniunii Europene („fondul”) și importanța de a garanta că aceasta ajunge în mod adecvat la regiunile și beneficiarii din țările afectate;
 5. regretă faptul că evaluarea cererilor de asistență financiară pentru a face față pandemiei de COVID-19 depuse în 2020, până la termenul final oficial de 24 iunie 2020, a fost efectuată într-un timp considerabil, fapt ce a condus la prezentarea de către Comisie a propunerii sale de mobilizare a fondului abia la sfârșitul lunii martie 2021; subliniază importanța unei mobilizări rapide a fondului în viitor, pentru a oferi ajutorul atât de necesar în urma unor grave dezastre naturale sau a unor urgențe de sănătate publică de importanță majoră;

⁽¹⁾ JO L 311, 14.11.2002, p. 3.

⁽²⁾ JO L 99, 31.3.2020, p. 9.

⁽³⁾ JO L 433 I, 22.12.2020, p. 11.

⁽⁴⁾ JO L 433 I, 22.12.2020, p. 28.

Marți, 18 mai 2021

6. subliniază că, din cauza schimbărilor climatice, dezastrelor naturale vor deveni din ce în ce mai violente și repetate; subliniază că anumite regiuni, precum insulele și regiunile de coastă, sunt expuse în mod special riscului de a fi afectate de dezastre naturale; subliniază că fondul este doar un remediu și că schimbările climatice necesită, în primul rând, o politică preventivă pentru a evita consecințele viitoare ale schimbărilor climatice, în concordanță cu Acordul de la Paris și cu Pactul verde european; reiterează importanța de a investi în atenuarea schimbărilor climatice și în adaptarea la acestea a regiunilor deosebit de vulnerabile și de a asigura sinergii eficiente între fond și programele relevante de finanțare ale Uniunii;
 7. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 8. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.
-

Marți, 18 mai 2021

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în vederea acordării de asistență Greciei și Franței în legătură cu catastrofele naturale, precum și Albaniei, Austriei, Belgiei, Croației, Cehiei, Estoniei, Franței, Germaniei, Greciei, Irlandei, Italiei, Letoniei, Lituaniei, Luxemburgului, Muntenegrului, Portugaliei, României, Serbiei, Spaniei, Ungariei în legătură cu o situație de urgență de sănătate publică

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia (UE) 2021/885.)

Marți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0231

Proiect de buget rectificativ nr. 2/2021: finanțarea răspunsului la pandemia de COVID-19 și prevederea unor ajustări și actualizări legate de adoptarea definitivă a cadrului financiar multianual**Rezoluția Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2021 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2021 – finanțarea răspunsului la pandemia de COVID-19 și includerea unor ajustări și actualizări legate de adoptarea finală a cadrului financiar multianual (08145/2021 – C9-0155/2021 – 2021/0078(BUD))**

(2022/C 15/37)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012⁽¹⁾, în special articolul 44,
 - având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2021, adoptat definitiv la 18 decembrie 2020⁽²⁾,
 - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 2020/2093 al Consiliului din 17 decembrie 2020 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027⁽³⁾ (Regulamentul privind CFM),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii⁽⁴⁾,
 - având în vedere Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene⁽⁵⁾,
 - având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 2/2021 adoptat de Comisie la 24 martie 2021 (COM(2021)0200),
 - având în vedere poziția privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2021 adoptată de Consiliu la 23 aprilie 2021 și transmisă Parlamentului la 26 aprilie 2021 (08145/2021 – C9-0155/2021),
 - având în vedere articolele 94 și 96 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A9-0160/2021),
- A. întrucât propunerea Comisiei are în principal un dublu scop: pe de o parte, să furnizeze finanțare suplimentară pentru măsuri preventive, de pregătire și răspuns la pandemia de COVID-19, redeschiderea sigură și durabilă și impactul potențial al altor inițiative europene legate de răspunsul la pandemia de COVID-19; pe de altă parte, să introducă modificări tehnice care decurg din acordurile politice privind temeiurile juridice sectoriale în urma adoptării cadrului financiar multianual (CFM) în decembrie 2020, precum și ajustări în legătură cu provizionarea garanției pentru acțiunea externă; pe lângă aceasta, propune reportarea sumei de 47 981 598 EUR din alocarea neutilizată în 2020 a Fondului de solidaritate al UE (FSUE) direct la linia bugetară operațională a FSUE și operarea altor ajustări și actualizări tehnice;

⁽¹⁾ JO L 193, 30.7.2018, p. 1.⁽²⁾ JO L 433 I, 22.12.2020, p. 23.⁽³⁾ JO L 433 I, 22.12.2020, p. 11.⁽⁴⁾ JO L 433 I, 22.12.2020, p. 28.⁽⁵⁾ JO L 424, 15.12.2020, p. 1.

Marti, 18 mai 2021

- B. întrucât efectul net al propunerii asupra cheltuielilor din bugetul pe 2021 este de 260 681 598 EUR în credite de angajament și de 252 581 598 EUR în credite de plată;
- C. întrucât Parlamentul a susținut de mai multe ori că un proiect de buget rectificativ ar trebui să urmărească un singur scop,
1. ia act de proiectul de buget rectificativ nr. 2/2021 prezentat de Comisie;
 2. subliniază că sprijină pe deplin un răspuns viguros al Uniunii la pandemia de COVID-19; își reiterează punctul de vedere potrivit căruia nu ar trebui să se renunțe la niciun efort, inclusiv prin utilizarea tuturor posibilităților disponibile în cadrul bugetului Uniunii și al Regulamentului financiar, pentru a combate pandemia și a deschide calea către o redresare sigură și susținută în Europa;
 3. regretă că, în pofida insistențelor Parlamentului, Comisia a decis să prezinte elemente legate de pandemia de COVID-19 împreună cu partea legată de alinierea la temeiurile juridice ale programelor CFM, aspecte care ar fi putut și ar fi trebuit să fie tratate separat; reiterează faptul că, pentru a respecta mai bine prerogativele autorității bugetare, Comisia ar trebui să prezinte un proiect de buget rectificativ doar într-un singur scop, necombinând mai multe scopuri într-un singur proiect de buget rectificativ;
 4. insistă că adoptarea proiectului de buget rectificativ nr. 2/2021, care permite, în special, începerea lucrărilor pregătitoare pentru stabilirea unui cadru comun pentru un certificat verde digital, nu aduce atingere în niciun fel rezultatului negocierilor dintre Parlament și Consiliu în legătură cu Regulamentul privind certificatul verde digital;
 5. consideră că Comisia nu a dat curs în mod adecvat rezultatului negocierilor privind Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională – Europa globală în ceea ce privește nomenclatura bugetară pentru programele geografice din Asia; cere Comisiei să prezinte un nou proiect de buget rectificativ care să reflecte textele convenite ale temeiurilor juridice sectoriale; în concordanță cu orientările sale pentru bugetul pe 2022, insistă că o astfel de armonizare ar putea și ar trebui să fie realizată înainte de procedura bugetară 2022;
 6. cere Comisiei să ofere celor două componente ale autorității bugetare informații complete despre transferurile autonome planificate, efectuate în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul financiar, care vizează ajustarea bugetului pe anul 2021 la acordurile politice privind temeiurile juridice sectoriale ale CFM, pe lângă proiectul de buget rectificativ nr. 2/2021, inclusiv sumele aferente acestora, odată ce vor fi disponibile;
 7. aprobă poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2021;
 8. încredințează Președintelui sarcina de a constata adoptarea definitivă a bugetului rectificativ nr. 1/2021 și de a asigura publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale.
-

Marți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0232

Decizia de a nu formula obiecții la un act delegat: taxe anuale de supraveghere percepute de ESMA de la registrele centrale de tranzacții pentru 2021**Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecții la Regulamentul delegat al Comisiei din 24 martie 2021 de modificare a Regulamentelor delegate (UE) nr. 1003/2013 și (UE) 2019/360 în ceea ce privește taxele anuale de supraveghere percepute de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe de la registrele centrale de tranzacții pentru 2021 (C(2021)01874 – 2021/2617(DEA))**

(2022/C 15/38)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul delegat al Comisiei (C(2021)01874),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei din 25 martie 2021 prin care aceasta îi solicită să declare că nu va formula obiecții la regulamentul delegat,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru afaceri economice și monetare trimisă președintelui Conferinței președinților de comisie la 11 mai 2021,
 - având în vedere articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽¹⁾ (EMIR), în special articolul 72 alineatul (3) și articolul 82 alineatul (6),
 - având în vedere Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽²⁾, în special articolul 11 alineatul (2) și articolul 30 alineatul (5),
 - având în vedere articolul 111 alineatul (6) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea de decizie a Comisiei pentru afaceri economice și monetare,
 - având în vedere că nicio obiecție nu a fost ridicată în termenul prevăzut la articolul 111 alineatul (6) liniuțele a treia și a patra din Regulamentul său de procedură, termen care a expirat la 18 mai 2021,
- A. întrucât Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) autorizează registrele centrale de tranzacții și supraveghează respectarea de către acestea a cerințelor de reglementare relevante; întrucât registrele centrale de tranzacții plătesc ESMA o taxă unică de înregistrare și o taxă anuală de supraveghere; întrucât, începând cu 1 ianuarie 2021, peisajul registrelor centrale de tranzacții din Uniune s-a schimbat în mod semnificativ, deoarece doar două dintre cele patru registre centrale de tranzacții care își aveau sediul în Regatul Unit înainte de 1 ianuarie 2021 și-au transferat activitatea în Uniune pentru a continua să presteze servicii în cadrul Uniunii, prin înființarea de noi entități pe teritoriul Uniunii, ceea ce a făcut ca metodologia existentă de calculare a taxelor să fie incompatibilă cu principiile referitoare la calcularea taxelor aflate în vigoare;
- B. întrucât, pentru a se asigura că toate registrele centrale de tranzacții din Uniune plătesc taxe de supraveghere proporționale cu cifra lor de afaceri reală la nivelul Uniunii în 2021, în cuprinsul fiecăruia dintre cele două regulamente delegate este inclus un nou articol cu scopul de a prevedea o perioadă de referință specifică pentru calcularea cifrei de afaceri aplicabile, care urmează să fie utilizată la calcularea taxelor anuale plătite ESMA de către registrele centrale de tranzacții în 2021, cu scopul de a reflecta mai bine schimbările care au survenit în peisajul registrelor centrale de tranzacții din Uniune;

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.⁽²⁾ JO L 337, 23.12.2015, p. 1.

Marți, 18 mai 2021

- C. întrucât regulamentul delegat ar trebui să intre în vigoare de urgență cu scopul de a oferi registrelor centrale de tranzacții din Uniune un temei juridic fiabil pentru operațiunile lor și claritatea de care acestea au nevoie pentru planificarea lor bugetară și cu scopul de a reduce la minimum, pe cât posibil, orice impact potențial asupra activității lor, generat de diferențele existente în metoda de calcul față de 2020,
1. declară că nu formulează obiecții la regulamentul delegat;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și Comisiei.
-

Marți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0233

Decizia de a nu formula obiecții la un act delegat: completarea Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește identificarea personalului ale cărui activități profesionale au un impact material asupra profilului de risc al instituțiilor

Decizia Parlamentului European de a nu formula obiecții la Regulamentul delegat al Comisiei din 25 martie 2021 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care stabilesc criteriile de definire a responsabilității de conducere, a funcțiilor de control, a unităților operaționale importante și a unui impact semnificativ asupra profilului de risc al unei unități operaționale, precum și criteriile de identificare a membrilor personalului sau a categoriilor de personal ale căror activități profesionale au asupra profilului de risc al instituției un impact la fel de semnificativ ca cel al membrilor personalului sau al categoriilor de personal menționate la articolul 92 alineatul (3) din directiva respectivă (C(2021)01906 – 2021/2618(DEA))

(2022/C 15/39)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul delegat al Comisiei (C(2021)01906),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei din 26 martie 2021 prin care aceasta îi solicită să declare că nu va formula obiecții la regulamentul delegat,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru afaceri economice și monetare trimisă președintelui Conferinței președinților de comisie la 10 mai 2021,
 - având în vedere articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE⁽¹⁾ (CRD), în special articolul 94 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (5),
 - având în vedere proiectul de standarde tehnice de reglementare prezentat la 18 iunie 2020 de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (ABE) în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei⁽²⁾;
 - având în vedere articolul 111 alineatul (6) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea de decizie a Comisiei pentru afaceri economice și monetare,
 - având în vedere că nicio obiecție nu a fost ridicată în termenul prevăzut la articolul 111 alineatul (6) liniuțele a treia și a patra din Regulamentul său de procedură, termen care a expirat la 18 mai 2021,
- A. întrucât, în conformitate cu CRD, ABE trebuia să prezinte un proiect de regulament delegat până la 28 decembrie 2019; întrucât ABE a publicat proiectul la 18 iunie 2020; întrucât, în proiectul său de regulament delegat, Comisia a făcut anumite modificări care vizează modul de redactare a proiectului prezentat de ABE, iar ABE a confirmat, la 16 decembrie 2020, că respectivele modificări nu constituie o modificare a conținutului tehnic sau juridic al proiectului, astfel cum a fost aprobat de Consiliul supraveghetorilor ABE și că, prin urmare, nu va formula obiecții cu privire la decizia Comisiei de a proceda la adoptarea proiectului, inclusiv a modificărilor respective, fără a solicita un aviz formal al ABE;
- B. întrucât regulamentul delegat a fost afectat de negocierile privind Directiva (UE) 2021/338 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2021 de modificare a Directivei 2014/65/UE în ceea ce privește cerințele în materie de informații, guvernarea produselor și limitele pozițiilor, precum și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/878 în ceea ce privește aplicarea acestora în cazul firmelor de investiții, pentru a contribui la redresarea în urma crizei provocate de COVID-19⁽³⁾, care a fost publicată la 26 februarie 2021 și a revizuit mandatul conferit ABE, pentru a se asigura că firmele de investiții care intră în prezent sub incidența CRD și cărora li se vor aplica, până la 26 iunie 2021, dispozițiile

⁽¹⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 338.

⁽²⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

⁽³⁾ JO L 68, 26.2.2021, p. 14.

Mărti, 18 mai 2021

Directivei (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE ⁽⁴⁾ (IFD), nu vor trebui să respecte dispozițiile regulamentului delegat, deoarece urmează să fie adoptat un regulament delegat separat în temeiul IFD, care va fi aplicabil respectivelor firme de investiții; întrucât perioada de control pentru regulamentul delegat urmează să se încheie la 25 iunie 2021;

- C. întrucât regulamentul delegat ar trebui să intre în vigoare de urgență pentru a asigura claritatea și certitudinea juridică de care au nevoie autoritățile competente și instituțiile de credit pentru a identifica în mod corespunzător entitățile care își asumă riscuri substanțiale pe baza cadrului CRD care a intrat în vigoare la 28 decembrie 2020;
1. declară că nu formulează obiecții la regulamentul delegat;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și Comisiei.

⁽⁴⁾ JO L 314, 5.12.2019, p. 64.

Marți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0234

Programul „Corpul european de solidaritate” *II**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Programului „Corpul european de solidaritate” și de abrogare a Regulamentelor (UE) 2018/1475 și (UE) nr. 375/2014 (14153/1/2020 – C9-0143/2021 – 2018/0230(COD))

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

(2022/C 15/40)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (14153/1/2020 – C9-0143/2021),
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 17 octombrie 2018 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 6 decembrie 2018 ⁽²⁾,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽³⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2018)0440),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 74 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolul 67 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru cultură și educație (A9-0156/2021),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. ia act de declarația Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 5. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 62, 15.2.2019, p. 201.

⁽²⁾ JO C 86, 7.3.2019, p. 282.

⁽³⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 218.

Marți, 18 mai 2021

ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ

Declarația Comisiei Europene privind numărul de actori locali care aplică cunoștințele, principiile și abordările învățate prin intermediul activităților umanitare la care au participat voluntarul și experții

Comisia Europeană ia act de propunerea Parlamentului European de a lua în considerare „numărul de actori locali care aplică cunoștințele, principiile și abordările învățate prin intermediul activităților umanitare la care au participat voluntarul și experții” atunci când completează regulamentul cu dispoziții privind instituirea unui cadru de monitorizare și evaluare.

Marți, 18 mai 2021

P9_TA(2021)0235

Erasmus+: Programul Uniunii pentru educație și formare, tineret și sport *II**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 mai 2021 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Erasmus+: Programul Uniunii pentru educație și formare, tineret și sport și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1288/2013 (14148/1/2020 – C9-0135/2021 – 2018/0191(COD))

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

(2022/C 15/41)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (14148/1/2020 – C9-0135/2021),
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 17 octombrie 2018 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 6 februarie 2019 ⁽²⁾,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽³⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2018)0367),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 74 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolul 67 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru cultură și educație (A9-0159/2021),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. ia act de declarația Comisiei anexată la prezenta rezoluție, care va fi publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*;
 3. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 5. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa, împreună cu declarația Comisiei, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 62, 15.2.2019, p. 194.

⁽²⁾ JO C 168, 16.5.2019, p. 49.

⁽³⁾ JO C 108, 26.3.2021, p. 965.

Mărti, 18 mai 2021

ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ

Declarația Comisiei Europene privind alocările specifice pentru platformele centrelor de excelență profesională

Fără a aduce atingere competențelor autorității legislative și bugetare, Comisia se angajează să aloce o sumă indicativă de 400 de milioane EUR în prețuri curente pentru sprijinirea platformelor centrelor de excelență profesională pe întreaga durată a programului, cu condiția ca evaluarea intermediară a programului să confirme o evaluare pozitivă a rezultatelor acțiunii.

Miercuri, 19 mai 2021

P9_TA(2021)0237

Fondul de cercetare pentru cărbune și oțel *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de modificare a Deciziei 2008/376/CE privind adoptarea programului de cercetare al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel și privind orientările tehnice multianuale pentru acest program (COM(2020)0320 – C9-0214/2020 – 2020/0141(NLE))

(Procedura de consultare)

(2022/C 15/42)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2020)0320),
 - având în vedere articolul 2 al doilea paragraf din Protocolul nr. 37 referitor la consecințele financiare ale expirării Tratatului CECO și la Fondul de cercetare pentru cărbune și oțel, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C9-0214/2020),
 - având în vedere articolul 82 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A9-0102/2021),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 293 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei.

Amendamentul 1**Propunere de decizie****Considerentul 1***Textul propus de Comisie*

- (1) La 5 octombrie 2016, Uniunea a ratificat Acordul de la Paris ⁽²⁸⁾. Acest acord internațional invită părțile care l-au ratificat să acționeze în sensul consolidării răspunsului global la amenințarea reprezentată de schimbările climatice, prin **limitarea** creșterii temperaturii globale la mult mai puțin de 2 °C.

⁽²⁸⁾ *Tratat multilateral, capitolul XXVII, Mediul, 7.d Acordul de la Paris. Intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016.*

Amendamentul

- (1) La 5 octombrie 2016, Uniunea a ratificat Acordul de la Paris, **adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice ⁽²⁸⁾, iar la 4 noiembrie 2016 acesta a intrat în vigoare.** Acest acord internațional invită părțile care l-au ratificat să acționeze în sensul consolidării răspunsului global la amenințarea reprezentată de schimbările climatice, prin **menținerea** creșterii temperaturii globale la mult mai puțin de 2 °C **și prin continuarea eforturilor de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale ^(28a).**

⁽²⁸⁾ *JO L 282, 19.10.2016, p. 4.*

^(28a) *Articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Acordul de la Paris.*

Miercuri, 19 mai 2021

Amendamentul 2
Propunere de decizie
Considerentul 6

Textul propus de Comisie

- (6) Prin urmare, se cuvine alinierea obiectivelor programului de cercetare al **RFCS** la acordurile internaționale, cum ar fi Acordul de la Paris, precum și la obiectivele **științifice**, tehnologice și politice ale Uniunii privind atingerea neutralității climatice până în 2050.

Amendamentul

- (6) Prin urmare, se cuvine alinierea obiectivelor programului de cercetare al **FCCO** la acordurile internaționale, cum ar fi Acordul de la Paris, **la cele mai solide dovezi științifice disponibile, în special la constatările Grupului interguvernamental privind schimbările climatice**, precum și la obiectivele tehnologice și politice ale Uniunii privind atingerea neutralității climatice până în 2050.

Amendamentul 3
Propunere de decizie
Considerentul 6 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (6a) **Programul de cercetare ar trebui să acorde o atenție deosebită cercetărilor privind extragerea de materii prime din deșeurile de cărbune, având în vedere potențialul lor considerabil de a fi transformate în produse foarte avansate în cadrul lanțurilor valorice strategice, cum ar fi anozii bateriilor sau fibrele de carbon, precum și de a fi utilizate în industria chimică.**

Miercuri, 19 mai 2021

Amendamentul 4**Propunere de decizie****Articolul 1 – paragraful 1**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 2 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Programul de cercetare sprijină **cercetarea** în colaborare în sectoarele cărbunelui și oțelului. De asemenea, programul de cercetare sprijină tehnologii inovatoare de producere a oțelului cu emisii de carbon aproape de zero și proiecte de cercetare **vizând** gestionarea tranziției juste a minelor de cărbune exploatare anterior sau a celor în curs de închidere și a infrastructurii aferente, în acord cu mecanismul pentru o tranziție justă și în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Decizia 2003/76/CE a Consiliului. Programul de cercetare este compatibil cu obiectivele politice, științifice și tehnologice ale Uniunii și completează activitățile efectuate în statele membre și în cadrul programelor de cercetare **existente la nivelul UE**, în special programul-cadru pentru cercetare, **dezvoltare tehnologică și activități demonstrative** (denumit în continuare „programul-cadru de cercetare”);

Amendamentul

Programul de cercetare sprijină **toate părțile interesate vizate, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii, în ceea ce privește activitățile de cercetare** în **desfășurate** colaborare în sectoarele cărbunelui și oțelului. De asemenea, programul de cercetare sprijină tehnologii inovatoare **nepoluante** de producere a oțelului cu emisii de carbon aproape de zero, **precum** și proiecte de cercetare, **inclusiv proiecte de cercetare industriale de mare anvergură, care vizează** gestionarea tranziției juste a minelor de cărbune exploatare anterior sau a celor în curs de închidere și a infrastructurii aferente, în acord cu mecanismul pentru o tranziție justă și în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Decizia 2003/76/CE a Consiliului. Programul de cercetare este compatibil cu obiectivele politice, **sociale, economice, climatice, ecologice**, științifice și tehnologice ale Uniunii și completează activitățile efectuate în statele membre și în cadrul programelor de cercetare **ale Uniunii**, în special în **cadrul programului Orizont Europa** – programul-cadru pentru cercetare și **inovare** (denumit în continuare „programul-cadru de cercetare”). **În special, programul de cercetare este coerent cu Acordul de la Paris.**

Amendamentul 5**Propunere de decizie****Articolul 1 – paragraful 1**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 2 – paragraful 2 a (nou)

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

Programul de cercetare sprijină **activitățile de cercetare, inclusiv proiectele demonstrative, care realizează introducerea tehnologiilor pe piață și care sunt destinate îndeplinirii obiectivelor stabilite în secțiunea 3 pentru cărbune și în secțiunea 4 pentru oțel.**

Miercuri, 19 mai 2021

Amendamentul 6**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 2**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 4 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

1. Proiectele de cercetare susțin **tranziția** către o economie a Uniunii neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei până în 2050, având drept obiectiv susținerea eliminării treptate a combustibililor fosili, dezvoltarea activităților alternative la locația fostelor **exploatări miniere** și evitarea sau repararea daunelor aduse mediului la locația minelor de cărbune în curs de închidere, a minelor de cărbune exploatare anterior și împrejurimile acestora. Proiectele se axează în special pe:

Amendamentul

1. Proiectele de cercetare **contribuie la realizarea obiectivelor climatice ale Uniunii stabilite pentru 2030 și susțin industria în procesul de tranziție** către o economie a Uniunii neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei până în 2050, având drept obiectiv susținerea eliminării treptate a combustibililor fosili, dezvoltarea activităților alternative la locația fostelor **mine sau centrale electrice pe cărbune** și evitarea sau repararea daunelor aduse mediului la locația minelor de cărbune în curs de închidere, a minelor de cărbune exploatare anterior și împrejurimile acestora. **Fără a aduce atingere articolului 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene**, proiectele se axează în special pe:

Amendamentul 7**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 2**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 4 – alineatul 1 – litera a

Textul propus de Comisie

(a) dezvoltarea și testarea tehnologiilor de captare, utilizare și stocare a dioxidului de carbon;

Amendamentul

(a) dezvoltarea și testarea tehnologiilor de captare, utilizare și stocare a dioxidului de carbon **generat de utilizarea cărbunelui, inclusiv reciclarea carbonului în combustibili și materiale, cu scopul de a promova economia circulară;**

Amendamentul 8**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 2**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 4 – alineatul 1 – litera b

Textul propus de Comisie

(b) **utilizarea energiei geotermice** la locația fostelor exploatări de cărbune;

Amendamentul

(b) **dezvoltarea unei energii ecologice** la locația fostelor exploatări de cărbune, **acordând o atenție deosebită eficienței energetice și securității aprovizionării, inclusiv exploatării resurselor geotermale, stocării energiei, e-combustibililor și hidrogenului din surse regenerabile;**

Miercuri, 19 mai 2021

Amendamentul 9**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 2**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 4 – alineatul 1 – litera b a (nouă)

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

(ba) **conversia infrastructurii de încălzire și de răcire pe bază de cărbune, cum ar fi rețelele de termoficare și de răcire centralizate și procesele industriale, în alternative de încălzire și de răcire bazate pe surse regenerabile de energie, precum energia geotermică;**

Amendamentul 10**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 2**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 4 – alineatul 1 – litera c

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

(c) utilizările neenergetice și producția de materii prime din deșeuri miniere și reziduuri provenind de la mine de cărbune exploatare anterior sau în curs de închidere, **evaluând** în mod corespunzător faptul că impactul lor asupra climei, asupra mediului și asupra sănătății este redus la minimum și mai scăzut decât în cazul soluțiilor alternative;

(c) utilizările neenergetice și producția de materii prime din deșeuri miniere și reziduuri provenind de la mine de cărbune exploatare anterior sau **de la mine** în curs de închidere, **asigurând** în mod corespunzător faptul că impactul lor asupra climei, asupra mediului și asupra sănătății este redus la minimum și mai scăzut decât în cazul soluțiilor alternative, **în conformitate cu principiile economiei circulare;**

Amendamentul 11**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 2**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 4 – alineatul 1 – litera e

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

(e) promovarea dezvoltării **programelor** eficiente de recalificare și de perfecționare a forței de muncă afectate **de încetarea activității** în **sectorul cărbunelui**. Aceasta include cercetări privind formarea profesională și recalificarea forței de muncă angajate în prezent sau în trecut în sectorul cărbunelui.

(e) **evaluarea impactului asupra ocupării forței de muncă în comunitățile locale și în regiunile afectate de eliminarea treptată a cărbunelui și promovarea dezvoltării unui concept regional pentru dezvoltarea economică, crearea de locuri de muncă și programe** eficiente de recalificare și de perfecționare a forței de muncă afectate în **regiunile respective**. Aceasta include cercetări privind formarea profesională și recalificarea forței de muncă angajate în prezent sau în trecut în sectorul cărbunelui, **pentru a sprijini regiunile carbonifere aflate în tranziție.**

Miercuri, 19 mai 2021

Amendamentul 12**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 3**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 5 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Proiectele de cercetare se axează asupra bolilor asociate activităților miniere, având drept scop îmbunătățirea sănătății persoanelor care trăiesc în regiunile carbonifere în tranziție. Proiectele de cercetare asigură, de asemenea, măsuri de protecție în contextul procesului de închidere a minelor și în minele exploatare anterior.

Amendamentul

Proiectele de cercetare se axează asupra bolilor asociate activităților miniere, **cu un accent deosebit pe bolile provocate de inhalarea aerului poluat**, având drept scop îmbunătățirea sănătății persoanelor care trăiesc în regiunile carbonifere în tranziție. Proiectele de cercetare asigură, de asemenea, măsuri de protecție în contextul procesului de închidere a minelor și în minele exploatare anterior.

Amendamentul 13**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 4**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 6 – titlu

Textul propus de Comisie

Reducerea la minimum a impactului **minelor de cărbune aflate în tranziție asupra mediului**

Amendamentul

Prevenirea și reducerea la minimum a impactului produs asupra mediului de sectorul cărbunelui

Amendamentul 14**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 4**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 6 – alineatul 2 – partea introductivă

Textul propus de Comisie

2. Se acordă preferință proiectelor care promovează cel puțin unul dintre următoarele aspecte:

Amendamentul

2. Se acordă preferință proiectelor **bazate pe tehnologii inovatoare sau pe conectarea inovatoare a tehnologiilor** care promovează cel puțin unul dintre următoarele aspecte:

Miercuri, 19 mai 2021

Amendamentul 15**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 4**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 6 – alineatul 2 – litera c

Textul propus de Comisie

(c) gestionarea și reutilizarea deșeurilor miniere, a cenușii zburătoare și a produselor de desulfurizare din cadrul minelor de cărbune în curs de închidere și **a celor** exploatare anterior, însoțite, unde este cazul, de alte forme de deșeuri;

Amendamentul

(c) gestionarea și reutilizarea deșeurilor miniere, a cenușii zburătoare și a produselor de desulfurizare din cadrul minelor de cărbune **și al centralelor electrice pe bază de cărbune aflate** în curs de închidere și **al minelor de cărbune și centralelor electrice pe cărbune** exploatare anterior, însoțite, unde este cazul, de alte forme de deșeuri;

Amendamentul 16**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 4**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 6 – alineatul 2 – litera f

Textul propus de Comisie

(f) restabilirea mediului fostelor instalații sau **a** instalațiilor în curs de închidere **care au folosit cărbune**, precum și a împrejurimilor acestora, în special **apa, terenurile, solurile și biodiversitatea**;

Amendamentul

(f) restabilirea mediului fostelor instalații **bazate pe cărbune** sau **al** instalațiilor **bazate pe cărbune** în curs de închidere, precum și a împrejurimilor acestora, în special **a apei, terenurilor, solurilor și biodiversității**;

Amendamentul 17**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 4**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 6 – alineatul 2 – litera g a (nouă)

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

(ga) **crearea unui concept regional de diversificare a activităților economice pentru dezvoltarea locală și crearea de locuri de muncă ecologice și de calitate, cu o transformare adaptată a structurii ocupării forței de muncă și ajustarea competențelor.**

Miercuri, 19 mai 2021

Amendamentul 18
Propunere de decizie
Articolul 1 – punctul 6

Decizia 2008/376/CE

Articolul 8 – paragraful 1 – partea introductivă

Textul propus de Comisie

Cercetarea și dezvoltarea tehnologică (CDT) au drept scop elaborarea, demonstrarea și îmbunătățirea proceselor de producție a oțelului cu emisii de carbon aproape de zero în vederea creșterii calității produselor și a sporirii productivității. Reducerea substanțială a emisiilor, a consumului de energie, a amprentei de carbon și a altor forme de impact asupra mediului, precum și conservarea resurselor constituie parte integrantă a activităților vizate. Proiectele de cercetare vizează unul sau mai multe dintre aspectele următoare:

Amendamentul

Cercetarea și dezvoltarea tehnologică (CDT) au drept scop elaborarea, demonstrarea și îmbunătățirea proceselor de producție a oțelului cu emisii de carbon aproape de zero în vederea creșterii calității produselor și a sporirii productivității, **în strânsă sinergie cu întreprinderile active în sector**. Reducerea substanțială a emisiilor, a consumului de energie, a amprentei de carbon și a altor forme de impact asupra mediului, **cu ajutorul instrumentelor, parametrilor și datelor verificabile în mod obiectiv**, precum și conservarea resurselor constituie parte integrantă a activităților vizate. Proiectele de cercetare vizează unul sau mai multe dintre aspectele următoare:

Amendamentul 19
Propunere de decizie
Articolul 1 – punctul 6

Decizia 2008/376/CE

Articolul 8 – paragraful 1 – litera g

Textul propus de Comisie

(g) tehnologii și soluții inovatoare pentru procesele de producție a fontei și oțelului care **promovează** activități intersectoriale, proiecte demonstrative care integrează producția de energie fără emisii de carbon sau contribuie la o economie bazată pe hidrogen curat.

Amendamentul

(g) tehnologii și soluții inovatoare pentru procesele de producție a fontei și oțelului care **facilitează** activități intersectoriale, **sinergiile, grupările și simbiozele industriale, pentru a favoriza circularitatea mai pronunțată**, proiecte demonstrative care integrează producția de energie fără emisii de carbon sau contribuie la o economie bazată pe hidrogen curat.

Amendamentul 20
Propunere de decizie
Articolul 1 – punctul 7

Decizia 2008/376/CE

Articolul 9 – paragraful 1 – litera b

Textul propus de Comisie

(b) îmbunătățirea proprietăților oțelului, cum ar fi **proprietăți** mecanice și fizice, adecvarea **la prelucrări ulterioare**, pentru diverse aplicații și condiții de muncă;

Amendamentul

(b) îmbunătățirea proprietăților oțelului, cum ar fi **proprietățile** mecanice și fizice, adecvarea **pentru prelucrarea ulterioară**, pentru diverse aplicații și condiții de muncă, **acordând o atenție deosebită oțelului reciclat**;

Miercuri, 19 mai 2021

Amendamentul 21**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 7**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 9 – paragraful 1 – litera c

Textul propus de Comisie

- (c) prelungirea duratei de exploatare, în special prin îmbunătățirea rezistenței oțelurilor și a structurilor din oțel la căldură și coroziune, oboseală mecanică și termică și/sau alte efecte de deteriorare;

Amendamentul

- (c) prelungirea duratei de exploatare, **permițând proiectarea în scopul circularității, inclusiv al modularității, și eficiența materialelor**, în special prin îmbunătățirea rezistenței oțelurilor și a structurilor din oțel la căldură și coroziune, oboseală mecanică și termică și/sau alte efecte de deteriorare;

Amendamentul 22**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 7**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 9 – paragraful 1 – litera g

Textul propus de Comisie

- (g) oțeluri de înaltă performanță pentru aplicații precum mobilitatea, inclusiv sustenabilitatea, metodele de proiectare ecologică, modernizarea, proiectarea din materiale ușoare și/sau soluțiile de siguranță.

Amendamentul

- (g) oțeluri de înaltă performanță pentru aplicații precum mobilitatea, inclusiv sustenabilitatea, metodele de proiectare ecologică, modernizarea, proiectarea din materiale ușoare și/sau soluțiile de siguranță, **cum ar fi oțelurile de înaltă rezistență**.

Amendamentul 23**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 8**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 10 – paragraful 1 – litera a

Textul propus de Comisie

- (a) tehnici de reciclare a oțelului vechi și a produselor secundare provenite din diferite surse și îmbunătățirea calității deșeurilor de oțel;

Amendamentul

- (a) tehnici de reciclare **și de reutilizare** a oțelului vechi și a produselor secundare provenite din diferite surse și îmbunătățirea calității deșeurilor de oțel, **acordând o atenție specială evitării proceselor de degradare a calității oțelului din cauza contaminării cu alte metale, de exemplu cuprul**;

Miercuri, 19 mai 2021

Amendamentul 24**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 8**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 10 – paragraful 1 – litera b

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

(b) tratarea deșeurilor și valorificarea materiilor prime secundare valoroase, inclusiv a zgurii, în interiorul și în afara combinatului siderurgic;

(b) tratarea deșeurilor și valorificarea materiilor prime secundare valoroase, inclusiv a zgurii, în interiorul și în afara combinatului siderurgic, **precum și reutilizarea materiilor prime secundare, a reziduurilor și a produselor secundare provenite din alte industrii, cum ar fi biomasa, pentru a produce oțel și aliaje de oțel;**

Amendamentul 25**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 8**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 10 – paragraful 1 – litera d

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

(d) proiectarea claselor de oțel și a structurilor asamblate pentru a facilita recuperarea **ușoară** a oțelului **pentru reciclare sau reutilizare;**

(d) proiectarea claselor de oțel și a structurilor asamblate pentru a facilita **o mai bună tratare a deșeurilor și o mai bună dezasamblare la sfârșitul ciclului de viață, pentru a permite recuperarea, reutilizarea și reciclarea cu ușurință** a oțelului și a altor materiale;

Amendamentul 26**Propunere de decizie****Articolul 1 – punctul 9**

Decizia 2008/376/CE

Articolul 10a – litera b a (nouă)

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

(ba) **îmbunătățirea gestionării forței de muncă pe baza unor modele predictive privind cererea și realocarea forței de muncă.**

Miercuri, 19 mai 2021

P9_TA(2021)0239

Programul „Europa creativă” *II**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Programului „Europa creativă” (2021-2027) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1295/2013 (14146/1/2020 – C9-0134/2021 – 2018/0190(COD))

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

(2022/C 15/43)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (14146/1/2020 – C9-0134/2021),
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 12 decembrie 2018 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 6 februarie 2019 ⁽²⁾,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽³⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2018)0366),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 74 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolul 67 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru cultură și educație (A9-0161/2021),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. ia act de declarația Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 5. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 110, 22.3.2019, p. 87.

⁽²⁾ JO C 168, 16.5.2019, p. 37.

⁽³⁾ JO C 108, 26.3.2021, p. 934.

Miercuri, 19 mai 2021

ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ

Declarațiile Comisiei

În contextul considerentului 23 și al anexei I, articolul 1, acțiuni speciale (e), precum și al articolului 7 alineatul (5) din regulamentul sus-menționat, astfel cum au convenit colegiuitorii la 14 decembrie 2020, Comisia Europeană își confirmă intenția de a lansa cereri de propuneri pentru solicitarea de granturi de funcționare multianuale la care ar putea răspunde Orchestra de tineret a Uniunii Europene și alte entități și care ar oferi stabilitatea necesară pentru buna funcționare a acestor entități. Aceste cereri vor fi condiționate de adoptarea unor programe de lucru, care vor stabili condiții precise, cum ar fi calendarul cererilor de propuneri sau durata acordurilor de grant prevăzute. Comisia își confirmă, de asemenea, intenția de a lansa prima dintre aceste cereri de propuneri în programul anual de lucru pentru 2021. Această intenție este condiționată de adoptarea regulamentului menționat anterior și a acordului final privind bugetul Uniunii pentru 2021.

Comisia regretă decizia colegiuitorilor de a menține logo-ul MEDIA. Această decizie este în contradicție cu abordarea orizontală de a nu avea logo-uri specifice programelor în cadrul viitorului buget pe termen lung. Intenția Comisiei este de a se asigura că europenii se pot raporta la Uniune în ansamblul său datorită utilizării emblemei europene unice pentru diferitele sale programe. Această emblemă este comună tuturor instituțiilor UE și va constitui o parte importantă a cerințelor de comunicare și vizibilitate simple, coerente și obligatorii aplicabile programelor. Pentru a ajunge la un acord general cu privire la program, Comisia poate accepta să mențină logo-ul MEDIA cu condiția ca acesta să se limiteze la programul MEDIA în perioada de programare în cauză.

Comisia are în continuare convingerea că vizibilitatea și comunicarea acțiunilor UE în direcția unui public larg sunt mai eficiente fără logo-uri specifice programelor. Comisia rămâne la dispoziția colegiuitorilor pentru a demonstra acest lucru înainte de negocierile privind perioada de programare ulterioară.

Miercuri, 19 mai 2021

P9_TA(2021)0246

Centrul de competențe european în materie de securitate cibernetică *II**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Centrului european de competențe în domeniul industrial, tehnologic și de cercetare în materie de securitate cibernetică și a Rețelei de centre naționale de coordonare (05628/2/2021 – C9-0152/2021 – 2018/0328(COD))

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

(2022/C 15/44)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (05628/2/2021 – C9-0152/2021),
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 23 ianuarie 2019 ⁽¹⁾,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2018)0630),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 74 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolul 67 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A9-0166/2021),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 4. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 159, 10.5.2019, p. 63.

⁽²⁾ JO C 158, 30.4.2021, p. 850.

Miercuri, 19 mai 2021

P9_TA(2021)0247

Programul „Fiscalis” pentru cooperare în domeniul fiscal 2021-2027 *II**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 mai 2021 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Programului „Fiscalis” pentru cooperare în domeniul fiscal și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1286/2013 (06116/1/2021 – C9-0179/2021 – 2018/0233(COD))

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

(2022/C 15/45)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (06116/1/2021 – C9-0179/2021),
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 17 octombrie 2018 ⁽¹⁾,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2018)0443),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 74 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolul 67 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0167/2021),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. ia act de declarația Consiliului anexată la prezenta rezoluție, care este foarte apreciată de Parlament și care a fost esențială pentru obținerea acordului final;
 3. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 5. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 62, 15.2.2019, p. 118.

⁽²⁾ JO C 158, 30.4.2021, p. 459.

Miercuri, 19 mai 2021

ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ

Declarația Consiliului

Consiliul observă interesul Parlamentului pentru o mai mare transparență în ceea ce privește punerea în aplicare a legislației UE în domeniul combaterii fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a practicilor de evitare a obligațiilor fiscale. În contextul cadrului juridic al relațiilor interinstituționale conform tratatelor, Consiliul recunoaște valoarea adăugată a organizării schimburilor anuale de opinii cu Parlamentul European și cu Comisia, cu privire la lecțiile învățate din programul Fiscalis, pe baza rapoartelor anuale ale Comisiei privind progresele înregistrate.

Joi, 20 mai 2021

P9_TA(2021)0254

Mediu: Regulamentul Aarhus ***I

Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 20 mai 2021 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind modificarea Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (COM(2020)0642 – C9-0321/2020 – 2020/0289(COD))⁽¹⁾

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2022/C 15/46)

Amendamentul 1

Propunere de regulament

Considerentul 2

Textul propus de Comisie

(2) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁾ a fost adoptat pentru a contribui la punerea în aplicare a obligațiilor care decurg din Convenția de la Aarhus prin stabilirea normelor de aplicare a acesteia pentru instituțiile și organismele Uniunii.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, 25.9.2006, p. 13).

Amendamentul

(2) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁾ a fost adoptat pentru a contribui la punerea în aplicare a obligațiilor care decurg din Convenția de la Aarhus prin stabilirea normelor de aplicare a acesteia pentru instituțiile și organismele Uniunii. **Prin urmare, prezentul regulament modifică Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 în vederea punerii în aplicare a articolului 9 alineatul (3) și a articolului 9 alineatul (4) din Convenție.**

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, 25.9.2006, p. 13).

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă pentru negocieri interinstituționale comisiei competente în temeiul articolului 59 alineatul (4) al patrulea paragraf din Regulamentul de procedură (A9-0152/2021).

Joi, 20 mai 2021

Amendamentul 2
Propunere de regulament
Considerentul 3

Textul propus de Comisie

- (3) În comunicarea sa **către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor** din 11 decembrie 2019, **intitulată „Pactul verde european**”, Comisia s-a angajat să ia în considerare revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 pentru îmbunătățirea accesului la controlul administrativ și judiciar la nivelul Uniunii pentru cetățenii și organizațiile neguvernamentale de mediu care au preocupări cu privire la compatibilitatea **deciziilor** cu efecte asupra mediului cu dreptul mediului. De asemenea, Comisia s-a angajat să ia măsuri pentru a îmbunătăți accesul acestora la justiție în fața instanțelor naționale din toate statele membre; în acest scop, a emis o **comunicare** privind „Îmbunătățirea accesului la justiție în probleme de mediu în UE și în statele sale membre”.

Amendamentul

- (3) În comunicarea sa din 11 decembrie 2019 **privind** Pactul verde european, Comisia s-a angajat să ia în considerare revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 pentru îmbunătățirea accesului la controlul administrativ și judiciar la nivelul Uniunii pentru cetățenii și organizațiile neguvernamentale de mediu care au preocupări **specifice** cu privire la compatibilitatea **actelor administrative** cu efecte asupra mediului cu dreptul mediului. De asemenea, Comisia s-a angajat să ia măsuri pentru a îmbunătăți accesul acestora la justiție în fața instanțelor naționale din toate statele membre; în acest scop, a emis **comunicarea sa din 14 octombrie 2020** privind îmbunătățirea accesului la justiție în probleme de mediu în UE și în statele sale membre, **în care afirmă că „accesul la justiție în probleme de mediu, atât prin intermediul Curții de Justiție a UE (CJUE), cât și al instanțelor naționale în calitate de instanțe ale Uniunii, reprezintă o importantă măsură de sprijin care contribuie la realizarea tranziției prevăzute de Pactul verde european, precum și o modalitate de a consolida rolul de gardian pe care societatea civilă îl poate exercita în spațiul democratic”**.

Amendamentul 3
Propunere de regulament
Considerentul 3 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (3a) **Articolul 9 alineatul (4) din Convenția de la Aarhus prevede că procedurile judiciare care intră sub incidența articolului 9 alineatul (3) din convenția respectivă nu ar trebui să aibă un cost prohibitiv. Pentru a se asigura că procedurile judiciare în temeiul articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 nu au un cost prohibitiv^(1a) și că costurile sunt previzibile pentru solicitant, instituțiile sau organele Uniunii ar trebui să depună cereri rezonabile de rambursare a costurilor atunci când câștigă litigiul.**

- ^(1a) **Comunicarea Comisiei din 4 aprilie 2019 privind evaluarea din 2019 a punerii în aplicare a politicilor de mediu: o Europă care își protejează cetățenii și sporește calitatea vieții acestora și Comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2020 privind îmbunătățirea accesului la justiție în probleme de mediu în UE și în statele sale membre.**

Joi, 20 mai 2021

Amendamentul 4
Propunere de regulament
Considerentul 4

Textul propus de Comisie	Amendamentul
<p>(4) Având în vedere dispozițiile articolului 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus, precum și preocupările exprimate de Comitetul pentru examinarea respectării dispozițiilor Convenției de la Aarhus ⁽⁵⁾, ar trebui să se realizeze conformitatea dreptului Uniunii cu dispozițiile Convenției de la Aarhus privind accesul la justiție în probleme de mediu într-un mod compatibil cu principiile fundamentale ale dreptului Uniunii și cu sistemul său de control judiciar.</p>	<p>(4) Având în vedere dispozițiile articolului 9 alineatele (3) și (4) din Convenția de la Aarhus, precum și avizele Comitetului pentru examinarea respectării dispozițiilor Convenției de la Aarhus ⁽⁵⁾, ar trebui să se realizeze conformitatea dreptului Uniunii cu dispozițiile Convenției de la Aarhus privind accesul la justiție în probleme de mediu într-un mod compatibil cu principiile fundamentale ale dreptului Uniunii, inclusiv cu tratatele sale și cu sistemul său de control judiciar. Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 ar trebui modificat în consecință.</p>
<p>⁽⁵⁾ A se vedea constatările Comitetului pentru examinarea respectării dispozițiilor Convenției de la Aarhus în cauza ACCC/C/2008/32 la adresa: https://www.unece.org/env/pp/compliance/Compliancecommittee/32TableEC.html.</p>	<p>⁽⁵⁾ Avizele Comitetului pentru examinarea respectării dispozițiilor Convenției de la Aarhus, ACCC/M/2017/3 și ACCC/C/2015/128 disponibile la adresele: https://unece.org/env/pp/cc/accc.m.2017.3_european-union și https://unece.org/env/pp/cc/accc.c.2015.128_european-union.</p>

Amendamentul 5
Propunere de regulament
Considerentul 4 a (nou)

Textul propus de Comisie	Amendamentul
	<p>(4a) Articolul 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus prevede că, în cadrul legislației sale naționale, fiecare parte se asigură că, dacă îndeplinesc criteriile prevăzute în dreptul său intern, membrii publicului interesat au acces la căi de atac judiciare sau la alte căi de atac pentru a contesta legalitatea de fond și procedurală a oricărei decizii, act sau omisiune care contravine dispozițiilor dreptului său intern legat de mediu. Procedura de control administrativ prevăzută de Regulamentul Aarhus completează sistemul general al Uniunii de control administrativ și jurisdicțional care permite publicului să reexamineze actele administrative prin intermediul căilor de atac judiciare directe la nivelul Uniunii, și anume în temeiul articolului 263 alineatul (4) din TFUE și, în conformitate cu articolul 267 din TFUE, prin intermediul instanțelor naționale, care fac parte integrantă din sistemul Uniunii în temeiul tratatelor.</p>

Joi, 20 mai 2021

Amendamentul 6
Propunere de regulament
Considerentul 5

Textul propus de Comisie

- (5) Limitarea reexaminării interne prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 la actele administrative cu caracter individual **este** principalul **obstacol** pentru organizațiile neguvernamentale de mediu care doresc să recurgă la reexaminarea internă în temeiul articolului 10 din respectivul regulament și în ceea ce privește actele administrative care au un domeniu de aplicare mai larg. Prin urmare, este **necesar** să se extindă domeniul de aplicare al procedurii de reexaminare internă prevăzută în regulamentul menționat pentru a include actele nelegislative cu caracter general.

Amendamentul

- (5) Limitarea reexaminării interne prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 la actele administrative cu caracter individual **a fost** principalul **motiv de inadmisibilitate** pentru organizațiile neguvernamentale de mediu care doresc să recurgă la reexaminarea internă în temeiul articolului 10 din respectivul regulament și în ceea ce privește actele administrative care au un domeniu de aplicare mai larg. Prin urmare, este **adecvat** să se extindă domeniul de aplicare al procedurii de reexaminare internă prevăzută în regulamentul menționat pentru a include actele nelegislative cu caracter general.

Amendamentul 7
Propunere de regulament
Considerentul 6

Textul propus de Comisie

- (6) Definiția unui act administrativ în sensul Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 ar trebui să includă și actele nelegislative. Cu toate acestea, un act nelegislativ ar putea implica măsuri de punere în aplicare la nivel național împotriva cărora **organizațiile neguvernamentale de mediu pot** obține protecție judiciară, inclusiv în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) printr-o procedură preliminară în temeiul articolului 267 din TFUE. **Prin urmare, este oportun să se excludă din domeniul de aplicare al reexaminării interne dispozițiile privind astfel de acte nelegislative pentru care dreptul Uniunii impune măsuri de punere în aplicare la nivel național.**

Amendamentul

- (6) Definiția unui act administrativ în sensul Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 ar trebui să includă și actele nelegislative. Cu toate acestea, un act nelegislativ ar putea implica măsuri de punere în aplicare la nivel național împotriva cărora **se poate** obține protecție judiciară, inclusiv în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) printr-o procedură preliminară în temeiul articolului 267 din TFUE.

Joi, 20 mai 2021

Amendamentul 8
Propunere de regulament
Considerentul 7

Textul propus de Comisie	Amendamentul
(7) În interesul securității juridice, pentru ca orice dispoziție să fie exclusă din noțiunea de act administrativ, dreptul Uniunii trebuie să prevadă în mod explicit obligația de adoptare a actelor de punere în aplicare pentru aceste dispoziții.	eliminat

Amendamentul 9
Propunere de regulament
Considerentul 9

Textul propus de Comisie	Amendamentul
(9) Domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 cuprinde actele adoptate în temeiul dreptului mediului. În schimb , articolul 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus se referă la contestarea actelor care „contravin” dreptului mediului. Astfel, este necesar să se clarifice faptul că ar trebui efectuată o reexaminare internă pentru a verifica dacă un act administrativ contravine dreptului mediului.	(9) Domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 cuprinde actele adoptate în temeiul dreptului mediului. Articolul 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus se referă la contestarea actelor sau a omisiunilor care „contravin” dreptului mediului. Astfel, este necesar să se clarifice, în conformitate cu jurisprudența CJUE , faptul că ar trebui efectuată o reexaminare internă pentru a verifica dacă un act administrativ contravine dreptului mediului în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (f) .

Amendamentul 10
Propunere de regulament
Considerentul 10

Textul propus de Comisie	Amendamentul
(10) Atunci când se evaluează dacă un act administrativ conține dispoziții care, prin efectele lor , ar putea să contravină dreptului mediului , este necesar să se analizeze dacă aceste dispoziții pot avea un efect negativ asupra atingerii obiectivelor politicii Uniunii privind mediul prevăzute la articolul 191 din TFUE. Drept urmare , mecanismul de reexaminare internă ar trebui să acopere, de asemenea, actele care au fost adoptate în punerea în aplicare a unor politici diferite de politica Uniunii privind mediul.	(10) Atunci când se evaluează dacă un act administrativ conține dispoziții care ar putea să contravină dreptului legat de mediu în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (f) , este necesar să se analizeze în conformitate cu jurisprudența CJUE dacă aceste dispoziții pot avea un efect negativ asupra atingerii obiectivelor politicii Uniunii privind mediul prevăzute la articolul 191 din TFUE. În acest caz , mecanismul de reexaminare internă ar trebui să acopere, de asemenea, actele care au fost adoptate în punerea în aplicare a unor politici diferite de politica Uniunii privind mediul.

Joi, 20 mai 2021

Amendamentul 11**Propunere de regulament****Considerentul 10 a (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(10a) *Având în vedere articolul 263 primul paragraf din TFUE, astfel cum a fost interpretat de CJUE ^(1a), se consideră că un act are efecte externe și poate așadar face obiectul unei cereri de reexaminare dacă este destinat să producă efecte juridice față de terți. Actele administrative, cum ar fi numirile sau actele pregătitoare, care nu produc efecte juridice față de terți și care nu pot fi considerate ca având efecte externe, în conformitate cu jurisprudența CJUE, nu ar trebui deci să constituie acte administrative în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1367/2006.*

^(1a) *Hotărârea Curții de Justiție din 3 octombrie 2013, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul, C-583/11 P, ECLI:EU:C:2013:625, punctul 56.*

Amendamentul 12**Propunere de regulament****Considerentul 10 b (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(10b) *În vederea asigurării coerenței juridice, un act se consideră a avea efecte juridice, putând așadar face obiectul unei cereri de reexaminare, în conformitate cu articolul 263 primul paragraf din TFUE, astfel cum a fost interpretat de CJUE ^(1a). Dacă se consideră că un act are efecte juridice înseamnă că poate face obiectul unei cereri de reexaminare, indiferent de forma sa, deoarece este analizat prin prisma efectelor, a obiectivului și a conținutului său ^(1b).*

^(1a) *Hotărârea Curții de Justiție din 29 ianuarie 2021 în cauza ClientEarth/BEI, T-9/19, ECLI:EU:T:2021:42, punctele 149 și 153. A se vedea și Hotărârea în cauza C-583/11 P, punctul 56.*

^(1b) *Hotărârea Curții de Justiție din 10 decembrie 1957 în cauza Usines à tubes de la Sarre/Înalta Autoritate, 1/57 și 14/57, ECLI:EU:C:1957:13, p. 114, Hotărârea din 31 martie 1971, Comisia/Consiliul, 22/70, ECLI:EU:C:1971:32, punctul 42, Hotărârea din 16 iunie 1993, Franța/Comisia, C-325/91, ECLI:EU:C:1993:245, punctul 9, Hotărârea din 20 martie 1997, Franța/Comisia, C-57/95, ECLI:EU:C:1997:164, punctul 22, Hotărârea din 13 octombrie 2011, Deutsche Post și Germania/Comisia, C-463/10 P și C-475/10 P, ECLI:EU:C:2011:656, punctul 36.*

Joi, 20 mai 2021

Amendamentul 13
Propunere de regulament
Considerentul 10 c (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(10c) *Orice termen procedural pentru controlul administrativ și/sau judiciar ar trebui să se aplice numai după ce persoanele interesate cunosc efectiv conținutul actului administrativ referitor la un interes public major protejat de dreptul mediului și care face ulterior obiectul contestării, în special în cazurile în care actul administrativ individual în cauză este caduc. Acest lucru este necesar pentru a evita practicile care ar putea contraveni articolului 9 din Convenția de la Aarhus și jurisprudenței CJUE, în special hotărârii Curții din 12 noiembrie 2019 în cauza C-261/18, Comisia/Irlanda ^(1a).*

^(1a) *Hotărârea Curții de Justiție din 12 noiembrie 2019, C-261/18, Comisia/Irlanda, ECLI:EU:C:2019:955.*

Amendamentul 14
Propunere de regulament
Considerentul 10 d (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(10d) *Mijloacele timpurii și eficiente de participare a publicului la crearea și adoptarea actelor legislative și nelegislative ale Uniunii sunt importante pentru a putea răspunde preocupărilor într-un stadiu incipient și pentru a evalua dacă este necesară o nouă propunere de îmbunătățire pe orizontală a participării publicului.*

Amendamentul 15
Propunere de regulament
Considerentul 11 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(11a) *Având în vedere rolul esențial al organizațiilor ne-guvernamentale de mediu în sensibilizarea publicului și în inițierea de acțiuni în justiție, instituțiile sau organele Uniunii ar trebui să se asigure că există un acces adecvat la informații, participare și justiție.*

Joi, 20 mai 2021

Amendamentul 16
Propunere de regulament
Considerentul 12

Textul propus de Comisie

- (12) Conform jurisprudenței CJUE ⁽⁶⁾, **organizațiile neguvernamentale de mediu** care solicită o reexaminare internă a unui act administrativ trebuie să indice elementele de fapt sau argumentele de drept substanțiale care pot da naștere unor îndoieli plauzibile atunci când exprimă motivele care stau la baza solicitării reexaminării.

⁽⁶⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 12 septembrie 2019 în cauza C-82/17 P, **TestBioTech/Comisia**, ECLI:EU:C:2019:719, punctul 69.

Amendamentul

- (12) Conform jurisprudenței CJUE ⁽⁶⁾, **o parte** care solicită o reexaminare internă a unui act administrativ trebuie să indice elementele de fapt sau argumentele de drept substanțiale care pot da naștere unor îndoieli plauzibile atunci când exprimă motivele care stau la baza solicitării reexaminării. **Această cerință ar trebui să se aplice și în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1367/2006.**

⁽⁶⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 12 septembrie 2019, **TestBio-Tech/Comisia**, C-82/17 P, ECLI:EU:C:2019:719, punctul 69 și hotărârea în cauza T-9/19.

Amendamentul 17
Propunere de regulament
Considerentul 12 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (12a) **Pe parcursul analizării unei cereri de reexaminare internă, alte părți direct afectate de cererea în cauză, cum ar fi întreprinderile sau autoritățile publice, ar trebui să poată prezenta observații instituției sau organismului Uniunii în cauză în termenele stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1367/2006.**

Amendamentul 18
Propunere de regulament
Considerentul 12 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (12b) **Potrivit jurisprudenței CJUE ^(1a), dacă o măsură de ajutor de stat în temeiul articolului 107 din TFUE implică încălcarea dreptului Uniunii privind mediul, măsura de ajutor de stat respectivă nu poate fi declarată compatibilă cu piața internă. Comisia ar trebui să defină orientări clare pentru a înlesni evaluarea compatibilității ajutoarelor de stat cu dispozițiile relevante din dreptul Uniunii, inclusiv din dreptul Uniunii legat de mediu.**

^(1a) Hotărârea Curții de Justiție din 22 septembrie 2020, **Austria/Comisia**, C-594/18 P, ECLI:EU:C:2020:742.

Joi, 20 mai 2021

Amendamentul 19
Propunere de regulament
Considerentul 12 c (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (12c) *Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 stabilește dispozițiile, domeniul de aplicare și definițiile comune privind accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu la nivelul Uniunii. Acest lucru este adecvat și contribuie la asigurarea securității juridice și la creșterea transparenței măsurilor de punere în aplicare luate în temeiul obligațiilor care decurg din Convenția de la Aarhus.*

Amendamentul 20
Propunere de regulament
Considerentul 12 d (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (12d) *Domeniul de aplicare al procedurilor de reexaminare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 ar trebui să acopere atât legalitatea de fond, cât și legalitatea procedurală a actului contestat. În conformitate cu jurisprudența CJUE, procedurile inițiate în temeiul articolului 263 alineatul (4) din TFUE și al articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 nu se pot întemeia pe motive sau probe care nu figurează în cererea de reexaminare, deoarece, în caz contrar, scopul cerinței de la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 referitor la precizarea motivelor pentru reexaminare ale unei astfel de cereri ar deveni redundant, iar obiectul procedurii inițiate prin cerere ar fi modificat ^(1a).*

^(1a) Hotărârea în cauza C-82/17 P, punctul 39.

Joi, 20 mai 2021

Amendamentul 21
Propunere de regulament
Considerentul 13 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (13a) *Actele adoptate de autoritățile publice ale statelor membre, inclusiv măsurile naționale de punere în aplicare adoptate la nivelul statelor membre impuse de un act fără caracter legislativ în temeiul dreptului Uniunii, nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1367/2006, în conformitate cu tratatele și cu principiul autonomiei instanțelor naționale.*

Amendamentul 22
Propunere de regulament
Considerentul 14

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (14) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta), în special dreptul la o bună administrare (articolul 41) și dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil (articolul 47). Prezentul regulament contribuie la eficacitatea sistemului de control administrativ și judiciar al Uniunii și, în consecință, consolidează aplicarea articolelor 41 și 47 din Cartă și, prin urmare, contribuie la statul de drept, consacrat la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE).

- (14) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta), în special **principiul protecției mediului (articolul 37)**, dreptul la o bună administrare (articolul 41) și dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil (articolul 47). Prezentul regulament contribuie la eficacitatea sistemului de control administrativ și judiciar **în probleme de mediu** al Uniunii și, în consecință, consolidează aplicarea articolelor **37, 41 și 47** din Cartă și, prin urmare, contribuie la statul de drept, consacrat la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE).

Joi, 20 mai 2021

Amendamentul 23**Propunere de regulament****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 1**

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006

Articolul 2 – paragraful 1 – litera g

Textul propus de Comisie

(g) „act administrativ” înseamnă orice act nelegislativ adoptat de o instituție sau un organism al Uniunii, care **este obligatoriu din punct de vedere juridic și** are efecte externe și care conține dispoziții care, **prin efectele lor**, ar putea să contravină dreptului mediului în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (f), **cu excepția dispozițiilor din actul respectiv pentru care dreptul Uniunii impune în mod explicit măsuri de punere în aplicare la nivelul UE sau la nivel național;**

Amendamentul

(g) „act administrativ” înseamnă orice act nelegislativ adoptat de o instituție sau un organism al Uniunii, care are efecte **juridice și** externe și care conține dispoziții care ar putea să contravină dreptului mediului în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (f); **actele administrative nu includ actele adoptate de autoritățile publice ale statelor membre;**

Amendamentul 24**Propunere de regulament****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 1 a (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006

Articolul 2 – alineatul 2

Textul în vigoare

2. Actele administrative și omisiunile administrative nu includ măsurile luate de o instituție sau un organism comunitar sau omisiunile acestora, în calitate de organism de control administrativ, **în special** în temeiul:

(a) articolelor 81, 82, **86 și 87** din tratat (**norme în materia concurenței**);

(b) articolelor 226 și 228 din tratat (**procedura de constatare a încălcării dispozițiilor**);

Amendamentul

1a. Articolul 2 alineatul (2) se modifică după cum urmează:

„2. Actele administrative și omisiunile administrative nu includ măsurile luate de o instituție sau un organism comunitar sau omisiunile acestora, în calitate de organism de control administrativ, în temeiul:

(a) articolelor 81 și 82 din tratat [**articolelor 101 și 102 din TFUE**] (**inclusiv normele privind concentrările economice**);

(b) articolelor 226 și 228 din tratat [**articolelor 258 și 260 din TFUE**] (**acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor**);

Joi, 20 mai 2021

Textul în vigoare	Amendamentul
(c) articolului 195 din tratat (procedura ombudsman-ului);	(c) articolului 195 din tratat [articolului 228 din TFUE] (procedura ombudsmanului);
(d) articolului 280 din tratat (procedura Oficiului European de Luptă Antifraudă).	(d) articolului 280 din tratat [articolului 325 din TFUE] (procedura Oficiului European de Luptă Antifraudă);
	(<i>da</i>) articolelor 86 și 87 [articolelor 106 și 107 din TFUE] (norme în materie de concurență) până la ... [18 luni de la data adoptării prezentului regulament].
	(<i>db</i>) Cel târziu la ... [18 luni de la data adoptării prezentului regulament], Comisia adoptă orientări pentru a înlesni evaluarea compatibilității ajutorului de stat cu dispozițiile relevante ale dreptului Uniunii legat de mediu, inclusiv cu privire la informațiile care trebuie prezentate de statele membre atunci când notifică Comisiei ajutoarele de stat."

Amendamentul 25

Propunere de regulament

Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 1 b (nou)

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006

Articolul 4 – alineatul 2

Textul în vigoare	Amendamentul
2. Informațiile privind mediul care urmează să fie făcute disponibile și comunicate sunt actualizate în cazul în care este necesar. Pe lângă documentele menționate la articolul 12 alineatele (2) și (3) și la articolul 13 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, bazele de date sau registrele cuprind următoarele:	1b. La articolul 4, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
(a) texte din tratatele, convențiile sau acordurile internaționale, din legislația comunitară privind mediul sau în legătură cu aceasta, precum și din politici, planuri și programe pentru mediu;	„2. Informațiile privind mediul care urmează să fie făcute disponibile și comunicate sunt actualizate în cazul în care este necesar. Pe lângă documentele menționate la articolul 12 alineatele (2) și (3) și la articolul 13 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, bazele de date sau registrele cuprind următoarele elemente de îndată ce sunt consolidate :
(b) rapoarte intermediare privind punerea în aplicare a elementelor menționate la litera (a) în cazul în care acestea sunt întocmite sau păstrate în formă electronică de către instituțiile sau organismele comunitare ;	(a) texte din tratatele, convențiile sau acordurile internaționale, din legislația Uniunii privind mediul sau în legătură cu aceasta, precum și din politici, planuri și programe pentru mediu;
	(<i>aa</i>) pozițiile statelor membre, astfel cum sunt exprimate în procedurile decizionale de adoptare a legislației sau a actelor administrative ale Uniunii privind mediul sau în legătură cu acesta;
	(b) rapoarte intermediare privind punerea în aplicare a elementelor menționate la litera (a) în cazul în care acestea sunt întocmite sau păstrate în formă electronică de către instituțiile sau organismele Uniunii ;

Joi, 20 mai 2021

<i>Textul în vigoare</i>	<i>Amendamentul</i>
(c) etape parcurse în cadrul procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar, etape ulterioare avizului motivat în conformitate cu articolul 226 primul paragraf din tratat;	(c) etape parcurse în cadrul procedurilor privind încălcarea dreptului comunitar, etape ulterioare avizului motivat în conformitate cu articolul 258 primul paragraf din tratat;
(d) rapoarte privind starea mediului prevăzute la alineatul (4);	(d) rapoarte privind starea mediului prevăzute la alineatul (4);
(e) date sau rezumate ale datelor obținute în cadrul monitorizării activităților care aduc atingere mediului sau pot aduce atingere acestuia;	(e) date sau rezumate ale datelor obținute în cadrul monitorizării activităților care aduc atingere mediului sau pot aduce atingere acestuia;
(f) autorizații cu impact semnificativ asupra mediului, precum și acorduri de mediu sau o indicare a locului în care aceste informații pot fi solicitate sau accesate;	(f) autorizații cu impact semnificativ asupra mediului, precum și acorduri de mediu sau o indicare a locului în care aceste informații pot fi solicitate sau accesate;
(g) studii de impact privind mediul și evaluări ale riscurilor privind elemente de mediu sau o indicare a locului în care aceste informații pot fi solicitate sau accesate.”	(g) studii de impact privind mediul și evaluări ale riscurilor privind elemente de mediu sau o indicare a locului în care aceste informații pot fi solicitate sau accesate.”

Amendamentul 26**Propunere de regulament****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2 – litera a**

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006

Articolul 10 – alineatul 1 – paragraful 1

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul</i>
Orice organizație neguvernamentală care îndeplinește criteriile stabilite la articolul 11 este îndreptățită să introducă o cerere de reexaminare internă la instituția sau organismul Uniunii care a adoptat un act administrativ sau care, în cazul unei preținse omisiuni administrative, ar fi trebuit să adopte un astfel de act, pe motiv că un astfel de act sau omisiune contravine dreptului mediului.	Orice organizație neguvernamentală sau orice alt membru al publicului care îndeplinește criteriile stabilite la articolul 11 este îndreptățit(ă) să introducă o cerere de reexaminare internă la instituția sau organismul Uniunii care a adoptat un act administrativ sau care, în cazul unei preținse omisiuni administrative, ar fi trebuit să adopte un astfel de act, pe motiv că un astfel de act sau omisiune contravine dreptului mediului.

Joi, 20 mai 2021

Amendamentul 27**Propunere de regulament****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2 – litera a**

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006

Articolul 10 – alineatul 1 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

În cazul în care un act administrativ este o măsură de punere în aplicare la nivelul Uniunii solicitată de un alt act nelegislativ, organizația neguvernamentală poate solicita, de asemenea, reexaminarea dispoziției din actul nelegislativ pentru care este necesară această măsură de punere în aplicare atunci când solicită reexaminarea măsurii respective.

Amendamentul

În cazul în care un act administrativ este o măsură de punere în aplicare la nivelul Uniunii solicitată de un alt act nelegislativ, organizația neguvernamentală **sau membrul publicului care îndeplinește criteriile stabilite la articolul 11** poate solicita, de asemenea, reexaminarea dispoziției din actul nelegislativ pentru care este necesară această măsură de punere în aplicare atunci când solicită reexaminarea măsurii respective.

Amendamentul 28**Propunere de regulament****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2 – litera a**

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006

Articolul 10 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

2. Instituția sau organismul Uniunii menționat(ă) la alineatul (1) ia în considerare orice astfel de cerere, cu excepția cazului în care aceasta este în mod clar nefondată. Instituția sau organismul Uniunii își motivează poziția în scris cât mai curând posibil, dar în cel mult 16 săptămâni de la primirea cererii.

Amendamentul

2. Instituția sau organismul Uniunii menționat(ă) la alineatul (1) ia în considerare orice astfel de cerere, cu excepția cazului în care aceasta este în mod clar nefondată. **În cazul în care o instituție sau un organ al Uniunii primește mai multe cereri de reexaminare a aceluiași act sau a aceleiași omisiuni, aducând aceleași motive, instituția sau organul poate hotărî să combine cererile și să le trateze ca pe una singură. În acest caz, instituția sau organul Uniunii notifică în cel mai scurt timp această decizie tuturor celor care au introdus o cerere de reexaminare internă a actului sau omisiunii respective. În termen de patru săptămâni de la depunerea unei astfel de cereri, părțile terțe direct afectate de cerere pot prezenta observații instituției sau organului Uniunii în cauză.** Instituția sau organismul Uniunii își motivează poziția în scris cât mai curând posibil, dar în cel mult 16 săptămâni de la primirea cererii.

Joi, 20 mai 2021

Amendamentul 29**Propunere de regulament****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2 a (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006

Articolul 11 – alineatul 1 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

2a. La articolul 11 se introduce următorul alineat:

„1a. O cerere de reexaminare internă în conformitate cu articolul 10 poate fi prezentată și de membri ai publicului care demonstrează un interes suficient sau încălcarea unui drept în conformitate cu alineatul (2) de mai jos.”

Amendamentul 30**Propunere de regulament****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2 b (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006

Articolul 11 – alineatul 2

Textul în vigoare

Amendamentul

2b. La articolul 11, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

2. Comisia adoptă dispozițiile necesare pentru a asigura aplicarea transparentă și coerentă a condițiilor menționate la **alineatul (1)**.

„2. Comisia adoptă dispozițiile necesare pentru a asigura aplicarea transparentă și coerentă a condițiilor menționate la **alineatele (1) și (1a). Cel târziu la... [18 luni de la data adoptării prezentului regulament], Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 12a, în care precizează criteriile pe care trebuie să le îndeplinească membrii publicului, așa cum se menționează la prezentul articol alineatul (1a). Comisia revizuieste aplicarea condițiilor respective cel puțin din trei în trei ani și, după caz, modifică actul delegat, pentru a garanta exercitarea efectivă a dreptului conferit membrilor publicului, menționat la alineatul (1a).**

Joi, 20 mai 2021

Textul în vigoare

Amendamentul

Condițiile stabilite prin actul delegat adoptat în temeiul prezentului alineat:

- (a) asigură existența unui acces efectiv la justiție, în conformitate cu obiectivele generale ale Convenției de la Aarhus;
- (b) solicită să se prezinte o cerere din partea membrilor publicului din diferite state membre atunci când aceasta privește un act sau o omisiune a Uniunii care afectează populația din mai multe state membre;
- (c) sunt de așa natură încât evită *actio popularis*, inclusiv asigurând faptul că atunci când demonstrează un interes suficient sau încălcarea unui drept, membrii publicului au obligația de a dovedi că sunt afectați direct comparativ cu publicul larg;
- (d) reduc la minimum sarcina administrativă asupra instituțiilor și organelor Uniunii.”

Amendamentul 31

Propunere de regulament

Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2 c (nou)

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006

Articolul 11 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

2c. Se introduce următorul articol:

„Articolul 11a

Registrul public al cererilor de reexaminare internă

Instituțiile și organele Uniunii creează, până cel târziu la 31 decembrie 2021, un registru cu toate cererile care îndeplinesc cerințele de eligibilitate prevăzute la articolul 11, precum și cu solicitanții care îndeplinesc cerințele respective și au introdus cererile. Registrul se actualizează periodic.”

Joi, 20 mai 2021

Amendamentul 32**Propunere de regulament****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2 d (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006

Articolul 12 – alineatul 1

Textul în vigoare

1. Organizația non-guvernamentală care **a** introdus cererea de reexaminare internă, în temeiul articolului 10, **poate** sesiza Curtea de Justiție în conformitate cu **dispozițiile relevante ale tratatului**.

Amendamentul

2d. La articolul 12, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

„1. **Atunci când** organizația non-guvernamentală **sau membrii publicului** care **au** introdus cererea de reexaminare internă în temeiul articolului 10 **consideră că o decizie a instituției sau a organului Uniunii ca răspuns la cererea respectivă este insuficientă pentru a asigura conformitatea cu dreptul mediului, pot** sesiza Curtea de Justiție în conformitate cu **articolul 263 din tratat pentru a examina legalitatea de fond și procedurală a deciziei respective.**”

Amendamentul 33**Propunere de regulament****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2 e (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006

Articolul 12 – alineatul 2

Textul în vigoare

2. În cazul în care instituția sau **organismul comunitar** nu acționează în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) sau (3), organizația non-guvernamentală **poate** sesiza Curtea de Justiție în conformitate cu dispozițiile relevante ale tratatului.

Amendamentul

2e. La articolul 12, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

„2. În cazul în care instituția sau **organul Uniunii** nu acționează în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) sau (3), organizația non-guvernamentală **sau membrii publicului care au introdus cererea de reexaminare internă în temeiul articolului 10 pot** sesiza Curtea de Justiție în conformitate cu dispozițiile relevante ale tratatului.”

Amendamentul 34**Propunere de regulament****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2 f (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006

Articolul 12 – alineatul 2 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

2f. Se introduce următorul alineat:

„2a. **Fără a aduce atingere prerogativei Curții de repartizare a cheltuielilor, se asigură faptul că procedurile judiciare inițiate în temeiul prezentului articol nu au costuri prohibitive. Instituțiile și organele Uniunii menționate la articolul 10 alineatul (1) introduc numai cereri rezonabile de rambursare a costurilor.**”

Joi, 20 mai 2021

Amendamentul 35**Propunere de regulament****Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 2 g (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006

Articolul 12 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

2g. Se introduce următorul articol:**„Articolul 12a****Exercitarea delegării**

1. *Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 11 alineatul (2) este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.*
2. *Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 11 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament].*
3. *Delegarea de competențe menționată la articolul 11 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.*
4. *Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru și populația în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.*
5. *De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.*
6. *Un act delegat adoptat în temeiul articolului 11 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”*

Joi, 20 mai 2021

P9_TA(2021)0258

Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene: raport interimar

Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 168/2007 al Consiliului privind înființarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (COM(2020)0225) – (2020/0112R(APP))

(2022/C 15/47)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 168/2007 al Consiliului privind înființarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (COM(2020)0225),
 - având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 352,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 168/2007 al Consiliului din 15 februarie 2007 privind înființarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene ⁽¹⁾ (Regulamentul FRA),
 - având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului, articolele 2, 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), precum și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”),
 - având în vedere Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului UE și a Comisiei Europene din 19 iulie 2012 privind agențiile descentralizate și Abordarea comună,
 - având în vedere studiul intitulat „Strengthening the Fundamental Rights Agency – The Revision of the Fundamental Rights Agency Regulation” (Consolidarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale – revizuirea Regulamentului FRA), publicat de Departamentul tematic pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale în mai 2020,
 - având în vedere articolul 105 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen,
 - având în vedere raportul interimar al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A9-0058/2021),
- A. întrucât propunerea de regulament al Consiliului reprezintă un pas înainte în eficientizarea, în linii mari, a activității Agenției pentru Drepturi Fundamentale (FRA), permițându-i să funcționeze pe deplin în toate domeniile de competență ale Uniunii și clarificând sarcinile și metodele sale de lucru, respectând în același timp principiile proporționalității și subsidiarității; întrucât este regretabil faptul că temeiul juridic al acesteia necesită în prezent unanimitate în Consiliu și aprobarea Parlamentului, ceea ce înseamnă că implicarea Parlamentului în reformă este limitată;
- B. întrucât FRA aduce o contribuție importantă la respectarea drepturilor fundamentale și, în calitate de agenție independentă și de sine stătătoare a UE și de gardian al drepturilor fundamentale, ar trebui consolidată în continuare în vederea promovării și apărării drepturilor fundamentale într-un mod cât mai eficace posibil, căutând totodată un dialog prin implicarea activă a societății civile, inclusiv a barourilor, a organizațiilor profesionale, a magistraților și a avocaților;
- C. întrucât ambiția UE de a dezvolta o dimensiune externă mai solidă ar trebui să se reflecte într-o implicare mai puternică a FRA în monitorizarea și controlul actelor și activităților Uniunii și ale statelor sale membre în toate aspectele politicii externe și de securitate comune;
- D. întrucât, într-o lume globalizată, este esențial să se garanteze o protecție suficientă a drepturilor fundamentale prin cooperarea internațională cu țările terțe;
- E. întrucât încrederea cetățenilor UE în activitatea autorităților polițienești și judiciare poate fi câștigată și consolidată numai dacă actele și activitățile Uniunii și ale statelor sale membre sunt monitorizate și controlate în mod corect, atent și constant și aduse rapid la conformitate cu obligațiile legate de drepturile fundamentale; întrucât activitatea FRA în domeniul libertății, securității și justiției este, prin urmare, extrem de importantă și, ca atare, mandatul său ar trebui să acopere și domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală;

⁽¹⁾ JO L 53, 22.2.2007, p. 1.

Joi, 20 mai 2021

F. întrucât activitatea FRA de apărare a drepturilor fundamentale și de identificare a provocărilor, cum ar fi drepturile copiilor, migrația (inclusiv frontierele externe), utilizarea inteligenței artificiale și a noilor tehnologii, egalitatea de gen, violența de gen și drepturile femeilor etc. este importantă în ceea ce privește prioritățile FRA și, prin urmare, trebuie să fie recunoscută și sprijinită,

1. consideră că obiectivul FRA de a furniza instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor relevante informații, asistență și expertiză privind drepturile fundamentale și de a apăra și proteja drepturile fundamentale în UE este extrem de important, având în vedere că FRA monitorizează aplicarea practică a Cartei în cazul tuturor cetățenilor statelor membre, urmărind astfel să se asigure că fiecare persoană este tratată cu demnitate, în timp ce toate statele membre sunt tratate pe bază de egalitate; subliniază rolul său important de facilitator în susținerea Uniunii și a statelor sale membre atunci când iau măsuri sau stabilesc direcții de acțiune legate de drepturile fundamentale; subliniază că aceste acțiuni de sprijin pot lua diverse forme, inclusiv publicarea de rapoarte bazate pe fapte, echilibrate și care iau în considerare o varietate de surse; încurajează Comisia și Consiliul să includă în mod sistematic datele produse de FRA în procesul lor de elaborare a politicilor și se angajează să atingă același obiectiv;

2. subliniază că infracțiunile motivate de ură și discursurile de incitare la ură reprezintă o problemă presantă și răspândită, alături de discriminarea bazată pe motive precum sexul, rasa, culoarea, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, limba, religia sau convingerile, opiniile politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, averea, nașterea, handicapul, identitatea sau exprimarea de gen, vârsta sau orientarea sexuală; reamintește că o perspectivă orizontală și intersecțională este esențială pentru a proteja drepturile fundamentale pentru toți; avertizează cu privire la intensificarea și normalizarea discursurilor de incitare la ură și a diferitelor forme de rasism, xenofobie și intoleranță asociată acestora, în special a atitudinilor negative față de romi, a antisemitismului, a islamofobiei și a rasismului împotriva persoanelor de culoare și a populației de culoare în multe state membre, care a fost exacerbată de ascensiunea mișcărilor extremiste și a crescut în mediul online, în special în timpul pandemiei de COVID-19; subliniază angajamentul FRA de a combate toate tipurile de discriminare și invită agenția să își continue activitatea privind evoluția discursurilor de incitare la ură și a infracțiunilor motivate de ură și să raporteze periodic cu privire la cazuri și la cele mai recente tendințe;

3. își reafirmă voința fermă de a permite FRA să funcționeze pe deplin în toate domeniile de competență ale Uniunii și să își îndeplinească rolul conceput de legislatorii UE și, prin urmare, de a identifica principiile și condițiile în care își poate da acordul; regretă, în acest context, implicarea limitată a Parlamentului în reforma FRA și subliniază preferința sa pentru o procedură legislativă ordinară; în acord cu alte agenții JAI, invită Comisia să aloce FRA un buget majorat în mod corespunzător, pentru a-și îndeplini pe deplin rolul; recunoaște necesitatea de a pune la dispoziția FRA personal suficient de specializat;

4. solicită Consiliului să țină seama de următoarele considerații la modificarea Regulamentului FRA:

(i) *Domeniul de aplicare al regulamentului*

în conformitate cu modificările care rezultă din intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, cuvântul „Comunitate” ar trebui înlocuit cu cuvântul „Uniune” în întregul regulament — acest lucru implică faptul că actele sau activitățile Uniunii sau ale statelor membre legate de politica externă și de securitate comună sau în cadrul acesteia, precum și în domeniul libertății, securității și justiției, ar trebui să fie acoperite de FRA; în acest sens, ar trebui să fie clar că mandatul FRA cuprinde domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală și aspecte legate de respectarea drepturilor fundamentale la frontierele externe ale Uniunii (în conformitate cu articolul 77 din TFUE) și se concentrează, de asemenea, asupra chestiunilor legate de recunoașterea reciprocă a deciziilor judiciare și a hotărârilor judecătorești între statele membre; subliniază rolul important al FRA în furnizarea de contribuții valoroase în contextul procedurilor desfășurate în temeiul articolului 7 din TUE și al raportului anual privind statul de drept; consideră că FRA ar trebui să contribuie, de asemenea, în viitor, în contextul Regulamentului (UE, Euratom) 2020/2092 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii⁽²⁾; subliniază, în acest context, rolul FRA ca instrument de apărare a principiilor democrației, statului de drept și drepturilor fundamentale, în special într-o perioadă caracterizată de tendințe autoritare îngrijorătoare;

(ii) *Cooperarea cu țările terțe*

statutul de observator nu ar trebui limitat la țările candidate sau la țările care au încheiat un acord de stabilizare și asociere, ci ar trebui să fie deschis și altor țări terțe, cum ar fi țările din Spațiul Economic European/Asociația Europeană a Liberului Schimb, Regatul Unit, sau, atunci când acest lucru este considerat adecvat de către consiliul de administrație al FRA, țările vizate de politica europeană de vecinătate;

⁽²⁾ JO L 433 I, 22.12.2020, p. 1.

Joi, 20 mai 2021

(iii) *Domeniile de activitate*

pe lângă combaterea rasismului, a xenofobiei și a intoleranței asociate acestora, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul FRA, precum și pe lângă angajamentul mai general împotriva oricărei forme de discriminare și a infracțiunilor motivate de ură, următoarele domenii de activitate ar trebui menționate în mod specific în partea operațională a noului regulament:

combaterea atitudinilor negative față de romi, a antisemitismului, a islamofobiei, a rasismului împotriva populației de culoare și a persoanelor de culoare, protecția drepturilor persoanelor care aparțin minorităților și respectarea opiniilor politice sau a oricăror alte opinii;

(iv) *Programarea anuală și multianuală*

propunerea Comisiei de a întrerupe actualul cadru multianual pe cinci ani ar trebui luată în considerare în vederea renunțării la stabilirea de restricții tematice pentru fiecare perioadă de cinci ani, pentru a permite FRA să își adapteze activitatea și atenția tematică la prioritățile emergente; FRA ar trebui să își pregătească programarea în strânsă consultare cu ofițerii naționali de legătură ai FRA, pentru a coordona în mod cât mai optim și eficient principalele domenii tematice de activitate cu autoritățile naționale ale statelor membre; proiectul de document de programare ar trebui transmis spre dezbateri grupului de pregătire competent al Consiliului și Parlamentului European și, în funcție de rezultatul acestor discuții, directorul FRA ar trebui să prezinte proiectul de document de programare Consiliului de administrație al FRA pentru a fi adoptat;

5. invită Comisia să aibă în vedere o revizuire mai cuprinzătoare și mai ambițioasă a Regulamentului FRA, în urma unei evaluări detaliate a impactului și a consultărilor cu părțile interesate relevante, pentru a consolida independența, eficiența și eficacitatea FRA; invită Consiliul să reflecteze asupra acestor propuneri; solicită Comisiei ca, în scopul acestei viitoare revizuirii, să țină seama în special de:

(i) *Consiliul de administrație*

ca și în cazul multor altor agenții ale UE, Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne ar trebui să aibă dreptul de a numi încă un membru în consiliul de administrație al FRA; membrii consiliului de administrație ar trebui să aibă dreptul de a fi re-numiți o singură dată; ar trebui inclusă o cerință privind echilibrul de gen în cadrul organismelor instituite prin Regulamentul FRA; încurajează FRA să își continue practica de a avea cel puțin un membru al comitetului științific cu expertiză relevantă în domeniul egalității de gen;

(ii) *Evaluarea și analiza independentă a activităților FRA*

o dată la cinci ani, actele și activitățile FRA ar trebui să facă obiectul unei evaluări externe independente, care să nu fie comandată de Comisie; obiectivul evaluării externe independente ar trebui să fie de a evalua în special impactul, eficacitatea, eficiența și practicile de lucru din activitățile și realizările FRA; consiliul de administrație trebuie să examineze concluziile evaluărilor menționate la articolul 30 alineatul (3) din Regulamentul FRA și să adreseze Comisiei recomandările de schimbare pe care le consideră necesare în cadrul FRA, în metodele sale de lucru și în extensia misiunii sale; Comisia trebuie să transmită raportul de evaluare și recomandările Parlamentului, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor și să le facă publice; după studierea raportului de evaluare și a recomandărilor, Comisia poate prezenta propunerile de modificare a regulamentului pe care le consideră necesare;

(iii) *Atribuții*

la cererea Consiliului, a Comisiei sau a Parlamentului, FRA ar trebui să fie în măsură să efectueze, în special, cercetări științifice independente, anchete și studii pregătitoare și de dezabilitate și să formuleze și să publice concluzii și avize pe teme specifice, inclusiv evaluări specifice fiecărei țări și avize privind propunerile legislative în diferite etape ale procesului legislativ și privind procedurile în temeiul articolului 7 din TUE; acest lucru ar trebui să fie posibil și la

Joi, 20 mai 2021

inițiativa FRA, nu numai la cererea unei instituții a UE; de asemenea, statele membre ar trebui să aibă, individual sau în grup, un drept de inițiativă; rolul activ al FRA în viitorul mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale ar trebui inclus în regulament ca organism care, în cooperare cu un grup de experți independenți, identifică principalele evoluții pozitive și negative din fiecare stat membru în mod imparțial și contribuie, printre altele, la pregătirea raportului anual al Comisiei;

6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO